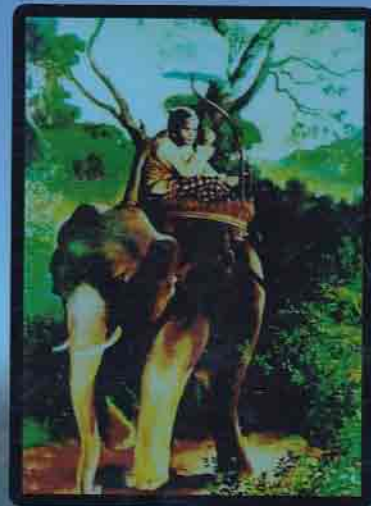

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေးစီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

အရာပျော်

မဂ္ဂဇင်း

ဆင်ပေါ်က အဘ

BURMESE CLASSIC

“ဝဝ စား များများ လှူ ပေါပေါ သုံး”

(၆၅)နှစ်မြောက် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်

လာဘ်မိုးစွေဂါထာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ။

ဒေဝေဟိ မနဿေဟိ စ။

အာဘတော နန္တလာဘောမေ။

သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဝင်း

၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ အမှတ် (၂၈၅)

⊗ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ⊗

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)

အယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အထောက်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓြာဇင်

အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - စိုးစိုး

ပထမဦးဆောင်သူ၊ အင်ကြင်းဖြူ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆) အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဗ္ဗန်တောင်ဗြူနယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ပုံနှိပ်သည်။ အုပ်စု - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေရက် - ၇၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းဇော်သစ်၊ စိုးအောင်၊ စံလွင်မောင် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍
ထုတ်ဝေရက်ဖစီကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဝင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဝင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ
သုတအခြေပြုကိုလည်းကောင်း၊ ရသပြောကံဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်
ကြောင်းအရာများ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
သမားအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
ဖြစ်ပါသည်။ ဤစွဲ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
ထည့်သွင်းကောင်း၊ ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

ရာဇာဓိပတိ မဂ္ဂပစ္စယော

၂၀၁၇ - ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ အမှတ် (၂၈၅)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

အေးမြိုင်မိုး၊ နဝအေး(ကျော်မင်းဦး)၊ အောင်ရာဇာ(ဦက္ကလာ)
ဗညားဦး(အိမ်မဲ)၊ မောင်မောင်မျိုးသစ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)
ဝေယံမြင့်(မိလ်ကလေး)၊ ခဲမြင့်နောင်၊ ထီလာသန်းနိုင်

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်ထောက်က ယုံကြည်ချက်များ
လှတိုး(စိတ်ပညာ) _____ ၁၁၉

နေ့နတ်မင်း၏ သမီးတော်(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း) _____ ၁၀၀
မနုဿကျော်ဝင်း _____ ၂၀၀
ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ကောက်ကောက်ကျွေးကျွေး(၇) _____ ၂၀၂
ကျော်မြသန်း _____ ၂၀၂
မာယာဒေဝီနှင့် ကျောက်စိမ်းရုပ် အရှုပ်တော်ပုံ(၁၃) _____ ၂၀၂
မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်) _____ ၂၀၂
တို့အတိုး တို့အဘွား အရိုးကုန်သား(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း) _____ ၂၀၂
မင်းသိင်္ခ _____ ၂၀၂
တစ်နံ့ကိုး(၈) _____ ၂၀၂
ခဲကိုး _____ ၂၀၂

ကောင့်ရူးအတွက်
ဘိုးမင်းစာပေ ပူဇော်နည်း
မော်တင်သိန်းတော်ဝ

မျက်နှာမြင်လျှင်
ချစ်ခင်ပါစေ
သိဒ္ဓိစံ(ပစ်စာတန်း)

ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်း

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး

ရွှေစန်ညို

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် ရသ

.....	၁၉၄
.....	၂၀၄
.....	၂၅၄

ပျော်တော့ပွဲ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
 - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
 ၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

မြန်မာ့ရေးရာ

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ပြန့်ပွားဆောင်ရွက်ပုံစံတို့	
သာစိန်နိုင်	၁၇
သမိုင်းဝင်ထင်ရှားသည့် လောကုတ္တရာစေတီတော်နှင့်	
လောကုမုနိကုစေတီတော်	
မင်းထက်သာညို (တောင်ငူ)	၂၃
သလွန်တောင် (ဝေလုံတောင်)	
မင်းတလွန်	၂၇
သီတဂူကို ကြည့်ညိုသည့်အကြောင်း	
မောင်ကျော်ဆွေ (သီရိမင်္ဂလာသီတဂူ)	၃၁
အဘသျှန် (ခေါ်) စက္ခုပါလရသေ့ကြီး၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်	
ကျော်စံလင်း	၃၄
ကံ့ကော်တစ်ထောင်ဆရာတော်ကြီး	
ဘဗ္ဗန္တအဂ္ဂဝံသမထေရ်မြတ်၏ - ဗန္ဓုတော်ကြီး	
ဇေယျတု (B.A)	၁၄၉

၈ - ၈၁

ဆင်သွားရင် လမ်းမြစ်တယ်
 ဒောင်းကြီးလောင် (ဂန္ဓမီ)

မြန်မာ့ဆင်မြို့ဇွဲတော်ရတနာ
 လောကုတိုးထောင် ၈ - ၈၃

စာ - ၁၅၇

အုန်းနို့နှင့်ချက်သော ဘဲသားဟင်း
မင်းသိင်္ခ

လောကီရေးရာ

- ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
- အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) _____ ၁၀၂
- သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
- နေမျိုးထွင်ခေါင် _____ ၁၀၃
- စိုက်ဖျိုးရေးရာ သည်လမှာ
- တောကကိုရင် _____ ၁၀၄
- အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်နိုင်ဖို့
- မဟိန္ဒိကျော်ခေါင် _____ ၁၀၅
- သည်လပွားအတွက် ကံဇာတာ
- ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် _____ ၁၀၆
- သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
- နွယ်သာကီအောင် _____ ၁၀၇
- ကြာနဲ့သင်းထုံ ဝတ်မှုန်ကြဲ ဆီမီးမြင်းမိုရ်ပွဲ
- တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ _____ ၁၀၉
- ထူးခြားတဲ့ ရှင်လေးပါး ရေပျောပူဇော်ပွဲ
- ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၁၁၁
- တော်သလင်းလပြည့်(ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့)
- ရှယ်လီသိန်းမောင် _____ ၁၁၃
- ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချောင်
- ၂၀၁၇ ကြက်နစ် တစ်လချင်း ဟောစာတမ်း(စက်တင်ဘာလ)
- ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) _____ ၁၁၆
- အမေနဲ့ လူဝင်စား
- ဒေါ်ဓမ္မစာရီ _____ ၁၂၅

- ရက္ခသည်များ(သို့)အမေရိကန်ရောက် အလုပ်သမားများ
- မောင်ကောင်းမြင့် _____ ၁၂၉
- အဆိပ်များ၁၃၁ မေလတ်ဟန်
- လှပခေတ်မီ ခြုံတော်ခီသို့(၂)(၁၈၅၅-၁၈၇၄)
- မောင်အေးသန့် _____ ၁၂၆
- လမ်း
- အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချခိပ်) _____ ၁၄၅
- ဗုဒ္ဓဟောကြား ကြီးပွားကြောင်းတရား
- တက္ကသိုလ်သစ် _____ ၁၄၇
- စက္ခုအစာ ရူပါယတန ဣန္ဒြိယဘာဝနာ
- ချောယဉ်သာမြင့် _____ ၁၅၁
- သူတစ်ပါးစကား စဉ်းစားယုံရာသည်
- ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) _____ ၁၅၅
- အုန်းနို့နှင့်ချက်သော ဘဲသားဟင်း
- မင်းသိင်္ခ _____ ၁၅၇
- ပိဋကတ်ထဲမှ ဂန္ဓီ(၆)
- သက္ကရာဇ် _____ ၁၆၁
- မီး
- အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို) _____ ၁၆၃
- တိမ်တောက်ဆည်းဆာအလှများ
- မောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်) _____ ၁၆၆

မန္တလေးမြို့
နေ့နယ်မင်းသိန်းဝေ
(တတ်သိမ်း)

စာ - ၁၈၈

**မြန်မာပြည်တစ်လွှား
အဘအောင်မင်းခေါင်**

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိ၊ ဇာတိပုဂံ၊ ဇာတိပုဂံ၊ ဇာတိပုဂံ

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

လောကီရေးရာ

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၆၉

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၀

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၁

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၂

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၃

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၄

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၅

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၆

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၇

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၈

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၇၉

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၀

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၁

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၂

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၃

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၄

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၅

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၆

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၇

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၈

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၈၉

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဇာတိပုဂံ ၁၉၀

အညွန့်နှစ်များ ချေပါယတြာ
ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်) ၂၇၅

ကျန်းမာရေးမကောင်းသူများအတွက် အစွမ်းထက်၍
ပျောက်ကင်းစေသော ယတြာ
ကျော်တေဟိန်း(နံ့သာ) ၂၇၇

အောင်ပွဲဝင်ရန် သီလသစ္စာအခြေခံ ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်
မင်းခေါင်သီဟ ၂၇၉

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ဆင်စုံရတနာ ဆောင်းထားအပ်ခြင်း
တက္ကသိုလ်အောင်နိုင် ၄၂

မြန်မာပြည်တစ်လွှား အဘအောင်မင်းခေါင်
တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားစေတီများ ၄၃

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) ၄၃

ရန်ကုန်မြို့ လသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး
ရွှေစွန်ညို ၄၆

အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ဝိဇ္ဇာဝင်သမိုင်း
မနှင်းစိမ်း(ပြည်) ၄၉

လမ်းမတော်ရောက် ဘိုးမင်းခေါင်
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ ၅၁

စာ - ၁၀၀

**ဆစ်ဖြူတော်
သက်ရောက်ဟောကိန်း
ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ)**

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ဝိဇ္ဇာစိန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဓာတ်စီးပုံများ
 ဂုဏ်အောင် _____ ၅၃

ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
 ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် _____ ၅၆

ဓာတ်ပေါင်းစုံ အောင်မင်းခေါင်စေတီသမိုင်း
 ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ပုတီးစိပ်နည်းနှင့် ဆရာတော်
 ဘဒ္ဒန္တသီလဝဏ္ဏ (မဟာသဒ္ဓမ္မဗေဒတိကဝေ) ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း
 ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၆၂

အောင်ရေးအတွက် ဘိုးမင်းခေါင် ပုဇွန်နည်း
 မော်တင်သိန်းဇော်ဝေ _____ ၆၅

ဝိဇ္ဇာပေးသည့် ပုတီးစိပ်
 ခင်ကြီးခင်ခင်(မြန်မာစာ) _____ ၆၇

အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ဘယ်လိုကန်တော့ပွဲအပ်ပြီး ပင့်ဖို့တံရမည့်
 ဆရာဝန်အောင်ထွဋ် _____ ၆၉

အဖေကြီးရဲ့ မှန်တဲ့ရွှေကေား
 မော်တင်သိန်းဇော်ဝေ _____ ၇၁

ဝင်တော့ဦးတင် ရတနာစေတီဆင်များနှင့်
 မြစ်စီးသဖြေ _____ ၇၃

ကမာရွတ်က ဆင်ရေတွင်း
 စံရိပ်ငြိမ်မောင်တင်ချို _____

ဆင်သွားရင် လမ်းမြစ်တယ်
 အောင်အံ့ကြီးမောင်(ဂျော့ရီ) _____

မြန်မာ့ဆင်ဖြူတော်ရတနာ
 ယောနကဘိုးထောင် _____

မြန်မာ ယိုးဒယားနှင့် ဆင်ဖြူတော်
 မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်) _____

မြန်မာ ယိုးဒယားနှင့် ဆင်ဖြူတော်
 မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်) _____

ဆင်ဖြူတော် သက်ရောက်ဟောကိန်း
 ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏ) _____

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူအထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ
 မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ)
 ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည့်
 စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်း မရှိပါက တာဝန်ယူမည် မဟုတ်ပါ။

တော်သလင်းလပြည့်
(ဂုဏ်အင်္ဂါတော်နေ့)

ရွှေမင်းသိန်းမောင်(မိန်းမိုက်ကယ်)

၈ - ၁၁၃

ပေတ္တာသဗ္ဗိသာ
မြင့်လှိုင်

ပင်လယ်ကမ်းခြေ/ကြေးမြေနှင့် မြန်မာ့အေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထမ်း)

လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

ရှောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

- အသက်ရှည်ဆေး စာတတ်စာပေးမယ်
- ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ) _____ ၂၆၀
- ထူးဆန်းသော လိင်ဝင်ရောက်မှုနှင့် လင်းနေဆေး
- နီငြိုင်း(အညာတက္ကသိုလ်) _____ ၂၆၂
- အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးရွေးကောင်းများ
- မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို) _____ ၂၆၅
- မြန်မာ့ဆေးဗြေ့တို
- ရွှေနောင်မြေအောင်ထိပ်တင် _____ ၂၇၄

ကျော်မြသန်း

မြန်မာ့စာပေအသင်း
အထွေထွေ
(လောင်လှစာအုပ်)

၈ - ၂၂

ရှောင်ပြန်ဗေဒင်

- သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
- ခေါက်တာစောယုဗ္ဗယ် _____ ၂၇၅

ရှောင်ပြန် အထူးယတြာ

- နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
- ခေါက်တာစောယုဗ္ဗယ် _____ ၂၉၄

လူတွေ့သိ နတ်တွေ့ကြားစေ

- လူတွေ့သိ၍ နတ်တွေ့ကြားစေ _____ ၂၉၆

www.burmeseclassic.com

အထပေးခဲ့သော ဝိဇ္ဇာလက်ဆောင်ယတြာ

“ဒီလောကကြီးမှာ ချမ်းသာချင်သလား”

ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ၊ အဖြေက တစ်ခုတည်းရှိတယ်။ ကဲ...ချမ်းသာဖို့နည်းလမ်းလေးအကြောင်း ပြောချင်တယ်။ ချမ်းသာဖို့ဆိုတာ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ဆိုတဲ့ အကြောင်းပေါ် အခြေခံလိမ့်မည်။ တစ်နေ့မှာ အဘရဲ့အကြောင်း စဉ်းစားရင်း အဘဘိုးမင်းခေါင်ဆီမှာ ချမ်းသာဖို့ တောင်းကြည့်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရအောင်။ ဓာတ်ဘူးတစ်ဘူးပေါ် အဘရဲ့ရုပ်ပုံ ပေါ်နေပြီး ထီးဖြူတစ်လက် ဆောင်းထားတယ်လို့ မြင်တွေ့ရမယ်။ ဒါနဲ့ စိတ်ကူးရပြီး ချမ်းသာနည်းလမ်းအစကို အဘက လမ်းပြဓာတ်ဆင်ပေးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုပြီး ကိုယ်တိုင် ဓာတ်ဆင်ကြည့်မယ်ဆို အဘပေးတဲ့ ဓာတ်ကိုဆင်ရမယ်။

ဓာတ်ဘူးတစ်လုံးကို ဆိုင်မှာ ဝယ်ပါ။ ပြီးလျှင် ဓာတ်ဘူးပေါ် မျက်နှာပြင်ရှေ့မှာ မိမိ၏ ဓာတ်ပုံကိုလည်း ဓာတ်ဘူးအဖုံးကို ဖွင့်ပါ။ ထီးဖြူ(၁)လက်၊ တစ်ထောင်တန် တစ်ရွက်ကို ဓာတ်ဘူးအတွင်း၌ စိုက်၍ထူထားစေ၊ ဓာတ်ဘူးအဖုံးကို ဖွင့်၍ထားပါ။ ဓာတ်ဆင်ထားသော ဓာတ်ဘူးကို ဘုံရားစင်ဘေးတွင် တင်ထားပါ။ အောက်ပါဂီတိတော်ကြီးအား ၉ ခေါက် ရွတ်ဆိုပေးပါ။

“အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်၊ ထင်ကျော်သောင်း၊ ဆောင်းထီးဖြူ၊ လူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ပေါ်ထင်ပွားဘောက၊ လသာများ၊ မရှားလို့၊ လူဘိုလ်ချစ်၊ အပြစ်ကင်း၊ ပြည့်တင်ထွား၊ နေမင်းလမင်းသား၊ သိကြားလစေသော်၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း၊ ဆရာအပေါင်း မစကြ၍ အောင်ပါစေသော် အောင်စေသော်”

ဟု ၉ ခေါက် ဆိုပေးပါ။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ထိပေါက်လိုက်၊ စီးပွားရေးတွေ ဘယ်ကနေ ရောက်လာမသိဘူး၊ ပိုက်ဆံတွေက ဆက်တိုက်ဝင်တော့တာပဲ။ “ချမ်းသာဖို့ဆိုတာ ငွေရှိမှဖြစ်မယ်” ငွေရှိဖို့အတွက် လူကို ဓာတ်ဖွင့်ပေးရတယ်။ ဓာတ်ဖွင့်ပြီးမှ ဓာတ်ရွှင်မယ်၊ စိတ်ရွှင်မှ ငွေဝင်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါ။

ပြေ

အောင်ရာဇာ(ဥက္ကလာ)

● အနိစ္စ...

တစ်ခိတ်ခဏ၊ တားမရဘူး
သွားကြဦးပေါ့ အချိန်ကိုက်။

● ဒုက္ခ...

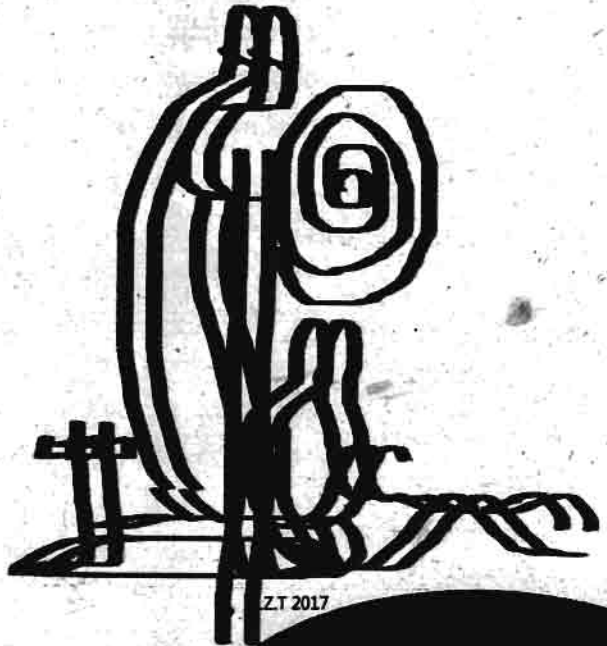
နှုတ်မှမတ၊ ရှောင်ကွင်းကြလည်း
ရှောင်လွှဲမရ၊ ပြဿနာလျှင်
နှရမလွှဲ၊ ခန္ဓာမြဲသမျှ
ဒုက္ခသစ္စာ။

● အနတ္တ...

အတ္တမရှိ၊ ပျိုသည့်ခန္ဓာ
အချိန်ခါကျ၊ လိပ်ညာမရ
ဆိုမင်းရမည် မလွဲပြီလေ။

● ဪ...ဘုရားအစ

ဝေနေယျ သတ္တဝါအားလုံး
တစ်သက်တာ ခရီးဆုံးသွားတဲ့အထိ
လက္ခဏာကြီးသုံးပါးနဲ့ မငြိအောင်
လုံးလုံးလျားလျား
ဘယ်သူများ ရှောင်ကွင်းသွားနိုင်မှာလဲ။ ■

Z.T 2017

တိမ်ဖြူလွမ်းချင်း

မညားဦး(ဒဂုန်)

- ပန်းတွေ ကြွချိန်
စမ်းတွေ ငိုချိန်
တိမ်ဖြူလွမ်းချင်း
လမ်းကြောင်း...။
 - အလွမ်းတွေကို
ပန်းလိုပန်းထား
အားမာန်အပြည့်ပါပဲလား။
 - လှိုင်းထန်တဲ့ ပင်လယ်
ရင်တုန်ဖွယ် လှိုင်းတွေကြား
စိုးမရွံ့ တွန့်မတုန်
အဲဒါ... အမေ့ပုံရိပ်အစစ်လေး။
 - အမေ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့မိုး
အရိပ်တွေထိုးရောသလား...
သားဘဝ မိုးတိမ်မှာ
အမေ ငွေလပြာခဲ့ပြီ။
- ဘဝအလယ်
သောကတွေ ဖယ်ခွာချ
အနာဂတ် အလှတွေဖူး
အမေ့ကို ဦးညွှတ်
ခူးဆွတ်မာန်လျှော့ပါရစေ...။ ။

T.Z.T 2017

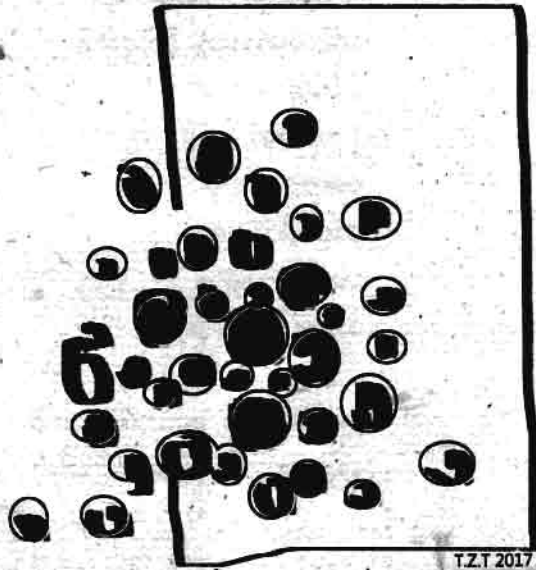

ဝုန်းပြုံးပျား

အေးမြပိုင်စိုး

- ပြတ်လို့...မကျက်
ချက်လို့...မတော်
ကြော်လို့...မနပ်
နှပ်လို့...မနူး
ဟူး...မောလိုက်တာ။

- ပဲခူးမှလ
ဗီဇညံ့ဖျင်း
မသန့်ရှင်းတော့
ဘယ်သင်းဘယ်ပုံ
နည်းမျိုးစုံလည်း
မထုံတက်သေး
ဂုဏ်ပျက်ဝေးပြီ
“ဒီ”ပဲခင်းမှ ဝုန်းပြုံးပျား ။

T.Z.T 2017

သာဓကများ

နဝဒေ(ကျော်မင်းဦး)

● မသွေဖည်တဲ့ အမှန်တရား
ယိုင်လဲမသွားတဲ့ နိုင်မြဲခြင်း။

● လေညှာမှာ
ရေရာ၊ သေချာမှ
အနှစ်ပါတဲ့ အလှ
မေတ္တာဖွဲ့သမျှ
သစ္စာနဲ့ ဘဝပေါ့။

● ရွှေအကြောင်း ဖယောင်းသီသလို
မြေအကြောင်း မြက်ကသိပါ၏။

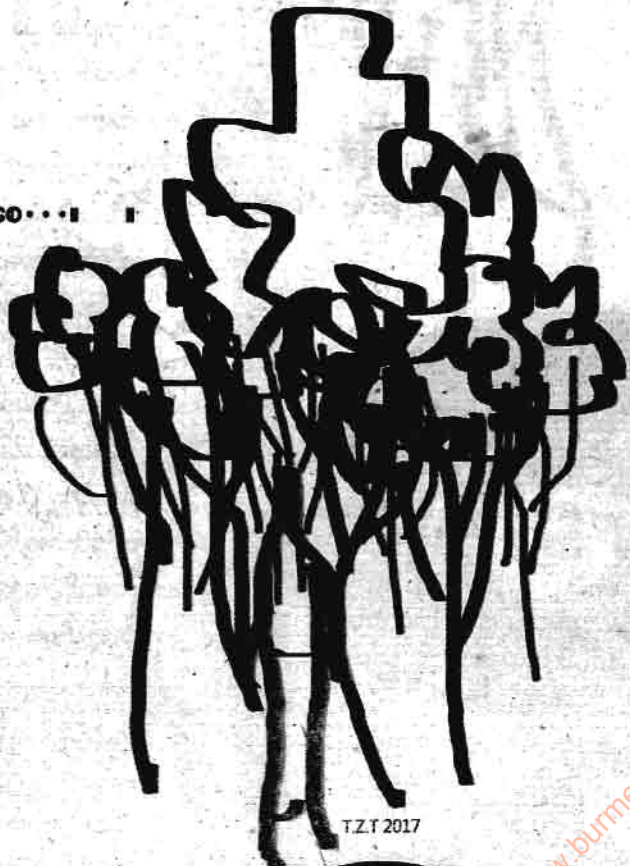

T.Z.T 2017

ဒွတ်ဂတ် ရဲခြံနောင်

- မောသပျူကွန်းနို
လောကကျွန်းညို
အချိန်တိုလှ
လူ့ဘဝရဲ့
ခဏခရီးသည်
လမ်းဆုံးရွယ်လျက်
မြိုင်တောနက်ဆီ
ဆူးခက်ခရောင်း
ခြေလက်ညောင်းတုန်း...။

- မကောင်းမှုပစ်ခွာ
ကောင်းမှုအစစ်ရှာ
မေတ္တာတရား
ဦးထိပ်ထား၍
အားလုံးအေးချမ်းနိုင်ကြစေ...။

T.Z.T 2017

ရောင်ပြန်ပေးဦး

ထီလာ သန်းနိုင်

- နိုင်ငံရေး...တဲ့
ခက္ခေးကို သဝေထိုး ဖတ်ပြလည်း
ဟုတ်ကဲ့ပဲ ခေါင်းညိတ်သူ။
- ပညာရေး...ဟ
လင်းတမြင်ပြီး
ခွပ်ခေါင်းကြီး ဆိုဖွင့်လည်း
ဟုတ်ကဲ့ရှင် ခေါင်းညိတ်သူ။
- ကျန်းမာရေး...ဟေ့
နေမင်းတွေ့ရလျက်
လဝန်းလို့ ပြောထွက်ကြ
ဟုတ်ကဲ့ဗျ ခေါင်းညိတ်သူ။
- ပစ္စုပ္ပန်သည်
အတိတ်မှာ သန္ဓေတည်ရစ်ကာ
အနာဂတ်သစ်ကို မွေးဖွားရရာတဲ့
ရွှေလျားမှု သပ္ပာယ်မှာ
အံ့သလိုမျိုးတွေသာ ခေါင်းအတွင်းညိတ်ကြ
ထိတ်လန့်စရာအဟုန်နဲ့ ပျိုးဆက်
တန်ပြန်သက်ရောက်မှု အကုန်ခဏနား...နား
ပုံစံခွက်ထဲမှာပဲ အသားကျအရှင်းသေ
ဆင်းရဲမွဲတွေခြင်းနဲ့ မဟာမိတ်နွယ်
ငြိမ်းချမ်းရေးနယ်ပယ် အရောင်ခြယ်ဆိုး
ရိုးအမှု နယ်စပ်ကျော်ကာ တံဆိပ်အစုံကပ်
လူသားအရင်းအမြစ်အဝဝကို တန်ဖိုးဖြတ်မဆုံး
(ရပ်ဝန်းအများစုမှာ ဒီလိုပဲ ရှိနေပါရုံခင်ဗျ)
“သဘင်မှာစည်း၊ ထီးမှာခရိုင်၊ နိုင်ငံမှာမင်း”...တဲ့
ပေါက်ပင်များ ဘာကြောင့်ဆင်းညွတ်ကိုင်းရတာလဲ
(ရောင်ပြန်ရေ)
တစ်ဆိတ်လောက် ပြောကြားကြပါဦး...။

လောကီ

မောင်မောင်မျိုးသစ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

- သံနှင့်သစ်သား
ဇာတ်ကွာခြားလည်း
သစ်သားကိုပစ်
သံကိုချစ်သည်
သစ္စာမဲ့သော ပုဆိန်ရိုး။ ■

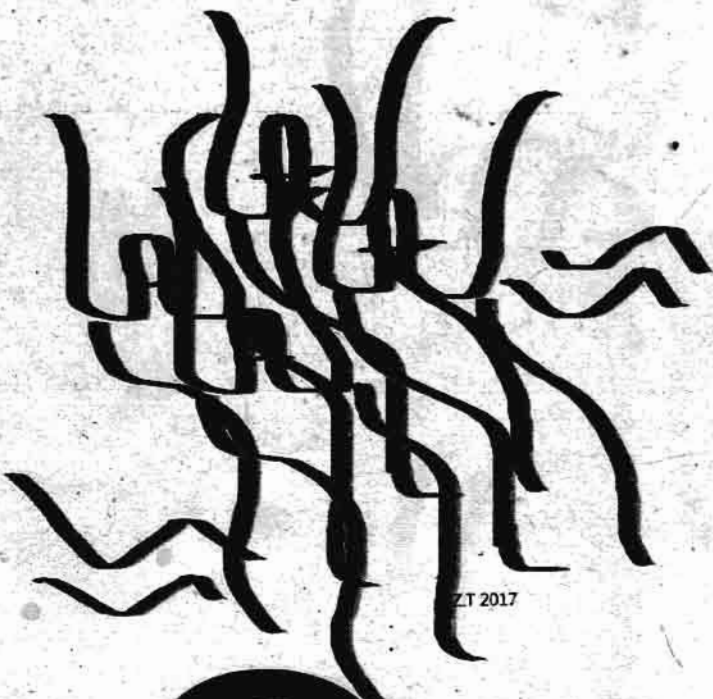

T.Z.T 2017

လူ့သဘော

ထေယျံမြင့်(ဗိုလ်ကလေး)

- လူနေချိန်ကြား၊ စိတ်ဘုံဖျားဟု
ကြီးစားမထင်၊ ပန်းမဝင်ခင်
အမြင်သေးနှမ်း၊ သူ့ဂုဏ်ပုဒ်ကို
အဟုတ်မထင်၊ ရှုတ်ချချင်သည်
ဤတွင်စောကြော၊ လူ့သဘော။
- ကြီးစားပမ်းစား၊ စိတ်ခွန်အားဖြင့်
မနားမနေ၊ ကြီးစားလေ၍
မသွေမချ၊ အောင်ပွဲရတော့
သူကလူတော်၊ ပွဲတိုင်းကျော်ဟု
အခေါ်လည်းပြောင်၊ မျက်စိညောင်းအောင်
အပ်ကြောင်းထပ်မျှ၊ ချီးမွမ်းပြသည်
လောကအံ့ဖွယ်ပါတကား။ ။

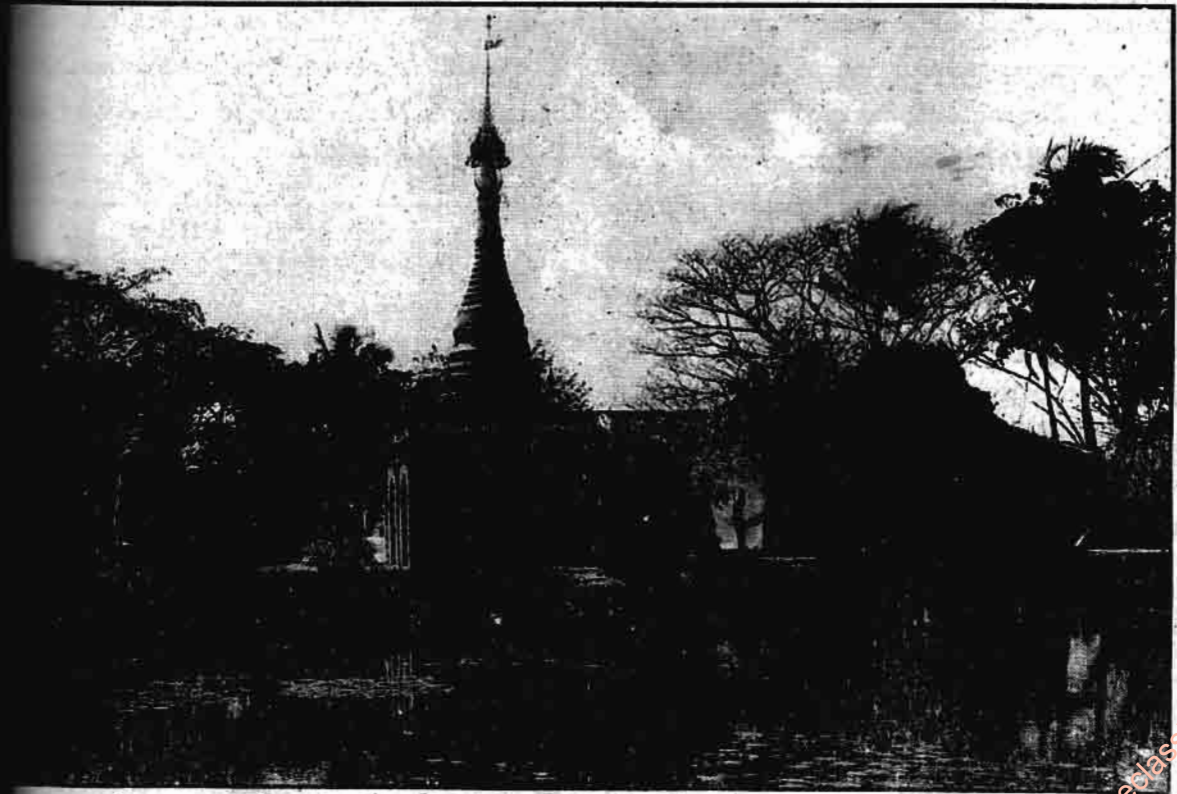
ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်

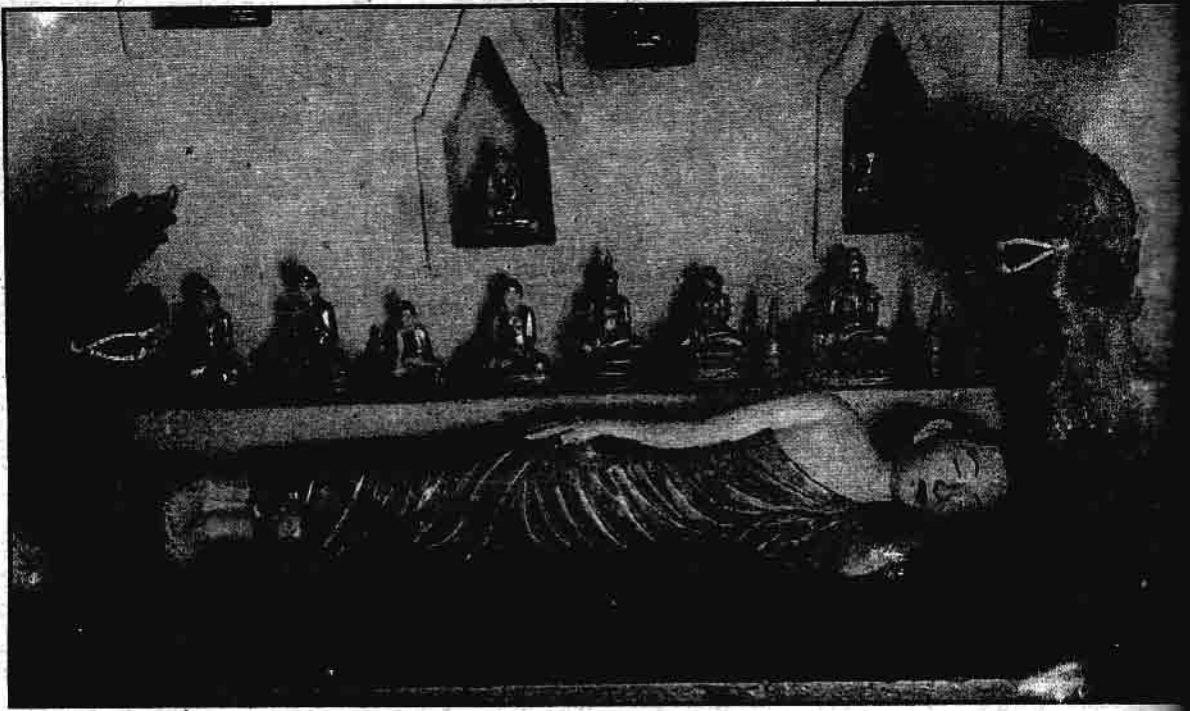
မြန်မာ့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

သားစိန်ဒိုင်

သိမ်တော်ဦး မြန်မာ့သမိုင်းကြောင်း ဖော်ပြရေးသား
ဆုတောင်းပြည့်စေတီနှင့် သံဃာရေးရာအကြောင်း
အခြေအတင်ပြရပေမည်။
ယခင်က သံဃာရေးရာ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ ကျောင်းကန်ဘုရား
နှင့် မြန်မာဆန်ပြီး ချောင်းမြောင်းများလည်း ပတ်လည်
ပြီး ရွာသားများ အဓိက အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှာ
အလုပ်ကိုင်စားသောက်ခြင်း၊ ငါးရှား ဟူးရှားခြင်း၊ ရွာ
အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းများရှိခြင်း၊ ရက်ကန်းလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်

မွေးကြသူများကို နေထိုင်ကြပြီး ခေါ်ခရ၊ ခေါ်ပု၊ ခေါ်ပျော၊
ခေါ်ဟေ့ လေးဦးတို့မှ ပေါက်ဖွားလာသော မိသားစုရွာကြီးဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။ သံဃာရေးရာတွင် အနုပညာအကျော်တစ်ဦး
ပေါ်ပေါက်မွေးဖွားရာ ဇာတိလည်းဖြစ်သည်။
ရက်ကန်းစင်၊ ရက်ကန်းခတ်ရင်း သူသီဆိုရေးစပ်ခဲ့
သော သီချင်းမှာ -
"မောင်ကြီးတို့တောရွာဝေးဝယ်၊ ရက်ကန်းသံ
တွင်းတို့ ခိုင်းငင်တဲ့ ထုံမငယ် အထူးရယ်"ဆိုသည့် အဆို

တော်မောင်မောင်ညွန့်၏ ဇာတိရွာလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ဘုရားတရား ကိုင်းရှိုင်းရှိသော ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သံခင်းကျေးရွာကြီးနှင့် မနီးမဝေးရှိ ရွာများပင် အမျိုးမကင်းကြပေ။ ရွာသားများ တစ်နှစ်တစ်ခါ သာဓုကန်ဘုရားပွဲကြီးသို့ သွားရောက်ရသည်မှာ နွားလှည်း များဖြင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားလာခဲ့ကြရပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ မဆိုထားနှင့် အင်းစိန်မြို့သို့ တက်ရတာပင် မလွယ်ကူလှပေ။ ယခုတော့ ၁၉၀၆ ခုနှစ်မှ အုတ်ပိုမြို့သစ်မှ ရွှေပြည်သာမြို့သို့ ပြောင်းလဲတည်ဆောက်လာပြီဖြစ်သဖြင့် သံခင်းရွာကြီးပင် မြို့တော်အင်္ဂါရပ်နှင့်အညီ ကွန်ကရစ်လမ်းများ လျှပ်စစ်မီးများ ထိန်ထိန်လင်းလျက် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေသော (၆) သံခင်းရပ် ကွက်၊ ရွှေပြည်သာမြို့ကြီးဖြစ်လို နေပေပြီဖြစ်သည်။

ရွှေပြည်သာမြို့ကြီး သို့သော် ရှေးအခါကာလက တည်းက အလွန်စည်ကားတဲ့ မင်းနေမြို့ကြီး ရမ္မာနာဂရတိုင်း မြို့ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ သာသနာနိမိတ်ခတ်နိပ်ဝေပြာခဲ့ သည့် လဲနေတိုင်အောင် “ဘရာကျော်၊ ဘိုးတော်ရာကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး” ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူသော အင်းစိန်၊ ကြို့ကုန်းလမ်းဆုံရှိ ဘုရားကလေးများနှင့် တည်ရှိ

နေသော ကျောင်းတိုက်ကြီးနှင့် မင်္ဂလာဒုံ ငွေယာတောင် အရိ ရာကျော်ဘုန်းဘုရားကြီး တပ်ဦးကျောင်းပဓာနနာယ ဆရာတော်ကြီး ဦးသဗ္ဗမ္မဒေဝကီတို့၏ သာသနာနိမိတ် အရိချက်များ ဖြစ်ပေသည်။

သာသနာနိမိတ် ခတ်နိပ်စေပြော ချွေပြည်သာ

“သောင်းထိုက်စကြဝဠာအနန္တ အောင်မောင်းခတ်၍
ဆင်မေတ္တာပို့၍ အောင်ကြေညာချက်ထုတ်လိုက်သည်။
ထိုအရပ်ရပ်က ကြားသိကြစေသတည်း။ ဒီသံခင်းရွာ
ထိုက် နောင်အခါ ကြက်ပျံမကျ မြို့ကြီးပြကြီးဖြစ်လိမ့်
ဒီနေရာက ရှေးအခါကာလကတည်းက အလွန်စည်
ထဲ မင်းနေ ရဟ္မာနာဂရာမြို့ကြီး တည်းရှိခဲ့ဖူးတယ်။
အတော်လည်း ပုဂံယခင်ကာလကအတိုင်း စည်ပင်
ထင်လာလိမ့်မယ်။

ရက္ခကြီး၊ ရက္ခလေး (ယခု ရခိုင်ရိုးကြီး၊ ရခိုင်ရိုးလေး
အရက်သမရွာ၊ အထည်လဲရွာ၊ (ယခုအလည်ရွာ၊ အလိန်

လည်ရွာ)၊ ရွှေလင်ပန်း၊ ကျုံရာ၊ ကံလှရွာတွေအပါအဝင်
လိုင်မြစ် အရှေ့အနောက် သံခင်းရွာကို ဗဟိုပြုပြီးတော့ မြို့
ကြီးဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မယ်”

၆၃ နှစ်ကျော်က ထီးတင်ပွဲ

လွန်ခဲ့သော ၆၃ နှစ်ကျော်ကာလ ၁၃၁၅ ခုနှစ်က
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ သံခင်းကျေးရွာရှိ နှစ်ဆယ့်လေးဆူသော
စေတီတော်များကို ရွှေထီးအတွက် တင်လှူပူဇော်ပွဲကြီး ဆင်
ယင်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ထိုထီးတော်ကြီး တင်လှူပွဲကြီးတွင်
ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သံခင်းကျေးရွာပတ်လည်
တစ်ခွင်တစ်ပြင်ရှိ လယ်ကွင်းများကို လက်ညှိုးညွှန်ပြကာ
အထက်ပါအတိုင်း နိမိတ်စကား မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး

ရာကျော်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ထိုစဉ်ကာလက လွန်စွာ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားသော ထူးခြားသည့် သိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ ရှင် သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြသူ ပရိသတ်လည်း အတော်များသည်။ သံဇင်း ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ဦး မြန်နွှာဆုတောင်း ပြည့် စေတီတော်မြတ်ကြီး။

၂၄ ဆု ထီးတင်ပွဲ

ယခု ရွှေပြည်သာမြို့ကြီးနှင့် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း တည်ရှိ ရှိနေသော သံဇင်းရွာအနီးမှ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသည့် ရှေးက ကနဲကလောက်ချောင်း(ခေါ်) ယခု နတ်ပိုချောင်း အပါးရှိ သံဇင်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရှေးသိမ်တော်ကြီး ပြီးတော့ ဇေလွန်သာယာလှပအေးချမ်းစွာ တည်ရှိနေသည်။ သိမ်တော်ဦး မြန်နွှာ ကြာနီရေကန်ကြီးအနီးနှင့် ကပ်လျက် တွင် ၂၄ ဆု စေတီတော်ဘုရားများ တည်ရှိလေသည်။

ထိုစေတီတော် ၂၄ ဆု ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်ပွဲ

ကို ရခိုင်ရိုးကြီးဆရာတော် ဦးနန္ဒမာယ သံဇင်းကျောင်း ဆရာတော်တို့နှင့်အပြင် ကျိက်ထီးရိုး ဖဿရသေ့တို့နှင့်အတူ ဆရာဆရာကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြီးကြပ်ကျင်းပပေးခဲ့ ခြစ်သည်။ မူလ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်ဆုတောင်းပြည့် ဆောင်ပြည့် ကိုးနင်းဆုတောင်းပြည့် သိမ်တော်ဦး မြန်မာ သီတော်ကို သံဇင်းကျေးရွာ ဇာတိ ဆရာကြီးဦးရွှေသောင် ဆင်တွင် တရားဓမ္မပေါက် အထမြောက် ထွက်ရပ်ပေါက် (၁)ဟု ကျော်ကြားသည့် ၎င်းဆရာကြီးတည်ထားခဲ့သည်။

သံဇင်းကျေးရွာ အနောက်ဖက်ကမ်းပါးတွင် ယခုတိုင် တည်ရှိသည်။ သံဇင်းရွာသူ၊ ရွာသား ဧကက၊ ဧကကမများနှင့် မိမိမြို့မှ ထင်ရှားသော ဦးစံမြ၊ ဦးဘိုစိုး၊ ဦးအုန်းကြီး၊ ဦးအောင်၊ ဦးအုန်းမောင် ဦးစီးဦးဆောင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။

သူတော်စင် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမိန့် နှင့်အညီ မိတ်ကြားစကားကို ကြည့်ပါလျှင် ရှေးအခါက မင်းနေ နေရာ မြို့ကြီးတည်ရှိသလို ယခုအခါ မျက်ဝါးထင်ထင်

မြို့အင်္ဂါရပ်နှင့်အညီ စည်ပင်ဝမ်းမြောက်ဖြစ်သော စာရေးသူ နေသော ရွှေပြည်သာမြို့ကြီးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

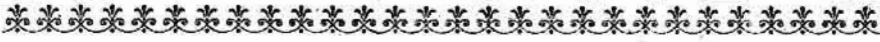
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ ရွှေပြည်သာ မြို့နယ် ၆/သံဇင်းရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် သိမ်တော်ဦး မြန်မာစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပူဇော်လိုပါ ရွှေပြည်သာမြို့ အမှတ်(၆)ရပ်ကွက် ရွှေညာမောင် မုတ် တိုင်ဆင်း၍ အနောက်ဘက် ၆/သံဇင်းရပ်ကွက်သို့ လာရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါကြောင်း လမ်းညွှန်ရေးသားလိုက်ရ ပါသည်။

သားစိန်စိုင့်
၀၉-၄၂၀၁၃၉၃၆၁

ကိုးကား

၁။ မွှားနဂရာ-ရွှေပြည်သာ၊ ဖာသာဝတီ ဦးအုန်းကြီး

လောကချမ်းသာ ထာဝရ အလှူတော်ငွေပဒေသာပင် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက်ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်

အသက်အရွယ် အို၊ နာ၊ သေ ဘေးမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သော လူသားများဖြစ်၍ ရောက်လေရာရာ အရပ်ရှိဘုရားများတွင် ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းမှုမျိုးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် ဒါးမျိုးစေ့ အပင်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအလှူသည် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက် ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်ဖြစ်၍ ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီး အခွင့်ရည်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး ငွေပဒေသာပင်မှရရှိသော အသီးအပွင့်တို့သည် စေတီဘုရားများအား ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုအတွက် ပူဇော်မှုများ ကင်းဝေးသကဲ့သို့ လှူဒါန်းသူများအတွက်လည်း တူညီသောအကျိုးတရားခံစားရရှိနိုင်ပါသည်။ ဘုရားဖူးလာရောက်သူများအတွက်လည်း လှူဒါန်းလှူငွေ အလှူဒါနမျိုးများအနက် ထူးကဲသော ဒါနတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်ဘုရားဖူးလာရောက်ပါက မိမိတို့လှူဒါန်းမှုကိုအမှတ်ရစေ၍ ကုသိုလ်တရား အကျိုးကျေးဇူးများလည်းရနိုင်သဖြင့် ၎င်းအကျိုးကို ရည်ရွယ်ကာ...မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် တည်ထားသော လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမှန် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၊ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့မှလည်း ထို ငွေပဒေသာပင်များကို တစ်ပင်လျှင် ကျပ်တစ်သောင်းဖြင့် စိုက်ထူလှူဒါန်းနိုင်ရန် စီစဉ်ထားရှိပြီးဖြစ်ပါသဖြင့် ဘုရားဖူးလာ သူတော်စင်အပေါင်းလည်း မိမိတို့၏ အလှူဒါနကို သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက်ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်အဖြစ် ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည့်...

ဦးညွန့်မောင် + ဒေါ်လှမြိုင်မိသားစု၊ ဦးကြည်လှမိသားစု၊ ဦးစိန်လှိုင် + ဒေါ်အေးမြင့်မိသားစု၊ ဦးသိန်းဝင်း + ဒေါ်အေးအေးမြင့်မိသားစု၊ ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး + ဒေါက်တာစောယုနွယ် မိသားစု၊ ဦးခင်မောင်ဆက် မိသားစုတို့မှလည်း တစ်ဦးလျှင် ငွေပဒေသာပင် (၁၀)ပင်အတွက် လှူဒါန်းငွေကျပ် တစ်သိန်းစီဖြင့် စတင်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

၎င်းငွေများကို မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် အင်းစိန်တွင် စာရင်းအမှတ် (SP 044561)ဖြင့် စာရင်း ဖွင့်လှစ်အပ်နှံထားပြီး ငွေပဒေသာပင်များမှရရှိသော အသီးအပွင့်များဖြင့်သာ ဘုရားကြီးကိုပြုပြင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့မှူး ♦ ပုန်း - ၆၄၄၈၆၀၊ ၆၄၄၈၅၈၊ ၆၄၄၈၅၇ ဂေါပကအဖွဲ့

သမိုင်းဝင်ထင်ရှားသည့် လောကုတ္တရာစေတီတော်နှင့် လောကမှန်ကူစေတီတော် မင်းထက်သားညီ(တောင်ငူ)

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၁၈ ခုနှစ်၌ သာသနာသမိုင်း အလွန်ဩဇာအာဏာကြီးမားသည့် အသောကမင်းကြီး ပါတိပုတ်ပြည်၌ စိုးစံမင်းမူတော်မူခဲ့သည်။ သောကမင်းတရားကြီးဟာ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ပိုင်ဆိုင်မှုသောကြောင့် သူ့လက်အောက်ရှိ မင်းအပေါင်းတို့ကို ဘုရားရှင်ရဲ့ ဓာတ်တော်ရှစ်ဆူစီ အပ်နှင်းကာ မိမိတို့မင်းရာ ဒေသအသီးသီးတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်စေကာ ရည်သန်၍ ဘုရားစေတီတော်များ တည်ထားကိုးကွယ်စေပါသည်။

ဇေယျဝပုနတိုင်းသားတို့သည်လည်း ထိုဓာတ်တော်တို့ကို ပင့်ဆောင်ကာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်တော်နှင့် ဘုရားအလောင်းတော် ကြက်မင်းညီနောင်ဘဝဖြစ်ခဲ့ ကျက်စားခဲ့သော ကုန်းတော်မြတ်တွင် မြတ်စောညီ ဘုရားကို တည်ထားခဲ့သည်။ မြတ်စောညီနောင်ဘုရား ညီညွတ်ပြီးသည်နှင့် ကေတုမတီမြို့ (တောင်ငူမြို့)တော်သို့ ရွာလာကာ ယူဆောင်လာသော ဓာတ်တော်များကို လောကုတ္တရာမြို့ကြီးရပ်တွင် နောင်တော်နှင့် ညီတော် စေတီနှစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ထို နောင်တော်နှစ်ဆူကိုလည်း မြတ်စောညီနောင်ဘုရားနှင့် တစ် ညည်း တည်ထားခဲ့ပါသည်။ နောင်တော်စေတီသည် လော ကုတ္တရာစေတီတော်ဟုလည်းကောင်း၊ ညီတော်စေတီသည် နောင်တော် (ယခုအခါ လောကမှန်ကူစေတီ)ဟုလည်း ကိုယ်စား ထင်ရှားပါသည်။

ထို့ကြောင့် သီရိဓမ္မာအသောကမင်းတရားကြီး တည် ထားကွယ်ခဲ့သည့် စေတီတော်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး

ထောင်တွင် ဤစေတီတော်နှစ်ဆူမှာလည်း အပါအဝင်ဖြစ် ပါသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၅၅၃ ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည်ရှင် နရပတိစည်သူက လောကုတ္တရာစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်ထားခဲ့ပါသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၅၃ ခုနှစ်တွင် ကေတုမတီ(တောင်ငူ)ကို မင်းကြီးညီ နန်းတက် လာရာ ခွာရာဝတီခေါ် (လောကုတ္တရာမြို့ကြီးရပ်)ရှိ ပျို့ပျက် နေသော လောကုတ္တရာစေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်ပြုပြင် ကာ လီးတော်တင်ခဲ့ပါသည်။ ကေတုမတီဘုရင်မင်းကြီးညီ

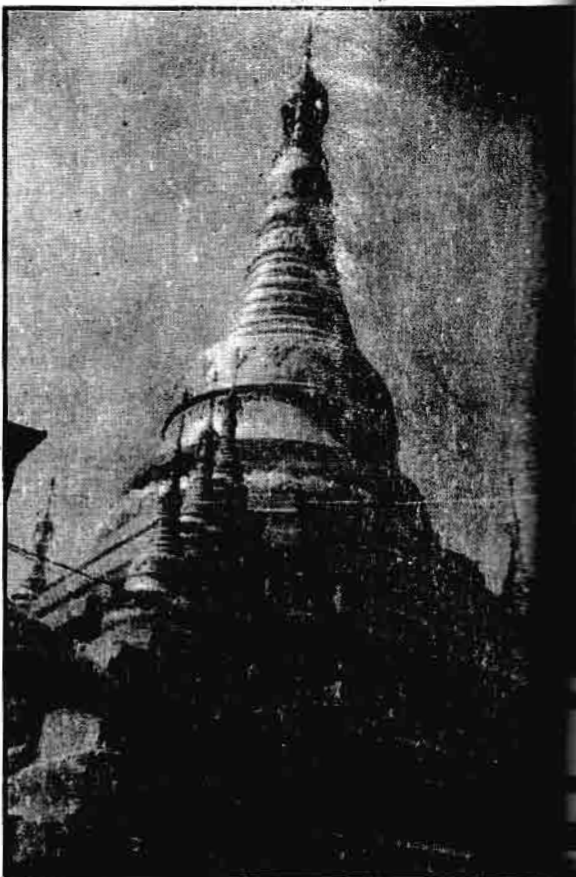

လောကမှန်ကု စေတီတော်မြတ်ကြီး

ခေတ်က တည်ထားခဲ့သော ဘုရားပရိဝုဏ်တံတိုင်းတချို့နှင့် ရေတွင်းဟောင်းတစ်ခုကိုလည်း ယခုတိုင် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၄ ခုနှစ်တွင် စကားကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ကလျာဏက ဦးဆောင်၍ လောကုတ္တရာ စေတီတော်ကို ထီးအသစ်တင်ခဲ့သလို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင်လည်း လောကုတ္တရာရပ်နေ ကုသိုလ်ရှင်များက စုပေါင်း၍ ထီးတော်သစ် ထပ်မံတင်လှူခဲ့ပါသည်။ ပဲခူး ငလျင်ကြီး ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ခဲ့၍ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၄ ရက်၊ ည ၂ နာရီအချိန်တွင် လောကုတ္တရာစေတီတော်ကြီး ငှက်ပျောဖူး ပြုတ်ကျမြေခဲခဲ့ရ သဖြင့် အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်ရပါသည်။ လောကုတ္တရာစေ တီတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ ၉၃ ပေ ၂ လက်မ ရှိ၍ တိနပ်တော်ပန်းထည်မှာ တစ်ဖက်တွင် ၅၅ ပေ ရှိပါသည်။ လောကုတ္တရာစေတီမြတ်ကြီးသည် တချို့ လပြည့်၊ လကွယ်နေ့များတွင် ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးနေသည်ကို

လောကုတ္တရာစေတီမြတ်ကြီး

ဖူးထိုက်သည် ကုသိုလ်ရှင်တချို့ ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ကြပါသည်။ ထို့အတူ ညီတော်စေတီဖြစ်သည့် လောကုတ္တရာ စေတီတော်(သိမ်ဦးစေတီ)မှာလည်း မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၆ ခုနှစ်တွင် နရပတိစည်သူမင်းက ထီးတော်သစ် တင်လှူခဲ့ပါသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၅၄၄ ခုနှစ်တွင် မင်းကြီး ဗွမ်းမံခဲပြီး ၁၂၉၃ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးငလျင်ကြီးကြောင့် ထီးတော်သစ် တင်လှူခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၃ ခုနှစ်တွင်လည်း လောကမှန်ကုစေတီတော်ကြီးသည် ဖိနပ်စတင်ပြီး အက်ကွဲလာရာ (၁၃၇၀) ခုနှစ်တွင် စေတီတော်ကြီး ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ် ဦးဆောင်မှုဖြင့် အလှူရှင်များ စုပေါင်းကာ လောကုတ္တရာစေတီတော်ကြီးကို အောက်မြေမှ စတင်ကာ ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ အသစ်ပြန်လည်တည်ထားလို

ကြည့်ပါက ခြောက်မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော မြတ်စောဦးနောင်
စေတီကို အဝေးမှ လှမ်းပူးမြော်ခွင့်ရသည်မှာ ကြည်နူးစရာ
ကောင်းပါသည်။

နောင်တော်စေတီတော်ဖြစ်သည့် လောကုတ္တရာစေတီ

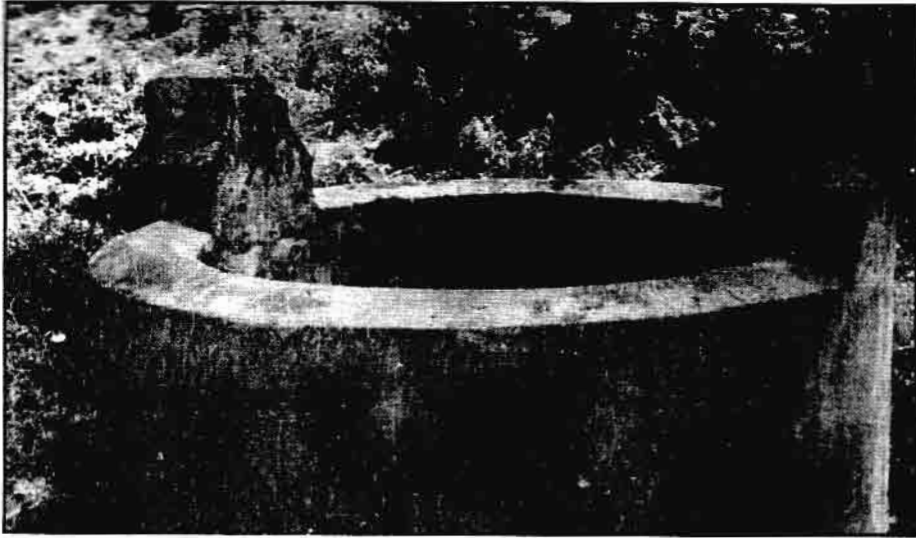
လောကုတ္တရာစေတီတော်မြတ်ကြီးရှိ လှပလက်ရာပြောက်သော
ဆင်ဖြူတော်စုတ်

လောကုတ္တရာစေတီတော်အတွင်းရှိ သယံဇာတသော စုတ်ပွားတော်

လောကုတ္တရာ စေတီတော်ကြီးကိုတော့ နေပြည်တော်မှ
အသိရှိစေတီတော်နှင့် ပုံစံတူ (အကြီးအသေးသာ ကွာ
ခြင်း) တည်ထားခဲ့ ပါသည်။ လောကုတ္တရာ စေတီတော်
နှင့် အထက်ပစ္စယံလည်း ပါရှိပြီး ထိုအပေါ်မှ ရှုမျှော်

ဘုရင်မင်းကြီးညိုခေတ်က
တည်ထားခဲ့သော
လောကုတ္တရာစေတီတော်
မြတ်ကြီးရဲ့ ဘုရားပရိဝုဇ်
တံတိုင်းအပျက်တစ်ခု

ဘုရင်မင်းကြီးညိုခေတ်က
လောကုတ္တရာစေတီတော်ကြီး
အတွက် တည်ထားခဲ့သော
ရေတွင်းပျက်ကြီး

တော်ကြီးရဲ့ ဘုရားပွဲကိုတော့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သီတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။ ဘုရား
ပွဲနေ့ဆိုလျှင် ရပ်နီးကျေးရွာများဖြစ်သည့် လောကုတ္တရာ
ကျေးရွာ၊ မြို့ကြီးကျေးရွာ၊ ပေါက်တောကျေးရွာ၊ သံဖြူချောင်း
ကျေးရွာများမှ အလှူရှင်များ စုပေါင်းကာ ကိုယ့်ကျေးရွာ
အလိုက် ပဒေသာပင်များကိုင်ဆောင်ပြီး အတီးအမှုတ်ဖျော်
ဖြေရေးများဖြင့် ဘုရားသို့ ကုသိုလ်ပြုရန် လာရောက်ကြသည်
မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သာဓုခေါ်ဆိုစရာ ဒါနအလှူပွဲကြီး
ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သမိုင်းဝင် စေတီတော်ကြီးနှစ်ဆူဖြစ်သည့်
လောကုတ္တရာစေတီတော်ကြီးနှင့် လောကမုန့်ကူစေတီတော်
(သိမ်ဦးစေတီ)ကို အများပြည်သူ သိရှိဖူးမြော်နိုင်စေရန် စာ
ရေးသူမှ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ တောင်ငူမြို့တွင်းမှာ တည်ရှိ
သဖြင့် သွားလာရသည်မှာ လွယ်ကူပါသည်။

“ဆရာတက္ကသိုလ်မင်းလင်္ကာ” ရေးသားခဲ့သည့် လော
ကုတ္တရာစေတီတော်နှင့် လောကမုန့်ကူစေတီတော် (ညီနောင်
နှစ်ဆူ)အကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားသည့် ကဗျာလေးဖြင့် နိဂုံးချုပ်
လိုက်ပါသည်။

လောကုတ္တရာ ကုန်းတော်မြတ်က
စုံရပ်လို့ ဗျာဒိတ်မူ၊ ဗုဒ္ဓခွန်းကျ
ဒီဗွေ
ကြည်ဖြူလိမ့်အများ

ဘုရားရှင် သာသနာစစ်ကယ် ထွန်းရစ်စေသော
ဗျာဒိတ်တော် အဆိုအရ
မင်းဓမ္မာသောကာလာ
ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်များ တည်ထားခဲ့ရာ
မင်းနရပတိမှာ လှည့်လည်ကာလာတော့
ပြိုက်ပျက်တဲ့ စေတီကြီးကို
ပြန်ပြီးတည်ပေး။
မင်းကြီးညို ဘုန်းတော်ကြွ
မြို့တော်လှ တည်ပြန်ပြီ
ဇွဲရာဝတီ သည်တပ်ချီ
“အောင်ပြီ”တည့် ကြော်ကြွေး
လောကုတ္တရာကုန်းတော်ရပ်က
မြတ်နောင်ညီနှစ်ဆူဓာတ်ကို ဆည်းကပ်ခဲ့သေး။

မင်းထက်သားညို(တောင်

၀၉-၉၇၅၆၇၆

စာကိုး
- ခေါင်မျိုးကြွယ်(ပညာရေး)ရဲ့ လက်ကမ်းစာ
- ဆရာတက္ကသိုလ်မင်းလင်္ကာရဲ့ လောကုတ္တရာ
သမိုင်း။

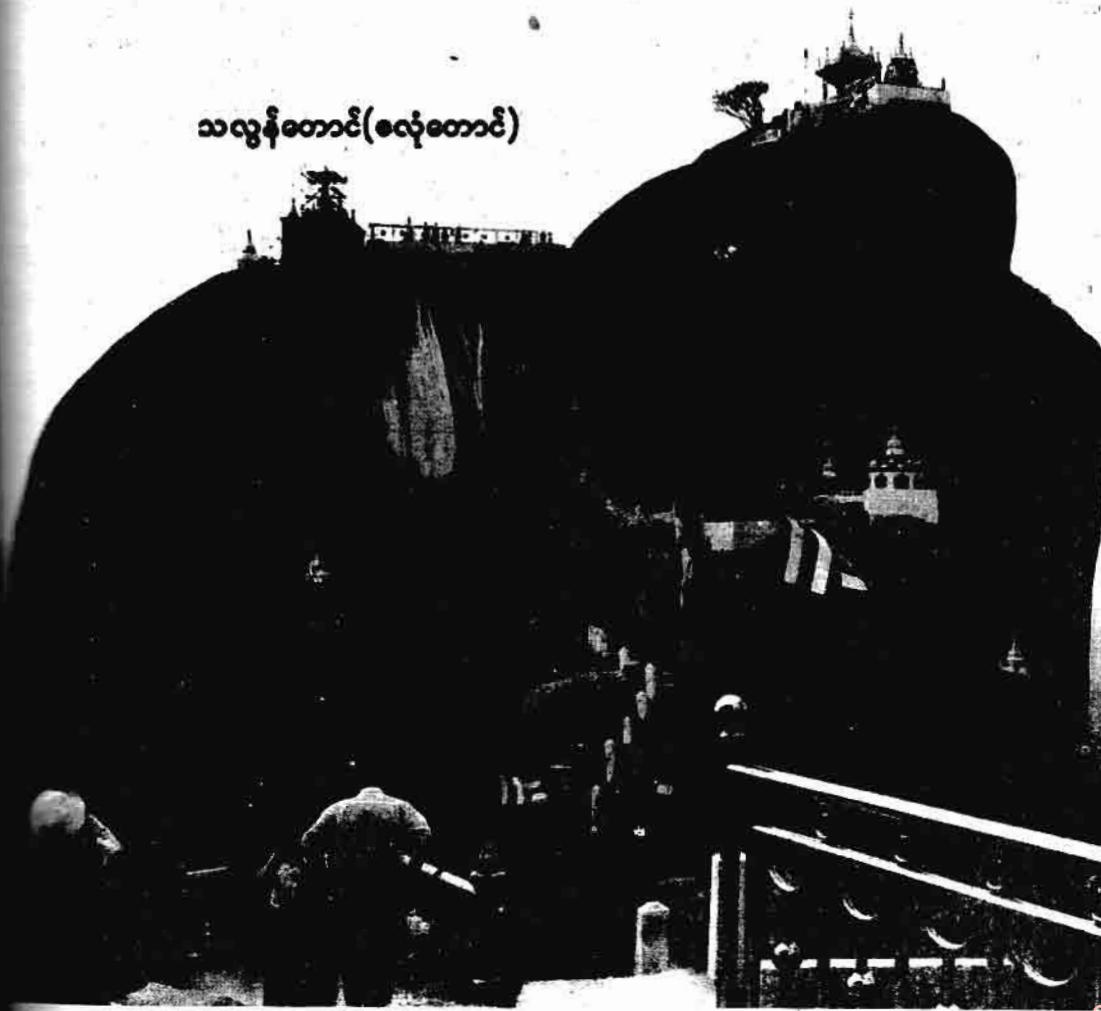
သလွန်တောင် (လလုံတောင်)

မင်းတလွန်း

ယခုအခါ ဘုရားဖူးများ စိတ်အားထက်သန်စွာ လိုကြသည့်နေရာမှာ သမိုင်းဝင် ဝေါဒေါပလ္လင် ဇေယျဝံတော်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဖူးမြော်ကြရသည် စိတ်ကြည်နူးချမ်းမြေ့စရာ တောင်တော်ဖြစ်သည်။ ဤတောင်တော်နှင့် ဆက်စပ်နေသော တောင်များလည်း ရှိသည်။ တည်ရှိနယ်မြေချင်းတော့ မတူ မော်ဟန်တောင် (ပိညွင်းမြို့နယ်)၊ ကလောင်တောင်

(ဗန်းမောက်မြို့နယ်)၊ မိုင်းတုံးတောင် (ဝန်သိုမြို့နယ်)တို့တွင် တည်ရှိသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့် ကချင်ပြည်နယ် ဆက်စပ် ဝေဒိယာလည်း ဖြစ်သည်။ ရှေးယခင်ကခြေလှိုင်ခရီး နှစ်ည အိပ် သွားရသည်။ တောလမ်းဖြစ် ချုံရုတ်သွားရသည်။ ဇေယျဝံတောင်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ကသာခရိုင်၊ ဗန်းမောက်မြို့နယ်တွင် တည်ရှိပြီး ဗန်းမောက်မြို့မှ မြောက်ဘက် ၁၂ မိုင်ခန့်အကွာ တောတွင်း ပင်လယ်ရေမျက်နှာ

သလွန်တောင်(ဇေယျဝံတောင်)

ပြင်အထက် အမြင့်ပေ ၃၀၉၀ မြင့်သော တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး လွန်ခဲ့သောနှစ် ၈၀ ခန့်က မြေပုံပေါ်မှာ သလွန် တောင်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ နောင်တွင် ဒေသခံများက ဇလုံမှောက်ထားသည်နှင့်တူ၍ ဇလုံတောင်ဟုခေါ်ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ အမည်ပြောင်းလာခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွမ်းဦးဘုရား ပုညရှင်ဆိုလျှင် ကကုသန်ဘုရားလက်ထက် သေကာပဗ္ဗတတောင်၊ ကောဏာဂုံဘုရားလက်ထက် ဝင် စာရတောင်၊ ကသပဘုရားလက်ထက် ဓမ္မိကတောင်၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် နာဂဒတ္တတောင်၊ ဘား သဏ္ဍာန်နှင့် တူသောကြောင့် ဖားဦးတောင်၊ ပုညအမတ်ကို အစွဲပြု၍ ပုညရှင်တောင် တွင်ပြန်သည်။ ဆွမ်းဦးစကပ်လှူ ကြသောကြောင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်ဟု တွင်ခဲ့ပါသည်။ တောင် များအမည်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်လာကြသည်ကို လည်း သိရှိရပါသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခု၊ ဝါတော် ၂၀ အရတွင် သိကြားမင်းဖန်ဆင်းသော နတ်ပန်းရထား ၅၀၀ မြင့် ရဟန္တာအရှင်သူတော်မြတ် ၅၀၀ ခြံရံပြီး ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွလာခဲ့ပါသည်။ အရှေ့ ဧရာ ဝတီ၊ အနောက် သလ္လာဝတီ မြစ်နှစ်လီတို့၏ အလယ်ဗဟို ကျရာ ဂေါဒေါပလွင်တောင်တော်တွင် ရောပထနတ် နဂါး မင်းသားအဖတို့၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားမှုကြောင့် ခုနစ် ရက် သီတင်းသုံးကာ နဂါးမင်းသားအဖ လှူဒါန်းသော ဆွမ်းကို ဘုဦးပေးသုံးဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ကျန်ရှိနေသော ဆွမ်းဟင်းများကိုလည်း စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား ရတနာများဖြစ်စေကြောင်း ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် တောင်၏ဝဲ၊ ယာရှေ့နောက် စွန့်ကျဲပက်ဖြန်းခဲ့သည်ဟု သမိုင်းကျောက်စာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဗျာဒိတ်ပေး ဘုရားပုံတော်ကြီးတစ်ဆူလည်း ပူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ “ညီဘွား အာနန္ဒာ အောင် မြေခေါ်အပ် ဂေါဒေါပလွင်တောင်ကလပ်၌ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့ သော အရိက္ခတ္တယုဘုရားရှင်သည် ငါဘုရားကဲ့သို့ အလှူခံ ကာ တရားထူးကို ဟောလိမ့်မည်ဖြစ်သည်” ဟု မိန့်ကြား တော်မူခဲ့သည်။

ကျောက်တောင်သည် သံတောင် ၄၄၄ ဖြစ်၍ ပေ အားဖြင့် ၆၆၆ ပေ မြင့်ပါသည်။ မြောက်ဘက်မှာ ဖားကန့် ကျောက်စိမ်းတွင်းများ၊ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်၊

အရှေ့ဘက်တို့တွင် ရွှေတွင်းများ ဖြစ်လာသည်။ ဒေသခံ များက ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သည့်အပြင် ဇလုံမှောက်ထား သည်နှင့်တူ၍ ဇလုံတောင်ဟု ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသိရ သည်။

အရှင်ဓမ္မဒဿီအမည်ရှိ အရှင်အရဟံနှင့် တပည့် အရှင်အာစာရမထေရ်မြတ် နှစ်ပါးသည် ဂေါဒေါပလွင် ဇလုံ တောင်သို့ကြွရောက်ပြီး ဣစ္ဆာသရလိုတရ ချမ်းသာကြီး အောင်တော်မူ၊ အောင်ဆုယူစေတီများကို ပထမဦးစွာ တည်ထားကိုးကွယ်ကြသည်။ ၎င်းနောက် ၁၂၁၀ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိအရှင်ဟု ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ဆရာတော် ဦးသောဘိတ (လူအမည် ဦးသာအေး) အရှင်မြတ်က အောင်တော်မူ အောင်ဆုယူစေတီများကို ဒုတိယအကြိမ် မွမ်းမံပြုပြင်၍ အောင်ကျော်အေးအောင် ဇလုံတောင်ဟု သာသနာ မော်ကွန်းတင်ခဲ့သည်။ ၁၂၇၆ ခုနှစ်တွင် စက်တော်ကိုးဌာနအဝင် ကန်ရွာကျောင်းဆရာတော်နှင့် တိုက်သူကြီး ဦးရွှေသီး၊ ဝေးနီးမြို့ရွာ ဒါယိကာတို့က ကြေး ချိန် ၁၅ ပိဿာ ကြေးခေါင်းလောင်း သွန်းလုပ်လှူဒါန်းပြီး ၁၂၉၇ ခုနှစ်တွင် တောင်သွတ်မြို့၊ ဝဲဘက်ရွာဇာတိ အရှင် ကုဝေရကသားတော်တောင် ကျောက်ပလ္လင်၌ ဂန္ဓကုဋီတိုက် စေတီငါးဆူ တည်ထားပြီး ဉာဏ်တော် လေးပေရှိ လိုတိုင်း ပြည့် ဗျာဒိတ်ပေး (ပဉ္စဏေဟာ) ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သွန်း လောင်း၍ တတိယအကြိမ် ထူးခြားစွာ သာသနာပြုခဲ့ ကြောင်းသိရသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၁ ခုနှစ်တွင် စက်တော် ကုန်းရိုးကြီးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးနှင့် အလယ်ရွာ၊ ကန် ရွာအနောက်တာ ဆရာတော်ကြီးများ ဦးဆောင်၍ ဝေးနီး မြို့ရွာဒါယိကာတို့က အောင်ဆုယူအောင်တော်မူ စေတီများ ကို မွမ်းမံပြင်ဆင်၍ စတုတ္ထအကြိမ် ရွှေထီးတော်အထွတ် တင်လှူကာ သာသနာပြုခဲ့ကြောင်း သာသနာ့မော်ကွန်း တင် ကျောက်စာမှာ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးသောဘိတ (လူအမည် ဦးသာအေး) သည် အင်းတော်ကြီး ရွှေပဉ္စူစေတီတော် (ရေလယ်ဘုရား) ကိုလည်း တည်တော်မူပါသည်။ ထိုဆရာတော်သည် ဦးသောဘိတဟူ၍ အမည်မတွင်ဘဲ ဦးသာအေး ဟူ၍သာ ခေါ်တွင်ကျော်စောစေသည်။

ဤကျောက်တော်ကြီးမှာ ခမည်းတော်တောင်နှင့် မယ်တော်တောင် ကျောက်လုံးကြီးနှစ်လုံး ပူးတွဲပြီး ဘေး

အနည်းငယ်နိမ့်သော နှစ်ဖက်မှာ သားတော်တောင်၊ သမီးတော်တောင် တွဲနေပါသည်။ သမီးတော်သည် ၁၃၂၀ ခုနှစ်က ပဲကျ၍ ဒေသခံများက သမီးတော်နဂါးမ ဇော်ဂျီနှင့်လိုက်ပြေး၍ ဖြိုချသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ကျောက်တုံးကြီး ပဲကျသောအသံသည် ဗန်းမောက်မြို့နယ် တစ်မြို့နယ်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်မြည်ဟီး ရိုက်ခတ်ခဲ့ကြောင်းသိရသည်။

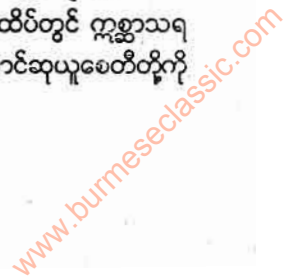
ရွှေညောင်ပင်တွင် မိမိတို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ကားများရပ်ပြီး တောင်တက်ကားအဆင်းမှ ဟိုက်လတ် (မိတ်)ကားများဖြင့် တက်ရပါသည်။ ရွှေညောင်ပင်မှ ဇလုံတောင်အောက် ယာဉ်ရပ်နားစခန်းထိ ရှစ်မိုင်ရှိပါသည်။ အတက်လူ တစ်ဦး ၃၅၀၀ ကျပ်နှုန်း၊ အဆင်း ၂၅၀၀ ကျပ်နှုန်း ပေါင်းလူတစ်ယောက် အတက်အဆင်း ၆၀၀၀ ကျပ်နှုန်း ဖြစ်သည်။ ကားတစ်စီး လူ ၁၅ ယောက်နှင့် ၁၈ ယောက် ကြားတင်ပါသည်။ တောင်တက်/ တောင်ဆင်း မတ်စောက်သောကြောင့် Tran Far ထိုး၍တက်ရသည်။ အတက်၊ အဆင်းကားများ တစ်စီးနှင့်တစ်စီး အိုင်ကွန်များအသုံးပြု၍ ချိတ်ဆက်သွားလာရသည်။ ယာဉ်မောင်းများ အထူးကျွမ်းကျင်ကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားများ မတက်သင့်ပါ။ ရပ်နားစခန်း နှစ်ခု၌ အတက်၊ အဆင်း ယာဉ်များကြိုခိုင် ရေးစစ်ဆေးသင့်သည်။

လမ်းတစ်လျှောက်တွင် နက်ရှိုင်းသော လျှိုကြီးများ၊ အင်၊ ကညင်ပင်ကြီးများ၊ စကားဝါပင်ကြီးများ၊ ဝါးတောကြီးများ၊ သစ်မွှေး၊ သင်္ဃန်းပင်ကြီးများ၊ ကျွန်းပင်ကြီးများလည်းရှိသည်။ ဝါးတောများအလွန်ပေါများသည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများတွင် ပျားရည်လည်း ပေါများသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆေးဘက်ဝင်ပင်များလည်း ပေါများသည်။ သစ်တောဧရိယာ ၆၀၂၆၃ ဒေသမ ၃၆ ဧကရှိသည်။ ဘေးမဲ့ဥယျာဉ်အဖြစ် သတ်မှတ်ရန်လည်း နိုင်ငံတော်သို့တင်ပြထားသည်။

ရွှေညောင်ပင် ယာဉ်ရပ်နားစခန်းမှ စတက်လျှင် ဘုရားကြီး၏တောင်ဘက် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ တောင်ပေါ်တွင် ကျောက်မဏ္ဍပ် ရှိပါသည်။ အတက်အလွန် မတ်စောက်သည်။ ကျောက်မဏ္ဍပ်ဆိုသည်မှာ တောင်ထိပ်တွင် ကျောက်ဖျာကြီး အလျား ၈၀ ပေ၊ အနံ ၇၀ ပေခန့်ရှိပြီး အဆိုပါ တောင်ပေါ်တွင် နှစ်ဘက်နှစ်ခြမ်း ကျောက်အမိုး

မဏ္ဍပ်ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။ ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင် ကျောက်မဏ္ဍပ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတစ်ဆူ၊ ကျောက်မဏ္ဍပ်ထဲတွင် ဘူမိဗဿမုဒြာ (သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရပြီး မဟာပထဝီမြေကြီးကို လက်တော်ဖြင့် သက်သေညွှန်းသောပုံ) တစ်ဆူ ရှိသည်။ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ ကျောက်ဆန်အိတ်၊ ကျောက်ပုဂံ၊ ကျောက်လှေ၊ ကျောက်မောင်းဆုံများ၊ ကျောက်ကြေးစည်တို့ ရှိပါသည်။ နောက်ခံမိုးသား အရောင်များနှင့် စိမ်းလန်းသော တောတောင်များအား အပေါ်စီးမှ ကြည့်ရသလို ဇလုံတောင် တော်ကိုလည်း လှမ်းမြင်နေရတောင်တက်ကားလမ်း ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်၊ လမ်းဖွေးဖွေးနှင့် စိတ်နှလုံးကို အေးချမ်းစေရပါသည်။ ကျောက်ဖျာကြီးဘေး သစ်ပင်ကြီးများ၏ အရိပ်အာဝါသသည်လည်း စိတ်အနှစ်ကို ပြေပျောက်စေပါသည်။ ကျောက်မဏ္ဍပ်မှ သုံးမိုင်သွားလျှင် ယောက်ချိုအင်းရှိသည်။ ဦးကောစခန်းတွင် ကားများခေတ္တရပ်နား ကြိုခိုင်ရေး စစ်ဆေးသင့်သည်။ ရေအေးချောင်းတော စခန်းဟုလည်းခေါ်သည်။ ဆရာတော်တောရ ဆောက်တည်သော စခန်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဈေးဆိုင်များရှိသည်။ ၎င်းမှ ဆက်လက်ထွက်ခွာလျှင် တယ်ပင်ပြန့်၌ ယာဉ်ရပ်နား ယာဉ်ကြိုခိုင်မှု စစ်ဆေးသည်။ ထမင်းဆိုင်များ ရှိသည်။ သစ်တော်ထွက်ပစ္စည်းများ ရောင်းချသည်။ တယ်ပင်ပြန့်မှ ငါးမိုင်သွားလျှင် နောင်ဝေါဦး ရေတံခွန်ရှိပြီး အတော်သာယာသည်ဟု ဆိုသည်။ တယ်ပင်ပြန့်နှင့် ဇလုံတောင်သည် နှစ်မိုင်သာဝေးသည်။ ဇလုံတောင်ခြေယာဉ်ရပ်နားစခန်းတွင် ယာဉ်ရပ်နားပြီး ခြေလျှင် စတက်ရပါသည်။ တယ်ပင်ပြန့်မှ တောင်ခြေထိ ခြေလျှင်တက်သည့်လမ်းလည်း ရှိသည်။

လမ်းတစ်လျှောက် ဘုရားများမှာ ဒေါ်ချောမေဘုရား၊ ဇလုံတောင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ ခန္ဓသိမ်မွှာရုံ၊ ချမ်းသာကြီး၊ ဓမ္မဗိမ္ဗာန်၊ ဧည့်ဆောင်ဓမ္မာရုံတို့ ရှိသည်။ ဗျာဒိတ်ပေးရုပ်ပွားတော်တို့ရှိသည်။ ကျောက်တောင်ထိပ်သို့ မတက်ခင် ဘယ်ဘက်တွင်ပါဒစေတီ၊ လှမ်းစေတီ၊ ညာဘက်တွင် တံခွန်တိုင်တို့တည်ရှိသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးထိပ်သို့ တက်သည့်အခါတွင် ကျောက်တောင်ကြီးနှစ်လုံးကြားမှ အုတ်လှေကားနှင့် ကွေ့ပတ်တက်ရသည်။ ဘယ်ဘက်ကျောက်တောင်ထိပ်တွင် နဂါးရုံဘုရားရှိသည်။ တောင်ထိပ်တွင် ဣစ္ဆာသရ လိုတရချမ်းသာကြီးအောင်တော်မူ၊ အောင်ဆုယူစေတီတို့ကို

ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားလေးဆူရှိပါသည်။ ဖူးမြော်ကြည်ညိုမဆုံးနိုင်ပါပေ။ နှစ်ဖက်စလုံး နက်ရှိုင်းသောချောက်ကြီးနှင့်ဖြစ်၍ အသည်းယားစရာ ဖြစ်ရပါသည်။ တောင်အောက်လိုဏ်ဂူတွင် ဝိဇ္ဇာခိုရ်များ နေသည်ဟုလည်းကောင်း၊ မိဇ္ဇာခိုရ်များ၏တောင်ဝေး၊ သပိတ်တော်လည်းရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဇလုံတောင်၏ အနောက်ဘက်တောင်သည် ပဒူတောင် ဖြစ်ပါသည်။ ပဒူတောင်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းမှာ ကလေးမြို့မှ ပုခက်တွင်းထည့်သိပ်ထားသည့် ကလေးများ မကြာခဏပျောက်နေသည်။ ထိုသို့ကလေးများ ပျောက်နေသည်ကို သိရှိရန်အတွက် ဝက်အသေကောင်ကို ပုခက်အတွင်းထည့်ပြီး ပိတ်စအရှည်နှင့်ချီကာ ကလေးသိပ်ထားသကဲ့သို့ လုပ်ထားသည်။ ပဒူများပုခက်ထဲမှ ဝက်အသေကောင်အား ပဒူတောင်ဘက်သို့ ချီသည်ကိုသိ၍ တောင်၌ ပဒူနေကြောင်း သိရသည်။ ပဒူများသည် ချီလာသောကလေးများကို စားသောက်ပစ်ကြသည်။ သားအဖနှစ်ယောက် ပဒူတောင်ဘက်သို့ သွားရာ အဖေအား ပဒူချီပြီး သားမှာ လွတ်မြောက်သွားသောကြောင့်လည်း ပဒူချီသည်ကိုသိရသည်။ ကလေးစော်ဘွားမှ ပဒူကို ဖာရွေရွေ နှိမ်နှင်းရာ သုံးနှစ်၊ သုံးလ ကြာပြီး ပဒူပေါက်ကို သက်ငယ်ရွံ့နှင့်ပိတ်၍ မီးရှို့နှိမ်နှင်းရသည်။ ရွံ့တူးသည့်နေရာ အင်းဖြစ်သည်ကို ပဒူအင်းဟုခေါ်သည်။ ပဒူအစားခံရသည့် လူမျိုးတွေသည် ကလေးတွေကို ပုခက်နှင့်သိပ်မရကြောင်း ပါးစပ်ရာ ဇေင်ရှိခဲ့သည်။

အံ့ဖွယ်ဇလုံတောင် ဘုရားများကို သာသနာပြုနေသူ ဆရာတော်မှာ မန္တလေးတိုင်း သံဃနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ (စတုဘုမ္မိက) ဘဒ္ဒန္တဝိဇယအဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ သာသနဓဇမဗ္ဗာစရိယ အထက်ပိုင်းဗဟိုဌာနချုပ် စတုဘုမ္မိကသာသနာပြု ဥပုသ်တော်ရပ် မန္တလေးဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဇလုံတောင်တော်မှာ တောနက်ထဲတွင် ရှိနေ၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲနေ၍ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗန်းမောက်မြို့နယ် ဒေသခံဆရာတော်များ ကြိုးပမ်းရှာဖွေမှုဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အနောက်မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်သာအေး စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးမှု၊ ဒေသခံရွှေလုပ်ငန်းရှင်

များ၊ အလှူရှင်များ၏ လှူဒါန်းမှုဖြင့် လူသွားလမ်းမှ မြေသားကားလမ်း ဖောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အရှေ့ဘက်မှ မတ်စောက်ပြီး ကျောက်ဆောင်များပြား၍ တောင်ဘက်မှ လမ်းကြောင်းရွေးချယ်ပါသည်။ ကသာသစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းမှ မြေထိုးစက် ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ၁၂ မိုင်ဖောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင် တောင်ခြေတယ်ပင် ပြန်သို့အရောက် မြေသားလမ်းဖောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်မြင့်စိုး တောင်ပေါ်လမ်းကို စခဲ့သည်။ ကျောက်ခင်း၊ ကျောက်ချ လမ်း ကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ (၅-၄-၂၀၀၆) ရက်နေ့ တွင် ဗန်းမောက်-ဇလုံတောင်တော် ကားလမ်း ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၆ မှ ၂၀၁၃ အထိ ဆရာတော်မှ လမ်းလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံတော်မှ ဘတ်ဂျက်ချမှတ် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

တောင်တော်တွင် စေတီတည်ထားခဲ့ပြီး တောတောင်တို့ ဝန်းရံနေခြင်း၊ ဘုရားဖူးတို့အတွက် စိတ်နှလုံးအေးချမ်းစေခြင်း၊ ညနေစောင်းတောင်တော်မှ ပြန်အဆင်းတောလမ်းတစ်လျှောက် တောကြက်၊ မျောက်လွဲကျော်၊ ရစ်တို့၏ အော်မြည်သံတို့သည်လည်း စိတ်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ်သင်္ကြန်အပြီး တစ်ပတ်လုံး ကျင်းပပါသည်။ အဆိုတစ်ရပ် ရှိပါသည် ဇလုံတောင် အရှင်စာရင်းမဝင်ရင် မေတ္တရှင်နှင့် လွှဲရမယ်ဟုဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် မေတ္တရှင်နှင့်မလွဲအောင် စိတ်၏ အေးချမ်းရာ သလွန်တောင် (ဇလုံတောင်)သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရန်နှင့် ကားလမ်းမှာလည်း ကတ္တရာလမ်းဖြစ်မည်ဆိုပါက ၁၂ ရာသီသွားလာနိုင်ပြီး ပြည်တွင်းဘုရားဖူးများသာမက ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများပါ လာရောက်လည်ပတ်၍ ဇလုံတောင်သည်လည်း စစ်ကိုင်းတောင်တော်၊ မန္တလေးတောင်တော်၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကဲ့သို့ ကမ္ဘာကသိသည့် တောင်တော်ဖြစ်လာမည်မှာ အမှန်မလွဲဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

မင်းတလွန်း

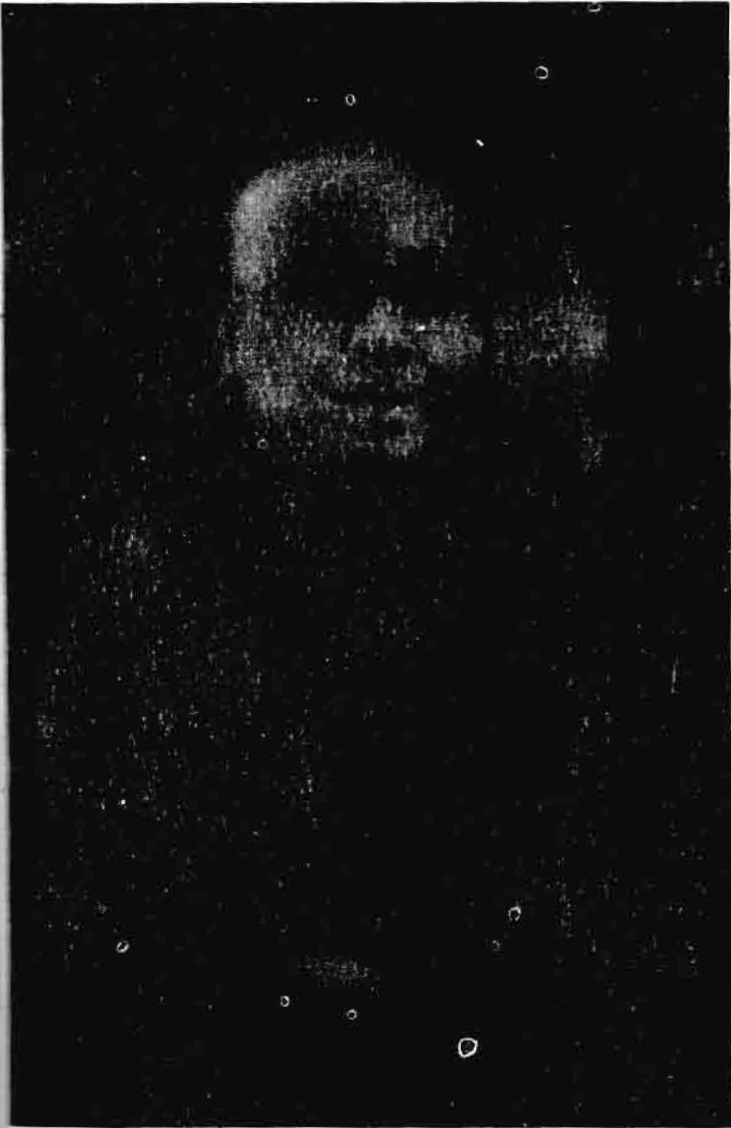

သီတဂူကို ကြည့်ညိညာညွှာအကြောင်း

မောင်ကျော်ဆွေ(သီရိမင်္ဂလာသီတဂူ)

သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင် ဉာဏိဿရ မထေရ်မြတ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း တစ်ခေတ်တစ်ခါ ထူးခြားစွာ ပေါ်ထွန်းလာသော ရှားရှားပါးပါး ကမ္ဘာသာသနာပြု လူမှု အကျိုးဆောင် သာသနာ့အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် ကျော်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်းကို နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး နှင့်တကွ ပြင်ပနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အတော် များများကပင် သိပြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အနေ နှင့် ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို အကျယ် ချဲ့ ဖော်ပြနေမိပါက မန္တလေးရတနာပုံ မြို့တည် နန်းတည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ယောအတွင်းဝန်ပညာရှိ ဦးဖိုးလှိုင်နှင့် သူ၏ တပည့် မြင်းထိန်းငတာတို့၏ ဖြစ်ရပ်ပမာသာ ဖြစ်ချေပေရောမည်။

ဝန်မင်း၏ မြင်းထိန်းသမား ငတာက စာပေကျမ်းဂန် တ်ကျွန်းသူမဟုတ်။ တတ် ယောင်ကားနှင့် အာက ခပ်ချောင်ချောင် သမား။ သူ့ဆရာဝန်မင်းကို ချစ်ကြောက်ရိုသေ သမှုဖြင့် ဦးဖိုးလှိုင် ရေးသားပြုစုထားသော ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်းကို လူထူထူရှေ့တွင် အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ချီးကျူးဝေဖန် နေလေ့ရှိ၏။ အကြောင်းသိသူများက ငတာ့ စကားကို ကွယ်ရာတွင် ပြက်ရယ်ပြုနေကြရာ ကြာလာတော့ ဝန်မင်း မနေသာ။ ငတာ့ကို

တိုးတိုးတိတ်တိတ်ခေါ်၍ ပါးစပ်ပိတ်ရသည်။

“ဟေ့တော... မင်းက ငါရေးထားတဲ့ကျမ်းကို ချီးကျူးဝေဖန်နေရအောင် တကယ်ကော နားလည်လို့လားဟ”

တောက ပြန်ဖြေသည်။ “ကောင်းတော့ကောင်းတာ အမှန်ပါ။ သို့သော် ဘာတွေကောင်းသည် ဆိုတာ ကျွန်တော် မျိုးမသိ” ဆိုသည့်ပုံပမာ -

ဦးဖိုးလှိုင်အနေနှင့်တော့ တပည့်ဖြစ်သူကို စိတ်ဆိုးရမည်လည်းအခက်၊ ရယ်လည်းရယ်ချင်ပုံရမည်။ ထို့ကြောင့်

“တောရယ် မင်းဟာ စာမတတ်ဘဲနဲ့ ငါ့ကျမ်းကို လူတကာရှေ့မှာ လူတတ်လုပ်ပြီး အရမ်းကာရော ချီးမွမ်းဝေဖန်နေမယ့်အစား ရော့ ငွေဒဂါးတစ်ဆယ်ယူသွားစမ်း။ ပုဆိုးလေးဘာလေး ဝယ်ဝတ်ပြီး အေးအေးနေ၊ လူရှေ့မှာ မဝေဖန်ပါနဲ့ကွာ” တဲ့။

ယခုလည်း ကျွန်တော့်အဖြစ်က မြင်းထိန်းတော့ ဥပမာ သူတစ်ကာသိပြီးဖြစ်သော ဆရာတော်ဂုဏ်ခြံ အစုစုကို နှုတ်စပ်စပ်မသိဘဲ ရောယောင်ချီးကျူးနေဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်နေမိပါသေးသည်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ဆရာတော်ဟောကြားခဲ့သည့် တရားများကို ၁၉၇၈ ခုနှစ်ခန့်တွင် ကက်ဆက်တရားခွေများမှတစ်ဆင့် နာကြားဖူးရာ မူလမဆွက အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်တစ်ခုကို နားထောင်နေရသည့် ပမာထက် ပို၍ အနှစ်အရသာ မတွေ့ခဲ့ရသေး။ နောင်တဖြည်းဖြည်း နာယူပြီးမှ ပို၍ သဘောပေါက် နှစ်သက်လာမိရာ ဆရာတော်တရားဟောရာ အရပ်တကာသို့ အခွင့်အခါကြုံကြိုက်တိုင်း လိုက်ပါနာယူမိသည်ချည်းပင် ဖြစ်သလို ဆရာတော်ကြီးနှင့်လည်း အနီးကပ် ဖူးတွေ့လိုစိတ်၊ ဆရာတကာဖြစ်လိုသည့် ဆန္ဒများ ပြင်းပြလာခဲ့သည်။ မကြာပါ ကျွန်တော့် လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝခဲ့ရပြီဟု ဆိုရပါမည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ရန်ကုန် သိမ်ကြီးဈေးမှ သစ်သီးပွဲစားပေါက်စကလေး ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စဖြင့် မန္တလေးသို့ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ကံအားလျော်စွာ မိတ်ဆွေကျောင်း တကာကြီး ဦးသောင်းတင် နေအိမ်တွင် ဆရာတော်ကို ဦးခိုက်ဖူးမြော်ခွင့် ကြုံခဲ့ရသည်။ ဦးသောင်းတင်နှင့် ဆက်နွယ်ပြီးလည်း ဆရာတော်ကြီးနှင့် စကားပြောခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဆရာတော်၏ တကာရင်း

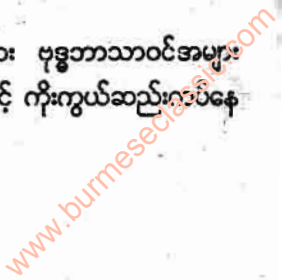
ဖြစ်သော မိတ်ဆွေ ကျောင်းတကာကြီး စိုးကုတ်ဦးကြည်ဝင်း၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုဖြင့် အောက်ပြန်မာပြည် သီတဂူအဖွဲ့မှ သီတဂူဦးကျော်ရှိန်နှင့် သီတဂူဦးရွှေနီတို့နှင့် သီကျွမ်းခဲ့ရပါသည်။ သူတို့၏ အကူအညီဖြင့် သီရိမင်္ဂလာဈေးတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဦးဆုံးတရားပွဲ ဖြစ်မြောက်ရန် ဈေးသူဈေးသားများကိုယ်စား ကျွန်တော်ကပင် ပင့်လျှောက်အကျိုးဆောင်ပေးခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သီရိမင်္ဂလာဈေးတွင် သစ်သီးပွဲရံဖွင့်ထားပြီး အချိန်အခါကလည်း သင့်နေပြီဖြစ်၍ အစစ အဆင်ပြေပါသည်။

ထိုစဉ်က ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း ပင်လုံလမ်းတွင် သီတဂူအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုဗိမာန်တော်ကြီး တည်ဆောက်လုပ်နေချိန်ကာလဖြစ်၍ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အထောက်အကူပြုစေရန် ဈေးသာယာရေးဥက္ကဋ္ဌနှင့် သာယာရေးအဖွဲ့ဝင်အချို့၊ ဈေးအတွင်း အရှိန်အဝါကြီးမားသော ပွဲစားကြီးများနှင့် စေတနာရှင် ဈေးသူဈေးသားများကို သုံးနှစ်ခန့် ကျွန်တော်ပင် စည်းရုံးကာ အလှူငွေများ ကောက်ခံရရှိရေးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ရပါသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့ ဗိမာန်ဖွင့်ပွဲတွင် သီရိမင်္ဂလာဈေးအဖွဲ့ကို ဖိတ်ကြား၍ သီတဂူအထောက်အကူပြုအဖွဲ့များအဖြစ် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဖွဲ့စည်းပေးရာတွင် -

- ၁။ ဗဟန်းဆရာစံရပ်ကွက်
 - ၂။ ဗိုလ်စိန်မုန်ရပ်ကွက်
 - ၃။ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းနှင့်
 - ၄။ သီရိမင်္ဂလာဈေးအဖွဲ့ စသည်တို့ ပါဝင်လာကြသည်။
- နောက်ပိုင်း၌ ယင်းအဖွဲ့တို့တွင် ကပ္ပိယကာရက အဖွဲ့ဝင် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးစီ ရွေးချယ်ပြီး ၎င်းတို့က ဗိမာန်တော်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အထွေထွေ အခမ်းအနားများကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးကြရသည်။ လှိုင်ပွဲရုံမှ ပွဲစားကြီးဦးတင်လှိုင် (ဝမ်းတွင်းသဲတောတတ်)သည် ဂုဏ်သိက္ခာ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပြီး လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သူ ဖြစ်သည့် အတိုင်း ၎င်းကိုပင် ဈေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် သီတဂူဘွဲ့ အပ်နှင်းလိုက်ရကူးနပ်ပါပေသည်။

သီတဂူဆရာတော်ကြီးအား ဗုဒ္ဓသာသာဝင်အများပြည်သူအားလုံးက အဘယ်ကြောင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေ

ဩဇာနည်းဟု မေးလာသူရှိပါက ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ထိုက်သည့် အရှင်မြတ်ဖြစ်နေ၍ ကိုးကွယ်ကြည့်ညိုနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု အရှင်းဆုံး ဖြေရပါမည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့်အညီ ဂန္ဓဇရဝိပဿနာရုနစ်ဖြာဖြင့် ပြည့်စုံပြီး စာပေပရိယတ္တိဖက်မှာသာ တတ်ကျွမ်းသည့် ရှင်ရဟန်းမျိုးမဟုတ်။ မိမိ၏ အမျိုးဘာသာ သာသနာကို ကမ္ဘာလွှမ်းစေရန် စွမ်းဆောင်ကြိုးပမ်းနေသူ။ လူမှုဒုက္ခခပ်သိမ်း(ကျန်းမာပညာ-နေထိုင်)အပေါင်းကို မိမိစွမ်းဆောင်နိုင်ရာ နည်းမျိုးစုံဖြင့် နိုင်ငံတော်အား တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ပံ့ပိုးကူညီ ခေါက်တိုင်ထောက်ပေးနေသူ။ နိုင်ငံခြားဘာသာစကားနှင့် စာပေကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်ကြွမ်းရုံမျှမက ယင်းကမ္ဘာသုံးစကားဖြင့်ပင် တရားစစ်တရားမှန် ရှာဖွေနေသူတို့အား ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွင်း သွတ်သွင်းစည်းရုံးဟောပြောနိုင်သည့် ထူးခြားသော သာသနာ့အာဇာနည်တစ်ပါးပင် -

သီကဂူဆရာတော် နာမည်မကျော်မီက သပိတ်အိုင်ဆရာတော်အနေဖြင့်လည်း အများသိကြသည်။ သီကြပုံမှာ ဆရာတော်အနေဖြင့် အနီးစခန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတွင် နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားဟောပြောနိုင်ခြင်းနှင့်အတူ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးကို သင်ယူမိသည့်အကြောင်းကလည်း မြစ်ဖျားခံသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာတွင် ပါရှိသည်က -

“ရဟန်းတို့သည် လူသူတို့နှင့် ရောပြွမ်းမနေအပ်ဘဲ ဗြူရွာနှင့် ကင်းကွာ-အစွန်အဖျားကျသော တောကျောင်း၌သာ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဘုရားရှင် နှစ်သက်တော်မူ၏။ ယင်းသို့ တစ်ပါးတည်း တောကျောင်းဆောက်တည်သီတင်းသုံးနေသော ရဟန်းသည် နတ်ဗြဟ္မာတို့ပင်မရနိုင်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရရှိနိုင်ပါသည်”ဟု ညွှန်းဆိုထားသည့်အတွက်

ထို့ကြောင့်လည်း ၁၉၇၂ ခုနှစ် သက်တော် ၃၅ နှစ်တွင် ဧကစာတစ်ပါးတည်း ကျင့်သုံးနိုင်ရန် မွန်တို့ဌာနီရာ မည-သာစွစုံညီ သထုံပြည်အနီး ပေါင်မြို့နယ်(ကျုံက)ရွာနှင့် အတော်အတန် အလှမ်းဝေးသေးသည့် မူလသပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့ရာ သပိတ်အိုင်တောရ နေရာကို အာရမ်းကျောင်းအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်သည်။ သပိတ်အိုင်

ဆိုသည့်အတိုင်းပင် သီတင်းသုံးရာကျောင်းအနီး စမ်းရေအိုင်ကြီးကား ဘုန်းကြီးများ ဆွမ်းခံသပိတ်ကြီးပမာ -

“သူတော်ကောင်းတွေမှ-ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ကြတဲ့ စုံတောမြိုင်ယံ”ဆိုသည့်တေးများအတိုင်း ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ နေရာကား တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းပြီး လူသူအရောက် အပေါက်ကင်းမဲ့လှသည်။ ညဗိုးချုပ် မှောင်ရီသန်းလာပြီဆိုလျှင် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တို့၏ အသံတွေက ဆူညံ၍မဆုံး လူကို အန္တရာယ်အများဆုံးပေးတတ်သည့် မြွေမျိုးစုံကလည်း ပေါ့ပါးဘိ။ တစ်ခါတစ်ရံ တောပုန်းလှူဆိုးစားပြတို့လည်း ခိုအောင်းတတ်သည့်နေရာ။ သို့သော် မေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ပြုထားသော ဆရာတော်အား မည်သည့်အရာကမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်။

သစ်ဝါးမည်းမှောင် တောခေါင်ခေါင်တွင် မေတ္တာတရားရေရွှထား၍ သတ္တဝါများကို ချစ်သနားပိုကာ ပတ္တာန်းနေစဉ်ရွတ်ခဲ့သော ကျေးဇူးကား ထူးခြားပါပေစွ-ဆရာတော်ဖြစ်စေလိုသော စိတ်ဆန္ဒအကြံတို့သည် အောင်မြင်ပြည့်စုံသည် ချည်းပင်။ ထိုသပိတ်အိုင်တွင်ပင် လေးနှစ်ကြာညောင်းခဲ့ပါသည်။

သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်နှင့် တောတွင်းရုက္ခစိုးတို့ကလည်း မေတ္တာဝေသူကို တစ်ဖန်ပြန်လည် မေတ္တာထား အကျိုးပြုကာ စောင့်ရှောက်ကြရိုး အမှန်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး ဟောပြောဆုံးမသော တရားစကားများထဲတွင် -

လူဖြစ်လာလျှင် စည်းကမ်းမဲ့ ပြုမူပြောဆိုနေထိုင်ရာမှ စည်းကမ်းရှိစွာ ပြောဆိုပြုမူနေထိုင်နိုင်ရန်။

ညစ်ညမ်းယုတ်မာ သိမ်ဖျင်းသည့်စိတ်ထားကို ဖယ်ဖျက်၍ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော စိတ်ဓာတ်ကို မွေးမြူရန်။

မောဟတရားများ ဖုံးလွှမ်းနေရာမှ အလင်းမြင်ပညာရှင်ဘဝသို့ရောက်အောင် ကြိုးစားကြရန် အချက်များသည် အဓိကပါဝင်သည်။ ဤသုံးချက်ကို ပြည့်စုံစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်သူဆိုပါက လူဖြစ်ရကျိုး နပ်လေပြီ။

မောင်ကျော်ဆွေ(သီရိမင်္ဂလာသီတဂူ)

အဘဉ္ဇာ (ခေါ်) စက္ခုပါလရသေ့ကြီး

ထူးခြားဖြစ်စဉ်

ကျော်စံလင်း

ရန်ကုန်မြို့ အောင်မင်္ဂလာအဝေးပြေး မော်တော်ယာဉ် စခန်းမှ စတင်၍ ထွက်ခွာလာသော အဝေးပြေး အအေးခန်း ကားကြီးသည် ညီညာဖြောင့်ဖြူးသော ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်း မကြီးပေါ်တွင် ခရီးသည်အပြည့်တင်ဆောင်ကာ သူ၏တာဝန် ဝတ္တရားအတိုင်း ပုံမှန်မောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။ ထိုခရီးရှည် ကြီးကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ညလုံး စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ညအချိန်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အလှအပ ရှုခင်းများကို မမြင်မတွေ့ရ။ ခရီးလမ်းအတွင်း ခေတ္တရပ်နား ရာ စခန်းတစ်ခုဖြစ်သော ၁၁၅ မိုင်တွင် အဆာပြေအဖြစ် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်နှင့် ပေါင်မုန့်တစ်ခုသာစားပြီး ကျန်းမာ ရေးအတွက် အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက် ကိုယ်လက် သန့်စင်ပြီး ကားကြီးပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မြို့ ကြီးမြို့ငယ်အသွယ်သွယ်ကို ဖြတ်ကျော်လွန်မြောက်လာသော် လည်း ခေတ္တအိပ်ပျော်သွားမိ၍ မည်သည့်မြို့ကို မည်သည့် အချိန်က ကျော်ဖြတ်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်ကို မသိရှိနိုင်ခဲ့ပေ။

“မကြာမီ ပျဉ်းမနားမြို့ကို မော်တော်ယာဉ်ခိုက် ရောက်တော့မည်ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။ ပျဉ်းမနားမြို့မှာ ဆင်းကြ သည့် ခရီးသည်များ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားကြစေလိုပါ တယ်ရှင်” ဟူသော မော်တော်ယာဉ် ညွှန်ကြားမှုအဖွဲ့သမီးငယ်၏ သာယာလှ သောအသံကြောင့် အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလာခဲ့သည်။ နာရီကိုကြည့် လိုက်သောအခါ နံနက် ၆ နာရီအချိန်သို့ပင်

ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ပျဉ်းမနားမြို့တွင် ခရီးသည်အချို့ ဆင်းသွားကြပြီး မော်တော်ယာဉ်ကြီးသည် မြောက်ဘက်စူးစူးသို့ ဦးတည်ကာ ဆက်လက်ထွက်ခွာသည်။ စာရေးသူသည် မိမိဆင်းရမည့်နေ ရာဖြစ်သော “တံတားဖြူ” ဟုခေါ်သော နေရာတွင် ဆင်းနိုင် ရန်အတွက် ပစ္စည်းများကိုပြင်ဆင်၍ ပြီးချိန်တွင် ဧည့်ကြို အမျိုးသမီးငယ်၏ -

“တံတားဖြူကို မကြာမီ ရောက်ရှိပါတော့မယ်။ တံတားဖြူမှာဆင်းဖို့ စာရင်းပေးထားသောခရီးသည်တစ်ဦး ရှိပါတယ်။ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားစေလိုပါတယ်ရှင်” ဟု သော အသံကလည်း စပီကာမှတစ်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဤသို့ဖြင့် တံတားဖြူသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ တံတားဖြူလေးမှ အရှေ့ဘက်သို့ လှမ်းမောက် ကြည့်လိုက်သော် တောင်ခိုးဝေဝေ မြူခြေဆိုင်းဆိုင်း ညိုညို မိုင်းနေသော တောင်ကြီးတစ်လုံးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုတောင်ကြီးသည်ကား အောက်ခြေတွင် မြူနင်းများ၊ အလယ်တွင် စိမ်းစိုနေသော သစ်ပင်ကြီးမား၊ အထက်တွင် ဖွေးဖွေးဖြူနေသော တိမ်လွှာများဖြင့် သဘာဝအလှအပကို ဆောင်နေသော အရှေ့ရိုးမခေါ် ရှမ်းရိုးမတောင်ကြီးပင်ဖြစ်ပေ တော့သည်။

အဘသျှန် (ခေါ်) စက္ခုပါလရသေ့ကြီး

နမောပြန် စိတြစေတီတော်

ထိုရင်းရိုးမတောင်တန်းကြီး၏ တောင်စွယ်တစ်ခုထိပ်တွင် မြူနှင်းများဖြင့် ရင်သိုင်းလျက်ရှိပြီး ခေတ္တပေါ်လိက်၊ ပျောက်သွားလိုက်နှင့် အဝေးမှ ခပ်ရေးရေးဖူးတွေနေရသော စေတည်တော်တစ်ခု၊ ထိုစေတီတော်သည် ကျွန်ုပ်သွားရောက်ဖူးပြန်လိုသော “စိတြစေတီတော်” ဖြစ်၍ ခရီးလမ်းတွင် ပင် ပန်းလှာခဲရသမျှ ကွယ်ပျောက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းအေးမြမှု၊ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်မှုတို့နှင့်အတူ လာရောက်ထိတွေ့ နှုတ်ဆက်သော သဘာဝလေ့နအေးကလေးနှင့် ထိတွေ့ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် စိတ်များလည်း လန်းဆန်းလာခဲ့ရလေသည်။

“စိတြစေတီတော်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ နေဝင်းတန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်နေ့မှစတင်၍ “စက္ခုပါလရင်ရသေ့ကြီး” ဦးဆောင်မှုဖြင့် အထက်အောက် မြန်မာပြည် အသီးသီးရှိ သားတပည့်များမှ ဦးဆောင်၍ ခုနစ်နေ့သာသမီးများ အများကောင်းမှုဖြင့် ပေါင်းစု၍ တည်ထားခဲ့သော စေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည့် စေတီဓာတ်တည်စဉ် အချိန်က စက္ခုပါလရင်ရသေ့ကြီး၏တပည့်ရင်းများတို့သည် မိမိတို့အမည်ပါ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးများထောင်ကာ ကိုယ်အစုနှင့် ကိုယ် လုပ်အားခါနပေးလှူခဲ့ကြသည်။ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ တမ္ပဝတီရပ်မှ ဦးတင်မြင့်က “ဦးတင်မြင့် ကျောက်ပန်းတောင်း” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးထောင်ကာ လုပ်အားကုသိုလ် ယူသကဲ့သို့ ရသေ့ကြီး တပည့်ရင်းဦးလှသွင်ကလည်း “ဦးလှသွင်-ရန်ကုန်” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးအောက်တွင် ရန်ကုန်မှ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါသူများနှင့် လုပ်အားခါနကုသိုလ်ယူခဲ့ကြလေသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီးအား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် အပေါင်းတို့ ကိုးကွယ်သမှုပြနိုင်ရန် စက္ခုပါလရင်ရသေ့ကြီးက ၎င်း၏ဆရာရင်းဖြစ်သော အထက် ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်ထူး “ဓမ္မဝိဇ္ဇာကြီးပညာဗလ” ထံမှ အသိန်းတောင်းခံ၍ တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤစေတီတော်တွင် “နမောပြန်ဂုဏ်တော်” အက္ခရာများခတ်နိုင်၍ နမောပြန်ပုံတော်အတိုင်း တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်

ကြောင်း သိရှိရသည်။ (စိတြစေတီတော်၏ နမောပြန်ပုံတော်ကိုလည်း စာရှုသူ သူတော်စင်များအတွက် ပူးတွဲဖော်ပြပေးထားပါသည်။) မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်များကို အထက်အောက်လှည့်ပတ်ဝိုင်းလျက်ရှိနေသည့်အပြင် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် တံခွန်တိုင်တစ်ခုကို တွေ့ရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တံခွန်တိုင်၏ ထိပ်ဖျားတွင် “ရဟန္တာပိန္နဲလမထေရ်” က မြသပိတ်ကိုပိုက်ထားပြီး ရပ်တော်မူနေသောပုံတူရုပ်တုကို ထုလုပ်ထားပြီး တံခွန်တိုင်၏အောက်ဖက်တွင် ဒိဋ္ဌိတို့က မြေပြင်မှနေ၍ သပိတ်တော်ကို လှယူကြမည့်ဟန်ဖြင့် တံခွန်တိုင်ကြီးက ဖက်တက်နေကြပုံကို သရုပ်ဖော်ထားသော ရုပ်တုတို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

စာရေးသူသည် ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါလေသောကြောင့် မရောက်ဖူးသေးသော ဤနေရာ ဤဒေသသို့ သွားရောက်လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ တစ်ဖန် စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီး၏ တပည့်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရသေ့ကြီးထံတွင် ၁၀ နှစ်ကျော်ကြာမျှ အတူနေခဲ့သော စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာကြီး မင်းလှ-လှသွင်၏ လမ်းညွှန်ပြောပြမှုကြောင့် “စိတြစေတီတော်”အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စိတြစေတီတော်သို့ ခရီးလမ်း

စာရေးသူသည် စိတြစေတီတော်နှင့် စက္ခုပါလရှင် ရသေ့ကြီးအကြောင်းကို သိရှိရပြီးနောက် မရောက်ဖူး မသွားဖူးသေးသော တောတောင်ဤဒေသကို ရောက်လိုသွားလိုသော စိတ်ဆန္ဒ၏လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်း ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။ တံတားဖြူလေးမှ မြင်တွေ့နေရသော ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းပေါ်ရှိ စိတြစေတီတော်ရှိရာကို မျှော်မှန်း၍ တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်းချင်း လှမ်း၍လာခဲ့ရာ တောင်ခြေတွင်ရှိသော “ကင်းသာရွာ” ကလေးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုကင်းသာရွာကလေးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟင်္သာဝန်မင်းဘဝက ကျက်စားနေထိုင်ရာဒေသဖြစ်ကြောင်း အဆင့်ဆင့်ပြောစကား ကြားခဲ့ရသည်ဟု ဆရာကြီး မင်းလှ-လှသွင်ပြောကြားခဲ့သော ရွာကလေးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမှ

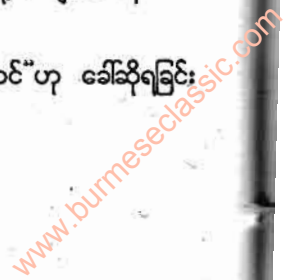
တစ်ဖန် ရွာဦးတွင် ကျောက်ဆင်းတုဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပုံတော် ဖူးတွေ့နိုင်သော “ဟင်္သာရွာ” ထိုမှ တရွေ့ရွေ့လျှောက်လှမ်းခဲ့ရာ တစ်ထောင်ကျော်ခန့်ရှိသော ကျောက်ပြားကြီးများကို လှေကားထစ်စီကာခင်းထားသည့် စောင်းတန်းကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုကျောက်ပြားကြီးများကို အဘာသျှ(ခ)စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးနှင့် တပည့်များက ခင်းခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိခဲ့ရသည်။

စောင်းတန်းကြီးမှ တဖြည်းဖြည်းတက်ခဲ့သော် စစ်ခံတောင်ကြောပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ခံတောင်သည် ရှေးအခါက “ဓမ္မရာဇာ”အမည်ရှိသော မင်းသည် စစ်တိုက်ရာတွင် ခံစစ်အဖြစ် ဆုတ်ခွာလာခဲ့ပြီး ဤတောင်တန်းတွင် အခြေပြု၍ ခံစစ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် “စစ်ခံတောင်”အမည်တွင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘုရားအလောင်းဟင်္သာမင်း ကျက်စားရာ “ဂူတောင်”ဟင်္သာဝန်မင်း အမွှေးခါရာ “မွှေးခါ”တောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထူးခြားလှသည်မှာ ထိုတောင်တွင် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို “တောဂွေးခါး”ပင်များ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဤမွှေးခါတောင်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသောအခါ ဆေးဖက်ဝင်အပင်များဖြစ်သော အလွန်ရှားပါး အဖိုးတန်လှသည့် နန်းခွေယိုင်မြစ်၊ ဆေးနီကျော်မြစ်၊ တောင်လုံးကျော်မြစ်တို့ ရရှိနိုင်သော ဆေးပင်များနှင့် အခြားဆေး ပင်မျိုးစုံတို့ ပေါက်ရောက်ပြီး သစ်တော၊ သစ်ပင်ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက် ကြည်လင်အေးမြသော စိမ့်စမ်းအသွယ်သွယ် ပေါများကြွယ်လှသည်။ “ရွှေကြက်တောင်”သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ဤခရီးလမ်းသည် ယာဉ်ရထားတို့ကို မဆိုထားဘိ လှည်းလမ်းပင်မရှိသော ခရီးလမ်းဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက် သွားသာရုံ ခြေလျင်လမ်းကလေးသာရှိသည်။ လူသူအသွားအလာ အရောက်အပေါက်နည်းလှသဖြင့် အချို့နေရာများတွင် လမ်းပျောက်၍နေလေသည်။ အနိမ့်အမြင့် တောင်ကြား ချုံနွယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ဖယ်ရှားကာ ခက်ခက်ခဲခဲ တက်ခဲ့ရသည်။ အဆိုပါလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ရှေးခေတ်က မင်း၊ မိဖုရား၊ များမတ်၊ စစ်သည်တို့၏ ပျက်စီးနေသော ရုပ်တုများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ဤတောင်ကို “ရွှေကြက်တောင်”ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း

မှာ ဘုရားအလောင်း ဟင်္သာငှက်မင်း ခိုးနားနေထိုင်ရာ တောင်
မကြီး ဖြစ်သောကြောင့်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ ထိုတောင်မှ
အရှေ့ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီး၏ တောင်စွယ်အလယ်ကို
ကျော်ဖြတ်၍ အရှေ့ဘက် နိမ့်ဆင်းသွားခဲ့လျှင် ပေါင်းလောင်း
မြစ်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ဤပေါင်းလောင်းမြစ်သည် ရှမ်း
ပြည်နယ် ပင်လောင်းဒေသမှ မြစ်ဖျားခံပြီး စီးဆင်းလာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ ရှမ်းတောင်သူများနေထိုင်
ရာ နယ်စပ်ဖြစ်သောကြောင့် ရွှေကြက်တောင်ပေါ်တွင်
ရှမ်းအမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများကို တွေ့ရတတ်သည်။

ဓမ္မဝိဇ္ဇာပညာဗလ အမတ်ကြီး

ဓမ္မရာဇာမင်းကြီးသည် ဤတောင်တန်းဒေသတွင်
ခံစစ်ပြု၍ မိဖုရား၊ မောင်းမမိတ်သာန်ချွေရံသင်းပင်း၊ မှူး
ကြီးမတ်ကြီး၊ စစ်သူကြီး၊ စစ်သားများနှင့် အတူနေထိုင်ခဲ့ရာ
ပညာရှိအမတ်ကြီးများထဲတွင် “ပညာဗလ”ဟု အမည်ရှိသော
အမတ်ကြီးတစ်ဦးလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိ
နေထိုင်ကြသောအခါ အမတ်ကြီး ပညာဗလသည် မူလကပင်
လောကီအလုပ်များထက် လောကုတ္တရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်းတရားတော်မြတ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို
စိတ်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ရွှေကြက်တောင်တော်၏ တောတောင်
ရေမြေသာတာဝသည် တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းပြီး စိတ်ငြိမ်ရာ
ဒေသဖြစ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာအကျင့်မြတ်ကို စိတ်
ကိုင်းညွတ်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း မျိုး
တော်ပေါင်းတို့တွင် “ဓမ္မဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ကာ ထွက်ရပ်ပေါက်ရောက်
သွားခဲ့ပေသည်။ ဝိဇ္ဇာများတို့တွင် အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး
ဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် အသီးသီးရှိကြရာ ဓမ္မဝိဇ္ဇာသည် ပို၍
အဆင့်မြင့်သည်ဟု ပြောကြားကြသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ ဓမ္မဝိဇ္ဇာအဖြစ် ထွက်
ရပ်ပေါက်သွားသော ပညာဗလအမတ်ကြီး၏ ရုပ်ပုံတော်နှင့်
ခြေရာကြီးသည် ကျောက်တောင်ကျောက်ကမ်းပါးတွင် ယနေ့
တိုင် ထင်ရှားရှိလျက် ဖြစ်ပေသည်။

စက္ခုပါလရသေ့ကြီး ကျော်ကြားလာ

နောင်အခါတွင် စက္ခုပါလရသေ့ကြီးဟု ထင်ရှား
ကျော်ကြားလာမည့် အဘသျှံသည် နေပြည်တော်အနီးရှိ (တပ်
ကုန်းမြို့တွင်) အိမ်ယာတည်ထောင်၍ နေထိုင်ခဲ့သည်။
လောကီအရေးထက် လောကုတ္တရာအရေးကိုသာ ဦးစားပေး
လိုသော အဘသျှံသည် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွား
ရောက်၍ ဥပုသ်စောင့်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့
ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်စေခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် ရွှေကြက်
တောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး တရားအားထုတ်နေထိုင်လေတော့
သည်။ ဓမ္မဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပညာဗလ၏ တပည့်အဖြစ်ခံယူ၍
ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်။ ပုပ္ဖားတောင်ကလပ်သို့လည်း
မကြာခဏ သွားရောက်အားထုတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိသည်။
အချိန်ကာလ ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ တပည့်တပန်း
များလည်း ပေါများလာလေတော့သည်။

ထူးခြားထိပ်ခေါင် ရွှေကြက်တောင်

စိတြစေတီတော်တည်ထားကိုးကွယ်သည့် ရှမ်းရိုးမ
တောင်တော်ပေါ်သို့ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ ပန်းအိုင်၊ ကျောက်
ပန်းတောင်း၊ ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ ရန်ကုန် အစရှိသော မြန်မာပြည်
အနှံ့အပြားမှ တပည့်များ လာရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိကြ
သည်။ ထိုသူများထဲတွင် စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ
ကြီး မင်းလှ-လှသွင်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။
ဆရာကြီး မင်းလှ-လှသွင်သည် အဘသျှံ (ခ) စက္ခုပါလ
ရှင်ရသေ့ကြီး၏ တပည့်ရင်းတစ်ဦးအဖြစ် ၁၀ နှစ်ကျော်ကြာ
မျှ အတူနေခဲ့သူဖြစ်ပေသည်။

တစ်နေ့တွင် စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးသည် တပည့်
အပေါင်းတို့အား ခေါ်ယူ၍ -

“တပည့်အပေါင်းတို့...ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်
အပေါင်းတို့ ကိုးကွယ်သမှုပြုနိုင်ရန် ဤရှမ်းရိုးမတောင်တန်း
ကြီးပေါ်တွင် ‘စိတြစေတီတော်’တည်ရန် ကျွန်ုပ်၏ အထက်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဓမ္မဝိဇ္ဇာကြီး ပညာဗလမှ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့လေပြီ။
တပည့်အပေါင်းတို့ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကြပါကုန်လော့”ဟု

မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားရှိ တပည့် အပေါင်းတို့သည် စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီး ဦးဆောင်မှုဖြင့် တပည့်သားမြေးအပေါင်းတို့က စုဆောင်းစုပေါင်းဒါနပြုခဲ့ ကြသည့် လုပ်အားဒါန၊ ငွေအားဒါနတို့ ပေးလှူခဲ့ကြသည်။ တစ်နေ့တွင် လုပ်အားဒါန ပြုလုပ်နေသူတစ်ဦးမှ ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာ အချင်းအရာတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်သဖြင့်

“ဟား...ဟား...ဟိုမှာကြည့်စမ်းပါဦး။ မြွေပါ တစ်ကောင်ကို ကြွက်တစ်ကောင်က လိုက်ကိုက်နေတာ မြွေပါ သည်းထွက်ပြေးတာ တန်းနေတာပဲ”

ဟု အော်ပြောလိုက်ပြီး လက်ညှိုးထိုးညွှန်ပြနေသဖြင့် အားလုံးက ကြည့်လိုက်ရာ မြွေပါတစ်ကောင်ကို ကြွက်တစ် ကောင်က လိုက်ကိုက်နေသော အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ မြင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအကြောင်းကို စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးအား လျှောက် သားရာ -

“အင်း...ကောင်းတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ပဲ။ ဒီတောင် ပါမှာ အင်အားကြီးတဲ့သူက အင်အားငယ်တဲ့သူကို မနှောင့် ညှက်နိုင်ဘူး။ ဆိုးသွမ်းတဲ့သူတွေကို တောစောင့်နတ် တောင် စောင့်နတ်များကလည်း ဆိုးသွမ်းသူများကို အလိုမရှိကြောင်း ပြသတဲ့နိမိတ်ပဲ”

ဟု မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် လုပ်အားဒါနပြု သူများမှာ တစ်တောင် တစ်တောင်တက်၍ ပင်ပင်ပန်းပန်း လာခဲ့ကြပြီး မိမိတို့မြို့အမည်ရေးထားသော ဆိုင်းဘုတ်များ အောက်တွင် စုဝေးကြပြီး တပျော်တပါး စေတီတည်ခြင်းလုပ် အားဒါနပြုလျက် ရှိကြလေသည်။

ပရလောကမှ ဌာပနာပစ္စည်း

စေတီတော်တည်နေကြစဉ် တစ်နေ့သောအခါ စက္ခု ပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးသည် တပည့်ဖြစ်သူ ဦးလှသွင်အားခေါ် ၍ “ဒကာကြီး ကျုပ်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ပါဦး”ဟု ပြောဆိုကာ အရှေ့ရိုးမ“နောင်ခ”ရွာအနီးရှိ စမ်းချောင်းကလေးရှိရာသို့

အတူသွားကြသည်။ ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးသည် ဟိုဟို ဒီဒီ ရှာဖွေရာ စမ်းချောင်းအနီး သစ်တောတိုတစ်ခုပေါ်တွင် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ရှိရသည်။ တပည့်ဖြစ်သူအား ထိုအထုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်စေရာ အထဲတွင် အဖိုးထိုက်လှသော ရွှေငွေရတနာ လက်ဝတ်ပစ္စည်းများကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ထိုအခါ တပည့်ဖြစ်သူက အကျိုး အကြောင်းသိလို၍ မေးလျှောက်ရာ -

“ကျုပ်ကို ညက အိပ်မက်ပေးတယ်။ အိပ်မက်ပေး တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဓမ္မရာဇာမင်းကြီးရဲ့ ဖိဖုရားကြီး။ သူက ရသေ့တောင်မှ မကျွတ်မလွတ်သေးဘူးလို့ ပြောတယ်။ သူ့ရဲ့ ဖိဖုရားဘဝက အသုံးအဆောင် လက်ဝတ်ရတနာတွေကို ရှင်ရသေ့ကြီး အခုတည်နေတဲ့ စိတြစေတီတော်မှာ ဌာပနာ အဖြစ် ထည့်သွင်းပေးပါ။ နောင်ခရွာဘေးက စမ်းချောင်း နားမှာ ပစ္စည်းထုပ်ကိုထားပေးပါမယ်။ ရှင်ရသေ့ကြီး နံနက် စောစော လာရောက်ယူဆောင်ပါဆိုလို့ တပည့်ကြီးကိုခေါ် ပြီး လာယူရတာပေါ့”

ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုပစ္စည်းထုပ်ကို ဘုရားတည်နေသော နေရာအနီးရှိ တဲတစ်ခုအတွင်းရှိ သစ် သားသေတ္တာတစ်လုံးထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။ ထို သေတ္တာမှာ သော့ခတ်မထားသော သေတ္တာဖြစ်သည်။ စိတြ စေတီတည်ဆောက်ရေးတွင် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာများဖြစ် သော ဆင်သေရွာ၊ ဆယ်ဒိတ်ရွာ အစရှိသော ရွာများမှလည်း ရွာသူရွာသားများက လုပ်အားပေးလာရောက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရက်အတန်ကြာသောအခါ ထိုပစ္စည်းထုပ် ကို သတိရ၍ စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးမှ သေတ္တာကိုဖွင့်၍ ကြည့်သောအခါ ပစ္စည်းထုပ်ကို ရှာမတွေ့၊ မည်သူယူဆောင် သွားသည်ကိုလည်းမသိ၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်း ဘုရားဌာပနာထည့် ရန် ရွှေထည်ပစ္စည်းများကား ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံး သွားခဲ့လေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် ဉာဏ်တော်ကိုးတောင်ပြည့် စိတြစေတီ တော်မြတ်သည်လည်း ပြီးစီးလှနီး အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ လေပြီ။ ဌာပနာထည့်ရန် ပရလောကမှ ဓမ္မရာဇာမင်းကြီး၏ ဖိဖုရားကြီးမှ လာရောက်ပေးထားသော နန်းတွင်းရွှေငွေပစ္စည်း

ထုပ် ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်းကိုလည်း အများသိရှိကြပြီးဖြစ်
လေပြီ။ ထိုပစ္စည်းများကို ယူဆောင်သွားသူသည် သူ၏ရွာ
တွင် ကျွဲနွားများဝယ်ယူပြီး စီးပွားဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့်
ရွာသူရွာသားများက နေ့ချင်းညချင်း ချမ်းသာလာသောသူကို
မယုံကြည်သောမျက်စိများဖြင့် လေ့လာအကဲခတ်လျက်ရှိကြ
သည်။ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်လာသော်လည်း ထိုသူမှာ ကျန်းမာ
ရေး တစ်နေ့တခြား ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင်
လုံးဝသတ်မရ မေ့မြောသွားခဲ့သည်။ တစ်ရက်မဟုတ်၊ နှစ်
ရက်မဟုတ် ရက်အတန်ကြာအောင် မေ့မြောနေသည်။ ထို့
ကြောင့် ရွာသူရွာသားများက ဘုရားပစ္စည်းယူလာမိသော
ကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ဟု အချင်းချင်း တီးတိုးစကားပြော
ဆိုကြသည်။ မိသားစုများကလည်း ထိုစကားကိုကြားသဖြင့်
စုံစမ်းကြရာ မှန်ကန်နေကြောင်း၊ ဘုရားဌာပနာထားမည့်
ရွှေထုပ်ကိုယူလာ၍ အချို့ကို ထုခွဲရောင်းချစီးပွားဖြစ်ခဲ့ကြောင်း
သိရှိလာရသည်။

ထို့ကြောင့် မိသားစုဝင်များသည် စက္ခုပါရ ရှင်ရသေ့
ကြီးရှိရာ ရှမ်းရိုးမတောင်ပေါ်သို့ လာရောက်၍ အကျိုး
အကြောင်းကိုပြောပြပြီး တောင်းပန်လျှောက်ထားကြလေရာ
ရှင်ရသေ့ကြီးက -

“ဒါ ဘုရားမှာ ဌာပနာဖို့ ပရလောကသားမိဖုရား
ကြီးက လှူထားတဲ့ဘုရားပစ္စည်း။ ဒါကို ခိုးယူခဲ့လို့ မကျေ
မနပ်ဖြစ်ပြီး လုပ်ထားတာဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘုရားပစ္စည်းဆိုတာ
အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ ကာယကံမြောက် ခိုးယူ
ဖို့မဆိုထားနဲ့ စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားသင့်ဘူး။ ကံကြီးငါးပါး
ထိုက်တတ်တယ်”

ဟု ပြောဆိုဆုံးမပြီး လူနာရှိရာရွာသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။
မိသားစုဝင်များကလည်း ထိုသူခိုးယူလာသော ရတနာပစ္စည်း
များကို ပြန်လည်ရှာဖွေဆောင်းပြီး ရသေ့ကြီးထံအပ်နှံခဲ့သည်။
ထိုသူ၏ အမှားအတွက်လည်း သက်ဆိုင်သူများကို ခွင့်လွှတ်
ပေးပါရန် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

စက္ခုပါရရှင်ရသေ့ကြီးသည်လည်း သတ္တဝါတစ်
ခု၏အသက်ကို ကယ်တင်လိုသော စိတ်စေတနာကောင်း
ဖြင့် ပရလောကသား ပစ္စည်းရှင်မိဖုရားကြီးကို ခွင့်လွှတ်

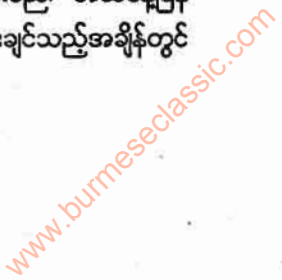
ပေးပါရန် တောင်းပန်ပြောဆိုပေးပြီး မေတ္တာရေစင် ပက်ဖျန်း
ပေးလိုက်ရာ မေ့မြောနေသူသည် ချက်ချင်းသတိရပြီး ထထိုင်
လေတော့သည်။ သူ၏အမှားအတွက်လည်း တောင်းပန်ပြော
ဆိုပြီး တရားဘာဝနာကျင့်ကြံအားထုတ်သော သူတော်ကောင်း
ဘဝဖြင့် တစ်သက်လုံး နေထိုင်သွားလေတော့သည်။

ဗိတြစေတီတော်၏ ရဟုထောင့်တွင် “ရှမ်းမောင်နမ”
နန်းဆောင်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤတောင်တော်ကို ရှမ်း
မောင်နမက စောင့်ရှောက်နေကြကြောင်း စက္ခုပါရရှင်ရသေ့
ကြီးက ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုတောင်ပေါ်တွင် အမျိုးသားနှင့်
အမျိုးသမီးတို့သည် မောင်နမအရင်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား ခြေ
တို့၊ လက်တို့စကားပြော၍မရ ရှမ်းမောင်နမက မကြိုက်ဟု
ဆိုကြသည်။

ရွှေကြက်တောင်တော်တွင် အဖိုးတန်ဆေးဝါးပင်များ
ပေါက်ရောက်သဖြင့် စက္ခုပါရရသေ့ကြီး၏ ဂမုန်းတစ်ထောင်
ဖြင့် ဖော်စပ်သော “ဆူလိကာ” ဆေးသည် အလွန်အစွမ်းထက်
သော ဆေးစွမ်းကောင်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ထို
တောင်အနီးရှိ နွယ်အေးရွာမှ အမေသန်းသည် ထိုဂမုန်းတစ်
တောင်ဆေးကို အဘသူန (ခ) စက္ခုပါရရှင်ရသေ့ကြီးပေး
သော ဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စပ်၍ အဘသူနကို ပေးရသည်
သိရှိခဲ့ရလေသည်။ စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဘိုးတော်
ထွန်းက “အဘသူန(ခ)စက္ခုပါရရှင်ရသေ့ကြီးသည် ရှေး
ယခင်ဘဝက ပုပ္ဖားတောင်ကလာပ်မှ ဆရာတော်ဦးကုမာရ
(ခ) ဦးကျော်နီနှင့် ဘဝတစ်ခုတွင် ညီအစ်ကိုတော်စပ်ခဲ့ကြောင်း
အဘသူနက မိန့်ကြားခဲ့ဖူးကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆေးဝိဇ္ဇာများနှင့် စက္ခုပါရရသေ့ကြီး

စက္ခုပါရရသေ့ကြီးသည် ပုပ္ဖားတောင်ကလာပ်သို့
မကြာခဏဆိုသလို ကြွရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိသည်။ ပုဂံ၊
ညောင်ဦး စသော အရပ်များသို့လည်း သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်တတ်သည်။ တပည့်များအား မည်သည့်ဒေသသို့သွားမည်
ကို ပြောသော်လည်း ဘယ်အချိန်သွားမည်၊ ဘယ်နေ့ပြန်
ရောက်မည်တို့ကိုမူ ပြောလေ့မရှိ။ သွားချင်သည့်အချိန်တွင်

သွားပြီး ပြန်လာချင်သည့်အချိန်တွင် ပြန်လာလေ့ရှိသည်။
 တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ တိုက်ကြီးသို့ သွားရောက်ပြီးမှ မဟာယနတောင်သို့ ရောက်ရှိသွားသည့် မဟာယနတောင်သည် ဆေးဝိဇ္ဇာများ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေ ထိုင်သော နေရာဖြစ်သည်။ ၎င်းဆေးဝိဇ္ဇာကြီးများ အရိမေတ္တေ ယျ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသည်အထိ အသက်ရှည်စွာ နေနိုင်ရန် အသက်ရှည်ဆေးများ ဖော်စပ်ပိုဝ်စားသုံးနေကြ ပြီး အရိမေတ္တယုမြတ်စွာဘုရားပွင့်သည်ကို ဖူးမြော်ရန် စောင့် ဆိုင်းနေကြသူများဖြစ်ကြောင်း ရသေ့ကြီးက မိန့်ကြားပြောဆို ခဲ့သည်။ စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်၍ မဟာယနတောင်တော်မှ ပြန်ခါနီးတွင် ဆေးဝိဇ္ဇာတစ်ဦးအား ၎င်းရရှိထားသော “ခြံသံ”ကို ပြသရာ ဆေးဝိဇ္ဇာမှ ရှင်ရသေ့ ထံမှ တောင်းယူကာ လက်ဝါးထဲတွင်ထည့်၍ သိဒ္ဓိတင်ပေး လိုက်သည်။ အဆိုပါခြံသံသည် ယခင်က သံလိုက်ဖြင့် ကပ်ညှိ ခြင်းရှိသော်လည်း ထိုနောက်ပိုင်းတွင် သံလိုက်ဓာတ်ဖြင့် ဆွဲင် ၍မရ၊ သံမလိုက်တော့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သိုက်ချုပ်ဆရာကြီး ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိ

တပည့်များအား ဓမ္မဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို လေ့ကျင့်သင် ကြားပေးလျက်ရှိသော စက္ခုပါလရသေ့ကြီး၏ ဆရာမှာ ပညာ ဗလဓမ္မဝိဇ္ဇာကြီးဖြစ်ပြီး ပညာဗလဓမ္မဝိဇ္ဇာ၏ဆရာမှာ ပဲခူး တိုင်း၊ ဝမ်းဘဲအင်းမြို့အနီး ဒေးစွန်ပါတောင်ပေါ်ရှိ ဒေးစွန်ပါ ဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ရုပ်တုတော်ရှိသော ဘိုးတော် ပညာသိဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိသည် သိုက်နန်းအားလုံးတို့၏ ဆရာသခင်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ ရုပ်တုပုံတွင် ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင် သည်။
 တစ်ခါတွင် စက္ခုပါလရသေ့ကြီးသည် ဒေးစွန်ပါဘုရား ပွဲသို့ တပည့်များနှင့်အတူ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပနေစဉ် ပရိသတ်များထဲသို့ ရှေးခေတ်က အဝတ်အစား များဖြစ်သော ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ၊ ချိုတ်ထဘီ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ပဝါတစ်ပိုင်းကိုခြုံကာ ပုသိမ်ထီးဆောင်းလာသော ထူးခြား

သည့် ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ ခြေတွင်ဝတ်ထားသော ဖိနပ်မှာလည်း ကတ္တီပါဖိနပ် ဖြစ်သည်။ သူများကို အခြားသူများက မတွေ့မမြင်ကြရ။ စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီး၏ တပည့်များကသာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဆရာရသေ့ကြီးအား ပြောကြားလျှောက်ထားကြသည်။ ထို အမျိုးသမီးသည် သိုက်နန်းရှင်တစ်ဦးဖြစ်နိုင်သဖြင့် ရသေ့ကြီး က ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိကို ထိုအကြောင်း တိုင်တည်လျှောက် ထားလိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးသည် တစ်မဟုတ်ချင်း ကွယ် ပျောက်သွားလေတော့သည်။ ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်၍ အံ့ဩနေကြသော တပည့်များအား ရသေ့ကြီးက ဘိုးတော် ပညာသိဒ္ဓိသည် သိုက်နန်းရှင်များ အားလုံးတို့၏ ဆရာကြီး ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် သိရှိခဲ့ကြရလေသည်။

စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီး၏ မေတ္တာစေတနာ

စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးသည် တပည့်အပေါင်းတို့ အား စီးပွားရေးကိစ္စများအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးလေ့မရှိ။ သို့သော် ကျန်းမာရေးကိစ္စများတွင်မူ ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိ သည်။ ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်ရှိစဉ် ကျောက်မြောင်းရပ်ကွက်ရှိ တပည့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နေအိမ်သို့ ကြွရောက်ရာတွင် မိသားစုများက ထိုအမျိုးသမီးသည် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်၍ အိပ်ရာထဲမှပင် မထနိုင်ကြောင်း ပြောကြသည်။ နေထိုင် မကောင်းသော အမျိုးသမီးသည်လည်း ဆရာရသေ့၏ အသံ ကြားသဖြင့် အိပ်ရာထဲမှ အားယူ၍ထကာ စောင်တစ်ထည် ကိုခြုံလျက် ဆရာရသေ့ကြီး၏ရှေ့တွင် လာရောက်ထိုင်ကာ ဦးသုံးကြိမ်ချကာ “ရှိခိုးနေလေသည်။ ထိုအခါ စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးက -

“ကဲ...သမီး ရှေ့ကိုနည်းနည်းတိုးလိုက်”
 ဟု အမိန့်ပေးကာ လူနာ၏ နဖူးကို ယာဘက်လက် ညှိုးနှင့်ထောက်ပြီး
 “ဖဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿန ကမ္မတိ၊
 အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ တေ မင်္ဂလ ပုတ္တမံ”
 ဟူသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုဂါထာ

သွားပြီး ပြန်လာချင်သည့်အချိန်တွင် ပြန်လာလေ့ရှိသည်။
 တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ တိုက်ကြီးသို့ သွားရောက်ပြီးမှ မဟာယနတောင်သို့ ရောက်ရှိသွားသည့် မဟာယနတောင်သည် ဆေးဝိဇ္ဇာများ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေ ထိုင်သော နေရာဖြစ်သည်။ ၎င်းဆေးဝိဇ္ဇာကြီးများ အရိမေတ္တေ ယျ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသည်အထိ အသက်ရှည်စွာ နေနိုင်ရန် အသက်ရှည်ဆေးများ ဖော်စပ်ဖိုဝ်စားသုံးနေကြ ပြီး အရိမေတ္တယုမြတ်စွာဘုရားပွင့်သည်ကို ပူးမြော်ရန် စောင့် ဆိုင်းနေကြသူများဖြစ်ကြောင်း ရသေ့ကြီးက မိန့်ကြားပြောဆို ခဲ့သည်။ စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်၍ မဟာယနတောင်တော်မှ ပြန်ခါနီးတွင် ဆေးဝိဇ္ဇာတစ်ဦးအား ၎င်းရရှိထားသော "ခြံသံ"ကို ပြသရာ ဆေးဝိဇ္ဇာမှ ရှင်ရသေ့ ထံမှ တောင်းယူကာ လက်ဝါးထဲတွင်ထည့်၍ သိဒ္ဓိတင်ပေး လိုက်သည်။ အဆိုပါခြံသံသည် ယခင်က သံလိုက်ဖြင့် ကပ်ညှိ ခြင်းရှိသော်လည်း ထိုနောက်ပိုင်းတွင် သံလိုက်ဓာတ်ဖြင့် ဆွဲငင် ၍မရ၊ သံမလိုက်တော့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သိုက်ချုပ်ဆရာကြီး ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိ

တပည့်များအား ဓမ္မဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို လေ့ကျင့်သင် ကြားပေးလျက်ရှိသော စက္ခုပါလရသေ့ကြီး၏ ဆရာမှာ ပညာ ဗလဓမ္မဝိဇ္ဇာကြီးဖြစ်ပြီး ပညာဗလဓမ္မဝိဇ္ဇာ၏ဆရာမှာ ပဲခူး တိုင်း၊ ဝမ်းဘဲအင်းမြို့အနီး ဒေးစွန်ပါတောင်ပေါ်ရှိ ဒေးစွန်ပါ ဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ရုပ်တုတော်ရှိသော ဘိုးတော် ပညာသိဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိသည် သိုက်နန်းအားလုံးတို့၏ ဆရာသခင်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ ရုပ်တုပုံတွင် ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင် သည်။

တစ်ခါတွင် စက္ခုပါလရသေ့ကြီးသည် ဒေးစွန်ပါဘုရား ပွဲသို့ တပည့်များနှင့်အတူ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပနေစဉ် ပရိသတ်များထဲသို့ ရှေးခေတ်က အဝတ်အစား များဖြစ်သော ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ၊ ချိတ်ဝတ်တီ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ပါဝါတစ်ပိုင်းကိုခြုံကာ ပုသိမ်ထီးဆောင်းလာသော ထူးခြား

သည့် ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ ခြေတွင်ဝတ်ထားသော ဖိနပ်မှာလည်း ကတ္တီပါဖိနပ် ဖြစ်သည်။ သူများကို အခြားသူများက မတွေ့မမြင်ကြရ။ စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီး၏ တပည့်များကသာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဆရာရသေ့ကြီးအား ပြောကြားလျှောက်ထားကြသည်။ ထို အမျိုးသမီးသည် သိုက်နန်းရှင်တစ်ဦးဖြစ်နိုင်သဖြင့် ရသေ့ကြီး က ဘိုးတော်ပညာသိဒ္ဓိကို ထိုအကြောင်း တိုင်တည်လျှောက် ထားလိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးသည် တစ်မဟုတ်ချင်း ကွယ် ပျောက်သွားလေတော့သည်။ ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်၍ အံ့ဩနေကြသော တပည့်များအား ရသေ့ကြီးက ဘိုးတော် ပညာသိဒ္ဓိသည် သိုက်နန်းရှင်များ အားလုံးတို့၏ ဆရာကြီး ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် သိရှိခဲ့ကြရလေသည်။

စက္ခုပါလရှင်ရသေ့ကြီး၏ မေတ္တာစေတနာ

စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးသည် တပည့်အပေါင်းတို့ အား စီးပွားရေးကိစ္စများအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးလေ့မရှိ၊ သို့သော် ကျန်းမာရေးကိစ္စများတွင်မူ ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိ သည်။ ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်ရှိစဉ် ကျောက်မြောင်းရပ်ကွက်ရှိ တပည့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နေအိမ်သို့ ကြွရောက်ရာတွင် မိသားစုများက ထိုအမျိုးသမီးသည် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်၍ အိပ်ရာထဲမှပင် မထနိုင်ကြောင်း ပြောကြသည်။ နေထိုင် မကောင်းသော အမျိုးသမီးသည်လည်း ဆရာရသေ့၏ အသံ ကြားသဖြင့် အိပ်ရာထဲမှ အားယူ၍ထကာ စောင်တစ်ထည် ကိုခြုံလျက် ဆရာရသေ့ကြီး၏ရှေ့တွင် လာရောက်ထိုင်ကာ ဦးသုံးကြိမ်ချကာ ရှိခိုးနေလေသည်။ ထိုအခါ စက္ခုပါလ ရှင်ရသေ့ကြီးက -

"ကဲ...သမီး ရှေ့ကိုနည်းနည်းတိုးလိုက်"

ဟု အမိန့်ပေးကာ လူနာ၏ နဖူးကို ယာဘက်လက် ညှိုးနှင့်ထောက်ပြီး

"ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿန ကမ္မတိ၊ အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ"

ဟူသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုဂါထာ

သည် ဖုဋ္ဌဿဂါထာမန္တန်တော်ဖြစ်ပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ-
ယဿ-အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ-စိတ်သည်၊
လောကဓံမ္မေဟိ-ကောင်းဆိုးနှစ်တန် လောကဓံတရားရှစ်ပါး
တို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့သိရသော်လည်း။ နကမ္ပတိ-မတုန်လှုပ်၊
အသောက-စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ပိရဇံ-ကိလေသာဟူသော
မြူအညစ်အကြေးလည်းမရှိ၊ ခေမံ-ဘေးလည်းမရှိ၊ တေ-ဤ
လေးပါးသောတရားသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ
မည်ပါပေ၏ ဟူ၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

ထိုဂါထာကိုရွတ်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နေထိုင်
မကောင်းဖြစ်နေသော လူနာအမျိုးသမီးသည် ပကတိ လူ
ကောင်းတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကျန်းမာသွားသည်ကို မိသားစု
များနှင့် တပည့်များအားလုံးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ တွေ့ရှိ
လိုက်ရပေတော့သည်။ ဤဂါထာကိုရွတ်ဆို၍ သစ္စာပြု ဆု
တောင်းလျှင် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ အနောင်အဖွဲ့မှ လွတ်
မြောက်နိုင်ခြင်းစသော အကျိုးအမျိုးမျိုး ရရှိနိုင်ပြီး အချို့
သမားတော်များမှာ ဤဂါထာဖြင့် ဆီကိုမန်းပြီး အနာရောဂါ၊
အကျိတ်အဖုများကို နေရာရွှေစေပြီး ကုသပေးကြသည်ဟု
ဆရာရသေ့ကြီးက တပည့်များအား မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

နက္ခတ်တာရာ၊ ကြယ်တာရာများ စုံညီစွာထွက်ပေါ်
လေ့ရှိသော နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်လေ့ရှိကြသည့်
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် လရောင်ဆမ်းလျက်ရှိသော
ရှမ်းရိုးမတောင်တန်ကြီး၏ မြေပြင်သည် ဝင်းဝင်းဝါလျက်ရှိ
နေလေပြီ။ ထိုအခါသမယတွင် စက္ခုပါလရင်ရသေ့ကြီးသည်
တပည့်အပေါင်းတို့အား ခေါ်ယူ၍ ဩဝါဒပေး ဆုံးမစကား
မိန့်ကြားသည်မှာ -

“တပည့်အပေါင်းတို့ တရားဘာဝနာပွားများပြီး ဘဝ
အဆက်ဆက်က တင်ရှိနေခဲ့တဲ့ ဝင့်ကြွေးများကို ဒီဘဝ
ဒီအချိန်ကစ၍ အတုံ့အလှည့် ကျေပါစေသတည်းလို့ ဆု
တောင်းကြပေတော့။ တောင်းသောဆုကြောင့် လောကီ
လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော သုခချမ်းသာကို ဒီနေ့ဒီအချိန်က
စ၍ ရရှိပါစေသားလို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ”

ဟူ၍ မိန့်ကြားကာ တပည့်တစ်ဦးစီ၏ ဦးခေါင်းကို
လက်ဖြင့်ပုတ်ကာပုတ်ကာ မေတ္တာပို့လွှတ်ပြုပေးတော်မူ

လိုက်လေသည်။ ဓမ္မဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်အရ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ
သော တပည့်များသည် ၎င်းတို့၏စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော
အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝကြကြောင်း သိရှိမှတ်သားရလေသည်။
ရာထူးတိုးခြင်း၊ အိုးသစ်အိမ်သစ်ရရှိခြင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ပြင် မကျန်းမာသူတပည့်က စက္ခုပါလ
ရင်ရသေ့ကြီးအား “တ” လိုက်လျှင် ရသေ့ကြီးမှ လာရောက်
ဆေးကုသပေးသည်ဟုလည်း ယုံကြည်လာကြသည်။

စာရေးဆရာကြီးမင်းလှ-လှသွင်မှလည်း ၎င်းကိုယ်
တိုင် နေမကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြစ်၍ ရသေ့ကြီးအား “တ” လိုက်
သောအခါ ညဘက်အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် ပါးစပ်ထဲသို့ ဆေး
လုံးလာထည့်ပြီး “မျိုးချလိုက် မျိုးချလိုက်”ဟူသော ပြောသံ
ကြားသဖြင့် လန့်နိုးလာပြီး ဆေးကို မျိုးချလိုက်သည်။ ထို
နောက် ရေသောက်ရန်ထလိုက်စဉ် အိမ်အပြင်သို့ ထွက်ခွာ
သွားသော သူ၏ဆရာ စက္ခုပါလရင်ရသေ့ကြီး၏ ပုံရိပ်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ၎င်းသည်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍
ကျန်းမာရေးကောင်းသွားသည်ဟု စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့
လေသည်။

ယခုအခါ အဘဩန်(ခ)စက္ခုပါလ ရင်ရသေ့ကြီး
သည် ရွှေကြက်တောင်တွင် ခန္ဓာဝန်ချ၍ ထွက်ရပ်လမ်းသို့
ကြွမြန်းခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း အများပြည်သူ ဝေနေယျအပေါင်း
တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုပြုနိုင်ရန် ရှမ်းရိုးမ ရွှေကြက်တောင်
တွင် တည်ထားခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့် နမောပြန်စိတြစေတီ
တော်အား ပစ္စည်းဆက်ပါရမီရှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အပေါင်းတို့
သွားရောက်ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်ပြီး ပေါက်ရောက်အောင်
မြင်မှုရကြစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေတော့သည်။

ကျော်စံလင်း

ဆင်စုံရတနာ ဆောင်ထားအပ်ခြင်း

တက္ကသိုလ်အောင်ခိုင်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အခြား ဘာ
ဘာဝင်တို့သည်လည်းကောင်း ဆင်စုံရတနာဆောင်ထား
အပ်ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ... ဆင်ရတနာတစ်စုံ မိမိ
မိမိတွင်း၊ အိမ်ပြင်၊ အိမ်တံခါးဝတွင် သစ်သား၊ သံ၊ ကြေး၊
ခဲတောဖြင့် ထုဆစ်ထားရှိနိုင်၏။ ယင်းသို့ထားရှိခြင်းသည်
ဓမ္မရာယ်ကင်း၊ ဘေးရှင်းခြင်း၊ လာဘ်ရှင်ပေါကြွယ်ခြင်း၊
ရတနာကြွယ် အခြေအရံပေါများခြင်း၊ သူတော်ကောင်း
နတ်ဒေဝါစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ဥစ္စာစီးပွားတိုးများခြင်း စသည်
ဖြင့် ခံစား စံစားရတတ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္တ မယ်တော်မဟာ
မာယာဝမ်းကြာတိုက်ဝယ် ငွေသားခွာတောင်သို့သော ဆင်
ပြောင်ရတနာသည် မြောက်အရပ်မှလာ၍ မာယာမိဖုရား၏
လက်ယာနံပါးကို လှစ်ပြီးဝင်သည်။ ဘုရားလောင်း သန္ဓေယူ
သည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေး
ယောက်သည် သန်လျက်စွဲကိုင်လျက်စောင့်၏။ ထက်ဝန်း
ကျင်၌ရှိသော စကြာဝဠာတစ်သောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း
တို့သည် စောင့်ရှောက်လာကုန်၏။ နှောင့်ယှက်မှုမရှိ
အဖြိုက်အတိဖြင့် ဝပြောနစ်သက်အပ်သော မင်းစည်းစိမ်ကို
ခံ၍ ခြံရံသင်းပင်းနှင့်သာလျှင် သန့်ရှင်းစွာ စံတော်မူနိုင်၏။

မင်းစည်းစိမ်ရ ချမ်းသာလှ၏။ ဆင်ဖြူရတနာ ရ
ထားသော ရှေးမင်းမြတ်သည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး
တိုင်းပြည် ငြိမ်းချမ်းစွာ စိုးစံရလေ၏။ ဆင်ဖြူရတနာ နှင်း
အပ်လာသော မင်းမူထမ်းများအား ချမ်းသာခြင်း ပြည့်ဝ
စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဆုချီးမြှင့်အပ်ခံရ၏။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ... ဆင်စီးလို့မြင်းရံ ဥစ္စာရတနာ
အပြည့် ချမ်းသာခြင်းဖြင့် အေးငြိမ်းချမ်းသာလေသည်။
ရှေးလူကြီးများသည်။ ဂန္ထိရအဆောင်ရတနာအဖြစ် မိမိ
နေအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ဘုရား၊ ကျောင်းကန်ရေဝတံ၌
ခြံသေ့တစ်စုံကို လှူဒါန်းခြင်း၊ အိမ်၌ ဆောင်ကြဉ်းခြင်းကို
အမတ်ကြီးပေါ်ဦး ဇာတ်ကိုးရာ၌ အဆင်ရတနာပြုကြသော

လေ့ထုံးစံပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူးသည်။

ဆင်ဟူသည် အေးဆေးတိကျရေးရာ တည်ငြိမ်
သေချာခြင်းလည်းရှိ၏။ အားအင်ပြည့်ဝ ရန်မာန်မှန်သမျှ
ချိုးနှိမ်နိုင်ခြင်းလည်းရှိ၏။ သောမဂ္ဂိဟ်ရိပ်ကုဋ္ဌာရုံဓာတ် ပိုင်း
စိုးထားနိုင်သည့် သတ္တိစွမ်းအား ပြည့်စုံပေ၏။

ထို့ကြောင့် မည်သည့်ရှုထောင့်၊ ဘာသာတရားနဲ့
ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့်ကြည့်ကြည့် အေးချမ်းခြင်း၊ ရန်ကင်း
ခြင်း၊ ခြေရံသင်းပင်းပြည့်စုံခြင်း၊ ဥစ္စာရတနာကြွယ်၊ ဘဝ၏
အေးရာအေးချမ်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ ရှေးကအသိမိ များလှ
ဗိုလ်ခြေ ဆွေသဟာအများသည် ဆင်ရတနာတစ်စုံကို အိမ်
ရှိဘုရား၊ ကျောင်း၊ သို့မဟုတ် မြင့်မြတ်သောနေရာ ဧည့်
ခန်း၊ အိမ်အဝင်ဝ၊ အထင်ကရကျလှသော နေရာတို့၌
အင်ဥ၊ သစ်သား၊ သံ၊ ကြေး၊ စကျင်ကျောက်၊ ရတနာ
စုံသား၊ ငွေ၊ ရွှေအထိ ထုဆစ်ဆောင်ကြ ဘာသာလူမျိုး
မရွေးကြပေ။

ဤအယူကိုမှီ၍ ဆင်တစ်စုံဆောင်ထားကြည့်။ ထူး
ခြားသော ကောင်းမွန်သည့် အမြင်အာရုံနှင့် အကျိုးစွမ်း
အံ့မခန်း တွေ့ရှိခံစားရလိမ့်မည်။

သင်တစ်သက်၊ ကုန်တိုက်၊ ပြခန်းဝဆိုခဲ့သည်
နေရာမှန်သမျှ ဆင်တစ်စုံဆောင် အိုတောင်မဆင်းရဲ အကျိုး
နန္ဒာနဲ့ ရည်မျှော်၍ ရှေးရှေးအသိဖြင့် တွေ့ရှိမြင်သိ ဆို
စည်းမိပါလိမ့်မည်။ သုတ၊ လောကီအသိဖြင့် စိမံစီရင်
ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ဤအသိကို အမြင်အာရုံထဲ၊ ပုံရိပ်ဖမ်းသည် သက်
သက်တော့ မဖြစ်သင့်ပါ။ ဥပေက္ခာလည်း မပြုသင့်ပါ။
အကြောင်းအကျိုးအနန္တများစွာရှိပါသည်။

မိမိတတ်နိုင်တဲ့ အပိုင်းနဲ့ဆင်တစ်စုံဆောင်ထားဖို့
အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်း ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသတည်း။

အသိစော၍ အကျိုးဦးကြပါစေ

သုခိတာဟောထဒုက္ခမုဗ္ဗထ
တက္ကသိုလ် အောင်ခိုင်

မြန်မာပြည်တစ်လွှား အဘအောင်မင်းခေါင်

ပြည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သောဘုရားစေတီများ

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

ကျွန်ုပ်စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော
နှစ်ကျော် ကာလမှစ၍ ဂန္ထီရပညာကို
လေ့လာလိုက်စားပြီး ဝိဇ္ဇာပညာရပ်နှင့် ဝိဇ္ဇာ
ရရှိပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်းကိုလည်း လေ့လာ
ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဝိဇ္ဇာဝိနိရအောင်မင်း
ခေါင် (ခေါ်) အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ သာသနာ
ရေးနှင့် ဘဝမှတ်တမ်းများကို လေ့လာခဲ့
ပါသည်။ အဘမင်းခေါင်အား ပထမဘိုးဘိုး
အောင်မှ “အောင်”တစ်လုံးပေးလိုက်၍
အောင်မင်းခေါင်ဘွဲ့အမည်တွင်လာပြီး “ငါက
ဘက်ကမ်းမှာ သာသနာပြုမယ်။ မင်းက
ဥပုသ်တော်မြစ် အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ သာသနာ
ပြုပေါ့ကွာ” ဟု ဘိုးဘိုးအောင်မှ လမ်းညွှန်
ပေးခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တစ်နေ့တွင် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း
တိုက်မှ ဆရာသန့်နှင့် အဘစာအုပ်အကြောင်း
တွဲစကားစပ်မိရင်း ပြောဆိုကြရာမှ ဆရာ
သန့်မှ “အဘဘိုးမင်းခေါင် တည်ထားခဲ့တဲ့
ဘုရားစေတီတွေရပြီး ရေးကွာ” ဟု အကြံပေး
ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်၌ အဘနှင့် ပတ်သက်သော
စာအုပ် ၁၄ အုပ်၊ ၁၅ အုပ် ရှိသော်လည်း
၁၅ အုပ်ခန့် ထိုစာအုပ်များတွင် အဘ
အောင်မင်းခေါင် ထေရုပ္ပတ္တိပုံစံ၊ ပုပ္ပား
တောင်ကလပ်မှာ သာသနာပြုပုံ၊ အတိတ်
ဘောင် ကဗျာလင်္ကာတွေသာ များနေပါ

သည်။ အဘတည်ထားသော ဘုရားစေတီများ ရေးသားပြုစု ထားသောစာအုပ် မတွေ့ရပေ။ တဘောင်စကား ကြားနာပြီး ရေးကြတာ များပါသည်။ လက်တွေ့သိမိသူနှင့် ဆက်သွယ် မေးမြန်းရေးတာ ရှားသည်။

တိုင်းသူပြည်သားများ ကပ်ဆိုးကြီးသုံးပါးမှ လွတ်ပေးစေရန် သံပုံစေတီများတည်ခြင်း

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်နှင့် ယက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးများ ဦးစီးသော ဝိဇ္ဇာခိုင်ရအဖွဲ့ကြီးဖြင့် ကိုး တောင်ပြည့် သံပုံစေတီများကို အမြို့မြို့ ရွာဒေသများတွင် တည်ထားကိုးကွယ်ထားခဲ့ကြပါသည်။

ကပ်သုံးပါးမှကင်းအောင် ကယ်မည့်ဘုရား

- ၁။ ဘုရားကလေးငယ်ငယ်၊ ကိုးတောင်ပြည့်တယ်။
- ၂။ ငယ်သာငယ်၊ တကယ်၊ ကယ်ဆယ်မဲ့ဘုရား။
- ၃။ ဓာတ်ကောလီ သုံးဆယ်ကူးအောင်ကွယ် ဖူးကြ အများ။

ဤသို့လျှင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်သည် တိုင်းသူ ပြည်သားများ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကျော်နှင်းနိုင်ရန် ရာပေါင်းများ စွာသော စေတီများကို တည်ထားကိုးကွယ်စေခြင်း အဘဘိုး မင်းခေါင်သည် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီများ မြန်မာပြည်အနှံ့ အပြားတွင် စေတီပေါင်း ၁၅၀ နီးပါး တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုစေတီများမှာ အချို့လည်း ထင်ရှားလာပြီး အချို့စေတီတွေ လည်း ပျက်ကုန်တာရှိသည်။ ထင်ရှားသော စေတီများကို လည်း ဖော်ပြပေးပါမည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ကချင်ပြည်နယ်သို့ ၁၂၈၀ မှ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ အနှစ် ၂၀ နေထိုင်သွားသည်။ မိုးညှင်းမြို့ နမ္မာ၊ ခရချင်းရွာ၊ ကသာ စသည့် ဒေသတို့တွင် ဘုရားတည်သည်။ ခရချောင်းရွာနှင့် ခရချောင်းဘုန်းကြီး ကျောင်းအကြား ရထားလမ်းဘေးရှိ ပုဂံဗူးဘုရား ပုဂံဉာဏ် တော် ကိုးတောင်စေတီကို တည်ပြီး ခုတိယအကြိမ် ပြုပြင် မွမ်းမံကာ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူသည်။

ဘိုးမင်းခေါင် ကမ္ဘာ့မဏ္ဍိုင်စေတီတည်

ဘိုးမင်းခေါင်သည် ၁၂၉၉ ခုနှစ်တွင် ကသာသို့တစ်

ခေါက် ပြန်ရောက်လာသည်။ ကသာမြို့အနီးတွင် စိန်စေတီ ရှိသည်။ ထိုစေတီအနီးတွင် ကမ္ဘာ့မဏ္ဍိုင်ဘွဲ့တော်ဖြင့် စေတီ တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်သည်။

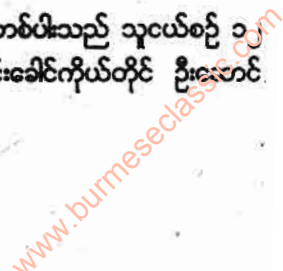
မုံရွာမြို့ စေတီယုကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ပြည်တွင်း စစ်ကာလက အဘဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်ပန္နက်ချပေးခဲ့သော နှစ်ကချိပ်ရုပ်ဆူ စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ယနေ့တိုင် ထင်ရှား လျက် ရှိပါသည်။

မုံရွာခရိုင် မုံရွာမြို့ စကျီမြို့ မတ္တရာမြို့ စစ်ကိုင်း၊ မန္တလေးမြို့တို့တွင်လည်း အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဓာတ်ပန္နက် ချကာ အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ဘုရားစေတီများ တည်ထားကိုး ကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ သပန်းကျွန်းဘက်တွင် ဆယ် တောင်ပြည့်စေတီ၊ သံလွင်လမ်းရှိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတို့မှာ လည်း ဘိုးမင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက်စေတီများ ဖြစ်ကြသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပုပ္ဖား တောင်ကလပ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ တောင်ကလပ်အလယ် ရှိ ယခုလက်ရှိ ဘိုးမင်းခေါင်ဓာတ်စခန်းတည်ရှိရာ ယခင်က သွပ်မိုးသွပ်ကာ အဆောက်အဦရပ်၌ ညဉ့်အခါ အမြဲအိပ်၍ နေအခါ ထိုဓာတ်ခန်းအောက်နားရှိ တောင်ကလပ်အောက် နဂါးနှစ်ကောင် စောင်းတန်းအဆုံး ရင်ကွဲရပ်ရှိရာ ဝိနွဲ့ပင် အနီးရှိ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် ကိုးတောင်ပြည့် စေတီငယ် တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်သည်။ ယင်းစေတီကို ယခုတိုင် “အောင်မင်းခေါင်” စေတီဟု အများက ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ သည်။ ဘိုးမင်းခေါင် ညအိပ်စခန်း ယခုအခါ ဓာတ်ခန်း၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင်လည်း စေတီငယ်တစ် ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ယင်းစေတီကို “ဘိုးမင်းခေါင် စေတီ၊ တန်ဆောင်မုန်းဘုရား” ဟု ဘွဲ့အမည်သညာပေးသည်။

မိုးညှင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး သမ္မုဒ္ဓေစေတီ တည် ထားကိုးကွယ်ရာ၌ ဘိုးမင်းခေါင်သည် အတွင်းစခန်းမှ ကူညီ ပံ့ပိုးမှုများပါသည်ဟု ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်အချို့မှ ပြော ဆိုကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် မိုးညှင်းကျောင်းတိုက် အတွင်း ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီတို့၏ ရုပ်လုံးရုပ်တု များကို မှန်သေတ္တာကြီးအတွင်း၌ထည့်၍ အမြတ်တနိုးထား ခဲ့သည်။

မုံရွာမှ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးသည် သူငယ်စဉ် ၁ နှစ်သားအရွယ်က အဘဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင် ဦးဇောင်

ဘုရားတည်နေတာ မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ဆို၏။ စစ်အတွင်းကာလ အဝတ်အစား ရှားပါးရာတွင် ဂုံနီအိတ်အပိုင်ကြီး တွေ့ရသည် ဟု မိန့်ဆိုဖူးသည်။ သာကေတမြို့ ခဝါတောင်ရပ်ကွက် တံခွန်တိုင်တောရကျောင်းတိုက်တွင် အောင်စေတီဆရာတော် အား ဘုရားတည်ရန် အိပ်မက်ပေးသည်။ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် စုဆောင်းပြီး ဘုရားတည်မည်ဟု စီစဉ်နေစဉ် အဘိုးကြီး တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ပေတံမပါ၊ ကြိုးမပါပဲ ထောင့် လေးထောင့်ကို ညီညာစွာ ပန္နက်ရိုက်သွားပေးသည်ဟု ဆို သည်။ အဘဘိုးမင်းခေါင်ပုံစံနှင့်တူသည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ ထိုစေ တီဘွဲ့တော်မှာ “အောင်စေတီ”ဖြစ်ပါသည်။ သန်လျင် ဘက်ကမ်းရှိ ကျိုက်မြတ်ခမ္ဘာနန်းတော်တွင်လည်း မွှေးလွန်း ရှင်စေတီတော်တစ်ဆူကို “အောင်မင်းခေါင်”ဟု ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်မှ တည်ထားသည်။ အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ထွက်ရပ် စခန်း မကြွလှမ်းမီ ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ပုပ္ဖားတောင်ကလပ်တွင် ကမ္ဘာလုံးစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ပုပ္ဖားတောင် ကလပ်သို့ ရောက်ရှိသူတိုင်း ဘိုးမင်းခေါင်တည်ထားသော စေတီသုံးဆူကို အဓိက ပွဲလှူ။ ကောင်းမှုပြုဆုတောင်းမှုပြု ကြသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် သူ၏ ခေါင်းရင်းတွင် ဒီယာ ယု လိုတာရ ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားကို အမြဲကိုးကွယ် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီများ

- ၁။ ဗူးဘုရား - ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်းမြို့နယ်၊ ခရချောင်းကျေးရွာ
- ၂။ ကမ္ဘာမဏ္ဍိုင်စေတီ - ကသာမြို့နယ်
- ၃။ နစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီ - မုံရွာမြို့
- ၄။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ၊ ဘိုးမင်းခေါင်စေတီ၊ ဘိုးမင်းခေါင်စေတီ တန်ဆောင်မုန်းဘုရား ကမ္ဘာ လုံးစေတီ ပုပ္ဖားတောင်ကလပ်
- ၅။ ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီ - သယံဇာတကျွန်း
- ၆။ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီ - ရန်ကုန်၊ သံလွင်လမ်း
- ၇။ ဓာတ်စမစေတီ - ပေါင်းတည်မြို့
- ၈။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ - ပဲခူးမြို့
- ၉။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ - ရွှေတောင်မြို့

- ၁၀။ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ - တောင်ဒဂုံဆိပ်ကမ်း မြို့နယ် (ရှေးဟောင်းစေတီ) (ယုဇနဥယျာဉ်မြို့ တော်ဘက်)
- ၁၁။ ကိုးနဝင်းစေတီ - စင်မြင့်ရွာ
- ၁၂။ ကမ္ဘာစေတီ - ရန်ကုန်၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြောက်ဘက်မုခ်
- ၁၃။ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီ - စကုမြို့နယ်
- ၁၄။ ကိုးနဝင်းဆုတောင်းပြည့်စေတီ - မြင်းခြံမြို့။

အမှန်တကယ်တော့ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီများမှာ အဆူပေါင်း ၁၅၀ ကျော် ရှိပါသည်။ အချို့စေတီများမှာ အဘဘိုးမင်းခေါင် အမည်တွင်နေသော်လည်း အဘ တည် မတည် အတိအကျ မသိရပါ။ ဥပမာ - ပဲခူးတိုင်း သနပ်ပင် မြို့ မင်းရွာရှိ အောင်မင်းခေါင်စေတီ တွေ့မြင်ဖူးသော်လည်း ဘုရားသမိုင်း အတိအကျ မတွေ့ရပေ။ တောင်ရိုးတဲရွာ မင်းကျောင်းအတွင်းရှိ စေတီပုထိုးများ၊ မင်းကျောင်းအတွင်းရှိ လျောင်းတော်မူဘုရားတို့မှာ အဘဓာတ်ဖြင့် အဘ၏တပည့် တွေ တည်ခဲ့သော ဘုရားများ ဖြစ်ပါသည်။

စာပေပရိသတ်များအနေဖြင့် အဘဘိုးမင်းခေါင် တည်ခဲ့သော ဘုရားစေတီများ သိရှိပါက စာရေးသူထံ ဆက် သွယ်အကြောင်းကြားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ယခု ဘုရားစေတီများမှာ စာရေးသူ လက်လှမ်းမီသလောက် ရေး သားတင်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အပိုအလိုတွေ့ရှိမှာ သေချာပါသည်။ သာသနာပြုရာတွင် အဓိက သာသနာ သုံးရပ် ရှိပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ခေတ်၊ ဂျပန်ခေတ် တိုင်းတစ်ပါး လက်အောက် ရောက်နေချိန်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ မကွယ် မပျောက်စေရန် ဘုရားစေတီတည် ဘုရားဂုဏ်တော်ပွား၊ သရဏဂုံတည် ငါးပါးဇီဝ ခံယူဆောက်တည်စေပြီး ဘိုးတော် ကြီးများ သာသနာပြုသွားခဲ့ပါသည်။ သာသနာ ၅၀၀၀ တည်တဲ့စေရန် အဓိကမှာ ပရိယတ္တိ သာသနာဆိုသည်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေ မမေ့မသင့်ပါ။ ပရိယတ္တိသာ သနာကိုလည်း တတ်နိုင်သလောက် ဝိုင်းဝန်းကူညီ အားပေး ကြပါ။ လောကီဝိဇ္ဇာမှ အရိယာဝိဇ္ဇာလမ်းသို့ ရောက်နိုင်ကြပါ စေ။

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်း

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး

ရွှေစန်ညို

ဥပုသ်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်စေတီတော် ဆံတော်ဦးကိုဖူးမြော်ပြီးနောက် အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ ရှင်သီဝလီကျောင်းတော်ရာတွင် ကပ်လျက်၊ ယက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်၊ ရာကျော်ဆရာတော်၊ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘအောင်မင်းခေါင်တို့ ရုပ်တုများရှိရာ ဓာတ်နန်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေခဲ့ပေသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ချိန်ပြီးမြောက်၍ ရှင်သီဝလီ ရဟန္တာကြီး ကျောင်းယာဘက်မှာ ထွက်မည်ပြုစဉ် အီလက်ထရောနစ် အင်ဂျင်နီယာ ဦးသက်ဆွေ၊ မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာ ကိုကျော်ဆန်း၊ ကိုဇော်ဝင်းတို့က အဘကိုတွေ့ချင်လို့ လိုက်လာတာဟု ပြောရင်း ဆံတော်ကြိုတန်ဆောင်းဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆံတော်ကြိုတန်ဆောင်းတွင် ပုပ္ဖားဘိုးတော်အောင် မင်းခေါင် နှစ်ငါးဆယ်ပြည့်ပွဲ အတွေ့အကြုံများနှင့် ပဲခူးစုဌာမထိ၊ ရွှေတော်ရွှေစေတီတော် အသည်ဆောက်ရေးကိစ္စများကို ဖြေဆိုကြပေ

ရာ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်နေလေသည်။

ထိုအချိန်၌ပင် လသာမြို့နယ်က ရှင်းရှင်းစာပေထုတ်ဝေရေး အောင်ရွက်နေသော ကိုမိန်မိန် ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်အကြောင်း စကားဆိုင်းမှာ ပို၍ စိုပြည်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်က အဘအောင်မင်းခေါင် လသာမြို့နယ်၊ ၁၇ လမ်းသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်မစခဲ့သည်များကို ကိုမိန်မိန်က အားပါးတရ ပြောကြားခဲ့ပေရာ ထိုပြောကြားချက်များကို စာဖတ်သူတို့ မျှဝေခံစားနိုင်ကြစေရန်အလို့ငှာ လက်ဆင့်ကမ်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်းသို့ အဖအောင်မင်းခေါင် ရောက်ရှိခဲ့သည့်ဖြစ်ရပ်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် တကယ့်ဖြစ်ရပ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ ချိုင်းနားတောင်း တရုတ်တန်းသို့ တစ်နေ့တွင် အဘအောင်မင်းခေါင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ကြွရောက်ခဲ့ပေသည်။

ထိုစဉ်က လသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်း၊ ၁၇ လမ်းအပေါ်ဘက်တွင် ပဲပင်ပေါက်၊ ပဲပြား၊ ခေါက်ဆွဲ၊ ကုန်မျိုးစုံဆိုင်များဖြင့် နေ့စဉ် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား စည်ကားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအသိုက်ထဲမှ ပဲပင်ပေါက်၊ ပဲပြားရောင်းသော တစ်အူထုံဆင်း ညီအစ်မနှစ်ဦး ရှိခဲ့လေသည်။ တစ်ဦးမှာ မကျင်တီ ဖြစ်၍ အခြားတစ်ဦးမှာ မကျင်ဝမ် ဖြစ်လေသည်။ မကျင်ဝမ်မှာ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး လူအများကို တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီလေ့ရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ညီမဖြစ်သူ မကျင်တီမှာ အစ်မဖြစ်သူ မကျင်ဝမ်ဆိုင်တွင် ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစားအဖြစ် ကူညီလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေရသောကာလ ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့တွင် မကျင်တီသည် အရောင်းအဝယ် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် သံဈေး (ယခင်အပေါ်) ယခု အဆင့်မြင့် သံဈေးသို့ သွားရန် ၁၇ လမ်းထိပ်မှ သံဈေးဘက်သို့ အကူး

တွင် သံဈေးရှေ့မှ လူနှစ်ဖက်စာခန့် ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်အောက်တွင် (ယခုမရှိတော့။ ထိုကာလများက ရန်ကုန်ရာနယ်မြို့များတွင်ပါ ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်များ ရှိခဲ့လေသည်။) ဖျင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီရင်ဟနှင့် ပုဆိုးနီညိုရောင်ကွက်ကျားဝတ်ဆင်လျက် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူလုံးပြည့်ပြည့်ဖြူးဖြူး တုတ်ခိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသူတစ်ဦးသည် မကျင်တီကို ရုတ်တရက် လှမ်းခေါ်လိုက်သည်ကို မကျင်တီကြားလိုက်မိသည်။

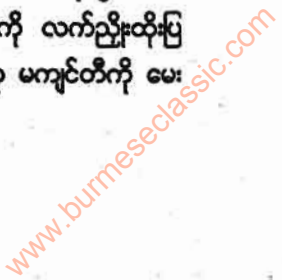
ခေါ်သံကြား၍ လှည့်ကြည့်သောအခါ တစ်ကြိမ်မျှ မမြင်ဖူးသော မိမိနှင့် မသိကျွမ်းသော သူစိမ်းတစ်ရံဆံတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို အံ့အားသင့်လျက်ပင် မိမိအားခေါ်နေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အနီးသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံရလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက မကျင်တီကို ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့် စီးကရက်တစ်လိပ် အလှူဒါနအဖြစ် လှူဒါန်းရန် အလှူခံလိုက်လေသည်။

မကျင်တီမှာလည်း ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းပြီး စိတ်စေတနာ သဒ္ဓါတရားရှိသည့်အလျောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အလှူခံသော ကော်ဖီနှင့် စီးကရက်ကို ဈေးမှအပြန် ယူဆောင်လာပြီး ကပ်လှူပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ခေတ္တခဏစောင့်ဆိုင်းရန် တောင်းပန်ပြီး ဈေးဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခဲ့လေသည်။

ဈေးမှအပြန်တွင် ကော်ဖီနှင့် စီးကရက်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံ ရိုသေစွာဖြင့် ပေးလှူကာ မိမိဆိုင်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အစ်မဖြစ်သူအား ပြန်လည်ပြောပြရာ အစ်မဖြစ်သူက ထိုလူကြီးအား နောက်တွင် ခေါ်ပြောခြင်းမပြု၊ မဆက်ဆံရန် ပြောဆိုဆုံးမတားမြစ်တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရက်မှလ၊ လမှနှစ်သို့ ရာသီတွေ ကူးပြောင်းကာ အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မကျင်တီမှာလည်း အပျိုပေါက်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ထိုပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီနှင့်လူကြီး ရောက်ရှိလာခဲ့ပြန်သည်။ မကျင်တီကိုတွေ့လျှင် သမီး အဘနှင့် ခဏလိုက်ခဲ့ဟု လက်ကိုဆွဲခေါ်ကာ တရုတ်တန်းမှ တိုက်အမြင့်ကြီးတစ်လုံးကို လက်ညှိုးထိုးပြကာ သည်လိုတိုက်မျိုး လိုချင်သလားဟု မကျင်တီကို မေး

မြန်းခဲ့သည်။ မကျင်တီမှာလည်း ဒီလိုတိုက်ကြီးမျိုး လိုချင်ကြောင်း ပြန်လည်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ယခုလို လာရောက်တွေ့ဆုံတာ နောက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းနှင့် စီးကရက် တစ်လိပ်နှင့် ကော်ဖီဝယ်ခိုင်းကာ မကျင်တီ လိုရာဆုတောင်း စေခဲ့သည်။

မကျင်တီမှာလည်း မိမိဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ချမ်းချမ်းသာသာ နေချင်ပါကြောင်း ဆုတောင်းလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း မကျင်တီတောင်းသောဆု တစ်လုံး တစ်ဝတည်း ပြည့်စေဟု ဆုမွန်ကောင်းများ ပေးလိုက်လေ သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ဆုပေးပြီးနောက် ရုတ်တရက် ထပြန် သွားလေတော့သည်။ မကျင်တီမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ နောက် ကျောပြင်အားကြည့်၍ အမည်မဖော်ပြနိုင်သော ဝမ်းသာ ဝမ်းနည်းမှုဖြင့် နောင်တစ်ချိန်ချိန်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား တွေ့ ဆုံလိုသော ကြည်ညိုစိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ လေသည်။

နောင် ဆယ်နှစ်မျှကြာသောအခါ မကျင်တီမှာ တရုတ်အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီး နှစ်ဦး ထွန်းကားခဲ့၍ အမျိုးသားပိုင်ဆိုင်သော ကုန်စုံဆိုင်တွင် ဈေးရောင်းချနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မကျင်တီသည် မမျှော်လင့်ဘဲ သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ မမြင့်မြင့်အေးထံသို့ အလည်သွားရာ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် မမြင့်မြင့်အေးအိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ဦးချရီခိုးပြီးနောက် ကျောင်းဆောင်အောက်ရှိ ဝိဇ္ဇာစင်မှ ဘိုး ဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ သူရဿတီမယ်တော် ရုပ်ပုံများနှင့် အတူ ကန်တော့ပွဲများ ပန်းအိုးများတွင်းမှ ပန်းများ ဝေဝေ ဆာသာဖြင့် သပ္ပာယ်စွာ တွေ့ရှိရသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောင်ဝတ်စုံဖြင့် ဘယ်ဘက်ပေါင်ပေါ်၌ ညာခြေတင်ထားလျက်ရှိသော ရုပ်တု ပုံအား မေးမြန်းရာ ထိုပုံမှာ ဘိုးမင်းခေါင်ပုံတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မကျင်တီသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ် ကျော်ခန့်မှ တွေ့ရှိခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြန်မာတို့ နှုတ်ဖျား ဝယ် ရေပန်းစားနေသော ဝိဇ္ဇာမဟီဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင် အဘအောင်

မင်းခေါင်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံ သိရှိသွားသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မကျင်တီသည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်များ ထူးထူးကဲကဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အလျောက် အဘအောင်မင်း ခေါင် ရုပ်တုကို ဝိဇ္ဇာခန်းသီးသန့် ထားရှိကိုးကွယ်လေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ မကျင်တီတို့ စီးပွားရေးသည် တစ်နေ့ တခြား ဒီရေအလား တိုးပွားလာခဲ့လေသည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ထပ်မံ၍ ထိုစဉ်က အောင်ဘာလေထီဆုငွေ ကျပ်တစ်သိန်း ဆုကြီး ပေါက်ခဲ့ပြန်လေသည်။ ထို့အပြင် မကျင်တီ၏ ခင်ပွန်း ဖြစ်သူ၏ ပွဲရုံလုပ်ငန်းမှာလည်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှား စီးပွားများ ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့ပေ သည်။

ဤလောကတွင် ပြောမယုံ ကြံဖူးမှသိ ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာမဟီဒ္ဓိ သိဒ္ဓိဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း မိမိနှင့် ပါရမီထူးပါခဲ့သော ပစ္စည်းဆက်ရှိခဲ့သော လူပုဂ္ဂိုလ်အသီး သီးတို့အား ဝိဇ္ဇာမဟီဒ္ဓိတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် ယခင်မှ... ယခုထက်တိုင်အောင် ခေတ်အဆက်ဆက် စောင့်ရှောက်မစ လျက်ရှိကြောင်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် တတ်လမ်းက သက် သေခံလျက် ရှိပေသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ကိုမိန်မိန်၏ ပြောကြားသည့်အတိုင်း ဤလသာမြို့နယ်၊ တရုတ်တန်းရောက် အောင်မင်းခေါင် ဖြစ် ရပ်တတ်လမ်းသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်ကာလများ တွင် တရုတ်တန်းတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သူ ဒေါ်ကျင်တီ ပြောပြ သော အကြောင်းအရာများကို ပြန်လည်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်

ဝိဇ္ဇာဝင်္ဍာန်

မနင်းစိမ်း(ပြည်)

ဝိဇ္ဇာဝင်္ဍာန်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ရေးပြပေးပါရန် အမျိုးမျိုးတောင်းဆိုထားပါသော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ချစ်လှစွာသော ကျွန်ုပ် စာဖတ်ပရိသတ်အား အထူးတင်ပြအပ်ပါသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ အကြောင်း သမိုင်းကိုလည်း ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ကျမ်းပြုဆရာများ၏ ပြောပြချက်အရ လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့ စာပေများကို ကိုးကား၍လည်းကောင်း၊ ဆရာတော် အရှင်ဖေကံပါလအား ၎င်း၏စာပေများကို ကိုးကား၍ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းထားပါကြောင်း ပြောပြချင်ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာဝင်္ဍာန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကြောင်းကို ခြားနားစွာ သိရန် လိုအပ်လှပေသည်။

ဝိဇ္ဇာဝင်္ဍာန်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊ မန္တဝိဇ္ဇာ၊ ဂန္ဓာဝိဇ္ဇာ၊ လောကီယဝိဇ္ဇာ၊ အရိယဝိဇ္ဇာဟု ငါးမျိုးငါးပြားရှိပါသည်။ ထိုငါးမျိုးထဲမှ

- (၁) ဗေဒင်သုံးပုံ၊ ဗေဒင်လေးပုံ၊ ကျမ်းအစုံကို အာဂုံ မိမိတစ်ဖက်ကမ်းအရောက် ပေါက်မြောက်သော သူကို ဗေဒဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်သည်။
- (၂) ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့၊ ခါးလှည့်မန္တနှင့်တကွ အမျိုးမျိုးသောလက္ခဏာ ကျမ်း၊ အမျိုးမျိုးသော နိမိတ်ကျမ်း စသော လောကီအတတ်ပညာတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်း ရောက် တတ်မြောက်သောသူကို မန္တဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်သည်။

အထက်ပါ ဝိဇ္ဇာနှစ်မျိုးသည် ကမ္မဝယတနသိပ္ပယ

ဘန ဝိဇ္ဇာဌာနေသူဟူသော ဉာဏဝိဘင်ပါဠိတော်လာသည် အတိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

- (၃) ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာဟူ၍ ဝိဇ္ဇာရေကျမ်း၌လာသော နေသိန္နီ၊ ဝိယသိန္နီ၊ ဝိန္တရမယသိန္နီမျိုး၊ ပထဝီသိန္နီ၊ ဥဒကသိန္နီ၊ အာကာသသိန္နီ၊ အာယုသိန္နီမျိုးသို့ ပေါက် ရောက်သဖြင့် နတ်သကြားတို့၏ တန်ခိုး၊ အဘိ ဉာဉ်တန်ခိုးနှင့် အလားတူတတ်စွမ်းနိုင်သော ဝိဇ္ဇာမျိုးဟုသိရှိသည် ဂန္ဓာဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်ပေ သည်။

ဤဂန္ဓာဝိဇ္ဇာလမ်းကို အားထုတ်လိုကြသော သူ မြတ်သည် ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို မိမိကိုယ်၌ အမြဲထုံစေ လျက် တန်ခိုးကြီးသော တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရုက္ခဌ၊ ဘုမ္မဌ၊ ပဗ္ဗတဌ နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မန္တရား အင်းအိုင်မျိုးကို အုပ်စိုးသော ဝိဇ္ဇာဒေဝနတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သိုက်သမိုင်းဆေးပင်မျိုး၊ ကျောက်ဓာတ်တို့ကို အုပ်စိုး သော ဩသမိ ဒေဝနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဤအလုံးစုံ သော နတ်တို့ကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားချစ်ခင် ကျွမ်းဝင် လေးမြတ်အောင် မိတ်သဟာပြု၍ ထားနိုင်ပါမှ မိမိ၏ အကြံ အစည် ထမြောက်အောင်ပြင်ရာဟု ဝိဇ္ဇာဝင်္ဍာန်မှ ဆိုထား ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ဤဂန္ဓာဝိဇ္ဇာသည် နတ်တို့၏ ကမ္မဝိပါ ကမ္မဗိဒ္ဓိတန်ခိုးကို လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသောကြောင့် တချို့နတ်တို့ ၏ မနာလို ရိုတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဤဂန္ဓာဝိဇ္ဇာကျင့်

သို့ကို အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်အောင် နောင်ယုက်ဖျက်ဆီး တတ်ပေသည်။ ရသယာယနဓမ္မာဓာတ်ပျာဆေးကို ပေါက် ရောက်ဖော်ပြီးပါက အသက်ကို ရည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး တည်တန့်စေခြင်းမှာ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေသည်။

(၄) လောကီယာဝိဇ္ဇာ ဆိုသည်မှာကား သာသနာပ အခါကာလ၌ ရသေ့ဆရာကြီးတို့သည် ကသိုဏ်း ဈာန်တို့ကိုရရှိပြီး ၎င်းတို့အားထုတ်၍ ရပ်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဣန္ဒြိယအေ ဘိညာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ၊ စေတောပရိယ၊ ဗုဗ္ဗေနိဝါသ၊ ယထာကမ္မ၊ ပဂ၊ အနာဂတံသ၊ အဘိညာဟူသော အဘိညာဉ်ဝိဇ္ဇာ မျိုးကို ဆိုသည်ဟု ထိုစာအုပ်မှ စာရေးသူသည် မှတ်တမ်းများအရ တင်ပြရပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုလောကီအဘိညာဉ်ဝိဇ္ဇာတို့သည် ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ၊ အရိယာသာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ ကုန်၏။ ဘုရားစာရားကိုလည်း အထူးယုံကြည် လေးစားကြကုန်၏။

(၅) အရိယာဝိဇ္ဇာ ဆိုသည်ကား ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို ယထာဘူတကျန မှန်ကန်စွာ သိမြင်ပေါက် ရောက်၍ မဂ္ဂတ္တန်လေးယောက်၊ ပုလတ္တန်လေး ယောက်ဟုဆိုသော ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို အရိယာဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့်လည်း လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူသော ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပဏီကျမ်း၌ ငါးပါးသော ဝိဇ္ဇာအပြားကို ခွဲခြားရှင်းလင်း၍ ပြထားပါသည်။

ထိုဝိဇ္ဇာမဂ္ဂ ဒီပဏီကျမ်းကြီး၌ ဖော်ပြထားသည်မှာ ဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာသည် စူဠဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာ၊ မဟာဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စား ရှိကြပြန်ပါသည်။ ထိုနှစ်မျိုးထဲမှ စူဠဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာသည် မိမိတို့ရရှိထားသော တတ်မြောက်အပ်သော အတတ်ပညာ ဖြင့် သူတစ်ပါးအား ပိုင်ထက်ညှဉ်းပန်း၍ အနိုင်အထက်ကျင့် ခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏ သားမယား အိုးအိမ်ယာကို ပြစ်မှားကျူး လွန်ခြင်း စသော မကောင်းမှုတို့ကို ပြုမှုအားထုတ်တတ်လေ သည်။

တစ်ခါက ဗာရာဏသီဘုရင်ကြီး၏ ဖိဖုရားကြီးကို

ထိုနှစ်မျိုးထဲမှ စူဠဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာသည် မိမိတို့ရရှိထားသော တတ်မြောက်အပ်သော အတတ်ပညာဖြင့် သူတစ်ပါးအား နိုင်ထက်ညှဉ်းပန်း၍ အနိုင်အထက်ကျင့်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏ သားမယား အိုးအိမ်ယာကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်း စသော မကောင်းမှုတို့ကို ပြုမှုအားထုတ်တတ်လေသည်။

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ ဝင်၍ ကြာခိုပြစ်မှားသော ဝါယု ပုတ္တဝိဇ္ဇာမျိုး တာနောယက္ခဘီလူး၏ ကြင်ယာတော်မင်္ဂသမီး အား ကြွပ်အတွင်းသို့ ငွတ်အတင်းဝင်ကာ ကြာခိုသော အင်္ဂ မည်သော ဝိဇ္ဇာမျိုးကို စူဠဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မိမိနှင့်တကွ လူအများသိနေကြသော အဘအောင် မင်းခေါင်သည် မဟာဂန္ဓာရိသမဏဝိဇ္ဇာမျိုးနှင့် အရိယာဝိဇ္ဇာ မျိုးသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုခေတ်သည်ကား တေဝိဇ္ဇာရဟန္တာခေတ် ဖြစ်ပေ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အချို့သူများသည် အရိယာဝိဇ္ဇာ ပုဂ္ဂိုလ်များမရှိဟု တစ်ထစ်ချ မှတ်ယူ၍ ထားကြပေသည်။

ဘုရားရှင် သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဟော ကြားသော၊ နည်းလမ်းပြထားသော သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ဟု ဆိုအပ်သော အဆုံးအမ ဒေသနာတော် မဂ္ဂဏှယ်ပျောက် သမျှ ကာလပတ်လုံး သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဆိတ်သုံးပေ။ ယခုခေတ်သည် တေဝိဇ္ဇာ ရဟန္တာခေတ်ဖြစ်၍ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသင့်ရှိထိုက် ရှိအပ် သောခေတ် ဖြစ်ပါကြောင်းလည်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

မနင်းစိမ်း(ပြုစု)

လမ်းမတော်ရောက် ဘိုးမင်းခေါင်

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

အချိန်မှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒေါ်ရတီဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။ နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သားယောက်ျားလေးတစ်ဦး ထွန်းကားခဲ့သည်။ ဝန်းဖြစ်သူ၏ ဖခင်မှာ တရုတ်လူမျိုး ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မြန်မာသွေးလည်း ပါခဲ့သည် ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဒီသားရသည် ဝန်းဖြစ်သူ၏ အစ်မများနှင့် ရောနှောနေထိုင်ခဲ့ရာမှ အခြားတစ်နေရာကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရာ ဝန်းဖြစ်သူ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးအင်စိန်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါ၍ နေထိုင်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့သော် ဦးအင်စိန်သည် တစ်ချိန်က သူ၏ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ပြန်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးချိန်...

ဦးအင်စိန်သည် ဝန်းဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းအပါအဝင် သားသမီး ခြောက်ယောက်ကို ပွဲစားလုပ်ငန်းနှင့် ရှာဖွေကျွေးမွေးပြီး ရန်ကုန်မြို့ အနောက်ပိုင်းရှိ လမ်းမတော်တွင် နေထိုင်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး၌လည်း ပထမဆုံး စစ်ပွဲဖြစ်သဖြင့်လည်း လူအများ စစ်ဘေးဒဏ်ကို အလူးအလဲခံရသည်။ ဦးအင်စိန်သည် သားသမီးများအတွက် ကုန်ကျစရိတ်မှာ အလွန်များပြားသဖြင့် စားဝတ်နေရေးအတွက် အတော်ပင် ရှမ်းကန်ခဲ့ရသည်။ ပွဲစားအလုပ်ဆိုသည်မှာလည်း မရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်ကြောင့်လည်း အိမ်ဝရိတ်ကို အတော်လေးအပင်းခံ နေထိုင်ရသည်။

ဦးအင်စိန်သည် အလုပ်မသွားခင် နံနက်စောစော၌ မိမိအိမ်နှင့် မနီးမဝေးရှိ တရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လုပ်ဖက်ကိုင်ဖက် ပွဲစား မိတ်ဆွေများနှင့် စီးပွားရေးအကြောင်းကို ပြောနေလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင် တစ်ဦးတည်း လက်ဖက်ရည်သောက်နေသော လူစိမ်းကလေးတစ်ယောက်ကို အမှတ်မထင် တွေ့ရသည်။ ထိုလူစိမ်း ဝတ်စား

ဆင်ယင်ပုံမှာ တောသားတစ်ဦးကဲ့သို့ ရှိနေသည့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ အရပ်ရည်ရည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကြွံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးသောကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ အတွင်းခံစွပ်ကျယ်ခံလျက် ပင်နီဖျင်အကြမ်းစားတိုက်ပုံ ဝတ်ထားသည်။ သူ၏ဦးခေါင်းရှိ ဆံပင်ကို ခေါင်းတုံးပုံစံ ညှပ်ထားသည်။ ၎င်းပြင် မျက်နှာသုတ်ပဝါ ခပ်ညစ်ညစ်တစ်ထည်ကို ပခုံးပေါ်တွင် ထားထားပြန်သည်။

ဦးမင်စိန်သည် ဤမျှ အသေးစိတ်ကြည့်၍ စိတ်ဝင်စားမိသည်။ သို့သော်လည်း အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ဖြင့်သာ နေထိုင်လျက် အလုပ်သွားချိန် နီးလာသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်သွားခဲ့သည်။ နောက်နေ့တွင် ဦးအင်စိန်သည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မတွေ့ရပါ။

နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ဦးအင်စိန်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အမြဲထိုင်သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၏ ထောင့်နေရာ၌ပင် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကိုမှာ၍ သောက်နေစဉ်...

သူတွေ့လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လွယ်အိတ်ခပ်ကြီးကြီး တစ်လုံးကို လွယ်၍ ဖိုသီဖတ်သီနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကို ဝင်လာသည်။ ဦးအင်စိန်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ထ၍ သူထိုင်နေသောနေရာကို ထိုင်ရန် နေရာပေးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ ဘာမှမပြောဘဲ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဦးအင်စိန်မှ “ဟေ့...ပေါက်ဖော်၊ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ပေးပါ” ဟု ဆိုင်ရှင်ကို လှမ်း၍မှာသည်။ လက်ဖက်ရည်ရောက်လာသဖြင့် “ဆရာကြီး သုံးဆောင်ပါ” ဟုဆိုရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘာမှမပြောဘဲ ဆိုင်ရှင်တရုတ်ကြီးချပေးသော အငွေတထောင်းထောင်းရှိနေသော လက်ဖက်ရည်ကိုယူ၍ တစ်ရိုက်ထိုးသောက်ချလိုက်ပါသည်။ ဒါတွင်မကသေး ပုပ္ဖန္ဒေးနွေးရှိသော ရေနွေးအိုးမှ ရည်ကိုလည်း အကြမ်းပန်းကန်ထဲ မထည့်ဘဲ ကရားနှုတ်သီးမှပင် မော့၍ သောက်ချလိုက်တော့သည်။

ဦးအင်စိန်သည် အံ့ဩမဆုံး ရှိနေသည်။

ဦးအင်စိန်မှ “ဆရာကြီး ဘယ်ကလာလဲ”ဟု မေးရာ “ငါက အညာကလာတာ၊ ငါတည်းမယ့်နေရာ လိုက်ရှာနေတာ” ဟု ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှဆိုရာ “ဟာ... ဒါဆို ကျွန်တော့်အိမ်မှာပဲ တည်းပါစရာကြီး” ၊ “အေး... ဒါဆို မင်းအိမ်မှာပဲ တည်းမယ်” ဟုဆို၍ ဦးအင်စိန်သည် ဆရာကြီးဆိုသူကို မိမိအိမ်သို့ ခေါ်သွား ပါသည်။ ထိုအချိန်က ဦးအင်စိန်သည် လမ်းမတော် အထက် ဘက်၌ နေထိုင်သည်။

ဦးအင်စိန်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား နားမည်လည်း မမေး ပိဘဲ ဆရာကြီးဟူ၍သာ ခေါ်နေပါသည်။ ဦးအင်စိန်သည် မိမိ အိမ်၏ ခေါင်းရင်း၌ပင်ထား၍ ထမင်းစားချိန်၊ လက်ဖက်ရည် သောက်ချိန်တို့ကို အလေးထား၍ ပြုစုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထို ပုဂ္ဂိုလ်ထံတွင် မကြာခဏ ခရီးထွက်လေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ပြန်ရောက်လာရာ ဦးအင်စိန်မှ ဆရာကြီး ခရီးသွားတာကြာတာပဲဟု ဆိုပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ “အေး... ငါကြာသွားတယ်။ ဒီတစ်ခါ ခရီးထပ်သွားရဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီခရီးက တော်တော်ကြာလိမ့်မယ် အင်စိန်”ဟု ဆရာ ကြီးမှ သူ့သွားမယ့် ခရီးအကြောင်းကို ပြောပါသည်။

ထိုနေ့ည (၁၂) နာရီခန့်တွင် ဆရာကြီးမှ “ဟဲ့... အင်စိန်၊ ထမင်း၊ မင်းကံကောင်းမယ့်အချိန် ရောက်နေပြီ”ဟု ဦးအင်စိန်သည် ဘာမှမသိပဲ အိပ်ရာမှ အလူးအလဲ ထလိုက် ပါသည်။ ဆရာကြီးမှ -

“အင်စိန်... မင်းမတ်တတ်ရပ်ပြီး အရေဘက်ကို မျက် နှာမှ၊ ကိုင်း... ငါဆိုသလို လိုက်ဆုံ၊ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျွန်တော့်ကို စီစဉ်ကစားပြီး ပိုက်ဆံများများရအောင် မစပါ” ဟု တိုင်၍မေးရာ ဦးအင်စိန်သည် လိုက်၍ ဆရာကြီးဆိုသည် ကို လိုက်၍ဆိုပါသည်။ ဆရာကြီးသည် သူ၏ ညစ်ထေးလှ သော မျက်နှာထုတ်ပဝါကို ဦးအင်စိန်သို့ ပေးခဲ့လေသည်။

နနက် ဖိုးလင်းသောအခါ ဆရာကြီးဆိုသူသည် ဦးအင် စိန်တို့မိသားစုကို နှုတ်ဆက်၍ ခရီးထွက်သွားပါတော့သည်။ ဦးအင်စိန်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပြန်သွားသည့်နေ့မှစ၍ ပွဲစား အလုပ်ဖြင့် ချမ်းသာ၍သွားတော့သည်။ ဤကဲ့သို့ ချမ်းသာခြင်းမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပေးသော မျက်နှာထုတ်ပဝါကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဦးဟန်စိန်သည် မသိခဲ့ပါချေ။ အချိန်တွေက ပြောင်းလဲခဲ့ရာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီး လောင်တော့သည်။ ဦးအင်စိန်တို့ မိသားစုမှာ မိမိတို့နေထိုင်ရာ လမ်းမတော်နေအိမ်မှ တခြားနေရာသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ရတော့သည်။

စစ်ပွဲကြီးအတွင်း ဦးအင်စိန်တို့မိသားစုမှာ စီးပွားထည်း မျက်၊ ဇနီးဖြစ်သူလည်း အသက်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရသည်။ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာ စစ်ပွဲတွေအပြီး ပြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီး မကြာမီ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကျဆုံးသည်။ တစ်ဖန် ဦးအင်စိန်ရ တက်ပြန်တော့ ရန်ကုန်မြို့သည် အနည်းငယ်အေးချမ်းလာသော တစ်နှစ်တွင် ဦးအင်စိန်သည် သားသမီးများနှင့်အတူ ရေတာရှည် လမ်းဟောင်းတွင် နေထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ ဦးအင်စိန်သည် ထိုအချိန်တွင် သူ့ကိုချမ်းသာအောင် မစခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တမ်းတမိ၏။

တစ်နေ့သောအခါ မန္တလေးမြို့မှ အဘပွားဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးသည် ကျောက်မြောင်းတွင် ရောက်ရှိနေ ကြောင်း ကြားရ၏။ သူ၏ဆရာလားမသိဟူ၍ ထင်မိသည်။ ဒါကြောင့်ပင် ကျောက်မြောင်းကိုသွား၍ အဘဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးထံ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဧည့်သည် များနှင့် ပြည့်နေသဖြင့် ပရိသတ်၏နောက်ဆုံးမှ ထိုင်၍ အကဲခတ် နေပါသည်။

ထိုစဉ် “ဟေ့... နောက်ဆုံးကထိုင်နေတဲ့ ငါတပည့်ကြီး အင်စိန် ရှေ့ကိုလာခဲ့စမ်း”ဟု အဘမှ လှမ်းခေါ်ရာ ပရိသတ် ကြီးမှာ ဟိုဟိုဒီဒီကို ကြည့်ကြသည်။

နောက်တစ်ဖန် “အင်စိန်... လာလေ၊ ငါမင်းခေါင်ကွဲ့ မင်းကို တစ်ချိန်က ချမ်းသာအောင်လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ မင်းခေါင်ဆိုတာ ငါပဲ။ အေး... အခုတော့ ငါ့နာမ်ကိုသုံးပြီး ဒီပုဂ္ဂိုလ် မောင်ပွားဆီ မှာ ငါရှိနေတယ်။ ရှေ့ကိုလည်း ငါ့ကိုယ်စား နာမ်ပွားပြီး သတ္တဝါ တွေကို လမ်းပြရဦးမယ်”ဟု အဘမှ ရှေ့ဆုံးကို ကြိုတင်၍ ပြောခဲ့လေသည်။

ဪ... အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် တရုတ်လူမျိုးများ နေထိုင်ရာ အရပ်ကိုလည်း ရောက်ခဲ့ပါပေတာကား။ ဦးအင်စိန် လည်း အဘဘိုးမင်းခေါင်မှန်း အခုသိရ၍ ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ရိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေး၍သာ ရှိနေပါတော့သည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံရှိချိန်ကို ရည် သန်၍သာ...။

မှတ်ချက် ။ ။ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ဆီလျော်အောင် မှန်းဆ ရေးရပါ၏။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ဝိဇ္ဇာစိုရ်များနှင့် ဓာတ်စီးပုံများ

ဂုဏ်ဒေဝင်

ယနေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ကြီးလာလျှင် အဆင်သင့် ရှင်းပြပေးနိုင်ရန်အတွက် (ဓာတ် စီးခြင်း)အကြောင်းပါသည် မှတ်စုစာအုပ်ကို ပြန်လည်၍ ဖတ်ရှုထားလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေကြီးလည်း ရောက်လာပြီး “မင်္ဂလာပါဆရာ၊ ဆရာအတွက် ကိတ်မုန့်ဝယ် လာခဲ့ပါတယ်” ဟု ပြောကာ ကျွတ်ကျွတ်အိတ်ကို ကျွန်ုပ်သို့ လှမ်းပေးလျှင် ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

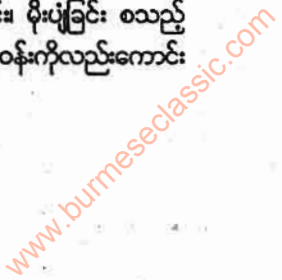
“ဒီနေ့တော့ မနေ့က အဆက်ဖြစ်တဲ့ (ဓာတ်စီးခြင်း) အကြောင်းကို နားထောင်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး မသိတာ လေးတွေကို မေးမြန်းဆွေးနွေးပြီးတော့မှ ပြန်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် ထားပါတယ်” ဟူ၍ စကားစ ပျိုးပေးထားလိုက်ပြန်ပါသေး သည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း “ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဘိုးတော်များရဲ့ ဓာတ်စီးခြင်း အကြောင်းကို ခြေခြေမြစ်မြစ်နဲ့ သိနိုင်ဘို့အတွက် ရှေးဦးစွာ အဲဒီ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ဘိုးတော်များဖြစ်ကြတဲ့ (ဝိဇ္ဇာစိုရ် များ)အကြောင်းကို သိထားဘို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒါကို သိပြီး မှသာ ဓာတ်စီးတာကိုလည်း သဘောပေါက်သွားမှာ ဖြစ်ပါ တယ်” ဟု နိဒါန်းပျိုးကာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ရှင်းပြပေး လိုက်ပါသည်။

အဲဒီ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြတဲ့ ဝိဇ္ဇာစိုရ် တွေဟာ “ဆေးအတတ်၊ အင်းအတတ်၊ ပြဒါးအတတ်၊ သံ အတတ်၊ မန္တန်အတတ်” စသည်အားဖြင့် လောကီအတတ် ပညာတွေထဲက သူတို့နဲ့ ပါရမီ အထုံအဆက်ပါလာတဲ့ ပညာ ရပ်တစ်မျိုးမျိုးကို အဆုံးစွန် အန္တိမလမ်းဆုံးသို့ ရောက်သည် အထိ ပြုပြင်စီရင်နိုင်ပြီး သိဒ္ဓါအမျိုးမျိုးကို ရရှိနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်၍ မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့တဲ့ သမန္တစက္ခုကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားချက်ကို သာကေတစ်ရပ် အနေနဲ့ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ထုတ်နုတ်ပြပါဦးမယ်။

ဝိနယာဓရ = ဝိနည်းစိုရ် ခေါ်ဆိုသကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာဓရ-

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ခေါ်ဆိုသည်။ အဘယ်အတတ်ပညာဖြင့် အဘယ်ကဲ့ သို့ ပြုပြင်စီရင်၍ “ကောင်းကင်သို့ သွားနိုင်ကြောင်း” ကိုမူကား ကျမ်းဂန်၌ သိသာထင်ရှားအောင်မပါ။ လောကီကျမ်းတို့အရ “ကောင်းကင်သို့ သွားနိုင်ခြင်း”၌ မန္တန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆေးကြောင့်လည်းကောင်း တစ်နည်းနည်းကြောင့်ပင် သွားနိုင် ဟန်ရှိသည်။ မန္တန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆေးကြောင့်လည်း ကောင်း သွားနိုင်သည်ဟု ယူဆသင့်သည်။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်အလောင်းသည် ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်နှင့် မတွေ့မီက စူဠတန္ဓာရမည်သော အတတ်ကို တတ်၏။ ထိုအတတ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်၏။ သူတစ်ပါး၏စိတ်ကို သိနိုင်၏။ ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ၏ဟုဆို၏။ မဟာဂန္ဓာရမန္တန်လည်း ထိုထက် ပင် တန်ခိုးကြီးသည်ဟု ဆိုသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် နာဠန္ဒမြို့ ပါဝါရိကသူဌေး ၏သရက်ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူစဉ် ကေဝဠမည်သော သူကြွယ် သာသည် လျှောက်၏။ “အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြစေပါလော့။ တကာတို့သည် အလွန် ကြည်ညိုပါကုန်လတ္တံ့” ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားက လည်း “ရဟန်းတို့ကို တန်ခိုးမပြုလင့်ဟု ငါ တားမြစ်တော် မူ၏” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။ “အရှင်ဘုရား တန်ခိုးပြသည်ရှိသော် နာဠန္ဒမြို့သားတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန် ကြည်ညိုကုန်ရာ ၏” ဟူ၍ လျှောက်ပြန်၏။ “အချင်း ကေဝဠ၊ အကယ်၍ တန်ခိုး ပြအံ့။ ထိုရဟန်းကိုရည်၍ သဒ္ဓါသောသူတို့သည် ချီးမွမ်းရာ၏။ ထိုသဒ္ဓါသောသူတို့ကို မသဒ္ဓါသောသူတို့သည် ဆိုပြန်ရာ၏။ အို...လူသားတို့၊ ဂန္ဓာရမည်သော ရသေ့၏ အတတ်သည် ရှိ၏။ ထိုဂန္ဓာရမန္တန်အတတ်ဖြင့် များစွာသော တန်ခိုးဖန်ဆင်း ခြင်းကို ဖြစ်စေအပ်၏။ တစ်ယောက်တည်းလျက်လည်း များစွာ သောကိုယ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ အများဖြစ်လျက်လည်း တစ် ယောက်တည်းဖြစ်စေနိုင်၏။ မြေလျှိုးခြင်း၊ မိုးပျံခြင်း စသည် အမျိုးမျိုးနှင့် လစန်းကိုလည်းကောင်း၊ နေဝန်းကိုလည်းကောင်း

သုံးသပ်နိုင်၏။ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ဤသို့ ဂန္ဓာရမန္တန်ကို ချီးမွမ်း၍ ဆိုရာ၏။ ဤအဖြစ်ကိုမြင်၍ ငါတုရားသည် တန်ခိုးပြခြင်းကို အလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ဂန္ဓာရမန္တန်လည်း အထူးထူးသော အရပ် အဆင်း တန်ခိုးပြသီဟာကို ပြနိုင်ခြင်း၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် သွားနိုင်ခြင်း အစွမ်းရှိသည်။ ဤကဲ့သို့ မန္တန်တို့ကို ဝိဇ္ဇာခိုရ် တို့တတ်၍ ပျံနိုင်သည်ဟု မှတ်ရာ၏။ တစ်နည်းလည်း မန္တန် လည်းတတ်၊ ဆေးလည်းတတ် နှစ်ပါးစုံတတ်မြောက်မှသာ ဝိဇ္ဇာခိုရ်မြောက်သည်ဟု ယူသင့်၏ဟု ဆရာတော်ဘုရားကြီး က သုံးသပ်ပေးထားတော် မူပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အပါဒါန် ဗုဒ္ဓဝင်တတ်နိပါတ်တော်လာ ဝိဇ္ဇာခိုရ်တို့အကြောင်းကို အကျယ် ထုတ်ပြပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးထားသည့် အချက်များလည်း အဲဒီကျမ်းမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံလေး ဖော်ပြထားပါသေးတယ်။

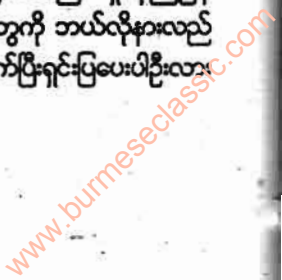
ဒီအချက်တွေကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ထွက်ရပ် ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြတဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘိုးတော်များဟာလည်း (ဥတုဓရပ်)သာလျှင် ပဓာနအားကြီးနေကြတဲ့ လူသားစစ်စစ် တွေတဲ့ ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားအနေနဲ့ ရှင်းလင်းပြတ် သာစွာ သဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တို့ ကြားဖူးနားဝစကားလေးနဲ့လည်း သုံးသပ် နိုင်ပါသေးတယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ဖော်ရီဖိုင်သားကိုစားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ထူးခြားတဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေကို ရသွားကြတဲ့ လူစွမ်းကောင်းတွေ ရှိခဲ့ဘူးတယ်ဆိုတာလေး။ အဲဒီထွက်ရပ် ပေါက် ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘိုးတော်များဟာလည်း ဘယ်လောက်ပဲ သိဒ္ဓိ ရှိရှိ၊ ဘယ်လောက်ပဲ အစွမ်းထက်နေနေ သူတို့ရဲ့ အသက်ပီဝ နဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကြီးကို သူတို့ရည်မှန်းထားတဲ့ နှစ်ကာလတစ်ခုဆို သို့ ရောက်ဖို့အတွက် အချိန်မှန်မှန် ဆေးဝါးဓာတ်စာ အာဟာ ရများကို ဝီစသုံးဆောင်နေကြရပါသေးတယ်။ တစ်နည်းအား ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာလည်း သူတို့ရဲ့ ဥတုဓရပ် ခန္ဓာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှည်ကြာစွာ တည်တံ့နေစေရန် အတွက် အာယုသင်္ခါရကို အစဉ်တစိုက် စောင့်ရှောက်ပေးနေ ရပါသေးတယ် ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီတော့ကာ ဒီအချက်ကို ခင်ဗျားတို့ကျွန်ုပ်တို့ ခပ်နက် နက်ကလေးနို့က်ပြီး စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဥတုဓရပ်ခန္ဓာရှိနေတဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘိုးတော် တစ်ဦး ဦးက သူလိုတဲ့ ဥတုဓရပ်ခန္ဓာရှိနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်ုပ်တို့လို သာမန်လူတစ်ယောက်ကို ပူးကပ်ပြီး ဓာတ်စီးတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စ မျိုး ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်ပေါ့ဗျာ။ အကယ်၍များ တစ်နေရာရာမှာ

အမှန်တကယ်ဖြစ်နေပါတယ်လို့ ပြောလာကြရင်လည်း အခု ရှင်းပြပေးတာတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ချိန်ဆိုပြီး အသင့်ယုတ္တိ ရှိ မရှိ ဆိုတာကို ဝေဖန်စိစစ်ကြည့် လိုပါတယ်။

အခုခေတ် ခင်ဗျားတို့ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သက်တမ်းကာလများ ထဲမှာတဲ ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ သွင်ပြင်လက္ခဏာနဲ့ လှုပ်ရှားပြု မူနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးဦးကို ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘိုးတော်ဟု ထင် မှတ်သမုတ်ပြီး ချဉ်းကပ်ပူဇော်နေကြရာတွင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဟာ လူ့သက်တမ်းဝန်းကျင်လောက်သာနေပြီး သေသွားပြန် တော့လည်း အသေထွက် ထွက်သွားတာလို့ ချီးမြှောက်ပြော ဆိုတတ်ကြတာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟာ သူ မသေခင်က ကျင့်ကြံအားထုတ်ထားတဲ့ တရားဓမ္မစရထများ အလျောက် သေပြီးနောက် ဘဝသစ်မှာ ကမ္မဓရုပ်ခန္ဓာသာ လျှင် ပဓာနရှိတဲ့ နတ်ဒေဝတာတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် တော့ အဲဒီနတ်ဟာ သူ့ဆန္ဒအလျောက် သူနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိ တဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ယောက်ကို ချီးမြှောက်မစလို၍ဖြစ် စေ၊ တစ်စုံတစ်ရာကိစ္စမျိုးကြောင့်ဖြစ်စေ ပူးကပ်ပြီး တစ်နည်း အားဖြင့် ဓာတ်စီးပြီး ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဆေးကုခြင်း စတဲ့ ကိစ္စတွေကို ပူးကပ်ခံရသူကိုယ်တိုင်က မသိမတတ်သည့်တိုင် အောင် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်စေတာမျိုးတွေတော့ ရှိနိုင်ကောင်း ပါတယ်။ တကယ်လည်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ပရလောကသား တစ်ဦးဦးက ပူးကပ်ဓာတ်စီးပြီး ဆေးကုပေးတာတို့၊ ဗေဒင်ဟောတာတို့ အစရှိတဲ့ ဖြစ်ရပ် ဆန်းတွေက ယနေ့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းမှာ ထုတ်ဝေနေကြတဲ့ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း အစရှိတဲ့ စာစောင်တွေမှာ အခါအားလျော်စွာ ဖော်ပြပါရှိနေကြတာဘဲ မဟုတ်လားဗျာဟု မနားတမ်း ပြောပြီးလျှင် ၎င်းထံမှ ထင်မြင်ချက်အဖြေကို မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်အတူ ရပ်နားလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုအခါ မိတ်ဆွေကြီးက “ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာက အကိုး အကား သာဓကံတွေ စုံစုံလင်လင်နဲ့ ရှင်းပြပေးတာကို နားထောင်ရတာကောင်းသလို သဘောလည်း ပေါက်တန် သလောက် ပေါက်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အခုမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ပါနေတဲ့ တစ်နေရာမှာ ဘိုးတော်ကြီးအောင်မင်းခေါင် ဝင်စား ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဘိုးတော်လေးရဲ့ကျော်မင်း ရှိနေသလို အခြားနေ ရာများမှာလည်း ဘိုးတော်ကြီးအောင်မင်းခေါင် ဓာတ်စီးပြီး ဆေးကုပေးနေကြတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကလည်း ရှိနေကြပြန် သေးတော့ အဲဒီလို ကိုယ်ပွားကိစ္စမျိုးတွေကို ဘယ်လိုနားလည် ရမယ်ဆိုတာကိုလည်း ဖြစ်နိုင်ရင် ဆက်ပြီးရှင်းပြပေးပါဦးလား။”

ဗျာဟု တောင်းဆိုတာပြန်ပေရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဒီလိုကိစ္စ မျိုးတွေက အလွန်သိမ်မွေ့ကြသလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိဖို့ဆို တာလည်း မလွယ်လှဘူးဗျ။ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ မှန်းဆပြီး အနာမာနနည်းနဲ့ ကြည့်မြင်နိုင်အောင် ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ဘာသာဆန္ဒပြင်းပြမှုမှတစ်ဆင့် အမှန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့ဘူးတာနဲ့ရော အတ္တပ္ပတ္တိစာအုပ်မှာပါတဲ့ ဘိုးတော်ကြီး အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ထူးထူးခြားခြား စတိုင်တစ်မျိုးနဲ့ပါ ပေါင်းစပ် ပြီး ရှင်းပြပေးရတာပေါ့ဗျာဟု ပြောကာ အောက်ပါဖော်ပြချက် များအတိုင်း ရှင်းပြပေးလိုက်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးမရခင် ၁၉၄၆ ခုနှစ်ကစပြီး ၁၉၈၃ ခုနှစ်အထိ တွက်ချက်ဟောပြော မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်နာမည်ကြီးနေသည့် နက္ခတ်ဗေဒင်ဆရာ ကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ လျှပ်စစ်ဗေဒင် ဦးအုန်းသင် ဖြစ်ပါ တယ်။ အဲဒီဆရာကြီးဟာ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ ပူးတွဲ ကျင်းပတဲ့ ရန်ကုန်မြို့ အောင်ဆန်းအားကစားပွဲ (ဝါးကြိမ်မြောက် ထင်ပါတယ်)တွင် ဘောလုံးဖိုလ်လှည့်၌ မြန်မာနိုင်ငံမည်ဟူသော ဟောကိန်းနှင့် အမေရိကန်ကလူကို လကမ္ဘာသို့ အပိုလို ၁၁ ယာဉ်ဖြင့် လွှတ်တင်သည့်ကိစ္စတွင်လည်း ဧကန်မချ ရောက်လိမ့်မည်ဟူသော ဟောကိန်းများ မှန်ကန်မှုတို့ကြောင့် လျှမ်းလျှမ်းတောက် နာမည်ကြီးခဲ့ပါတယ်။ လပေါ် လူရောက် ၂၀.၇.၆၉ ဘယ်လောက်တောင် နာမည်ကြီးခဲ့သလဲဆိုပါလျှင် မူရင်းဖြစ်တဲ့ လျှပ်စစ်ဗေဒင်ဦးအုန်းသင်နာမည်ထဲက နာမည် ရင်းဖြစ်တဲ့ ဦးအုန်းသင်ပျောက်သွားပြီး ဂုဏ်ထူးဆောင်နာမည် ဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးလျှပ်စစ်ဗေဒင်နဲ့ လျှပ်စစ်ဗေဒင်ဆရာကြီး အဖြစ်သို့ ရောက်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီ ဂုဏ်ထူးဆောင် နာမည်ဖြစ်တဲ့ လျှပ်စစ်ဗေဒင်ကို ဂုရုအောင် နာမည်နဲ့တင်ပြီး သုံးချင်လာတဲ့ အာသာဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ လက်တွေ့အသုံးချနိုင်ဖို့အတွက် အတော်ကိုကြိုးစားရပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သုံးခွင့်ရပြီး သင်တန်းအောင်လက်မှတ်မှာ ဂုရုအောင်-လျှပ်စစ်ဗေဒင်လို ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါက တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အာသာဆန္ဒပြင်းပြမှုနဲ့ ကြိုးစားမှု တို့ကြောင့် ရခဲ့တဲ့ ဆုလာဘ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဘိုးတော်ကြီးအောင်မင်းခေါင်ရဲ့ တစ်မူထူးခြားတဲ့ စတိုင် ဘစ်မျိုးကိုလည်း ဆက်လက်ဖော်ပြပေးပါဦးမယ်။ ဆရာကြီး ဦးပေါ်ဦးပြုစုရေးသားထားတဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ရာဝင် အတ္တပ္ပတ္တိ စာအုပ်ထဲမှာ ထိုအခါ အောင်မင်းခေါင်အရှင်သည် စိတ်ဖြင့်

လျှောက်ထားသူ တပည့်ဓာတ်ပုံဆရာအား လက်ညှိုးဖြင့် ညွှန် ပြကာ တင်ပျဉ်ခွေဖြင့် ကိုယ်ကိုတည့်မတ်စွာထား၍ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်ဆိုကြောင်းဟူ၍ ဖော်ပြထား ပါတယ်။

ဓာတ်ပုံထဲမှာလည်း နူးတစ်ဖက်ပေါ် တစ်ဖက်တင်ပြီး ချောလိန်ချိတ်ထိုင်နေပုံကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် အပေါ်ဆုံး ကြယ်သီးတပ်ထားတဲ့ တိုက်ပုံအင်္ကျီအဖြူနဲ့ ကွက်ကျားပုဆိုးတို့ ကိုဝတ်ပြီး ဣန္ဒြေသိက္ခာအပြည့်ပါတဲ့ မျက်နှာပေးဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထူးခြားစတိုင် များအနေနဲ့ တွေ့မြင်ရပါတယ်။ အဲဒီထူးခြားစတိုင်များပါတဲ့ ဓာတ်ပုံများကိုလည်း ဘိုးတော်ကြီးကို အထူးတလည်ကြည့်ညှိ လေးစားကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ၎င်းတို့ရဲ့အိမ်တွေမှာ ချိတ်ဆွဲပု တော်ထားတတ်ကြသလို ရှားရှားပါးပါး အချို့သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများကလည်း ဘိုးတော်ကြီးအောင်မင်းခေါင် ဓာတ် စီးတယ်ဆိုပြီး ဘိုးတော်ကြီးရဲ့ ထူးခြားစတိုင်မျိုးနဲ့ထိုင်ကာ ဆေးကုပေးတာတို့ ဗေဒင်ဟောတာတို့ကို လုပ်ဆောင်တတ် ကြတာမျိုးတွေကို တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။

အခုဖော်ပြထားခဲ့တာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား အနေနဲ့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ယူရမှာ က ဆရာကြီး လျှပ်စစ်ဗေဒင်ဦးအုန်းသင်ဆီမှာ ရှိနေတဲ့ လျှပ်စစ် ဗေဒင်အစစ်ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တန်ဖိုးနဲ့ အဲဒါကို ပွားယူထားတဲ့ ကျွန် တော်ဆီက လျှပ်စစ်ဗေဒင်အတုရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တန်ဖိုးများ ကွာခြား နေကြပုံရယ်၊ ပြီးတော့ မူလအရင်းခံ ဓာတ်ပုံထဲမှာ ထူးခြား စတိုင်တစ်မျိုးနဲ့ ထိုင်နေတဲ့ ဘိုးတော်ကြီးအောင်မင်းခေါင်ရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ဂုဏ်ဩဇာစွမ်းရည်သတ္တိတို့ရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ ဘိုးတော်ကြီး အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ဓာတ်စီးတယ်ဆိုပြီး ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဆေးကုခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာရှိနေ တဲ့ အပွားဓာတ်တွေရဲ့ ဂုဏ်ဩဇာစွမ်းရည်သတ္တိတို့ရဲ့ တန်ဖိုး များ ကွာခြားနေပုံတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်ဟု ပြောပြီး ရပ်နားလိုက် ပါတော့တယ်။ မိတ်ဆွေကြီးကလည်း ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်သာခဏတွေနဲ့ ရှင်းပြပေးပြန်တော့ သဘော ပေါက်ပါတယ်ဗျာ။ ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်ဟု တုံ့ပြန်ပါ သဖြင့် အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ...

ဂုရုအောင်

မုဗ္ဗား နှင့် ဘိုးတော်ဘောင်မင်းခေါင်

ဆရာသိဟစကြာစိုးမြင့် (ပွဲကျောင်း)

လယ်ပတ္တော၊ ဇိနောပီရော၊
သပ္ပတ္တ အပ္ပရာဇိတော၊
သောသန္တာနံ လယ်ဒေတု၊
တောယေန္တု လောမဟံ။

ရှေ့မြင့်ကြာမြင့်၊ သမ္ဘာတင့်သို့၊
ရှင်ပင့်သာသနာ၊ ကြံမြဲသာတည်း။
မိစ္ဆာရောင်ဝန်း၊ တဖြင့်ထွန်းလည်း။
နေဝန်းလှသာ၊ သာသနာကို၊
ဒါယကာမင်း၊ မိစ္ဆာခွင်း၍၊
ထွန်းလင်းစေမှု၊ ပြုမည်မြဲစွာ၊
မွေတာတည်း။ မိစ္ဆာရောင်ညစ်၊
ပါပခေတ်ကာ၊ စင်စစ်မလွဲ၊
ပျက်မြဲမှန်စွာ၊ မွေတာ။

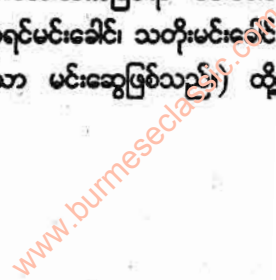
(တိပိဋကတ်လင်္ကာ)

(ပီရော) - ရဲရင့်တက်ကြွ ကြီးမားလှသော လုံ့လ ဝီရိယ ရှိတော်မူသော၊ (ဇိနော) - ကိလေစစ်မှန် တွင်းပ ရန်ကို တွန်းလှန်ခုတ်ထွင် အောင်ပွဲဝင်သည့် သုံးခွင်ကျော် ကြား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊ (သပ္ပတ္တ) - အလုံးစုံသော မာရ်နှုတ်စစ်ပွဲ၊ အာဇာတိကစစ်ပွဲ၊ အင်္ဂုလိမာလစစ်ပွဲ စသော အရပ်ရပ်သော စစ်ပွဲဟူသမျှတို့၌၊ (အပ္ပရာဇိတော) - ဘယ် သောအခါကာလကမှ ရွံ့ကျူးသူဟူ၍ မရှိဘဲ၊ (လယ်) - ဘုန်းကံအလျောက် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်းသို့၊ (ပတ္တော) - အလွယ်တကူ ရောက်တော်မူနိုင်လေပြီးသော၊ ထိုအောင်ပွဲ သခင် ဘုရားရှင်သည်၊ (သန္တာနံ) - ပညာအရပ်ရပ် ဆည်းကပ် သင်ကြား၊ အရှင်တပည့်တော်များအား၊ (လယ်) - လိုအင် ဆန္ဒရှိသမျှကို ပြည့်ဝစေမှု အောင်ပန်းဆုကို၊ (ဒေတု) - သနားကြည်ဖြူ ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

(တော) - ထိုဘုရား သာသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင် ဖီလာ မဟုတ်ပါသော၊ လောကီပညာ လေ့လာလိုက်စား တပည့်များတို့သည်၊ (ဇေယန္တု) - ကြည်သာရွှင်လန်း အောင်ဆုပန်းကို ဆင်မြန်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(အဟံ) - သိဒ္ဓိပြီးကြောင်း စုဆောင်းအလုပ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ (လောမီ) - အောင်ပွဲမက်လာ၊ အဖြာဖြာ ဝယ်၊ ကြည်သာရွှင်ပျံ့ အောင်ပန်းဆင်ရပါလို၏။

အင်းဝခေတ်ကို တည်ထောင်တော်မူသော သတိုး မင်းဖျားသည် သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်၌ စစ်ကိုင်းနှင့် ပင်းယ နှစ်ပြည်ထောင် အလုံးအရင်း ဆင်၊ မြင်းနှင့်တကွ တပ်ကြီး အရပ်တွင် တပ်ခိုင်တပ်လုံတည်ပြီးလျှင် ရဲမက်တော်တို့ကို နေစေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာမူကား ရောဝတီတွင် နဝရတ် ရွှေဖောင်ဖြင့် နေတော်မူပြီးလျှင် ငကျည်းအင်း၊ ကျောက်မော် အင်း၊ အင်းတူးအင်း၊ ဥဒ္ဓံအင်းများကို ဖို့စေသည်။ ဤမြစ်ဆုံ ဝယ် မင်းဝံတောင်ညွန့်လည်း ဖြစ်သည်ဟု သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၆ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ညဉ့်ဗဟိုရဲလွန်တူ လိင်တွင် ရတနာပူရ အင်းဝမြို့နန်းတော်ကို တည်စပြုသည်။ သတိုးမင်းဖျား၊ မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၊ ဆင်ဖြူ တရား ဖျား၊ မင်းခေါင်ကြီးအထိ မင်းလေးဆက်ဖြစ်ရာ မင်းခေါင် ကြီးမှာ (ပထမ မင်းခေါင်၊ ဘုရင်မင်းခေါင်၊ သတိုးမင်းခေါင် ဟူ၍ အမည်အမျိုးမျိုးတွင်သော မင်းဆွေဖြစ်သည်။) ထို

နောက် ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူ၊ မင်းလှငယ်၊ ကလေး ကျေး
တောင်ညို၊ ဝိညာဉ်မင်း၊ မင်းရဲကျော်စွာ၊ နရပတိ (ပြည့်စုံမင်း)
သီဟသူ၊ ဒုတိယမင်းခေါင်ဟူ၍ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သည်။
အင်းဝခေတ် နောက်ဆုံးနန်းစံ ဟံသာဝတီပါမင်း၏ ဘထွေး
တော်လည်း သတိုးမင်းခေါင်အမည်ဖြင့် စဉ်ကိုင်အရပ်သို့
ပေးယူဝစနတိုင်း သမုတ်၍ မင်ပြုဖူးသည်။ ထို့ကြောင့်
မင်းခေါင်သုံးပါး ဖြစ်သည်။ အင်းဝမင်းဆက် (ညောင်ရမ်း)ပါ
၉ ပါးဖြစ်ရာ သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်မှ ၈၄၂ ခုနှစ်အထိ
နှစ်ပေါင်း ၁၁၅ နှစ်အလွန် သုံးဆက်မြောက်ဘုရင်မင်းမြတ်
သည်ကား ရာဇဝင်တွင် အလွန်ထင်ရှားကျော်စောတော်မူ
သော ဒုတိယမင်းခေါင်ဖြစ်သည် (ပြည့်စုံမင်း) သီဟသူ၏
သားတော်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယမင်းခေါင်သည် သက္ကရာဇ် ၈၀၈ ခုနှစ်တွင်
အားတော်မူ၍ ၈၄၂ ခုနှစ်တွင် (သီရိသုဓမ္မရာဇာဓိပတိ)
ဟူသော ဘွဲ့တော်ဖြင့် ရာဇဘိသိက် ခံတော်မူသည်။ နံတော်
ဝနေသားတည်း။ သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်တက်ဆဲ၊ တန်ခူး
လပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့ နန်းစည်းစိမ် ၂၁ နှစ်တွင် အင်းဝမ
အတတ်ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသည်။
သုခ သက်တော် ၅၀၂ ရှိတော်မူသော ပုဂ္ဂားအောင်မင်းခေါင်
ဘိုးတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသည်။

ဘိုးတော်ကြီးသည် သက်တော် ၅၄ နှစ် ပြည့်
မြောက် ၅၅ နှစ်အရောက်တွင် ထွက်တော်မူသည်။ ၁၀၈
ဝင်းဓာတ်ကို အလိုရှိတော်မူသဖြင့် ထက်ဝက်ဖြစ်သော
ကျွတ်ကျေ၊ နဝင်းကျေ၊ ကာမစိတ် ၅၄ ခုကို ပယ်တော်မူ
ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ငလျင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် လှုပ်သည်။

ဒုတိယမင်းခေါင် (ဘိုးတော်မင်း)သည် ဟံသာဝတီ
ပြည့်ရှင် ဓမ္မစေတီမင်း နန်းစံ ကိုးနှစ်၌ မင်းဖြစ်တော်မူလေ
၃ ဓမ္မစေတီမင်းနှင့် ၁၂ နှစ်လုံးလုံး ထီးပြင်နန်းပြိုင် ဖြစ်
ပည်။ ၁၂ နှစ်သား အရွယ်မျှရှိသော သားတော် မဟာ
သီဟသူရကို မင်းမြှောက်၍ သားနှင့်အဖ ထီးဖြူနန်းခြားဘဲ
ထီးပြင်ပြုတော်မူကြောင်းကို တပယ်မြို့ရှိ မုတ္တမ၊ ရွှေဂူ ဘုရား
ကျောက်စာတွင် ရေးထိုးထားသည်။ သားတော် မဟာသီဟ
သူရကား ဘိုးတော်ဘုရား ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မကြွမြန်းမီ
သက္ကရာဇ် ၈၆၂ ခုနှစ်၌ နတ်ပြည်စံတော်မူသည်။ သားတော်

ကို နန်းပြိုင်ပြုတော်မူသည်မှာ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်း
တော်မူရန် အဆင်သင့်စီမံတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယသားတော် ရွှေနန်းကျော်ရှင်သည် သက္ကရာဇ်
၈၆၃ ခုနှစ်၌ ထီးရပ်နန်းမွေ့ကို ခံယူတော်မူသည်။ ဘိုးတော်
မင်းခေါင် နန်းစံ ငါးနှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၈၄၇ ခုနှစ်တွင် တောင်ငူ
ဘုရင်ခံ မင်းကြီးညိုကို (မဟာသီရိဓမ္မယုညရ)ဟူသော
ဘွဲ့တော်ဖြင့် ထီးဖြူအောင်း မင်းပြိုင်ပြုတော်မူစေသည်။
ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ ကောင်းမှုတော်ကား တံတားဦး
မင်္ဂလာ စေတီတော်ဖြစ်သည်။ (အင်းဝဒုတိယမင်းခေါင်သည်
သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အတတ် ၁၈
ပါး၌ မတတ်သည်ကို အလိုမရှိ။ အထူးသဖြင့်ကား လေး
အတတ်နှင့် မြင်းစီးအတတ်ကို ပို၍ကျွမ်းကျင်တော်မူသည်။

ထို့အပြင် ရေးမှု၊ သားမှု၊ ပွတ်မှုတို့၌လည်း အလွန်
တတ်တော်မူ၏။ ဆင်အတတ်ကိုလည်း အပြီးတိုင် တတ်၏။
အတိုင်အပင် ဉာဏ်အကြံအစည် လျင်မြန်တော်မူ၏။ ပညာ
ရှိကို မြတ်နိုး၏။ ဝိဇ္ဇာကတ်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သူတို့ကို ချီး
မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုမင်းလက်ထက် ပညာရှိပေါများ၏။
မင်းကောင်းမင်းမြတ်တည်းဟု ပါဠာဝန်ဦးဘိုးကျား၏ မြန်မာ
ဂုဏ်ရည်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဘိုးတော် ဒုတိယမင်းခေါင်နှင့် ဓမ္မစေတီမင်းတို့သည်
ထီးပြင်နန်းပြိုင်ဖြစ်ကြရုံသာမက နှစ်ပါးစလုံးပင် ထွက်ရပ်
လမ်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသဖြင့် ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်၊ အောင်
မင်းခေါင်၊ ဦးအောင်ရသေ့၊ ရှင်မထီး၊ ရှင်အဋ္ဌဂေါဏ အစရှိ
သည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ဆရာအသီးသီးတို့၏ ချီးကျူး
ပဏာမပြုကြရလေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား အင်းဝမြို့၌ စံတော်မူစဉ် (သာရဂန္ဓ
ရသေ့ကြီး)တစ်ပါး ရှိတော်မူသည်။ ထိုရသေ့ကြီးအထံတော်
၌ လောကီပညာကို လိုက်စားကြသော တပည့်ပေါင်း
ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ပါ လေးဦးရှိလေသည်။ ဘိုးတော်
ဘုရားမှာ ပညာပါရမီ ထူးကဲသည့်အားလျော်စွာ အင်းအတတ်
ကို အပြီးတိုင် ပေါက်မြောက်လေရာ ဆရာတော်ရသေ့ကြီး
ကိုပင်လျှင် မိမိလောကီတတ်မည်မဟုတ်ဟု မနောက်ဖြင့်
ပြစ်မှားတော်မူမိသည်။ ဆရာတော်ရသေ့ကြီးလည်း မနော
ဓာတ်ဖြင့် သိတော်မူရာ ဘိုးတော်ဘုရားကြီးအား အပြီးတိုင်

ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မကြွမြန်းနိုင်စေရန် အမိန့်အထိထားတော် မူသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားသည် သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်၌ မဟာ မြိုင်တောစခန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူသော ဗဒုံမင်းခေါ် ဘိုးတော်ဦးပိုင်း၏ လက်ထက်တော်၌ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခုနှစ်တွင် စကြာမင်း ကလေး အရေးတော်ပုံကြောင့် လူသူမနီး တောတောင်ကြီး မှာ မနေသာဘဲ (ပထမဦးအောင်) အမည်ဖြင့် ရွှေပြည်ဝင် တော်မူလာရပြန်ချေသည်။ ယခုခေတ်တွင် ဘိုးဘိုးအောင် အမည်တွင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပေတည်း။

ရသေ့ဦးအောင်၊ ပြည်နင်းဦးရွှေအောင်၊ ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်တို့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီဖြစ်ကြောင်း အောင်သုံး အောင်ရှိကြောင်း၊ ပထမမဟိန္ဒီရိုဏ်း ဆရာကြီးဦးစိန်ခန့်မှ ပြောကြားခဲ့ဖူးလေသည်။

အင်းဝ မြို့တည်နန်းတည် သတိုးမင်းဖျားလက်ထက် မရသခံရာဇာ မည်သော ဘုန်းတော်ကြီး သုဝဏ္ဏဂီရိတောင် ထိပ်၌ သယံဇာတကို ဖမ်း၍စီရင်ရာ ဆုံးခန်းတိုင်အောင် ပေါက်မြောက်သဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာစေ ခဲ့သည်ဟု အာစရိယဝါဒ မှတ်တမ်းမှ တွေ့ရသည်။

ထို့အပြင် သက္ကရာဇ် ၇၆၂ ခုနှစ်တွင် နန်းတက် တော်မူသော ဆင်ဖြူရှင် တရားဖျားလက်ထက်၌ ကောင်း ကင်ပုံဝိဇ္ဇာများ တွေ့ကြောင်းကို သမန္တစက္ခုဒီပနီတွင်ဆိုသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၈၈ ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူသော မိုးညှင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် မွန်မိဖုရား ရှင်စောပုကို မွန်ရဟန်း ရှင်ဓမ္မဓရ ရှင်ဓမ္မဉာဏ (ဓမ္မစေတီ-ဓမ္မပါလ)တို့ ဟံသာဝတီကို ဆောင်ကြဉ်းပြေးကြသည်။ ထိုရဟန်းတော် များလည်း လောကီပညာကို သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင် ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် အင်းဝဆင်ဖြူရှင် တရားဖျားမှ နှစ်ပေါင်း ရှစ်ဆယ် အကြာတွင် နန်းတက်တော်မူသော ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်လက်ထက်၌ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာခိုရ်ပညာများ ခေတ် စားလျက်ရှိကြောင်းကို ယုံမှားစရာ မရှိချေ။

သက္ကရာဇ် ၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဒညောင်ရမ်းမင်းဆက်၊ အနောက်ဘက်လွန်မင်း၊ သာလွန်မင်းတရားကြီးတို့ လက်

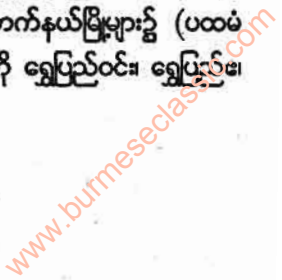
ထက်တော်၌ပင်လျှင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးသည် လောကီ ပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်တော်မူပေသည်။ ရေနဲ့ နတ်စက်ရောင်ဆရာကြီးတို့သည် ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်း လက်ထက်၌ ထင်ရှားထက်မြက်သူများ ဖြစ်ပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားအောင်မင်းခေါင်သည် (ဝါ) ဘိုးဘိုး အောင်သည် စကြာမင်းကလေး၏ အရေးတော်ပုံပြီးသော အခါ မဟာမြိုင်တော၌ပင်လျှင် ဆရာတော် သာရဂန္ဓရသေ့ ကြီး၏ အမိန့်တော်အတိုင်း စံမြန်းတော်မူရပြန်သည်။

ထိုအခါ မဟိန္ဒီအဖွဲ့ဝင် ပေါက်ဆရာကြီးများနှင့် သာသနာဒါယကာ ဘိုးတော်သိကြားမင်းကြီးတို့၏ လျှောက် ထားတောင်းပန်ချက်အရ ရွှေဘိုမြို့တွင် ရဟန်းအသွင်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြီးနောက် နမ္မားမြို့တွင် လူအသွင်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် နေထိုင်တော်မူခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခြောက်လ၊ တစ်နှစ်ကြာအောင် နမ္မားမြို့မှ ပျောက်ကွယ်၍ နေတတ်လေသည်။ နမ္မားမြို့တွင် ဘိုးတော်ကြီးဟု လူသိများ ခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလကစ၍ နမ္မား မြို့မှ ပုပ္ဖားတောင်မြတ် တောင်ကလပ်သို့ ကြွရောက်သီတင်း သုံးတော်မူသည်။ အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှ လာရောက်ကြ သော တပည့်ပရိသတ်တို့အား ပါရမီ အနုအရင့် ဉာဏ်မှာ ချင့်၍ အတွေ့ခံတော်မူသည်။ ပါရမီရင့်ကျက်သူများသည် ဘိုးတော်ဘုရား၏ တန်ခိုးသတ္တိထူးများကို ကိုယ်တိုင်သိမြင် ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားသည် ပုပ္ဖားတောင်မြတ် တောင် ကလပ်မှ နေတော်မူ၍ မန္တလေးတောင်ခြေ ဆရာဦးအေးဖေ အား ကိုယ်တော်စား အပွားပြုလုပ်စေပြီးလျှင် (ဘိုးပွား) ဟူသော အမည်ကိုခံယူစေလျက် မန္တလေးတောင်ခြေ မိုးထိ ကျောင်းတိုက် နတ်မလင်းကျောင်း၌ ဓာတ်စီးစခန်းဖွင့်တော် မူစေသည်။ တစ်ဖန် ရန်ကုန်မြို့ (ပထမတပ်ဦးအဖွဲ့ကြီး)ကို ပထမကျော် ဆရာကြီးဦးစိန်ခန့်အား အပျားထားလျက် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့၌ ဖွင့်လှစ်တော်မူစေ သည်။ (ပထမ မဟိန္ဒီသာသနာ)ပြုအဖွဲ့ကြီးကိုလည်း ပဲခူး သထုံ၊ ပြည်မြို့များနှင့်တကွ အောက်နယ်မြို့များ၌ (ပထမ ဓာတ်ကြီးကိုင်) စေတီတော်များကို ရွှေပြည်ဝင်း၊ ရွှေပြည်၊

ရန်ပြေမာန်ပြေ ကမ္ဘာ့သစ္စာမထူရှင်စေတီ၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး စေတီတော်၊ အမျိုးဖော် အိုးပေါ်စေတီ၊ ပူစရာမရှိ ဂူဣမထီ စေတီ၊ ကပ်ကျော်စေတီ၊ ကပ်လွတ်စေတီ၊ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီ၊ ၁၀ တောင်ပြည့်စေတီ အစရှိသော ဘွဲ့တော်များဖြင့် တည်တော်မူစေသည်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းစဉ် ပန္နက် သာသနာဓာတ်တိုင်စေတီတော်များ ဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားသည် အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ဘိုးဘိုးအောင် ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေလိုသော သဘောဖြင့် ယခုအခါ အောင်မင်းခေါင်ဟူသော ဘွဲ့ကို ခံယူ တော်မူသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား နမ္မားမှ ပုပ္ဖားတောင်မြတ်တို့၌ စံမြန်းတော်မူစဉ် ထူးခြားသော အချက်များမှာ အလွန်ပူပြင်း သော နေအခါ အိမ်ခေါင်မိုးသွပ်ပြားပေါ်တွင် တစ်နေ့လုံး စက်တော်ခေါ်နေခြင်း၊ ပုပ္ဖားတောင်မြတ်၌ လေအလွန်တိုက် ၍ အေးချမ်းသော်ငြားလည်း အင်္ကျီမဝတ်ဘဲ သုံးလ၊ လေးလ စက်တော်ခေါ်ရာမှ ထတော်မမူခြင်း၊ ရေကို ဘယ်တော့မှ ချိုးတော်မမူခြင်း၊ ပွဲတော်မတည်ဘဲ လေးလ၊ ငါးလတန်သည် နေတော်မူခြင်း၊ သို့သော် ကိုယ်တော်မှာ ချေးညှော်၊ အနံ့ အသက် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိခြင်း၊ သုံးလေးရက်မှတစ်ကြိမ် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ အတွင်းနေ တပည့်ပါရမီရှင်များမှ တစ်ပါး မည်သူ့ကိုမျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မိန့်ကြားတော်မမူ ခြင်း၊ ပရိသတ်များထံမှ ကြည်ညိုသူပါလျှင် ကေသရာဇာ ခြံသေ့မင်းကဲ့သို့ ခုံညားစွာနေတော်မူခြင်း၊ မကြည်ညိုသူ လာလျှင် မရောက်မီကပင် အမူအရာအသွင် တစ်မျိုးပြောင်း ၍ မကြည်ညိုသည်ထက် မကြည်ညိုအောင် နေထိုင်လေ့ ရှိတော်မူခြင်း၊ ယနေ့ထက်တိုင် တပည့်သားမြေးများအား နာမ်ဓာတ်ဖြင့် စေတီတည်ခိုင်းခြင်း၊ ဆေးကုခိုင်းခြင်းများဖြင့် စေခိုင်းလျက်ရှိနေပါသေးသည်။

(ဤသည်ကား အကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်သည်။)

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်သည် မကြာမီ ဓာတ်စခန်း များကို သိမ်းတော်မူ၍ ဓာတ်ပေါင်းတော်မူပြီးလျှင် သာသနာ တစ်ဝက်ကျော် ဝိပုတ္တိယုဂခေတ်သို့ အရောက်တွင် အဗ္ဘုတ ခမ္မ အမျိုးမျိုးတို့ကို တွေ့မြင်ကြရမည်။ ကိုယ်တိုင်သာသနာ ပြုကြရမည်။

- ကြာညိုပွင့်ကင်း သာသည့်အင်း၊ ဆင်း၍ ဟင်္သာ ချိုးလတ္တံ့။
- ဟင်္သာငှက်မျိုး၊ တောင်ပံကျိုး၊ မုဆိုးလေးနှင့်ခွင်း လတ္တံ့။
- အံ့ဖွယ်စာချိုး၊ ထိုမှဆိုး၊ ထီးရိုးပြန်၍ ရိုက်လတ္တံ့။
- ၎င်းထီးရိုး၊ တိမ်ညွန့်ထိုး၊ မိုးကြိုးပစ်၍ လဲလတ္တံ့။
- မိုးကြိုးဓာတ်ဆောင်၊ အောင်မင်းခေါင်၊ လူ့ဘောင် ရွှေပြည်ဝင်လတ္တံ့။
- ငြိမ်းချမ်းသာယာ ထိုအခါ ရတနာရွှေမိုး သွန်း လတ္တံ့။

ဟူသော ကုန်းဘောင်စာအရသော်လည်းကောင်း၊ ကျယ်သူပြေးလို့၊ ပုန်းသူပေါ်၊ သေသူရှင်မှ ပြန်သူ လေိမ်မည်ဟူသော မွေဉာဏ (မွေပါလ) အရှင်သူမြတ်ထားခဲ့ သော တလုချောင်းတွင်း၊ ရုပ်ကိုးတင်း၊ စာအရသော်လည်း ကောင်း၊ နတ်ရွာစံပြီဟု ရာဇဝင်ဆရာတို့ ယူဆထားကြသော ဒုတိယမင်းခေါင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ယနေ့တိုင် အသက် ရှင်လျက် ရွှေပြည်ဝင်၍ သာသနာဓာတ်ကြီးကို စေတီများ ကိုလည်း ထားတော်မူသည်။

ကျိုက်လတ်နယ်၊ တလုချောင်းတွင်း ရုပ်ကိုးတင်းကြီး ကို ဘိုးတော်ဘုရားသည် ၁၃၀၁ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် ပိတ်တော်မူလိုက်သည်။

ထိုကြောင့် အပြင်ပစ္စည်း၊ ပြဒါးရုပ်မှတစ်ပါး၊ ရွှေ ငွေရတနာ၊ ပြဒါးရှင်လုံး အစရှိသော အတွင်းပစ္စည်းများကို မသမာသူများ ရရှိမသွားအောင် ပိတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရား ပြည်တော်ဝင် သာသနာပြုသော အခါ (မသိသူကျော်စား၊ သိသူဖော်စား) တလုချောင်းအတွင်း ရုပ်ကိုးတင်းကြီးမှ မြေကြီးကို မတူးမဆွရဘဲ အစောင့်များက သာသနာပြုများအား မေတ္တာဖြင့် ပြဒါးရုပ်မျိုးစုံကို ရယူနိုင် ပေသည်။ ပြဒါးအရုပ်တိုင်း စမနှင့် အင်းကွက်များ ပါရှိသည်။ ကပ်ကျော်မည် လာဘ်သပ်ပကာကောင်း၍ မျက်နှာပွင့်လန်း မည်။ ပယောဂအမျိုးမျိုးကို နိုင်မည်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးနိုင်သည်။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏

စေတီသုံးဆူမှ အောင်မြေနှင်းဂါထာ

အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်း၊ ထင်ကျော်သောင်း၊ ဆောင်းထီးဖြူ
 လူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ကျော်ဝှမ်းတက်၊ ဘက်မရောင်
 ခေါင်ဘုန်းကြီး၊ ထီးရွှေနန်း၊ မန်းလူ့မြေရာဇာ၊ ဟေ့ ဟေ့
 ငါတို့ရှိရာ၊ စီးပွားလာဟု၊ ငါတို့ရှိရာ၊ ကြီးပွားလာဟု
 ငါတို့ရှိရာ ပညာလာဟု ငါတို့မှန်း၊ တစ်ရာတစ်ပါး၊ လူမျိုးသားတို့
 ကျော်ရန်နှိမ်နင်း၊ စောရန်ခွင်း၍၊ မငြင်းမဆန်၊ မခံမဝံ့၊ လွန်ကြောက်ရွံ့၍
 တစ်စကြဝဠာလုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်ရွာလုံး
 တစ်မိသားစုလုံး၊ လက်ရုံးတန်းကာ၊ အောင်ပါစေသော်၊ အောင်စေသော်
 (အောင်ဇေရတု)၊ အောင်ဆုဩဘာ၊ အောင်မင်္ဂလာဖြင့်၊ အောင်ချာပေါ်ထွန်း
 အောင်ဘုန်းကျွန်းထက်၊ အောင်ပန္နက်ဖြင့်၊ အောင်ပန်းပန်ပြီး၊ အောင်စည်တီး၍
 အောင်မောင်းတီးကာ၊ အောင်ချီးရန်ပ၊ အောင်ပန္နက်ချပြီး
 (အောင်ပါစေသော်)၊
 (အောင်ရမည်)၊
 (အောင်ပြီ အောင်ပြီဟေ့)၊

ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတပည့်မြေးမြစ်များ သာသနာပြုနိုင်ရန်အတွက် ရည်သန်၍ ၅၉ ကြိမ်မြောက် ကြံပွဲ ထွက်ပွဲ၊ အောင်ပွဲအတွက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် (ပွဲကျောင်း)

စိုး
 ပထမမဟိဒ္ဓိသာသနာပြုတပ်ဦးအဖွဲ့မဂ္ဂဇင်း၊
 ၁၃၁၀၊ ၇၊ အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁။

ဓာတ်ပေါင်းစုံ အောင်မင်းခေါင်စေတီသပိုင်း

ဘိုးတော်အောင် မင်းခေါင် ပုတီးစိပ်နည်း

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တသီလဝန္တ (မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကာဇေ)

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရရှိရေးအတွက် ဓာတ်ပေါင်းစုံ အောင်မင်းခေါင်စေတီသို့ သွားခဲ့သည်။ ဤစေတီတော်သို့ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာလောက်က တစ်ကြိမ်ရောက်ဖူးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ယခုလောက် စည်ကားမှု မရှိခဲ့ပါ။ ယနေ့မြင်ကွင်းက အတော်လေး ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော သာသနိက အဆောက်အအုံတို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိနေပါပြီ။ ဤစေတီအကြောင်းနှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်အကြောင်းကို တိတိကျကျ မသိရှိရပါ။ နှုတ်စကားအရတော့ ဤတောင်ကုန်းမြင့်မြင့်လေးပေါ်တွင် အရူးအသွင်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ပါး နေထိုင်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရ၏။ (မှတ်ချက် - အဘဘိုးမင်းခေါင်လားတော့ ထင်မိသည်) အကြောင်းအရာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မသိရပါ။ သိသောသူများ ရှိပါက ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးစေချင်ပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် ဤကုန်းမြေ၏ သာသနာပြုလျက်ရှိသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်သော ရာမညဉ့် မဟာနာယက (ကမ္ဘာသာသနာပြု) အကြောင်းအရာကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သော ဆရာတော်တစ်ပါးမှ ကျွန်ုပ်ကို လက်ကမ်းစာစောင်တစ်စောင် ပေး၍ ပြန်လည်ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။ ဤကျောင်းမှ ဆရာတော်တစ်ပါး၏ ပြောပြချက်ကို အရင်တင်ပြလိုပါသည်။ ဤကမ္ဘာသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး၏ အသက် ၃၀ နှစ်လောက်က အဘအောင်မင်းခေါင်အကြောင်းကို ပုပ္ပားတွင်

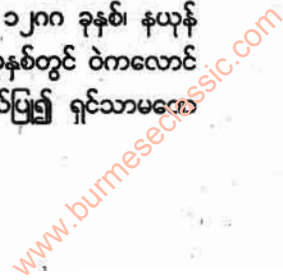
ရှိကြောင်း ကြားရသော်လည်း မယုံကြည်၍ မသွားခဲ့ပါ။ နောင်တွင် လူပြောများသဖြင့် ပုပ္ပားတောင်သို့ ရောက်သွားသည်ဟုဆို၏။ ဤတွင် အဘအောင်မင်းခေါင်မှ ပုတီးစိပ်နည်း တစ်မျိုးကိုပေးသည်ဟု ဆို၏။ ဤပုတီးစိပ်နည်းများအရ အရဟံဂုဏ်တော်ကို တစ်နေ့ ၁၀၈ ပတ် ၁၀၈ ရက်စိပ်ရန် ညွှန်ကြားသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နေ့စဉ်ပွားများအားထုတ်ခဲ့ရာ အထူးအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြလိုပါသည်။

(၁) ဖွားမြင်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် မွန်ပြည်နယ်ဒေသကြီး ကျိုက္ခမိမြို့နယ်၊ ဝဲကလောင်ကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးညိမ်း မယ်တော်ဒေါ်တစ်တို့က ၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလပြည့်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ဖွားမြင်တော်မူသော တတိယသားရတနာ ဖြစ်သည်။

(၂) ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့ ၂၁-၅-၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ဝဲကလောင်ကျောင်း ဆရာတော်ထံတွင် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေ

ဦးပညိန္ဒတို့ထံတွင် ပိဋိကတ်ကျမ်းပေါက်စာဝါတို့ကို သုံးနှစ် ကျော်ကျော် သင်ကြားလေ့လာခဲ့ပါသည်။

(၄) ဆရာတော် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခြင်း

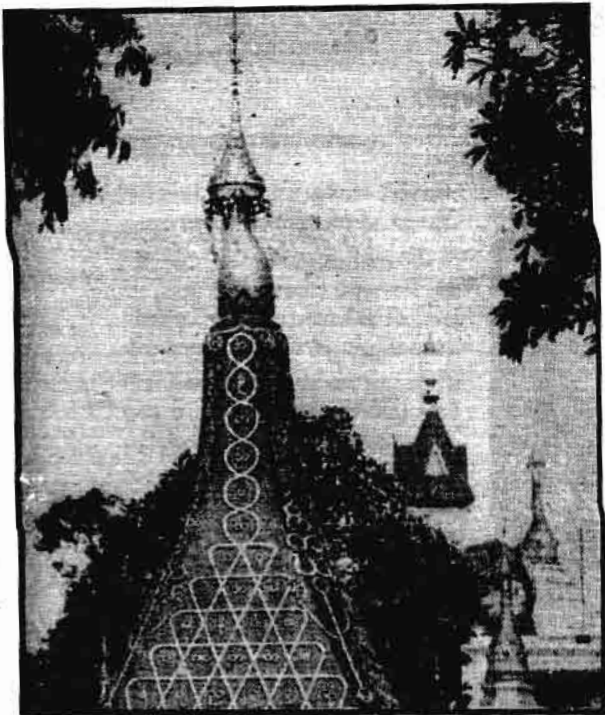
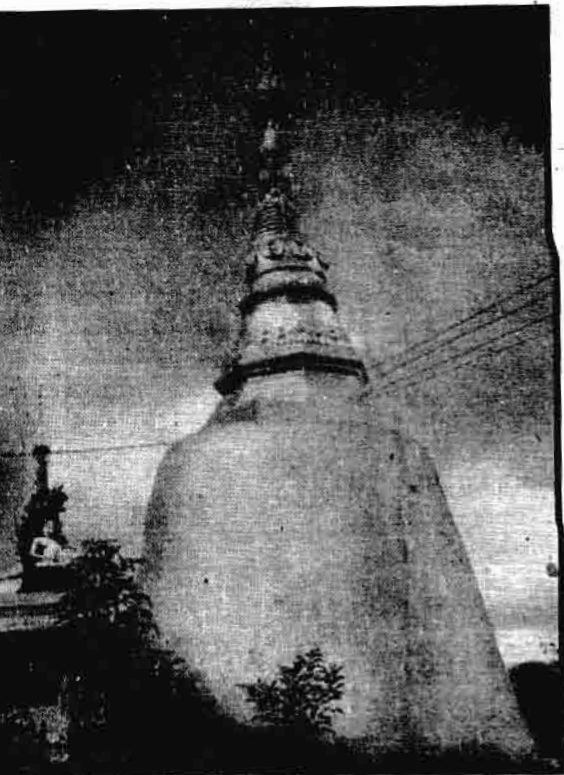
ဆရာတော်သည် စစ်တွင်းကာလ၌ မိမိသတင်းသုံးရာ မော်လမြိုင်မြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ခြေကျင်ကြွရောက်ခဲ့ပြီး သာ သနာပြုလုပ်ငန်းများဖြစ်သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်၏ ခုတီယပစ္စယံတွင်ရှိသော ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီ (ယခု ပုံတူ စေတီတော်)ကို မွမ်းမံပြုပြင်ပြီး ထီးတော်တင်ခြင်းဖြင့် စတင် သာသနာပြု ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ စေတီပုထိုးဟောင်းများကို ပြုပြင်တည်ဆောက်ခြင်း၊ ထီးတော် တင်ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ သာသနာ ပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေစဉ် (ယခင်ဝင်ဒါဗိယာ) ယခု သံလွင်လမ်းတွင် နေထိုင်သော အလှူဒါယကာ ဦးဖိုးဝက်နှင့် မောင်နှမတစ်စုမှ လှူဒါန်းသော မြေကွက်အတွင်းရှိ စေတီ

အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ၁၂၉၄ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၁ ရက်၊ ၁၅-၅-၁၉၃၂ ခုနှစ် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကျိက္ခဝီဗြိန္နယ်၊ ဝဲကလောင်ကျောင်းဆရာတော်၊ ကျော်ရွာဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော် မူခဲ့သည်။

(၃) ပရိယတ္တိစာပေ သင်ယူဆည်းပူးခြင်းနှင့် ပြည်တွင်း ပြည်ပ သာသနာပြုဆောင်ရွက်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်သည် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ ပြီး ဝဲကလောင်ရွာ ထန်းတံစပ်ကျောင်းတွင် ပထမဆုံး စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို လေ့လာသင်ကြားခဲ့သည်။ ကျိက္ခဝီဗြိန္န နယ် အံခဲကျောင်းတွင် စာပေပရိယတ္တိကို နှစ်ဝါတိုင် လေ့လာ သင်ကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘီလူးကျွန်း ချောင်းဆုံဗြိန္နယ် တော်ကနာရွာတိုက်ကျောင်းကြီးတွင် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် စာဝါ လိုက်ခဲ့ပြီး ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်တွင် ဆရာတော်ဦးနာရဒ၊ အလယ်တိုက်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးအာရိယနှင့် အောင်မြင်ဘုံစံကျောင်းဆရာတော်

ဘုရားဂုဏ်တို့)မှ ရောင်ခြည်ကွန်မြူးသည်ကို ဖူးတွေ့ရ၍ ဆရာတော်ထံမှ သြဝါဒခံယူ၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့မှ ပေါင်းကာ ဉာဏ်တော် ၄၁ ပေ၊ လုံးပတ်တော် ၈၈ ပေရှိ သာ စေတီတစ်ဆူကို ထီးတော်တင်ပြုပြင်ပြီး ဓာတ်ပေါင်းစုံ ကောင်းခေါင်းဆရာတော်ဟု ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဓာတ်ပေါင်းစုံ အောင်မင်းခေါင်ဘုရားဝင်း ဝင်း ဉာဏ်တော် ၄၀ ပေ၊ လုံးပတ်တော် ၆၀ ပေရှိသော မင်းစေတီ၊ ဉာဏ်တော် ၃၀ ပေ လုံးပတ်တော် ၄၀ ပေ သာ (တရားထိုင်ဂူပါ) စမ(အင်း) စေတီတို့အပြင် မူလ တီတော်ကြီးတွင်လည်း အရှံစေတီ အဆူ ၂၀ နှင့် တရား ဝင်ဂူစေတီ ၁၉ ဆူကိုလည်း တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ခနောက် ကျိုက်မရောမြို့ ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည့်စေတီ ၃၊ ဗုဒ္ဓဂယာအာရုံခံတန်ဆောင်း၊ ရာမညဝါသီသိမ်တော် ဘိုလည်း တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်သည် အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ မြန်မာ၊ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံများသို့ သွားရောက် သာသနာပြု

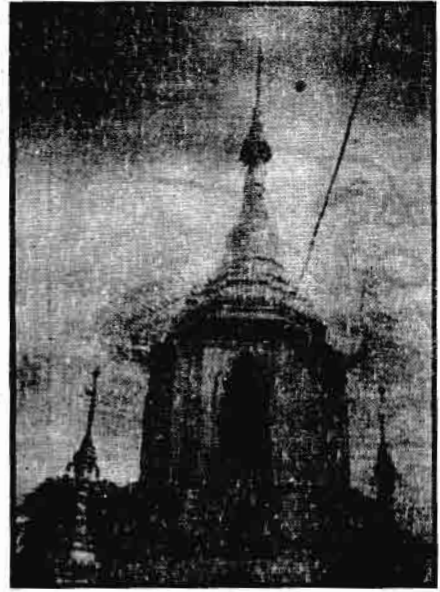
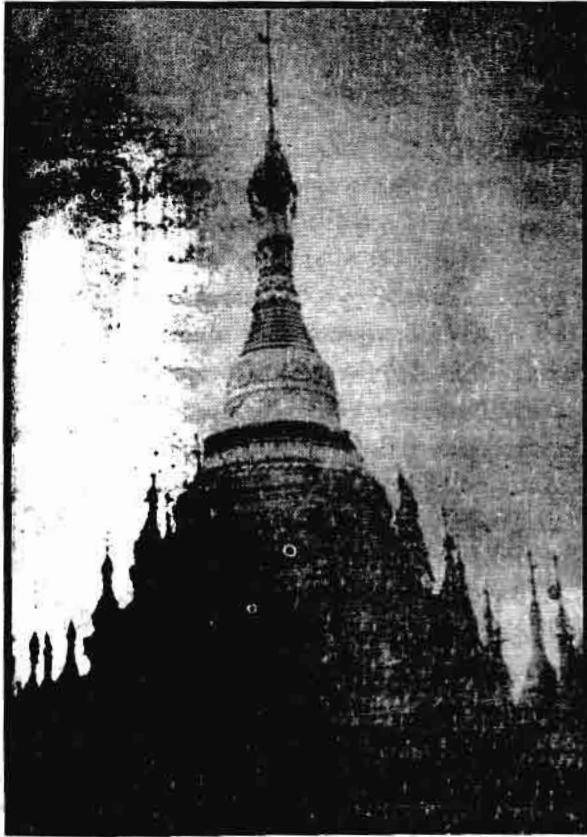
တော်မူခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံ ပေါင်း ၁၄ နိုင်ငံကို သွားရောက်ပြီး တရားပို့ချခြင်း၊ မေတ္တာ ဘာဝနာပွားခြင်း၊ စေတီများတည်ထားခြင်းဖြင့်သာ သနာပြု လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

(၅) ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရရှိတော်မူခြင်း

ဤသို့လျှင် သာသနာတော်အကျိုး သယ်ပိုးဆောင် ရွက်တော်မူခြင်းကြောင့် ဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် မဟာသဒ္ဓမ္မဇာတိကဇေဘွဲ့တံဆိပ်တော် မြတ်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့သည်။

(၆) ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာတော်အကျိုး သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်တော်မူရင်း သက်တော် (၁၀၀) နှစ် သိက္ခာတော် ရှစ်ဆယ်ဝါတွင် ၁၃၇၂ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက် (၁၈- ၃-၂၀၁၀) သောကြာနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်တည်ထားခဲ့သော ဘုရားစေတီများ

- (1) **World Peace Paogoda**, (Byailone Chanda Zedi), NW Corner, Shwedagon (Yahu Corner, Yanon), November 2, 1941)
- (2) **Aung Mingaung Pagoda**, (Windermere, Yangon, January 13, 1949 **Benares Paogodas (4)** - Varanasi, India 1958
- (3) **American Shwedagon**, Allegany, New York State, USA My 30, 1958, June 6, 1958, August 27, 1982 September 6, 1982. (reconstruction)
- (4) **Cakkavala Universal Pagoda**, Boise, Idaho State, USA May 22, 1982 June 11, 1982
- (5) **Canda Shwedagon**, Kinmount, Ontario,

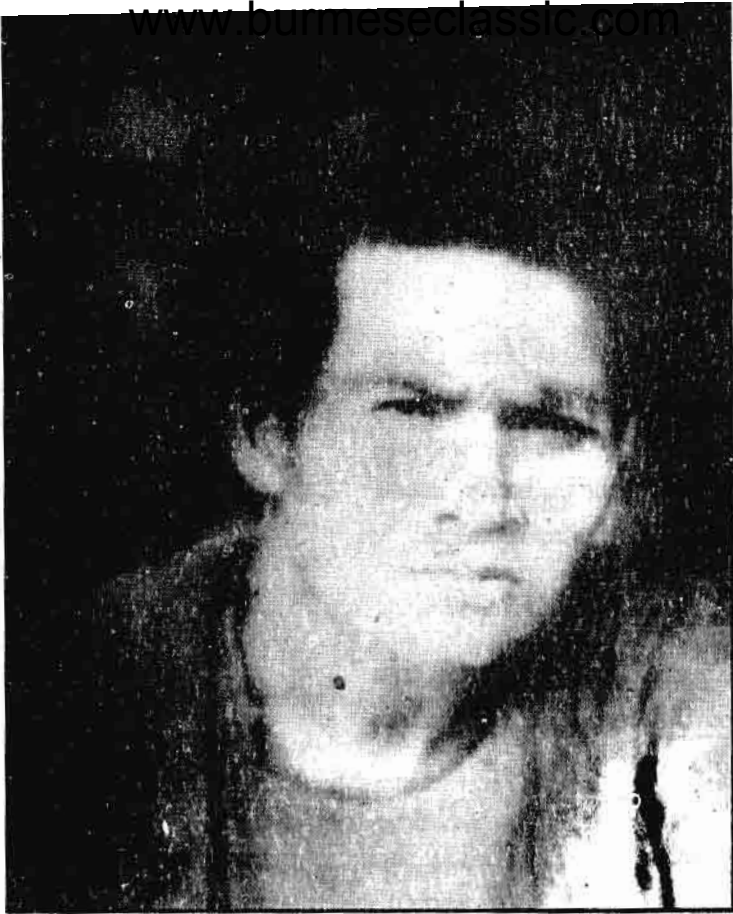
Canada August 4, 1982, August 22, 1982.

- (6) **Crystal Mountain Peace Pagoda**, Galiano Island, BC, Canada, September 9-18, 1982.
- (7) **New Zealand Shwedagon**, Wangapeka Valley, Nelson, S.Island, New Zealand, January 2-9, 1983.
- (8) **Australia Shwedagon**, Adelaide, Australia, January 28, 1983, February 9, 1983.
- (9) **England Shwedagon**, Warwickshire, England, UK, July 28, August 14, 1988.

တိုက်တွန်းချက် ။ ကြီးပွားချမ်းသာလိုသူများ ဤဓာတ်ပေါင်းစုံ အောင်မင်းခေါင်စေတီတော်သို့သွား၍ အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို တစ်နေ့ ၁၀၀ ပတ် ၁၀၀ ကြိမ် ပုတီးအား နေ့စဉ် ပွားများအားထုတ်ပါက အလိုရှိရာ ဆန္ဒပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

လစ်ဆွန် - ရွှေဂုံတိုင်(လစ်လမ်း)မှ ဆိုက်ကားစီး၍ ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်များသို့သွားလှူငှါ ရပါသည်။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သု

အောင်ဂျေးအတွက် ဘိုးမင်းခေါင် ပူဇော်နည်း မော်တင်သိန်းဇော်

ထွက်ရပ်မြန်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့အနက် အဖေကြီးဘိုးမင်း
ခေါင်မှာ အထူးပင် ထင်ရှားသည်။ လူသားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
အထူးတလည် နီးစပ်ကျွမ်းဝင်မှုရှိလှကာ အိပ်မက်ပေးခြင်း။
ပြင်ပတွင် ကိုယ်ထင်ပြုတွေ့ဆုံ၍ မစစောင့်ရှောက်၊ ဆေးဝါး
ကုသပေးတတ်လေ့ရှိပါသည်။ ယခုတင်ပြမည့် ပူဇော်နည်းတို့
မှာ လောကီအကျိုးစီးပွား အရေးတာများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း
ရေးတို့အတွက် အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ထံ ပူဇော်ဆုတောင်း
နည်းအချို့ ဖြစ်ပါသည်။ လောကီအကျိုးစီးပွားကိစ္စ အခြင်း
အရာ အတော်များများတွင် တင်ပြပါများအတိုင်း ပူဇော်ခဲ့၍

လက်တွေ့ပင် ထူးခြားအောင်မြင်မှုများ ခံစားရရှိခဲ့ပါသဖြင့်
အကျိုးပျော်၍ တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ပူဇော်ကြရာ၌ သဒ္ဓါပဲ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပွဲ၊ အောင်ပွဲ ဟူ၍
သုံးမျိုးရှိပါသည်။ သဒ္ဓါပွဲနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ပွဲတို့တွင် အထူးသဖြင့်
သပြေပန်း၊ စီးကရက်၊ ကွမ်းယာ၊ အအေးရည်၊ အမွှေးတိုင်၊
ယောင်တိုင်၊ နံ့သာရည်၊ ငွေကြေး၊ လက်ဖက်၊ မုန့်များ
ပူဇော်လေ့ရှိတတ်ကြပြီး အောင်ပွဲတွင် ကန်တော့ပွဲ၊ လုံချည်
ပုဆိုးဝတ်လဲတော်၊ ထီး၊ ကြေးမောင်း၊ အလံ၊ ဖိနပ်၊ လွယ်
အိတ်၊ ပုတီး၊ ရွှေသင်္ကန်း၊ ငွေကြေး၊ ဆေးခြယ်မွမ်းမံ၊ ငွမ်း

ကပ်ခြင်းနည်းတို့နှင့် ပူဇော်ဝတ်ဖြည့်လေ့ ရှိတတ်ကြပါသည်။
ဘာသာရေး၊ အလှူပင်လှာတို့အတွက်မူ ကန်တော့ပွဲများပေး
ပူဇော်ရပါသည်။

၁။ ယာဉ်ကား၊ ကျွန်းဟာရ၊ ခရီးသွား၊ အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စများ
ထီး၊ ဖိနပ်၊ လုံချည်၊ ပုဆိုးဝတ်လဲတော်၊ ရွှေသင်္ကန်း
များ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။ မာလကား၊ သပြေပန်း၊
ဘယာကြော်၊ မုန့်လုံးရေပေါ် ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ အအေး
ရည်၊ အမွှေးနံ့သာများ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၂။ အမှုအခင်း အချေအတင်ပွဲများ
ပါးစပ်တော်၊ ရွှေချရပါသည်။ မာလကား၊ ဩဇာသီး၊
သပြေပန်း၊ ဘယာကြော်၊ မုန့်လုံးရေပေါ် ကောက်ညှင်းပေါင်း၊
အမွှေးနံ့သာများ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၃။ နေအိမ်၊ အဆောက်အအုံ
ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ဆေးခြယ်မွမ်းမံခြင်း၊ ဘယာ
ကြော်၊ မာလကားသီး၊ ရွှေငွေပန်းများ၊ မုန့်လုံးရေပေါ် အမွှေး
နံ့သာများ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၄။ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး
ထွယ်အိတ်၊ လက်ဖက်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ဆီ
ထမင်း၊ ရွှေသင်္ကန်း၊ သပြေ မာလကားသီး၊ ဩဇာသီး၊ အအေး
ရည်၊ အမွှေးနံ့သာများ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၅။ အဖိုး အက၊ အရေ၊ အတီး၊ ပန်းချီ
ပါးစပ်နှင့် ထက်တော်များကို ရွှေချခြင်း၊ သပြေပန်း၊
ဩဇာသီး၊ မာလကား၊ ဘယာကြော်၊ မုန့်လုံးရေပေါ် အမွှေး
နံ့သာများ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၆။ တယ်လီဖုန်းသတင်းစကား
ပါးစပ်တော်၊ နားတော်၊ ထက်တော်များကို ရွှေချ
ခြင်း၊ သပြေပန်း၊ ကွမ်းယာ၊ စီးကရက်၊ အအေးရည်၊ နံ့သာ

များ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

၇။ ရန်၊ ဘေးဗျာဒိတ် အန္တရာယ်

ဘယာကြော်၊ မုန့်လုံးရေပေါ် ကောက်ညှင်းပေါင်း၊
ဩဇာသီး၊ မာလကားသီး၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ အောင်လံ၊ သပြေ
အမွှေးနံ့သာ၊ အအေးရည်များ ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရပါသည်။

မှတ်ချက်

- ၁။ စီးအဖွားတော်'ဟု ဆို၍ ပူဇော်ရပါသည်။
- ၂။ ကွမ်းယာကို 'အယာတော်'ဟု ဆို၍ ပူဇော်ရ
ပါသည်။
- ၃။ လက်ဖက်ကို 'လာဘ်ဖက်တော်'ဟု ဆို၍
ပူဇော်ရပါသည်။
- ၄။ လုံချည်၊ ပုဆိုး ပူဇော်၍ ဆုတောင်းရာ၌
'လုံခြုံအောင် ချည်နှောင်ကာကွယ် စောင့်
ရှောက်တော်မူပါ၊ ကံတောနိမ့်ပါး ဆိုးရွားနေ
သည်များကို ပုသွား၊ ပြားသွား၊ ပျောက်သွား
အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ'ဟု လုံချည်၊
ပုဆိုးတို့၏ ပညတ်လာများ ဓာတ်နိမိတ် ယူ
၍ ပူဇော်ဆုတောင်းရပါသည်။ (အမှုအခင်း၊
ခရီး၊ သားသမီးရေးရာကိစ္စများ၌ ပူဇော်ဆု
တောင်းရပါသည်။)
- ၅။ ဘယာကြော်ကို 'ဘေးရန်ကျော်'ဟု ဆို၍
ပူဇော်ရပါသည်။
- ၆။ အထူးအရေးတကြီး တိုင်တည်ဆုတောင်း
အဓိဋ္ဌာန်မည်ဆိုပါက အသက်အောင်၍ တိုင်
တည် ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ရပါသည်။

(ဆရာသခင်မြတ်တို့၏ ဩဝါဒများနှင့် လေ့လာ
မှတ်သား ကိုယ်တွေ့များကို စုစည်း၍ တင်ပြပါကြောင်း
ကို ဝန်ခံအပ်ပါသည်။)

မော်တင်သိန်းဇော်

ဝိဇ္ဇာပေးသည့် ပုတီးစိပ်

ခင်ကြီးခင်ခင် (မြန်မာစာ)

ဤပုတီးစိပ်သည် ကျွန်မနှင့် အိမ်နီးနားချင်း ခင်မင် ရင်းနှီးသော ဆရာဝန်ကြီး DR. SEIN YI (M.B.B.S) (YGN) DPTM (YGN) FRSH (LONDON) ယခင် တိုင်းရင်းဆေးပညာဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်(အငြိမ်းစား)ထံမှ ရရှိသော ပုတီးစိပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆရာဝန်ကြီး ဦးစိန်ရီသည် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၆၀ ခန့်က မကွေးတိုင်းဒေသကြီး မင်းဘူး၊ မယ်ဘေကုန်းကျေးရွာ အောင်တော်မူ ဓာတ်ခန်း၌ ဝိဇ္ဇာခိုရိုဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးကောဝိဒ၊ ဦးပုဏ္ဏိတ၊ ဦးဥတ္တမကျော်၊ ဘိုးတော် ဘိုးထွန်းအောင်တို့ထံပါးတွင် တပည့်တစ်ဦးအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ သူဖြစ်၏။ သူ့အား တပည့်အဖြစ် လက်ခံခြင်းမှာလည်း ဆရာ တော်ကြီးတို့၏ ပညာနိုးဆက် ဆွေမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးစိန်ရီသည် ဆရာတော်ကြီးသုံးပါးစလုံး မီးထုံကူး အသက်ဆက်ရာ၌ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ကူ ညှိဆောင် ရွက်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအောင်တော်မူ ဓာတ်ခန်း၌လည်း ဒုလ္လဘ ရဟန်း အကြိမ်ကြိမ်ဝတ်ခဲ့ဖူး၏။ ဝိဇ္ဇာခိုရိုဆရာတော် ဘုရား ကြီးများ၏ သိဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကိုယ်တွေ့အံ့ဩ ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင် ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်သော်လည်း “ဝိဇ္ဇာပညာသည် သိပ္ပံပညာထက် သာလွန်၍ အဆင့်မြင့်ကြောင်း” ကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ပြီးနောက် ဝိဇ္ဇာပညာကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ နည်းနာနိသယအတိုင်း ပါရမီစခန်းကို လျှောက်လှမ်းခဲ့၏။ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်ရှိပြီးလျှင် အသက်အားဖြင့် မှု ၈၅ နှစ်ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးပုဏ္ဏိတမှ ဆရာ ကြီးဦးစိန်ရီအား ခေါ်ယူ၍ “ငါတို့က ရဟန်းကိစ္စ ပြီးသွားပြီ။ ဒါကြောင့် အကြောင်းကိစ္စရှိရင် မပင့်နဲ့တော့။ လောကီကိစ္စ ကိုလည်း မလျှောက်နဲ့တော့။ အစစအရာရာ မင်းကို ဘိုးတော်

အောင်မင်းခေါင်အား လွှဲအပ်ပေးမယ်”ဟု မိန့်တော်မူ၏။

“မင်းရဲ့အဘ အောင်မင်းခေါင်ဟာ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ လေးမည်ရပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်။ သူ့ကို ဓမ္မစေတီ မင်းခေါင်၊ တိမ်ကြားမင်းခေါင်၊ ပုပ္ဖားမင်းခေါင်၊ အဘအောင်မင်း ခေါင်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ကောင်းကင်က တိမ်တွေကြားမှာ ပုတီးတက်စိပ်နိုင်လို့ တိမ်ကြားမင်းခေါင်လို့ ခေါ်တာဖြစ်တယ်။ တာဝတိံသာ အစရှိတဲ့ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကိုလည်း တက် နိုင်တယ်။ အချို့ဝိဇ္ဇာတွေ မစိပ်နိုင်ဘူး။ မတက်နိုင်ကြဘူး” ဟုလည်း မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ဆရာကြီးဦးစိန်ရီကို အဘအောင်မင်းခေါင်ထံ လွှဲအပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ အဘအောင်မင်းခေါင်က “မင်းကို ငါ အလုပ် တစ်ခုပေးမယ်။ ငါစိပ်သလိုမျိုး ပုတီးစိပ်ရမယ်”ဟု မိန့်ကြား ပြီးလျှင် “မနက် ၈ နာရီတစ်ကြိမ်၊ နေ့လည် ၁ နာရီတစ်ကြိမ်၊ ည ၈ နာရီတစ်ကြိမ် တစ်နေ့မှာ သုံးကြိမ် ၂၇ ပတ်စီ စိပ်ရ မယ်။ ညသန်းခေါင်ကျော်ရင် ငါလာနိုးမယ်။ မင်းခန္ဓာဉာဏ် ရောက် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရမယ်”ဟု မိန့်ကြားပါ သည်။ ထို့နောက် အဘအောင်မင်းခေါင်မှ ၎င်း၏ ပုတီးစိပ် နည်းကို အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

- (၁) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အရဟံ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
- (၂) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
- (၃) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော (ပုတီးတစ်လုံးချ)
- (၄) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သုဂတော (ပုတီးတစ်လုံးချ)
- (၅) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ လောကဝိဒ္ဓံ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

(၆) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

(၇) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သတ္တဒေဝမနဿနံ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

(၈) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဗုဒ္ဓေါ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

(၉) အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဘဂဝါ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

အောင် = အောင်မြင် (လောကီ၊ လောကုတ်)

နမော = ရှိခိုးပါ၏

ဗုဒ္ဓါယ = ဘုရားရှင်အား

သော ဘဂဝါ = ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်

ဣတိဝိ = ဤသို့လျှင်

အရဟံ = လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့် အရဟံမည်တော်မူပေ၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ = တရားအပေါင်းတို့ကို မဖောက်မပြန် သယံဇာတဖြစ်၍ အကြွင်းမရှိ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော = ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န - မည်တော်မူပါပေ၏။

သုဂတော = ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူ တတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း သုဂတောမည်တော်မူ ပါပေ၏။

လောကဝိဒ္ဓံ = ဖြစ်ပျက်များစွာ သတ္တဝါနှင့် လောက သုံးပါးကို အကြွင်းမဲ့ သိမြင်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူပါပေ၏။

အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ = ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ မည်တော်မူပါ ပေ၏။

သတ္တဒေဝမနဿနံ - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ၏ ဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သတ္တဒေဝမနဿနံ မည်တော်မူပါပေ၏။

ဗုဒ္ဓေါ = သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို သိတော်မူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း ဗုဒ္ဓမည်တော်မူပါပေ၏။

ဘဂဝါ = ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဘဂဝါမည်တော်မူပါပေ၏။

ဤသို့ ပုတီးစိပ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို အဘအောင်မင်း ခေါင်မှ ဆရာကြီးဦးစိန်ရီကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ပုတီးစိပ်တိုင်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို နှလုံးသားထဲ ဝင်အောင်စိပ်ပါဟုလည်း မှာကြားခဲ့ပါ၏။ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့် စိပ်ပြီးသောအခါ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားရှင် ကို အာရုံတွင် ဖူးမြင်ရသည်ဟု သိရပါသည်။

ထို့ပြင် ဤပုတီးစိပ်နည်းတွင်ပါသော “အောင် နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဣတိဝိ”ကို အစား အလွယ်အဓိပ္ပါယ် နှင့် စိပ်လိုသော “ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ”ဟု ထည့်ဆိုနိုင်ပါသေးသည်။ ထိုအခါ...ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...အရဟံ (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော (ပု...တစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...သုဂတော (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...လောကဝိဒ္ဓံ (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...သတ္တဒေဝမနဿနံ (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...ဗုဒ္ဓေါ (ပုတီးတစ်လုံးချ) ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ...ဘဂဝါ (ပုတီးတစ်လုံးချ)

ဟူ၍ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ဤအဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ပုတီးစိပ်ကို မပျက်မကွက် စိပ်တဲ့သူတိုင်းကိုလည်း အဘဘိုး မင်းခေါင်က စောင့်ရှောက်မည်ဟု မိန့်ကြားခဲ့၍ စာရှုသူတို့ လည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်စေချင်ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးစိန်ရီဆို လျှင် ယနေ့ထိ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် စိပ်ခဲ့သဖြင့် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ဆရာကြီးဦးစိန်ရီအိမ်သို့ ကိုယ်တိုင် အမြဲ ကြွရောက် စောင့်ရှောက်ပြီးလျှင် ဆရာကြီးနှင့်အတူ ပုတီးစိပ် လျက် ရှိပါသည်။

ခင်ကြီးခင်ခင် (မြန်မာစာ)

အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ဘယ်လိုကန်တော့ပွဲအပ်ပြီး ပင့်ဖိတ်ရမလဲ

ဆရာငိုဝအောင်ထွင့်

ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားတော်မူသော မိမိတို့နိုင်ငံသည် နိုင်ငံသားတိုင်း မိမိတို့ယုံကြည်ရာကို လွတ်လပ်စွာ ပူဇော် ကိုးကွယ်ခွင့် ရထားသောနိုင်ငံ ဖြစ်၏။

သည့်အတွက် နတ်ကိုးကွယ်မှုများ၊ ဘိုးတော်ကိုးကွယ် မှုများလည်း တွင်ကျယ်နေဆဲပင်။ မိမိတို့ နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသား များ၌ မိရိုးဖလာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုတွေက အများသာ။ သည်လိုမျိုး ကိုးကွယ်ကြရာ၌ ကန်တော့ပွဲကို ပြင်ရ အပ်ရ သည်။ ပူဇော်ကိုးကွယ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပင့်ဖိတ်ရ၏။

ဤ၌ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ရည်စူး၍ ကန်တော့ပွဲပြင် လိုသူ၊ ကန်တော့ပွဲအပ်လိုသူ အဘဘိုးမင်းခေါင်အား ပင့်ဖိတ် လိုသူတို့အတွက် အဘဘိုးမင်းခေါင် ကန်တော့ပွဲဆိုင်ရာ ပင့်ဖိတ်ခြင်းဆိုင်ရာတို့ကို လေ့လာမိသမျှ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးစွာ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကန်တော့ပွဲ ပြင်ရာ၌ လိုအပ် သော ပစ္စည်းပစ္စယတို့ကို ဖော်ပြပါမည်။

- ၁။ ၎က်ပျောသီး (၃) ဖီး
- ၂။ အောင်သပြေပန်း (၅) ညွန့်
- ၃။ စံပယ်ပန်း (၁) ကုံး
- ၄။ ရွှေပန်း (၅) ပွင့်
- ၅။ ငွေပန်း (၅) ပွင့်
- ၆။ ကွမ်းယာ (၅) ယာ
- ၇။ လက်ဖက် (၁) ပွဲ

- ၈။ တစ်မတ်စေ့ (၅) စေ့
 - ၉။ ဆယ်ပြားစေ့ (၅) စေ့
 - ၁၀။ စက္ကူအဖြူ (၅) ရွက်
 - ၁၁။ အမွှေးနံ့သာတိုင် (၅) တိုင်
 - ၁၂။ ဖယောင်းတိုင် (၅) တိုင်
 - ၁၃။ ရေခွေးကြမ်း (၁) ခွက်
 - ၁၄။ ဆေးပြင်းလိပ် (၁) လိပ်
 - (သို့) စီးကရက်
 - ၁၅။ တောင်း (၁) လုံး
- အဆိုပါ ပစ္စည်းများ ခုံပြီဆိုပါက -
- တောင်းအတွင်းသို့ စက္ကူအဖြူခင်းကာ ၎က် ပျောဖီး သုံးဖီးကို ဦးစွာထည့်ပါ။
 - ၎က်ပျောသုံးဖီးကြား အုန်းသီးကို ထည့်၍ ပွဲပြင် ပါ။
 - မတ်စေ့နှင့် ဆယ်ပြားစေ့တို့ကို ပွဲထဲသို့ ထည့် ရပါမည်။
 - သပြေပန်း၊ ရွှေပန်း၊ ငွေပန်း၊ စံပယ်ပန်း၊ ကွမ်း ယာ၊ လက်ဖက်၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ရေခွေးကြမ်း၊ ဆေးပြင်းလိပ် (၁) စီးကရက်တို့ ကို ကပ်လှူရပါမည်။

ထို့နောက် ကန်တော့ပွဲကို အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆို၍ ဆက်ကပ်ပါ။

“ဘဝပါရဂူ၊ ဟိန္ဒူအစစ်၊ သီရိအနစ်၊ ဓမ္မစစ်ရွှေဂေါင်၊ မြတ်ဘုန်း
ရောင်နှင့် ဘုန်းရောင်နေသား၊ ဘမိတ၏၊ တရားမြတ်အပေါ်၊ သားမြေး
တော်တို့၊ ရည်ရော်တမ်းတ၊ မှန်းဆမဆုံး၊ ယူကျုံးပိုင်ရှင်၊ အရှင်မင်းလျှင်၊
မြို့ပြပြည်နယ်၊ နလီကယ်ရပ်၊ သားမြေးတော်တို့က၊ သောင်းသောင်းညီညာ
ဤခုခါဝယ်၊ ဆယ်ဖြာစုံလက်၊ ကတုံလက်ဖြင့်၊ လက်ယုက်ဦးတင်၊
ကန်တော့ပန်းဆင်၍၊ ကြည်ရွှင်ဝမ်းမြောက်တော်မူပါ။ (နေစကြာတစ်နှုန်း၊
လရွှေမှုန်းကဲ့သို့၊ သုံးဆုံးနိုင်သည့် ဘိုးမင်းခေါင်၊ ပုပ္ပားမင်းခေါင်၊ ဓမ္မစေတီ
မင်းခေါင်၊ တိမ်ကြားမင်းခေါင်၊ အဘဘိုးမင်းခေါင်ဘုရား . . . ကြွတော်မူ
ပါဘုရား)။”

သားတော်/သမီးတော် (----)နေသား၏ ဤအိမ်
ဂေဟာ၊ ဤနန်း၊ ဤဓာတ်စခန်းသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံး
တော်မူလှည့်ပါဘုရား။

သားတော်/သမီးတော်အား ဟိ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဓာတ်ဉာဏ်၊
ပရမတ္ထဉာဏ်စဉ်များ ပေးသနားတော်မူပါ။

ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံ ဓမ္မခန္ဓာ၊ ပေစာပေါင်း ရှစ်သောင်း၊
လေးထောင်တို့ကို တစ်အောင်၊ တစ်ခဏ၊ တဒင်္ဂမြင်ရုံမျှဖြင့်
တတ်ကျွမ်းသိမြင်လိုပါ၏ဘုရား။

သူယုတ်မာနှင့်လွဲ၍ အနိယာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်သာ တွေ့
ပါလို၏၊ တစ်ပါးသူနှင့်ယှဉ်ပါက အနိုင်ရရှိလိုပါ၏။ အသံကြား
လျှင် သနားပါစေ၊ မျက်နှာမြင်လျှင် ချစ်ခင်ပါစေ၊ ဝိယသိဒ္ဓိ၊
နေသိဒ္ဓိ၊ လာဘသိဒ္ဓိ အစရှိသော သိဒ္ဓိ ၁၀ ပါးတို့နှင့် ပြည့်
စုံ၍ သာသနာပြုနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရပါလို၏။

ထိုကဲ့သို့ ယုံကြည်စိတ်ကို အရင်းခံ၍ အားဘိုးမင်း
ခေါင်ကို အာရုံတွင် မြင်သာထင်သာအောင် ဝင်စားကာ
ကန်တော့ပွဲကို ပြည့်စုံစွာ စီစဉ်ပြီး အပ်ရပါမည်။

ထိုသို့အပ်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ အဘဘိုးမင်းခေါင်

၏ ရုပ်တုရှေ့၌ ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင် တစ်
တိုင်၊ ဆေးပြင်းလိပ် သို့မဟုတ် စီးကရက် တစ်လိပ်ကို
ဆက်ကပ်၍ ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားရပါမည်။

“အောင်အရဟံ၊ ခေါင်ပထမဟု၊ နဘံသိမ့်သိမ့်၊
မိုးလုံးငြိမ့်မှု၊ ခြိမ်ခြိမ်ရိုက်ခတ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာတော်၌၊
အဟောဝတ၊ ကောင်းချီးပလျက်၊ တေဓထွန်းပြောင်၊ ဘိုးမင်း
ခေါင်ဟု၊ အခေါင်ထိပ်သီး၊ အောင်ဝိဇ္ဇာကြီး၊ တသီးတခြာ။
အမှူးထား၍ ထူးခြားစွာဖြင့်၊ ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားအပ်
ပါသည်။

ကမ္မဇိန္ဒ၊ မဟိန္ဒ၊ ဣန္ဒြိရင် ဘိုးမင်းခေါင်ခင်ဗျား။

သားတော်/သမီးတော် (-----)ကပ်လှူသည့်
ကန်တော့ပွဲကို အလှူခံတော်မူပါခင်ဗျား။”

ထိုသို့ပင့်ဖိတ်ပြီးပါက မိမိအလိုရှိသော (လောဘနှင့်
မယှဉ်သော/ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော/တရားမျှတသော)ဆုကို
တောင်းခံနိုင်ပါသည်။

ဆရာဝံအောင်ထွင်

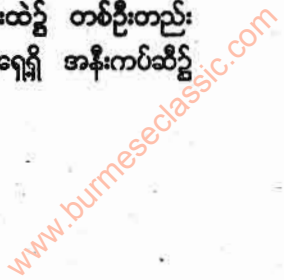
အပေကြီးရဲ့ မှန်တဲ့ ရွှေစကား မော်တင်သိန်းဇော်

ထွက်ရပ်မြန်၊ ဝိဇ္ဇာခိုင်ကြီး၊ အပေကြီးဘိုးမင်းခေါင်၊ အောင်မင်းခေါင်ကို အပေကြီးနှင့် ပဏ္ဍန်းပါရမီ အကြောင်း ဆက်ပါခဲ့သူများ၊ ဘာသာ သာသနာ ကုသိုလ်ရေးတို့ကို အားထုတ်ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန် သူများ၊ သီလ စရဏ အခြေခံကောင်းမွန်ပြီး လောကဓံဆိုင် ရာ ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ် ကပ်ဆိုး အနိဗ္ဗာရုံဆိုး၊ ဒုက္ခဆိုး တွေခွင့်ရင်ဆိုင်ရသူများတို့ အနေနှင့် နေရာဒေသအသီးသီးတို့ ၌ အကြောင်းခြင်းရာ နည်းထူးစုံတို့နှင့် တွေ့ခွင့်ရ ဆုံခွင့်ရ တတ်ကြပါသည်။ ပြည်တွင်းနှင့် ပြည်ပ ဘုရားရင်ပြင်၊ ဝေရ်၊ ထမင်းဆိုင်၊ ဈေးဆိုင်၊ တောပြင်လမ်း၊ တောတောင်ဂူ၊ ရပ်ရွာမြို့ပြ နေအိမ်ရှေ့ လမ်းမပေါ်မဟု ဆိုသလို အပေကြီး နှင့် ကံကုသိုလ် အကြောင်းရေစက် ထူးကဲကာ အံ့ဩတမော မှု ပြောပြ၍ ယုံနိုင်ဖွယ်မရှိ ဆိုသလို တွေ့ဆုံခွင့်ရကြလျက် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားများ ထူးခြားအောင်မြင် ဘေးလွတ်ကြသူတို့ အများအပြား ရှိကြပါသည်။

သိဒ္ဓိ၊ မဟာဒွိတန်ခိုး ကြီးမားသည့် အပေကြီးကို ဆုံစည်းတွေ့ကြုံလိုသည့် အပေကြီးအား ကြည့်ညှိပူဇော်ဝင် စားကြသူတို့ အထဲတွင် ဦးသူတော်တစ်ယောက်လည်း အပါ အဝင်ဖြစ်သည်။ ထွက်ပွဲကြီးများ၊ အထင်ကရ အကျော်ဒေး ယု ဓာတ်နန်းဆောင်ကြီးများသို့ ရောက်ရှိသွားစေတိုင်း မိမိ နေအိမ်၌ အပေကြီးအား ကန်တော့ပွဲပေး ပူဇော်တိုင်း အပေ ကြီးနှင့် တွေ့ခွင့်ရရှိရေး အကြောင်းကိုလည်း ဦးသူတော်က ထက်သန်ပြင်းပြ စူးနစ်စွာ အပေကြီးထံ တစိုက်မတ်မတ် တိုင်တည်ခွင့်တောင်းလေ့ ရှိခဲ့လေသည်။ ဝိပဿနာနှင့် သမထ နှစ်ဖြာစလုံးကို အားထုတ် ကျင့်ကြံသူ ဦးသူတော်အနေနှင့်

တရားတွေထိုင်လိုက်၊ ပုတီးစိပ်လိုက်၊ ဘုရားဖူးနှင့် ဂန္ဓဝရီတွေ သွားလိုက်၊ ဖူးလိုက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလိုက်နှင့် တပည့်ခိုင်မာ ဆရာလာသည်ဟူသော ဝိဇ္ဇာကြောင်းလာ စကားမွန်အတိုင်း တစ်ခုသော ဆောင်းဦးပေါက်ကာလ နံနက် ၇ နာရီခန့်မှာတော့ အပေကြီးဘိုးမင်းခေါင် အောင်မင်းခေါင် အား တွေ့ဆုံချဉ်းကပ်လို၍ ဆုတောင်းခဲ့သော ဦးသူတော် အတွက် ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့လေသည်။ အကြောင်းထူးခဲ့လေ သည်။

အမှတ်တရအနေနှင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တစ်ဝိုက် ဆောင်း ဦးပေါက်ကာလ နံနက် ၅ နာရီခန့်အချိန်၌ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် က မိသားစုရေး အလုပ်အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းရေးရာတွေ က တက်စုံဆီက ယိုယွင်းထိခိုက်နေလျက် ဒုက္ခ၊ သောကာ၊ အပူစုံရကာ ဦးသူတော်အနေနှင့် အလွန်တရာ အထိနာနေ သော ဘဝပေးနှင့် ကာလတာပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့ နံနက်၌ ဦးသူတော်သည် ဘုရားကြီးဝင်း ပရဝဏ်တစ်ကြော အတွင်းရှိ ဝေရ်ဟောင်း၊ ဝေရ်ပျက်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ပဏ္ဍန်း တွေ့ရွတ်၊ မေတ္တာတွေ့ပို့လျက် တရားရုမှတ် အားထုတ်နေ သော အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဦးသူတော်ဝေရ်ပျက်ကြီး အတွင်း တရားရု ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နေခိုက် ကိုနီးဟူသော အပြင် ဘက်ဆီက စေ့ထားပိတ်ထားသည့် ဝေရ်ပျက် သံတံခါကြီးကို အားနှင့် အတင်းဆောင်ကာ လှမ်းဖွင့်လိုက်ပြီး ဝေရ်ပျက်ထဲ သို့ ဝင်လာလျှောက်လှမ်းလာသည့် ခြေသံတစ်ရပ်ကို ဦးသူ တော်နားဆီမှ ထူးဆန်းစွာ ကြားလိုက် သတိပြုဝင်စားမိလိုက် လေသည်။ ဝေရ်ပျက်ကြီး ဘုရားခန်းထဲ၌ တစ်ဦးတည်း တရားထိုင်နေစဉ် မိမိ၏ တည့်တည့်ရှေ့ရှိ အနီးကပ်ဆီ၌

မြင်သာလှသည့် ခြေသံနှင့် ရပ်တန့်လိုက်သည့် ခြေသံတို့ကို ကြားသိ သတိချုပ်မိလိုက်၍ ဦးသူတော်အနေနှင့် စိတ်ဝင်စား လှုပ်ရှားမိပြီး မျက်စေ့ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အရပ်အမောင်း ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ပလကကောင်းကောင်း၊ အရပ် မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်တိုင်က တုတ်ခိုင်ထည်ဝါ ဖွံ့ဖြိုး၊ အသားက ခပ်ညိုညို၊ ကတုံးပေါက်ဆံပင်က ခပ်တိုတို၊ လည်ပင်းမှာ ပုတီးမည်းကြီးဆွဲပတ်လျက် အပေါ်က ပင်နီရောင် ဖျင်ကြမ်း တိုက်ပုံဟောင်းနွမ်းနှင့် ကွက်ကြီးလှဲချည်ဟောင်း အညိုကြီး ဝတ်ဆင်ထား၍ လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်မှာ တဘက်ဖြူ ညှစ်ပေကြီးကို တင်ထားသည့် တစ်ခါဖူးမျှ မတွေ့ မမြင်ဖူး မဆုံဖူးသော ဧည့်သည် ဧည့်စိမ်း အဘိုးကြီးဖြစ်သူ တစ်ဦးကို ရုတ်တရက် မမေ့ရလင့်ဘဲ အမှတ်မထင်မျှ လျှပ်တစ်ပြက် ဘွားကနဲဆိုသလို အဆန်းတကြယ်နှင့် တွေ့မြင်လိုက်ရလေ သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ထိုထူးခြားဆန်းကြယ်သော အဘိုးကြီး ဖြစ်သူက ဦးသူတော်အား အချိန်မခိုင်းဘဲ ဆိုသလို သူ၏ တဘက်ညှစ်ကြီးကို ကိုင်ဆုပ်ထားသည့် လက်ျာလက်က လက်ညှို့ရည်ကြီးကို ထောင်လျက် ပူမနေနဲ့တော့သား ဒီတစ် လအတွင်းမှာ မင်း အဆင်ပြေတော့မှာ၊ အလုပ်စခန်းကိုသာ ဖိလုပ်နေပါဟု တိုတိုပြတ်ပြတ် လှမ်းပြောပြီး ဦးသူတော်အား ကျောခိုင်းကာ အလျင်စလို အမြန်အဆန်နှင့် ဝရပ်ပျက်ကြီး ၏ အဝင်သံတံခါးကြီးဆီသို့ ဖျတ်ကနဲ အမြန်လျှောက်သွား ပြီး အပြင်ဘက်ဆီသို့ ထွက်သွားလေသည်။ ဧည့်စိမ်းအဘိုးကြီး ထွက်သွားပြီး ခဏတာ မိနစ်ပိုင်းမျှ အကြာမှာတော့ ဦးသူ တော်အနေနှင့် အသိဝင်မိပြီး “ဟာ... အဖေကြီးများလား၊ မသိဘူး။ အမလေး... ငါ အမြန်လိုက်မှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဒုက္ခပဲ”ဟု ရေရွတ်မြည်တွန်ရင်း ဝရပ်ပျက်ကြီးအပြင်ဘက် ဆီသို့ ကမ်းရူးထိုး ကမ်းကတန်း၊ ကပျာကယာ အမော တကောနှင့် ပြေးထွက်သွားကာ ဘုရားစေတီကြီး၏ အဝင်မုခ် ဦးဝဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဧည့်စိမ်းအထူးအဆန်းဖြစ် သော အဘိုးကြီးဖြစ်သူက ဘုရားစေတီကြီးထဲဆီသို့ ဝင်ရောက် ချဉ်းနင်းသွားသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။ ဦးသူတော်သည် ဘုရားစေတီကြီးထဲသို့ ဝင်သွားသည့် ဧည့်စိမ်းအဘိုးကြီး၏ ကျောပြင်ကြီးအား အဝေးဆီမှ လှမ်းမြင်လိုက်၍ ဝမ်းသာ

အားတက်မိတော့ကာ ဘုရားစေတီကြီးဆီသို့ ခုန်းခိုင်း၍ ပြေး သွားပြီး ဘုရားစေတီကြီးထဲသို့ အမြန်ပြေးဝင်လျက် ဧည့်စိမ်း အဘိုးကြီး ဖြစ်သူအား အပူတပြင်း ရှာဖွေလေသည်။ ဦးသူ တော်အနေနှင့် ဧည့်စိမ်းအဘိုးကြီးဖြစ်သူအား စေတီတော် ကြီးအတွင်းရှိ ဝရပ်၊ ရေစင်၊ မုခ်၊ အိမ်သာ၊ သိမ်တော်တို့အပြင် ဈေးဆိုင်၊ ပိုဒေါင်၊ ဓာတ်နန်း၊ နားနေဆောင်၊ ဖိနပ်ခွက်၊ ပန်းရုံ၊ နတ်လမ်း၊ စင်္ကြံလမ်း၊ စသဖြင့် နေရာအစုံတို့၌ အသဲ အမဲ အမောတကောမျှ ဘေးလူအကူအညီများနှင့် ပိုက်စိပ် တိုက် နေရာအနံ့မျှ လိုက်ရှာဖွေသော်လည်း အလျဉ်းမတွေ့ ရ။ ပန်းသည်မတို့၏ သတင်းပေးချက်များအရ ထိုနေ့တိုအချိန် ခန့်ဆီ၌ ဘုရားစေတီကြီးထဲသို့ ဘုရားဖူးတစ်ဦးတစ်လေမျှ မလာမဖူး မဝင်ရောက် မရှိသေးကြောင်းကိုသာ ဦးသူတော် စိတ်မော ကိုယ်မောနှင့် အံ့ဩတစ်မောနှင့် ကြားသိရရှာလေ သည်။ ထို့အတူ မိမိအား လာရောက်၍ ဓာတ်သိမ္ဗိဿတာ တောင်းစကားကို ချီးမြှင့်ပြီး ကယ်တင် မစလာသူမှာ သူ အလွန်အထူးမျှ တွေ့ဆုံချဉ်းကပ်နာခံလိုသည့် အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ဖြစ်သည်ကို ခိပ်စားနားလည် သဘောပေါက် လျက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ဖြေမဆည့်နိုင်ပင် ဖြစ်ရရှာ သည်။ အဖေကြီး၏ ဩဘာစကားအတိုင်းဖြစ်ရာ ထိုမှ ၁၅ ရက်ခန့်အကြာမှာတော့ ဦးသူတော်သည် ခြေဖဝါးလက်ဖဝါး ပလာနုတ္တိဘဝမှ ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာမျှ ပွဲတွေ ထဖြစ် ထတိုက်၊ အရောင်းအဝယ်တွေဖြစ်၊ လာဘ်လာဘငွေ ကြေးတွေဝင်၊ ဆုမဲတွေပေါက်၊ ကူညီမစလာသူတွေ ပေါ်လာ ကြနှင့် စီးပွားထဖြစ် ရုတ်ခြည်း ကံနလထပေါ်တက်၍ အဖေ ကြီးဘိုး မင်းခေါင်၏ တစ်လအတွင်း အဆင်ပြေတော့မှာ ဟူသည့် စကားသည် အတိအကျ မှန်ကန်ခဲ့၊ ညီညွတ်သရုပ် ဝင်ခဲ့သည်ကို ဦးသူတော်တစ်ယောက် ကိုယ်တွေ့ကြီး အထင် အရှား အပီအပြင်မျှ သိနားလည် ခံစားမိရင်း အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ကို ကြည့်ညိုပူဇော်၍ ကျေးဇူးတင်မဆုံးပင် ရှိနေ တော့သည်။

မော်တင်သိန်းဇော်ဝ

ဝပ်တွားဦးတင် ရတနာစေတီဆင်များရှင်

မြစိမ်းသပြေ

ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်ဘုရား

တရုတ်နိုင်ငံ စီချမ်စီရင်စုတစ်ဝန်း ရစ်ခံတာစကေး ၈ ဒဿမ သုညရှိ ငလျင်ကြီးတစ်ခု မေလ ၁၂ ရက်နေ့က လှုပ်ခါသွားခဲ့သည်။ စီချမ်ဒေသသည် တောတောင်ထူထပ် ဒေသဖြစ်သည်။ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် လူပေါင်း ၈၇၀၀၀ ခန့် သေဆုံးခဲ့ရပြီး အဆောက်အအုံ ၅ ဒဿမ ၄၆ သန်း ပြိုကျခဲ့သည်။ လူပေါင်း ၂၄၉၄၉ ဦး ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း သိရပါသည်။ ဝမ်ချမ်သည် စီချမ်ဒေသတွင်ရှိသော မြို့ဖြစ်ပြီး အထက်ပါငလျင်ဒဏ်ကို ခံခဲ့ရသော

မြို့ဖြစ်သည်။ မကြာသေးမီရက်များအတွင်း တရုတ်တောင်ပိုင်းနှင့် အရှေ့ပိုင်းတွင် မိုးများသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်းကြောင့် မြေများပြိုကျနိုင်သဖြင့် ပြည်သူ ၇၀၀၀၀ ခန့်ကို ဘေးလွတ်ရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းပေးနေကြောင်း တရုတ်နိုင်ငံ သတင်းဌာနက ပြောကြားခဲ့သည်။ အထက်တန်းအစိုးရ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သည့် လီက အသေးစိတ်အစီရင်ခံစာတစ်စောင် တင်ပြရန် ပေကျင်းသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ လီ၏ အစီရင်ခံစာတွင် စီချမ်စီရင်စုတစ်ဝန်း ကြေးမူပျက်စီးသည့် ဧရိယာမှာ စတုရန်းကီလိုမီတာ ၁၀၀,၀၀၀ (စတုရန်းမိုင် ပေါင်း ၄၀,၀၀၀) ရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားပြီး ယင်းမြေ ငလျင်တုန်လှုပ်ခဲ့သည့်ဒေသ၌ လူဦးရေ ၂၈ သန်း နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်းကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပေသည်။

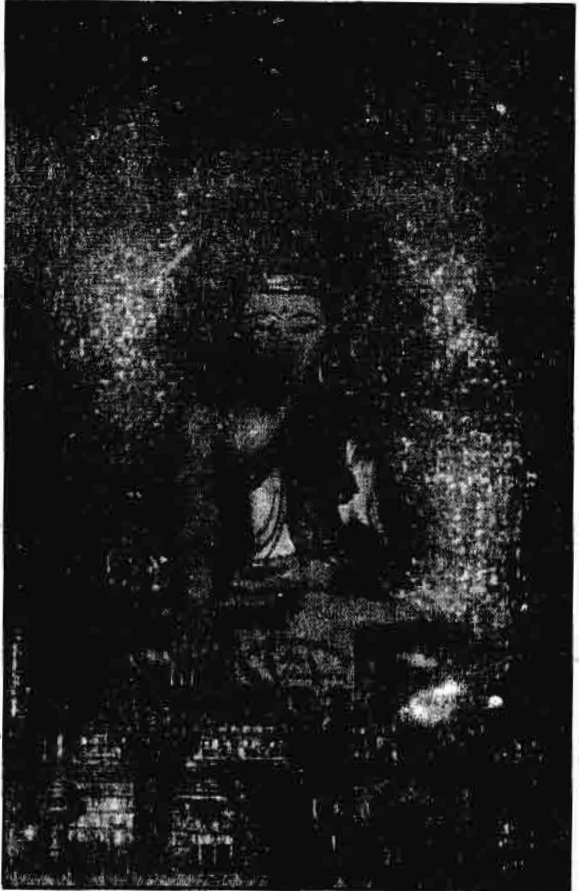
ငလျင်နှင့်ပတ်သက်သော အထက်ဖော်ပြပါ သတင်းကို ကျွန်မသည် Weekly ElevenNews ဂျာနယ်တွင် ဖတ်ရှုလိုက်ရ၏။ ငလျင်ကြောင့် သေဆုံးပျောက်ဆုံးသွားရသော တရုတ်ပြည်သူများအတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းရသလို အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ရသူများအတွက်လည်း စာနာစိတ်ဖြင့် ကရုဏာဖြစ်မိခဲ့ရပေသည်။ စီချမ်ဒေသ၌ နောက်ထပ်လည်း ငလျင်များ လှုပ်ခါသွားသည်ဟုဆိုပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲ လှုပ်ခါသောငလျင်များပင်။ ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းနှင့် အတူ တကွ နေထိုင်ခဲ့ရသည့် မြစ်မင်းဧရာ ဇွေကာဝိုင်းသည် စစ်ကိုင်းမြို့ဆီကို သတိရတမ်းတ မှန်းဆမိသည့်စိတ်က တားမနိုင် ဆီးမရ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရပေသည်။ သတိရမိသည့် အကြောင်းအရင်းကလည်း ငလျင်နှင့် ဆက်စပ်မိ၍ပင်။

ကျွန်မတို့ ဝေယျပူရဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြစဉ်က ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည့် ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းနှင့်အတူ အားလပ်ရက်များတွင် တိုင်းအတွင်းရှိ သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးဘုရားများသို့ အခါအားလျော်စွာ သွား

ရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညို့ခဲ့ကြပါသည်။ စင်စစ် ကျွန်မတို့ စစ်ကိုင်းမြို့သည် နေချင့်စဖွယ်ကောင်းလှသည့် မြို့ကလေး ပင်ဖြစ်သည်။ ပျော်စရာလည်းကောင်းသည်။ စစ်ကိုင်း တောင်ကြောင့်လည်း ထင်ရှားကျော်ကြားလှသည်။ သမိုင်း ဝင် ဘုရား၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းနှင့်သင်္ခမ်း စသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ ပေါကြွယ်ဝသည့် ဒေသ လည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်မတို့၏ အထိကရ စစ်ကိုင်းတောင် ပေါ်မှာ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်၊ ဥမင်းသုံးဆယ်၊ ဥမင်း ကိုးဆယ်၊ ပတ္တမြားစေတီ၊ ရှင်ဖြူရှင်လှ၊ လေးကျွန်းမာန် အောင်၊ ဇေတဝန်၊ ရှင်ပင်နံကိုင်း စသည့်ဖြင့် စေတီတော် များ အများအပြားရှိနေသည်။ စစ်ကိုင်းတောင် ဗျိုင်းတောင် နယ်လို့ပင် စာချိုးရှိသည်။

သာသနိက အဆောက်အအုံများဖြစ်သည့် ရွှေဟင်္သာ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ သုဗေဓာရုံစာသင်တိုက်၊ သီစာဂူဗုဒ္ဓ တက္ကသိုလ်၊ သီတဂူအာယုဒါနဆေးရုံတော်၊ ဝါးချက်ဖိစိတ ဒါနဆေးရုံ စသည်တို့အပြင် သူတော်စင်တို့ တရားကျင့်ရာ ဝိပဿနာတရားစခန်းများလည်း အများအပြားရှိသည်။ အမှန်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် စစ်ကိုင်းတောင်တော်မြတ်မဟာ သည် အိမ်ရာတည်ထောင်သော လူတို့၏နေရာမဟုတ်ဘဲ အိမ်ရာမတည်ထောင်သော သူတော်စင် သူတော်မြတ် ရသေ့ရဟန်းတို့၏ နေထိုင်ရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်တော်တွင် တောင်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်၊ ချောင်းပေါင်း ငါးရာကျော်မျှမက ရှိနေပါသည်။

ကျွန်မတို့ စစ်ကိုင်းမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည့်အချိန် အတွင်း မြို့တွင်းကိုပင် နဲ့စပ်အောင် မရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။ စေတီပုထိုးစုံအောင်လည်း သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညို့ ခြင်းလည်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ မကြာခဏ သွားရောက်ရန် ဝေး လည်းမဝေး၊ နီးလည်းမနီးသည့် ဘုရားစေတီများသို့မူ အခါအားလျော်စွာ မကြာခဏဆိုသလို ရောက်ရှိဖူးမြော် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့နေအိမ်နှင့် အနီးဆုံး ထူပါရုံစေတီ တော်သို့မူ အခေါက်ခေါက် အခါခါပင် ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။ သည့်နောက်မူ ငါးထပ်ကြီးဘုရား၊ ပြီးနောက် ဆင်များရှင် ဘုရားနှင့် ကောင်းမှုတော်စေတီတော်တို့သို့ အခါအားလျော် စွာ သွားရောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရတနာစေတီဆင်များရှင် စေတီတော်ကြီးကား ငလျင်ဒဏ်လေးကြိမ် လှုပ်ခတ်ခံခဲ့ရ သော ဘုရားကြီးဖြစ်သည်။ စေတီတော်ကြီး၏ သမိုင်းကို

ဆင်များရှင်ဘုရားအတွင်းမှ ဆုတောင်းပြည့်ရပ်ပွားတော်

ကျွန်မ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာကြည့်ခဲ့မိ၏။ စိတ်ဝင်တစား ဆိုသည်မှာလည်း စေတီတော်ကြီးထဲမှောက်သို့ မကြာခဏ ရောက်ရှိဖူးမြော် ပူဇော်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး သွားရောက်စိပ်ခဲ့ ကြားကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းငလျင်နှင့် ရတနာစေတီဆင်များရှင်စေတီ

သက္ကရာဇ် ၇၉၁ ခုနှစ်တွင် လင်္ကာဒီပဟူခေါ်တွင် သော သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် သီရိသဒ္ဓေမာလင်္ကာရနှင့် သီဟဋ္ဌ မဟာသာမိ အမည်ရှိသည့် မဟာထေရ်နှစ်ပါးသည် သရီရ ဓာတ်တော်ငါးဆူကို သင်္ဘောဖြင့် ပုသိမ်ဆိပ်ကမ်းသို့ ပို့ ဆောင်လာခဲ့သည်။ တလိုင်းမင်း ဗညားရံက ချမ်းသာ

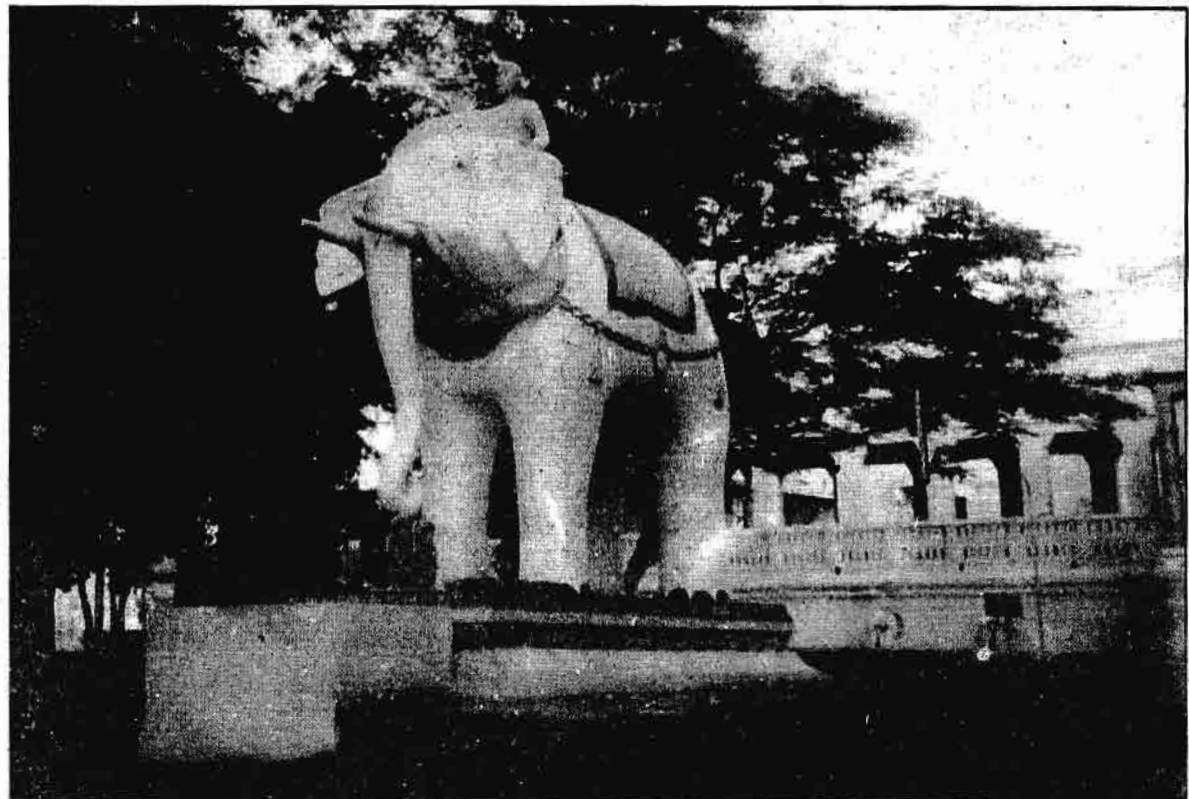
သော်လည်း မနေသောကြောင့် ပြည်မြို့သို့အရောက် လေ့
 တော်ဖြင့် ပို့ဆောင်ခဲ့ရသည်။ ယင်းအကြောင်းကို အင်းစ
 ရွှေနန်းတော်တွင် စံနေတော်မူသည့် သီရိသုဓမ္မရာဇာ
 မိုးညှင်းမင်းတရားကြီး ကြားသိရသည်အခါ လှော်ကား
 ကြော လှေလေးဆယ်နှင့် ပြည်မြို့သို့တိုင်အောင် ဆီးကြို
 ပင့်ဆောင်၍ မိဖုရား၊ မောင်မမိသံ၊ များမတ်ဗိုလ်ပါအပေါင်း
 ခြံရံလျက် ကြိုဆိုတော်မူသည်။ အင်းဝသို့ ဖောင်တော်
 ဆိုက်လျှင် မြေကြီးငလျင်ပဲ့တင်ထပ်အောင် လှုပ်လေသည်။
 မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် ထိုနိမိတ်ကို ဖတ်တော်မူရာ သရီရ
 ဓာတ်တော်ငါးဆူ ရောက်တော်မူ၍ ငလျင်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်
 သည်။ သာသနာတော် အခွန်ရှည်ကြာ ပွင့်လန်းတော်မူလိမ့်
 မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၉၂ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းမြို့၏အနောက်
 ဘက် သာယာပြန်ပြူးသော မြေပြင်တွင် ရတနာစေတီ
 တော်ကို တည်လေသည်။ သီဟိုဠ်မှ ပင့်ဆောင်လာခဲ့သည့်

သရီရဓာတ်တော်ငါးဆူနှင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ဌာပနာများ
 နှင့်တကွ ရွှေထီးတော် အထွတ်တင်လှူလေသည်။ စေတီ
 တော်အဝန်း အတောင် ၁၈၀၊ အစောက်အရပ်တော်
 အတောင် ၁၂၀ ရှိလေသည်။ စေတီတော်ကြီးကို တည်
 ထားကိုးကွယ်၍ ၅၅ နှစ်မျှအကြာ မိုးညှင်းမင်းတရားကြီး၏
 မြေးတော် ဒုတိယမင်းခေါင်လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၈၄၇
 ခုနှစ်တွင် ငလျင်ပြင်းစွာလှုပ်သဖြင့် စေတီတော်ကြီး ပန်း
 တင်ခုံ အစိတ်စိတ် ပြိုကွဲပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။ ဒုတိယမင်း
 ခေါင်၏ မယ်တော် အမိတ္တသီရိမိဖုရားကြီး ကိုးကွယ်သော
 ဆရာတော် မဟာကဿပမထေရ်မြတ်၏ တိုက်တွန်းချက်
 အရ အသစ်တစ်ဖန် ထပ်မံပြုပြင်တည်ခဲ့သည်။

မဟာရံတံတိုင်းတွင် ဆင်ရုပ်များရ၍ တည်တော်မူ
 သဖြင့် ထိုအချိန်မှ စတင်ကာ ရတနာစေတီဆင်များရှင်ဟု
 ဘွဲ့အမည်တွင်ခဲ့သည်။

သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် ရွှေထီးတော်

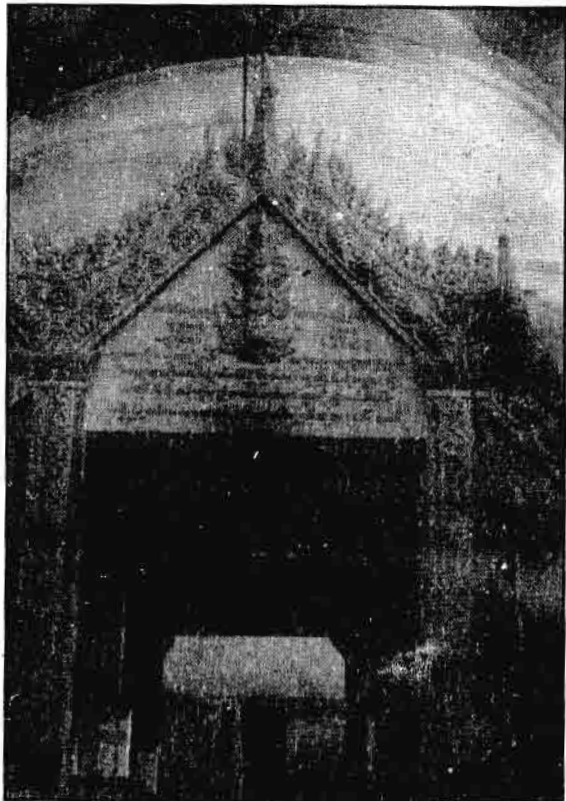

စစ်ကိုင်းမြို့ ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်ဘုရားကုန်းတော်သို့အတက် ဘုရားကိုစောင့်သော ဆင်မင်း

အသစ် တင်လျှောက် ကြိုဆိုခြင်းသို့ ဆင်နွဲ့ခဲ့ပြီး စေတီတော်ကြီးကို အက်စုံအသစ် ပြင်ဆင်မွမ်းမံတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင်လည်း ပျက်စီးယိုယွင်းမှုများကို ပြင်ဆင်ကာ ရွှေထီးတော် အထွတ်တင်ပူဇော်ခဲ့ပြန်လေသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တော်လဲပဲ့တင်သံများဖြင့် မြေငလျင်ကြီး ပြင်းထန်စွာလှုပ်ခဲ့ရာ ရတနာစေတီဆင်များရှင်စေတီကြီး အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲအက်ပျက်စီးသွားခဲ့ပြန်လေသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ဦးဆောင်၍ ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပြန်သည်။ သို့တစေ အပြီးမသတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၈ ခုနှစ်တွင် စတုတ္ထအကြိမ် မြေငလျင် လှုပ်ခဲ့ပြန်လေသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်လှုပ်သော မြေငလျင်မှာ ပြင်းထန်လှသည်။ တစ်လကျော်မျှ ကြာမြင့်သည်အထိ အပျက်အဆီးများလည်း ကြီးမားလှသည်။ စေတီတော်ကြီးတစ်ခုလုံး လေးဘက်လေးတန် အစိတ်စိတ် ကွဲအက်ပြတ်ထွက်ခဲ့ပြီး အင်တေအစိုင်အခဲကြီးများ ထုထည်ကြီးမားစွာ ပြုတ်ကျခဲ့သဖြင့် အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးမှာလည်း မြေသို့ ပြားပြားဝပ်လျက် ကျသွားခဲ့တော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ စေတီတော်ကြီးသည် အကောင်းပကတိ လုံးဝမကျန်တော့ဘဲ အုတ်ပုံကြီးအဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၁ ခုနှစ်အတွင်းက ဖြစ်သည်။ ရတနာစေတီဆင်များရှင် စေတီတော်ကြီးမှာ ထီးတော်ကင်းမဲ့လျက် စေတီပျက်ကြီးပမာ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ဘုရားပရိဝုဏ်တစ်ဝိုက် ချုံနွယ်ဝိတ်ပေါင်းတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် လူသူလေးပါးကင်းစင်လှသည်။ ရတနာစေတီဆင်များရှင် ဘုရားနှင့် စပ်လျဉ်းသော ကောလဟာလစကားတစ်ခု ရှိနှင့်နေသည်။ “အမေသေတောင် မစောင့်နဲ့၊ ဘုရားရောက်အောင်ပြေး” တဲ့။ ဘုရားကြီးအတွင်း ဌာပနာထားသည်မှာ ရွှေကိုယ်လေးငွေကိုယ်လေးများ၊ အဖိုးအနုဂ္ဂထိုက်တန်သော စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ရတနာများ လှည်းကိုးစီးတိုက်ခန့်မျှ ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

“ဘုရားပစ္စည်း အဆိပ်သီး” ဟုဆိုသည်။ အဆိပ်ပန်းကို ရွှေပန်းထင်မှတ်သူတွေလည်း ရှိပါသည်။ အခြေအနေအချိန်အခါကို အခွင့်ကောင်းယူကာ စောင့်ပြီး ငရဲမကြောက် သိုက်တူးဖို့ကြံနေသူများက ဘုရားအောက်ခြေ တနက်နေထောင့်မှ စတင်တူးဖော်လာရာ ဘုရားကြီး၏ အတွင်းသို့

ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်ဘုရားမုခ်ဦး

တိုင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဌာပနာတိုက်ကို ပိတ်ထားသည်။ ကျောက်ပျောက်ဖွင့်ရန်သာ ကျန်သည်။ မသမာသူတို့ ကျောက်ပျောက်ဖွင့်ရန် လုပ်ဆောင်နေကြဆဲမှာ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သည်။ ထိုအခိုက် ဆင်ကြီးတစ်ကောင်၏ အော်သံ ညဉ့်ယံကိုဖောက်ထွင်းကာ ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ စစ်ကိုင်းမြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သည်။ ဆင်အော်သံကြီး အထပ်ထပ် ပဲ့တင်သံပြန်နေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုင်ပင်ထားခြင်းမရှိဘဲနှင့် ရရာတုတ်ခားလက်နက် ကိုင်စွဲကာ ဘုရားကြီးရှိရာသို့ ဦးတိုက်ပြေးလအားခဲ့ကြရာ ဌာပနာတိုက် ဖောက်တော့မည့် သိုက်တူးသမားတို့ ဦးတည်ရာ ထွက်ပြေးကြရသည်။ သို့ရာတွင် ပြေးမလွတ်ချေ။ မြစ်ဆိပ်တွင် မသမာသူတစ်သိုက်အားလုံး ဖမ်းဆီးရမိခဲ့လေသည်။ ရတနာစေတီ ဆင်များရှင် စေတီတော်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါချေသည်။ ရတနာစေတီဆင်များရှင် စေတီတော်ကြီးမှ ဘုရားဖော်

ရရှိသော ဌာပနာများ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရန် ဓာတ်တော် တိုက်ကို တည်ဆောက်ထားခဲ့ပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ဓာတ်တော်များ၊ မွေတော်များ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ ကျောက် ရတနာများ၊ ပတ္တမြားစီခြယ်ထားသော ရွှေဆင်းတုများ စသည်တို့ကို သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။ ထိုသို့ သိမ်းဆည်း ထားရှိစဉ် ဌာပနာတိုက်ကို မသမာသူတို့ ဖောက်ထွင်းခြင်း ခံရလေသည်။ ခိုးယူခံရသော ပစ္စည်းအမျိုးပေါင်း ၁၄၄ မျိုးရှိပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင်ပင် ရှိသည်။ ဘုရားကြီးအား လေးကျွန်းအောင်မြင် အုတ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသာဂရ ဦးဆောင်ကာ ဘုရားကြီး ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်ခဲ့သည်။ အလှူခံရရှိသည့်ငွေ မလုံလောက်သဖြင့် ထုထည်အလွန်ကြီးမားသော ဘုရားကြီး၏ အုတ်တစ်လွှား ပတ်မီအောင်ပင် မတတ်နိုင်ပဲရှိသည်။ ဆယ်နှစ်လည်း ကျော်လာပြီ။ ဆရာတော်ကား စိတ်ပျက်အားလျော့လာ သဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်။ ယနေ့မှစတင်၍ နှစ်နှစ်အတွင်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းသို့မရောက်ပါက ပြုပြင်ရေးလုပ် ငန်းအား ဆက်လက် မလုပ်ကိုင်လိုတော့ပါ။ ကုန်းတော်ပေါ် သို့ပင် မတက်တော့။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားပြီးမြောက်အောင်မြင် အောင် လှူဒါန်းနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု သစ္စာပြုလေသည်။ ထိုသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်ပင် စေတီ တော်ကြီးအား တစ်ဦးတည်း ဒါယကာခံကာ ပြုပြင်မည့်သူ ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ဗိုလ်မှူးကြီး တင်သီန်းလူနှင့် ဇနီးဒေါ်ခင်ခင်စုတို့ ဖြစ်လေသည်။ အလှူဒါယကာ၏ ရက် ရောမူ၊ ဆရာတော် ဦးသာဂရ၏ တက်ကြွသောဦးဆောင်မှု၊ စစ်ကိုင်းမြို့သူ မြို့သားတို့၏ စိတ်အားတက်ကြွစွာ ပါဝင် ဆောင်ရွက်မှုတို့ဖြင့် ကိုးလတာတွင် စေတီတော်တည် ဆောက်မှု အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးသွားခဲ့လေသည်။ ဘုရားကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ထီးတော်ကြီးနှင့် စိန်ဖူးအထွတ် တင်လှူပွဲကြီးကိုလည်း ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ဝှဲချီးကျင်းပခဲ့ သည်။

ထီးတော်တင်လှူပွဲဇော်သည့် အစပထမနေ့တွင်ပင် ဘုရားပရိဝုဏ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော မဏ္ဍပ်များ တွက် ပျားများ တစ်ဆယ့်ရှစ်အုံတိတိ လာရောက်အုံဖွဲ့ကြ သည်ကို ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်အပေါင်းက ထူးဆန်းအံ့ဩ ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟု သိရှိရသည်။ ယင်းအပြင် ထိုည သန်းခေါင်မတိုင်မီ မြေလျင်တစ်ခု လှုပ်ခါသွားသည်

ဟု သိရှိရပါသည်။ ဘုရားကြီးထီးတင်ပွဲ ကျင်းပရာနေရာ ဝန်းကျင်မှလွဲ၍ အခြားမည်သည့်နေရာတွင်မှ ငလျင်လှုပ် ခြင်းမရှိဟု ဆိုပါသည်။

ငလျင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်ဘုရား ကြီးတွင် ကျွန်မ စစ်ကိုင်းမြို့၌ နေထိုင်ခဲ့စဉ်က ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းပါ ဆရာနန္ဒာမင်း လွင် ရေးသားသည့် 'စစ်ကိုင်းမြို့ ရတနာစေတီ ဆင်များရှင် ဘုရားကြီး၏ ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်များနှင့် အဓိဋ္ဌာန်အောင် ပြုလ်သက်စေ့ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်း' ဆောင်းပါးပါအတိုင်း ရှစ်ရက်အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်ခဲ့သည်။ အခါအားလျော်စွာလည်း ပြုလ်သက်စေ့ပုတီး ရှစ်ရက် မကြာခဏစိပ်ခဲ့သည်။ မကောင်းသော ပြုလ်စီးပြုလ်နင်းများ ကင်းစင်ပြီး လိုအင် ဆန္ဒအချို့အဝ ပြည့်စုံစွာရရှိခဲ့သည်ကား ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီး အလုပ်တာဝန်မှ သက်ပြည့် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းသည် ဇီဝိတသံဃ ဆေးရုံတွင် ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့ နေထိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့သော ဆေးရုံဝင်းအတွင်းရှိ တိုက် ခန်းခြောက်လွှာ ဝရန်တာမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုသည့်အခါ လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို နေညမဟူ ကြည့် ညိုသပွယ်စွာ ဖူးမြော်ရပါသည်။ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်း လှပါသည်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အမြာမြာနှင့် အစဉ်သဖြင့် တွေ့ကြုံရရှိခဲ့ပါသည်။

ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကား အတိုင်းမသိ ကြီး မားလှသည်ကို ကျွန်မကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ခံစားသိရှိခဲ့ရပါ ကြောင်း ချစ်စွာသော စာဖတ်သူများအား ဓမ္မဒါနဝေမျှ လိုက်ရပါသည်။

မြစိမ်းသပြေ

စာကိုး

- ရတနာစေတီဆင်များရှင်စေတီတော်ကြီးသမိုင်း၊
- Bi Weekly Eleven No13, Vol 1.
- ကိုယ်တိုင်သွားရောက်လေ့လာမှု

ကမာရွတ်က ဆင်ရေတွင်း

ခံရိုပ်ငြိမ် မောင်တင်ချို

တစ်နေ့ ကျွန်တော့်သား ကြီး မောင်ဇော်ဟိန်းကို ကျွန်တော်တို့ မြကန်သာမှာရှိတဲ့ မိုးကုတ်ကျောင်းဝန်းက 'မဟာသိဒ္ဓိ ရှင်စေတီတော်မြတ်' အကြောင်း ရေးသားပြီး ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကို သွားပို့ဖို့ လွှတ်လိုက်ပါသည်။

“ဖေကြီး...ကျွန်တော် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကို စာမူပေးပြီး ပြီ။ ဦးလေး ဦးမောင်မောင်မြင့် အေးက ဖေကြီးကို ကမာရွတ်က ဆင်ရေတွင်းအကြောင်း ရေးပေးပါလို့ ပြောတယ်။ အဲဒါ ဖေကြီး ရေးပေးပါဦး”

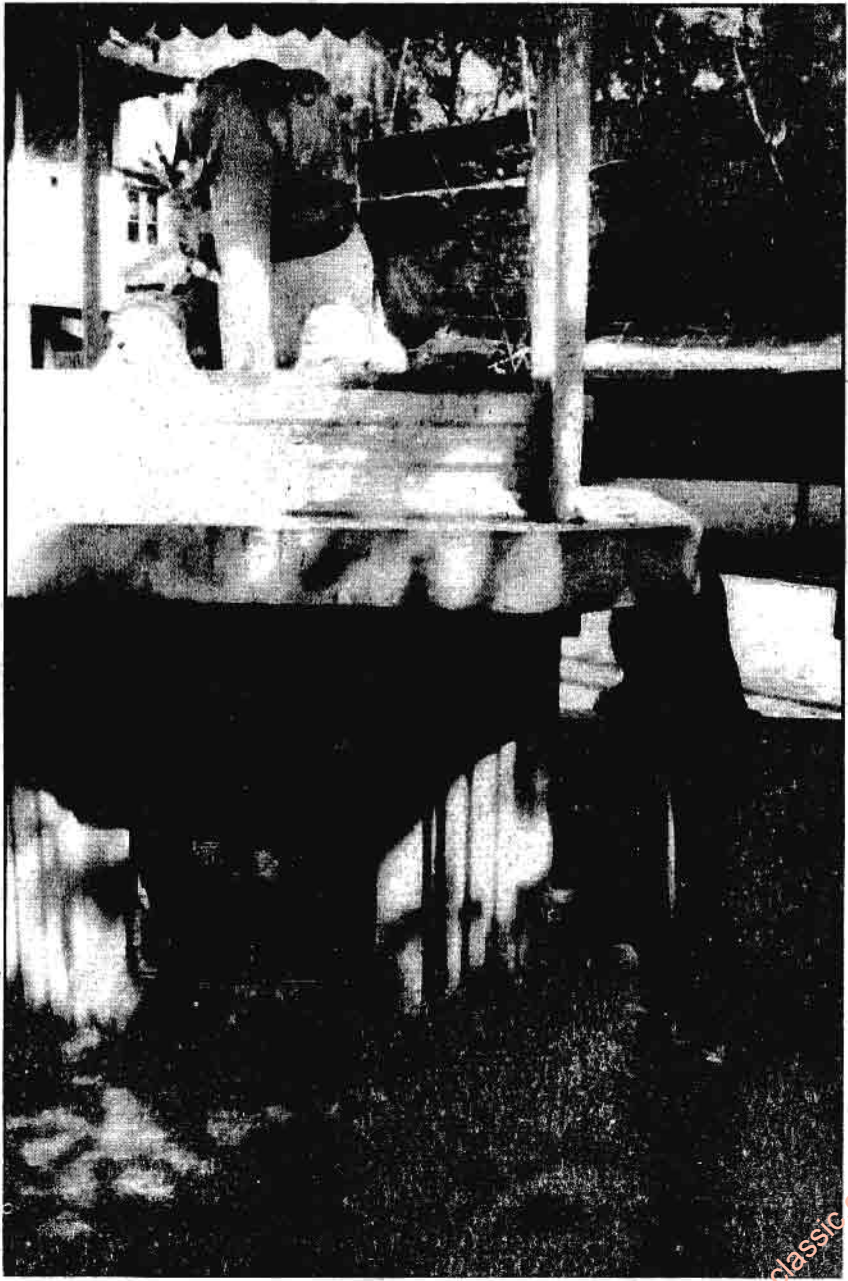
“အေး...ရေးတာပေါ့ သားကြီးရာ”

ဆင်ရေတွင်းဆိုတာ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်မှာရှိတဲ့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့မနက်မှာ ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့က ဘောလုံးကစားကွင်းမှာ ဘောလုံးကစားဖို့ ကိုဖိုးထောင် (ခေါ်) ကိုသိန်းဇံအဖွဲ့ ရောက်လာတာတွေ့တာနဲ့ -

“ကို ဖိုးထောင် ရေ... ခဏလောက်ကြွပါဦးဗျာ။ မေးစရာလေးရှိလို့ပါ”

“ဘာများလဲ ကိုတင်ချိုရ”

“ဒီလိုပါဗျာ၊ ကိုဖိုးထောင်က ဆင်ရေတွင်းသား စစ်စစ်ဆိုတော့ အဲဒီဆင်ရေတွင်းအကြောင်းလေး သိချင် လို့ပါ”

“ကိုတင်ချိုပြောတာ ကျွန်တော်မရှင်းဘူးဖြစ်နေ တယ်”

“ကိုဖိုးထောင်တို့ ရပ်ကွက်အတွင်းက ဆင်ရုပ်ကြီး နဲ့ ရေတွင်းအကြောင်းပါ”

“ဪ... ဒါလား၊ ကျွန်တော်သိသလောက် တော့ ပြောပြပါ့မယ်။ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်တုန်းကတည်း က ဒီဆင်ပုံဟာ သေးသေးလေးပါ။ ဆင်ရုပ်ဝမ်းဗိုက်ကနေ စမ်းရေလိုအေးမြတဲ့ရေက တစ်စက်တစ်စက်ကျနေတယ်။ အောက်မှာတော့ တွင်းကြီးလိုဖြစ်နေပြီး ရေကအမြဲပြည့်နေ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆော့ကစားပြီး မောလာတဲ့အခါ အမောပြေရေခပ်သောက်ကြတာ။ ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ လည်း ဒီရေကိုပဲ သောက်ရေ၊ သုံးရေအဖြစ် အသုံးပြုကြ တာ အခုထိပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီတစ်ဗိုက်က ကျွန်တို့ရပ် ကွက်၊ ကန်ဖွန်းခင်းရပ်ကွက်ကလူတွေလည်း ဒီရေကိုပဲခပ် ပြီး အသုံးပြုကြရတာဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်သူ ရပ် ကွက်သားတွေကလည်း အများပြည်သူ သောက်သုံးနိုင်ဖို့ အတွက် ဆင်ပုံဘေးနားမှာ ရေတွင်းတူးပေးထားရတယ် ဗျာ။

အဲဒီနေရာကတော့ သုံးရေ၊ ချိုးရေအတွက်ပေါ့ဗျာ။ ဆင်ပုံဝမ်းဗိုက်က ကျတဲ့ရေကတော့ သောက်ရေအဖြစ် အသုံးပြုကြရတယ်။ အခုလို ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်းမရှိသေးဘူး”

“ဒီလိုဗျာ၊ ကိုဖိုးထောင်ရ။ ကျွန်တော်သိချင်တာက ဒီဆင်ပုံက ဘယ်ကဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြစ်လာတာလဲဆိုတာ သိချင်တာဗျာ”

“ကျွန်တော် သိရသလောက်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘိုး၊ ဘွား၊ ဘီ၊ ဘင်ကတည်းကပဲလို့ ဆိုရမယ်။

ကိုတင်ချိုလည်း ကြားဖူးမှာပါ။ ကိုတင်ချိုတို့ အရင် နေခဲ့တဲ့ အင်းလျားရွာသစ် (စံရိပ်ငြိမ်)ရပ်ကွက်နဲ့ အခု ကျွန် တော်နေတဲ့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်ဆိုတာ မရှိသေးဘူးဗျာ။

အင်္ဂလိပ်ခေတ်ကျမှ အင်းလျားမှာနေတဲ့ရပ်ကွက် တို့ ဖျက်ပြီး အခုစံရိပ်ငြိမ်လို့ခေါ်တဲ့နေရာမှာ အင်းလျားရွာ

အသစ်ရပ်ကွက်ဆိုတာ ဖြစ်လာသလို ကျွန်တော်တို့ ဆင်ရေ တွင်းရပ်ကွက်လည်းဖြစ်လာတာဗျာ။

ကျွန်တော်တို့အဘိုး၊ အဘွားတွေပြောဖူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်မှာ ရှမ်းလူးမျိုးတွေ အတော်များများ နေထိုင်ကြတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်လည်း ရှမ်းမျိုးနွယ်ပါပဲ။

တစ်နေ့ ရှမ်းအဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို အိပ်မက် ပေးတယ်။ အိပ်မက်အရ သွားကြည့်တော့ ဆင်ရုပ်ကလေး တွေ့တယ်တဲ့။ အဲဒီဆင်ရုပ်ကလေးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကနေ ရေ တစ်စက်တစ်စက် ကျနေတယ်။

ရေကလည်း ကြည့်လင်အေးမြနေတယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီရှမ်းအဘိုးကြီးက ဆင်ရုပ်ဝမ်းဗိုက်အောက်နားမှာ အနက်သုံးတောင်လောက် မြေတူးပေးလိုက်တော့ ဆင်ပုံ ဝမ်းဗိုက်ကကျတဲ့ ရေတစ်စက် ရေတစ်စက်ဟာ အဲဒီကျွင်း ထဲကျတော့ ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေလည်း သောက် သုံးရေအတွက် အဆင်ပြေကြတာပေါ့။

နောက်ပြီး အဲဒီဆင်ရုပ်အပေါ်မှာ နတ်ကွန်းလည်း ဆောက်လုပ်ပေးထားတယ်ဗျာ။ ရပ်ကွက်အတွက် အစောင့် အရှောက်လည်းဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်နေလာတာလည်း ကြာပါပြီ။ အခုထိ မီးလန့်တာတို့၊ မီးလောင်တာတို့ မရှိဘူးဗျာ။

ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သားတွေ အတွက် ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ၊ အလှူတော်မင်္ဂလာပြုကြမယ် ဆိုရင်တော့ အဲဒီနတ်ကွန်းမှာ အရင်ပြသကြရတယ်ခင်ဗျာ။ ပြီးမှ ကမာရွတ်ရဲစခန်းဝင်းမှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးပင်ကို

www.burmeseclassic.com

သွားပြုကြရတယ်။ နောက်မှ ရွှေတိဂုံဘုရားကို သွားပြုကြ
ရတယ်။ ရိုးရာတစ်ခုလို ဖြစ်နေတာပေါ့ဗျာ။

နောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်
သားတွေကပဲ စုပေါင်းပြီး ဆင်ရုပ်အသေးကလေးကို ငိုပြီး
ဆင်ရုပ်အကြီးလုပ်ပေးတယ်ဗျာ။

လမ်းနဲ့တစ်ပြေးတည်းဖြစ်နေတဲ့ ရေတွင်းကိုလည်း
ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး ဆင်ရုပ်ဝမ်းဗိုက်က ကျနေတဲ့ တွင်းကို
လည်း အင်တောနဲ့ပြန်လည်မွမ်းမံကြတော့ အနီးအနားမှာရှိ
တဲ့ ပျော်ဘွယ်ရပ်ကွက် (အခု မြကန်သာအိမ်ယာ)၊ ကန်ဖွန်း
ခင်းရပ်ကွက်၊ ကျွဲကုန်းရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေ
အတွက် သောက်သုံးရေအဆင်ပြေကြတာပေါ့။

ဪ... ဒါနဲ့ တစ်ခုပြောရဦးမယ် ကိုတင်ချိုရ။

တစ်နေ့ ရန်ကုန်မြို့ထဲမှာနေတဲ့ မိသားစုရဲ့ သား
တစ်ယောက်ဟာ မျက်စိမကြည်မလင်တော့ မျက်စိရောဂါ
ပေါ့ဗျာ။ ဟိုဆရာနဲ့ကုလိုက် မပျောက်၊ ဒီဆရာနဲ့ကုလိုက်
မပျောက်ဖြစ်နေတယ်တဲ့။

တစ်ညမှာတော့ သူ့အမေကို အိပ်မက်ပေးတယ်တဲ့။
ကမာရွတ်မှာရှိတဲ့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်က ဆင်ရုပ်ရဲ့
ဝမ်းဗိုက်က ကျတဲ့ရေစက်ကို မျက်စဉ်းခပ်ပေးပါ။ သား
ကလေးရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်ပေါ့ဗျာ။

ဒါနဲ့ သူတို့လည်း နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ မိသားစု
တွေ တိုင်ပင်ပြီး ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်
ကို ရောက်လာကြတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်အဖေနဲ့တွေ့တော့
သူတို့ရဲ့ အိပ်မက်ဖြစ်စဉ်လေးရယ်၊ သားလေးရဲ့ မျက်စိ
ရောဂါလေးပါ ပြောပြတော့ အဖေက သူတို့ကို အဲဒီဆင်ရုပ်
ဆီ ခေါ်သွားကြတယ်ဗျာ။ ဟိုရောက်တော့ သူ့အဖေ၊ သူ
အမေတွေက ပါလာကြတဲ့ ဖယောင်းတိုင်၊ ဆီမီးအမွှေးနဲ့
သာတိုင်တွေကို နတ်ကွင်းမှာ ပူဇော်ပသကြတာပေါ့ဗျာ။

နောက်ပြီး ကျွန်တော်အဖေက ဆင်ရုပ်ဝမ်းဗိုက်က
ကျတဲ့ရေစက်ကို လက်နဲ့ခံပြီး သူ့သားလေးရဲ့ မျက်စိကို
မျက်စဉ်းခပ်ပေးတယ်ခင်ဗျာ။ အိမ်မှာ ခပ်ဖို့အတွက်လည်း
ပုလင်းနဲ့ထည့်ပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီလိုခပ်ပေးတာ တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့
သားလေးရဲ့မျက်စိဟာ အလျင်းပျောက်ကင်းသွားတယ်။
ဒါနဲ့ သူတို့မိသားစုလည်း ဝမ်းသာလွန်းလို့ ကျွန်တော်အဖေ

ဆီ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေနဲ့ လာကန်တော့ကြတယ်ခင်ဗျာ။
ဒါက ကျွန်တော် မျက်စိနဲ့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်
တစ်ခုပေါ့ဗျာ။

တကယ်လည်း အားကျလောက်စရာပါဗျာ။ နောက်
တော့ ကျွန်တော်တို့ ရွာသူရွာသားလည်း မနက်၊ မနက်
တိုင်း ဆင်ရုပ်ဝမ်းဗိုက်ကကျတဲ့ မျက်စဉ်းခပ်ကြတာ အခုထိ
ပါပဲ။

အဲဒီဆင်ရေတွင်းကို အစွဲပြုပြီး ဆင်ရေတွင်းရပ်
ကွက်၊ ဆင်ရေတွင်းမှတ်တိုင်လို့ ခေါ်တွင်ခဲ့တာကိုလည်း
ကိုတင်ချိုသိပြီးသားပါ။

အခုတော့ ဆင်ရေတွင်းရပ်ကွက်က အရင်နဲ့ မတူ
တော့ဘူးဗျ ကိုတင်ချိုရ။

အရင်ဆို လူတွေသုံးတဲ့ ရေတွင်းကြီးဘေးနားမှာ
ဗွက်တွေ၊ ရေအိုင်တွေနဲ့သွားလာရေး သိပ်ဒုက္ခရောက်ကြ
တယ်ခင်ဗျာ။ အခုတော့ဗျာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရပ်ကွက်သား
တွေဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ထွေးရီရဲ့ မတည်မှုနဲ့အတူ ရပ်ကွက်သူ
ရပ်ကွက်သားတွေရဲ့ ပြုပြင်ဆောက်လုပ် လမ်းဖောက်လုပ်ခဲ့
ကြတာဟာ တကယ်ကို ကြည်နူးစရာပါပဲ ကိုတင်ချိုရ။”

“အေးဗျာ၊ ကိုဖိုးထောင် အခုလိုပြောပြတဲ့အတွက်
အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ ကျန်တဲ့သူတွေလည်း
ဗဟုသုတရအောင်လို့ပေါ့ဗျာ”

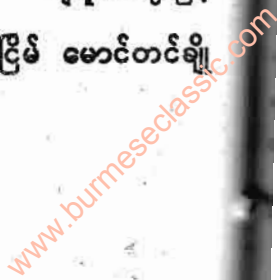
“ကဲ ... ကိုတင်ချိုရေ၊ သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျာ”

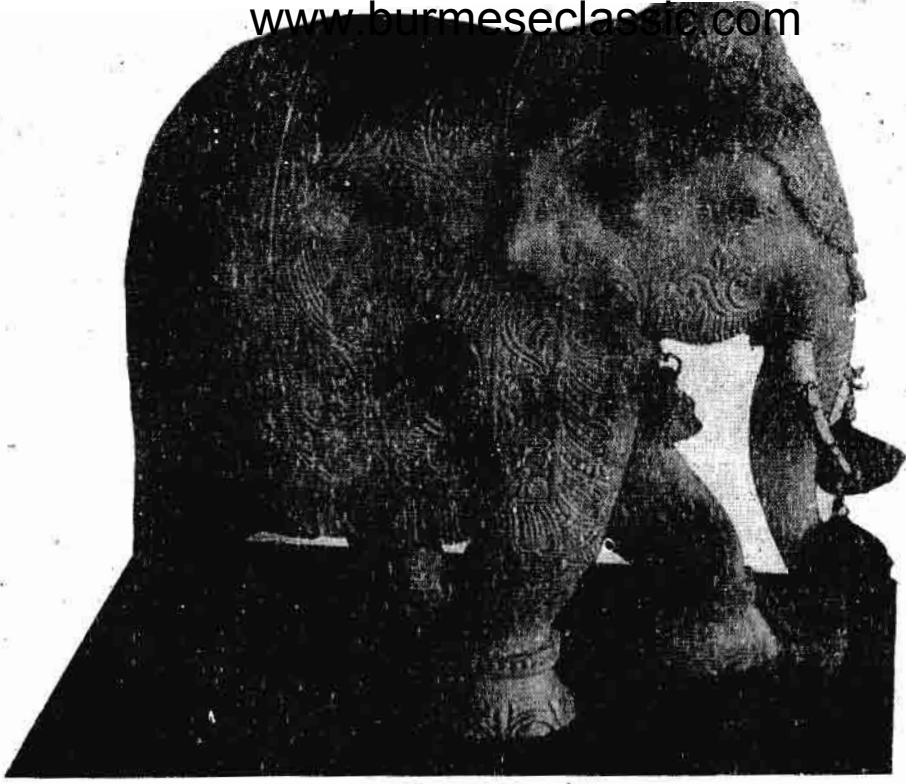
ဪ... အခုတော့လည်း ဆင်ရေတွင်း ရက်
ကွက်ကြီးဟာ အရင်နဲ့မတူ၊ တစ်မူထူးခြားနေတာကတော့
အမှန်ပဲခင်ဗျာ။

ဆင်ရုပ်အောက်က ရေတွင်း၊ ဆင်ရုပ်ဘေးက ရေ
တွင်းတွေ ပြန်လည်ပြုပြင်တူးဖော်ပြင်ဆင်ထားတော့ တွေ့
မြင်ရမှာကတော့ မုချပဲခင်ဗျာ။

အသွင်အပြင်တွေ ထင်လင်းလာတဲ့ ကမာရွတ်မြို့၊
နယ်၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်က ဆင်ရေတွင်းကိုတော့ တစ်ခါ
တစ်ခေါက်လောက် လှမ်းခဲ့ကြပါခင်ဗျာ။

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်
စံရိပ်ငြိမ် မောင်တင်ချို

ဆင်သွားရင် လမ်းဖြစ်တယ်

ဒောင်ဒုံကြီးမောင် (ဂန္ဓာရီ)

ခရီးမပေါက် ရောက်လိုရာမဖြစ် အကြံ ၁၀၀၀ သစ်
ပျံ့သူတွေ ခဏခဏကြည့် မေးကြတွေ့နေကြ ဖြစ်စဉ်တွေ
မှာ ဒီကစ ကြုံနေကျလို စိတ်ပါတုန်း ဆောင်းပါးလေး
စိပုစိအဖြစ် လာဘ်မိုးတွေတဲ့ ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေး
ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကပဲ လက်ဆင့်ကမ်း ပညာဖြန့်ဝေဒါနပြု
က်ပါတယ်။

ဟိုးတလောဆီက (ဘာသာခြား) ကျွန်တော်မိတ်
ဝူ အရာရှိကြီးတစ်ဦးက အကူအညီတောင်းလာပါတယ်။
မှာ အရည်အချင်းလည်းရှိတယ်။ လူကြီးတွေနဲ့လည်း
ဟဇာတဖြစ်လျက် ရာထူးတိုးနေရာကောင်း ဘာမှ
ပွယ်ကူဘဲ လက်ရှိနေရာ၊ လက်ရှိရာထူးနဲ့ နှစ်ပေါင်း
စွာဖြတ်သန်းနေရတဲ့အကြောင်း ညည်းညည်းညူညူ
ပြောလာပါတယ်။ သူ့ဘာသူ လမ်းကြောင်းမြန်မြန်လေး

ကောင်းခြင်း၊ ပြောင်းခြင်းတဲ့ ဆန္ဒကိုလည်း ကျွန်တော်ဆီ
တင်ပြဆန္ဒပြုလာပါတယ်။ ဘာသာခြားဆိုပေမယ့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးက စေတနာသဒ္ဓါလည်းကောင်း။ အသောက်အစားနဲ့
ပွေတာ့ပိတားလည်းမရှိတော့ ကျွန်တော်တတ်နိုင်တဲ့ ကုန်ရ
နည်းပညာနဲ့ ကူညီဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီး အကြံဉာဏ် ပေးလိုက်ပါ
တယ်။

ဆင်သွားရင် လမ်းဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလေး
အတိုင်း အားကြီးပြီး လူနဲ့နာမ်ခြင်းတူတဲ့ "ဆင်"ပုံကို သူ
မွေးနေ့ရဲ့ မနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်တိတိမှာ ဖူးခန်း (သို့
မဟုတ်) အိမ်ရဲ့ညှော်ခန်းမှာ ချိတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီ
ဆင်ပုံရဲ့ ထိပ်မှာလည်း (သူက စနေသားဖြစ်လို့)

"စနေသား ဆင်သွားရင် လမ်းဖြစ်တဲ့တတ်ရပြီ" လို့
ရေးပြီး ကပ်ခိုင်းပါတယ်။ ဓာတ်ပန်းချီ ကပ်တဲ့နေရာမှာ

ဒါနပြောက်အောင် ကလေးခုနစ်ယောက်ကို သကြားလုံးနဲ့ ကရေကရာဝေဖို့လည်း တိုက်တွန်းလိုက်တယ်။ သုံးလတိတိ စောင့်ကြည့်ပါ။ ထူးခြားရင် လာပြောဖို့လည်း မှာလိုက်မိ တယ်။ အရေးကြီးတာက အပြောင်းအရွှေ့ပါလာရင် သတိ ထားပြီး ပြောင်းဖူး (ပြုတ်၊ ကြော်၊ မီးဖုတ်) မစားဖို့ သတိ ထားပါ။

သုံးလထက် ပိုမြန်ချင်ရင်တော့ ကြံခဏခဏစားပါ လို့ အကြံပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုအတိုင်း သူလုပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ နှစ်လနီးပါးအကြာ ပြန်တွေ့တော့ လက်ရှိရာ ထူးက တိုးဖို့ စာမေးပွဲ လူတွေ့ဖြေဖို့ ရန်ကုန်သွားရမယ့် အကြောင်း နိုင်ငံခြားမှာ လေ့လာရေးခရီး သုံးလအတွက် ဌာနကလွှတ်တဲ့ အရာရှိ ၃၀ ရွေးရာမှာ သူနာမည် အရွေးခံ ရကြောင်း ရှေ့လနိုင်ငံခြားသွားရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ပြန် လာရင်လည်း မန္တလေးတိုင်းထဲက လစ်လပ်တဲ့နေရာတစ်ခု ဝင်ဖို့ အော်ဒါအသင့်ဖြစ်နေကြောင်း ဝမ်းသာအားရ အကြောင်းပြန်လာပါတယ်။ ခုတော့ သူလည်း ဟင်္သာတမှာ မရှိတော့ပါဘူး။ မန္တလေးကို ရာထူးတိုးနဲ့ ပြောင်းသွားပါပြီ။ ဒါက ဘာသာခြားတွေအတွက်ပါ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ၂၀၀၃ ခုနှစ်က နေရာ မရ အခက်အခဲကြုံနေတုန်း ရန်ကုန် ခဏအိမ်ဌာနခရီးနဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားက နေလဘုရားတန်ဆောင်းမှာ အလုပ်လုပ် နေရင်း ဆင်တွေ နိမိတ်ထံပေါ်လာဖူးလို့ တိရစ္ဆာန်ရုံကို သွား။ ဆင်တွေကို ကြည့်ဒါနပြု။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတွေ ပူဇော် ရတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးကံပွင့်ဂါထာ ၃၇ အုပ် ၂၁ ရက် ရွတ်ပွားတဲ့ အပြင် အဲဒီခရီးမှာ ဆောင်းပါးစာမူခ သွားလှူတော့ လာဘ် မိုးရွေက ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေးက ဘုရားနောက်ခံနဲ့ ဆင်ပုံဓာတ်ပုံ ထုတ်ပြရင်း “အံ့ကြီးမောင်ရေ... ဒီဆင်ပုံကို ကြည့်ရင်း ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအဖုံးမှာ (ဆင်သွားရင် လမ်းဖြစ် တယ်)ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ပရိသတ်တွေကို လက်ဆောင်ပေး ရင် ကောင်းမလားလို့ စိတ်ကူးနေတာကွ”လို့ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ပြောဖူးပါတယ်။ (ဒါပေမယ့် အဲဒီ နောက်လမှာ ရောင်ပြန်အဖုံးမှာ ဆင်ပါတဲ့ “ရွှေဘုန်းတော် တိုးပါလို့ ငွေမိုးတွေရွာ”ဆိုတဲ့ မဂ္ဂဇင်းသာ ထွက်လာပါတယ်။)

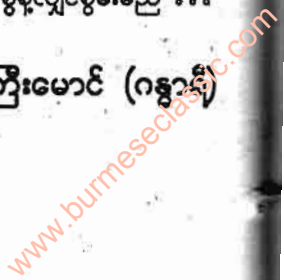
ရန်ကုန်က အပြန်မှာတော့ စွယ်စုံဆင်ပါတဲ့ ပုံတစ်ပုံ ရှာပြီး ကျွန်တော့်အလုပ်ခန်းမှာ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ မနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှာ ချိတ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ ဘုရားနဲ့

သူတော်ကောင်းတွေကို မုန့်လုံးရေပေါ်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကြံတို့လှူပြီး အိမ်နားက ကလေးခုနစ်ယောက်ကို ချိုချင် ဝေပြီး ခဲတံ၊ ပေတံ၊ ကစားစရာတွေ ကံစမ်းမဲဖောက်ပေးပြီး စာရေးတံမဲ ဒါနပြုလိုပါတယ်။ ပုံချိတ်တဲ့နေ့ကစပြီး နေ့စဉ် ဘုရားအလောင်းတော် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းနဲ့ ဗျာဒိတ်ခံ ပါလေ ယျဆင်မင်းတို့ကို ရည်စူးပြီး ကြံချောင်းသုံးချောင်း လှူထား လိုက်ပါတယ်။ ၂၁ ရက်တိတိလည်း ဆင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဟူးကံပွင့်ဂါထာကိုလည်း တစ်နေ့ ၃၇ ခေါက် (နံနက်တစ်ခါ၊ ညတစ်ခါ) တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရွတ်ပြီး ကုသိုလ်ပွားများဖူးခဲ့လို့ ကျပ်တည်းနေတဲ့ လမ်းပွင့် သွားခဲ့ဖူးပါတယ်။ လာဘ်လာဘကလည်း ပြန်ပွင့်လာဖူးပါ တယ်။

ခုချိန်မှာတော့ ကျွန်တော့်ဟောခန်းထဲမှာ နိုင်ငံခြား ပိုစတာ (၄ ပေ x ၈ ပေ)ဆိုဒ် ဆင်တွေအများကြီးပါတဲ့ ပုံကိုလည်း ချိတ်ထားဆဲပါ။ ဘုရားဆင်းတုတော်နားမှာ လည်း ငွေအိုးနဲ့ ကြံတစ်ချောင်းကို အရင်းကိုအောက်က ထားပြီး အများပေါ်မှာ ငွေ ၁၀၀၀ ကျပ်ကို အလံပုံစံချီပြီး လှူထားပါတယ်။ ဒီဆောင်းပါးကိုဖတ်လို့ လမ်းပွင့်လာဘ်ပွင့် နေရာကောင်းမှာ အထာကျခင်ရင်တော့ (ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ အနေနဲ့) နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ဒီဝါတပတိအစချီ (သဗ္ဗဇယျ မင်္ဂလာဂါထာ)နဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကံပွင့်ဂါထာကို ၃၇ ခါထက်မနည်း ရွတ်ပွားပြီး ဓာတ်ပန်းချီ ဘိသိက်အစီအရင်ကို တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်ပါလို့ မေတ္တာဖြင့် ရောင်ပြန်ကနေ ဓမ္မဒါနပြု လိုက်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးကံပွင့်ဂါထာကတော့... .

ကောဏ္ဍညော၊ နာရဒေါသတ္တာ၊
သိဒ္ဓတ္ထ ကောဏာမနာ။
ဗုဒ္ဓဝါရေ အဘိဇာတာ
တေ နမဿာမိ သာဒရံ။
နဝေနာနေန ကမ္မေန
ပေါရာဏကံ ပိနဿတု။
စတုန္တံ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
သဒါ သုဒီ ဘဝန္တုမေ။
သုခိတာ ဟောထ သဗ္ဗဒါ...
စွန့်လျှင်စွမ်းမည်... .

အောင်အံ့ကြီးမောင် (ဂန္ဓာရီ)

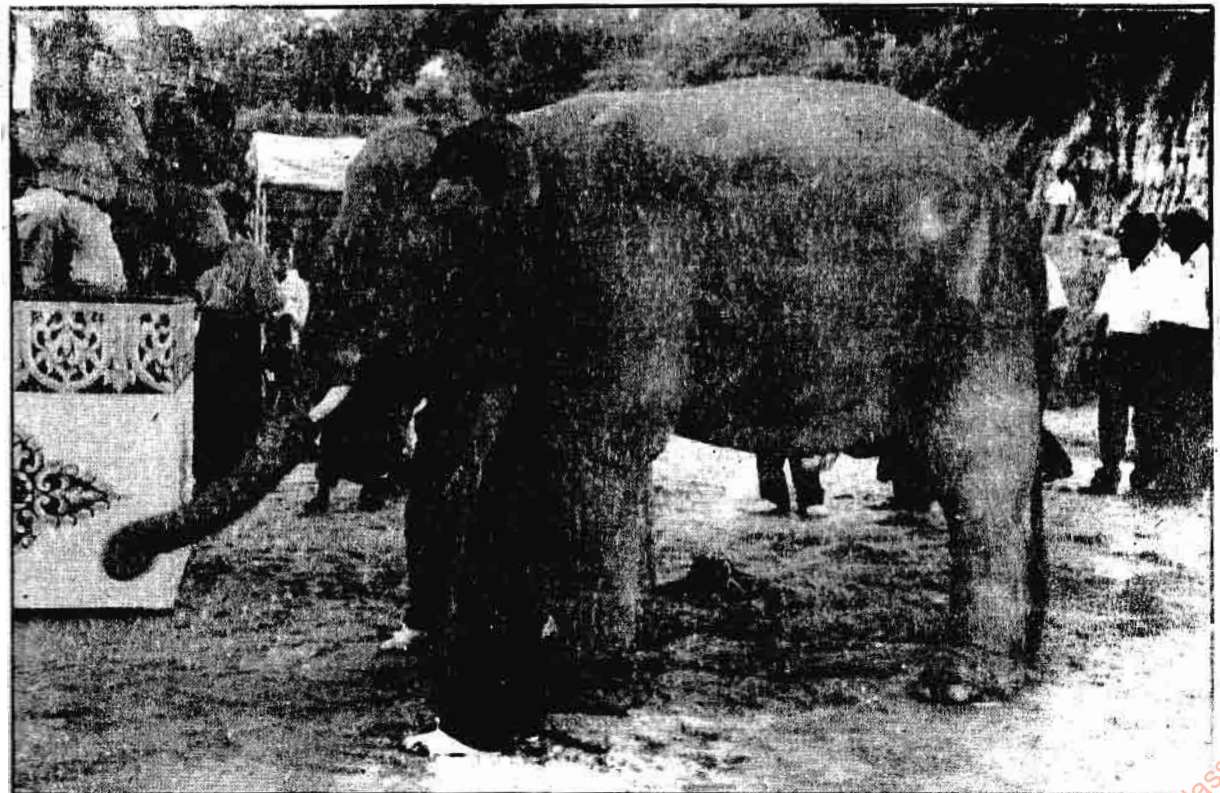
မြန်မာ့ဆင်ဖြူတော်ရတနာ

ယောနကဘိုးထောင်

အရှေ့တောင်အာရှ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ သီဟိုဠ် စသည့် ဒေသများတွင် ဆင်ဖြူတော်များကို ရတနာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားရှိခဲ့ကြသည်။ ဆင်သည် ကုန်းနေသော ဝါများတွင် အကြီးဆုံးသော ဝါဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ် မြန်မာ့တပ်မတော်များတွင် ဆင်တပ်သည် အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ကျော်ကြားသော ဆင်စီးချင်းထိုးပွဲများ ရှိခဲ့သည်။ အိန္ဒိယ၊ မြန်မာ၊ ထိုင်းနိုင်ငံများတွင် မင်းခမ်းမင်းနားများ၌ ဆင်ကို အသုံး များခဲ့သည်။ မြန်မာ့ကျမ်းဂန်အလိုအရ ဆင်များ အစွယ်ပေါက်ပုံကိုလိုက်၍ ...

- (၁) အစွယ်လုံးဝမရှိသော ဟိုင်းဆင်။
- (၂) သေးသွယ်အစွယ်၊ တိုသောအစွယ်ရှိသော ဟံဆင်။
- (၃) အစွယ်တစ်ချောင်းသာရှိသော တည်ဆင်။
- (၄) အစွယ်နှစ်ချောင်းစုံရှိသော တံဆင်ဟူ လေးမျိုးခွဲခြားထားပါသည်။

ဆင်တို့၏ ဗလအားကိုလိုက် ၁၀ မျိုး ခွဲခြားပြန်သေးရာ အစဉ်အတိုင်း တစ်မျိုးထက်တစ်မျိုး ဆယ်ဆစ်အားကောင်းကြောင်းသိရသည်။ ထိုဆင်များမှာ ...

- (၁) လူ ၁၀ ယောက်အားရှိ၍ ညင်းညင်းအော် တတ်သော ဆင်မည်းမျိုးဖြစ်သော ကာဠာ ဝကဆင်
- (၂) ဂင်္ဂါမြစ်တဝိုက် ကျက်စားသော ဂဏ်ယုဆင်
- (၃) ဝါဖျော့ဖျော့အရောင်ရှိသော ပဏ္ဍရဆင်
- (၄) ကြေးနီရောင်အဆင်းရှိသော တမ္ဗဆင်
- (၅) ကြောင်သောအဆင်းရှိသော ပိင်္ဂလဆင်
- (၆) အနံ့မွှေးသော ဂန္ဓဆင်
- (၇) တင့်တယ်စွာ သွားတတ်သော မင်္ဂလဆင်
- (၈) ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော ဟေမဆင်
- (၉) ဖြူသောအဆင်းရှိ၍ နှာမောင်းအမြီး လှပရှည် သွယ်ပြီး ကောင်းကင်၌ ကျက်စားတတ်သော ဥပေါသထဆင်

(၁၀) ဘော်ငွေအဆင်းရှိပြီးလျှင် ညီညွတ်စွာ အစွယ်နှစ်ချောင်းမှ ရောင်ခြည်ခြောက်မျိုးထွက်ပြီး အမြီး၊ ဦးခေါင်းရှည်သွယ်၍ အလုံးစုံသော ကြန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကောင်းကင်၌လည်း ပျံသွားနိုင်သည့် ဆဒ္ဒန် ဆင်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်တော်လာ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဝတ္ထု သည် ကရုဏာရသ၊ သင်္ဂါရရသ စသော ရသပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံလှပါသည်။ ဥတေနဇာတ်တွင်လည်း ဥတေနမင်း၏ မယ်တော်ကို သားတစ်မှတ်၍ ငှက်ဆင်ကြီးချီရာ ကျောက် ဆည်အရပ် တောကြီးထဲသို့ ချီလာပုံနှင့်တကွ ဆင်များကို နိုင်သောဂါထာကို ရွတ်ဆို၍ ဆင်များကို ခိုင်းစေပုံ၊ ယန္တရား စက်ရုပ်ဆင်ဖြင့် ဥတေနမင်းအား ထောင်ဖမ်းပုံနှင့်တကွ သာမာဝတီ၏ သစ္စာ၊ မေတ္တာတို့ကို ဖော်ကျူးထားပုံမှာ အလွန်အမင်း နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်လာ အရက်ကိုးမောင်းတိုက်ထားသော နာဠာဂီရိ ဆင်ရိုင်းကြီး၏ ရန်လိုမှုကို ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် နှိမ်နင်းပုံသည်လည်း သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

မြေပိုင်း ခေတ်မြန်မာ့သဘင်ပညာတွင် ထင်ရှား သော မင်းသမီး မရွှေမြင်သည် ရနောင်မင်းသား မောင် မောင်တုတ်၏ ဆင်ဖြင့် အခိုးခံရသဖြင့် ဆင်ခိုးမလေးဟု ကျော်ခဲ့ဖူးပါသည်။ နက္ခတ်တာရာကြီး ကိုးလုံးတွင်လည်း ဆင်တာရာသည် တာရာတစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဟိန္ဒူ

ဘာသာဝင်တို့ ကိုးကွယ်သော ယနေ့ မဟာဝိဇ္ဇာနတ်မင်းကြီး သည်လည်း ဆင်ဦးခေါင်း လူကိုယ်နှင့်ဖြစ်ပါသည်။

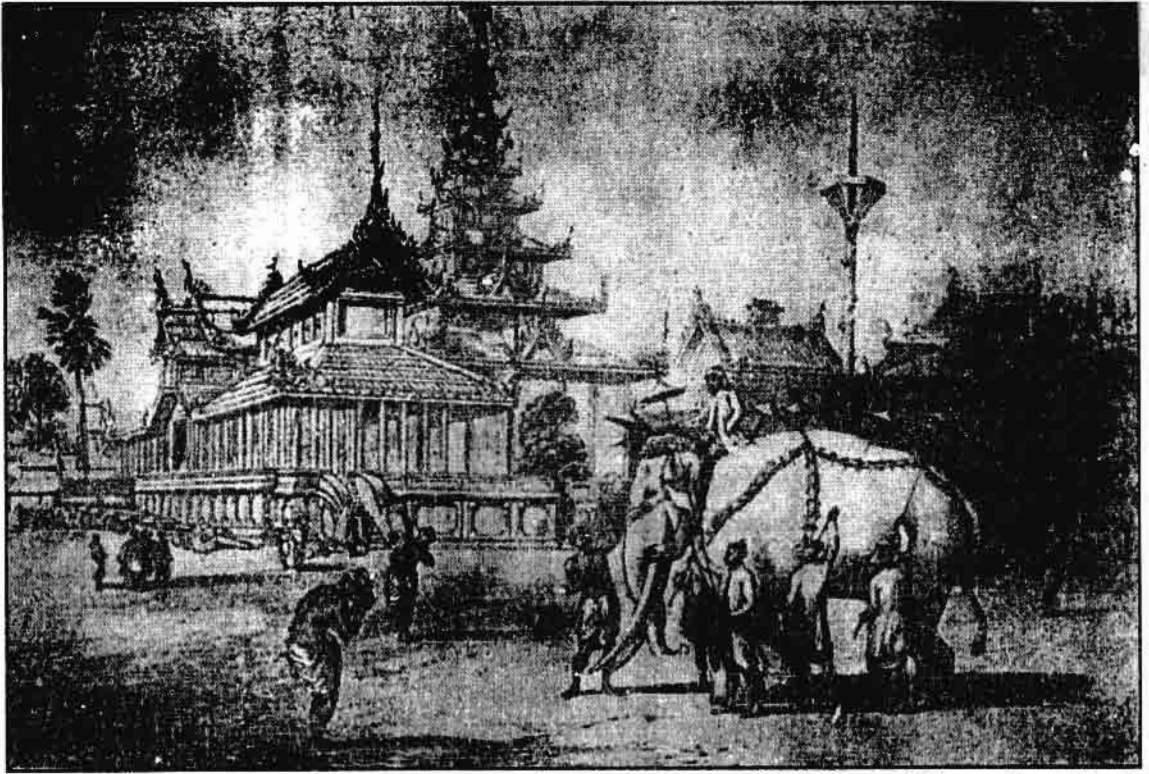
ဆင်သည် များသောအားဖြင့် မည်းညိုရောင်များ သာရှိ၏။ အရောင်ဖြူသော ဆင်များလည်းရှိပေသေးသည်။ ထိုဆင်များကို မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ သီရိလင်္ကာတို့တွင် အတွေ့ များပါသည်။ ယင်းတို့ကို ဆင်ဖြူရတနာဟု သမုတ်၍ ရှေးမင်းမြတ်များ အထူးနှစ်သက် တန်ဖိုးထားခဲ့ကြသည်။ ရှေးမြန်မာဘုရင်တို့သည် “ဆင်ဖြူရှင်” ဘွဲ့ကို အလွန်တန်ဖိုးထားခဲ့ကြပါသည်။

ဆင်ဖြူကျွန်းသည် မကွေးတိုင်း၊ စလင်းမြို့ အရှေ့ မြောက် ခြောက်မိုင်ခန့်အကွာ ဧရာဝတီမြစ် စလင်းချောင်း ဆုံရာ ဆိပ်အနီးတွင် တည်ရှိသည်။ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ လက်ထက် အထူးသဖြင့် ဘကြီးတော် (မြန်မာ ၁၁၈၁-၁၁၉၉) လက်ထက်တွင် ဆင်ဖြူများရှိရာ နေရာဒေသ ဖြစ် သည်။ ဆင်ဖြူကျွန်းဟု တွင်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်အမည် ထင်ရှားလျက်ရှိပေသည်။

ရာဇသေဝကဒီပနီကျမ်းတွင် ဟတ္ထိသမော၊ ဆင်နှင့် တူသော ယောစောသူရဲသည် နတ္ထိမရှိ။ ဟတ္ထိ သမော ဆင်နှင့်တူသောအင်္ဂါ စစ်မြေ၌ အဖော်သဟဲသည် နတ္ထိမရှိ။ ဟတ္ထိသမော ဆင်နှင့်တူသော ဗန္ဓရစစ်မြေ၌ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည် နတ္ထိမရှိ။ ဟတ္ထိသမံ ဆင်နှင့်တူသော ဗလံ ဗိုလ်ပါမည်သည် နတ္ထိမရှိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရာဇနမင်း တို့၏ သဝဏ် ဆင်ရတနာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် သောဘနံ တင့်တယ်သော ဗလံခွန်အားမည်၏ဟု ဆိုထားသည့် အတိုင်း ရှေးမင်းများသည် မြန်မာ့တပ်မတော် ဖွဲ့ရာ၌ ဆင် တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေသည်တပ်၊ လှေတပ်ဟူ၍ စစ်အင်္ဂါများထားရာတွင် ဆင်တပ်ကို ပဓာနပြု၍ တည် ထောင်လေ့ရှိသည်။

ဆင်ဖြူတော် ရတနာနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာကျမ်း ဂန်အဆိုအမိန့်များတွင် အမျိုးမျိုးရှိရာတွင် ဝေသန္တရာ ဇာတ်တော်ကြီးတွင် “ထိုမင်းကြီးအား ကိုယ်လုံးဖြူသော မင်္ဂလာရှိသော ဆင်သည်ရှိသတော်။ ထိုဆင်၏ သွားလေ ရာ ရောက်လေရာအရပ်၌ မိုးသည်ရွာကတတ်” ဟု ဆင်ဖြူ တော် ရတနာဂုဏ်ကို ဖော်ကျူးထားပါသည်။ ဝေသန္တရာ မင်းကြီးသည် ဆင်ဖြူတော်ကို လှူမိသဖြင့် ပြည်သူကို မျက်ခြင်းခံရပြီး ပြည်နှင့်ခံခဲ့ရပါသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် (၁၁၄၃-၁၁၈၁) အမရပူရနန်းရင်ပြင်သို့ ဆင်ဖြူတော်ရတနာကို ဆောင်ကြဉ်းလာစဉ်

ဒုမ္မေဇဇာတ်တော်၌လည်း “အလုံးစုံဖြူသော ဆင်ဖြူမည်သည်ကား စကြာဝတေးမင်းအား လျှောက်ပတ်၏” ဟု ဆိုထားပြန်သည်။

ဆင်ဖြူတော်ရတနာကို မင်္ဂလာနိမိတ်ပုံအဖြစ် စွဲမှတ်ယူခဲ့ကြပါသည်။ မယ်တော်မာယာသည် ဘုရားအလောင်းတော်ကို ပဋိသန္ဓေလွယ်သောအခါ “ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး မိမိဝမ်းကြာတိုက်၌ကိန်းသည်” ဟု အိပ်မက်မြင်ပါသည်။ ဆင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးအင်အား၏ နိမိတ်ပုံလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မာရ်နတ်မင်းသည် မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် ပတ်သက် “ကိရိမေခလာဆင်တော်ကို ပိုင်သသူဟု ကြိုးဝါးလေ့ရှိပါသည်။

ဆင်ဖြူတော်ရတနာသည် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ပျူခေတ်၊ တကောင်းခေတ်၊ ပုဂံခေတ်မှသည် ရတနာပုံခေတ်အထိ ဘုန်းကျက်သရေကောင်းခြင်း၊ မင်္ဂလာနိမိတ်ပုံအဖြစ် စဉ်ဆက်မပြတ် တည်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပျူတို့ဒေသ သရေခေတ္တရာတွင် သံတောင်တစ်ရာ မြင့်သော ဆင်ဖြူ ဝိကြီး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဘေးဥပဇာတစ်စုံတစ်ရာ ကပ်ငြိသောအခါ မင်းနှင့်တကွ ပြည်သူတို့သည် ဆင်ဖြူရှပ်ကို ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်ဟု ရှေးတရုတ် ကုန်သည်များ၏ မှတ်တမ်းတွင် ပါရှိခဲ့သည်။

သထုံပြည်ရှင် မနုဟာမင်းကြီးသည် ဆင်ဖြူ ၁၂ စီး ပိုင်သတော်မူရာ အလွန်တရာ ဘုန်းကြီးလှသည်။ စကားပြောသောအခါ အာစက်ထွက်ကြောင်း ကျမ်းဂန်များ၌ လာရှိခဲ့ပါသည်။ ပုဂံပြည်ရှည် အနော်ရထာမင်းမြတ်သည် ပိဋကတ်တော်များနှင့်တကွ ဆင်ဖြူတော် ၁၂ စီးကို သိမ်းပိုက် သထုံမှ ပုဂံသို့ယူဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ပုဂံတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် နေရောင်လရောင်ပမာ ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့သည်။

ပင်းယခေတ် သီဟသူမင်းသည် ဆင်ဖြူတော်အရှင်ကို မရနိုင် စမ့်မြစ်တွင် မျောပါလာသော ဆင်ဖြူ

အသေကောင်ကို ငြမ်းဆင်ထူမပြီး ကကြီးဆင်လျက် စီးပြီး လျှင် တစ်စီးရှင်ဟူသော ဘွဲ့ကိုခံယူခဲ့ဖူးပါသည်။

ပင်လယ်မြို့စား ကျော်စွာသည် ဆင်ဖြူတော် ငါးစီး ရသည်ကို ကြားရသည်နှင့် နောင်တော် ပုဂံမင်း ဥဇနာ သည် ညီတော်အား ထီးနန်းလွှဲအပ်ပေးခဲ့သော ထုံးလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျော်စွာသည်လည်း ငါးစီးရှင်ဘွဲ့ကိုခံယူခဲ့ပါ သည်။ ဟံသာဝတီပြည်တွင် ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော် ရထာမင်းသည်လည်း ဆင်ဖြူများရှင်ဟူသော အမည်ကို ခံယူခဲ့သည်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဒုတိယသားတော် မြေဒူးမင်း မောင်ရွှေသည်လည်း ဆင်ဖြူရှင်ဘွဲ့ကို ခံယူခဲ့ သည်။

ရှေးမြန်မာတို့သည် ဆင်ဖြူတော်များကို တောတွင်း မှ ဖမ်းယူဆက်သသောအခါ အခမ်းအနားကြီးကျယ်စွာ ဆင်ယင်ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ နန်းတွင်းစာဆိုများကလည်း ဆင်ဖြူတော်များအကြောင်းကို မော်ကွန်းကဗျာများ ရေးဖွဲ့ ကြရသည်။ ထင်ရှားသော မော်ကွန်းအချို့ကို ပြရမည်ဆိုပါ က ရှင်ထွေးညို၏ ရွှေစာတိုင် ဆင်တော်မော်ကွန်း၊ ရှင်သံခို ၏ ရတနာပြောင်မွန် ဆင်တော်မော်ကွန်း၊ ဝန်ထောက် တော်မောင်ညို၏ ရွှေမင်းဘုန်းဆင်တော်မော်ကွန်း၊ တွင်း သင်းမင်းကြီး၏ ပုဏ္ဏရိကဆင်တော်မော်ကွန်းနှင့် ဝရ သေတင်္ဂီရီ ဆင်တော်မော်ကွန်း၊ ရမ္မသီရိကျော်ထင်၏ ဆဒ္ဒန်ပြောင်ကျော် ဆင်တော်မော်ကွန်းတို့ကို ပြဆိုနိုင်ပါ သည်။

မြန်မာ့မဟာဂီတဘွဲ့ကြီးများအနေဖြင့်မူ မင်းခေါင် ကြီး၏ ဆင်တော်ဟိုင်းနီလာဘွဲ့၊ နဝေဒကြီး၏ ပြည်ရွှေဆင်း တုဘွဲ့၊ ဝေယျရန္တမိတ်၏ ဆင်တော်ဘုန်းထွန်းပဘွဲ့၊ ရှင်ဓမ္မ ဓေ၏ ဆင်တော်စောရန်ဖြတ်ဘွဲ့၊ ဆင်တော်ဘုန်းတောက်ပ ဘွဲ့နှင့် အခြားကြီးသီချင်းများလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

နန်းတော်သုံးဆင်များတွင် ထူးဆင်၊ စီးစုံဆင်၊ စီးတော်စင်၊ ရွေးဆင်၊ ဝင်းဆင်၊ တမ်းဆင်၊ ဝန်ရည်ဆင် စသည်ဖြင့် ရှိကြသည်။ ထူးဆင်ဆိုသည်မှာ နားမှာဖြစ်စေ၊ အမြီးမှာဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်နေရာရာတွင် ဖြစ် စေ အဖြူရောင်အကွက်ကလေးပါရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် ဆင်ဖြူတော်စွယ်ဝင်သောဆင် ထူးဆင်ဟုခေါ်၏။

ဘုန်းကံကြီးမားသော မင်းမှသာ ဆင်ဖြူရတနာကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြသည်။ ဆင်ဖြူ

ရတနာ ဆိုက်ရောက်လာလျှင် မိုးလေဝသမှန်ကန်သည်။ သီးနှံဖွံ့ဖြိုးတိုးတတ်သည်။ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြား၍ သာယာ မည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ ဆင်ဖြူတော်ရှိသော မင်းကား မျက်နှာကြီးလှ၏။ ပြည်သူပြည်သားများကလည်း ရိုသေ ပျက်ဝပ်ကြသည်။ တိုင်းတစ်ပါးမင်းများကလည်း ခွံညားကြ သည်။

ရှေးကဘုန်းတော်ဘွဲ့များ ရေးစပ်လျှင် ဆင်ဖြူတော် ကို ထည့်သွင်းစပ်ဆိုကြလေ့ရှိသည်။ မြဝတီမင်းကြီးဦးစ ရေးသော ပတ်ပျိုးသဖြန်တွင် “မတ်ပေါင်းငယ်က၊ နရိန္ဒာ ခေါင်ဆင်တဲ့ ရာမနှင့် မင့်ဘုန်း၊ တန်ခိုးတောလှုံ၊ ပြောင်ဆဒ္ဒန် ပိုင်စိုးတဲ့၊ မြတ်မျိုးကေရာမို့ ကဲသာလို့နန်း” ဟုလည်းကောင်း စပ်ဆိုထားပါသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ပတ်ပျိုးတွင် မြဝတီမင်းကြီးဦးစကပင် “ရိန္ဒမာလှုံ၊ သိန္ဒဝါပျံ၊ နတ်နင်း ဆက်သနံ၊ စက်ထံတတ်စုံရင်း၊ လှုံဝပ်စင်း၊ ဆင်မင်းပြောင် ဆဒ္ဒန် ထင်လင်းနောင်မှတ်ရန်” ဟူ၍လည်းကောင်း စပ်ဆို ခဲ့ပြန်သည်။

ပြင်စည်မင်းသားကြီး ရေးစပ်သော ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ပတ်ပျိုးသဖြန်တွင် “ချီးအံ့အပိုင်၊ ပုလဲဆိုင်သူ ဇင်္ဂါသို့၊ မစွာယက္ကန္တာတန်သည်၊ ပြောင်ဆဒ္ဒန်မှူး” ဟူ၍တွေ့ရှိရ သည်။

ပခန်းမင်းသားကြီး ဖွဲ့ဆိုသော ဘုန်းတော်ဘွဲ့တွင် လည်း “မင်းတရားကြီး၊ စိုးအာဟိန်ထီး၊ ကြေညာကျော်ချီး၊ သံခြံခွံခြံ၊ ကောင်းကျန်၊ ဆဒ္ဒန်တည်မျိုး ဆင်ဖြူ၊ မိုး သကြားမင်း၊ မြတ်ရွှေထံရင်း၊ ကြည်ဖြူဆောင်နှင်း၊ နှုန်း ကင်းအံ့ရာ” ဟူ၍လည်းကောင်း ဆင်တော်များကို ထည့် သွင်းစပ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘိုးတော်ဘုရား ဗဒုံမင်းလက် ထက်တွင် ဆင်ဖြူတော်ကိုစီးပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် အားဖြင့် ၁၁၆၄၊ နယုန်လတွင် မြို့သစ်တောမှ ရရှိသည့် ဆင်ဖြူတော်ကို ဥပါပြောင်မွန်ဘွဲ့အမည်ပေး၍ ဆင်ဖြူရှင် ဘွဲ့ ခံယူခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ်ကို ၁၁၄၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၊ ရွှေကြာသီန်းတောမှရရှိသည့် ဆင်ဖြူတော်ကို ရတနာ ပြောင်မွန်ဟူသော ဘွဲ့ပေးခဲ့သည်။ ၁၁၄၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လ တွင် နာဂဝရ ဘွဲ့ခံဆင်ဖြူတော်ရရှိခဲ့သည်။ ၁၁၅၀ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လတွင် ရတနာကုမုဒိဘွဲ့ခံ ဆင်ဖြူတော်ကို ရပြန်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ၁၁၅၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ဘွဲ့အမည်မသိရသော ဆင်ဖြူတော် တစ်စီးရသည်။ ၁၁၅၈ ခုနှစ်တွင် ဘွဲ့အမည် မသိရသော ဆင်ဖြူတော်တစ်စီးရပြန်သည်။ ၁၁၅၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် ဘွဲ့အမည်မသိရသော ဆင်ဖြူထပ်မံ ရရှိပြန်သည်။

၁၁၆၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လတွင် သီရိမလ္လာမဟာ သုဘဒ္ဒါဘွဲ့ခံ ဆင်ဖြူမကို ရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ၁၁၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် နိဗ္ဗာနပစ္စယနာဂရာဇာဘွဲ့ခံ ဆင်ဖြူ တော်ရတနာကို ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးကိုယ်တော် တိုင် ပုဂံမြို့ လောကနန္ဒာအရပ်ထိ သွားရောက်ကြိုဆိုတော်မူခဲ့ သည်။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်အတွင်း သဘာဝ သမိုင်းပြတိုက်မှ အရှည်ခုနစ်ပေကျော်ရှည်သော ဆင်စွယ် ကြီးသည် နိဗ္ဗာန ပစ္စယနာဂရာဇာ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဆင်စွယ် ဖြစ်သည်။ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်မှ မင်းတုန်းမင်းလက် ထက်တော်တိုင်အောင် မင်းငါးဆက်ကို မှီလိုက်သည်။ ထို့ ကြောင့် “နိဗ္ဗာန် ပစ္စယဆဒ္ဒန်ထူးစွငါးဆက်မင်း” ဟု စပ်ဆို ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ရတနာပုံခေတ် သီပေါမင်းလက်ထက် အထိ ဆင်ဖြူတော်ရတနာများပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ တောင်ငူ ရန်အောင်မြင်တောတွင်းမှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု သိရပါ သည်။

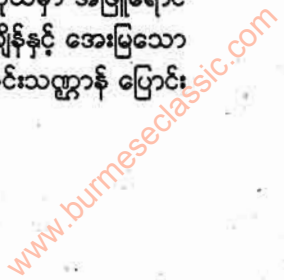
၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်ကြီးသည် ထီးကျိုး စည်ပေါက် သူ့ကျွန်ဘဝရောက်ခဲ့ရသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် များနှင့် ပါလာသော လော့(ဒ်)ဝီလျံဗီရက်စမို့သည် နိဗ္ဗာန ပစ္စယနာဂရာဇာ ဆင်စွယ်ကြီးများနှင့် ဆင်ဖြူတော်များကို မန္တလေးနန်းတွင်းမှ အိုင်ယာလန်ပြည်သို့ ယူဆောင်သွား ခဲ့လေသည်။ ၁၈၉၂ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဝါးတာဖို့ မြို့စားကြီး ၏ ဘေးတော်အား လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ မိသားစုအစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းလာခဲ့ရာ ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် ဝါးတာဖို့မြို့စားကြီး၏ ခမည်းတော်က ဒဗ္ဗလင်မြို့ အမျိုး သားပြတိုက်သို့ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုပြတိုက်မှ ဆင်စွယ် ကြီးများကို ဝါးတာဖို့ မြို့စားကြီးမှတစ်ဆင့် မူလပိုင်ရှင်ဖြစ် သော မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်ပေး အပ်ခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ နိဗ္ဗာနပစ္စယ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း စွယ် တော်ကြီးကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်လေ့လာနိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါ သည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသိအများဆုံး ဆင်ဖြူတော် Palata အမည်ရှိ စာအုပ်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပိုင် ဆင်ဖြူ ရတနာဖြစ်သည်။ အလွန်လှပသော သတ္တဝါဖြစ်၍ လန်ဒန် မြို့ တိရစ္ဆာန်ရုံ၌ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် ပြသထားသည်။ နောင် တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြုကစဉ် သေဆုံးသွား ခဲ့သည်။ မြန်မာ့ဆင်ဖြူတော်အကြောင်းကို ၁၈၉၅ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်က မှတ်တမ်းပြုခဲ့ရာတွင် “ဆင် ဖြူတော်ဆိုသည်မှာ မီးပြိုကဲ့သို့ အဖြူရောင်သန်းနေ သော သာမန်ဆင်ဖြူမျိုးသာ ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးများက လည်း ပန်းနုရောင် အဆင်းရှိ၍ ခြေသည်းများက ဖြူနေ သည်” ဟု ဆိုထားသည်။

သူ့ ကျွန်ဘဝ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်အောက်တွင် မြန်မာ့ဆင်ဖြူတော်များ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီး ၁၀ နှစ်အကြာ ၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ ပြန်သည်။ ကချင်ပြည်နယ်၊ ကာပိုင်းတောင်တန်းနယ်၊ မိုင်း နောင်ရွာဟောင်း ကြိုးပိုင်းအတွင်း နိုင်ငံပိုင် သစ်လုပ်ငန်းရှိ ဆင်မကြီးမှ မွေးဖွားခဲ့သော ဆင်ဖြူမလေးဖြစ်သည်။ မြန်မာ တို့၏ နောက်ဆုံးဆင်ဖြူရတနာအဖြစ် ရရှိခဲ့သည်။ ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်တွင် တခမ်းတနားပြသထားရှိခဲ့သည်။ သို့ သော် သက်တမ်းမရှည်ခဲ့ပါ။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာ ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အစိုးရလက်ထက် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ တတိယပတ်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့ တောင်မြို့နယ်၊ အထက်နန်းရာအုပ်စုတွင် ကြန်အင် လကွဏာ အရပ်ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပြန်သည်။ အထက်နန်းရာအုပ်စု ချွတ်ပြင် ကျေးရွာရှိ သစ်တောရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန ဆင်စခန်းမှ ဆင် ဖမ်းအဖွဲ့သည် ဆင်ဖမ်းစုဆောင်းရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဆင်ရစ်ကောင် ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည်။ ထူးထူးခြားခြား အသက်ရှစ်နှစ်သားအရွယ် အရပ်ခြောက် ပေ ပုလဲရောင်မျက်လုံးပိုင်ရှင် ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး ပါဝင်ခဲ့ သည်။ ဆင်ဖြူတော်မှာ အထီးဖြစ်သည်။

မိုးရွာသွန်းချိန်တွင် ဆင်ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဖြူရောင် နှင့်ပန်းနုရောင်သန်းနေသည်။ နေသာချိန်နှင့် အေးမြသော အချိန်များတွင်မူ အနုန်းခွဲရောင်သို့ အဆင်းသဏ္ဍာန် ပြောင်း

လဲလျက်ရှိသည်။ အခြားသာမန်ဆင်များနှင့်မတူဘဲ တစ်မူ ထူးခြားသော ဆင်ဖြူတော်ရတနာဖြစ်သည်။ ဆင်ဖြူတော် ကြန်အင်လက္ခဏာများနှင့်ပြည့်ဝစုံလင်နေကြောင်း တွေ့ရှိရ သည်။

ရှေးမြန်မာ အစဉ်အဆက် ပညာရှင်များ၏ မိန့်ဆို ချက်များအရ ဆင်ဖြူတော်၏ ကြန်အင်လက္ခဏာများမှာ မျက်လုံးပုလဲရောင်၊ ခွာအဖြူရောင်၊ ငှက်ပျောက်ကင်းသဏ္ဍာန် ကျောက်ကုန်းနှင့် ကျွဲဖြူကဲ့သို့ အမွှေးရောင်သည်။ အခြားမှာ တံခါးလက်ဝါးပုံဖြစ်သည်။ စွယ်စုံပါရှိရမည်ဖြစ်ကာ သာမန် ဆင်များထက် နားရွက်ကြီးလေ့ရှိကြောင်း သိရှိရသည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ယခုပေါ်ထွန်း လာသော ဆင်ဖြူတော်သည် မျက်လုံးပုလဲရောင်၊ မျက် တောင် ဝါကြန့်ကြန့်အရောင်ရှိသည်။ မျက်ရစ်မှာ အနီရောင် ကွင်းရှိသည်။ ကျောက်ကုန်းမှာ ငှက်ပျောက်ကင်းသဏ္ဍာန် ဖြစ် သည်။ အမွှေးအမုတ်မှာ အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ အခြားမှာ ဖြောင့်တန်းရှည်လျားပြီး မြီးဆံများသည် တံခါးပုံသဏ္ဍာန်ရှိ ကာ အရင်းမညှိုးပြီး အဖျားတွင်ဖြူလျက်ရှိသည်။ ဆင်ဖြူ တော်ကို ရေပက်ဖျန်းသည့်အခါ ကိုယ်ခန္ဓာအဆင်းအရောင် နီမြန်းသွားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ မိုးတွင်း၌ အဖြူရောင်နွယ်သည်။ ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ အရောင် အဆင်းရှိသည်။ နေသာသည့်အချိန်နှင့် အေးမြသော ရာသီ ဥတုတွင် အုန်းခွံရောင်သို့ပြောင်းလဲသွားသည်။ အစွယ်မှာ လည်း စွယ်စုံဖြစ်သည်။ လုံးပတ်ငါးလက်မရှိကာ အရှည် ခြောက်လက်မ ရှိသည်။ သာမန်ဆင်များထက် နားရွက်ကြီး မားကာ စိတ်နေစိတ်ထား တည်ငြိမ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

သမိုင်းအစဉ်အဆက် ရှေးမြန်မာမင်းများ လက် ထက်က တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော အစိုးရမင်းများ မင်းကျင့် တရား ၁၀ ပါးနှင့် ညီညွတ်ပြည့်စုံသော ကာလများတွင် ဆင်ဖြူတော်များ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ ဆင်ဖြူတော် ပေါ်ထွန်း ချိန်တွင် တိုင်းပြည်၌ ဆန်ရေစပါး၊ ရွှေငွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြား ပေါများကြွယ်ဝပြီး ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်ရန် အသွယ်သွယ် ကင်းစင်ပပျောက်ကာ နိုင်ငံအဝန်း အေးချမ်း သာယာလေ့ရှိသည်ဟု ရှေးပညာရှင်များက ရေးသားမိန့်ဆို ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများပါရှိသည်။

အေးချမ်းသာယာပြီး ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် နိုင်ငံတော်ကြီးဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းတည်ဆောက်နေသော

မျက်မှောက်ကာလအချိန်အခါသမယ ဖြစ်ပါသည်။ ထို အချိန်တွင် ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး ထူးထူးခြားခြား ပေါ်ထွန်း လာခြင်းသည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး တည် ငြိမ် အေးချမ်းသာယာပြီး ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ် ရန်အသွယ် သွယ်တို့မှ ကင်းစင်ပပျောက်မည့် အတိတ်ကောင်းဖြစ် သည်။ ဆန်ရေစပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားပေါများ ကြွယ်ဝကာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး အဘက် ဘက်မှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မည့် နိမိတ်ကောင်းကို ဆောင်လျက် ရှိပါသည်။

အတိတ်ထူး နိမိတ်ထူး ရာဇဂဟသီရိပစ္စယဂရောဇ ဆင်ဖြူတော်ရတနာကို အင်းစိန်မြို့နယ်ရှိ မင်းဓမ္မ ကုန်း တော်ပေါ်တွင် ထားရှိမည်ဖြစ်သည်။ လောကချမ်းသာ အဘယလာဘမုနိ ကျောက်ဖြူတော်ရုပ်ပွားမြတ်ကြီးနှင့် ဆင်ဖြူတော်ရတနာတော်မှာ လွန်စွာ ထက်မြက်လှိုက်ဖက် သော နေရာဌာနထူးမြတ် ဖြစ်ပါသည်။

အရှေ့တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတွင် ဆင်ဖြူတော်အခန်း ကဏ္ဍမှ အရေးကြီးသော အပိုင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ အိပ် မက်တွင်ပင် ဆင်ဖြူတော်ကို မြင်မက်သည်ဆိုလျှင်ပင် မင်္ဂလာရှိလှပါ၏။ အတိတ်ထူး နိမိတ်ထူး၊ အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

သက်ရှင်ထင်ရှား ဆင်ဖြူတော်ကို ပိုင်ဆိုင်ရလျှင် မူကား “နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ ပြည်သူတို့အဖို့ ကောင်းမြတ် လှသော လာဘ်ရတနာပုံကြီး ဆိုက်ရောက်ပြီ” ဟု ဆိုနိုင် သည်။ ရှေးအမင်းမင်းအပြည်ပြည်က တောင်းတမက်မော လှသော ဆင်ဖြူရတနာတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် တစ်ကောင်မက အကောင်ပေါင်းများစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် မြန်မာ့ဆင်ဖြူတော် ရတနာသည် လွန် စွာ ဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်ဝါတော့သတည်း။

ယောနကဘိုးထောင်

- ကျမ်းကိုးစာရင်း
- ၁။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၄)
- ၂။ ရန်ကုန်ရာဇဝင် ဦးသိန်းမောင်
- ၃။ မြန်မာ့အလင်းနှင့် ကြေးမုံသတင်းစာ (၈ ၁၁ ၂၀၀၁)

မြန်မာ၊ ယိုးဒယားနှင့် ဆင်ဖြူတော်

မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

(၁)

ရှေးဟောင်းစာပေ၌ မြန်မာတို့သည် ရာဇဝင်ကျမ်း
အစောင်စောင်တို့ကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မက
အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ၏ ရာဇဝင်ကိုလည်း ရေးသားမှတ်တမ်း
တင်ခဲ့သည်။ ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌

တရုတ်ရာဇဝင်
ယိုးဒယားရာဇဝင်
ဇင်းမယ်ရာဇဝင်
ပူရဏရာဇဝင်

ဟူ၍ နိုင်ငံခြားရာဇဝင်များကိုပါ ရေးသားမှတ်တမ်း
တင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဇင်းမယ်ရာဇဝင်ကျမ်းကို
မဟာရတနာပုံတိုက်စိုး စည်သူဂါမဏိသင်္ကြံ ရေးသား
သည်ဟု သိရသော်လည်း

တရုတ်ရာဇဝင်
ပူရဏရာဇဝင်[†]နှင့်

ယိုးဒယားရာဇဝင်^၂ ကျမ်းများကို မည်သူရေးခဲ့
ကြောင်း မသိရပါ။^၁ ယနေ့တိုင် တရုတ်ရာဇဝင်နှင့် ယိုးဒ
ယားရာဇဝင်ကျမ်းများကို တွေ့ရှိရ၏။ အဆိုပါ ကျမ်း များမှာ
အမျိုးသားစာကြည့်တိုက် ပေမူအဆင့်မှသည် လက်နှိပ်စက်
မှုနှင့် လက်ရေးမူအဆင့်မျှသာရှိသေး၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း

မရှိသေးပါ။

(၂)

မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ တွင်းသင်းမဟာ
ရာဇဝင်သစ်များ၌ မတွေ့ဖူးသေးသော အချက်အလက်များ
ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းရာဇဝင်ကျမ်းကို ရေးထားသော
ပုံစံမှာ မြန်မာရာဇဝင်များ ထုံးစံအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယိုးဒ
ယားရာဇဝင်သည် ယိုးဒယားတို့အတွက် အာရုံကျလာစရာ
မြန်မာဘက်မှ အထောက်အထားတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ ချူလာလောင်ကောင်းဘုရင်၏
ညီတော် မင်းသားဒန်(မ်)ရောင် (Prince Damroung)
က တောင်းယူ၍ ဗြိတိသျှအမျိုးသား စာကြည့်တိုက်မှူး
မစ္စတာတော်စိန်ခိုလက်ထက်က ကူးယူပေးပို့ခဲ့ဖူးသည်။
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမိုင်းပါမောက္ခ ဆရာကြီးဦးထွန်း
အောင်ချိန် လက်ထက်၌လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို
ပေးပို့ခဲ့ဖူးသည်။

ချူလာလောင်ကောင်းတက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာဆူး
နိတ်က ယိုးဒယားရာဇဝင်^၂ ၌ မွန်ဘာသာမှ နောက်ပိုင်း
မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည့်ကျမ်းဟူ၍ ဆို၏။^၃ သို့သော်
မြန်မာဘက်က တွေ့ရှိရသော ယိုးဒယားရာဇဝင်ပါ သမိုင်း

† ပေါ်တူဂီလူမျိုးတို့၏ ရာဇဝင်ဟုလည်းကောင်း၊ သီဟိုဠ်(သီဟိုဠ်) ရာဇဝင်ဟုလည်းကောင်း ဆိုကြသည်။
၁။ ယံ၊ ဦး၊ ပိဋကတ်တော်အုပ်၊ ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၉ ရန်ကုန်၊ အမှတ်စဉ် ၂၀၁၈၊
၂၀၂၀၊ ၂၀၂၁၊ ၂၀၂၂၊ စာ ၂၆၄။
၂။ ယိုးဒယားရာဇဝင်၊ တက္ကသိုလ်မဟိုဠ်စာကြည့်တိုက်ပေမူ၊ စက်မှုကူးပြီး အမှတ် ၃၆၅၅၀၃။
၃။ Dr. Sunait Chutintharanond, Chulalongkorn University, Suphan Kalaya in the Context of Thai-Myanmar Relations. P.5

အချက်အလက်များသည် ယိုးဒယားနိုင်ငံရှိ ရာဇဝင်ကျမ်းဂန် များ၌ပါ မတွေ့ရှိချေ။ ထို့ကြောင့် တထစ်ချမှန်ကန်ပါသည် ဟူ၍ နှစ်ဖက်သော သမိုင်းပညာရှင်များက လက်မခံနိုင် သေးပါ။

(၃)

ယိုးဒယားရာဇဝင်ကို တွေ့ရသကဲ့သို့ “ယိုးဒယား ဆင်ကြန်”[†] ကျမ်းကိုလည်း တွေ့ရှိရသေးသည်။ ညောင် ရမ်းခေတ်မင်းများ၏ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းများတွင် ဆင်ကြန် လက္ခဏာကို ရွေးချယ်ခဲ့သည့် အမိန့်တော်တစ်စောင်ကို လည်း ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့အပြင် အလောင်းမင်းတရား ၏ အမိန့်တော်များမှသည် မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တိုင် အောင် “ဆင်ဖြူသခင်”[‡] ဟူသည့် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ပုဒ်ကို အရေး အရာ ပြုခဲ့ကြသည်။ ယင်းအချက်များကြောင့် ယိုးဒယား နိုင်ငံရေး၊ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နှစ်နိုင်ငံလုံးကပါ ဆင်ဖြူတော်ကို ရှင်ဘုရင်၏ ဘုန်းကံကြီးမားခြင်းနှင့် စပ် လျဉ်းနေသည်ဟူသော ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိခဲ့ကြသည်။ မှန်နန်းနှင့် တွင်းသင်းရာဇဝင်ကျမ်းများ၌ တောင်ငူခေတ် မင်းတရားရွှေထီးနှင့် ဘုရင့်နောင်လက်ထက် ယိုးဒယားနှင့် ဖြစ်ပွားသော စစ်ပွဲများအကြောင်းကို တွေ့ရှိရသကဲ့သို့ “ယိုး ဒယားရာဇဝင်”[‡]၌လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယိုးဒယားရာဇဝင် ၌မှ မှန်နန်းနှင့် တွင်းသင်းတို့တွင် မပါဝင်သော သမိုင်း အချက်အလက်များကို တွေ့ရှိရသည်။

ယိုးဒယားတို့က မြန်မာပိုင် တနင်္သာရီကို ကျူး ကျော်နယ်ချဲ့လာခဲ့ရာမှ မြန်မာတို့နှင့် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွား ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယိုးဒယားနှင့် မြန်မာ အလယ်ခေတ် စစ်ပွဲအကြောင်းကို ရေးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤနေရာ၌ အကျယ်မဆို တော့ပါ။ ယိုးဒယား ရာဇဝင်ကျမ်းထွက် စကားကိုသာ တင်ပြလိုပါသည်။

ဒွါရာဝတီနှင့် ပိစ္စလုတ်

ယိုးဒယားရာဇဝင်အရ ယိုးဒယားဘုရင် ဘံပဇာ မင်း လက်ထက်တွင် မြန်မာအင်းဝဘုရင်နှင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်ခဲ့ပြီး သံကမန် ဆက်ဆံမှုကို တွေ့ရှိရသည်။ ဘံပဇာမင်း အနိစ္စရောက်ပြီးနောက် သားတော် ပရမက္ခမာ ရက ဗရမေသွန်ဟူသောဘွဲ့ကိုခံ၍ ဆက်ခံခဲ့သည်။ ဗရမေ သွန် သက်တော် ၃၈ နှစ်တွင် ကံတော်ကုန်သော် မြောက် နန်း သုတာစံနှင့် အတွင်းဝန် ခွန်စင်နရစ်တို့၏ ထီးနန်း သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။ ဗရမေသွန်လက်ထက် ရာဇဝင်ကျမ်းများကို မီးရှို့ ရေမျှောခြင်းလုပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ ရှိရသည်။

ခွန်စင်နရစ်မင်းအား မင်းသား၏[®] အထိန်းတော်[®] ဝန်ကြီး သေနာပတိတို့က မြောက်အရပ် သွင်ပူရီမြို့အနီးရှိ တောအုပ်တွင် “ဆင်ဖြူတော်”ပေါ်သည်ဟု လှည့်ဖြား၍ လုပ်ကြံခဲ့သည်။ မင်းသားမြတ်ကို ရင်ခွင်ပိုက်၍ အထိန်း တော်က ဆက်လက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ မင်းသားမြတ် သက်တော် ၁၆ နှစ်အရွယ်ရောက်သည့်အခါ “မဟာစက္က ဝတ္တိရာဇ”[®]ဘွဲ့ခံ ဘိသိက်သွန်း၍ မင်းလုပ်ခဲ့သည်။

မြတ်မင်းသည် မြမဟာဒေဝီကို မိဖုရားခေါင် အဖြစ် တင်မြောက်၍

သားတော် မြမဟိန် ၁ ပါး

သမီးတော် မဟာပရမတီလောက ၁ ပါး

ထွန်းကားတော်မူခဲ့သည်။ မြတ် (မဟာစက္ကဝတ္တိ ရာဇ)သည် ညီတော်မြဇေယကို အလွန်ချစ်ခင်နှစ်သက်၍ ပိစ္စလုတ်မြို့ကို မင်းပြိုင်စံနေစားခဲ့သည်။ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း “မြသုဓမ္မရာဇ”[®]ပေး၏။

† တက္ကသိုလ်မဟိတာကြည်တိုက်ပေမူ ရှိပါသည်။

‡ တော်စိန်ခို၊ မစ္စတာ၊ ကျောက်စာဝန်၊ လွှတ်တော်မှတ်တမ်း၊ ၁၉၇၇၊ ပဉ္စမအကြိမ်၊ စာ ၁။

• ယိုးဒယားရာဇဝင်၊ ၃-၀၆။

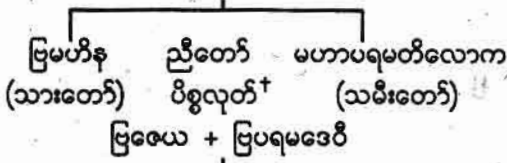
• မြတ်

® ဘယာကလဟုံ

ဒွါရာဝတီ

မဟာစက္ကဝတ္ထိရာဇေ + ဗြမဟာဒေဝီ
(ဗြတင်)

သားတော် ဗြမဟိနမင်းသားကို နန်းတင်မည့် သတင်းကို ညီတော် ပိစ္စလုတ်မင်းကြားလျှင် ဆက်သဖြင့် ပဏ္ဍာတို့ကို ရပ်စဲလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် စက္ကဝတ္ထိရာဇာမင်း၌ ဆင်ဖြူတော် (၇)စီး ရတော်မူခဲ့သည်။

၁။ ပရမဆဒ္ဒန်	၁ စီး
၂။ အနဒ္ဒစက္ကပန်	၁ စီး
၃။ အဉ္ဇနာဂဇာ	၁ စီး
၄။ မဟာဂသေဇ	၁ စီး ▲
၅။ ဒိပ္ပကရိနိပတ	၁ စီး
၆။ သီရိရေရာပထ	၁ စီး
၇။ ရတနဂဒေစည်	ဆင်မ ၁ စီး
ဆင်ပေါက်	၄ စီး
ဆင်မ	၃ စီး
<u>ပေါင်း</u>	<u>၇ စီး</u>

ဟံသာဝတီ၊ ဒွါရာဝတီနှင့် ဆင်ဖြူတော် စက္ကဝတ္ထိရာဇမင်း ဆင်ဖြူတော် ခုနစ်စီးရသည့် သတင်းမှာ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်များ (အများအခေါ် ဘုရင့်နောင်)ကြားသိပြီး ဆင်ဖြူတော်ကို ဆက်သရန် တောင်းခဲ့သည်။ ယိုးဒယားရာဇဝင်၌ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများ

ရှင် လှမ်းတောင်းသည်စာကို ဖော်ပြသည်။
 “ပုစ္ဆာအက္ခရာ ၃ လုံး၊ ရွှေပေတွင် ရေး၍ ဒွါရာဝတီသို့ သံစေလွှတ်ရောက်လာသည်။ ရွှေပေအက္ခရာ ၃ လုံးတွင် တစ်လုံးအက္ခရာအရကား”
 “ဆင်ဖြူကိုလိုသည်။”
 နောက်တစ်လုံးမှာ
 “မပေးလျှင် ကြီးနှင့်ချည်မည်”
 နောက်တစ်လုံးမှာ
 “ကြီးကိုရ၏။”
 ဒွါရာဝတီမင်းကလည်း ရွှေပေတွင် အက္ခရာသုံးလုံး ရေး၍ စာဖြန်လိုက်သည်မှာ -
 “ပုန်းစား၍ တောင်းလျှင် ပေးမည်” တစ်ကြောင်း
 “မကြောက်” တစ်ကြောင်း
 “ငါတို့လည်းချည်တတ်၏” တစ်ကြောင်း
 ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်လည်း စစ်သည်အင်အား ငါးသိန်းနှင့် ကိုယ်တော်တိုင် ချီတက်လာခဲ့၏။ ဒွါရာဝတီပြည့်ရှင် စက္ကဝတ္ထိရာဇမင်းကလည်း မဟာဘိဇေယျ နာဂဆင်တော်ကိုစီး၍ ချီတက်လာခဲ့၏။ နှစ်ဖက်စစ်မျက်နှာ အထိနာ၍ ဆင်စီးချင်းထိုးကြရန် သဘောတူလိုက်ကြ၏။ (၃)ရက်အတွင်း စီးချင်းထိုးဖို့ ရောက်မလာခဲ့လျှင် ရောက်မလာသည့်ဘက်က စစ်မှူးကြေးဟု သဘောတူထားကြသည်။

(၃)ရက်အတွင်းတွင် ဒွါရာဝတီဘုရင် အပြင်းအထန် နေမကောင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ မိဖုရားများ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြသည်။ သားတော်က စီးချင်းထိုးမရလောက်အောင် ငယ်ရွယ်သူဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ ၁၃ နှစ်အရွယ် သမီးတော် မဟာပရမတိလောကက လျှောက်သည်မှာ
 “မြန်မာမင်းနှင့် ကြီးစွာသော အချိန်းအချက်ရှိသည်။ မာတော်မမူ၍ ငါ့ စီးချင်းမထွက်နေချေသော်၊ အရေးမလှ သုံးပန်းနှင့် ဖြစ်ပါတော့မည်။ အသက်ကိုစွန့်၍ ဘုရားသမီးတော် မြန်မာမင်းများကို ဆင်စီးချင်းတိုက်

† Pitsanulete ပီဿလောက်ဟု မှန်နန်း၌ သုံးနှုန်း၏။
 ▲ ယိုးဒယားရာဇဝင်၊ ၃-ကြော ၁-၉၊ ၁-၀၆။ ၁-၂ ကျက္ကရာဇတ် (Mahā Chakrapat) ဟုလည်း လူသိများ၏။
 ၁။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ၁-၀၆။ ကြောင်းရေ ၁-၇
 ● ပုန်ကန်သည်၊ သူပုန်သူကန်၊ ပုန်စားဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သတိပုံအဘိဓာန်မိတ်လင်စုံ၊ စာ ၄၅၄။

ပါမည်။ ကံအလျောက်သေသော်လည်း ကျေးဇူးတော်စစ်သည်မည်၏။ သူဂတိဘဝ လားရာပါသည်။ မတိုက်မရ။ သူအနိုင် ကိုခံရလျှင်လည်း မလှသောသေခြင်းဖြင့် ယခုပင် သေပါမည်”။

ဟူ၍ ဒွါရာဝတီပြည်ရှင် ခမည်းတော်အား လျှောက်တင်ရာ “မိန်းမတို့အရာမဟုတ်”ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ် ပယ်တော်မူခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ သမီးတော်ကို ခွင့်ပေးလိုက် ရသည်။

သမီးတော်လည်း စစ်သူကြီးတို့ စစ်ဝန်တန်ဆာကို ဆင်တော်မူပြီးနောက် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့အား ရှိရှိ ပူဇော်၏။ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်တို့ပေးသောဆုကို ခံယူ၍ မုန်ယစ်သော ပရမဆဒ္ဒန်ဆင်ကိုစီး၍ ချွန်းဖွင့်ပြီးလျှင် ဗိုလ်အပေါင်းခြံရံ ဆင်စီးချင်းထိုး၏။ မြန်မာဘက်မှ ထိုးသော သူကိုမသိရပါ။ အကျဉ်းဆိုလျှင် ပရမတိလောက မင်းသမီး တိုက်ပွဲ၌ ကျဆုံး၏။ ဆင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျ၍ အော်လိုက်သော အခါ မြန်မာမင်း ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်က သိလိုက်သည်။ နောက်နောင်သော မြန်မာမင်းတို့အား မိန်းမနှင့် စစ်ထိုးသည်ဟု ပြောစမှတ်တွင်မည်ကို ရှက်သဖြင့်၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်က တပ်တော်ကို ဟံသာဝတီသို့ ဆုတ်ခွာ စေခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာ ၁၅၅၉ ခုနှစ်^၁ဖြစ်သည်။ နောက်နှစ်နှစ် ၁၅၆၁ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများ ရှင်က ယိုးဒယားကို ထပ်မံစစ်ချီခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်စလုံး အကျအဆုံးများ အထိနာခဲ့ကြသည်။ ဘုရင့်နောင်မင်း တရားပင် ခြေမ၌ ဒဏ်ရာရ၍ သွေးများထိန်းမနိုင်လောက် အောင် ယိုထွက်ခဲ့သည်။ အဆုံး၌ ဒွါရာဝတီမင်းက “ပရမဆဒ္ဒန် ဆင်ဖြူ”ကို မြန်မာမင်း အားပေးခဲ့၏။^၂ ရန်သူမှ မိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး၊ ကမ္ဘာကျောက်စာ မော်ကွန်းတိုင်ကိုပါ စိုက်ထူခဲ့သည်။ ထို့နောက် လင်းဇင်းမင်းက ဒွါရာဝတီမင်းကို ရတနာမျက်ရှည်မည်သော သမီးတော်ကိုဆက်သ၍ ဒွါရာဝတီမင်းက ဆင်ဖြူမတစ်စီး ပြန်၍ လက်ဆောင်ပေးခဲ့၏။

ဤသတင်းကို ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်များ ကြားလျှင် ဒွါရာဝတီမင်းက သူ့အား သစ္စာဖောက် ကတိဖျက်သည်ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင်း ယင်းဆင်ဖြူမ လင်းဇင်းသို့ မရောက်မီ လမ်းမှဖြတ်၍ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူသည်။ ယိုးဒယားမြို့ကို မြေလှန်ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။

၁၅၆၂ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်က အင်းဝ ၁ တပ်၊ ပုဂံ ၁ တပ်၊ ပြည် ၁ တပ်၊ သထုံ ၁ တပ်၊ တောင်ငူ ၁ တပ်၊ စစ်သည်အား ၉ သိန်း အင်အားဖြင့် ရေတပ်၊ ကြည်းတပ် အလုံးအရင်းဖြင့် ပိစွလုတ်မြို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။^၃

ပိစွလုတ်မင်း ဗြသုဓမ္မရာဇာက မခုခံဘဲ အသာတကြည် ခန့်ညား၍

သမီးတော် စန္ဒကလျာ ၁၊ သားတော် ဗြနရာဇ် ၁၊ ညီတော် ကောဒသရဋ္ဌ ၁၊ ပေါင်း သုံးယောက်။

ယင်းသုံးယောက်ကို ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်အား ဆက်သ၏။ ထိုအခါ ပိစွလုတ်မြို့ကို အထိအခိုက် မရှိစေဘဲ အငယ်ဆုံးသားတော် ကောဒသရဋ္ဌကို ပိစွလုတ်၌ ထားခဲ့ပြီး ပိစွလုတ်မင်း ဗြသုဓမ္မရာဇာ၊ သမီးတော် စန္ဒကလျာ၊ သားတော် ဗြနရာဇ်တို့ကို တပ်ဦးမှနေစေ၍ ယိုးဒယား^၄သို့ ချီတက်ခဲ့သည်။

မြို့ကို ကြည်းကြောင်း၊ ရေကြောင်းဖြင့် ဝန်းရံထားပြီး အစာရေစာ မြတ်တောက်ထားသည်။ မခံနိုင်တော့သည့် အခါ အမတ် ဘယာစက္ကိမပြောင့်က ဟံသာဝတီတပ်သို့ လာရောက်၍ မဟာစက္ကဘန်မင်း အနိစ္စရောက်ကြောင်း၊ သားဗြမဟိန်ကို ထီးနန်းတင်လိုက်ကြောင်း၊ မြို့တွင်း၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးနေကြောင်း၊ ထိုအခါ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်က သေနတ်အမြောက်တို့ဖြင့် မြို့တွင်းသို့ ပစ်ခတ်၍ တိုက်ခိုက်၏။ ယိုးဒယားအမတ် ဘယာစက္ကိက မြို့ကိုသိမ်းရန် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင်ကို လျှောက်တင်၍ သရပါမြို့တံခါးကို ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။^၅

■ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခဲ-ဝမ်း၊ ကြောင်းရေ ၁-၆
● ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခဲ-ကျော၊ ကြောင်းရေ ၂။ သက္ကရာဇ် ၉၁၂ ခုနှစ် ဖြစ်သည်။
၁။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခဲ-ကျော၊ ကြောင်းရေ ၃-၉။
၂။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခေါ-ဝမ်း၊ ကြောင်းရေ ၁-၉
† ယင်းကျမ်း၌ ဒွါရာဝတီကိုပင် ယိုးဒယားဟု ဆိုလိုနေသည်။ အယုဒ္ဓယမင်းနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။
** ၁၅၆၉ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၃၀ နေ့ဟု မြန်မာ-ယိုးဒယားဆက်ဆံရေး သမိုင်းတွင် ဆိုသည်။ စာ ၁၄၂။

ယိုးဒယားကို သိမ်းပိုက်ပြီးသော် မြို့သူမြို့သားများကို အထိအခိုက် မရှိစေရန် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ယိုးဒယားဘုရင်နှင့် သားသမီးတို့ကို ဟံသာဝတီ (ပဲခူး)သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။^၁ ယိုးဒယား ရာဇဝင်ကျမ်းပါ စာရင်းတွင် - ယိုးဒယားမင်း၊ သားတော်မြမဟိန်၊ သုဝဏ္ဏကလျာ ပြနရစ်၏ အစ်မတော်၊ လူရုပ်၊ ပုဏ္ဏားရုပ်၊ ဇရာဝဏ်ဆင်၊ သိန္ဓောမြင်း၊ ခြင်္သေ့၊ ဂဓသီဟ၊ နရသီဟ၊ တိုးရုပ်၊ နွားလားဥဿဘရုပ်၊ ဟင်္သာရုပ်၊ ကြိုးကြာရုပ်၊ ငှက်ကြီးရုပ်-ဥဒေါင်းရုပ် (အဖိုအမ)

ယင်းစာရင်းအရ ယိုးဒယားဘုရင်၊ သားတော်၊ တူမတော်တို့ကိုသာမက ယိုးဒယားရုပ်တုများကိုပါ ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ယိုးဒယားမင်းသား မြမဟိန်က လမ်းတွင် ဆန်ကျင်သည့်စကား အပြုအမူလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သထုံမြို့ စခန်းရှိ ရေတွင်ဖျောက်ဖျက်ခဲ့ရသည်။

ဝိဇ္ဇလတ်မင်းကို ယိုးဒယားမင်း၌ ထီးတော်တင်ခဲ့၍ ပြနရစ်၏ အစ်မတော် သုဝဏ္ဏကလျာကို မိဖုရားအရာ ဖြောက်ခဲ့သည်။ မောင်တော် ပြနရစ်ကို သားတော်အရင်းကဲ့သို့ ချစ်ကြည်တော်မူ၍ မင်းသားတို့၏ အဆောင်အယောင် ကြီးစွာတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ထား၏။^၂ ယိုးဒယားဘုရင်လည်း သားတော်ပြနရစ်က ဟံသာဝတီသို့ ပါသွား၍ သားတော် အငယ် ကောဒေသရဋ္ဌကို ဝိဇ္ဇလတ်မှခေါ်၍ အိမ်ရှေ့အရာ ထားတော်မူခဲ့သည်။

တာဝန်ယူတည်းဖြတ်ရန် လိုအပ်

တင်ပြခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်စဉ်များမှာ ယိုးဒယား ရာဇဝင်ထွက် စကားများပင်ဖြစ်ပါသည်။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပါ သက္ကရာဇ်များသည် မဟာရာဇဝင်သစ်တွင် တွေ့ရှိရသော သက္ကရာဇ်များနှင့် ကွဲလွဲမှုရှိနေပါသည်။ နောက်ထက် တစ်ခါ ကွဲလွဲမှုရှိနေသည်မှာ စစ်ချီသည့်အခါ ပါဝင်သည့် ဆင်ဖြူများရှင်၏ အင်အားအရေအတွက်များဖြစ်သည်။ အယုဒ္ဓယ မြို့တံခါးဖွင့်ပေးသူ အောက်မြဝက္ကီကို ဗညားဘွဲ့တပ်ပြီး ဒဂုန်ကိုပေးသည်ဟု ဆိုသည်။ ယိုးဒယားရာဇဝင်၌မူ

- ၂။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခေါ်-ဝမ်း၊ ကြောင်းရေ ၁။
- ၃။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခေါ်-ဝမ်း၊ ကြောင်းရေ ၃-၉။
- ၄။ မှန်နန်းရာဇဝင်၊ ဒုတိယတွဲ ၁၉၅၇၊ စာ ၄၃၄။
- ၅။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ ခေါ်-ဝမ်း၊ ကြောင်းရေ ၆။
- ၆။ မှန်နန်း၊ ဒုတွဲ၊ ၁၉၅၇၊ စာ ၃၆၉။

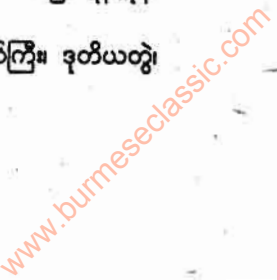
ကျေးဇူးမသိ။ သစ္စာမစောင့်၍ ထားရန်မသင့်သောကြောင့် အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်ဟူ၍^၃ တွေ့ရှိရသည်။

ထို့အပြင် ယိုးဒယားမြို့ကို သိမ်းပြီး ပန်း ၁၀ မျိုး ကျွမ်းကျင်သူ၊ ဗိသုကာ၊ ဆံထိုးဆင်ယင်တတ်သူ၊ သဘင်သည်၊ အကြော်အလှော်တတ်သူတို့ကို ဟံသာဝတီသို့ ပို့ခဲ့ကြောင်း၊ မှန်းနန်းရာဇဝင်၌ တွေ့ရ၏။^၄ သို့ဖြစ်၍ ယိုးဒယား ရာဇဝင်ကျမ်းထွက် အဆိုနှင့် ကွဲလွဲနေသည်။ ထို့ကြောင့် ယိုးဒယားရာဇဝင်ကို ခိုင်မာသည့် အထောက်အထား တစ်ရပ်အဖြစ် မယုံကြည်ရပါ။ ယိုးဒယားရာဇဝင်ကို တာဝန်ယူ၍ တည်းဖြတ်သုတ်သင်ရန် လိုအပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ဆိုလျက် နိဂုံးသတ်လိုက်ရပါသည်။

မောင်နန်းလှိုင် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ညှိနှိုင်းကျမ်း အထောက်အထား

- ၁။ ဦးကျော်ဝင်း၊ သမိုင်းပါမောက္ခ၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (တည်းဖြတ်)၊ မဟာရာဇဝင်သစ်၊ ဒုတိယတွဲ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မြတ်မိခင်စာပေ။
- ၂။ ဦးစံငြိမ်း၊ ဌာနမှူး၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ပညာဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ မြန်မာ-ယိုးဒယားဆက်ဆံရေး သမိုင်း တက္ကသိုလ်၊ ပညာပဒေသာစာစောင်၊ အတွဲ (၆)၊ အပိုင်း ၂၊ ၁၉၇၁။
- ၃။ တော်စိန်ခို၊ ကျောက်စာဝန်၊ လွှတ်တော်မှတ်တမ်း။
- ၄။ ဦးယံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တော်အုပ်၊ မိုင်းကိုင်းမြို့စားကြီး၊ ဝိဇ္ဇကတ်တော်သမိုင်း၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၉၊ ရန်ကုန်။
- ၅။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်း၏ အရှေ့ဘက်ဆက်ဆံရေး၊ ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ မတ်လ၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်။
- ၆။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ ၁၆-၁၇ ရာစုနှစ်က ယိုးဒယားလူမျိုး မြန်မာမင်းပုထိုးများ၊ ယဉ်ကျေးမှုပဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၈၊ ဇွန်။
- ၇။ အမည်မသိဆရာ၊ ယိုးဒယားရာဇဝင်ပေမူ၊ တက္ကသိုလ်ဗဟို စာကြည့်တိုက်၊ စက်မှု ၁၆၅၅၀၃။
- ၈။ အမည်မသိဆရာ၊ ယိုးဒယားဆင်ကြန်ကျမ်းပေမူ။
- ၉။ Dr. Sunait Chutintranand, Chulalongkorn University, Suphan Kanlaya in the Context of Thai-Myanmar Relations.
- ၁၀။ ဦးအုန်းရွှေ၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ဝိဇ္ဇကတ်မြန်မာပြန်ဌာန၊ ၂ သတ်ပုံအဘိဓာန် မိတ်လင်စုံ၊ ပညာအလင်းပြ၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၅၆။
- ၁၁။ ပညာရှိများ၊ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ ဒုတိယတွဲ၊ ၁၉၅၇၊ မန္တလေး။

မြန်မာ ယိုးဒယားနှင့် ဆင်ဖြူတော်

မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ရေးနေကျ လူမှုရေးသမိုင်းထဲတွင် ခဏထွက်ပြီး နိုင်ငံရေးသမိုင်းတစ်ကဏ္ဍကို ရေးဖို့ရန် ကျွန်တော်ဆန္ဒဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။ ယိုးဒယားနိုင်ငံ ချူလာလောင်ကွန်းတက္ကသိုလ်၊ အာရှလေ့လာရေးဌာန (Department of Asian Studies) မှ ယိုးဒယားပညာရှင်များနှင့် ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်က သမိုင်းနှင့် ရှေးဟောင်းသုတေသနပညာရှင် များ ပူးပေါင်းပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထဲမှာ စာတမ်းတွေ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း နိုင်ငံ တော်အစိုးရ၊ ပညာရေးဝန်ကြီး၏ ပံ့ပိုးပေးမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ နှစ်ပြည်ထောင် ပညာရှင်များက စာတမ်းများ တင်သွင်း ဖတ်ကြားထားသမျှကို ဂျပန်ဖောင်ဒေးရှင်း၏ အကူအညီဖြင့် ချူလာလောင်ကွန်း တက္ကသိုလ်က ပုံနှိပ် ပေးခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ထိုစာတမ်းများ ဖတ်ရှုဖြစ်ခဲ့ရာမှ ဤ သမိုင်းသုတ ဆောင်းပါးတစ်စောင်ကို အလေးအနက်ထား ရေးဖြစ်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် အဓိကထား တင်ပြလိုသည်မှာ “အလယ်ခေတ် ယိုးဒယား-မြန်မာ ဆက်ဆံရေးသမိုင်း” ထဲက ကျွန်တော်ကြိုက်သော သမိုင်းအချက်အလက်များကို တင်ပြလိုပါသည်။ မိမိအနေဖြင့် ထိုင်း-မြန်မာ ဆက်ဆံရေး သမိုင်းဟု တာဝန်မယူချင်သလို စာတမ်းတစ်စောင်ဟူ၍ လည်း ကျွန်တော်ဝန်မခံလိုပါပေ။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ- ယိုးဒယားနှင့် ဆင်ဖြူတော်ဟူ၍သာ ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သမိုင်းဖြင့်စိမ်းနေသူ စာဖတ်ပရိသတ်များက မြန်မာ နိုင်ငံအလယ်ခေတ် (Medieval Period)ဆိုသော ဝေါဟာ ရကို နားထွေးစရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တပင်ရွှေ

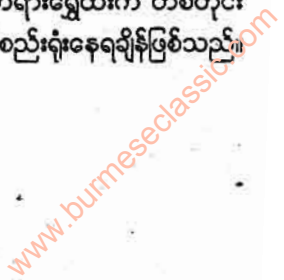
ထီးနှင့် ဘုရင့်နောင်တို့ခေတ်၊ တောင်ငူခေတ်ဟုဆိုပါလျှင် အမှတ်ရပို၍ လွယ်မည်ထင်ပါသည်။ အေဒီ ၁၅၊ ၁၆ နှင့် ၁၇ ရာစုနှစ်များဟု မှတ်သားနိုင်ပါသေး၏။

အဆိုပါ တပင်ရွှေထီး၊ ဘုရင့်နောင်တို့ခေတ်က ယိုးဒယားနှင့် မြန်မာဆက်ဆံရေးတွင် စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းသော သမိုင်းအသိများရှိသည်။ သမိုင်းအမြင်များ လည်းရှိ၏။ သမိုင်းကို ပညာရှင်များက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်၏။ စာပေနှင့်သမိုင်းပညာတစ်ဆူဖြစ်သော၊ ဂုဏ်ထူး ဆောင်မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရ ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်ကမူ -

“သမိုင်းဆိုသည်မှာ မြန်မာစကားဖြစ်ပြီး အစဉ် လေ့လာမှတ်သားသင့်သောစကား”ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခဲ့ သည်။ အစဉ်လေ့လာမှတ်သားသင့်သောစာ၊ စကားပါဟု ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ပွင့်ထွန်းလာသော မျိုးဆက်အသစ် အသစ်တိုင်း စဉ်ဆက်မပြတ် သမိုင်းကို ဆည်းပူးထိုက်လှ ၏။ ဤသို့ လေ့လာရာ၌ သမိုင်းအသိများသာမက သမိုင်း အမြင်များကိုပါ တွဲ၍လေ့လာရန်လိုလာကြောင်း ပို၍သိလာ ရသည်။ ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ့်နိုင်ငံ စသော၊ အမျိုးမျိုးသော အစွဲအလမ်းတွေ ဖုံးနေသောကြောင့် သမိုင်း၏ ယထာ ဘူတတရား ယိမ်းယိုင်သွားရပေတော့၏။

ထိုအခါ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် မျိုးမဖြစ်တော့ဘဲ မလိုလားအပ်သော အမုန်းတရားများ ပွားများလွှာနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော်မြင်ပါသည်။

အလယ်ခေတ် မြန်မာနှင့်ထိုင်း
မြန်မာတို့ဘက်၌မူ မင်းတရားရွှေထီးက တစ်တိုင်း ပြည်လုံးကို စစ်ရေးဖြင့် ပြန်လည်စည်းရုံးနေချိန်ဖြစ်သည်။

Cultural detail: The film's setting in Golden Age Myanmar

ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက ထိုင်းရာဇဝင်ဇာတ်ကားကို ရိုက်ကူးနေစဉ် တွေ့ရသော ရိုက်ကွင်းမြင်ကွင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

မွန်ကို(လ်)ဖြို၍၊ ပုဂံပြိုပျက်ခဲ့သည့် ၁၃ ရာစုမှစ၍၊ မြန်မာတို့ ပုဂံခေတ်ကလို စည်းလုံးမှုမရှိခဲ့ကြတော့ပေ။ ရောဝတီမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း၌ ပင်းယကိုလည်းကောင်း၊ ရှမ်းတို့သည် လည်းကောင်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်နေ၊ သူ့ဘာသာသူနေ သည့် ဘဝဖြင့် ပြည်ထောင်စုကြီး ဖြိုကွဲခဲ့ရသည်။ အဓိပ္ပာယ် ရှာ၍ မရသော မွန်-မြန်မာ အနှစ် ၄၀ စစ်ကြီးကြောင့် ကြားခံ ပြည်သူများ၊ အတိဒုက္ခရောက်ရတော့သည်။

စစ်ကိုလန့်၍ လွတ်ကင်းအေးချမ်းရာ၌ လုပ်ကိုင် စားသောက် အခြေချလိုသော ပြည်သူအများ၏ အာသိသ ကြောင့် စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းအထက်ပိုင်း တောင်ငူဒေသမှာ အင်အားကြီးထွားလာခဲ့ရသည်။ ပဒေသာရာဇ်ခေတ်၏ ထုံးစံအတိုင်းစစ်ရေးဖြင့် မင်းတရားရွှေထီးက ပြန်လည်စည်း ရုံးယူခဲ့ရသည်။

ယိုးဒယားတို့၌လည်း အေဒီ ၁၂၈၇ တွင် မွန်ကို(လ်) ထိုးစစ်ဒဏ်ကို၊ မြန်မာတို့ခံခဲ့ရ၍ (၁၂၉၀-၉၂) ၌ ဇင်းမယ်

မှ မောင်ရိုင်(Mangrai)က ယင်းတို့နှင့် မဝေးလှသော ဟရိပုဗ္ဗယ (ယိုးဒယားအခေါ် - ဟရိပုန်ချိန်)ကို သိမ်းပိုက် ခဲ့၏။

မဲခေါင်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသရှိ ယခုလောင်ပရာဘန် (Lung Pra ban) တွင် မောင်စွာ(Moung Swa) သည် လည်းကောင်း၊ မွန်နှင့်ခမာတို့ကို ဖယ်ရှား၍ ရာမာခန်(စ်) ဟောင် (King Rama Khamhaung) (၁၂၈၃-၁၃၁၅)က ခွဲရဝတီကိုလည်းကောင်း၊ တည်ထောင်ကြချိန် ဖြစ်သည်။ ရာမာခန်(စ်)ဟောင်ကို ဆက်ဆံကြသော

- လိုတိုင်မင်း (King Lo Tai)
- လုတိုင်မင်း (King LU Tai) တို့ လက်ထက်

၌ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားတိုးတက်ပါသော် လည်း တိုင်းရေးပြည်မှု၌ လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသည်။ ယင်းအား နည်းချက်များကိုနင်း၍ အယုဒ္ဓယ (The Kingdom of Authia) နိုင်ငံ တန်ခိုးထွားလာနိုင်ခဲ့၏။

အဆုံးတစ်နေ့ သူ့အိုထိုင်းကို တည်ထောင်ခဲ့သော အကြင်ရာမခန့် (၆) ဟောင်မင်းဆက်၏ ကျဆုံးခန်းရောက် ခဲ့ရပြီ သူ့အိုထိုင်းပြည်ရှင် လိုထိုင်းဘုရင်ကပင် အယုဒ္ဓယပြည် ရှင် ရာမာမိပတိဘုရင်ကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်ရတော့ သည်။

မဲနမ်မြစ်အလယ် အောက်တစ်ခွင်နှင့် မလေးရှာ မြောက်ပိုင်းတစ်ခွင်ကိုပါ အယုဒ္ဓယတို့ အာဏာစက်ဖြန့် ကြက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဇင်းမယ်(Chin Mai) နှင့် လန် ချောင်(Lan Chang)တို့ကမူ ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်အခြေအနေ မျိုးပင်။ အေဒီ ၁၄ ရာစု၌ မွန်ဂို(လ်)တို့ ကျဆင်းခဲ့သည့် အလျောက် အယုဒ္ဓယကိုမူ တန်ခိုးကြီးထွားစေခဲ့သည်။

ဒုတိယမြောက် ရာမတြိဗောဓိ (Rama Tri Bodhi II) (၁၄၉၁-၁၅၂၉) လက်ထက်တွင် အရှေ့တောင်အာရှ၏ နိုင်ငံရေးမျက်နှာစာတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ အယုဒ္ဓယ ယိုးဒယားတို့ သိမ်းပိုက်သော မလက္ကာရေလက် ကြားဒေသကို ပေါ်တူဂီတို့က ထိုးဖောက်လွှမ်းမိုးလာခဲ့၍ ယိုးဒယားတို့၏ တောင်ဘက်သို့ ကျူးကျော်ရေးအစီအစဉ် ကို လက်လျှော့လိုက်ရသည်။

ဒုတိယရာမတြိဗောဓိ မင်းဖြစ်ခါစမှာပင် အယုဒ္ဓယ တို့သည် ဇင်းမယ်ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ၁၅၄၅ တွင် ဇင်းမယ်၌ ထီးနန်းအရေးပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်။ ဤသည် သာမက လန်ချောင်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ မြန်မာမင်းတို့ နှင့်လည်းကောင်း ဆက်ဆံရေးမပြေလည်တော့ပေ။*

တနင်္သာရီအရေးကိစ္စ

အယုဒ္ဓယခေတ်၊ မြန်မာတို့နှင့် ဆက်ဆံရေး မဖြောင့်ဖြူးခဲ့ပေ။ အယုဒ္ဓယထိုင်းတို့က မြန်မာပိုင် တနင်္သာရီ ကမ်းရိုးတန်းကို ကျူးကျော်နယ်ချဲ့လာခဲ့သည်။ တနင်္သာရီ သည် ပုဂံခေတ်ကတည်းက မြန်မာပိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ကျောက်စာ အထောက်အထား အခိုင်အမာရှိပြီးသားပင်။ မင်းတရားရွှေထီးက ရခိုင်သို့စစ်ချီသိမ်းသွင်းနေခါနီးကို အခွင့်

ကောင်းယူ၍ ယိုးဒယားတို့က ထားဝယ်မြို့ကို သိမ်းပိုက် ကျူးကျော်ခဲ့သည်။

ကံပူရီစားနှင့် ဒေါတကစားဦးစီးသော အယုဒ္ဓယ ထိုင်းတပ်တို့သည်။

- တိုက်ဆင် ၂၀၀
- မြင်း ၁၀၀၀ နှင့်
- စစ်သည် ၆၀၀၀၀ ပါဝင်သော တပ်တို့ဖြင့်

တနင်္သာရီကမ်းရိုးတန်းရှိ ထားဝယ်မြို့ကို ၁၅၄၇ ခုနှစ်တွင် ဝင်ရောက်ကျူးကျော်သည်။ ထားဝယ်စားက မယုဉ်သာ၌ ရေးမြို့သို့ ဆုတ်ခွာထားရ၏။ ဤအရေးကို မင်းတရား ရွှေထီးထံသို့ လျှောက်တင်ရန်ရောက်ရှိလာသူမှာ မော်လမြိုင်မြို့စား ဗညားဦးပင်။ ကျူးကျော်လာသူ ယိုးဒယားတို့ကို တိုက်ထုတ်ရန် မင်းတရားရွှေထီးက စစ်ရေးပြင်ဆင်ပါတော့ သည်။

- ဗိုလ်မှူး - မုတ္တမစား စောလကွန်းအိန်
- ရေတပ်စစ်သည် - ၄၀၀၀၀
- ကြည်းတပ် - တပ်ရင်း (၈)ရင်း
- (၁) ရေး (၁) တပ်
- (၂) မော်လမြိုင် (၁) တပ်
- (၃) လဝန် (၁) တပ်
- (၄) တိုက်ကုလား (၁) တပ်
- (၅) စစ်တောင်း (၁) တပ်
- (၆) အရုတ် (၁) တပ်
- (၇) လကွန်းပျည်း (၁) တပ်
- (၈) သမိန်ကျည်း (၁) တပ်

အထက်ဖော်ပြပါ ရေကြောင်း၊ ကြည်းကြောင်းဖြင့် ထားဝယ်သို့ စစ်ချီတော်မူခဲ့သည်။ ဤနေရာ၌ ကျွန်တော် သတိရမိလိုက်သည်မှာ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး၏ ဝတ္ထုပင်ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးက ဤနေရာတွင် မင်းတရား ရွှေထီး၏ မိန့်သံကို

“ငါ၏ နိုင်ငံတော်အစွန်အဖျားကို စတင်၍ ထိပါး

+ Ancient Southeast Asia, Higher Education Department,.

၁။ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ ဒုတိယတွဲ၊ ကိုလှမောင်၊ မန္တလေးမှ၊ ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ စာ ၂၄၅၊ တွင်းသင်းမဟာရာဇဝင် သစ်၊ တတိယတွဲ၊ မဟာသရေစည်သူဦးထွန်းညို၊ ဦးကျော်ဝင်း၊ သမိုင်းပါမောက္ခ၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် တည်းဖြတ်သည်။ စာ ၅၉။

လာပြီး ငါ၏ဘုန်းတော်ကြောင့်သာလျှင် ယိုးဒယားများ နိုင်နင်းလိုက်ရသည်။ ယခုအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်ခံနေရပါလျှင် နောက်တစ်ဖန်ထပ်မံ၍ ထိုင်းများထိပါးလာ မည်အရေးကို မြင်တော်မူပါသည်။”^၂

ဟူ၍ ဝိရသပြောကလှအောင် စွဲဆောင်စေပါ၏။

ထားဝယ်သို့ သို့လာပြီဆိုသော သတင်းကို ကြားက တည်းက ယိုးဒယားတပ်များ တနင်္သာရီသို့ ဆုတ်ခွာတော့ သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ခြင်း

ယိုးဒယားကပူရီစား၏ တပ်များက ထားဝယ်မှ တောင်ပံသို့ ဆုတ်လာရာ ရေးမြို့စား မင်းရဲသခံယာ၏ တပ်များနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ကြသည်။ ရက်အတန်ကြာမှ မြန်မာ ဘက်က အနိုင်ရခဲ့သည်။ ကံပူရီစားသည် တိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရရှိကာ မြင်းစီး၍ပြေး၏။ ကံပူရီစား၏ဆင်ကို ထိန်း သိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ယိုးဒယားအမတ် အောက်ဗြလကွန်းအိန်နှင့် သမိန် သံလိုက်တို့ ဆင်စီးချင်းတိုက်ပွဲဖြစ်၏။ ထိုင်းတို့ရှုံး၍ မြန်မာ တို့က အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။^၃

ပညာရင်တို့၏ အမြင်

ဤကဲ့သို့ ယိုးဒယားတို့က မြန်မာပိုင်တနင်္သာရီကို ခင်ရောက်ကျူးကြော်ခြင်းသည် မြန်မာတို့နှင့် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ သမိုင်းပါမောက္ခဆရာကြီး ဦးကျော်ဝင်းက

“မင်းတရားရွှေထီး ရခိုင်သို့ စစ်ချီနေစဉ် ယင်း၏ အဆင်အား အလုံးအရင်းသည် အရှေ့ဘက်သို့ နယ်မြေ နားနှင့် ဝေးကွာနေသဖြင့် ယင်းအချက်ကို အခွင့်ကောင်းယူ

ကာ တနင်္သာရီဆိပ်ကမ်းမြို့များကို လာရောက်နှောင့်ယှက် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။”^၄

ဟူ၍ မိန့်ကြား၏။ ထိုအချိန်၌ မြန်မာတို့ဘက်က သာ စည်းလုံးညီညွတ်မှုမရှိဘဲ သူတစ်လူ၊ ငါတစ်မျိုးဖြစ် ခဲ့သည်ရှိသော် ယိုးဒယားတို့က မြန်မာပိုင်နက်ဖြစ်သော တနင်္သာရီကမ်းရိုးကိုသာမက မည်မျှရှေ့တိုးကျူးကျော်လာ မည်ကို ကျွန်တော်တို့ ဆိုဖွယ်မရှိချေ။

မင်းတရားရွှေထီးက တပ်ကိုမချဘဲ တစ်ဟုန်ထိုး ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မင်းတရားရွှေထီးက “ရန်သူ တွေ့လျှင် သူ့ကိုစောင့်ပြီးမှတိုက်ပါ”ဟူ၍ ရဲယောဓာကိုမြင်း နှင့်စေလွှတ်ပြီး မိန့်တော်မူသည်။ ပြေးသည့်ရန်သူကို နားခွင့် အားဖြည့်ခွင့်မပေးခဲ့ချေ။ အမိန့်တော်ကို မနာခံ၍ တိုက် သော်လည်း နိုင်လျှင်မသေ၊ ရှုံးလျှင်သေမည်။ သေသူကို ထပ်၍ အပြစ်ပေးရန် မထူးတော့ချေ။ ထိုင်းကိုနိုင်၍ ၂၁ မတ်လ၊ ၁၅၄၈ တွင် ပြန်၏။

ဘုရင်နောင် မင်းတရားလက်ထက်တွင်လည်း ယိုး ဒယားသို့ စစ်ချီ၍ တိုက်ခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ဆင်ဖြူ တော်ကိစ္စပင်ဖြစ်၏။

ဆင်ဖြူတော်အရေးကိစ္စ

ဆင်ဖြူတော် ယုံကြည်မှုသည် မြန်မာသမိုင်းတွင် အထင်ရှားဆုံး အနက်တစ်ခုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပင်းယကို တည်ထောင်သူ သီဟသူရမင်းက စပုံမြစ်ထဲမှ မျောလာ သော ဆင်သေတစ်ကောင်ကို ဆယ်ယူ၍ တဲကနွားဖြင့် မင်္ဂလာယူပြီး တစ်စီးရှင်ဘွဲ့ခံကြောင်း ရာဇဝင်ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆို၏။^၅

အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အမိန့်တော်များ၌ လည်း ဘုရင်၏ဘွဲ့များကို သီကုံးရာ၌

“ဆင်ဖြူများသခင် ဆင်နီများသခင်၊ ဆင်ကျား

၂ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့နှင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ မဟာဝိဇ္ဇာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ရရှိသူ တပင်ရွှေထီးဝတ္ထုတော်ကြီး အတွဲစုံ ထယ်တိပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး M.A. ၈၊ ၅၄၉။
၃ တွင်းသင်း၊ တတွဲ၊ ၈၊ ၆၀။
၄ The First Confrontation
၅ တွင်းသင်း၊ နိဒါန်းရှည်၊ ၈၊-ယား။
၆ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း၊ မဟာဓမ္မသင်္ကြံအမတ်၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၆ ၈။

များ၏သခင်”

“..., Lord of the White Elephant, Red Elephant, and Spotted Elephant,”^၁

ဟူ၍ အင်္ဂလန်ပြည်ရှင် ဒုတိယမြောက် ဂျော့ဘုရင် ထံပေးပို့ခဲ့သော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ရခဲ့ဖူးသည်။ ဆင်ကျား (Spotted Elephant) ရှိခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော်က ဆရာမောင်မောင်မြင့်အေး၊ စာတည်းချုပ်၊ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကို ပြောပြခဲ့ဖူးရာ သူက ကျွန်တော် ပြော တာကို သိပ်လက်မခံချင်သည်အပြင် သူ၏ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ဘုန်းဇော်ကလည်း ပြယ်တယ်တယ်ပင် လုပ်လိုက် သေး၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းပြည်များ၌ ဆင်ဖြူတော်သည် ထီးဆောင်းအပေါင်းတို့၏ အရှင်၏ ရတနာခုနစ်ပါးအနက် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ဆင်ဖြူ တော်ကို သကြန်တော်ပြုခြင်းဟူသော သန့်စင်ခြင်းမင်္ဂလာ ကို မြန်မာမင်းများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တရော်၊ ကင်ပွန်း၊ နံ့သာ ရည်၊ မင်းပေါင်းရည်၊ ပန်းပေါင်းရည်များဖြင့် တခမ်းတနား ဆေးကြောကြောင်း မှတ်သားဖူး၏။^၂

ယိုးဒယားရာဇဝင်ကျမ်းများ၌ ဘုရင့်နောင်မင်း တရားဆင်နွှဲသောစစ်ပွဲကို “ဆင်ဖြူစစ်ပွဲ” (The War of the White Elephant)ဟု သုံးနှုန်းကြောင်းသိရသည်။^၃

ယိုးဒယားသည် ညီတော်မင်းတရားကြီးလက်ထက် ပင် လက်နက်နိုင်ငံဖြစ်ဖူးသည်။ ယခုလည်း ဆင်ဖြူလေး စီးကို တစ်စီးမျှဆက်လျှင် ရေနင့်မြေကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။^၄ ထိုင်းဘုရင် မဟာချက္ကရဖတ်^၅က ဆင်ဖြူများဖမ်းရထား သည်။ ဆင်ဖြူသည် ဘုန်းတန်ခိုးတက်မှသာလျှင် ပိုင်ဆိုင် ရသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာ ယိုးဒယားနှင့် မြန်မာတို့က ယုံကြည် ထားသည်အလျောက် မြန်မာမင်း ဘုရင့်နောင်က သံစေ လွှတ်၍ တောင်းသည်။ ထိုအခါ ယိုးဒယားဘုရင်က -

“ဟံသာဝတီ ဘုရင်သည် တရားဆယ်ပါးစောင့် က ငါ ဆင်ဖြူတစ်စီးပေးမည်”ဟုပြော၏။

ယင်းဆင်ဖြူတောင်းသည့်ကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး ၁၁ ရက်၊ နိုဝင်ဘာ ၁၃၆၃ တွင် ယိုးဒယားကို တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ချီခဲ့သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ထိုင်းဘုရင်သည် မင်းတရား ရွှေထီးနှင့် စစ်ပြေငြိမ်းစဉ်အခါက နှစ်စဉ်ဆင် ()စီး ဝတ္ထု အဖြစ် ဆက်သပါမည်ဟူသော ကတိကို ပေးထားပြီး ဖြစ် သည်။ သို့သော် ၁၆ ရက်၊ ဧပြီလ ၁၅၅၀ နေ့တွင် မင်း တရားရွှေထီး လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် ယခင်က စုစည်းထား သော မြန်မာနိုင်ငံမှာ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြိုကွဲခဲ့ရပြန် သည်။ လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် ၁၅၅၅ အထိ ငါးနှစ်တာ ကာလအတွင်း ဘုရင့်နောင် မင်းတရားက ပြန်လည်စည်း ရုံးခြင်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လွန်သွားခဲ့၏။ ယင်းကာလ အတောအတွင်း ယိုးဒယားတို့က မြန်မာမင်းအပေါ် ပြုထား သော ကတိအား ဖျက်ပယ်လာတော့သည်။ ယိုးဒယား ဘုရင်က ထိုကဲ့သို့အချိန်မျိုးတွင် စစ်ရေးအတွက် သုံးရန် ဆင်သာမက ဆင်ဖြူများကိုပါ ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည်။ ဘူးလေး ရာဖရုံဆင့် ဆိုသကဲ့သို့ မြန်မာမင်းက တောင်းသည်ကို ငြင်းပယ်လိုက်ခဲ့ရာ ယိုးဒယားကိုထပ်မံ တိုက်ခိုက်ရသည့် ကိန်း မလွဲမသွေ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြန်တော့သည်။

ဤနေရာ၌ အလယ်ခေတ် မြန်မာ၊ ယိုးဒယားဆက် ဆံရေးကို အထူးကျွမ်းကျင်သူ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ရှေး ဟောင်း သုတေသနပညာဌာနမှူး ဆရာကြီးဦးစံငြိမ်းက

“ဆင်ဖြူတော်များကိစ္စဖြင့် မြန်မာတို့က ယိုးဒယား တို့အပေါ် ကျူးကျော်ခဲ့ခြင်းဟူသည်မှာ မမှန်ကန်သော အကြောင်းပြချက်(Pretext)သက်သက်မှုသာ ဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ ကျွန်တော်မြင်ပါသည်”^၆

ဟူ၍ ပြတ်သားစွာဆိုပါ၏။ ဆရာကြီး ဦးစံငြိမ်းက ထပ်၍ သုံးသပ်ပြသည်မှာ

၁။ အလောင်းမင်းတရား၊ အမိန့်တော်များ၊ ဒေါ်ခင်ခင်စိန်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ သုတေသနအရာရှိ၊ မြန်မာနိုင်ငံ သမိုင်းကော်မရှင် တည်းဖြတ်သည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ စာ ၄၉။
၂။ ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ တတိယတွဲ ဦးမောင်မောင်တင်၊ K.S.M, A.T.M, လယ်တီမဏ္ဍိုင်မှ။
၃။ Dr. Sunait Chutinthanond, King Bayinnaun as Historical Hero in Thai Perspective, P. 10
၄။ မှန်နန်း၊ ဒု၊ ၁၉၅၇၊ စာ ၃၅၅၊ မူကွဲမှာ ဆင်ဖြူနှစ်စီး တောင်းသည်ဟူ၍ ရှိ၏။
၅။ Maha Chakraphat
၆။ U San Nyein, Head of the department, Department of Archaeology, University of Yangon, Research on Myanmar-Thai Historical Relations, P. 84, 87

“ဘုရင့်နောင်မင်းတရားသည် ထိုအချိန်က အခြားသော အရှေ့တောင်အာရှမင်းများနှင့် ယိုးဒယားဘုရင်ထက် စစ်ရေးအရ ပို၍အင်အားကြီးမား၏။ ယိုးဒယားဘုရင်၌ ဆင်ဖြူလေးစီးပိုင်ဆိုင်ချိန်တွင် မြန်မာဘုရင် ဘုရင့်နောင်၌ ဆင်ဖြူတစ်စီးမှ မရှိခဲ့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ခြံငုံသုံးသပ်လျှင် ယိုးဒယားကို မြန်မာတို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းမှာ မြန်မာအာဏာ စက်ကို ယိုးဒယား၌ တည်ထောင်လိုခြင်းနှင့် မြန်မာတို့က ပဏ္ဏာဆက်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းသာ” ဖြစ်ကြောင်းဆို၏။

ယိုးဒယားနိုင်ငံပညာရှင် ဒေါက်တာဆူနိတ်ချူတင် သရာနတ်ကလည်း -

“ဘုရင့်နောင်က အနိုင်ရရှိသွားခြင်းမှာ မြန်မာဘုရင်၏ ကုသိုလ်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးသည် အယုဒ္ဓယဘုရင် မဟာရက္ခမက်ထက် သာလွန်နေသည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာမရှိ”^၆ ဟူ၍လည်း ယူဆထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထိုခေတ်က မြန်မာရော ယိုးဒယားတို့ပါ ကျူးကျော်စစ် နယ်လုစစ်ပွဲများကို ဆင်နွဲခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မြန်မာတို့၏ စစ်ပွဲများသည် ခေတ်သစ်အနောက်တိုင်းသားများကဲ့သို့ ကိုလိုနီလက်အောက်ခံနိုင်ငံများမှာ ရသမျှသော သံယံဇာတသို့ သိမ်းကျုံးယူတတ်သော အရင်းရှင်ကိုလိုနီ ခေတ်စနစ်မျိုး လုံးလုံးလျားလျားမဟုတ်ပါ။ ပဏ္ဏာဆက်နိုင်ငံအဖြစ် ရရှိလိုခြင်းမျှပင်။

ဇင်းမယ်၊ ယိုးဒယားနှင့် မဏိပူရနေရာများ၌ပါ စစ်ရေးအရ သိမ်းသွင်းပြီးပါသော် ဘဝအရေးဆောင်ရွက်ချက်များမှာလည်း ဟံသာဝတီနှင့် တပြေးညီဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သာသနာသုံးရပ်၌ ပရိယတ္တိသည် အခြေခံကျလှသဖြင့် ဇင်းမယ်၌ လိုအပ်နေသော ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို ဟံသာဝတီသို့ မှာယူပြီး ကျမ်းဂန်တတ်ဆရာတော်များအား ဇင်းမယ်သို့ သွားရောက်၍ သီတင်းသုံးပို့ချစေခဲ့သည်။^၇ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးကို ချီးမြှောက်ပါဟုလည်း သစ္စာခံသည် မင်းတို့အား မှာကြား၏။ ဇင်းမယ်ရှိ ဟောင်းနွမ်းပြိုပျက်နေသော စေတီပုထိုးဘုရားများကို ပြုပြင်ရန် ငွေသား ၁၀၀ ထုတ်ပေးတော်မူခဲ့သည်။

၁၅၆၄ ၌ ယိုးဒယားကို ဘုရင့်နောင်မင်းတရား အောင်မြင်ခဲ့ပြီးသော် -

“ယိုးဒယားမြို့တော်သည် သာသနာတော်တည်ရာ ဖြစ်၍ ဘုရားကျောင်းကန် အများရှိသည်။ သံဃာတို့လည်း ကျန်းမြောင်းပလေသည်။ ခွင့်ပေးတော့မည်” ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့လေသည်ဟု ဖတ်မှတ်ရပေသည်။

မောင်နန်းလှိုင် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ညှိနှိုင်းကျမ်း အထောက်အထား

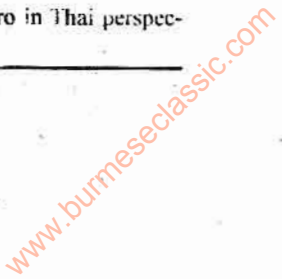
- ၁။ ဦးကျော်ဝင်း၊ သမိုင်းပါမောက္ခ၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တည်းဖြတ်၊ တွင်းသင်းမဟာရာဇဝင်တော်သစ်၊ တတိယတွဲ။
- ၂။ ဒေါ်ခင်ခင်စိန်၊ သုတေသနအရာရှိ မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ၊ အလောင်းမင်းတရား၊ အမိန့်တော်များ မြန်မာနိုင်ငံ သမိုင်းကော်မရှင်မူ၊ ၁၉၆၄။
- ၃။ ဦးစံငြိမ်း၊ ဌာနမှူး၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန ပညာ ဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ မြန်မာ-ယိုးဒယား(ထိုင်း) ဆက်ဆံရေးသမိုင်း (အစောပိုင်းကာလမှ ၁၆ ရာစု အလယ်တိ) တက္ကသိုလ်ပညာပဒေသာစာစောင်၊ အတွဲ (၆)၊ အပိုင်း ၂၊ ၁၉၇၀။
- ၄။ ဦးမောင်မောင်တင်၊ K.S.M, A.T.M ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ တတိယတွဲ၊ လယ်တီမဏ္ဍိုင်မူ။
- ၅။ မဟာဓမ္မသင်္ကြံအမတ်၊ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၆။
- ၆။ ဦးမောင်ကြီး၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ M.A၊ တပင်ရွှေထီးဝတ္ထုတော်ကြီး
- ၇။ ပညာရှိများ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး(ဒုတိယတွဲ)။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာရှင်း

- 1. Harvey, G.E History of Burma, From the Earliest Times to 10 March 1842 The Beginning of the English Conquest, Frank Cass & Co.,Ltd. 1967.
- 2. Heigher Education Dept. Ancient Southeast Asia History.
- 3. San Nyein, U Research an Myanmar Thai Historical Relations
- 4. Sunait Chutinthanond, Dr. King Bayinaung as histoical hero in Thai perspective.

၆။ Dr. Sunait Chutinthanond, King Bayinaung as historical hero in Thai perspective

၇။ မှန်နန်း၊ ဒုတွဲ၊ စာ ၃၈၁၊ ၃၃၁၊ တွင်သင်း တတွဲ၊ စာ ၁၁၉။ G.E. Harvey, History of Burma, P. 177.

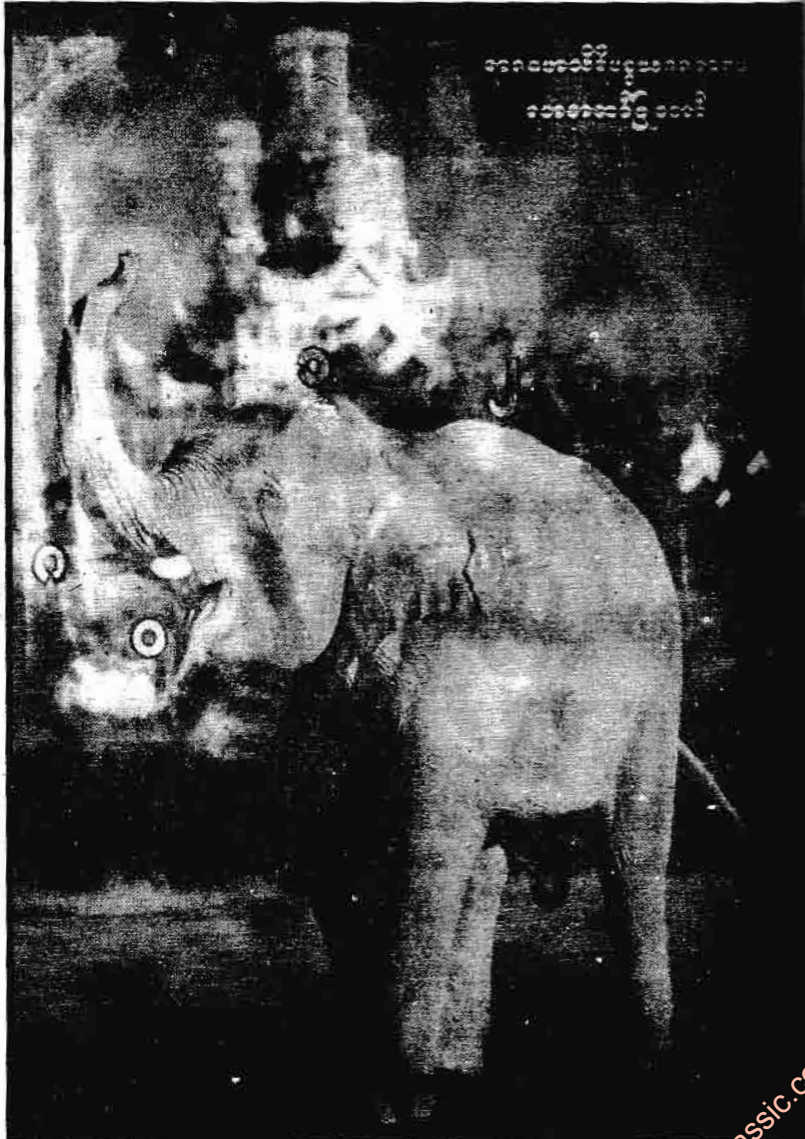

ဆဗ္ဗဗြူတော်

သက်ရောက်ပေးကိန်း

ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ)

ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးသည် ဓာတ်
 ဗန္ဓောတိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီးတစ်ဦး
 ဖြစ်သည်။ မန္တလေးနန်းတွင်းအနွယ်
 တော် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရုပ်လက္ခဏာ
 အပြုအမူနှင့် နေထိုင်စားသောက်မှုပုံစံ
 တို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်အသွင် ဆောင်နေ
 ကြောင်း တွေ့ရ၏။ အဘိုးသည် ဝေဒ
 နာရှင်အချို့အား မိမိအနီးတွင်ရှိသော
 ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်၌ ကောက်ကျစ်
 ဆံ(ကျောက်တံ)နှင့် တွက်ချက်လျက်
 ရောဂါအခြေအနေမှတည်၍ ဓာတ်နံ
 ပန်းတို့နှင့် ဘုရားလှူဒါန်းပူဇော်ရန်
 လည်း တိုက်တွန်းလေ့ရှိ၏။ အဘိုး
 ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၅၆
 နှစ်ကျော်ကာလ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။
 အဘိုးအမွေအဖြစ် ကျန်ရစ်လျက်ရှိ
 သော ပိုးကိုက်ခြံစား စာအုပ်ကလေး
 မှာ ကျွန်ုပ်ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက အဘိုး
 ဟောပြောလေ့ရှိသည့် (လောကီသုတ
 လင်္ကာရကျမ်းနှင့် နာနာနယ ပီစီတြာ
 လင်္ကာရကျမ်း မြန်မာ့ဝေါဟာကောဇာ
 သက္ကရာဇ် ၁၂၉၁ ခုနှစ်ထုတ် စာအုပ်
 ဖြစ်နေလေ၏။ ပညာလိုလား အမျိုး
 ကောင်းသားသမီးတို့အတွက် ကျွန်ုပ်
 ကိုယ်တိုင် ဟောပြောလေ့ရှိသော ဆင်

ဖြူတော် သက်ရောက်ဟောကိန်းအား ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ခုနှစ်ရက်သားသမီးများ မိမိရောက်ဆဲ အသက်တည် (ဂ) နှင့်စား အကြွင်းအလိုက် ဟောကိန်းအဖြေကြည့်လျက် ရောင်ရန် ဆောင်ရန် အမှုကိစ္စများ သတိထားခြင်းဖြင့် ကောင်း ကျိုးချမ်းသာများ ရရှိကြမည်ဖြစ်၏။

တနင်္ဂနွေအကြွင်းအဟော

၁။ ဆင်သီသေ တစ်ဂဏန်းကိုလ၊ လက်လှမ်းလို့ ရောက်ပြန်လာ၊ စီးပွားရွှေငွေနှင့် ကြံစည်လေမှု ခပ်သိမ်းမှာ ငြိမ်းလိမ့်မကွာ၊ မင်းမြောက်စားပါလို့ ဖျားနာညည်းရင်ဖြင့်၊ ဦးခေါင်းရင်ကိုက်တယ်၊ ပေါ့ဖိုက်လို့တွေ့။

တနင်္လာအကြွင်းအဟော

၂။ တနင်္လာ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှာလ၊ စုရုံးလို့ သက် ရောက်လာ၊ ဝေးရပ်နေဆွေမျိုးငယ်တို့ မုဆိုးရွှေငွေကြေးငွေပြင်၊ ခြေလေးနွားဆင်မြင်ကိန်းလို့ပေးမှာ မင်းခစားရင်ဖြင့်၊ လာဘ် များက အလွန်ရွှင်၊ ဖျားနာကလွန်ကင်းရပ်ပြုပွဲဝါဥစ္စာ၊ ရွှေ အဆင်းငယ်နှင့်၊ ဝင်ခြင်းမနေထိုးတယ်၊ မြီးမောက်သတင်း။

အင်္ဂါအကြွင်းအဟော

၃။ အင်္ဂါနံ ဆင်မြီး သက်ထားလို့ရောက်သည်မှာ၊ ရွှေငွေများငွေပြင်ဝတ်အစားထည်အသုံးမှာ၊ ပြုံးလိမ့်မုန့်စွာ၊ ချစ် သူများငယ်နှင့်၊ ရန်ပွားလို့နေမသာ မီးမှာပလောင်ရေ၊ နာဖျား လျှင်၊ ညောင်ပင်ထောက်ပေတော့၊ ထိုနောက်မှာ ငါးလွှတ် သွင်းလျှင်၊ ကင်းမည်ပရန်ဘေး။

ဗုဒ္ဓဟူးအကြွင်းအဟော

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ဆင်ပါဒ၊ သက်ထားလို့ရောက်ပြန်ရင်၊ မိဘဆရာတို့၊ မွေဥစ္စာ ရွှေငွေ ကြေးပေးလိမ့်အလျှင်၊ မိန်းမ နားမှာဖြင့်၊ ယောက်ျားသူတော်နှင့်၊ တူနှစ်ဖော် ယှဉ်တွဲကိန်း တွက်ကယ်မြင်၊ မင်းခလျင်အဟောင်း၊ သာသနာရွှင်ပျော်တဲ့ ခလားနော် လူထွက်ရမယ်၊ ကြီးလျက်စုတ်ခွင်၊ နာဖျားမမြင်၊ ခင်လယ်ပင်အထွေထွေနှင့် စုတ်ဗလပွေချွေရန်ပေါတယ် သောတော့ ဆင်မင်း။

ကြာသပတေးအကြွင်းအဟော

၅။ ငါးခုမှန်ဟတ္ထိဝမ်းကိုလ၊ သက်လှမ်းလို့ရောက်ချေ သော်၊ နေရွှေငွေနှင့်၊ လယ်ယာမြေဝေလို့ထပ်အောင်၊ ဝေးရပ် ကယ်မင်း ပုဏ္ဏားငယ်သို့၊ ပေးလိမ့်မနော်၊ ကြံသမျှကိုလ၊ ဟန်ကြမည် မနှောင့်နှေးပါဘု၊ အေးမည်ပသည်နှစ်နော်၊ လူ မော်ပမယွင်း၊ နာမကျန်းရင်ဖြင့်၊ ရင်၊ ဝမ်းကိုရောဂါရမည်၊ ဣတ္ထိယအပျိုစင်၊ နဂိုရင်ရွှေရောင်စောင်းငယ်နှင့် ပေါင်းရ မကင်း။

သောကြာအကြွင်းအဟော

၆။ သောကြာနံ ရှေ့လက်တွင်း၊ သက်ဆင်းလို့ရောက် ပြန်၊ ခရီးယာယီနှင့် သွားပြန်ချီ ရှေ့ဆောင်ရမည်တဲ့ကြီးပေစွ ကံ၊ လူထွက်လူဝင်နှင့် စိတ်မှာဘဝင်မကျနိုင်ဘူး၊ မိန်းမက ဖောက်ပြန်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်၊ ထောက်တွေ့၊ မိဘများငယ်တို့ စကားသွေမလစ်ရင်ဖြင့်၊ သည်နှစ်တွင် ဖြူလာဘ်ကောင်း တယ်၊ ပေါင်းလို့ရုပ်ထွေး။

စနေအကြွင်းအဟော

၇။ စနေနံ ဆင်ခံတွင်း သက်ဆင်းလို့ရောက်ပြန်၊ ကျောက်သံရွှေငွေနှင့်၊ မောက်လျှံထွေ လယ်ယာခင်းမှာ နှင်း လို့အပ်ရန်၊ နှုတ်ထွက်စကားကိုဖြင့်၊ ဝါကြားကာရောင်မစမ်း လေနဲ့ ထောင်တန်းကကေနံ၊ သတိဉာဏ်စောင့်စား၊ မင်းမြတ် ကယ်ပူတော်ခံလို့၊ စနေနံ တောင်ပါးဆီက၊ နွားမံသံဟင်းလျာ စားရင်ဖြင့်၊ ဝမ်းရင်မှာ ဥပါဒ်ပေးမယ် ဘေးဖြစ်မည်မှန်။

ရာဟုအကြွင်းအဟော

၈။ ဆင်စွယ်များကိုလ၊ သက်ထားလို့ရောက်လေသော်၊ စိတ်လက်မသာမယာနှင့်၊ ရပ်တည်ရာမရပြီဟု၊ ရွှေငွေကြေး မှာ ပြေးထွက်ချွတ်ချော်၊ နှုတ်လက်ကယ်စောင့်စည်း၊ ချုပ် တည်းမှ အခွင့်လျော်မည်၊ နာဖျားလျှင်အသံ စုတ်လာဘ်ဝင် ရင်ဖြင့်၊ မျိုးဆွေညာရန် ပင်သန်းတယ်၊ ရဟန်းရှင်လူထွက် ကိန်း ဟောလေ့ဆင်မင်း။

သစ္စာပေသာဓုတရံ ရသာနံ
ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ)

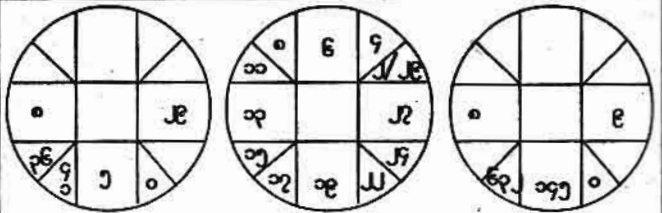
၀၉-၂၅၀၅၀၉၄၃၃

ရောင်ပြန်ဟူဇင်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၉-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ - တန်ဆောင်မုန်းလ

2017 OCTOBER

တနင်္ဂနွေ Sunday	1 ၁၁	
တနင်္လာ Monday	2 ၁၂	
အင်္ဂါ Tuesday	3 ၁၃ ဂုဏ်စု	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	4 ၁၄	18 ၁၃
ကြာသပတေး Thursday	5 ၁၅ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ဂုဏ်စု	19 ● သီတင်းကျွတ်လကွယ် ဂုဏ်စု
သောကြာ Friday	6 ၁ အမြိတ္တစုတ်ရက်	20 ၁ အမြိတ္တစုတ်ရက်
စနေ Saturday	7 ၂ ယောကျ်ားကြီး	21 ၂
တနင်္ဂနွေ Sunday	8 ၃	22 ၃ ယောကျ်ားကြီး - ဂုဏ်စု
တနင်္လာ Monday	9 ၄	23 ၄
အင်္ဂါ Tuesday	10 ၅ ဂုဏ်စု	24 ၅
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	11 ၆	25 ၆ ဂုဏ်စု
ကြာသပတေး Thursday	12 ၇ ဂုဏ်စု	26 ၇
သောကြာ Friday	13 ၈	27 ၈
စနေ Saturday	14 ၉	28 ၉
တနင်္ဂနွေ Sunday	15 ၁၀	29 ၁၀ ဂုဏ်စု
တနင်္လာ Monday	16 ၁၁	30 ၁၁
အင်္ဂါ Tuesday	17 ၁၂ ဂုဏ်စု	31 ၁၂

၁. ၁၀. ၂၀၁၇ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၇. ၁၀. ၂၀၁၇

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၇. ၁၀. ၂၀၁၇ အင်္ဂါနေ့ နေ့လည် ၁ နာရီ ၂၄ မိနစ်တွင် တူရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- အင်္ဂါသည် - ၁၃. ၁၀. ၂၀၁၇ သောကြာနေ့ ညနေ ၄ နာရီ ၃၆ မိနစ်တွင် ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၁၄. ၁၀. ၂၀၁၇ စနေနေ့ ညနေ ၈ နာရီ ၄၁ မိနစ်တွင် တူရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၉. ၁၀. ၂၀၁၇ တနင်္လာနေ့ ည ၁၀ နာရီ ၁၄ မိနစ်တွင် ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- စနေသည် - ၂၆. ၁၀. ၂၀၁၇ ကြာသပတေးနေ့ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီ ၄၄ မိနစ်တွင် ဓနုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက် ဓနုသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

- (၁. ၁၀. ၂၀၁၇) တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၉ နာရီ ၇ မိနစ် ၄၂ စက္ကန့်၊
- (၂၉. ၁၀. ၂၀၁၇) တနင်္ဂနွေနေ့၊ နံနက် ၅ နာရီ ၂၉ မိနစ် ၃၀ စက္ကန့်၊
- (၆. ၁၀. ၂၀၁၇) ရက်နှင့် (၂၀. ၁၀. ၂၀၁၇) ရက်တို့သည် အမြိတ္တစုတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြိတ္တစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရောင်စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

သည့်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် "နန္ဒာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရားဂူကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် "ဘဒြာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် "ဇယာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် "ရိတ္တာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်

ပါသည်။

၅။ အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် "ပုတ္တာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပွင်းခဲခြင်း စသောအမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၆။ အောက်တိုဘာလ (၆)၊ (၂၀) ရက်တို့သည် "အဗြတ္တစုတီ" တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံ့စေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် "ရက်ရာဇာ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး ကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာ့မြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော တီထီမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်းလုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

■ နေမျိုးထွင်ခေါင်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားသော စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပေ၏။ စိုက်ပျိုးရေးမှ ရရှိလာသော နိုင်ငံခြားငွေတို့ဖြင့် တိုင်းပြည်ထူထောင် ရေး နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းရပ် ကိစ္စအဝဝကို လုပ်ဆောင်လျက်ရှိပေ၏။ ဤ၌ စိုက်ပျိုးရေးကို လုပ်ကိုင်ကြသည့် တောင်သူဦးကြီးများအဖို့ မိမိတို့လုပ်ငန်းခွင်အတွက် အထောက်အကူပြုသည့် လောကီလုပ်ငန်းရပ်များကို သိရှိထားဖို့ လိုပါသည်။ လုံ့လ ဝီရိယကို အခြေတည်၍ လောကီပညာရပ်များနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သည်ရှိသော် ပဒေ သာမြေကပေါက်လာသည့်အလား ဝေဆာသော အကျိုးတို့ကို ခံစားရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရင်း...

- ၁။ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြရန်အတွက်
အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၂။ အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက် အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခြင်း တို့အတွက်
အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်း ရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၃။ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုး ရန်၊ အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ရန်အတွက်
အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၂၉) စသောရက် များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၄။ ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင် ချုံနွယ်မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များ တူးရန်အတွက်
အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချုံနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များတူးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်နိုင်ဖို့

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၃)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၉) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည်များ တိုးတက်ကြီးပွားကြပါလိမ့်မည်။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

ကျော်စွာ ၁၀၅

သည့်ပဏ္ဍိတအတွက် ကိဏ္ဍာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အစုစပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ပါက ငွေကြေးအရှုပ် အထွေးများနှင့် ကြုံမည်။ သားသမီးပညာရေးအတွက် စိတ်သောကရောက်စရာ ကြုံမည်။ အကောင်အထည်ဖော်လိုသော ကိစ္စကို အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်စေသော ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်လာတတ်သည်။ ဖခင် (သို့မဟုတ်) ကြီးကဲသူတစ်ဦးအတွက် စိတ်သောကရောက်စရာ ကြုံတွေ့ရဦးမည်။

မိသားစုအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ ဖြစ်ရပ်များ ကြုံလာရတတ်သည်။ အလုပ်ကိစ္စမှ ငွေကြေးများ ဝင်လာတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ တပည့်လက်အောက်ငယ်သားကိုသာ လွှတ်မထားဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်လုပ်ပါမှ အကျိုးအမြတ်ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အထက်အကြီးအကဲများ၏ သူကောင်းပြုမြှောက်စားခြင်းကို ခံရတတ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အခက်အခဲအမှအထစ်များ၊ မပြေလည်မှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ မောင်နှမသားချင်းများကြောင့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ပျက်တတ်သည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ ပြည်ပခရီးသို့ သွားရတတ်သည်။ ရွှေစသော အဖိုးတန်ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက သင်တန်းတက်ရောက်ရတတ်သည်။

ကံပေးသော ငွေကြေးပစ္စည်းများ ရရှိမည် ခရီးဝေးသွားရောက်ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ဖို့လိုမည်။ ဆေးဝါးကုသမှုကို ခံယူရတတ်သည်။ ငွေကုန်ကြေးကျမှုများမည်။ ငွေကြေးဆုံးရှုံးခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ဆောင်ရန် မသင့်တော်သေးပါ။ မမျှော်လင့်ဘဲ ကံစမ်းမဲသော်လည်းကောင်း၊ အောင်

ဘာလေထိသော်လည်းကောင်း ပေါက်တတ်သည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်လုပ်မည်ဆိုလျှင် အစစအရာရာ တတ်သိနားလည်သူများနှင့် တိုင်တိုင်ပင်ပင် ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်း လုပ်ဆောင်သင့်သည်။ မိမိ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ထက် အများ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချသင့်ပါသည်။

ရာသီဖွားဝေဒနာကို ဦးဦးဖျားဖျား ခံစားရမည်။ ငွေများဝင်လာမည်။ စုမိဆောင်းမိဖြစ်မည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ လက်ထပ်မင်္ဂလာပြုရန် အကြောင်းကိစ္စ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လူကြီးသူမများက ကြီးကြပ်စီစဉ်ပေးလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးနေ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတစ်ဦး ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ အကျိုးပြုမည့် မိတ်ဆွေကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများတွင် ထူးခြားမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ရတတ်သည်။

ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကြောပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများတွင် အရှုပ်အထွေးများ ပေါ်လာတတ်သည်။ အချစ်အနှောင့်ခံရတတ်သည်။ သွေးတိုးနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ ခံစားရတတ်သည်။ ရေလမ်းခရီးကို ရှောင်သင့်ပါသည်။ လူယုံ၏ ဒုက္ခပေးခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ယုံစားမိသမျှ အလိမ်ခံရခြင်းကြုံမည်။ အချစ်ရေးကိစ္စများတွင် နှစ်ဦးသဘောတူ ပြေလည်သော်လည်း ကြီးသူတို့၏ ဟန့်တားမှုကို ခံရတတ်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက - ၃၁ ဘုံသားများအား မေတ္တာပို့၍ ကုသိုလ်ဘာဂကို အမျှဝေပေးပါ။

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်
နွယ်သင်္ကေအောင်

ဝသန္တ၏ ခြေလှမ်းတို့က သွက်လက်နေရာမှ နှေးကွေးစ ပြုလာခဲ့ချေပြီ။
မကြာခင်ကာလ၌ ဆောင်းဟေမန်၏ ရှေ့တော်ပြေး မြောက်ပြန်လေ့နအေးတို့ ဆော်သွေး
လေတော့မည်။ သခင်ခွာညိုတို့ နင်းရည်လူးကြပေတော့မည်။ မည်သည့်ကာလ ဖြစ်စေ မိမိတို့
လူသားများအဖို့ စားဝတ်နေမှု ကိစ္စအဝဝအတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားကြရစမြဲ ဖြစ်ပေရာ အခွင့်သာ
အခါကောင်းကို အရအမီ ဖမ်းယူတတ်ဖို့ရာ အရေးကြီးလှပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ သိသူဖော်စားနိုင်ကြ
စေရန် ဤကဏ္ဍကလေးကို လစဉ်ရေးသားနေမိခြင်းပါပေ။

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊

(၂၅) စသော ရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများဝယ်
ဆုရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈)

စသောရက်များသည် မော်တော်ကားနှင့်တကွ ယာဉ်အမျိုး
မျိုးဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရေနေသတ္တဝါဖမ်းဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၁၃)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသော

ရက်များသည် ရေနေသတ္တဝါများဖြစ်ကြသည့် ငါးများ၊ ပုစွန်

များ အစရှိသည်တို့ကို ဖမ်းယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက် များ
ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊

(၁၉)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း
များ တူးဖော်ထုတ်လုပ်ဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ
ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၂၉)၊ (၃၀)

စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်း
ကိစ္စရပ်များအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ခရီးစေးနီး ထွက်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ခရီးစေးရပ်နီး ခရီးထွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ကျောင်း/အိမ်ဆောက်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ လူ့အိမ်အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ အရောင်းအဝယ်ပြုဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုလိုသည့် ကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့များကြဲရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ အတတ်ပညာ သင်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် အတတ်ပညာများကိုသင်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ မင်္ဂလာအခါပေးလိုလျှင်

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးသင့်သည့် ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရှင်ပြုနားသ ပြုဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုနားသမင်္ဂလာ ကျင်းပပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန်

အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၉)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကြာနံသင်းထုံ ဝတ်မှုန်ကြွ ဆီဖီးဖြင်းဖိုရ်ပွဲ

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ဝါလကင်းလွတ်၍ တူရာသီမည်သော သီတင်းကျွတ်
သို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ ၎င်း "ရာသီတူခွင်၊ ရေပြင်လှတင်၊
ကြာမျိုးပွင့်" ဆိုသော ရှေးဟောင်းစကားနှင့်အညီ ရာသီလေ
ပြန်အစ ဟေမန္တပုံလွှာတို့ လူးလွန်ရုံလူးလွန်လျက် ငြိမ်ငြိမ်
အေးအေး ရှိလှပါသည်ကော။ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာပုလ္လရိုက်
စသော ငါးမည်သော ကြာပန်းခိုင်တို့မှာလည်း ကန်ပြင်၌
ဆုပစ္စာ ပွင့်ချပ်တို့ကို ဖွင့်လှုပ်ရင်း ကြိုင်လှိုင်ပျံ့မွှေးနေကြပြီ
ဖြစ်၏။

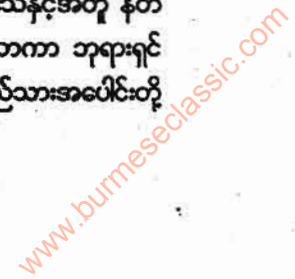
စင်စစ် ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်မည်သော
သက္ကား ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် စပ်လျှင်၍ အမည်သညာ
ပြထားသော လပင်ဖြစ်၏။ ရဟန်းသံဃာတော်တို့သည်
ဆောင်သူလယ်သမားဦးကြီးများ၊ ဒကာ၊ ဒကာမ အပေါင်း
တို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ဆွမ်းကွမ်းထောက်ပံ့မှုကြောင့် ဓါတွင်း
သုံးလတိုင်တိုင် ဝါကပ်လျက် ပရိယတ်ကို အားထုတ်တော်
မူခဲ့ကြ၏။ ဥပုသ်အိမ်၊ သိမ်တို့၌ ပဝါရဏာများကို ပြုလုပ်ခဲ့
ကြ၏။

ဤ၌ "ပဝါရဏာ" ဆိုသည်မှာ "ဆိုအပ်သော အချိန်
ကာလအတွင်း မိမိတို့၌ အပြစ်ကြီးငယ်ရှိပါက ခွင့်လွှတ်တော်
မူကြပါ" ဟူ၍ မေတ္တာရပ်ခံကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ
ပင် သိက္ခာဝါရင့် မထေရ်ကြီးများကလည်း "သင်တို့တောင်း
ဆိုလျှောက်ထားသကဲ့သို့ပင် ငါတို့၌လည်း အပြစ်ကြီးငယ်ရှိ
သော ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါ" ဟူ၍ ခွင့်ပန်ကြလေ၏။ အဆိုပါ
ဆောင်မြတ်သော အလေ့အထကို အတုယူ၍ မိမိတို့ ပုထုဇဉ်
ဥပုသ်အပေါင်းကလည်း ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်
ရာသီရောက်လေသော် မိဘ၊ ဆရာသမားများနှင့်တကွ သက်
ကြီးဘွားအပေါင်းတို့အား ဦးနှိမ်မာန်လျှော့ ပူဇော်ကန်တော့
သော် အပြစ်ကြီးငယ်အပေါင်း ရှိခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်တော်မူ

ပါရန် တောင်းပန်သမျှပြုကြလေသည်။ မိဘ၊ ဆရာသမား
များနှင့် ဘိုးဘွားတို့ကလည်း ခွင့်လွှတ်ကြစမြဲပင်။

ဝါဆိုရသောကာလ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ညအိပ်ညနေ
ရပ်ဝေးဒေသသို့ မထွက်ရဘဲ ကျောင်းမှာပင် သုံးလတာကာလ
ပတ်လုံး ပရိယတ်ကို အားထုတ်ခဲ့ကြရသော ရဟန်းသံဃာ
တို့သည် မိုးလေငြိမ်စပြုပြီဖြစ်သော၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု
ပွင့်လင်းလာပြီဖြစ်သော၊ ကြာမျိုးရနံ့တို့ ဆွတ်ပျံ့ထုံရီသော
သီတင်းကျွတ်ကာလသမယ၌ မိမိတို့သွားလိုရာ ရပ်ရွာ၊ မြို့
ပြဒေသများဆီသို့ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ သွားလာခွင့်ရပြီဖြစ်
ရကား ကြည်နူးပီတိဖြစ်ဖွယ်လည်း ကောင်းလှပါတော့သည်။

သီတင်းကျွတ်လ၌ ထူးခြားစွာ ဆင်ယင်ကျင်းပသော
ပွဲကား ဂေါတမဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင်
ပေါ်ထွန်းခဲ့သော "ဆီဖီးမြင်းဖိုရ်ပွဲ" ဖြစ်လေသည်။ ဘုရားရှင်
သည် မိခင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ သန္တာသီ
တ နတ်သားကို အမှူးပြုလျက် နက်နဲသော အတိဓမ္မာ
ဒေသနာတော်တို့ကို ဟောကြားရန် ဝါတွင်းသုံးလ ကာလပတ်
လုံး လှူပြည်မှ ကြွမြန်းသွားခဲ့လေသည်။ ထိုဝါတွင်းသုံးလ
ကာလပတ်လုံး လူအပေါင်းတို့အဖို့ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ခွင့်
မရသည့်အတွက် တမ်းတနေမိကြလေသည်။ ဤ၌ လပြည့်
နေ့အချိန်အခါဝယ် တာဝတိံသာမှ လှူပြည်ဒေသတစ်ခုဖြစ်
သော သက်သဒ္ဓနဂိုရ်တိုင် စောင်းတန်းကြီးသုံးသွယ် ပေါ်ထွန်း
ခဲ့ချေ၏။ စောင်းတန်းကြီးသုံးသွယ်ကား ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေ
စောင်းတန်းတို့ ဘေးနှစ်ဖက်ခြံရံလျက် အလယ်စောင်းတန်း
ဖြစ်သော ပတ္တမြားစောင်းတန်းမှ ဆင်းသက်၏။ ပဉ္စသိင်္ခ
နတ်သား၏ သာယာသော ဓမ္မစောင်းညင်းသံနှင့်အတူ နတ်
အပေါင်း၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ ခြံရံလိုက်ပါလာကာ ဘုရားရှင်
အား ထီးမိုးပေးကြ၏။ ဤ၌ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့

မှာ ဘုရားရှင်ကြွလာသည်ကို ကြိုဆိုသည့်အနေဖြင့် ဆီမီးတို့ ထွန်းညှိကာ ကြည်ညိုပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ထိုအလေ့အထ သည် ယခုကာလတိုင်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် သက်ဝင် ယုံကြည်ကြသူများအဖို့ လေးမြတ်ကြည်ညိုစွာ ဆင်ယင် ကျင်းပမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

အင်းဝရွှေပြတော်ကြီး ကောင်းစားစဉ်အခါက မင်းရင် ပြင်၌ မြင့်မားလှစွာသော ပြာသာဒ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်၍ လှေကာဆုံးသွယ်ဖြင့် ဆင်ယင်ပြီးလျှင် ဆီမီးများ ထွန်းညှိ ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ သည်အတွက် ဆီမီးခြင်းမိရိပွဲဟု ခေါ်ကြ သလို "တာဝတိံသာပွဲ" ဟူ၍လည်း အမည်သညာပြုကြသည်။ ရှေးက သဘင်ပညာရှင်ကြီးများသည် လောက၊ ဓမ္မ၊ ရာဇ ဟူသော အရေးသုံးပါးကို ကောင်းစွာ လေ့လာတတ်ကျွမ်း ကြသည့်အလျောက် ဘုရားရှင်ပညတ်တော်မူခဲ့သော မိကျွတ်၊ သီတင်းကျွတ်ပွဲသဘင်များအကြောင်း ဇာတ်ပွဲများ၌ လေပြေ ထိုးလင်္ကာတို့အား -

"မီးပုံးပျံ ရတနာနန်းခရိုင်ဝယ်၊ ကြာပန်းခိုင်နှင့် မင်းအထွတ် ခကြရ၊ သီတင်းကျွတ်လ ထက်နတ်ပြည်ကဲ့သို့၊ နက္ခတ်အဿဝဏီ၊ အာတောထိန်ဝါ၍၊ တာဝတိံသာက၊ ဘဂဝါအရဟံ သက်ပေသည့်၊ ကာယကံလက်နှင့် ဖူးညား တော၊ အပူပူထားသော အောင်စည်နေ ခဲပျံဝါး (ရွာစား) ထူးမြဲခြားနား ရောင်ခြည်တော်ဖွင့်စမ်း"

ဟူ၍ လက်တန်းရွတ်ဆိုကြကြောင်း မှတ်သားရပါ သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရဟန်းသံဃာတော်တို့အပေါ် ဝါကပ်ခြင်းနှစ်ရပ်အပေါ် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။ ပထမဝါမှာ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ အထိ ကပ်သော "ပူရိမ" ဝါ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဝါမှာ ဝါခေါင် လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အထိ ကပ်သော "ပစ္ဆမဝါ" ဖြစ်၏။ ဤ၌ ဒုတိယဝါဖြစ်သော "ပစ္ဆမဝါ" ကို ခွင့်ပြုခြင်းမှာ အချို့အချို့သော ခရီးလွန်နေ သည့် ရဟန်းသံဃာတို့အား ကရုဏာရှေးထား၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌ ဝါထပ်ခဲ့ပါက ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ် ရက်နေ့တွင် စတင်ဝါကပ်ကြရပါသည်။ ဝါထပ်ရက်ငင်ကိစ္စ များကို ရဟန်းသံဃာများအနေဖြင့် ပြုပြင်စီမံခွင့်မရှိ၊ ထိုကိစ္စ မှာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော မင်းတို့၏ အဆုံးအဖြတ်၌သာ

တည်ပါသည်။ ဘုရားရှင်ကလည်း -
"အနုဇနာမိ ဘိက္ခုဝေ ရာဇာနံ အနုဝတ္ထိတုံ"
ဟူ၍ ဘုရင်အုပ်ချုပ်သူများ၏ အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း ရဟန်းတို့က လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူ ပါသည်။

ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်ရာသီ ရောက်ပြီဆို လျှင် တောတောင်ရေမြေအသီးသီးရှိ သစ်ပင်ပန်းမာလံတို့ သည် သဘာဝမိုးရေချိုချိုကို ဝလင်စွာ သောက်သုံးပြီးပြီဖြစ် လေရကား လန်းဆန်းစိမ်းမြေလျက် ခိုင်ညာတံ့အဖွင့် ဆင့်ရရင့် စီရရီ ရှိနေကြပါသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့ရာသီ သူ့ကာလနှင့် အညီ စည်းနမ့်ညီလျက် ပွင့်လန်းလာကြသည်က မည်သို့ သော အခါမျှ မှားယွင်းခြင်းမရှိသည့် သဘာဝ မာလာဗေဒ ပက္ခဒိန် မည်သော ပန်းပြက္ခဒိန်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ သည်ပြက္ခဒိန် ကို ဖွင့်လှုပ်၍ စာဆိုတို့သည် ကြည်နူးလွမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်း သော စာကဗျာတို့ကို ခြယ်မှုန်းဖွင့်ဆိုခဲ့ကြ၏။ ဤ၌ ဆယ် နှစ်ရာသီဘွဲ့ လွမ်းချင်းစာဆိုရှင်ဖြစ်သော မဟာအတုလမင်း ကြီးက သီတင်းကျွတ်လဘွဲ့ကို အောက်ပါအတိုင်း လွမ်းချင်း ဖွဲ့ခဲ့ပါလေသတည်း။

"လှိုင်လှိုင်သာ သင်းတော့တယ်
ကန်မင်းငယ်နန္ဒာ၊ လှိုင်ငယ်ငယ်ဖြာသည်
ပွင့်ရွှေကြာ မြိုင်မြိုင်နှင့်
ကြိုင်ကြိုင်သင်းတဲ့ လကိုလေး။
တူရာသီဝယ်
အသဝဏီကြယ်မြတ်
ကျီးမင်းသိန်းလည်း ရောင်ရှိန်လှုပ်လို့
သုဒ္ဓမ်ကယ်နန်းလို့၊ မီးပြင်းမိုရ်နှင့်
ဝါဆိုကင်းလွတ်၊ သီတင်းကျွတ်မို့
ဘုံထွတ်ကယ်ဥကင်၊ ပွင့်စံပယ်ရွှင်သော့ခါ
တိုင်းခွင်ကြီး အောင်ချာမှာ
ဆီမီးဝါ ထိန်ထိန်ဝင်းလို့
လင်းလုတယ်လေး။ ။

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ထူးခြားတဲ့ ရှင်လေးပါး ရေပျောပူဇော်ပွဲ

ပထမံသရာကြီး ဦးအောင်သူ

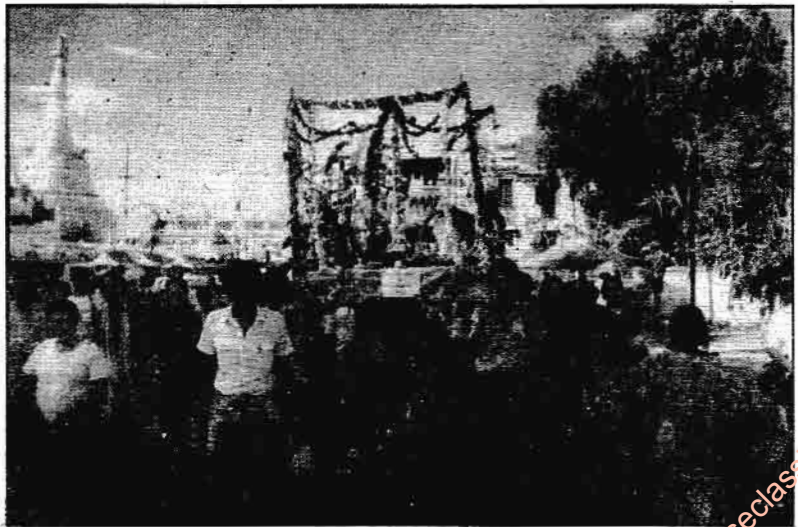
- (၁) ရှင်မေဓရရဟန္တာ
- (၂) ရှင်သက္ကောသာရရဟန္တာ
- (၃) ရှင်သာရဒတ္တရဟန္တာ
- (၄) ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာများကို ဖောင်ရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ ပူဇော်ထားပါတယ်။

ရှင်လေးပါးစံမြန်းရာ ရဟန္တာမထေရ်များရဲ့ သီတင်းသုံးရန် ကတ္တီပါအခင်းများ ခင်းထားပြီး ၎င်းပေါ်မှ ပန်းပေါင်း စုံပန်းမွေ့ရာ ခင်းထားပါတယ်။ ဖောင်ပေါ်မှာ ပွဲစုံကပ်လှူခြင်း၊ ပန်း၊ သစ်သီး၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ဆန်၊ ဆီပြည့်၊ ကြက်သွန် စသည်ဖြင့် စုံစုံလင်လင် လှူဒါန်းရပါတယ်။

ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်ရဲ့ ဖြစ်စဉ်သမိုင်းကြောင်းက သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက စခဲ့တယ်လို့ မှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ထဲက ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်ဟာ တောင်သမုဒ္ဒရာမှာ သီတင်းသုံးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗိုလ်တထောင်
ဆတီတော် စနေထောင့် ၁၅ ခန်းတွဲ
အောင်ရုံ နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့သည်မှာ ယနေ့
၂၀၁၇ ခု၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၉ ခု၊
သီတင်းကျွတ်လဆုလှိုင် အကြိမ်ပေါင်း
၅ ကြိမ် ရှိနေပါသည်။

ရဟန္တာမထေရ်လေးပါး စံမြန်းရန်
ဆောင်တော်ကို ဝါးနှင့်ပင်ပြုလုပ်ပြီး ဖောင်
အကျယ်အဝန်းကို ကိုးပေပတ်လည်
ထားပြီး ဘုရားရှင်အပါအဝင် ရှင်လေး
ပါးပူဇော်သော

ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာရဲ့ ဖြစ်စဉ်ကို အချို့က ယုံကြည်သော်လည်း အချို့က မယုံကြည်ကြောင်း သိရပါတယ်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသွား သင်္ဘောသားတွေက မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အသက်ဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့ရုံကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြာသိရ၍ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီး လေးပါးကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော နှစ်ပေါင်း ၂၄ နှစ်မှာ မယုံနိုင်စရာတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် ဒါကိုတော့ မဖော်

ပြတော့ပါ။ ဒါပေမယ့် သံဃာတော်ရဲ့ ဂုဏ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ပူဇော်လျှင် အကျိုးထူးမည် ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာလူမျိုးများ အလွန်ကြည်ညိုအားထား ကိုးကွယ်သော ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးသည်

ဘေးအပေါင်းကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်နိုင်ခြင်း၊ လာဘ်လာဘများရရှိခြင်း၊ ပညာရေးအောင်မြင်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း စသော အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်ရန်နှင့် ယနေ့ ကြံတွေ့နိုင်သော မှန်တိုင်းဘေး။

ရေဘေး၊ မီးဘေးတို့ကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ဒါကြောင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်လေးပါးကို မဟာသမုဒ္ဒရာရောက်အောင် ပင့်ဆောင်ပြီး ရေဘေးပူဇော်ကြပါလို့ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ယခုနှစ်ဖြစ်သော ၂၀၁၈ ခု ၁၃၇၉ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်တွင် ဗိုလ်တထောင်စေတီတော် မထေရ် ၁၅ ခန်းတို့ မွေ့ရုံတွင် ရေဘေးကျင်းပမည့်ပွဲကို ကြွဖြစ်အောင် ကြံကြပါလို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါကြောင်း။

မှတ်ချက် ၊ ဒီပွဲကြီးကို အစအရာရာ ဘေးကင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ (၁) ဗိုလ်တထောင်တို့ဘိက္ခုနီ၊ (၂) အစ်မတော်မြန်မာတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်

၀၉-၂၅-၂၀၂၀

တော်သလင်းလပြည့် (ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့)

ဂျယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့သည် “ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့” ဖြစ်ပါသည်။ ဤဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့အား မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်က ကျေးဇူးရှင် မိတ္ထီလာမြို့၊ တောင်ပုလုတောရ၊ တောင်ပုလုဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား ဂရုဓမ္မတရား၊ ငါးပါးသီလတော်ကို ကြီးပမ်းဟောကြား၍ အခြေခံသာသနာပြုလျက်ရှိသည်ကို အားရကြည်ညိုခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၇-၇-၇၃ နေ့တွင် ကျေးဇူးရှင် တောင်ပုလုဆရာတော်ကြီးအား ကမ္ဘာစောင့်တရားကြီးဖြစ်သည့် ငါးပါးသီလတော်ကြီးကို အခါတော်နေ့ကြီးတစ်နေ့ သတ်မှတ်၍ ထူးပုပုထော်ထိန်းသိမ်းလိုပါကြောင်းကိုကို မင်္ဂလာဗျူဟာမှ စာတမ်းတစ်စောင်ဖြင့် ဆက်ကပ်ခွင့် တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုတောင်းဆိုချက်အား ကျေးဇူးရှင် တောင်ပုလုဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်တော်မူ၍ ဆန္ဒနပ်စွာ သဘောတူ ခွင့်ပြုတော်မူသည့်အတွက် မဟာဗျူဟာအသင်းချုပ်ကြီးက တော်သလင်းလပြည့်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

တော်သလင်းလပြည့်နေ့အား ဂရုဓမ္မနေ့ဟု သတ်မှတ်ရခြင်းမှာလည်း ဂရုဓမ္မဇာတ်တော်အရ လေ့လာပါက မိုးတွင်းကာလမှာ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိုးတွင်းကာလဖြစ်တဲ့ တော်သလင်းလမှာ အခါတော်နေ့လို သတ်မှတ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့အကြောင်း ရေးသားပါက ဂရုဓမ္မဇာတ်တော်အား တင်ပြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လွန်လေ့ပြီးသောအခါ ကုရုတိုင်း၊ ဣန္ဒာပတ္တနဂိုရ်ပြည်တွင် ဓနုဇယကောရဗျမင်းကြီး မင်းပြုနေပါတယ်။ ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ ထိုမင်းကြီးရဲ့ သားတော်ဖြစ်ပြီး အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖြစ်ပါတယ်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံသော အခါ မင်းအဖြစ်ကို ရရှိပြီး မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနဲ့ ဂရုဓမ္မသီလတို့ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းတော်မူပါတယ်။ အလောင်းတော်မင်းမြတ်ဟာ ဂရုဓမ္မ ငါးပါးသီလကို ရိုသေစွာ စောင့်ထိန်းသကဲ့သို့ မယ်တော်ကြီး၊ မိဖုရား၊ ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်း၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၊ ကြီးဆွဲအမတ်၊ ရထားထိန်း၊ သူဌေးကြီး၊ ပြည်စိုးအမတ်၊ တံခါးစောင့်၊ ပြည့်တန်ခေတို့က

လည်း ဂရုဓမ္မငါးပါးသီလကို စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်းတော် မူကြပါတယ်။

မင်းကြီးနဲ့ ပေါင်းလျှင် အားလုံး ဆယ့်တစ်ဦး ရှိပါတယ်။ မင်းကျင့်တရားနဲ့အညီ အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ ဂရုဓမ္မသီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ နေ့စဉ် အလှူကြီးများ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းတို့ကြောင့် ဣန္ဒာပတ္တနဂိုရ်ပြည်သည် ဒုစရိုက်ကင်းပြီး ဆန်ရေစပါး ပေါများခြင်း၊ ဘေးရန်အန္တရာယ် ကင်းဝေးခြင်း စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံကာ အလွန်တိုးတက် သာယာလျက် ရှိပါတယ်။

ထိုစဉ်အခါက ကာသီတိုင်း၊ ဒန္တပုရပြည်မှာ ကလိင်္ဂမင်း ထီးနန်းပိုင်မင်းပြုလျက် ရှိပါတယ်။ ထိုတိုင်းပြည်၌ မိုးခေါင်ရေရှားပြီး ကပ်ကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်နေပါတယ်။ တိုင်းသူပြည်သားအများစုဟာ ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးမားလှတဲ့ အတွက် နန်းတော်ရင်ပြင်မှာ စုရုံးပြီး အရှင်မင်းမြတ် တရားမစောင့်တဲ့အတွက် မိုးခေါင်ရေရှားပြီး တိုင်းသူပြည်သားများ ဒုက္ခရောက်ကြရကြောင်းကို စွပ်စွဲကြပါတယ်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက -

“အမောင်တို့ . . . ရှေးမင်းတို့သည် မိုးမရွာသော် အဘယ်သို့ မြဲကြသနည်း”

ဟု ရိုးသားစွာ မေးမြန်းပါတယ်။

“အရှင်မင်းကြီး . . . ရှေးမင်းတို့သည် အလှူပေးပြီး လျှင် သီလဆောက်တည်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် ကျက်သရေ တိုက်ခန်းသို့ဝင်ကာ မြေစာမြက်ခင်း၌ အိပ်ကြပါတယ်။ ထိုအချိန်တွင် မိုးရွာသွန်းပြီးပါတယ်”

ဟု လျှောက်ထားပါတယ်။

မင်းကြီးကလည်း တိုင်းသူပြည်သားများ ပြောသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ပါသော်လည်း မိုးရွာသွန်းပြီးခြင်း မရှိပါ၍ အမတ်တွေက ဆက်လက်ပြီး မင်းကြီးအား လျှောက်ထားပါတယ်။

“အရှင်မင်း . . . ဣန္ဒာပတ္တနဂိုရ်ပြည်ဝယ် နေဇ္ဇယကောရဗျမင်း၏ အဉ္စနဝဏ္ဏ မည်တွင်သော မင်္ဂလာဆင်တော် ရှိပါတယ်။ ထိုဆင်တော်ကို ဆောင်ယူကုန်အံ့။ မင်္ဂလာဆင်တော် ရောက်ပါက မိုးရွာသွန်းပြီးပါလိမ့်မည်” ဟု တင်လျှောက်ကြပါတယ်။

မင်းကြီးလည်း အမတ်များ တင်လျှောက်သည့် အတိုင်း အဖိုးထိုက်တန်လှသော လက်ဆောင်ပုဏ္ဏားများနဲ့ ပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်ကို မင်္ဂလာဆင်တော်အား အလှူခံစေလွှတ်လိုက်ပါတော့တယ်။ ဘုရားအလောင်း ဓနုဇ္ဇကောရဗျမင်းကလည်း မင်္ဂလာဆင်တော်ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လှူတော်မူလိုက်ပါတယ်။ မင်္ဂလာဆင်တော် ရောက်သွားသော်လည်း ဒန္တပုရပြည်တွင် မိုးခေါင်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်မှ ဂရုဓမ္မသီလရဲ့ စွမ်းရည်ကြောင့် မိုးမှန်လေမှန်နဲ့ ဆန်ရေစပါး ပေါများခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အတွက် ငါးပါးသီလလေ့လာရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ထပ်မံစေလွှတ်တော်မူပါတယ်။

အဲဒီ ဒန္တပုရပြည်မှ ငါးပါးသီလလေ့လာရေးအဖွဲ့ဟာ ဣန္ဒာပတ္တနဂိုရ်ပြည်ကို သွားရောက်ကြပြီး ဘုရားအလောင်းမင်းကြီးနှင့်တကွ ဆယ့်တစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထဲမှာ ငါးပါးသီလကို မေးမြန်းစုံစမ်း လေ့လာပြီး ရွှေပေထက်မှာ ကူးယူမှတ်သားကြပါတယ်။ ဆယ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း ဂရုဓမ္မငါးပါးသီလကို လေစားစွာ စောင့်ထိန်းကြပုံကို သေချာစွာ သင်ကြားပြသပေးခြင်းကို မှတ်သားပြီး ကာလိင်္ဂမင်းထံ တင်ပြကြပါတယ်။

မင်းကြီးက ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး ကိုယ်တော်တိုင် စံပြအဖြစ် ကျင့်သုံးပြုကာ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကိုလည်း ဂရုဓမ္မငါးပါးသီလတော်ကို ရိုသေစွာ စောင့်ထိန်းကြရန် နှိုးဆော်ပါတယ်။ ဘုရင်နှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ စောင့်ထိန်းတဲ့ ဂရုဓမ္မငါးပါးသီလရဲ့ စွမ်းရည်ကြောင့် ဒန္တပုရပြည်ဟာလည်း မိုးမှန်လေမှန်နဲ့ ဆန်ရေစပါး ပေါများတိုးတက်ပြီး ဒုက္ခဘေးက ကင်းဝေးခဲ့ကြပါတယ်။

ယခုအခါမှာ ကမ္ဘာနဲ့အဝန်း ထူးဆန်းသော ရောဂါကပ်ဆိုးကြီး ဆိုက်ရောက်နေသည်ကို အများအသိပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မြန်မာတစ်ဝန်းလုံးရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ အားလုံးလည်း ဘာသာတရားအပေါ် ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံစွာ ချည်နှောင်သုံးခြင်းဖြင့် ဘေးဆိုးကပ်ဆိုးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးအဖြာဖြာ တိုးတက်စေမည်ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြလျက် ဘုရားခုနစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့ ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့အား ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါသည်။

(ခါးဝတ်ပုဆိုးအဖြစ် ပြတ်ကျခြင်းသည် တစ်ခဏတာ အရှက်ရပြီး ငါးပါးသီလ မပြုပြင်ပါက တစ်ဘဝတာ အရှက်ရ၍ သေလွန်ပါက ငရဲအိုးသို့ သက်ဆင်းဝင်ရောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။)

ငါးပါးသီလကဗျာ

၁။ သူ့အသက်ကို သိလျက်သားနှင့် ဒေါသစိတ်ထား သေစေလို၊
လုံ့လပြုကာ သေအောင်သတ်တော့ ပါဏာတိပါတ် အကုသိုလ်၊
လွန်ကျူးမိလျှင် တကယ်ပဲပေါ့ အပါယ်ငရဲ ကျမည်ဆို၊
လွတ်လာပြန်လည်း ရောဂါစွဲ ဆင်းရဲ အသက်တို အဲဒါကြောင့် ပဉ္စသီလ တည်ကြပါစေလို။

၂။ သူ့ဥစ္စာကို သိလျက်သားနှင့် လောဘစိတ်ထား ခိုးယူလို၊
လုံ့လပြုကာ ခိုးယူပြန်ကာ အဒိန္နာဒိန္န အကုသိုလ်၊
လွန်ကျူးမိလျှင် တကယ်ပဲပေါ့ အပါယ်ငရဲ ကျမည်ဆို၊
လွတ်လာပြန်လည်း ဥစ္စာမဲ့ ဆင်းရဲ ပြစ်တိုင်းကိုယ်၊
အဲဒါကြောင့် ပဉ္စသီလ တည်ကြပါစေလို။

၃။ ရှောင်ရှားအပ်သူ မိန်းမများ၌ ရာဂစိတ်ထား ပေါင်းဖော်လို၊
လုံ့လပြုကာ ကျူးလွန်ပြုကာ မေသုတံ့ အကုသိုလ်၊
လွန်ကျူးမိလျှင် တကယ်ပဲပေါ့ အပါယ်ငရဲ ကျမည်ဆို၊
လွတ်လာပြန်ကာ နပုန်းမ မိန်းမဖြစ်ရသကဲ့၊

အဲဒါကြောင့် ပဉ္စသီလ တည်ကြပါစေလို။

၄။ မဟုတ်မမှန် တစ်ဖက်သားကို ယွင်းချွတ်လှည့်စား မုသာဆို အဓိပ္ပာယ်ကို ထိုသူသိ၍ အကျိုးကိုသိ အကုသိုလ်၊
လွန်ကျူးမိလျှင် တကယ်ပဲပေါ့ အပါယ်ငရဲ ကျမည်ဆို၊
လွတ်လာပြန်လည်း ပါးစပ်ပြဲ သွားကျ နှုတ်ခမ်းတို၊
အဲဒါကြောင့် ပဉ္စသီလ တည်ကြပါစေလို။

၅။ ယစ်မှူးတတ်စွာ သေရည်များကို မူးယစ်သောက်စား ဘိန်းရူးမှုန့်၊
ဒုစရိုက်တွေ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းမို့ မကောင်းစစ်စစ် အကုသိုလ်၊
လွန်ကျူးမိလျှင် တကယ်ပဲပေါ့ အပါယ်ငရဲ ကျမည်ဆို၊
လွတ်လာစေဦး မူးမေ့မှူး အရူး ဆက်တိုင်းကိုယ်၊
အဲဒါကြောင့် ပဉ္စသီလ တည်ကြပါစေလို။

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်)

မှတ်ချက်

၂၀-၉-၉၉ နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော မဟာဗျူဟာအသင်းချုပ်၏ (ပုဇွန်ဘာသာသင်တန်း) ကိုယ်ကျင့်သီလ လိုခြံကာ လောကီလောကုတ်ချမ်းသာရ သင်တန်းပို့ချစဉ် မှတ်စုမှ ကောက်နုတ်တင်ပြပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး အသက်ထက်ဆုံး ဘေးရန်ကင်းကွာ ကျန်းမာကြပါစေ။

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီးခါသာချင်နာဘန်ချောင်း ၂၀၁၇ ကြက်နှစ် တစ်လချင်းဟောစာတမ်း

စက်တင်ဘာ

• ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

၁၂ လရာသီခွင် သတ်မှတ်ချက်မှာ အနောက်တိုင်းနှင့် မတူသဖြင့် မိမိ၏ မွေးလ၊ မွေးရက်ကို ရာ၌ အဟောကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

မကာရ ရာသီပွား (ဆိတ်ရပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်ဘဝသည် မထူးခြားလှသေးဘဲ သမားရိုးကျ ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ သင့်လမ်းဘက်သို့ သတင်း ကောင်းများလာနေပါပြီ။ ယခုကာလသည် ညှိနှိုင်းမှုနှင့် သင့်ဘဝ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက် ကမ်းလှမ်း လာမှုမှာ အကောင်းဆုံးအချိန်အခါ ကျရောက်လာပြီ

ဖြစ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် ဝင်ဆံ့အောင်နေပါ။ ဝင်ငွေ အများအပြားရှိပြီး သုံးဖြုန်းမှုမရှိပါက တစ်ပုံကြီးစုဆောင်း မိသည့်ဆီသို့ ဦးတည်ပေးပါလိမ့်မည်။ ချစ်မေတ္တာဇေ သည်လည်း စိတ်ကျေနပ်မှု အပြည့်အဝရရှိမည်။

ကုရာသီပွား (ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

သင်ငြင်းဆိုတတ်အောင် နေထိုင်တတ်ပါမှ ဒုက္ခ ရောက်မှုမှ လွတ်ကင်းမည်။ သို့တည်းမဟုတ်လျှင် မုချဒုက္ခ တွေ့မည်။ သင့်အတွက်ရော၊ အခြားသူအတွက်ပါ အများ အပြား သုံးစွဲနေရလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးကိစ္စအပါအဝင် ကံကောင်းမှု သင့်ထံရောက်လာမည် မဟုတ်ပါ။

မိန်ရာသီပွား (ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

မတ်လ ၁၄ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

သင့်အပေါ်သို့ အကြီးအကျယ်လွှမ်းမိုးထားကြသူ များနှင့် ပဋိပက္ခမှု ကြုံတွေ့မည်။ သင်စိတ်တိုဒေါသထွက် လျှင် ဖန်တီးထားသမျှ အရာရာကို ဖျက်ဆီးခြင်းခံရတတ် သည်။ အလုပ်အကိုင်တွင်လည်း အောင်မြင်မှုကို ရရှိမည် မဟုတ်ပါ။ အများအပြားနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တစ်

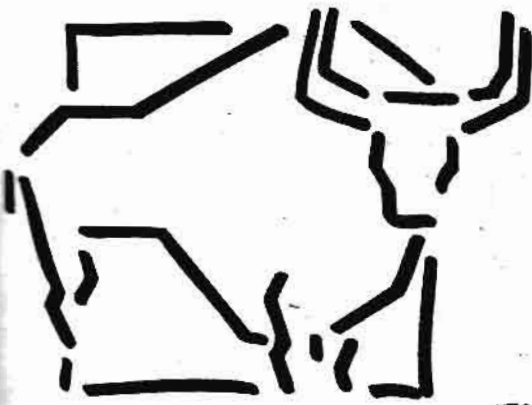
ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် မိတ်ဆွေကောင်းများဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သော်လည်း ရှေ့ဆက်ရမည့် အလားအလာ မရှိသေးပေ။

မိဿရာသီပွား (သိုးထီးရုပ်)
ပြီလ ၁၅ ရက် မှ မေလ ၁၄ ရက်

ခရီးသွားခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင် ပြောင်းရွှေ့ခြင်းသော်လည်းကောင်း ကြုံတွေ့ရမည်။ စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့် သင့်ပိုင်နက်နယ်ပယ်ကို ချဲ့ ထွင်နိုင်မည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ကို ရရှိပါလိမ့်မည်။ အတူ တူအလုပ်လုပ်နေကြသူများနှင့် စီနီယာများ၏ တွန်းအားပေး ထောက်ခံမှု ရရှိထားသဖြင့် သင်၏ရန်သူများမှာ သင့်အား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စွမ်းရှိလာမည် မဟုတ်ပေ။ တစ်ကိုယ်တည်း သမားများသည် ခရီးသွားရင်း ချစ်သူတွေ့မည်။

ပြီဿရာသီပွား (ရွားလာဗုဒ္ဓဿဖရုပ်)
မေလ ၁၅ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

အခြားသူများကြောင့် သင့်ကိုယ်ပိုင်အချိန် အများ ဆုံး ကုန်လွန်သွားမည်။ သင်တစ်ယောက်တည်းမှ တာဝန် အများအပြားကို ယူထားရမည်။ သူများ၏ မထိတရီ ပြော စကားများကို သတိထားနေပါ။ ငွေကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားသူများမှ အခွင့်အရေးယူသွားတတ်သဖြင့် သတိရှိ နေပါစေ။ အတွဲရှိပြီး သူများအနေဖြင့် ချောမွတ်နေပါလိမ့် မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများမှာမူ အကြံဉာဏ်များ

ရောပြန် ၁၁၇

ပေးရင်းအလုပ်ရှုပ်လျက် သောင်မတင် ရေမကျ ဖြစ်နေရ တတ်သည်။

မေထုန်ရာသီပွား (အပြာရုပ်)
ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်

မိမိအတွက် အခိုင်အမာ ပန်းတိုင်ရောက်ရှိရေးတွင် လုပ်ငန်းခွင်၌ အပြိုင်အဆိုင်များ ရှိနေသောကြောင့် တွန်း ထိုး၍ လုပ်ဆောင်နေရမည်။ သို့သော်လည်း အပြောင်း အလဲအဖြစ်ဖြင့် ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဝင်ငွေကောင်းနေ တတ်သည်။ အလေးအနက်ထားတတ်၍ အကြီးအကျယ် အကျိုးကျေးဇူးရရှိနေမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများမှာမူ အသစ်ကလေးတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ရဖို့ အမြဲတစေ အသင့် အနေအထားတွင် ရှိနေပေသည်။

ကရကင်ရာသီပွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)
ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများကြောင့် စိတ်ပျက်နေရ တတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်အပြိုင်အဆိုင်များကြောင့် ဖက်ဖက် ကိုမော၍ သင့်မျှော်လင့်ချက်များအား ဖယ်ရှားထားသင့်ပေ သည်။ နောက်မှ နောင်တမရအောင် သင်၏အပြုအမူများ ကို သေသေချာချာ ထိန်းချုပ်ထားပါ။ ကရုဏာသနားခြင်း ဖြင့် ငွေအများအပြား ကုန်ကျသွားတတ်သည်။ အိမ် ထောင်ရှင်များ၊ အတွဲများအနေဖြင့် အလောသုံးဆယ်နိုင် လွန်းသောကြောင့် စိတ်ပျက်စရာများဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ် သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများမှာမူ ချစ်မေတ္တာသက်ဝင် မှု အခွင့်ကောင်း ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

သိဟ်ရာသီပွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)
ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင်၏ တီထွင်တတ်မှု၊ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းဖြင့် သင်၏ မြင်ကွင်း ကျယ်ပြန့်လာပါလိမ့်မည်။ သင့်အလုပ်အကိုင်သည် ထူးခြားမှုရှိလာမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် သင်၏ သူဌေးဘော့စ်၏ ယုံကြည်ကိုးစားခံရမှုအရ အကျိုးအမြတ်

ရှိလာမည်။ သင်ကိုယ်တိုင်ပျော်ရွှင်မှုများကို ရရှိရန် စုဆောင်းငွေများကို သုံးစွဲပါ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုလို အချိန်ကောင်း ရှိလာနိုင်မည် မဟုတ်တော့ပေ။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် ရွေးချယ်စရာ အပိုဆောင်းများ ရှိလာပါမည်။ အိမ်ထောင်သည်များအနေဖြင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘော ထားပြီး ရှုပ်ပွေလှိုက်လျှင် နာကျင်ခံစားရတတ်သည်။

ကန်ရာသီပွား (အပျိုစင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင်လျှောက်လှမ်းရမည့် လှမ်းပေါ်သို့ ရောက်သင့်နေပါပြီ။ သင်သည် မည်သူနှင့်မျှ မတွေ့ဘဲ ထွက်ပြေးနေသည့် မဟုတ်ပါလား။ သင်၏လုပ်ငန်းခွင် ဝန်းကျင်သည် သက်သောင့်သက်သာ မရှိဘဲ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြင့် ပဋိပက္ခဖြစ်တတ်သည်။ ငွေကို ဖြုန်းတီးခြင်းမပြုပါနှင့်။ ထိုနည်းတူစွာ စကားကိုလည်း ဆင်ခြင်ပြောဆိုပါ။ သုံးဖြုန်းမဝံ့ဘဲ စုဆောင်းနိုင်အောင်ကြိုးစားပါ။ ချစ်သူရည်းစားများ စကားများရန်ဖြစ်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် တစ်ဖက်သတ်သာ ချစ်နေရဦးမည်။

တူရာသီပွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

မည်သည့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမှ မလုပ်သင့်သော ဆုံးရှုံးသော လတစ်လဖြစ်သည်။ သင့်ငွေကို အခြားသူတစ်ဦးအား မချေးမိအောင် သတိထားပါ။ သင်၏ဘဝတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းခွင်ထဲသို့သော်လည်းကောင်း ပြဿနာများ လိုမ့်ဝင်လာတတ်သည်။ ဖြေဆိုရန် စရာအဖြစ်ဖြင့် တရားရှာခြင်းသည်သာလျှင် ကောင်းသော အကြံဉာဏ် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ပြိစ္ဆာရာသီပွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

ကျွဲပြားနေသည့် သင့်အယူအဆကြောင့် သင့်အထက် အရာရှိများဖြင့် စကားများရတတ်သည်။ အလုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခရီးအများအပြား သွားနေရမည်။ သို့သော်လည်း ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းကောင်းများ ရရှိမည်။ အချစ်ရေးတွင် ကောင်းသောနေ့၊ ဆိုးသောနေ့များ ရှိသည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအဖို့ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ချစ်သူတွေ့မည်။

ခနုရာသီပွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင်လုပ်ကိုင်နေရသည့် ကိစ္စသည် အမှန်တကယ် သင်ဖြစ်စေချင်သော အလုပ်မဟုတ်ပေ။ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေ၍ဖြစ်မည်။ မည်သည့်ကမုန်ကန်ကြောင်း သင် ကိုယ်တိုင် အသားကျအောင် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ အလုပ်အကိုင် ပြောင်းရွှေ့ရလိမ့်မည်။ တစ်ဦးတည်း မလုပ်ကိုင်သင့်။ ပိုမိုကျွမ်းကျင်သောသူများ၏ အကူအညီကို ရယူသင့်သည်။ တတိယ ကြားလူ ဝင်လာမည်ကို သတိထားပါ။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:
2017: A Year to crow about? by Khattha Chinnabanchorn.

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(ဓိတ်ပညာ)

E.S.P ခေါ် ထူးခြားအာရုံအကြောင်း ပြန်လည်သုံးသပ်ချက်များ

၁၈၈၇ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ (နာမ်) လေ့လာသူတေသနပြုရေးအသင်းကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် တောင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ESP (Extra-Sensory Perception) ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုကို သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှာ စိတ်အာရုံချင်း ဆက်သွယ်မှုနှင့် အခြားထူးခြားသော မနောအာရုံ အကြားအမြင် စသည်တို့နှင့် ဆက်သွယ်မှုရှိသည်။ အသင်းကို တည်ထောင်သူများသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ပုံမှန်အတိုင်း သိရှိမှုအသိပညာကို ကျော်လွန်ပြီး သိမြင်နေသည့် လူတို့၏ မနောအာရုံကို လေ့လာရန်ဖြစ်သည်။ သဘာဝထက်လွန်ကဲသည့် အဆန်းသော ဖြစ်ရပ်များကို လေ့လာရန်မဟုတ်။ ယခုအခါ အကျိုး ရှေးရိုးဆန်သည့် သိပ္ပံပညာရှင်များက ကန့်ကွက်နေသည့်ကြားမှ Parapsychology မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် အနောက်နိုင်ငံများတွင် များစွာ ပြန့်နှံ့နေပြီဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် အထူးအထူးအဆန်းဖြစ်ရပ်များကို လေ့လာသည့် အသင်းများ အမြောက်အမြား ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်များတွင်လည်း အလားတူ လူသား၏ စိတ်အာရုံ နယ်ပယ်ကို လေ့လာမှုများ ပြုလုပ်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

အခြားသိပ္ပံပညာရှင်များ အဆင့်အတန်းနှင့် နှိုင်းစာနှင့် Parapsychology ၏ အခြေအနေမှာ အလွန်နုနယ်သေးသည်။ လူအများ၏ ယုံကြည်အားပေးမှုလည်း အနည်းငယ်ပင်ရှိသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်အများအပြားတို့ကလည်း မလိုလားကြသေးချေ။ အချို့သော စိတ်အာရုံ

ဖြင့် သိမြင်မှု အဖြစ်ဆန်းများသည် လက်တွေ့ စမ်းသပ်လေ့လာမှု မဖြစ်နိုင်ကြ။ သို့ရာတွင် ယထာဘူတကျလှသည့် လေ့လာမေးမြန်းသူတို့၏ လေ့လာပုံနည်းစနစ်၊ စုဆောင်းရရှိထားသော အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များက လူအများအား နှစ်ခြိုက်စေနိုင်ပေလိမ့်မည်။

အယုံအကြည်ကင်းမဲ့သူများက မူစိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ (နာမ်)လေ့လာသူတေသနပြုမှုကို ပြက်ရယ်ပြုနေကြဦးမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့၏ သဘောထား ပြောင်းလဲလာရန် မှာလည်း မလွယ်ချေ။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာလည်း ထိုသူတို့နှင့် အကျွမ်းဝင်သိရှိပြီး ယုံကြည်ပြီးဖြစ်သည့် အကြောင်းအရာတို့မှအပ အခြားမည်သည့်အထူးအဆန်း အကြောင်းအရာကိုမျှ မယုံကြည်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရိုးရိုးသားသား အမှန်တရားကို သိရှိလိုသူများအတွက်မူ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့လာမှု (နာမ်) စာအုပ်စာတမ်း၊ ဂျာနယ် စသည်တို့က များစွာ အထောက်အကူပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် ကောင်းစွာ သိနားလည်ခြင်း မရှိသည့်တိုင် အမှားအမှန်ကို ဆုံးဖြတ်ကြဦးမည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် စိတ်ပိုင်း(နာမ်)ဆိုင်ရာ လေ့လာမှု ဘာသာရပ်အပေါ် စိတ်ဝင်စား လက်ခံနေကြဦးမည်ဖြစ်သည်။ ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်မူ Parapsychology တို့ စုဆောင်းရရှိထားသော အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းအတွင်း လက်တွေ့စမ်းသပ်ချက်များကြောင့် စိတ်အာရုံချင်းဆက်သွယ်မှု၊ ကြိုတင်သိရှိနိုင်စွမ်းရှိမှု၊ ခန္ဓာကိုယ်နာမ် (စိတ်အာရုံ) ခွာထွက်မှု (Out-of-body experience of Astral Projection) နှင့် အခြားစိတ်အာရုံပိုင်းဆိုင်ရာ ထူးဆန်းမှုများအပေါ် သံသယရှိကြတော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုသို့ဖြင့် စိတ်အာရုံချင်း ဆက်သွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကျော် ဗြိတိသျှ စိတ်ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးက

အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“တက္ကသိုလ်များမှ ဌာနပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်နှင့် သိပ္ပံပညာရှင် အမြောက်အမြားတို့သည် ကြီးမားလှသည့် အင်အားစုကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သုတေသနပညာရှင်များ၏ ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိချက်များကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသော ထိုအင်အားစုကြီးမှ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် တရားမျှတသော အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီး ကောက်ချက်တစ်ရပ်ကိုသာ ချမှတ်ကြရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ယင်းကား “အခြားသူများ၏ စိတ်သဘောထားကို သိနိုင်သည့် စိတ်အာရုံမျိုးရှိသူ ပြင်ပ ပရလောကအကြောင်း သိရှိနေသူ လူအနည်းငယ်ရှိသည်” ဟူသော ကောက်ချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ Parapsychology သည် ကြိမ်တွေ့ယူထားသည့် (အနုမာန) အယူအဆကို အခြေခံထားခြင်း မဟုတ်တော့။ အကြောင်းအချက် ဖြစ်ရပ်၊ ဖြစ်စဉ်များကို အခြေခံထားလျက် ရှိသည်။ သိပ္ပံနည်းကျ သုတေသနလုပ်ငန်းများတွင် ယင်းသို့ ကြိမ်မှုနှင့် သီဝရီ (Theory) များမှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပေသည်။

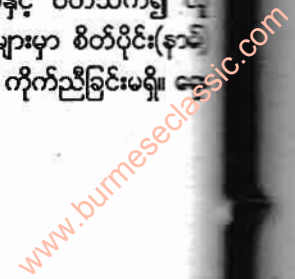
သို့ရာတွင် မည်သို့သော အသုံးဝင်သည့် ကိစ္စရပ်မျိုးတွင်မဆို သိရှိထားရန်အတွက် အကြောင်းအချက်မြောက်မြားစွာလိုအပ်သည်။ ESP နှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်မျှသာ သိရသေးသည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့၏ သမားရိုးကျ အယူအဆများ၊ သီဝရီများအရ ရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်သေးသော စိတ်အာရုံပိုင်းဆိုင်ရာ အထူးအဆန်းများ ရှိနိုင်ပေသေးသည်။ Parapsychology များသည် အချက်အလက်အကြောင်းအရာ အမြောက်အမြားကို စုဆောင်းထားရှိကြပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းအကြောင်းအချက်များကို စုစုစည်းစည်းဖြင့် တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ရန် လိုအပ်နေသေးသည်။ အထီးကျန် ဖြစ်နေသည့် အချက်အလက်များသည် သိပ္ပံပညာ၏ အဝန်းအဝိုင်းအတွင်း ပါဝင်နိုင်ခြင်းမရှိသေး။ ထို့ကြောင့် Parapsychology သည် ခိုင်မာသည့်အကြောင်း အချက်များကို ဆက်လက်စုဆောင်းရဦးမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ Hypotheses တစ်ခုအဖြစ် ပြုစုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

Parapsychologist စိတ်နယ်လွန်ပညာရှင်များသည် တစ်စုံတစ်ရာသော အထူးအဆန်းစိတ်(မနော) အာရုံနှင့် ပတ်သက်၍ သံသယမရှိကြတော့ချေ။ သို့ရာတွင် ယခုအချိန်မျိုး၌ ယင်းတို့၏ သဘောထားအယူအဆနှင့်

ပတ်သက်၍ သဘောတူညီမှု၊ လက်ခံသဘောပေါက်မှုရန် မမေ့လင့်နိုင်ကြသေးချေ။ Parapsychology အချင်းချင်း တို့ပင်လျှင် ယင်းသို့ တင်ပြထားသော “ဝိညာဉ်ပူးလျက် ဟောပြောသူ”၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပတ်သက်၍ သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်မှု မရှိကြသေး။ ယင်းမှာ တမလွန်ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်ကာလပေါင်းများစွာကပင် ယုံကြည်သက်ဝင်လာခဲ့သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သူ အချို့၏ အဆိုအရ ဝိညာဉ်ပူးလျက်ဟောပြောသူ၊ သို့မဟုတ် အကြားအမြင်နှင့် မနောအာရုံရသူ တစ်ဦးသည် သေဆုံးပြီးသူ တစ်ဦးအကြောင်း အံ့ဩလောက်အောင် ပြောပြနိုင်သည်။ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူတို့အတွက်လည်း အသုံးဝင်သည့်အကြောင်းများ ပါရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူများသည် သေဆုံးသူများနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သည့် ဆိုခြင်းမှာ ထင်ရှားသည်ဟု မှတ်ချက်ချကြသည်။ သို့ရာတွင် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ “သေဆုံးပြီးသူ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဟူသော သီဝရီအယူအဆကို လက်မခံကြ။ ဝိညာဉ်ပူးပြီးဟောသူ၊ အကြားအမြင်ရသူ၊ သို့မဟုတ် “နတ်ဝင်သည်” သည် စိတ်အာရုံထူးဆန်းမှု ထူးခြားမှုရှိသူတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

Parapsychologist ပရစိတ်ပညာရှင် အချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲကြလျှင် ယင်းသဘောကွဲလွဲသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကြောင့် လူအများက ပရလောက၊ ဂန္ထိရလောကနှင့် ပတ်သက်၍ ယုံကြည်ထားသည်များကိုလည်း ယုံကြည်ကြတော့မည် မဟုတ်ချေ။ သာမန်လူများ၏ အမြင်တွင် တစ္ဆေများသည် သေဆုံးသူများ၏ ဝိညာဉ်အစစ်အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ Parapsychologist တို့အမြင်တွင် စိတ်အာရုံတွင် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ရာမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်သည်။ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ကျောက်ခဲများ အလိုအလျောက် ကျလာခြင်း၊ အဝတ်အထည်များ အလိုအလျောက် မီးစွဲလောင်ခြင်းတို့မှာ သာမန်အားဖြင့် သိန်းလည်ရန် ခက်ခဲသော ဖြစ်ရပ်များပင် ဖြစ်သည်။ ဗမာ (မြန်မာ)လူမျိုးများကမူ ယင်းကို “ပုဏ္ဏကတိုက်သည်” ဟုဆိုကြမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို Parapsychologist များက အသံပြု၍ တစ္ဆေခြောက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ESP ၏ သဘောသဘာဝနှင့် ပတ်သက်၍ ငှုအများ ယုံကြည်လက်ခံထားသည်များမှာ စိတ်ပိုင်း(နာမ်)ဆိုင်ရာ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များနှင့် ကိုက်ညီခြင်းမရှိ။

ယခင်အခါကပင် ESP သည် လူသားတို့၏ ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ သိနားလည်မှုဆိုင်ရာ အယူအဆ၊ သဘောထား အမြင်ပင် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ စိတ်ပိုင်း (နာမ်)ဆိုင်ရာ လေ့လာမှုက ယင်းအပေါ်တွင် သိပ္ပံပညာဖြင့် ဖိအားပေး ထားသည်။ သို့ရာတွင် ESP ယုံကြည်သူများအဖို့ ယင်း မှာ ပြန်လည် စဉ်းစားသုံးသပ်ရမည့်အချက် (Second Thoughts)ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာရန်အတွက် ယင်းတို့သည် Parapsychology နှင့် ပတ်သက်သည့် ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းများကို အသေအချာဖတ်ရှုရန် လိုအပ်ပေ သည်။

အစတွင် ESP ကို ကောင်းစွာ မသိကြပေ။ စိတ်၏ အဓိကကျမှုကို အထောက်အထား မပြနိုင်ကြ။ ယင်း၏ အမှန်တရားကို အထောက်အထားပြရန်အတွက် စိတ်၏ အဓိကကျမှုနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လှသော ဘဝအမြင်ကို လက်ခံရန်အတွက် အခြေခံများ မရှိ။ ၁၉ ရာစုနှစ်ကို လွှမ်းမိုးထားသည့် စက်ယန္တရားဆန်လှသည့် ရုပ်ဝါဒ (Mechanistic Materialism)အဖို့ ESP ၏ အစစ်အမှန် အဖြစ်မှန်များမှာ လိမ်ညာမှုများသာဖြစ်ခဲ့သည်။ စိတ်နှင့်ရုပ် မည်သည်က ပို၍အရေးပါမှုအပေါ် အငြင်းပွားမှုကိုလည်း ဖြေရှင်းခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ကြ။ အမှန်တွင် နှစ်ကာလကြာမြင့်ပြီ ဖြစ်သည့် ESP ပြဿနာမှာ ဒဿနိက ဗေဒပညာရပ်နှင့် သာ သက်ဆိုင်သည်။ သိပ္ပံနည်းကျလေ့လာစမ်းသပ်မှုကို ခွင့်မပေးခဲ့ချေ။

နောက်တစ်ချက် စဉ်းစားရန်မှာလူပေါင်း မည်မျှ ESP အစွမ်းရှိကြသနည်းဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာ အလွန်ရှားပါးလှသေးသည်။ တက္က လူဦးရေနှင့် နှိုင်းစာလျှင် မပြောပလောက်အောင်ပင် နည်းပါးလှသော ESP စွမ်းရည်ရှိသူ ဦးရေ၏ အခြေအနေ ကြောင့် အနာဂတ်လူသားများအဖို့ မျှော်လင့်ချက်ကင်းစရာ မရှိ။ အချို့ကလည်း လူအများအပြားတို့က ESP စွမ်းရည် နှိမ့်နေသည်ဟု ဆိုကြပေလိမ့်မည်။ အမှန်တွင် ESP စွမ်းရည် သည် ပါရမီရှင်များသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ လေ့ကျင့်မှု၊ အပြင်း အထန်ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရုံမျှဖြင့် ဖြစ်နိုင်ရရှိနိုင်သော စွမ်းပကားမျိုး မဟုတ်ချေ။

သို့ရာတွင် လူအများအပြားတို့က စိတ်တန်ခိုးကို လေ့ကျင့်ပြီး ရရှိနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ ယင်း မှာ အခြေအမြစ်မရှိ။ ဥပမာ နာမည်ကျော် အကြားအမြင်

ရသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် မစ္စကီပိုက်ပါ၊ အက်ဂါ ကေးစီတို့သည် ထူးခြားလှသည့် အကြားအမြင်ကို အလို အလျောက် ရရှိလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည့် ယောဂီ ကြီးများ ဆွာမိနှင့် ဆာဒူးကြီးများ စသည်တို့ကို တွေ့ရှိနိုင်ရာ ဒေသဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယသူတော်စင်များသည် အလေး အနက် လေ့ကျင့်မှုကြောင့် ထူးဆန်းလှသည့် တန်ခိုးကုသို များရရှိကြသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ ရှေးဟောင်း ယောဂကျမ်းစာအုပ်များတွင် တန်ခိုးကုသိုများရရှိရန် အသေး စိတ်ညွှန်ကြားချက်များ ဖော်ပြထားသည်။ ယခုအခါ ယောဂ အကျင့်သုတေသနဌာနများပင် ဖွင့်လှစ်ထားပြီး အိန္ဒိယ အစိုးရက ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများ ပေးထားသည်။ ယောဂ အကျင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွမ်းကျင်သူများက ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုကြသည်။

ဗြိတိသျှစာရေးဆရာကြီး အာသာကိုအက်စတလာ သည် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ သူသည် ဂန္တီရုပ်ညာနှင့် ပတ်သက်၍ မမှန်ကန်သည့်အကြောင်း အထောက်အထားတစ်ခုမျှ ယောဂအကျင့် ကျင့်သူများထံမှ မရရှိခဲ့။ ကိုအက်စတလာသည် ယောဂအကျင့်ကျင့်သူ လေးဆယ်ခန့်တို့ကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုသူများမှာ ယောဂအကျင့်ကျင့်သည့်သက်တမ်းကာလ ရက်သတ္တပတ် သုံးပတ်မှ ၁၂ နှစ်ခန့်အထိ ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုယောဂအကျင့် ကျင့်သူများက မိမိတို့တွင် “ဂန္တီရ” တန်ခိုးများ မရှိကြောင်း ဝန်ခံကြသည်။ သို့ရာတွင် ‘စိတ်စွမ်း အင်’များလည်း ကောင်းစွာရရှိကြသည်။ ဇွဲကောင်းကောင်း ဖြင့် ခံနိုင်ရည်ရှိလာကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။

အရှေ့နိုင်ငံများတွင် သဘာဝထက် လွန်ကဲသော စွမ်းအင်များ (တန်ခိုး)ရရှိရန်အတွက် စိတ်၏ စင်ကြယ်မှု မရှိမဖြစ် လိုအပ်ကြောင်း ယုံကြည်ထားကြသည်။ သို့ရာ တွင် အနောက်နိုင်ငံများမှ စိတ်ပညာရှင်၊ ဝိညာဉ်ပူးသူ၊ ဓာတ်စီးသူများ၏ ဘဝကို လေ့လာကြည့်ရာ စိတ်ဓာတ် စင်ကြယ်သူ (ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်မှု)နှင့် ဂန္တီရုပ်ညာ တို့ကို အပြန်အလှန် မလွဲကေန် ဆက်နွယ်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ အချို့သော နာမည်ကျော် အကြားအမြင်ရသူ များဖြစ်ကြသည့် အက်ဂါကေးစီနှင့် ဂျင်းဒစ်ဆင်တို့၏ ကိုယ် ကျင့်တရားမှာ အလွန်ကောင်းမွန်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခြွင်းချက်အဖြစ် ထားရမည့်သူများ ဖြစ်

သည်။ သို့ရာတွင် ဝိညာဉ်လောကနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ပြီး ဟောပြောနိုင်သူ (Psychic) အများစုမှာ ကိုယ်ကျင့်တရား အရ သာမန်လူများထက် သာလွန်ခြင်း မရှိကြချေ။ ထိုမျှ သာမက အချို့သော နာမည်ကျော် Mediums များ ဥပမာ အိတလီလူမျိုး နာမည်ကျော် Medium တစ်ဦး ဖြစ်သူ ယူဆာဝီယာပေါ်လာဒီနီကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတို့ထံ လာရောက်မေးမြန်းသူများ၏ အလိုဆန္ဒနှင့်အညီ ဖြစ်စေရန်အတွက် မိမိတို့၏ ဂန္ဓိရပ်ညာကို အားကိုးအား ထားမပြုနိုင်တော့သည့်အခါတွင် လိမ်လည်လှည့်ဖျားလိုက် ရသည်။ ထိုသို့ လိမ်လည်လှည့်ဖျားလိုက်ရသည်ကိုလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ကြချေ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အမြင်တွင် မကောင်းသော ဒုစရိုက်ဆိုးများ ကင်းစင်ပြီးဖြစ် သည့် အရိယာသူတော်စင်များ၏ အမှတ်လက္ခဏာမှာ အံ့ဖွယ် တန်ခိုးကုဒ္ဒိများ ပြနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ESP နှင့် ပတ်သက်၍ အခြားရေပန်းစားသည့် ဆိုရိုးစကားတစ်ခုမှာ ယင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကြဝဠာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ပါရမီရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို ကြည့်ညှိလေးစားကြခြင်းမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ မြင့်မားမြင့်မြတ်လှသော အစွမ်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ယင်းသို့သော အခြေခံမှာ စွမ်းရည် တန်ခိုးထူးများ ရှိသည်ဟုဆိုကာ လေးစားခြင်းခံရသော Medium တစ်ဦးအတွက် အလှမ်းကွာဝေးလှသည်။ Medium တစ်ဦး သို့မဟုတ် အခြား Psychi (နတ်ဝင်သည်) (ဝါ) (စိတ်စွမ်းအင်ပညာရှင်) တစ်ဦးသည် မိမိ၏ အကြား အမြင်အပေါ် မှီခိုအားထားလျက် လူ့ဘဝ၏ ဗဟုသုတ အသိပညာနှင့် စကြဝဠာကြီးအကြောင်း သိနားလည်နိုင် မည်မဟုတ်ချေ။ သတ်လစ်နေချိန်တွင် အမှန်တကယ် ပါရမီ ထူးသူ Medium တစ်ဦးသည် သေဆုံးပြီးသူတစ်ဦး၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ပြောပြနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ယင်းလျှို့ဝှက် ချက်များမှာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မသိနိုင်သော အကြောင်းများ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အခြား အကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားချက်များ ကား အသေးအဖွဲ့များသာဖြစ်သည်။ သာမန်အကြောင်း အရာများသာ ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး သောမတ်အိတ်ချ်၊ ဟပ်ကလေက အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။
“ဝိညာဉ်ပူးလျက်ဟောပြောခြင်း၊ အကြားအမြင်

ရခြင်းတို့သည် ပါရမီထူးခြားချက်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဆို လျှင် ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ဝင်စားကြမည် မဟုတ်။ ထို့အတူ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က အဘွားအိုတစ်ဦးနှင့် အနီးအနား ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ဘုန်းတော်ကြီးတို့ စကား ပြောဆိုနေကြသည်ကို နားထောင်ရန် ကျွန်ုပ်အား ပြော ကြားခဲ့လျှင်လည်း ယင်းအခွင့်အရေးကို ကျွန်ုပ်လက်မခံ။ ထိုသို့ နားထောင်ခြင်းထက် စိတ်ဝိညာဉ်ဝါဒ (Spiritualism) ဟူသည် မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံစည်မှုမပြု အပ်ကြောင်း ထပ်လောင်းဆွေးနွေးမှု ဖြစ်သည်ဟူသော ရှင်းလင်းတင်ပြချက်ကို လေ့လာရသည်က ပိုကောင်းပေ လိမ့်မည်။ နတ်ပွဲ(ဝိညာဉ်ပူးဟောပြော)အတွက် ငှားရမ်းထား သော နတ်ဝင်သည်(Medium) တစ်ဦးနှင့် ရောက်တတ် ရာရာ ပြောနေရသည်က ပိုကောင်းသည်။”

ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့လာမှုအရ စုဆောင်းထား၍ သည့် တမလွန်ဘဝနှင့် ပတ်သက်သော အထောက်အထား များသည် ယုံကြည်လောက်သည်ဟုဆိုနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် လူတစ်ယောက်သည် သေပြီးသည့်နောက်တွင် (ဝိညာဉ်) ကျန်ရှိနေသေးသည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသူ၏ အသိဉာဏ်ပိုမို လာမည်ဟု မဆိုနိုင်။ ပိုမိုအဆင့်မြင့်မားစွာဖြင့် အကြား အမြင်ရမည်ဟု မဆိုနိုင်။

စိတ်ဝိညာဉ်သုတေသနလုပ်ငန်းကို ရှေးဦးစွာ ပြု လုပ်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် ပညာရှင်ကြီး မစ္စတာ "F.W.H မိုင်းယာစ်" ကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက် Medium မှတစ်ဆင့် သူ့အကြောင်း သူ့သူငယ်ချင်းများအား ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။ မစ္စတာမိုင်းယာစ်၏အဆိုအရ တမလွန်လောက၏အကြောင်း များစွာကို သူမသိနိုင်။ ကမ္ဘာလောကအတွင်းက အရှုပ် အထွေးများနှင့် ပတ်သက်၍ အခက်အခဲများစွာ ပြဿနာ များစွာ ရင်ဆိုင်နေရမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

အခြားဘုတေသနပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သူ အက် ဒမန်းဂါးနေး၏ ဝိညာဉ်ကလည်း သူ့စိတ်၊ သူ့အတွေးများ နှင့် မိတ်ဆွေဟောင်းများ၏ စိတ်၊ အတွေးများကို ဆက် သွယ်မှုမပြုနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့သည်။ သူ၏ မသိနား မလည်မှု အတိုင်းအတာနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် သူသိနား လည်ထားသည်မှာ နည်းပါးလှသေးသည်ဟု ဆိုလေသည်။ သေပြီးသူ၏ ဝိညာဉ်သည် တမလွန်လောက အကြောင်း အနည်းငယ်သာပြောပြနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အထူးအဆန်းဖြစ်သည့် အကြောင်းအရာများ

နှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့အချင်းချင်းလည်း သဘောတူညီမှု မရှိ။ ဥပမာအားဖြင့် လူဝင်စားနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့အချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲမှု ရှိနေကြသည်။

နာမည်ကျော် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပြီး စိတ်၊ ဝိညာဉ်အကြောင်း ရှေးဦးစွာ သုတေသနပြုခဲ့သူ နာမည်ကျော် ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီး ဆာလော်လီဗာလော့ချ်သည် ကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက် လေးနှစ်အကြာတွင် Medium မှတစ်ဆင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုသည့် အကြောင်းအချက်များ၊ ကောက်ချက်ချမှတ်ချက်များပြောပြရန် အချိန်အတော်ကြာမျှ ဆိုင်းငံ့ထားရဦးမည်။ ဝိညာဉ်(Body) သည် အခြားလောကဘဝနှင့် လိုက်လျောညီထွေမဖြစ်နိုင်သေး။ Personality တွင် အတွေ့အကြုံအမျိုးမျိုးရှိရန်လိုအပ်သည်။ ယင်းတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးခံစားရပြီးမှသာ ဝိညာ (Body) သည် အခြားလောကဘဝနှင့် အံဝင်ခွင့်ကျခြင်းရှိမည်။ သာမန်လူတစ်ယောက်သည် ဝိညာဉ်လောကတွင်ရှိသည့် သူ့အခွင့်အရေးများ၏ ဆယ်ရာခိုင်းနှုန်းခန့်သာ ခံစားနိုင်သည်။ သူ့အဖို့ လူဝင်စားပြန်ဖြစ်ဖို့ လမ်းသာရှိတော့သည်။ ရှေ့ဆက်ပြီး သူမသွားနိုင်။ ဒီမှာလည်း သူ့ကို နေခွင့်မပြု။ ခိုအောင်းခွင့်မပြု။ သို့ဖြင့် သူ့အဖို့ ကမ္ဘာလောက (လူ့ဘဝ) သို့ ပြန်ရန်သာရှိတော့သည်”

အခြားဝိညာဉ်တစ်ခုကမူ Medium မှတစ်ဆင့် ပြောရာတွင် လူဝင်စားရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းကို လက်မခံ။ ယင်းမှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ဖြစ်သည်။ ဒဿနိကဗေဒအရ ရယ်စရာကောင်းသည်။ ထို့ပြင် ဝိညာဉ်သဘော မမှန်ကန်။ လူဝင်စားဖြစ်ရန် မလိုအပ်။ အကြောင်းမှာ တမလွန်လောကတွင် လိုအပ်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ လူသားတိုင်း လူ့ဘဝတွင် တွေ့ကြုံရမည့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများ၊ အမှားများကိုလည်း နည်းပါးအောင် ဖန်တီးထားသည်ဟု ဆိုလေသည်။ Theosophical Society ကို စတင်တည်ထောင်သူများတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သူ အိပ်ချ်၊ ဝီ၊ ဘာလဗက်စတီး၏ ဝိညာဉ်ကလည်း လူဝင်စားကို လက်မခံဟုဆိုလေသည်။

ထိုသို့ တမလွန်လောကမှ ဝိညာဉ်များ၏ သဘောထား ကွဲလွဲမှုများက ဝိညာဉ်များသည် ESP မရှိကြောင်း၊ မရကြောင်း ထင်ရှားစေသည်။

အမှန်တွင် ESP သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နေ့စဉ်ဘဝကို

အထောက်အကူ မပြုလှချေ။ ရာဇဝတ်မှုနှိမ်နင်းရာတွင် အကြားအမြင်ရသူများက ရဲတပ်အဖွဲ့အား အကူအညီပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ရာဇဝတ်မှု၊ လူသတ်မှုတိုင်းကို ESP က ဖြေရှင်းဖော်ထုတ်မပေးနိုင်။ နာမည်ကျော် အကြားအမြင်ရပုဂ္ဂိုလ်များကိုယ်တိုင် ဘာမျှမတတ်နိုင်သော ရာဇဝတ်မှုရာပေါင်းများစွာ ရှိနေသည်။ အကြားအမြင်ရသူမည်သူမဆို သူ့စိတ်တိုင်းကျ အကြားအမြင်ကို အသုံးပြုနိုင်။ ဂျက်တက္ကသိုလ် လက်တွေ့စမ်းသပ်ခန်းအတွင်း လေ့လာစမ်းသပ်မှုများအရ ESP ဖြစ်ပေါ်ရန်အတွက် အကြားအမြင်အာရုံရရှိလက်ခံမည့်သူနှင့် တမလွန်မှ ပြောကြားပြသပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ (Agent) ၏ သဘောထားပေါ်တွင် မူတည်လေသည်။ သူတို့၏ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုလားမှုလည်း ရှိရန် လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အကြားအမြင်ရသူ မြောက်မြားစွာတို့၏ သတင်းထူးများ သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြပါရှိပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အကြားအမြင်မှာ မေ့ပျောက်၊ ကွယ်ပျောက်သွားကြခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဝိညာဉ်အကြောင်း လေ့လာကြသူ စိတ်ပညာရှင်များသည် လူသားတို့၏ သမိုင်းအစဦးတွင် ESP သည် ပိုမိုရေပန်းစားသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ ယဉ်ကျေးပြီး လူသားတို့ခေတ်ကာလထက် ရှေးခေတ်လူသားများ၏ ခေတ်ကာလတွင် သဘာဝထက်လွန်ကဲထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်ကို ပိုမိုဖြစ်ပွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

သာသနာပြုအဖွဲ့များ၊ ခရီးလှည့်လည်သွားလာသူများက တောင်ပင်လယ်ရှိ ကျွန်းသားများသည် မီးခဲခဲရပေါ်တွင် ဖိနပ်မပါ လမ်းလျှောက်ကြကြောင်း ပြောပြပူးကြသည်။ အလားတူပင် အာဖရိကတိုက်သားများသည် အဝေးရပ်ရွာများသို့ ဗုံများတီးလျက် မနောအာရုံဖြင့် သတင်းများ ပို့ကြသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုးမှာ နုနယ်နေချိန်၊ သူတို့ဘဝတွင် အခက်အခဲများပြာနေချိန်၊ ဆက်သွယ်ရေးခက်ခဲနေချိန်တို့တွင် ESP က လိုအပ်ချက်များကို အမှန်ပင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့ဘဝ အသက်ရှင်နေနိုင်ရန်အတွက် ESP မှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေသည်။

မျက်မှောက်ကာလတွင်မူ ESP သည် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှု (Evolution) ဖြစ်စဉ်တွင် တိမ်မြုပ်သွားဟန် ဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် အကြားအမြင်ရသူအနည်းငယ် ရှိနေခြင်းကို လက်ခံသင့်၊ မခံသင့် စဉ်းစားသင့်ပေပြီ။ လူအများစုက အကြားအမြင်ရနေပါက

လူသားတို့ဘဝအပေါ် ထိခိုက်နစ်နာမှု ရှိနိုင်လိမ့်မည်။ လူတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဆက်ဆံရေးကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်သည်။ စိတ်အာရုံချင်း ဆက်သွယ်မှုသည် (မနောအာရုံ) လူတစ်ယောက်၏ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို ဖော်ပြလှစ်ဟန်နိုင်မည်။ ကြိုတင်သိနေမှုကြောင့် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရနိုင်သည်။ လူသားသည် အဘက်ဘက်မှ ပြည့်စုံခြင်း၊ ရင့်ကျက်ခြင်း မရှိသေး။ အခြားသူများ၏ စိတ်သဘောအကြောင်းနှင့် မိမိ၏ အနာဂတ်ကို လျစ်လျူပြုထားခြင်းဖြင့် ဘဝကို ပိုမိုခိုင်ခံ့ရည်ရှိစေနိုင်သည်။ မရေရာမှုကို မစူးစိုက်မိရန် ESP က အထောက်အကူပြုနိုင်သည်။ မျှော်လင့်ချက်နှင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုတို့ကို ထောက်ကူနိုင်မည်။ ယင်းတို့မှာ ဘဝကို အကောင်းဆုံးဖြစ်စေပြီး တန်ဖိုးရှိရှိနေထိုင်နိုင်စေသည့် အစိတ်အပိုင်းများပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ထပ်ဆင့်မေးမြန်းဖွယ်ရာ အကြောင်းတစ်ရပ် ပေါ်လာသည်။

ယင်းမှာ အကြားအမြင်ရသူများကိုယ်တိုင် သူတို့ဘဝတွင် ပုံမှန်ဘဝဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေနိုင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိဟူသော မေးခွန်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းပြရန်အတွက် အကြောင်းအချက် ပြည့်စုံစွာမရှိသေး။ လူဝင်စားမြောက်မြားစွာတို့ကို လေ့လာခဲ့သူ ဒေါက်တာ အီယန်စတီဗင်ဆင်၏ အဆိုအရ မိမိယခင်ဘဝဟောင်းကို ပြန်သိ၊ ပြန်ပြောနိုင်သူ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး အများအပြားတို့အဖို့ ယင်းသို့ပြောပြရသည်မှာ စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်နေတတ်သည်။

“ဘဝဟောင်းကို သိသူများသည် ထိုသို့သိရသည်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သည်။ လူအများက ထိုသူများ အခြားသူများလောက် မပျော်ရွှင်နိုင်ဟု ထင်ကြသည်။ ထိုသူများကို ချို့ယွင်းချက်ရှိသူဟု သဘောမထားဘဲ အထူးလက်ဆောင်မွန်ရသူများဟု သဘောထားလျှင် ပိုကောင်းပေမည်”ဟု ဒေါက်တာစတီဗင်ဆင်က ဆိုလေသည်။

အတိတ်ဘဝအကြောင်း သတိရမှတ်မိနေခြင်းကြောင့် မျက်မှောက်ဘဝရေးရာများကို ထိပါးနိုင်သည်။ မျက်မှောက်ဘဝနှင့် လိုက်လျောညီစွာ ဖြစ်မှုကိုလည်း အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ESP သည် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ အသိဉာဏ်ပညာတို့

နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမျှမပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့ဘာသာတရားကြီးများက စိတ်ဝင်စားမှု အနည်းငယ်သာရှိခြင်းမှာ အံ့ဩဖွယ်မဟုတ်ချေ။

ဝိညာဉ်များကို လေ့လာသည့် စိတ်ပညာ (Parapsychology) မှာ နုနယ်လှသေးသည်။ ESP စွမ်းအင်ရှိသူတို့၏ ဘဝအကြောင်းကိုလည်း ဝိညာဉ်များကို လေ့လာသူ စိတ်ပညာရှင်များက အသေအချာ ပြည်ပြည်စုံစုံ လေ့လာခြင်းမပြုနိုင်ကြသေးပေ။

ESP ၏ သဘောသဘာဝနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံသုတေသနပြုလုပ်ကြရန် လိုအပ်နေသေးသည်။ အကြားအမြင်ရသူသည် သူတော်စင်ဖြစ်၍ မဟုတ်။ အသိဉာဏ်ပညာကြောင့်မဟုတ်။ ဉာဏ်ရည်ကောင်းလွန်း၍မဟုတ်ဟု သဘောထားနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် ESP ကို ရှာကြံရယူခြင်းလည်း မပြုအပ်။ အကြောင်းမှာ ESP သည် အလွန် တွေ့ရှိ ရရှိရန် ခက်ခဲသည်။ ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲမှုပြုရန်လည်း မလွယ်။ အလွန်လည်း ရူးပါးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

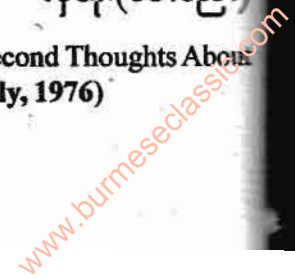
သို့ရာတွင် စိတ်ဝင်စားမှုမရှိသော သိပ္ပံပညာရှင်များကြောင့် အထူးအဆန်းဖြစ်စဉ်များ လေ့လာမှုကို လျော့ပါးနည်းပါးမသွားစေချင်ပါ။

စကြဝဠာကြီးအကြောင်း ရုပ်ပိုင်းကျကျအမြင်ဖြင့် စိတ်ကူးဖြင့် ကြံနေကြသကဲ့သို့ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့လာဖွယ်အကြောင်းအရာ များစွာရှိနေသည်မှာ သံသယရှိစရာမလိုချေ။

စိတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ သုတေသနပြုချက်များက စိတ်အာရုံဆိုင်ရာ အဖြစ်အပျက်အဆန်းများ၏ အထောက်အထားများကို စုဆောင်းရရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ သုတေသနပြုလုပ်မှုက ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းပြီး လူကြိုက်များ၊ လူသိများသည့် ပုံပြင်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သိနားလည်မှုဖြင့် အယူသီး၊ အစွဲအလမ်းကြီးမှုကို အစားထိုးနိုင်ခဲ့လေသည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

(U Aye Maung, "Second Thoughts About ESP", The Guardian, July, 1976)

တိုင်းရင်းသားဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျ အကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့

ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြေးငြိမ်းခြောက်အမှတ်တံဆိပ်(စာနယ်ဇင်း)၁၃၀/၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက် တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်၊ မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေတိုင်းသွားဖို့လိုတယ် မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါး ညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေး မဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဖော်ကြောထိုးခြင်း၊ ရွှေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ် ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေချုပ်ခြင်း၊ ဆိပ်ပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ခွေးနို့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအံ့မသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွှဲနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကျပြီး တလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံထိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေး မဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးများစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပဏိဇာင်း - မုံရွာ - ဝေရာမိုး တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ဆေးကုခန်း

အမှတ် - ၈၂/၃၅၆၊ မေဓာဝလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ပုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ(၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ(၃၄၇)

အမေ့ လူဝင်စား

ဒေါ်ဓမ္မစာရီ(သမီး ဗရိုအောင်စိုး)

စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီး ကွယ်လွန်သည်မှာ ခြောက်နှစ်ရှိပါပြီ။ ယခုမှ အမေ့ကို သတိတရအနေဖြင့် ရေးရန် အကြောင်း ပေါ်လာသောကြောင့် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။ ဖခင်ကြီး ဗရိုအောင်စိုး၏အကြောင်းကို ဤရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပင် “အကြွေစော့၍ နှမြောမိသည်” ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။

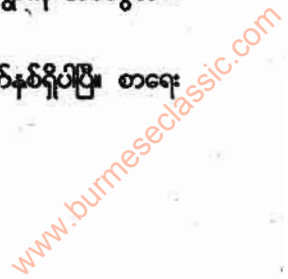
အမေသည် ပြာသိုလတွင် ၈၂ နှစ် ပြည့်ပြီး နောက်လ တပို့တွဲထဲ အဝင်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ၈၂ နှစ် ဝင်ကတည်းက တရောင်ရောင်နှင့် အစားမစားချင်၊ မသောက်ချင်ဖြစ်နေသောကြောင့် အမေကြိုက်တတ်ရာရာကို စာရေးသူ ချက်ကျွေးခဲ့ပါသည်။ ညီမများကလည်း အမေ့အကြိုက် မချက်တတ်၍ ကောင်းသော အဖိုးတန်သော အစားအစာများကို ဝယ်ကျွေးသော်လည်း အမေ နှစ်ခြိုက်စွာ စားသုံးခြင်းမပြုတော့ပါ။ စာရေးသူသည် ဗေဒင်ပညာတွင် အာယုသက္ကတ အသက်အပိုင်းမှာ ၈၂ နှစ်တွင် ကျနေသော ကောင် ၈၇စိုက်ပြီး ယတြာချေပေးကာ ၈၂ ပြည့်ပြီးဖြစ်၍ ဝမ်းသာနေစဉ် ၈၃ နှစ်အဝင်တွင် ကွယ်လွန်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် လူတစ်ယောက်မှာ ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်းသည် မွေးနေ့မတိုင်မီ ၄၅ ရက်၊ မွေးနေ့ကျော်ပြီး ၄၅ ရက် အကျုံးဝင်ကြောင်းကို သတိမထားမိလိုက်၍ အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်သွားပြီး ယတြာဆက်မချေပေးလိုက်မိပါ။ ဗေဒင်ပညာကို ယုံသောသူများအနေဖြင့် ၈၇တစိုက် ယတြာကို ချေကြသော်လည်း မယုံသောသူများအနေဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်မည် မဟုတ်ပါ။

အမေ့ကို နောက်ဆုံး ဆေးရုံတင်လိုက်ရပါသေးသည်။ ဆေးရုံမှ အိမ်ပြန်ခေါ်သွားနိုင်သည်ဆို၍ အောက်စီဂျင်ဘူးဖြင့် ပြန်ခေါ်လာရာ တစ်နေ့ပင် မခံလိုက်ရပါ။ ညနေဘက် ဘုန်းကြီးပင်၊ သက်န်းကပ်ပြီး သာဓုခေါ်ကာ စာရေးသူတို့ ညီအစ်မသုံးယောက်က တရားမှတ်ခိုင်းပြီး တရားခွေများ

ဖွင့်ပေးရာ တရားနာနေရင်း ည ၈ နာရီခွဲတွင် သုံးသွားပါသည်။ အမေဆုံးသည်ဟု မထင်ကြပါ။ ညာဘက်ကို အသာ အယာ စောင်း၍ ညင်သာစွာ အသက်ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာဝန်သွားခေါ်ပြီး ပြသောအခါမှ အသက် မရှိတော့ကြောင်း ပြောမှ သေမှန်သိရပါသည်။ အမေသည် မိမိလုပ်ထားသော ဘုရားတရားအလုပ်များကြောင့် အရိယာတို့ သေခြင်းမျိုးဖြင့် သေခဲ့ပါသည်။ ညသန်းခေါင်ကျော် ၁၂ နာရီခွဲမှ ရုပ်ကလာပ်ကို နာရေးကျညီမှုအသင်းက လာယူသောအခါ ပျော့ပျောင်းလျက်ရှိပါသေးသည်။ သေသည်ကို မယုံနိုင်ဘဲ မျောနေသည်ဟု ထင်ကြပါသည်။ အမေသည် ကောင်းသောသေခြင်းဖြင့် ဘဝကို အဆုံးသတ်သွားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျန်ရစ်သူ သားသမီး မြေးများက အမေကောင်းရာသုဂတိသို့ ရောက်သွားသည်ဟု သိရှိခံစားပြီး ကျေနပ်နေမိကြပါသည်။

လူတစ်ယောက်တွင် သေခါနီး၌ မိမိစိတ်တွင် ဘာကို စွဲလမ်းနေသည်ကို အခြားသူများက မသိရှိနိုင်ပါ။ အမေဆေးရုံမှာ အစားမဝင်၊ နေအတော်မကောင်းဖြစ်နေစဉ် စွဲလမ်းနေသည်မှာ ဟိုးယခင်ကတည်းက အလည်အပတ် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့သော ရမည်းသင်းမြို့ သစ္စေးရွာကို ဖြစ်သည်။ နေမကောင်းဖြစ်လျက် ရွာကို လိုက်ပို့ရန် အတင်းပြောနေပါသည်။ စာရေးသူတို့က အစားဝင်အောင်စားပြီး နေကောင်းအောင်လုပ်ပါ၊ လိုက်ပို့ပါမည်ဟု ပြောထားကြပါသည်။ ရွာမှ ဘုန်းကြီးတိုက်သော ဆေးကိုသောက်လျှင် အမေနေပြန်ကောင်းမည်၊ ရွာက အမေအလွန်ခင်မင်သော ဒေါ်အမာရွှေ ကြော်သည့် ဗယာကြော်ကို စားချင်သည်ဟု အမျိုးမျိုးပြောရင်း ရမည်းသင်းမြို့ သစ္စေးရွာကို အမေစွဲလမ်းနေသည်မှာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

အမေဆုံးသည်မှာလည်း ခြောက်နှစ်ရှိပါပြီ။ စာရေး

သူ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ပြီး သီလရှင်ဆရာကြီး ဖြစ်နေသည် မှာလည်း အမေဆုံးပြီးကတည်းက ဝတ်သောကြောင့် ခြောက်ဝါရပါပြီ။ ညီမအလတ်မှာ သီလရှင်ဝတ်သော်လည်း တစ်ဝါပဲ ဝတ်နိုင်သည်။ ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ ဆက်မဝတ် နိုင်ဘဲ ထွက်လိုက်ရပါသည်။ ယခု ညီမအငယ်ဆုံး ဒေါ်မြမြ စိုးမှာလည်း တရားဘာဝနာအားထုတ်ရာ အလွန်ဝါသနာပါသူ ဖြစ်ပြီး မွေးကတည်းက သားကြီးငါးကြီး မစားခဲ့ပါ။ အသက် ကြီးလာသောအခါ ရာသက်ပန် သံကသတ်လွတ်စားနေသူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည်လည်း အမေဆုံး၍ ခြောက်နှစ်ပြည့် သောနေ့ (၂၀-၂-၁၇)က သီလရှင် အပြီးဝတ်ပြီး သီလရှင် ဆရာကြီး ဒေါ်ပညာဝတီအဖြစ်ဖြင့် အမေ အလွန်သွားလို သော ရမည်းသင်းမြို့တွင် ယညာဒါန စာပေသင်ကြားပေးရန် ရောက်ရှိနေပါသည်။ ဒေါ်ပညာဝတီသည် လူ့ဘဝကပင် အင်္ဂလိပ်စာ သင်တန်းပို့ချခြင်းဖြင့် “ဒေါ်မြမြစိုး အင်္ဂလိပ်စာ သင်တန်း”ဟု နာမည်ကျော်ကာ မိဘများ အားပေးလျက် ကျောင်းသားမြောက်မြားစွာကို သင်ကြာပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသည် ဘီအီးဒီဘွဲ့ရ အထက်တန်းပြ ဆရာမအဖြစ် တစ်ချိန်က သစ္စေ့ရွာတွင် သင်ကြားပြသပေးခဲ့ဖူး၍ တပည့် များ၏ သားသမီးများကို တစ်ဖန်ပြန်လည် သင်ကြားပေးရန် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်ပညာဝတီ ရွာသွားရန် စာရေးသူက လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးရင်း အမေအကြောင်းကို ရေးရန် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

အမေဆုံးသည်မှာ ၂၀-၂-၁၇ ရက်နေ့တွင် ခြောက် နှစ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍ အလှူလုပ်ပြီး နောက်နေ့ ၁-၃-၀၇ ရက် နေ့တွင် စာရေးသူတို့ ရမည်းသင်းသို့ နံနက် ၉ နာရီခွဲ ကားဖြင့် ထွက်ခဲ့ပြီး ညနေစောင်းတွင် ရောက်ရှိပါသည်။ မြို့သို့ ရွာမှ ကားတူးပြီး ပစ္စည်းများနှင့်တကွ ရွာကို အတော် ကြာ သွားရပါသေးသည်။ ကားကို ရွာတွင် ကြိုတင်၍ မှာ ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မြို့မှ သစ္စေ့ရွာသို့ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီခဲ ၁၅၀ဝိ/- ဖြစ်ပါသည်။ ရွာရောက်သောအခါ ဒေါ်အမာရွှေ၏ အိမ်တွင် တည်းရပါသည်။ ဒေါ်ပညာဝတီမှာ ထိုအိမ်မှာပင် နေထိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ ရွာတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ် ကျောင်းတည်းရှိပြီး သီလရှင်ကျောင်း မရှိပါ။

ဒေါ်အမာရွှေ ဆိုသည်မှာ အမေ အလွန်ခင်မင်သော

စာရေးသူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ရေတွက်ဘုရားရှေ့ အမှတ်တရ

သစ္စေ့ရွာမှ မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ဦး ဖြစ်ကာ အမေ ရွာနေ စဉ်က လိုလေသေးမရှိအောင် ကရုစိုက်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ မိသားစုဝင် အများကြီးဖြစ်သော်လည်း စည်းစိမ် နွေးထွေးကြပါသည်။ သားသမီး ခုနစ်ယောက်ကို အသက် ၄၄ နှစ်အရွယ် မှဆိုးမဘဝကတည်းက မပူမပင် မကြောင့် ကြရအောင် မိသားစု လယ်ယာခြံမြေ လုပ်ကိုင်စားသောက် ကြသော ရိုးသားသည့် တောင်သူလယ်သမား မိသားစုဖြစ် ပါသည်။ သားသမီးများ ဘွဲ့ရပညာတတ်များ ဖြစ်အောင် လည်း သင်ကြားပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သားသမီးများ မှာ မိခင်နှင့်အတူ ခိုးတူပေါင်ဖက် စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ကြပြီး ဝန်ထမ်းမလုပ်ကြပါ။ သစ္စေ့ရွာမှာ အလွန်သာယာပြီး ပျော်စရာကောင်းပါသည်။ တောသဘာဝ၊ တောဓလေ့ အစား

www.burmeseclassic.com

အစာများကို အမေ နှစ်သက်သောကြောင့် ရွာသို့ အမေ အလွန်သွားချင်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အမေ နှစ်သက်သော အစားအစာများ သိန်းများလည်း ပေါ်ပြီး လတ်ဆတ်ပါသည်။ ဒေါ်အမာရွှေ့ ပိုင်သော လယ်မြေမှာ ၂၀ ဧက ရှိပြီး ကောက်ပဲသီးနှံ၊ ဆန်စပါးကို ရာသီအလိုက် စိုက်ပျိုးလုပ် တိုင် စားသောက်ကြပါသည်။ စပျစ်ခြံကေ သုံးကေကို စပျစ် သီး မျိုးအလိုက်ခွဲပြီး စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ ဤတွင် စပျစ်သီး မျိုးပေါင်း များစွာရှိသည်ကို ဗဟုသုတ ရရှိခဲ့ပါသည်။

စပျစ်သီးမျိုးပေါင်း ရှစ်မျိုးရှိကြောင်းကို အောက်ပါ အမျိုးအစားနှင့် အမည်များအတိုင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

- ၁။ ချွန်းအမျိုးအစား
- ၂။ နံပါတ်(၃) အမျိုးအစား (ညို)ဟုလည်း ခေါ်သည်။
- ၃။ ကာလီနမ် အမျိုးအစား
- ၄။ ဒေးဗလက် အမျိုးအစား
- ၅။ ဘလက်ကွင်း အမျိုးအစား (ပိုင်အရက် ချက်သည်)
- ၆။ ပန်းရောင် အမျိုးအစား
- ၇။ ရွှေနှီ အမျိုးအစား
- ၈။ ရွှေဝါ အမျိုးအစား

စသည်ဖြင့် ရှစ်မျိုးရှိရာ ဒေါ်အမာရွှေ့တို့ မိသားစု စိုက်ပျိုးသော စပျစ်သီးအမျိုးအစားမှာ သုံးမျိုးသာ စိုက်ပျိုး ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) ချွန်းအမျိုးအစား၊ (၂) ကာလီနမ် အမျိုးအစား၊ (၃) နံပါတ်(၃) အမျိုးအစား (ညို)ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

၁။ ချွန်းအမျိုးအစား
အညိုရောင် ဖင်ချွန်းပြီး မမှည့်ခင် ချိုဖန်သည်။ မှည့် သူင် အလွန်ချိုသည်။ အရွယ်အစားမှာ မကြီးလွန်း၊ မသေး သွန်ဘဲ တစ်နှစ်မှာ နှစ်ခါ ခူးရပါသည်။ ဈေးအကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ ရှားပါးစေ့ကြီးသည်။

၂။ နံပါတ်(၃) အမျိုးအစား (ညို)
နံပါတ်(၁)နှင့် နံပါတ်(၂) အမျိုးအစား ဟူ၍ မရှိပါ။ နံပါတ်(၃) အမျိုးအစားမှာ အညိုရောင်အသေး အချိုမျိုး ဖြစ်သည်။ မှည့်လျှင် အလွန်ချိုသည်။ တစ်နှစ်မှာ သုံးခါ

ခူးရသည်။
၃။ ကာလီနမ်အမျိုးအစား
အလုံးကြီး အညိုရောင်ဖြစ်သည်။ ပိုင်အရက်ချက် သည်။ စပျစ်ပိုင်ဖြစ်သည်။ စားလျှင် မချိုပါ။ ၎င်းမှာ တစ်နှစ် လျှင် နှစ်ခါ ခူးရပါသည်။

ဒေါ်အမာရွှေ့တို့ မိသားစုအကြောင်း၊ ချွန်းသာကြွယ်ဝ ကြောင်း၊ စိတ်သဘောထားကောင်းကြောင်း၊ ဘာသာရေး ဝါသနာပါကြောင်းတို့ကို လေ့လာသိရှိရ၍ အမေအကြောင်း ကို ဆက်လက်ရေးသားပါမည်။ အမေသည် အလှူအတန်း၊ သူတစ်ပါးအား ပေးကမ်းခြင်းကို ဝါသနာပါပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမေသည် လူပြည်၊ နတ်ပြည်သာ သွားရမှာဖြစ်ပြီး ဤ အလှူဒါနများအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဒေါ်အမာရွှေ့တို့နှင့် အမေ ဆက်စပ်မှု ရှိမရှိကို စာရေးသူ လေ့လာပြီး အမေနှင့် ၎င်းတို့မိသားစုအကြောင်း ကို ရေးသားမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်အမာရွှေ့တို့မိသားစုတွင် မော်လီ ခေါ် သမီး မိန်းကလေးမှာ မကြာမီကမှ အိမ်ထောင်ကျပြီး များမကြာမီ ကိုယ်ဝန်ရှိသောအခါ မော်လီအိပ်မက်ထဲတွင် အမေက ၎င်းတို့နှင့်အတူ လာနေမည်ဟု ပြောကြောင်း၊ ကလေး ကိုယ်ဝန်စရိတ်ကတည်းက ငါ့အနံ့မခံနိုင်ဘဲ ဟင်းသီးဟင်း ရွက်များကိုသာ စားလိုကြောင်း၊ ကလေးမွေးဖွားလာပြီး နံနက်အိပ်ရာမှ နိုး၍ တရားသံများ ဖွင့်ထားလျှင် ငြိမ်၍ တရားကို နားထောင်နေတတ်ကြောင်း၊ လူကြီးများဆိုလျှင် တရားနာနေတတ်ခြင်း ရှိကြောင်းများကို စာရေးသူတို့ ရောက် သွားသောအခါ တစ်အိမ်လုံးက ပိုင်းပြောပြ၍ သိရှိရပါသည်။ ထိုကလေးငယ်မှာ အမေ ဝင်စားသည်ဟု အားလုံးက ယုံကြည်နေကြပါသည်။ ပုံမှာ ကလေးငယ် မောင်သူရလင်းတို့ သားအမိပုံ ဖြစ်သည်။ အသက်မှာ ရှစ်လသားပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးငယ်သည် စာရေးသူတို့ ညီအစ်မက အနား ကပ်၍ မြှူသောအခါ ခေါင်းကို အတင်းဆွဲ၍ ပွတ်သပ်ပေး ပါသည်။ အသားဖြူဖြူနှင့် ၎င်းတို့မိသားစု ရုပ်ရည်နှင့် မတူ တာတော့ မှန်ပါသည်။ သောကြာသား ဖြစ်သောကြောင့် နေ့သင့်နံသင့် "မောင်သူရလင်း"ဟု စာရေးသူက အမည် ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤကလေးငယ်သည် ပညာထူးချွန်ပြီး

အမေ ဝင်စားသည်ဆိုသော
မောင်သူရလင်းတို့ သားအမိပုံ

ဘုန်းကြီးရဟန်း ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လူအနေ
နှင့်ဆိုလျှင်လည်း ဆရာတစ်ဆူ၊ ထူးချွန်သူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ပါ
သည်။ အမေသည် ရမည်းသင်း၊ သစ္စေးရွာသို့ပြန်သွားရန်
၎င်းတို့အမျိုးထဲတွင် ဝင်စားရမည့်သူ မရှိသေး၍ နတ်ပြည်နှင့်
မြင်မြတ်သော ဘုံဌာနတစ်ခုခု တစ်နေရာရာတွင် စောင့်စား
နေရာမှ ယခုကဲ့သို့ ကြာမြင့်သွားရခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ယခု
လူဝင်စား(အမေဝင်စားသူ) မောင်သူရလင်း အသက်ကြီး
လာ၍ စကားပြောတတ်သောအခါ ထူးခြားမှုကို တွေ့ရှိရ
ပါသည်။

ဒေါ်အမာရွှေတို့က အမေ ဥပုသ်စောင့်၊ တရားထိုင်
တတ်သော ရေထွက်ဘုရား (ခေါ်) ကျောက်စောင်းသန္တာ
ရေထွက်ဘုရားကို သွားဖူးရန်ခေါ်သောကြောင့် လိုက်ပါခဲ့ပါ

သည်။ အမေ့နာမည်နှင့် ရေကန်ကို ကမ္ဘည်းထိုးလှူထား
ပါသည်။ ရေထွက်ဘုရားသည် ကမ္ဘာအုပ်စုကျေးရွာတွင် တည်
ရှိပြီး ရွာမှ မည်မျှကွာဝေးကြောင်းတော့ မသိပါ။ လမ်းကြား
ပြီး လမ်းဘေးတစ်လျှောက်တွင် ဆူးပင်များ ခြစ်ထားသော
ကြောင့် ဆူးခြစ်ရာများ ခြေထောက်တွင် ရရှိခဲ့ပါသည်။
“ကျောက်စောင်းသန္တာ ရေထွက်ဘုရား” ဟု ခေါ်ဆိုရခြင်း
လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်က ဘုရားရှေ့ ရေမြောင်းမှာ ယခင်
မရှိဘဲ အလင်းတန်းအရှည်အမြင့်ကြီးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြီး
မကြာမီ ဤအလင်းတန်းအဆုံးတွင် ရေများ ပန်းထွက်လာ
ကာ တစ်ပေခန့်မြင့်တက်လာပါသည်။ နောင်အခါတွင် အမြင့်
သို့မတက်တော့ဘဲ မြောင်းကျယ်ပြီး ရေထွက်နေပါသည်။
ဤရေထွက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ သစ္စေး ဆုတောင်းဖြည့်
ဆရာတော် ဦးဇောတိကမှ ကြီးမား၍ “ကျောက်စောင်းသန္တာ
ရေထွက်ဘုရား” ဟု အမည်တွင်စေပါသည်။ ရွာနီးချုပ်ဝမ်း
လူများ လာရောက် ဘုရားဖူးမြော် ကြည်ညိုကြပါသည်။
အမေကလည်း ကြည်ညိုပြီး အလွန်ဝေးသော်လည်း ဘုရား
ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီ ဥပုသ်သီတင်းသီလများ ဆောင်
တည်သည်ဆိုသောကြောင့် အမေကြည်ညိုသည့် ဘုရားရှေ့
တွင် ညီအစ်မ သီလရှင်နှစ်ပါး စာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြပါသည်။
စာရေးသူစိတ်တွင် နောင်အခါ ဘုရားတိုးတက်ပြီး သာသနာ
ပြန့်ပွားရေးကို ကူညီလှူဒါန်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထား
ပါသည်။

အမေ လူဝင်စားဖြစ်လျှင်လည်း ကောင်းမွန်သော
ချမ်းသာသော မိသားစုတွင် ဝင်စားသဖြင့် အမေလိုချင်သော
မွေးထွေးသော မိသားစုဘဝ၊ မိမိဖြစ်ချင်သော မြင့်မြတ်သော
ရဟန်းသံဃာတစ်ပါး ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ အရိယာအလုပ်ကို
အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်၍ မြင့်မြတ်သော အရိယာ
ဘဝသို့ ရောက်ရှိနိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ကျန်ရစ်သူ
သားသမီးမိသားစု၊ မြေးမြစ်များက ဝမ်းသာကြရမှာ ဖြစ်
ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမေ့အတွက် စာရေးသူ၏ ဆုတောင်း
မှာ “ရောက်လေရာ ဘဝတွင် အမေ့ဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေ” ဟု
ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ဓမ္မစာရီ (သမီးဗဂျီအောင်နီ)

ဒုက္ခသည်များ (သို့) အပေရိကန်ရောက် အလုပ်သမားများ မောင်ကောင်းမြင့်

Refugee ဟူသောစကားလုံးကို ဒုက္ခသည်ဟု ပြန်ဆိုသုံးနှုန်းနေသည်။ မြန်မာဘာသာတွင် ဒုက္ခကိုဆင်းရဲခြင်းဟု ပြန်ဆိုနေကြ၏။ ဤ Refugee ဟူသောအသုံးမှာ ပင်ရင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ဖော်ပြချက်၌ “စစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေးအရ ရက်စက်စွာ သို့မဟုတ် တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့စွာ ပြုမူခံရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဘာဝဘေးဒဏ် ကျရောက်ခံရသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုသူသည် မိမိနိုင်ငံ၌ နေထိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ထွက်ခွာလာရသူ” ဟု ဖွင့်ဆိုပါသည်။ ၂၀၁၄ နှစ်ကုန်ပိုင်း စာရင်းအရ ဒုက္ခသည် ၁၉ ဒသမ ၅ သန်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။

ဤမည်သော ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီး၏ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ UNHCR = UN High Commission for Refugees ဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံးက ဆောင်ရွက်နေသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှ အခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေထိုင်နေသည့် သူများကိုမိခင်နိုင်ငံ (သို့) ခိုလှုံနေဆဲနိုင်ငံမှ အခြားတတိယ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့ သွားလာနိုင်ရန်စီစဉ်ပေးခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဒုတိယနိုင်ငံ၌ နေထိုင်ဆဲ အထက်ပါလူများကို တတိယအခြားနိုင်ငံသို့ ပို့သောအခါ Refugees အမျိုးအစား ပြည်ဝင်ခွင့်ဗီဇာ Entry Visa ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ ယခုအခါ အပေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ဒုက္ခသည် သန်းဆယ်ဂဏန်းရှိရာ နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ လူမျိုးပေါင်းစုံ ရောက်ရှိနေထိုင်ကြသည်။

ယင်းတို့အနက် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒုက္ခသည်များလည်း ပါဝင်၏။ မြန်မာနယ်စပ်စခန်းများမှ ရောက်ရှိလာကြသူများသည် အပေရိကန်တွင် ဒုက္ခသည်၏ ၂၀ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ဒုက္ခသည် ၂၂၀၀၀ ကျော်စတင် လက်ခံခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ၄၅၄၅ ဦး ပါဝင်သည်။ နှစ်စဉ်လိုပင် မြန်မာနိုင်ငံမှ လူမျိုးပေါင်းစုံ တိုး၍ တိုး၍ ရောက်ရှိလာကြရာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်က ဒုက္ခသည် ၅၈၀၀၀ ကျော်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ လူမျိုးပေါင်းစုံ ၁၄၀၀၀ ကျော်ပါဝင်သည်။ ၂၀၁၄ခုနှစ်က ဒုက္ခသည် ၆၉၀၀၀

ကျော်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ၁၆၀၀၀ ကျော်ပါဝင်သည်ဟု စာရင်းဇယားများ၌ ဖော်ပြသည်။

ဒုက္ခသည်များ မည်မျှများပြားသည်ကို တတိယနိုင်ငံဖြစ်သော အပေရိကန်၊ ကနေဒါ၊ ဩစတြေးလျ၊ နော်ဝေ၊ ဂျပန်၊ အင်္ဂလန်အပါအဝင် နိုင်ငံများစွာက လက်ခံနေကြရဆဲ ကိန်းဂဏန်းများအရ သိသာ၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဒုက္ခသည် ၁၉ ဒသမ ၅ သန်း ရှိသည်ဟုဆို၏။ အပေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ဒုက္ခသည် အားလုံး၏ ၆၇ ရာခိုင်နှုန်းကို လက်ခံထားသည်ဟုဆို၏။ ဒုက္ခသည်အများဆုံး ရှိသော ပြည်နယ်မှာ တက္ကဆက်ပြည်နယ် ဖြစ်သည်။

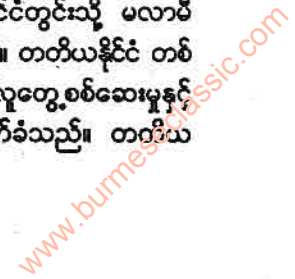
မိမိ ယခု ခေတ္တရောက်ရှိနေသော ဇီ(တ်)ဝိန်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒုက္ခသည် ၆၀၀၀ ကျော်ရှိသည် ဆို၏။ လွန်ခဲ့သော ၂၃ နှစ်၊ ၁၉၉၂ ခုနှစ်က ၅၀၀ သာရှိခဲ့ကြောင်း ဒုက္ခသည်များ အကျိုးဆောင်နေသော Burmese Advocacy Center ၏စာရင်းဇယားအရသိရသည်။

ဒုက္ခသည်များနေ့ World Refugee Day ကို ဇွန် ၂၀ ရက်ဟု ကုလသမဂ္ဂက သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ (ဇီ(တ်)ဝိန်းတွင် ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့က ကျင်းပခဲ့သည်။)

ဒုက္ခသည်အများဆုံးနိုင်ငံမှာ အာဖဂန်နစ္စတန်ဖြစ်ပြီး ၁၃ သိန်းကျော်၊ မြန်မာနိုင်ငံက လေးသိန်းကျော်ရှိသည်။ (၂၀၁၂ ထုတ်ပြန်ချက်စာရင်းအရ)

ဇီ(တ်)ဝိန်းမြို့၌ ဒုက္ခသည်များကို အကူအညီပေးနေသော လူမှုအဖွဲ့အစည်းမှာ Catholic Charities ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့က ရောက်ရှိလာသော ဒုက္ခသည်များအား လိုအပ်သော အကူအညီများ ပြည့်ဆည်းပေးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒုက္ခသည် ၆၀၀၀ ကျော်ရှိသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း အခြားနိုင်ငံများဖြစ်သော အီရတ်၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ ပါကစ္စတန်၊ အာရပ်နှင့် ဥရောပနိုင်ငံများမှလည်း ပါဝင်ကြသည်။

ဒုက္ခသည်များကို IOM = International Organization for Migration နိုင်ငံတကာ ရွှေ့ပြောင်းရေး အဖွဲ့က စီစဉ်ပေးသည်။ တတိယနိုင်ငံတွင်းသို့ မလာမီ ရှိနေဆဲနိုင်ငံ၌ လျှောက်လွှာတင်ရသည်။ တတိယနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံက လက်ခံလျှင် လိုအပ်သော လူတွေ့စစ်ဆေးမှုနှင့် ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးမှုခံယူပြီးမှ လက်ခံသည်။ တတိယ

နိုင်ငံသို့ လာရောက်ရန် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏ Home Security Dept မှ စိစစ်ခွင့်ပြုသည်။ (အမေရိကန်တွင် နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ် ခွင့်ပြုချက်ပေးသူမှာ သမ္မတဖြစ်သည်။) ရောက်ရှိလာလျှင် ခေါ်သူအဖြစ် တာဝန်ယူရသော လူမှုအဖွဲ့အစည်းနှင့် နေရာချရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ အခြား ဌာနများကပါ နေထိုင်ရေး၊ စားသောက်ရေးအတွက် ရှစ်လမျှ တာဝန်ယူသည်။ အလုပ်အကိုင်ရရှိအောင် စီစဉ်ပေးသည်။ အလုပ်အကိုင်ရရှိသောအခါ လေယာဉ်ခအပါအဝင် ယူထားသောအထောက်အပံ့များအတွက် ဝင်ငွေအတိုင်း အတာအရ အချိုးကျပြန်လည်ပေး ဆပ်ရသည်။ ထို့ပြင် အလုပ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာသောအခါ သတ်မှတ်ထားသောဥပဒေများကို လိုက်နာရပြီး ဝင်ငွေခွန်ပေးဆောင်ရသည်။ အခွန်ဖြင့်လည်ပတ်နေသော အစိုးရဖြစ်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ဒုက္ခသည်များစွာတို့ ဝင်လာရန် လက်ခံခွင့်ပြုခြင်းကို သာမန်အားဖြင့်ကြည့်လျှင် ထိုဒုက္ခသည်များအား မေတ္တာဖြင့် အားလုံးတာဝန်ယူသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ထိုသူများအားလုံး သားစဉ်မြေးဆက်အထိ အမေရိကန်၏ ကုန်ထုတ်လုပ်သား အလုပ်သမားများ ဖြစ်လာကြရလေတော့၏။ သားစဉ်မြေးဆက်တွင် ဒုတိယ၊ တတိယမျိုးဆက်တို့၌ အမေရိကန်၌ပင် ပညာသင်ခွင့်ရကြ၍ ပညာတတ်များဖြစ်လာကြ၏။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ ဌာနများစွာ၌ နိုင်ငံတကာမှ ရွှေ့ပြောင်းလာသူ (တရားဝင်များ ဒုက္ခသည်များ၊ တရားမဝင်လာသူများအားလုံးသည်) အလုပ်သမားအဖြစ်သာ ရပ်တည်သွားကြရလေတော့၏။ ဒုက္ခသည်များအပါအဝင် လာရောက်ကြသူများမှာ မိမိတို့၏ ယခင်ဘဝနှင့် နှိုင်းစာ၍သာ 'သုခဘုံ' ဟု ထင်ကြသူအများစု ဖြစ်ကြသော်လည်း တကယ်တော့ အလုပ်သမားဘဝသို့ လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက်သွားကြကာ ပေးထားသော အခွင့်အရေး SSI နှင့် Credit ကဲ့သို့ ကြိုတင်ခံစားခွင့်များကြောင့် ရုန်းမထွက်နိုင်ကြတော့ပေ။ (ဤအကြောင်းကို ကာလီဒါစ ကျမြင်ကွင်းထဲမှ အမေရိကန်၌ရေးခဲ့ပြီးလေပြီ။ အကြွေးနွံဟုပဲ ဆိုနိုင်လေသည်။)

ဒုက္ခသည်ဟူသည်မှာ အမည်ဆိုးသော်လည်း အမေရိကန်သို့ လာရောက်ချင်သူ(အချို့)သည် ဒုက္ခသည်စခန်းသို့ လာရောက်ကာ ခေတ္တနေထိုင်၍ အမည်စာရင်းပေါက်လုပ်ကာစောင့်ဆိုင်းကြသည်။ (အချို့မှာ ဒုက္ခသည် မဲပေါက်သည်ကို အမည်ပြောင်းလာသူများ ရှိကြသည်ဟုလည်း ကောင်း၊ ဒုက္ခသည်စခန်း၌ စာရင်းသာရှိပြီး သင့်တော်ရာ

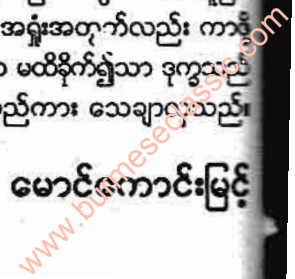
၌နေထိုင်ကာ စောင့်ဆိုင်းသောသူ (အချို့အနည်းအကျဉ်းမျှ ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ဆိုကြသည်။ မည်မျှပင် စီမံသော်လည်း နေရာတိုင်းတွင် အကြံအဖန်ရှိစမြဲပင် ဖြစ်ပေမည်။ အစစ်ရှိလျှင် အတုရှိစမြဲဖြစ်သည်။)

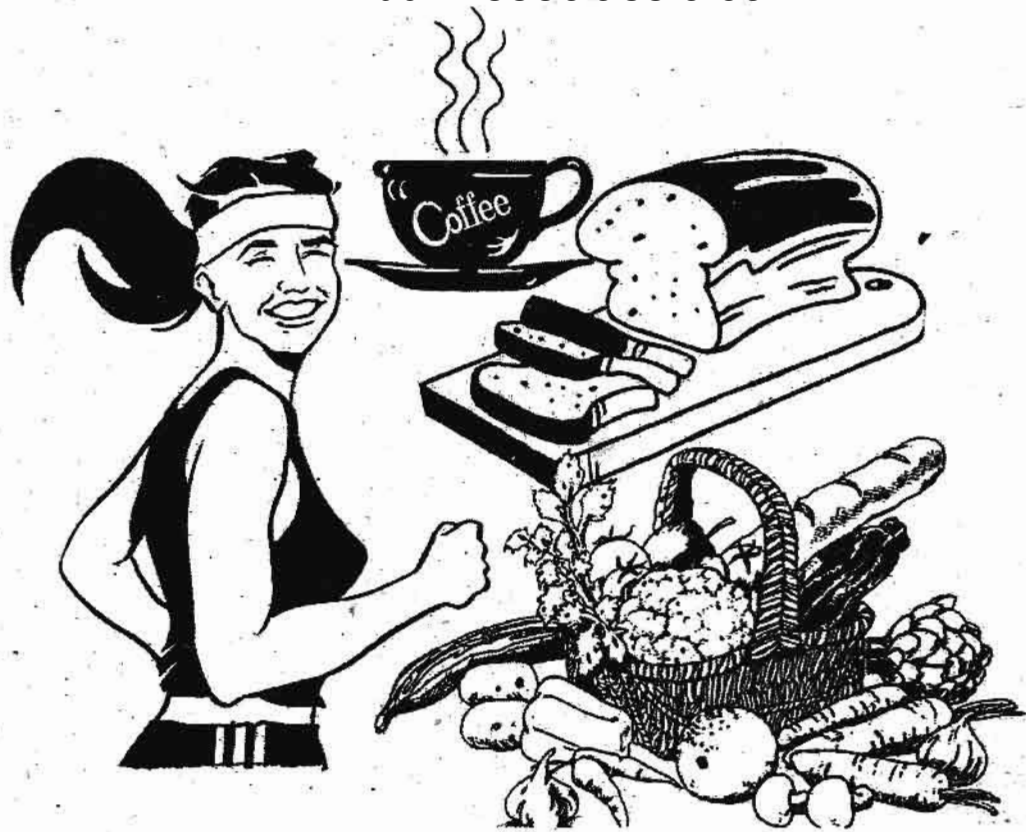
“စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံတွေက ခွေးသွားစိတ်တွေ လည်ပတ်ဖို့၊ မီးခိုးခေါင်းတိုင်က မီးခိုးထွက်ဖို့အတွက် အလုပ်သမားလိုတယ်။ နောက်တစ်ခုက အစိုးရရဲ့ လုပ်ငန်းလည်ပတ်နိုင်ရန် အခွန်ထမ်း ပြည်သူလိုတယ်။ လူလုပ်အားနဲ့ ငွေအားအတွက် အမေရိကန်မြေပေါ်ကို အလုပ်သမားတင်သွင်းတာသာဖြစ်တယ်” လို့ စာရေးတတ်သူက ရေးခဲ့သည်။ (အမေရိကန်ရောက် ဗမာပြည်သား ဒုက္ခသည်၊ ဝေရယ်ဆောင်းပါးမှ)

ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့် ကံကောင်းထောက်မည့် အချို့သည် ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်များ ရှိလာကြသော်လည်း အခွန်အတွက် နည်းပါးလှသည်။ ဘွဲ့ရရှိဖြင့် အလုပ်ကောင်းကောင်းမရနိုင်ကြပေ။ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများပင် အတော်ကြိုးစားကြရသည်။ ရွှေ့ပြောင်းလာသူတို့ အလုပ်ကြိုးစားပုံနှင့် ပညာအပတ်တကုတ်ရှာရပုံကို အချင်းချင်းသာ သိကြ၏။ ဖွင့်မပြောကြတာက ရင်နာလို့ဟုပဲ ဆိုနိုင်သည်။ အလုပ်ပြုတ်မှာကို စိုးကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစားလုပ်ရသည် မမျှတမှုများရှိနေသော်လည်း ကျွန်ကောင်းပီသကြရသည်ဟုပင် ပြောသူကပြောသည်။ အမေရိကန်ရောက် အလုပ်သမားဘဝကို ရေးပြသူကရေးပြသည်။ (တံလျှပ်ရွှေပြည် အပိုင်း ၈၊ ခွာညိုဆောင်းပါး)

သည်ကြားထဲကပင် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ လာချင်လွန်းသူများလှ၏။ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြံဖန်လာကြသည်။ အမေရိကန်သို့ တရားမဝင် ဝင်လာသူတစ်နှစ်လျှင် သုံးသန်းကျော်သည်ဟု အစိုးရစာရင်းများက ဆို၏။ သတင်းစာများက ရေး၏။ ကားတွန်းများဖြင့် ပြောင်လှောင်၏။ သည်ကြားထဲ ဒုက္ခသည်များ၏ ပြဿနာကလည်း မျိုးစုံလှသည်။ တာဝန်ရှိအဖွဲ့အစည်းများက ဖြေရှင်းနေကြရသည်။ လူမှုရေး ပြဿနာများသာမက ဥပဒေချိုးဖောက်မှုများပါသည်။ BAC လိုအဖွဲ့အစည်းများ၊ အရင်ရောက်လာသောသူများနှင့် ဘာသာစကားကျွမ်းကျင်သူများက ကူညီဖြေရှင်းပေးကြ၏။

အမေရိကန်သည် အရှုံးအမြတ် တွက်တတ်သူဖြစ်၏။ အမြတ်ကိုတွက်ထားသလို အရှုံးအတုတ်လည်း ကာနီလုပ်ထားပေမည်။ ဘာပဲပြောပြော မထိခိုက်၍သာ ဒုက္ခသည်တင်ပို့ခြင်းကို လုပ်နေခြင်းဖြစ်မည်ကား သေချာလှသည်။

အဆိပ်များ

မေလတ်ဟန်

သမီး ကျောင်းတက်နေသည် အလယ်တန်းကျောင်းနှင့် ကျွန်မတို့နေသည့် တိုက်ခန်းသည် မဝေ။ ကျောင်းသည် အထက်ဘလောက်တွင်ရှိပြီး ကျွန်မနေထိုင်သည့် တိုက်ခန်းသည်လည်း အထက်ဘလောက်တွင် ရှိသည်။ သို့သော် တစ်လမ်းတည်းမဟုတ်။ တစ်လမ်းသာခြားသည့် အကွာအဝေးတွင်ရှိသည်။

မိသားစုလေးယောက်သာ ရှိသည့် ကျွန်မအတွက် အငယ်ဆုံးသမီးလေးသည် ကျွန်မတို့မိသားစုအတွက် နောက်ဆုံးမွှော်လင့်ချက်။ ယခုဆိုလျှင် သမီးလေးသည် လေးတန်းရောက်နေပြီ။ လေးတန်းဆိုတော့ အရေးကြီးသည်ဟု ဆိုရမည်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲ အတန်းတင်စာမေးပွဲတိုင်း ပထမဆုနေရာမှလွဲ၍ ဒုတိယနေရာ မရမဟုတ် တတိယ

နေ ရာရသည့်သမီး။ ပြောရလျှင် ပညာတော်၊ စာကြိုးစား ရည်ရွယ်ချက်ရှိသည့် သမီးလေး။ သမီးအကြီးက မနှစ်က ဆယ်တန်းအောင်သွားသည်။ အခု တက္ကသိုလ်တက်နေပြီ။ အစ်မဖြစ်သူက ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးဆုံးဘာသာဖြင့် အောင်၊ တက္ကသိုလ်တက်နေပြီဆိုတော့ သမီးလေးက သူ့အစ်မကို အားကျသည် တဲ့လေ။

“မေမေ . . . သမီး ဆယ်တန်း ရောက်ရင်လေ မမလို ဂုဏ်ထူးတွေပါ အောင် ကြိုးစားပြမယ်။ မမထက် သာ ရစေမယ်”

ဤသို့ တပ်လှန်ရင်း သမီးလေး က ပညာရေးမှာ ဂုဏ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ကျွန်မသည် ရုံးတစ်ရုံး မှာ လုပ်ခဲ့သည်။ ကျန်းမာရေးကြောင့် နားယူခဲ့ပြီး ကျွန်မယောက်ျားကတော့ အပြင်စီးပွားရေး လုပ်နေသူ။ ပြောရ လျှင် စီးပွားရေး အဆင်ပြေသည်။ စား နိုင်သောက်နိုင်သည့်အဆင့်။ သမီးကြီး နှင့် သမီးလေးတို့က အသက်ကွာခြား သည်။ ငါ့နစ် ခြောက်နှစ်ခြားပြီး ဖွေးခဲ့ ရသည့် သမီးနှစ်ဦး အခုတော့ သမီးကြီး အတွက် စိတ်အေးရပြီ။ ဒီသမီးလေး အတွက်သာ ပညာရေးတာဝန် ကျန် တော့သည်လေ။

ဒီတော့ သမီးကို အမြဲကျောင်းပို့၊ အမြဲတမ်း ကျောင်းကြိုတာဝန်သာရှိ သည့် ကျွန်မ။ ဒီကနေ့လည်း သမီးကို ကျောင်းပို့ခဲ့ပြီ။ ညနေ ကျောင်းဆင်း ချိန်ရောက်တော့မည်ဆိုလျှင် ကြိုပြီး သွား။ ကျောင်းလွှတ်ချိန်ကိုစောင့်။ သမီး ကိုခေါ်ပြီး ဘိုက်ခန်းကိုပြန်။ ကျွန်မ အမြဲတွေ့နေရသည်က ကျွန်မလိုပင် ကိုယ့်သာသမီးတွေကို လာကြိုကြသူ တွေ၊ ဈေးသည်တွေ၊ ကားမှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေသူတွေ၊ လိုင်းကားတွေ ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ အမြဲတွေ့နေရတဲ့ ပြီးတော့ . . . ပြီးတော့ တွေ့နေရတာတွေ က . . .

“မခင်သိုက်ရယ် . . . ကိုယ်တော့

လေ ကလေးတွေ ဝယ်စားနေကြတဲ့ သရေစာတွေကို သိပ်ပြီးမသင်္ကာဘူး ကွာ။ ဖြစ်နိုင်ရင် အဲဒီကျောင်းရေမှာ ရောင်းချနေတဲ့ သရေစာတွေ၊ အသုပ် တွေကို ဝယ်မစားစေချင်ဘူး”

ကျွန်မခင်ပွန်း ကိုအေးဆောင်က သမီးကြီးငယ်စဉ်က ဤသို့ပြောခဲ့သည်။ သမီးအတွက်ရော အခြားကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေအတွက်ပါ ဖိုးရိမ်စိတ်နှင့် ပြောခဲ့သည်စကား၊ စေတနာစကား။

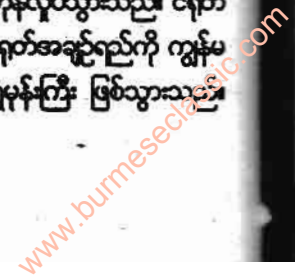
ဟော . . . အခု သမီးငယ် ကြည့် ကြည့်မာ လေးတန်းသာ ရောက်လာ သည်။ မစူးသင့်သည့် သရေစာတွေနှင့် ပတ်သက်လို့ မမေ့နိုင်သေး။ ကြည့်လေ ခုခေတ်ကလေးတွေ စားနေကြရသည့် ကလေးသရေစာတွေ၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ တို့စားသောက်နေသည့် အစားအသောက် တွေ၊ ထမင်းဟင်းနှင့် သောက်ရေအထိ သိပ်ပြီးမသင်္ကာချင်။ ဘာတွေပါလို့ ဘာတွေနဲ့ ငြိစွန်းနေမှန်း စိတ်ထဲက တွေးချင်လာသည်။ သံသယတွေ ဝင် လာသည်။

ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်က စားရတာ က လတ်ဆတ်သည်။ သန့်ရှင်းသည်။ သဘာဝအတိုင်းလေး ဖြူဖြူစင်စင် စား ခဲ့ရသည်။ ဒီလိုစားတော့ ကျန်းမာသည်။ ဖွံ့ဖြိုးသည်။ ကျွန်မတို့ အဘိုး၊ အဘွား တွေဆိုရင် အရပ်အမောင်း ခြေတံ လက်တံတွေ အရည်ကြီးတွေ၊ အသက် ဆိုရင် တစ်ရာနီးပါး။ အချို့ဆိုရင် တစ် ရာကျော်တဲ့အထိ နေသွားကြရတာ။ ဆန်နီကြမ်းတွေစား။ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်ပြီး နေခဲ့ကြရတာ။ အသက်ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်အထိ

ယာထွန်း၊ လယ်ထွန်းနိုင်တုန်း။ သည်အခါ အဖ၊ အဘိုးအဘွားတွေနှင့် ကျေးလက် မှာနေရင်း ကြီးပြင်းပညာရှာ။ ဟော . . . အရွယ်ရောက် ရန်ကုန်ကို အခြေချမိ ပြန်တော့ ရန်ကုန်မှာပဲ အိမ်ထောင်ပြီး သီးခြားဘဝထူထောင်။ ကာလတွေကြား ခေတ်စနစ်တွေ ပြောင်းလာပြီ။ အားလုံး အဆင်သင့်ဆိုတဲ့ ရယ်ဒီဗီဇ်အစား အသောက်တွေ၊ နည်းပညာ အသစ် အဆန်းတွေနှင့် ကျွန်မတို့၏ သားသမီး တွေ ကျင်လည်အသုံးပြုနေကြပြီ။ စား စရာများထည့်သည့် ထုပ်ဝိုးမှု အတတ် ပညာအရ အရောင်အသွေးစုံ၊ ပုံစံရုံဖြင့် ကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားအောင်၊ မလို လိုချင်အောင် နည်းတွေနှင့် ကလေး တွေ၏ ငွေကို ချူယူနေပြီဖြစ်သည်။

“အင်း . . . အဆိပ်တွေ ပါနေပြီ ပါနေပြီ။ ဒါတွေစားနေကြရတဲ့ ကလေး တွေရဲ့ အနာဂတ်က ဘယ်လိုလဲ။ ငါတို့ မိဘတွေမှာ တာဝန်ရှိသလား။ တာဝန် ရှိနေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ တာဝန်ရှိ နေသလား။ မစစ်ဆေးကြဘူးလား။ စစ် ဆေးနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း မရှိတူးလား။ ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားမှာလား။”

တွေးရင်း ရင်လေးခဲ့တာ ကြာပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့ လတုန်းကတော့ မန္တလေးက မြို့နယ်တစ်နယ်ထဲမှာ ငရုတ်ဆီလုပ်ငန်း တစ်ခုကို မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ဝင်ရောက်စစ်ဆေးသတဲ့။ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်တွေကို လူမှုကွန် ရက်ကနေတင်တဲ့ အခါမှာတော့ ကျွန်မ အတော်လေးတုန်လှုပ်သွားသည်။ ငရုတ် ဆီလိုခေါ်တဲ့ ငရုတ်အချဉ်ရည်ကို ကျွန်မ အတော်ပင် ရွံမှန်းကြီး ဖြစ်သွားသည်။

ကြည့်လေ... အရင်က ငရုတ်ဆီကို အသေအလဲကြိုက်သည့် ကျွန်မ။ ဘာ ဘင်းချက်ချက် ငရုတ်ဆီလေးပါမှ ခံတွင်းတွေခဲသည့် ကျွန်မ။ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ခေါက်ဆွဲသုပ် စားရင်တောင် ငရုတ်ဆီရွဲရွဲလေးနဲ့မှ ခံတွင်းမြိန်တဲ့ ကျွန်မ။ ငရုတ်ဆီကို ဒီအတိုင်း လက်ညှိုးထွတ်ပြီးတိုလျက်တတ်သည့် ကျွန်မ။ ထမင်းစားရင်တောင် ငရုတ်ဆီဆမ်း ဆီနဲ့ဆားနဲ့ အချိုမှုန့်နဲ့ဖြူးပြီး စားတတ်တဲ့ ကျွန်မ။ အခုတော့ တကယ်အရင်းအမြစ် တစ်မြစ်ကိုသိတော့ အန်ချင်သလို၊ ပျိုချင်သလို ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ကျွန်မ ဗိုက်ထဲမှာ ဘယ်လောက်တောင် အဆိပ်ရည်တွေ၊ သက်ဘမ်းတို့မယ့်အရာတွေ ပြန့်ကျဲနေပြီ မသိတော့။

ကြည့်စမ်း။ အဲဒီငရုတ်ဆီ လုပ်ငန်းရှင်တွေက မီးဘေးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရတဲ့အထိ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ မီးဖိုကြီးဖိုပြီး ဆားနဲ့ ငရုတ်ရည် ကျိုနေတာတဲ့။ ပြီးတော့ တကယ်ပါဝင်ရမည့် ခရမ်းချဉ် သီးဆိုတာ ဝေလာဝေ။ ဆန်ကွဲမှုန့်တွေ အခြား အဆိပ်ပါတဲ့ အရောင်တင်မှုန့်တွေ၊ အမျိုးအမည်မသိတဲ့ အမှုန့်တွေ၊ အချိုမှုန့်တွေ၊ ဓာတုဗေဒအမှုန့်တွေနဲ့ ရောနှောပြီး ငရုတ်ဆီတွေ လုပ်နေသည်တဲ့လေ။ ဘယ်လောက်များ အတ္တကြီးကြသနည်း။ ဘယ်လောက်များ လောဘကြီးကြသနည်း။ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးဖြစ်ဖို့ သူများတွေဘဝ အကျိုးယုတ်ကို ထည့်မတွက်ကြဘူးလား။ ငရုတ်ဆီလုပ်ငန်းအကြောင်း အခုလို ဖွင့်ချပြီး ကျွန်မတို့လို အိမ်ရှင်မတွေကို အသိပေးလိုက်တဲ့အတွက် ပြီးတော်စည်ပင်ကို ကျေးဇူး

တင်မဆုံး...။ အရာရာမှာ ဓာတုဆေးဆိုးမလွတ် ကင်းတာကြောင့်၊ အရာရာတွင် အဆိပ်တွေပါနေပြီမို့ ကျွန်မအနေနှင့်ကတော့ ဘယ်လိုရှောင်ကွင်းရမယ်ဆိုတာ အဖြေရှာနေမိသည်။ ငရုတ်ဆီအပြင် ရေသန့်၊ ငပိ၊ ငါးခြောက်၊ ဆီ၊ အသီးအနှံတွေ အို ကျွန်မတွေ့ရင်း အနာဂတ်အတွက် ရင်လေးမိသည်။

ကျွန်မတို့အတွက် ရင်လေးသည် ထက် ကျွန်မသမီးအရွယ် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေ၊ သူငယ်တန်းကအစ ဆယ်တန်းအရွယ်အထိ ကလေးတွေ၊ သူတို့ သူတို့လေးတွေ ကျောင်းတက်၊ ကျူရှင်တက်နေကြရသည်။ အနီးဝန်းကျင်မှာ ရောင်းချနေသည့် သရေစာတွေ ကရော...။

အတွေးနှင့်အတူ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ မုန့်စားကျောင်းလွတ်ချိန်အတွင်း ကလေးတွေ စာသင်ခန်းထဲက ပြေးထွက်ကြမည်။ ပြီးတော့ ကျောင်းရှေ့ ဈေးသည်တွေဆီ ပြေးကြမည်။ ဈေးသည်အစုံ၊ စားသောက်စရာအစုံ ရောင်းချနေသည့်ရေမှာ ရပ်ကြမည်။ ပြီး မိမိစားချင်သည်ကို တပ်မက်သည့်မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်မည်။ တွေ့ပြီ၊ ကြိုက်ပြီ ဆိုပါက ပိုက်ဆံပေးပြီးဝယ်၊ ဝယ်ပြီး စားနေကြမည်။ ဆိုင်ရှေ့မှာ ချိတ်ထားသည့် စားစရာတွေ၊ ဘူးထဲထည့်ထားသည့် စားစရာတွေ။

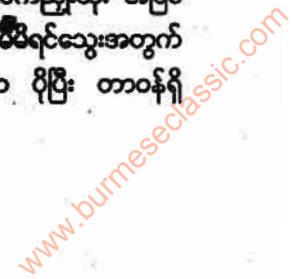
အရောင်အသွေးစုံ သစ်သီးထုပ်တွေ၊ ဂျယ်လီဘူးတွေ၊ သကြားလုံးတွေ၊ အချိုရည်ဘူးတွေ၊ ကော်ဖီထုပ်၊ ခေါက်ဆွဲ ခြောက်ထုပ်တွေ၊ ပေါင်မုန့် ကိတ်မုန့်

တွေ၊ အို... အမျိုးမျိုး၊ အရောင်စုံအမျိုးစုံ။ အနီစားစရာအထုပ်တွေမှာ တရုတ်စာတွေ ထိုင်စာတွေ ရေးသားထားမည်။ ဒါတွေကရော အဆိပ်ပါမယ်။ ပါကိုပါမယ်။ ကလေးတွေကို သူတို့က ထုပ်ပိုးမှု အတတ်ပညာနဲ့ အရောင်အသွေးစုံ အမည်စုံနဲ့ လိုချင်တပ်မက်မှု ရှိအောင် စည်းရုံးထားကြတာ။ ဒါတွေကို ဘယ်သူက အာမခံခဲ့တာလဲ။ အန္တရာယ် မရှိဘူးလို့ ဘယ်သူ အာမခံမလဲ။

တွေးရင်းနှင့် ကျောချမ်းသွားသည်။ တက္ကသိုလ်တက်နေသည့် သမီးတန်းကလည်း ဤသို့သော ဓာတုဆေးပါသည့် သရေစာတွေကို ဂုဏ်တူဂုဏ်ပြိုင် စားခဲ့သည်။ ဒါဆိုရင် သမီးကြီး ဗိုက်ထဲမှာ အဆိပ်တွေ ဘယ်လောက် ပျံ့နှံ့နေပြီလဲ။ ဝမ်းတွင်းကလိစာတွေကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ဘယ်လိုဒုက္ခရောက်အောင် ပြောနေမိနေပြီလဲ။ အခု သမီးငယ်ကိုရော။ အဲဒီ သရေစာတွေက ဘယ်အဆင့်ရောက်အောင် ကလေးက ဖယ်နေပြီလဲ။ အနေနဲ့အမြန်ဆိုသလို ကလေးတွေကို ဒုက္ခ ပေးမည်ကတော့ အမှန်။ အနည်းနှင့် အမှည့်ခြေခြေနေသည့် တိုင်းတစ်ပါးက အစားအသောက်တွေကို မဟန်တားနိုင်ကြဘူးလား။ မတုံ့ပြန်နိုင်ကြတော့ဘူးလား။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ တားဆီးကြမလဲ။ တွေးရင်းနှင့် ဝေဝါးနေသူက ကျွန်မ။

“အင်း... ငါ့မှာလည်း တာဝန်ရှိတာပဲ”

သူများကို လက်ညှိုးထိုး အပြစ်ရှာနေသည်ထက် မိမိရင်သွေးအတွက် အုပ်ထိန်းသူမိဘမှာ ပိုပြီး တာဝန်ရှိ

ကြောင်း ကျွန်မတွေးရင်း ခေါင်းခါမိသည်။ သမီးကို နောက်ရက်မှာတော့ သရေစာအကြောင်း၊ ဓာတုဆေးဆိုးတွေ အကြောင်း အဆိပ်ဖြန့်နိုင်ခြေအကြောင်း များကို ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်လေ။

“အင်း... ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအတွက် စားသုံးဖို့မသင့်လျော်တဲ့ အစားအစာတွေကို ကြော်ငြာထားတယ်လို့တော့ ကြားတယ်။ အဲဒါတွေက ကလေးတွေအတွက် အာဟာရမဖြစ်တာ။ သက်တမ်းကုန်တာ။ ထုတ်လုပ်တဲ့ ရက်စွဲနဲ့ သက်တမ်းကုန်တဲ့ ရက်စွဲမပါတာ။ ဆိုးဆေးပါတာ။ တရုတ်စား၊ ထိုင်းစားပါတာ ဒီလိုမျိုး သရေစာတွေကိုတော့ တားမြစ်တယ်လို့ ကြားတယ်။”

ရသေ့စိတ်ဖြေသဘောတွေးရင်း ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချမ်းပေမဲ့ ကျွန်မစိတ်ထဲ ဘဝင်မကျမိ။ စီးပွားရေးသမားဆိုတာ အာဏာပိုင်တွေ၊ တာဝန်ရှိသူတွေထက် လည်သည်။ အာဟာရမရှိဘူးလို့ ဘာကို ကြည့်ပြီး အထောက်အထားပြမလဲ။ ပြကြမလဲ။ သရေစာအကုန်ထုတ်ပြီး ဘယ်လိုစစ်ဆေးနိုင်မလဲ။ တစ်ခုချင်း ထုတ်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်ပါ့မလား။ အဝေးကြီး ပြီးတော့ သက်တမ်းကုန်တာတဲ့။ ဘယ်လိုလုပ်သိကြမလဲ။ ဒီနေ့ဒီရက် ကုန်ပါသည်လို့ အမှတ်အသားပြုရင် ရော၊ တကယ်ကုန်တဲ့နေ့ကို အဲဒီသရေစာတွေ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ရလား။ မြေမြှုပ်ပစ်ကြရဲ့လား။ နောက်ထပ် ထုတ်လုပ်ရက်စွဲနဲ့ ကုန်ဆုံးရက်စွဲစာ အသစ်ရိုက်။ အဲဒီသရေစာကို ပြန်ကပ်ခဲ့ရင် ရော။ ဘယ်သူသိနိုင်မှာမှတ်လို့ ကုလား ကြီးနဲ့ ဘာဘုကြီး အတူတူနဲ့ အတူတူ

ပါ။ တရုတ်နဲ့ ပေါက်ဖော် အတူတူပါ။
“ဟင်း...”

တွေးရင်း ရင်လေးမိသည့် ကျွန်မ အတွက်တော့ ဖွံ့ဖြိုးမှု နောက်ကျကျန် ရစ်သည့် ကျွန်မတို့အတွက် ရင်ထုရင်နာ မဆုံး။ ခုတော့ ကျွန်မတို့ ဘဝက တိုင်းတစ်ပါးက အဆိပ်ရည်ကို သကာရည်ရောင်းပြီး တင်သွင်းလည်း ဝယ်စားကြရမှာပဲ။ သကာရည်ကို အဆိပ်ရည်ဖျန်းပြီး ယူလာရင်လည်း ဝယ်စားကြရမှာပဲ။ သက်တမ်းကုန်၊ သက်တမ်းလွန် တံဆိပ်အသစ် စာအသစ်ကပ်ပြီး ရောင်းလည်း လက်မရွံ့စတမ်း ဝယ်စားကြရမှာပဲလေ။ ဘယ်သူကလိမ်လိမ်၊ ဘယ်သူက ညာညာ အလိမ်ခံ အညာခံနေကြရဦးမှာ။ သေတဲ့အထိ။

“လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်က ငါတို့ဆီက ရွက်ယိုသီးတွေ အရွယ်အစားမရွေး အနုအရင့်မရွေး ထိုင်းကသာဝယ်တယ်။ မပြောပါဘူး။ ရဲယိုဆိုပြီး ယိုဘူးတွေ ဖျော်ရည်တွေ တံဆိပ် အသစ်အဆန်းတွေနဲ့ ထုပ်ပိုးမှုအတတ်ပညာတွေနဲ့ ဝင်လာလိုက်ကြတာ”

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေးရင်း ကျွန်မတို့ လူမျိုးတွေ၏ တီထွင်မှု၊ ထုထိုင်းမှု၊ တွေဝေမှု၊ ငေးငိုင်မှု၊ ရောင့်ရဲမှု၊ အပါးနိမ့်မှု၊ လက်သင့်ရာ စားသောက်ခေါ်ချင်မှု၊ ဆင်ဖြူတော်ပီပြီး ကြံစည်ချင်တဲ့ အကျင့်များကို တွေးနေမိဆဲ။

နောက်ရက်...။
သမီးကို ကျောင်းကြိုအပြန် တိုက်ခန်းပေါ်ရောက်တော့ သမီးကျောင်းလွယ်အိတ်ထဲကို ကြည့်မိသည်။
“သမီး... ဒါက ဘာဘူးလဲဟင်”

ပုံစံက ထူးခြားနေသည်ကို ကြည့်ရင်းမေးသည်။ ပုံစံက အချို့ရည်ဘူးနဲ့ ဘူးထပ်မှာ လက်နှင့်ဖိရသည့် ခေါင်းသည်။

“အဲဒါ... အာဖျန်းလေ”
“အာဖျန်း... အာဖျန်း ဟုတ်လား”
သမီးက ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ကျွန်မလက်ထဲမှ သူ့အခေါ် အာဖျန်းဘူးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူသည်။ သို့သော် သမီးယူမည်ကိုသိသော ကျွန်မက သတိနှင့် ခပ်တင်းတင်းလေး ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သမီးဆီကို အာဖျန်းဘူး ပါမသွား။

“သမီး...”
“ရှင်...”
“မေမေ့ကို ချစ်လား”
“ချစ်...”
“ဖေဖေ့ကိုရော”
သမီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဒါဆိုရင် မေမေပြောတာကို နားထောင်။ အခုပြောမယ့် မေမေ့ရဲ့ စကားလိုပဲ မကြာခင်မှာ သမီးဖေဖေကရော သမီးမမကပါ ဒီသရေစာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောပြလိမ့်မယ်။ သမီးသိထားဖို့က များသောအားဖြင့် သမီးတို့ဝယ်စားနေတဲ့ သရေစာတွေက ဓာတုဆိုးဆေးတွေပါတယ်ဆိုတာ သိလား။ အဲဒါတွေက အာဟာရလည်း မဖြစ်။ လူကို အနေနဲ့အပြန်ဆိုသလို အန္တရာယ်ပေးမယ်။ လူကို အသက်တိုစေမယ် သမီးနော်။ နောက်ဆို ဒါတွေ ဝယ်မစားနဲ့တော့”

သမီးက ကျွန်မစကားကြောင့် မျက်လုံးပြူးကြည့်တယ်။ ကျွန်မက ဆက်ပြောသည်။

“တာဝန်ရှိတဲ့သူတွေက ကျောင်းတွင်းမှာ မရောင်းချဖို့ တားမြစ်ထားတဲ့ မှန်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ တရုတ်စာ၊ ထိုင်းစာနဲ့ ရေးထားတဲ့ မှန်တွေပါတယ်။ အခု သမီး အာဖျန်းလို့ ခေါ်တဲ့ အချိုရည်ဘူးလည်း ပါတယ်လေ။ ဒါတွေက သိပ်ကို အန္တရာယ်ရှိတယ် သမီး။ ပြောရရင် ဖွံ့ဖြိုးမှုရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေက ဖွံ့ဖြိုးမှုမရှိသေးတဲ့ မေမေတို့တိုင်းပြည်ကို အင်အားတောင့်တဲ့ လူက ငါးဖောင်ရိုးခြောက်လို့ဖြစ်နေတဲ့ မေမေတို့တိုင်းပြည်ကို ပညာရှိနိပ်စက်နည်း နိပ်စက်နေတာပေါ့ကွယ်”

“ဒါဖြင့် ဒါတွေက ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ဝင်လာတာလဲဟင်”

ရုတ်တရက် သမီး၏ အမေးကြောင့် ကျွန်မ ဘာဖြေရမှန်း မသိရဘူး။

“ဒါလား...ဟို...မှောင်ခိုဝင်တာလား။ ဘယ်က ဝင်လာသလဲတော့ မေမေလည်း တိတိကျကျ မသိပါဘူး သမီးရယ်”

“ဒါတွေ စောင့်ဖမ်းရမှာပေါ့”
သမီးက ထပ်ဆင့်ပြောလာသည်။
ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“မဖမ်းလို့ နေမှာပေါ့”
ကျွန်မ ပြုံးမိသည်။ ဘယ်လို အဖြေပေးရမှန်း မသိသည့် ကျွန်မ အတွက်တော့ နှုတ်ပိတ်နေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟု တွက်ဆမိလိုက်သည်။ အဖြေပေးဖို့ အဖြေရှာနေဆဲဖြစ်ရာ ထိုအဖြေသည် အဖြေပေးနိုင်သည့် အဆင့် သို့မရောက်ဘဲ တိကျသည့်အဖြေရဖို့ တွေးရသည်က ချွေးပင်ပြန်လာသည်။

“မေမေ”
“ပြော...”
“ဒါတွေစားရင် ဘာဖြစ်မလဲဟင်”
“အင်း...ရေရှည်စားရင် ကျောက်ကပ်တို့၊ အသည်းတို့ ပျက်စီးနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ကင်ဆာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီဆိုးဆေးတွေ များများပါတဲ့ သရေစာတွေကို စားမိရင် ချက်ချင်းမူးဟာတို့၊ အော့အန်တာတို့ ဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့။ အဲဒီတားမြစ်ထားတဲ့ သကြားလုံးတို့၊ စုပ်ပြားတို့ စားမိတဲ့ကလေးဆိုရင် ချောင်းဆိုးတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာတွေ ဖြစ်တယ်လေ”

“ကြောက်စရာပဲနော်...မေမေ”

“ဒါဆိုရင် နောက်မစားနဲ့တော့နော်။ သမီးက လိမ္မာတယ် သိလား”
သမီးဖြစ်သူက ခေါင်းညှိတ်ခေါင်းခါ မလုပ်။ သမီးဖေဖေပြန်လာရင် ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ကူတောင်းပြီး သမီးလေးနားလည်အောင် ရှင်းပြရဦးမည်။ နားချပြရပေဦးမည်။

တွေးရင်း ဖျက်ဆီးပစ်တော့မည့် အာဖျန်းဟူသည့် အဆိပ်ရည်ရောဂြမ်းပါဝင်နေသည့် နှစ်လိုဖွယ်ဘူးလေးကို ကြည့်ကာ ဘာမှမသိရာသည့် သမီးလေးဆီ အမှတ်မထင် ကြည့်မိသည်။
“မလိုသူတွေရဲ့သားကောင် မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်”

ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၏ ဖျက်နာကို မြင်ယောင်ရင်း ဆုတောင်းနေမိသည့် ကျွန်မမှာတော့ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမှန်း မသိတော့ပြီ တကား။

မေလတ်ဟန်

အန္တသိဒ္ဓိစွမ်းအားပြဒါးရှင် အဆောင်စာတ်လုံး ဘော် + ဘင် + ပြဒါးသွတ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဓာတ်ပေါင်း ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာတာပင်ပေါ့။ လူတိုင်းလို အပ်သော ဝိယာလာဘာ-နေပညာ စသည်တို့အတွက် သေချာစီမံ၍ ကောင်းသောအချိန်၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြံကြိုက်ချိန်၊ သမထကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်ပေါင်းစည်း သိဒ္ဓိပြီးအောင် အဆောင်ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို ပါရမီဓာတ်ခရီးသူများထံ သတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါသည်။

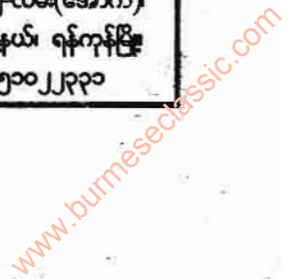
အဆိုပါ ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို ဆောင်ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျိုးထူးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။
- ၂။ ကျွေးရောက်မည့် ကျွေးရောက်လတ္တံ့သော ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိယာ+နေ၊ လာဘာ၊ ပညာရေး စသည်တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ အတိုက်အခိုက် စုန်း၊ နတ်၊ သိုက်စသော နေဝင်ယုတ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေလမ်း သွားရာတွင် ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ် ကင်းပြီး လိုရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ စာမေးပွဲဖြေဆို လှူတော်စွမ်းဆေး စသော ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ အပြုပြောနှင့် ပြည့်စုံသော အဆိုပါ အဆောင်ပြဒါးရှင်လုံးကို အလိုရှိပါက...

နေ့စဉ် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ညနေ ၄:၀၀ နာရီထိ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)
ဗိုလ်တထောင်ဗြိမ္မယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၁

လှပခေတ်မှီ - မြို့တော်ဆီသို့

(၁၈၅၅-၁၈၇၄)

■ မောင်အေးသန့် ■

ယခင်လမှအဆက်

ဆေးရုံကြီးတည်ဆောက်ရန်ကြိုးပမ်းမှု

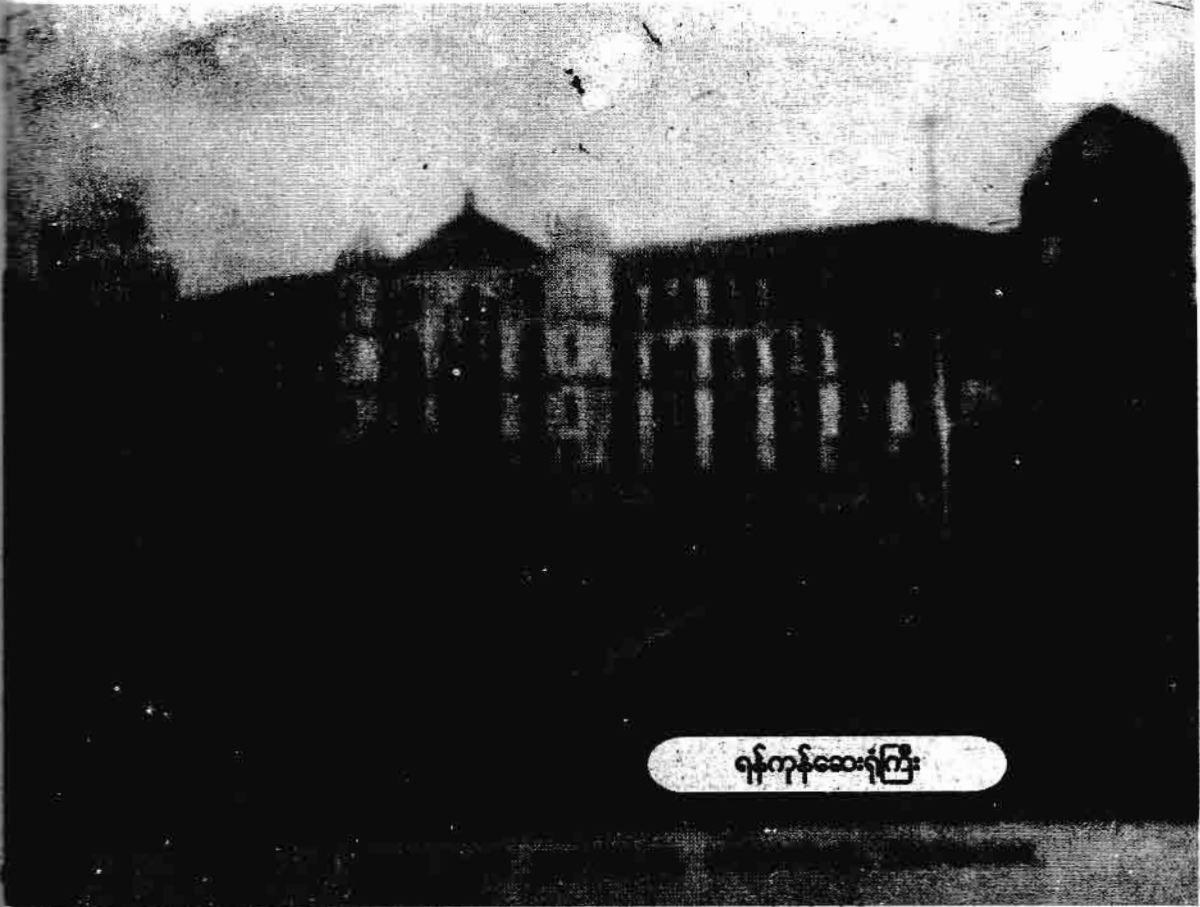
ယင်းအခြေအနေတွင် ၁၈၅၆ ခုနှစ်၌ ဆေးရုံ တစ်ရုံ တည်ဆောက်ရန် အရေးပိုင် ဂရန် (D. GRANT)၊ နယ်ဘက်ဆရာဝန်ကြီး ဒစ်ကင်ဆင် (Dr. DICKENSON) နှင့် ပဲခူးတိုင်းတာဝန်ခံ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဖော်ဆိုက် (Dr. J. FORSYTH) တို့ပါဝင်သော ကော်မတီတစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုကော်မတီက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း မြောက်ဘက်၊ တရုတ်တန်းလမ်းနှင့် ရွှေဘုံသာလမ်း အကြားတွင် ဆေးရုံတည်ဆောက်ရန် အဆိုပြုသော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် နယ်ဘက်ဆရာဝန်ကြီး၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်၌ ဒုတိယလက်ထောက် ဆရာဝန် တစ်ဦးကွပ်ကဲသော ဆေးပေးခန်းနှင့် ဆေးရုံကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဆေးရုံအဆောက် အအုံမှာ ညံ့ဖျင်း၊ လူနာဦးရေမှာလည်း တစ်နေ့တစ်ခြား များပြားလာရာ ၁၈၆၀-၆၁ ခုနှစ်တွင် အတွင်းလူနာ (၁၂၀) အပြင်လူနာ (၅၉၂)ဦးမှ ၁၈၆၅-၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် အတွင်း လူနာ (၅၃၄)ဦး၊ အပြင်လူနာ (၅၃၁၅)ဦးအထိ တိုးတက် များပြားလာသည်။

သို့ဖြင့် ၁၈၇၃ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လမ်းမပေါ်၌ ထိုခေတ်ဆေးရုံသုံးပစ္စည်းများနှင့် ပြည့်စုံ၍ ခေတ်မီသော လှပခံ့ညားသည့် ကျွန်း အဆောက်အအုံ ဆေးရုံတစ်ရုံတည်ဆောက်ခဲ့သဖြင့် နောင်အခါ ဆေး ကျောင်းသားများနေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုခဲ့သည်။ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ရွှေတိဂုံဘုရား လမ်းထောင့်နေရာတွင်ဖြစ်သည်။)

အကျဉ်းထောင်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လမ်းမပေါ်တွင်ပင် ၁၈၅၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းဆောက်လုပ်ခဲ့သော သစ်သား အဆောက် အအုံ အကျဉ်းထောင်တစ်ခုလည်းရှိပေသေးသည်။ ထို ထောင်နေရာတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းဖျက်လိုက်သည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လမ်းမကြီးပေါ်ရှိ လမ်းမတော် နှင့် ဝါးတန်းလမ်း (ကီလီလမ်း)အကြားတွင် ရန်ကုန်ထောင်ကြီး တည်ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ဗြိတိသျှခေတ် ရန်ကုန်ထောင်ကြီး အတွင်း အကျဉ်းသားများပြုလုပ်သော ပရိဘောဂများကို ထောင်ဈေးဖွင့်လှစ်၍ရောင်းချသည်။ ထောင်အတွင်း စာသင် ကျောင်းနှင့် စာပုံနှိပ်စက်ထားရှိသည့်အပြင် စာအုပ်ချုပ် လုပ်သည့်လုပ်ငန်းကို အကျဉ်းသားများကပြုလုပ်ကြရသည်။

ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး

အင်းစိန်တွင်လည်း ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့က အင်းစိန်ထောင်ကြီးကို ၁၈၈၇ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အကျဉ်းသားများတိုးတက်များပြား လာသည်နှင့်အမျှ အကြိမ်ကြိမ် တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် အရှုတိုက်၌ အကြီးဆုံး ထောင်ကြီးဖြစ်လာသည်။ အကျဉ်းသား (၆၀၀၀)ခံ့သည်။

စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံ

ရန်ကုန်ထောင်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ မင်းရဲကျော်စွာမင်း (စိန်ဂျွန်းလမ်း)ပေါ်တွင် သစ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံ (စိတ္တဇဆေးရုံ)တစ်ရုံကို ၁၈၇၀ ပြည့်နှစ်၌ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ နောင်အခါ ဆန်းကုန်းမြို့နယ် တံတားကလေးသို့လည်းကောင်း။

ယခုအချိန်တွင် ရွာသာကြီးသို့လည်းကောင်း ထိုဆေးရုံကို ပြောင်းရွှေ့ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

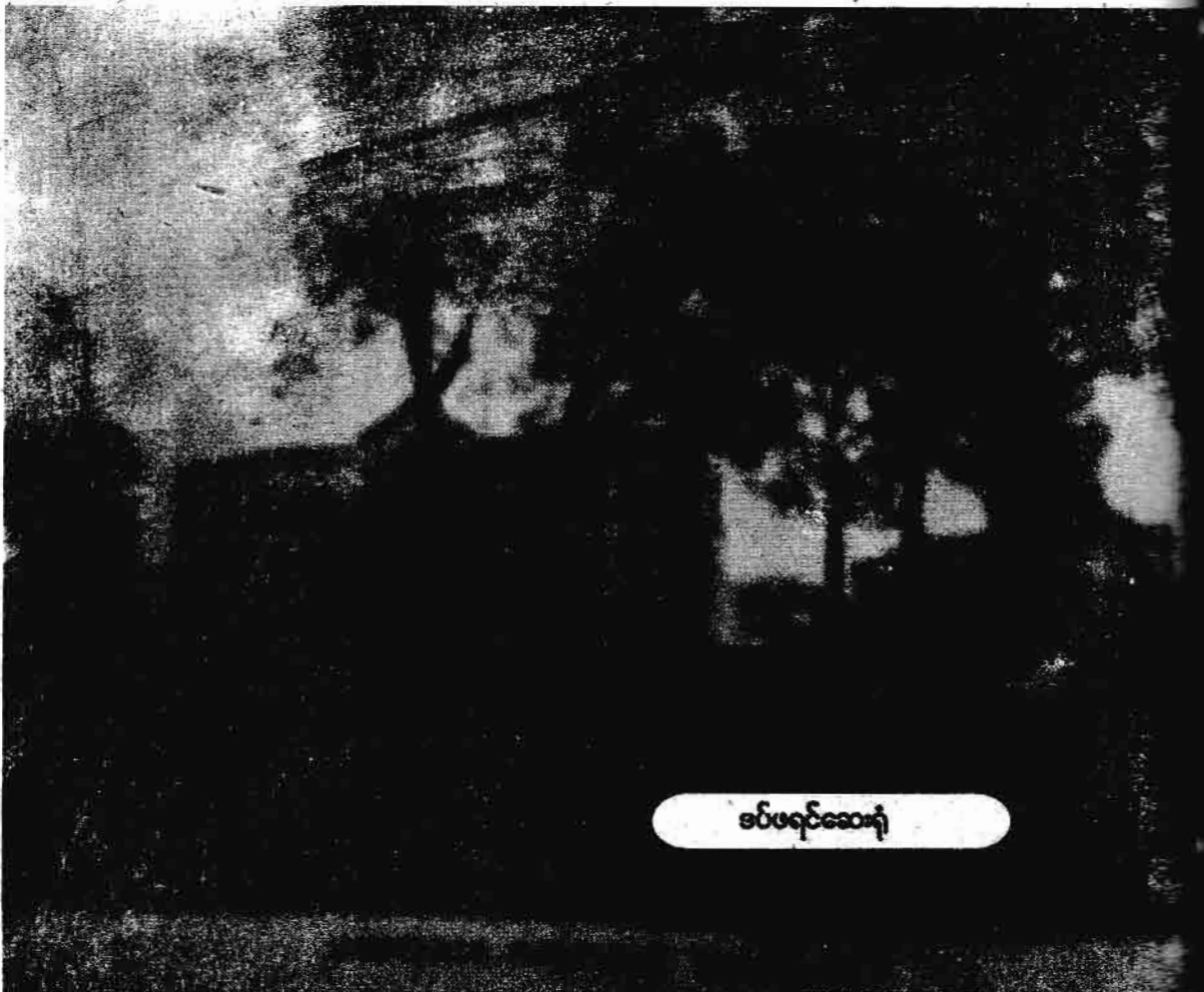
သစ်သီးဝလံပန်းမာလ်အသင်း

လက်ရှိ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးနေရာတွင် ၁၈၆၅ ခုနှစ်က တည်ထောင်သော သစ်သီးဝလံ ပန်းမာလ်အသင်း (ARGI-HORTICULTURE SOCIETY) တည်ရှိပြီး နှစ်စဉ်သစ်သီးဝလံပြပွဲကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခင်းကျင်းပြသခဲ့သည်။

ဖယ်ရာပြတိုက်

ထိုပန်းခြံအတွင်းတွင်ပင် ပြည်သူများ၏ ထည့်ဝင်ငွေ၊ အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့ငွေပေါင် (၅၀၀)ဖြင့် ဝန်ရှင်တော်

www.burmeseclassic.com

ဒပ်ဖရင်ဆေးရုံ

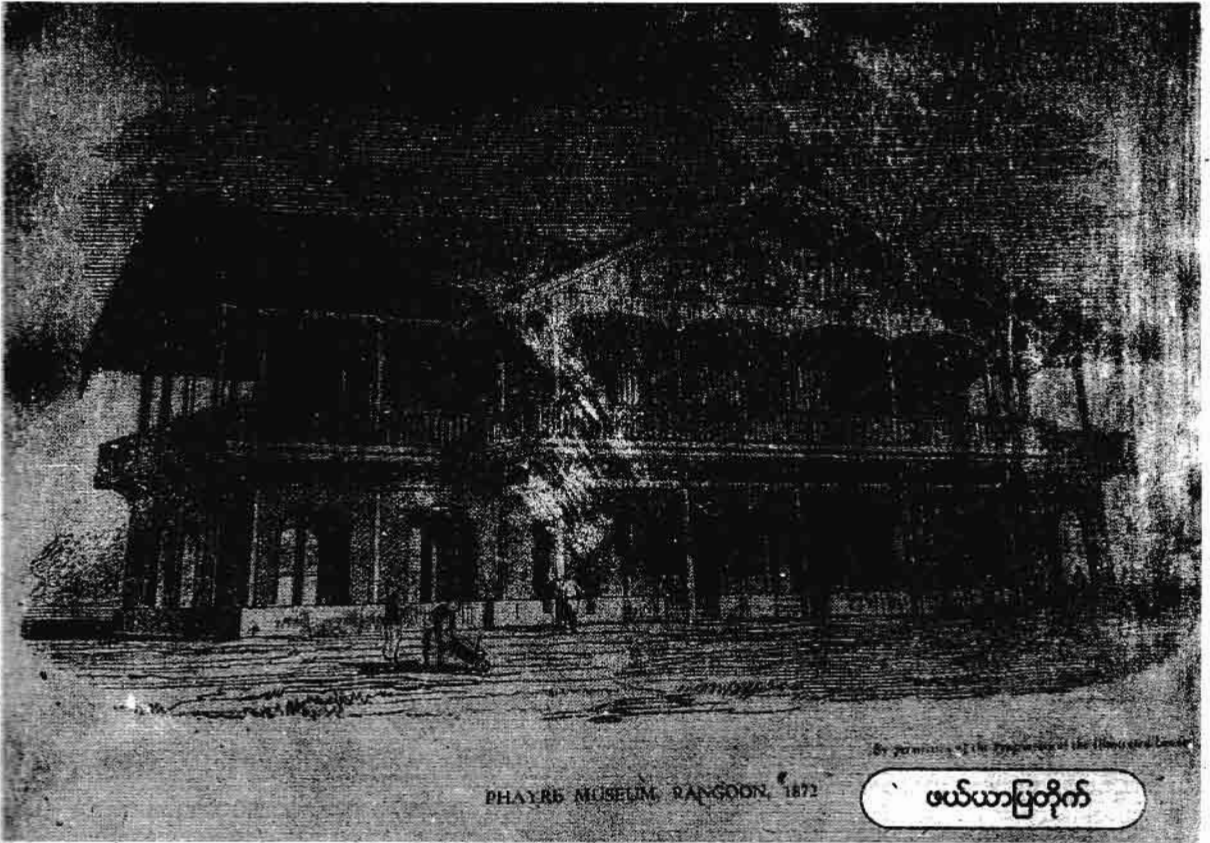
မင်းကြီး အာသာဖယ်ရာကို ဂုဏ်ပြုတည်ဆောက်ထား
သော ဖယ်ရာပြတိုက်တည်ရှိသည်။ ထိုအဆောက်အအုံ
သည် ဖယ်ရာ၏အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်တည်ရှိပြီး
အမှုဆောင် အင်ဂျင်နီယာမက်သယူး (H.M. MATHEWS)
က ရေးဆွဲတည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အစိုးရကလည်း
နှစ်စဉ် ငွေကြေး (၁၀)ပေါင် ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။
ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ

စုဝေးခန်းမ (ASSEMBLY HALL)

ရန်ကုန်မြို့တော်သူ မြို့တော်သားများ ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲ
ဆင်နွှဲနိုင်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွှေတိဂုံတရား လမ်းရှိ ယခင်

ဂျူဗလီဟော (စစ်သမိုင်းပြတိုက်ဟောင်း)နေရာတွင် သစ်
ဖြင့် ဆောက်လုပ်သော စပါးကျီပုံစံ စုဝေးခန်းမကြီး
တစ်ဆောင်ကို ၁၈၅၄-၅၅ ခုနှစ်တွင် အာရှဂျယ်ယာဇွ
များဖြင့်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ နောင်(၁၀)နှစ်ကြာသောအခါ
ကန်တော် မင်တပ်အာဏာပိုင်တို့က ထိုအဆောက်အအုံ
ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ထိုအဆောက် အအုံ
တွင် ပီးဆိုင်းများ နံရံကပ်ပီးများ ဆိုဟာနှင့် သက်သောင့်
သက်သာ နားနေနိုင်သော ဇိမ်ခံအခန်းများ စာကြည့်
တိုက်နှင့် ဘိလိယက်ခုံများဖြင့် ပြည့်စုံအောင်ပြည့်ဆည်း
ထားသော်လည်း ပီပွားရေးအားဖြင့် အောင်မြင်မှုများရခဲ့

www.burmeseclassic.com

PHAYRE MUSEUM, RANGOON, 1872

ဖယ်ယာပြတိုက်

ဒါလဟိုဇီပန်းခြံ

ရန်ကုန်မြို့တော်သူ မြို့တော်သားများအတွက် အခြား အပန်းဖြေရာ နေရာတစ်ခုမှာ ကန်တော်ကြီးဝန်းကျင် တွင်တည်ရှိသော ဒါလဟိုဇီပန်းခြံ (DALHOUSIE PARK) ပင်ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယ ဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဒါလဟိုဇီသည် ထိုနေရာ၏ တောတောင်ရေမြေ သဘာဝအခြေအနေ အလှအပကို စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ ရန်ကုန်တွင် တာဝန်အရ လာရောက်နေထိုင်လိုသူများအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်း ဆွဲဆောင်နိုင်မည်ဟု ယူဆခြင်းတို့ကြောင့် ထိုနေရာကို အများပြည်သူတို့ အပန်းဖြေနိုင်ရန် သတ်မှတ်ထားရှိခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ကိုလင်းကတ္တား ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်မှ ပီလံ့စကော့ (WILLIAM SCOTT) ဆိုသူက ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် မြေ

အခင်းအလှ အစီအမံများကို အကွက်ချဆောင်ရွက်ပြီး ကန်တော်ကြီးရေကန်ကို ကားဖြင့်ပတ်မောင်းနိုင်ရန်ပါ အဆိုပြုခဲ့သည်။ သို့သော် အစိုးရက ခန့်ထားသော ပန်းခြံကော်မတီသည် ဘုရင်ခံချုပ်၏ မျှော်မှန်းချက်အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ကားလမ်း ကျဉ်းကျဉ်းတိုတိုကလေးကိုသာ ဖောက်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ထိုစဉ်က ကန်တော်ကြီးဝန်းကျင်တွင် တောထူထပ်၍ မြွေများပေါသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေတွင် တရုတ်လူမျိုး ခြံစိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင် ရောင်းချသူများက မြေနေရာတိုးခဲ့လာကြပြန်သည်။ ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် ကန်တော်ကြီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မူလကေ (၄၀၀) အနက် ကေ (၃၀၀)ခန့်သာ ကျန်ရှိနေပေတော့သည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် မြို့ဝန်ကပ္ပတိန်

အီဗန်ဆန် (Capt. EVANSON) က ကန်ပတ်လမ်းကို တိုးခဲ့ပေါက် လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့သူ မြို့သား လူတန်းစား အလွှာအသီးသီးတို့အတွက် ထိပ်တန်း အကျဆုံး အပန်းဖြေစရာနေရာမှာ ရန်ကုန်မြို့လယ် ဖြစ်သော ကမ်းနားလမ်းပင်ဖြစ်သည်။ ညနေပိုင်းတွင် ကားမောင်း၍ လေညင်းခံရန် အကောင်းဆုံးသော နေရာဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

မြင်းပြိုင်ကွင်း

ရန်ကုန်မြို့တော်သားများ စိတ်ဝင်စားသော ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲတစ်ရပ်မှာ မြင်းပြိုင်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ဒဂုံမြို့နယ်ရှိ အ-ထ-က(၂)ဒဂုံ ကျောင်း မျက်နှာချမ်းဆိုင် တွင် မိုင်ဒါကွင်း (MAIDAN) ၊ (မြင်းပြိုင်ကွင်းဟောင်း) တည်ရှိပြီး ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲအဖြစ် မြင်းပြိုင်ပွဲများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နောင်အခါ ထိုမြင်းပြိုင်ကွင်းကို တာမွေမြို့နယ်ရှိ ကျိုက္ကဆံ ကွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

မြင်းပွဲဖြစ်စဉ်ကိုကြည့်လျှင် ဗြိတိသျှတို့၏ အုပ်ချုပ်မှု အောက်တွင် ၁၈၅၈ ခုနှစ်၌ ရန်ကုန်မြို့ စောင့်တပ်မှ အရာရှိများက မြင်းပွဲ၊ ဆင်ပွဲများကျင်းပရန် အစည်း အဝေးများ အကြိမ်ကြိမ် ကျင်းပပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် မြင်းပွဲများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အသုံးပြုခဲ့သောမြင်းများမှာ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရှမ်းရွာဝန်းကျင် (ရှမ်းလမ်း)တွင် နေထိုင်သော ရှမ်းလူမျိုးများယူဆောင်လာ ခဲ့သည့် ရှမ်းမြင်းပုများဖြစ်သည်။ တပ်ကလပ် (TURF CLUB) ခေါ် မြင်းပွဲအသင်းမှကား ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမရှိ သေးပေ။

စာပေရေးရာ

စာပေရေးရာကဏ္ဍတွင် ၁၈၅၇ ခုနှစ်၌ ရန်ကုန်မြို့တွင် လူငယ်များ စာပေအသင်း (YOUNG MEN'S LITERARY SOCIETY) တစ်သင်းတည်ရှိခဲ့ပြီး အဖိုးတန်စာအုပ်

စာတမ်းများ များစွာ စုဆောင်းထားရင်းခဲ့သည်။ ထိုအသင်း သည် မြို့တော်သားများ စာပေအနှစ်သာရကို အထူးသဖြင့် လူငယ်များသိရှိနိုင်ကြစေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဖိုးရကလည်း တစ်နှစ်လျှင် ပေါင်(၃၀)ကို ၁၈၇၈ ခုနှစ်အထိလည်းကောင်း၊ ၁၈၇၉ ခုနှစ်တွင် အဆောက်အအုံအတွက် ကျပ်ငွေ(၅၅၀၀) ဖြစ် လည်းကောင်း ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။ ၁၈၇၀ ပြည့်နှစ် တွင် အသင်း၏ မူလ လူငယ်များစာပေအသင်းအမည်ကို ရန်ကုန်စာပေ အသင်း (THE RANGOON LITERARY SOCIETY) ဟု အမည်ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။

ပညာရေးကဏ္ဍ

ရန်ကုန်အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်း

ဗြိတိသျှတို့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံအား သိမ်းပိုက် ပြီးစကပင် ပညာရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် အစိုးရအထက်တန်းကျောင်း (ယ- အ ထ က-၁၊ လသာ) ကို သက်ကယ်မိုး အဆောင် အအုံကလေးဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ- မစ္စတာရိုဗ် (RE ROSE) နှင့်လက်ထောက်ဆရာနှစ်ယောက်တို့က သင်ကြား ပို့ချပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုကျောင်းတွင် အခြေခံအားဖြင့် တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားဖြင့်သာ ပို့ချရမည်ဖြစ် သော်လည်း အင်္ဂလိပ်ပညာရေးကို ကျောင်းသား(၃၀) ယောက် ထက်ပို၍ သင်ယူခွင့်မပြုရန် သက်ဆိုင်ရာက ညွှန်ကြားထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားမိဘ များသည် မိမိတို့သားသမီးများကို အရည်အသွေး မပြည့်မီ သော ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းများသို့သာ ပို့၍ ပညာသင်ယူ စေခဲ့ကြရသည်။ ဖော်ပြပါအခက်အခဲများကို ကျော်လွှား နိုင်ရန်အလို့ငှာ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုအဖွဲ့များက ကျောင်းများဖွင့်လှစ်၍ ပညာရေးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက် လာခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

စိန်ပေါ(လ်)ကျောင်း(အ.ထ.က-၆ ဗိုလ်တထောင်)

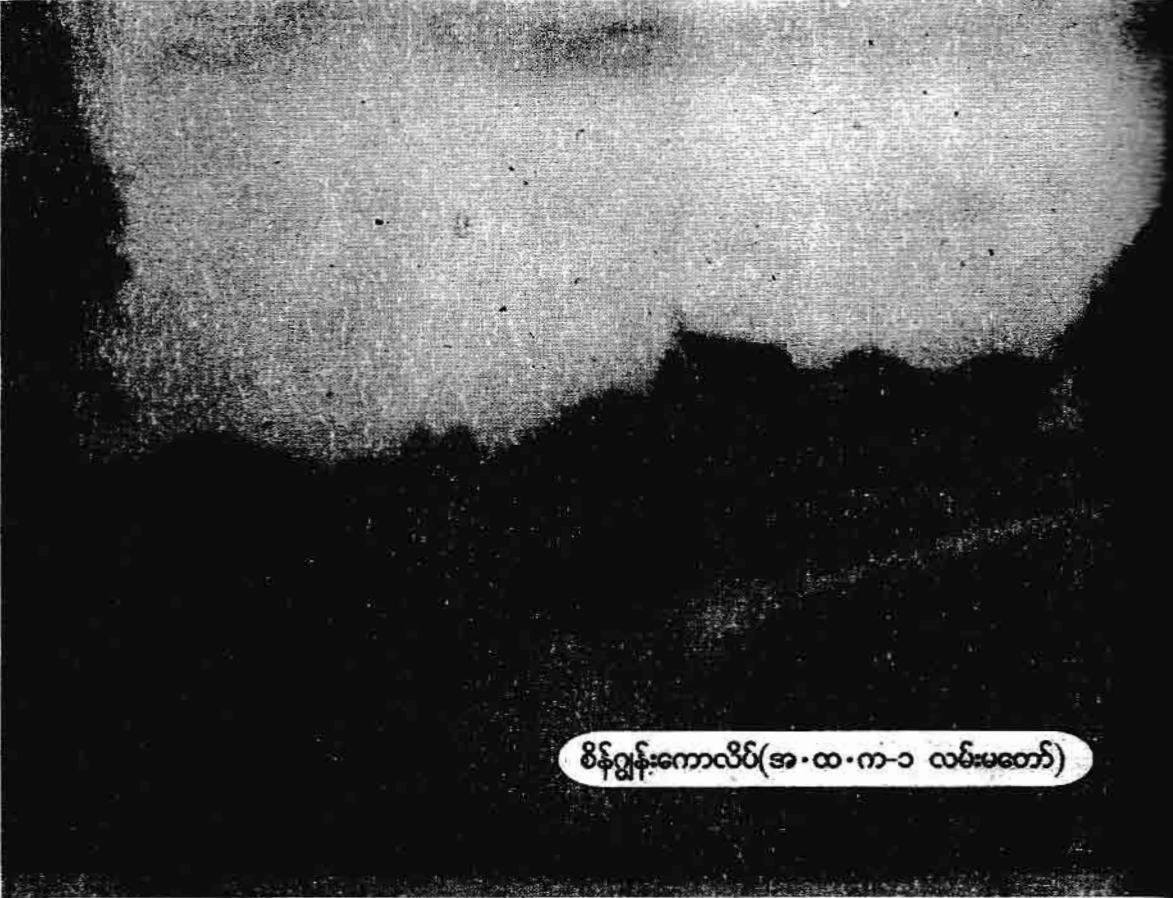
စိန်ပေါလ်ကျောင်း

ပမာအားဖြင့် ခရစ်နှစ် ၁၈၅၆ ခုနှစ်မှ ကွယ်လွန်ချိန် ၁၈၉၄ အထိ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင် သွားခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီး ဘီဂန်းဒေး (BISHOP BIGANDET)သည် ကိုးလ်ကတ္တားမှ ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီးသုံးပါး၏ အကူအညီရရှိလာသည့် အချိန်၌ မိမိနေအိမ်အနီး အဆောက်အုံငယ်တွင် စိန်ပေါလ်(ST.PAUL)ကျောင်းကို ခရစ်နှစ် ၁၈၅၉ ခုနှစ်က စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၈၆၁ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းသားနှင့် အဆောက်အအုံ မပျံ့တက်ခဲ့ရာမှ ထိုနှစ်မေလတွင် (၃၅)လမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း (ဘားလမ်း)အကြားရှိ အဆောက်အအုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ် ခဲ့ပြန်သည်။

၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် ပညာရေးဌာန(DEPT.OF PUBLIC INSTRUCTION)မှ ပညာရေးလုပ်ငန်းများကို အားပေး နှီးမြှောက်ခဲ့သဖြင့် အထောက်အပံ့ခံစနစ်(GRANT-IN-AID)တစ်ခုကိုချမှတ်ကာ ကျောင်းအဆောက်အအုံအတွက်

ငွေကြေးများ ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် စိန်ပေါလ် ကျောင်းသည် ပညာရေးဌာနမှ ထောက်ပံ့သော ငွေကူပံ့ နှစ်သောင်းဖြင့် ၁၈၆၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်နေ့တွင် ဆူးလေဘုရားအနီး မြို့တော်ခန်းမ တည်ရှိသည့်နေရာ၌ ကျောင်းသစ်ဖွင့်လှစ်ပြန်သည်။ [ယနေ့တွေ့မြင်ရသော စိန်ပေါလ်ကျောင်း(အထက-၆) ဗိုလ်တထောင်) နေရာသို့ ၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က စိန်ပေါလ်ကျောင်းသည် ရန်ကုန်မြို့တွင် အအောင်မြင်ဆုံး၊ အကျော်ကြားဆုံးကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် ၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် ဥရောပနှင့် အင်္ဂလိပ်-အနွီယန္တယ်ဖွား ယောက်ျားကလေး (၂၄၅)ယောက် တက်ရောက်ပညာဆည်းပူးခဲ့ကြသည်။ ပိုချပေးသော ဘာသာရပ်များမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်း၊ ပထဝီ သင်္ချာ၊ အက္ခရာသင်္ချာ၊ ယူကလစ်(ဂဲဩမေတြီ)နှင့် အခြား ဘာသာရပ်များအပြင် ကမ္ဘာလုံး(မြေပုံ) အသုံးပြုပုံ များပင်ဖြစ်သည်။

စိန်ဂျွန်းကောလိပ်(အ-ထ-က-၁ လမ်းမတော်)

ကြည့်မြင်တိုင် နော်မန်ကျောင်း

ကြည့်မြင်တိုင်တွင် မစ္စတာဗင်တန် (Mr.VINTON) ဆိုသူက အမေရိကန်နစ်ခြင်း နော်မန် (NORMAL SCHOOL) ကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ကာ ပညာရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ၁၈၆၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၌ အစိုးရ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ခရစ်ယာန်သုတေသနတင်ရေးအသင်း (SOCIETY FOR THE PROMOTION OF CHRISTIAN KNOWLEDGE) ၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် အင်္ဂလိကန်ဒိုင်အိုစီဇင် ကျောင်း (ANGLICAN DIOCESAN SCHOOL) (ယောက်ျားကလေး၊ စိန်းကလေး)ကျောင်း

များကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဖယ်ဒါနှင့် တီ၊ ပီ၊ စပတ်(T.P.SPARKS)တို့ ပါဝင်သော ကော်မတီကလည်း ထိုကျောင်းများကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ၁၈၉၄ ခုနှစ်တွင် စိန်းကလေးကျောင်းကို ဝါးတန်းလမ်း (ကီလီလမ်း) ထိမှ လန်ကန်တာလမ်း (ယခု နဝဒေးလမ်း) နှင့် ယောက်လမ်း(ယောမင်းကြီးလမ်း)သို့လည်းကောင်း၊ ဆင်းခဝစ်လမ်း(ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း)နှင့် အလံပြဘုရားလမ်းသို့လည်းကောင်း အဆင့်ဆင့်ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက် ၁၉၀၇ ခုနှစ်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် လက်ရှိကျောင်း အဆောက်အအုံ (ပန်းပဲတန်း အထက-၁) နေရာ၌ အခြေတကျရှိနေပြန်သည်။

စိန်ဂျွန်းအထက်တန်းကျောင်း

၁၈၆၄ ခုနှစ်တွင် ခရစ်တော်၏ (မုက္ခပတ် တော်) တရားတော် ပြန့်ပွားရေးအသင်း (SOCIETY FOR THE PROPAGATION OF THE GOSPEL(SPG))သည် စိန်ဂျွန်းကောလိပ်ကို တည်ထောင်၍ ဘုန်းတော်ကြီးမာခဲ (REV.MARKS)ကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲစေခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးမာခဲ ဘုရားလက်ထက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၇၈၃ ခုနှစ်မှ ၁၈၀၆ ခုနှစ်အထိ (၂၃)နှစ်နေထိုင်သွားခဲ့သော အိတလီ ဘုန်းတော်ကြီး စန်ဂျာမင်နို (FATHER SANGERMANO) သည် ရန်ကုန်၌ စိန်ဂျွန်းအသင်းတော်နှင့် စာသင်ကျောင်းကို အစော ဆုံး တည်ထောင်ခဲ့ကြောင်း ထိုဘုန်းတော်ကြီးရေး သားသော မြန်မာအင်ပါယာ (BURMESE EMPIRE) စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် စိန်ဂျွန်း (အထက-၁၊ လမ်းမတော်)သည် လက်ရှိနေရာ၌ တည်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ကြည့်မြင်တိုင် စိန်မိုင်းကယ်ကျောင်း

နောင်ကိုးနစ်ကြာသောအခါ စိန်ဂျွန်းကျောင်း၏ ကိုယ်ပွား ဖြစ်သောစိန်မိုင်းကယ်(ST.MICHAEL) ကျောင်း ကိုလည်း(အထက်) ကြည့်မြင်တိုင်တွင် တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

မိန်းမေရီ မိန်းကလေးကျောင်း

၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် မစ္စကွတ် (MISS COOK) သည် မိန်းမေရီ မိန်းကလေးကျောင်းကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ကျွဲကြီးလမ်းရှိ ကျွဲကြီးကို သက်ဆိုင်ရာက မြေပို့၍ ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် ဆေးရုံကြီးတည်ဆောက် ပြီးနောက် ကျွဲကြီးလမ်းနှင့် လသာလမ်းဆုံရာ ကွက်လပ်၌ နောင် အခါ (SPG)စိန်မေရီ မိန်းကလေး အထက်တန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ကူရှင်အထက်တန်းကျောင်း

၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် ကူရှင် အထက်တန်းကျောင်း (CUSHING HIGH SCHOOL) ဖြစ်သော အမေရိကန် နှစ်ခြင်းမစ်ရှင်ကျောင်းကို တည်ထောင်ခဲ့ရာ မစ္စတာ ကူရှင်(J.N.CUSHING)က ၁၈၉၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၀၆ ခုနှစ် အထိ ထိုကျောင်း (ယခု အထက-၄ အလုံ)တွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ပညာရေးလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း

တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ၁၈၆၇ ခုနှစ်၌ ပညာရေးလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း တစ်ကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းသည် အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်းအဖြစ် တိုးတက်ရောက်ရှိလာပြီး လေ့ကျင့်ရေး သင်တန်းများကို ထိုကျောင်းနှင့် ထွဲဖက်ထားရှိခဲ့သည်။ ကျောင်း၏ မူလနေရာမှာ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဖယ်ယာ၏ အိမ်ဂေဟာ (လသာ၊ အထက-၁၊ ကျောင်းဝင်းအတွင်း) တွင်ဖြစ်ပြီး ထိုကျောင်းကို မော်လမြိုင်ကျောင်းမှ ပြောင်းရွှေ့ လာသော မစ္စတာဂဲလ်ဘတ်(MR.J.H.GILBERT)က အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

မိန်းကလေး အထက်တန်းကျောင်း

၁၈၇၃ ခုနှစ်တွင် အစိုးရ (မြန်မာ)မိန်းကလေး အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။

ဆက်ပါဦးမည်.....

မောင်အေးသန့်

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဖိမာန်တော်

တည်ထားဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်

ဝေနေယျပဋ္ဌာန်းဆက် ဆွေတော်မျိုးတော် အလှူရှင်များအား

တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့၊ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရမဟာအောင်မြေ သာသနာတော်မြတ်ကြီးသည် ယခင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ လူသူကင်းပွဲပြီး ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် မည်သူမျှ တည်ထားဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ချဲ့နွယ် များနှင့် တောကြီးတမျှ မြင်သူနလုံး ယူကျုံးမရ သာသနာအတွက် ဖြေမဆည်နိုင်ရှိခဲ့ရာ -

ယခုအခါတွင် သမိုင်းတစ်ခေတ် ရာဇဝင်မှတ်တမ်းမော်ကွန်းတွင် ကျန်ရစ်စေမည့် သာသနာအာဇာနည် ဦးအာစာရ လက်ထံသို့(ပင်မသဲအင်ဂူအဖွဲ့ချုပ်၊ တိုက်ခွဲအမှတ်-၂၁) အရှင်မြတ်သည် (၁၆-၂-၁၉၉၅)ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ပညတ်ဂါမ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ကိုးကွယ်လက်ခံမှု လုံးဝ(လုံးဝ)မရှိ၊ တစ်ပါးတည်း တောရဂုတင် အကျင့်မြတ် ပဋိပတ်တရားဒေသနာနှင့်အညီ အကျင့်သီလ သမာဓိ စရတစွမ်းအားဖြင့် ဝေနေယျ ဆွေတော်မျိုးတော်၊ (၇)ရက်သော ပဋ္ဌာန်းဆက် သားသမီးများကောင်းမှု အကြောင်းပြု၍ တည်ထားဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရမဟာအောင်မြေ ရင်ပြင်တော်ထက်တွင် အလျား ပေ-၅၀၊ အနံ ပေ-၃၀ ရှိ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဖိမာန်တော် နှစ်ထပ်တည်ထားဆောက်လုပ်နေပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် စေတနာရှင် ဝေနေယျများအနေဖြင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အသင်းအဖွဲ့များနှင့်ဖြစ်စေ ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော အလှူဝတ္ထု

- (၁) အလျား ၁၅ ပေ x အနံ ၁၀ ပေ ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွက် (၁၅)သိန်း
- (၂) ၁၀ ပေ ပတ်လည် တစ်ခန်းအတွက်(အရေအတွက် ၁၅ ခန်း) (၁၀)သိန်း
- (၃) ၇ ပေ x ၃ ပေ ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး ၄ ချပ်) ၂၅၀,၀၀၀/-
- (၄) ရေချိုးခန်း ကုဋီတွဲလျက် တစ်ခန်းအတွက် (၁၀)သိန်း
- (၅) အပေါ်ထပ်တက်လမ်း လှေကားတစ်စင်း(စတီး) (၁၂)သိန်း
- (၆) ကြမ်းခင်းစတီးပန်းပြား ၈ ပေ x ၄ ပေ တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ၁၇ ချပ်) ၅၀,၀၀၀/-
- (၇) တိုင် ၆ ပေ x ၃ ပေ (T) တစ်ချောင်း (လိုအပ်မှု ၁၆ ချောင်း) ၅၀,၀၀၀/-
- (၈) နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်အား စတီးလက်ရန်းကာရံမှုအတွက်(ပေ-၈၀) ၁,၅၀၀,၀၀၀/-
- (၉) ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ အထက်ပစ္စယံတွင် စတီးလက်ရန်းကာရံမှုအတွက် ၁,၅၀၀,၀၀၀/-

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဝေနေယျများအနေနှင့် ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုပါလျှင်

Ph: 09-43141254, 09-421737919, 09-5119407
CB Bank : 0053 6001 0000 6583, KBZ Bank : 9503 0518 7430 8733

လမ်း

အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်)

အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်။ ကုန်ဆုံးသွားပြီးသော အချိန်များ။ မရောက်လာသေးသည့်အချိန်များနှင့် လက်ရှိ ဦးဆိုင်ခွင့်ရနေဆဲအချိန်များဟူ၍ အချိန်၏ ပိုင်းခြားကန့်သတ် သားရှိချက် နေရာသုံးနေရာ၊ တစ်နည်း လမ်းသုံးသွယ်။ သူ့သားတိုင်း ဦးတည်ဖြတ်သန်း ဘဝခရီးလမ်းမှတ်တိုင်များ သည်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဦးတည်ရာအရပ် မတူ ညီကြသည့်အခါ လားရောက်မှုသည်လည်း ကွဲပြားသွားရ သည် ကံ၏အကျိုးဆက်ဟု ဆိုရမည်။

မိမိတို့သည် မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကြားကာလ ဘဝခရီးလမ်းတစ်ခုကို မနားတမ်း လျှောက်လှမ်းနေကြရသူ သူများပင်။ တချို့က အတိတ်ကိုလွမ်းကာ အတိတ်၏

အမှောင်ရိပ်အောက်မှာ အနှောင်အဖွဲ့ခံဘဝနှင့် မရမ်းသာ မရွံသာ ယင်ပန်းနေကြရသူများ။ တချို့မှာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မပြနိုင်သေးသည့် အနာဂတ်ကို မှန်းမော်၍ မစားရဝခမန်းနှင့် မျှော်တော်ရောင်ဘဝမှာ ရောင်ရဲကျေနပ်ရှိနေတတ်ကြသူ များ။ လူနည်းစုသာ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မှာ ရပ်တည်ရှိနေကြပြီး လက်ရှိဘဝ၏ အနှစ်အသားကို ဖွေရှာတန်ဖိုးရှိသော ဘဝကို ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြသူများ။ ဤသို့ လူသုံးမျိုးသုံးစား ကွဲပြား လျက်ရှိနေပါသည်။ ဤသည်ပင် လူသားတိုင်း လျှောက်လှမ်း နေကြဆဲ လမ်းသုံးသွယ်ဟု ဆိုရမည်။ အစွန်းနှစ်ဖက်မှ ကင်းလွတ်သော အလယ်လမ်း တစ်နည်း ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် မှာ လျှောက်လှမ်းနေသော လူများသည်သာ လမ်းကြောင်း

www.burmeseclassic.com

မှန်ပေါ်မှ လူဖြစ်ကျိုးနပ်သူများဟု ဆိုရပါမည်။

တစ်နေ့ လမ်း ၄၀ နှင့် ကုန်သည်လမ်းထောင့်က စာရေးဆရာများ စုဝေးရာ လေအန်ကုန်းသို့ ရောက်သည်။ ပုံမှန်ဂါရဝပြု တွေ့နေကျ ဆရာကြီးနှင့် တွေ့စဉ် ဘာသာရေး နှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်းတစ်ခုမေးသည်။

“ဘုရားဟောသည့် နိဗ္ဗာန်ဟူသည် လက်ရှိ ဤခန္ဓာ အိမ်ထဲမှာလော၊ သေလွန်ပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းတစ်ဖက်မှာလော။”

ဆရာကြီးသည် သေချာစဉ်းစားရင်း တစ်လုံးချင်း ဖြေဆိုသည်။

“လေ့လာသိရှိသလောက် နိဗ္ဗာန်ဟူသည် သေလွန်ပြီး မှသာ ခံစားရသည့် အမြိုက်ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်တယ်”

ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးသူ၊ အသက်အားဖြင့် ကြီးသူမို့ မိမိ စောဒကာမတက်ပါ။ သို့သော် တစ်ပိုင်းတည်းတိုင် လူလတ်ပိုင်း အရွယ် စာပေသမားတစ်ဦးက “ဒါမိစ္ဆာအယူပဲ” ဟု လွတ်ခနဲ မှတ်ချက်စကားကြောင့် မိမိမှာ ဆရာကြီးအား အားတုံ အားနာဖြစ်သွားရသည်။

ဝယဂုတ္တိ၊ ဂုဏဂုတ္တိ မိမိတို့အလေးအမြတ် ပြုအပ် သည့် တရားနှစ်ပါး၊ လွတ်သွားပြီဆိုသည်နှင့် အဂါရဝ ဖြစ် သွားပြီး ယိုသူမရက်၊ မြင်သူရက် ဖြစ်သွားရသည်။ မိမိက စခဲ့သည့်အရာမို့ မိမိ၏အမှားဟူသာ ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ရခိုင်သို့အလည်သွားနေသော သားလတ်မှတစ်ဆင့် ရခိုင်မှာရှိနေသည့် အစ်ကိုလတ်နှင့် ဖုန်းမှတစ်ဆင့် စကား ပြောဖြစ်သည်။ မိမိ၏ လတ်တလော ကျန်းမာရေးအခြေ အနေကို သိနေပြီးသော ကိုလတ်က အလွှာပပြောရင်း “ရသည့်အချိန်မှာ တရားမှတ်၊ တရားထိုင်ပါ။ သေသည့်အခါ ကိုယ့်နောက်ပါမည့်အရာကား ဤတရားများသာ ဖြစ်သည်” ဟု လှမ်းသတိပေးသည်။

လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ခြင်းသည် တမလွန်အတွက် အခြေခံကောင်းဟု ဆိုသည်မှာ ငြင်းမရ သည့်အချက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မျက်မှောက်ဘဝမှာကား အကျိုးမပေးနိုင်ဘူးလား။ ထိုက်တန်စွာ အကျိုးပေးမည်ဟု ကိုယ်တွေ့နှင့်ယှဉ်၍ တပ်အပ်ပြောနိုင်ပါသည်။ သက်ရောက် မှု၏ ညီသော တန်ပြန်သက်ရောက်မှုဟူသည် လောက နိယာမပင် မဟုတ်ပါလော။

မိမိ အရက်ဖြတ်ပြီး ကျောက်ဖြူဆရာအတတ်သင်မှ အပြန်မှာ ဆရာမတစ်ဦးက စိပ်ပုတီးလက်ဆောင်နှင့် ပုတီး စိပ်နည်းကို မျှဝေပေးလိုက်သည်။ ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် လတ် ပါ။ အကျိုးထူးလိမ့်မည်ဟုလည်း အာမခံလိုက်သေးသည်။ ဆရာမ ပေးလိုက်သည့် ပုတီးစိပ်နည်းမှာ တစ်နေ့လျှင် “အရဟံ” ကို ပုတီးကိုးပတ် စိပ်ပွားခြင်း၊ မှာကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ အောင်မြင်မှုအလီလီ ရခဲ့ပါသည်။ ယနေ့ထိ ဤပုတီးစိပ်နည်း တစ်ရက်တလေမှ မပျက်သေး။ ယခု အသက် ၆၀ ကျော်မှ ပြေးမလွတ်သော ကံနာဝင့်နာကြောင့် ဦးခေါင်းကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ခွဲစိတ်ကုသခံလိုက်ရသည်။ မခွဲစိတ်မီ ရောဂါ ၁၀ မျိုး စစ်ဆေးသည်။ ဘာရောဂါမှမရှိ။ ခွဲစိတ်ပြီးလည်း အကောင်းပကတိ။ ရင်းနှီးသူတိုင်းက တအံ့တဩနှင့် နှစ်ပေါင်းဆယ်ကျော် နိစ္စပတ်ဝတ်မပျက် ခဲ့သော စိပ်ပုတီးစရိတ်က ကြီးစွာ ထောက်ကူလာခဲ့ခြင်း မိမိ၏ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ချက်။

ပုတီးစိပ် စရိတ်အားက ဤရွှေဤမျှစွမ်းလျှင် တစ် နည်းအားဖြင့် သမထအားက ဤသို့စွမ်းလျှင် ဝင်လေထွက် လေမှတ်၊ ဝိပဿနာလုပ်ရပ်က ပို၍စွမ်းမည်မှာ အသေအဆု ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်ပင်လည်း ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မှာ ဤ ခန္ဓာအိမ်အတွင်း တည်ဆောက်ရယူအပ်သည့် အမြိုက် ရတနာတစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ခံယူမိပါသည်။ တစ်နည်း ပုဒ္ဓ၏ မင်္ဂလသုတ္တံလာ “တပေါ၊ ဗြဟ္မစရိယာ၊ အရိယာ သစ္စာနဒဿနံ၊ နိဗ္ဗာနပစ္စိကိရိယာစ” ဟု အတိအလင်း ပိန်ဆီ ထားပြီးဖြစ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ငြိမ်းချမ်းမှုအမြိုက်တရားသည် ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် တရားနှင့် တည်ဆောက်ထားရာ ဤခန္ဓာ အိမ်ထဲမှာပင် သစ္စာလေးပါး ပွားများအားထုတ်စွမ်းအားဖြင့် မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော ရတနာတစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ယုံကြည်ပါသည်။ ဉာဏ်တစ်ထွာတစ်မိုက်နှင့်မို့ မှာ တာရှိ ဝန္ဓာမိပါ။

အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်)

၀၉-၇၀၅၀၉၂၉

ပုဒ္ဒဟေတြား ကြီးပွားကြောင်းတရား

တက္ကသိုလ်သင်

ပုဒ္ဒဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတို့၏ စရိုက်ကိုကြည့်ပြီး လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအကျိုးကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။ ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားကို လေ့လာကြည့်လျှင် ကလေး၊ လူငယ်၊ လူလတ်၊ လူကြီး အိမ်ထောင်သည်ဘဝ သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝ ရောက်သည့်တိုင် ပစ္စုပ္ပန်ရော သံသရာ ပါ ချမ်းသာစေမည့်တရားများ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သီဂီလောဝါဒသုတ်တွင် တပည့်ဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ မိဘဝတ်၊ သားသမီးဝတ်၊ မိတ်ဆွေဝတ်၊ သခင်ဝတ် စသည်ဖြင့် အသေးစိတ် ဟောပေးထားခြင်းမှာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် နေတတ်၊ ထိုင်တတ်၊ ကြီးပွားစေတတ်သည့် တရားများသာ ဖြစ်ပါ၏။

ဘုရားရှင်သက်ထက်က လောကီရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကို “ဒီယဇာဏုမင်းသား”က မြတ်စွာဘုရားကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရာတွင် “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ဟာ လောကီကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ စားချင်ပါတယ်။ သေပြီးသည့်နောက် ဟိုဘက်မှာလည်း ချမ်းချမ်းသာသာ နေချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို နေနိုင်ဖို့ လမ်းညွှန်တော်မူပါဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က “ချစ်သား... ယခု ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဘဝမှာ ချမ်းသာချင်ရင် ဥတ္တနသမ္ပဒါ ထထကြွကြွ လုံ့လရှိရှိ မပျင်းဘဲ စီးပွားဥစ္စာကို ရှာရမယ်”

ဟု ဟောခဲ့သည်။

အချို့ကမူ စီးပွားရှာရာမှာ လုံ့လတော့ ပြုပါ၏။ မည်သူသေသေ ငတေမာလျှင်ပြီးရောဆိုပြီး နိုင်ငံတော်အစိုးရက ခွင့်မပြုသည့် အသက်မွေးမှုများနှင့် စီးပွားရှာကြ၏။ ဤသည်မှာ ခွေးရူးကောင်းစား တစ်မွန်းတည့်ဆိုသလိုပဲ ဖြစ်

သည်။ ခဏတစ်ဖြုတ်တော့ အဆင်ပြေနိုင်ပါ၏။ တရားတပေါင် ရင်ဆိုင်ကြရပြီဆိုလျှင် ဘူးထဲကရေတောင် ပါသွားလေတော့၏။

ဘုရားရှင်က ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ မည်သူ့ကိုမျှ ထိပါးမှု မရှိဘဲ ထထကြွကြွ စီးပွားရှာရန် ဟောထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

“ချစ်သား ဒီယဇာဏုမင်းသား၊ ခုတိယအချက်ကတော့ အာရက္ခသမ္ပဒါ ရှာဖွေထားတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မပျောက်မပျက်ရအောင် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်တတ်ရမယ်”ဟု ဟောကြားတော်မူသည်။

ယင်းအချက်သည် လိုက်နာရမည့် အချက်လေးချက်အနက် အရေးအကြီးဆုံး အချက်ဖြစ်၏။ မိသားစု အိမ်ထောင်ရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံတည်ဆောက်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝင်ငွေထွက်ငွေ အမြစ်စစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ရာတွင် ဝင်ငွေထွက်ငွေက နည်းနည်း၊ နိုင်ငံတကာ ချေးငွေ ဘတ်ချက်ကများပြီး လိုငွေပြနေမည်ဆိုလျှင် ထိုနိုင်ငံချမ်းသာရန် မဆိုထားနှင့် ဆင်းရဲတွင်းကတောင် တက်ရန် မလွယ်ပေ။

ယနေ့ မြန်မာလူမျိုး အတော်များများသည် စီးပွားရှာရန်၊ ငွေရရန် ဝီရိယခွန်အား မနည်းကြချေ။ ရအောင် ရှာနိုင် ဖွေနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ရလာသည့်ငွေကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု အားနည်းလှ၏။ ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေမမျှကြ။ အလုပ်ဟု ဆိုရာတွင် မူလအလုပ်နှင့် အပိုအလုပ်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။

မူလအလုပ်ကမူ နေစရာ လုံလုံခြုံခြုံရှိရန်၊ စားရေး ပြည့်စုံရန်နှင့် အသင့်အတင့် အဝတ်ပြည့်စုံရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ဝင်ငွေကို တိုင်းတာပြီး အပိုအလုပ်တွေ မပါဘဲ သုံးစွဲလျှင် အကြွေးမတင်နိုင်ပေ။ လက်ဖက်ရည်၊ ကွမ်း၊

ဆေးလိမ်၊ အရက်၊ လောင်းကစား စသည်တို့ကြောင့် ဆင်းရဲ တွင်းနက်ကြရ၏။

ရာထူးတူ၊ မိသားစုအရေအတွက်တူ၊ ကျောင်းသား ရှိတာချင်းအတူတူ တစ်ယောက်က လောက်ငရွာ စားနိုင်ပြီး တစ်ယောက်က လစဉ် အကြွေးတင်နေသည်ကို ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် သုံးစွဲပုံ ကွာခြားတာကို မြင်တွေ့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်က “ချစ်သား၊ ဒီယဇာဏုမင်းသား တတိယ ကြီးပွားရေးကတော့ ကလျာဏမိတ္တသမ္ပဒါ မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်းရှိရမည်ဟု ဟောကြားတော်မူသည်။

ကလျာဏမိတ္တသမ္ပဒါ ဆိုသည်မှာ မည်သို့နည်း။ ကိုယ်ကလည်း သူ့အပေါ် ကလျာဏမိတ္တဖြစ်မှ သူ့ကလည်း ကိုယ့်ကို မိတ်ကောင်း၊ ဆွေကောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးလိမ့် မည်။ ကလျာဏမိတ္တဆိုသည်မှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

သဒ္ဓါဆိုသည်မှာ ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုသူ၊ ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံသူကို ခေါ်သည်။ ကိုယ်ကလည်း သူကဲ့သို့ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာ ပြည့်စုံရပေမည်။

သီလဆိုသည်မှာ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းခြင်း ဖြစ်၏။ ငါးပါးသီလလုံအောင် စောင့်ထိန်းခြင်းသည် သီလပဲ ဖြစ်၏။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မနစ်မွန်းအောင် နေထိုင် တတ်ဖို့ လိုသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်သည်ပြောပြီး မကောင်းမှုများ လုပ်နေလျှင် အဘယ်မှာ ကောင်းနိုင်ပါမည် နည်း။

လူတိုင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ချစ်ကြသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ ဤသို့ ချစ်အပ်ကြောင်းကို မသိရှိသူသည် မိမိသာ နစ်နာ ဆုံးရှုံးရပေမည်။ မကောင်းမှုတို့ကို မပြုလုပ်သင့်ကြချေ။ ထိုသို့ မပြုလုပ်စေရန် မမေ့မလျော့ဘဲ မြဲမြံသော သတိဖြင့် ထိန်း သိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်ပါ၏။ မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်၍ မိမိ ကိုယ်ကို ချစ်ရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရပေမည်။

ကလျာဏမိတ္တ၏ အင်္ဂါတစ်ပါးမှာ စာဂဆိုသည် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်းဖြစ်၏။ မိမိရှာဖွေ စုဆောင်းထား သည့် ဥစ္စာနေများထဲမှ နိုင်သလောက် လှူဒါန်းခြင်း၊ မရှိ

သောများကို မျှော်လင့်ချက်မပါဘဲ စွန့်ကြဲနိုင်ခြင်း၊

ရက်သော စာဂ ခိုသောသူကို မိတ်ကောင်းဆွေ

ကောင်းဟု ခေါ်သည်။

နောက် အင်္ဂါတစ်ချက်မှာ ပညာဖြစ်၏။ အဘိုး အကြောင်း၊ အဆိုးအကောင်း ဝေဖန်နိုင်စွမ်းရှိသောသူ ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ပညာ၏အဓိပ္ပာယ်က လွန်စွာကျယ်ဝန်း သည်။ အမှန်ကိုသိခြင်းသည် ပညာဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆို လျှင် အမှားအမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား သိမြင်နိုင်စွမ်း ဖြစ် သည် ပညာပင်ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ အင်္ဂါလေးချက်နှင့်ပြည့်စုံသည့် မိတ် ကောင်းဆွေကောင်းရှိခဲ့ပါမှ ပစ္စုပ္ပန်မှာရော၊ နောင်သံသရာခေတ် ပါ ကြီးပွားချမ်းသာစေမည့် အကြောင်းတရားများပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကြီးပွားကြောင်း စတုတ္ထအချက်မှာ သမဝီရိတသမ္ပဒါ ဝင်ငွေထွက်ငွေ မျှတအောင် သုံးစွဲနိုင်ဖို့ပင်ဖြစ်သည်။ ချိန်နှင့် တစ်လက်တွင် တစ်ဖက်ကဝင်ငွေ၊ တစ်ဖက်က ထွက်ငွေ ထားပြီး စိတ်ကူးနှင့် ချိန်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဝင်ငွေက အသိ ထောင်တက်ပြီး ထွက်ငွေဘက်က တစ်ဖက်စောင်းနှင်း အော့စွန်ကို ဆင်းနေမည်ဆိုလျှင် မည်သို့မျှ မကြီးပွားနိုင်ပေ။ မကြီးပွားရုံမျှမက ဆင်းရဲသည်ဘဝက မည်သည့်အခါမျှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ကြီးပွားကြောင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည့် စီးပွား ပျက်စီးကြောင်းလေးပါးကြောင့် လူအချို့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက် နေကြသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ယင်းအချက်များမှာ -

- (၁) အပျော်အပါး၊ အမော်အကြွား လိုက်စားခြင်း
- (၂) အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း (မှူးယစ်သေ အပါအဝင်)
- (၃) လောင်းကစားပြုလုပ်ခြင်း
- (၄) အပေါင်းအသင်းမှားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်မှာရော၊ သံသရာမှာပါ ချမ်းသာ လိုလျှင် အထက်ပါ ဆောင်ရန်နှင့် ရှောင်ရန် အချက်များကို အဖန်တလဲလဲ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဝေဖန်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြု တင်ပြလိုက်ရပါ၏။

တက္ကသိုလ်သင်္ခါ
၀၉-၄၃၁၉၂၂

ဂုဏ်တစ်ထောင်ဆရာဟောကြား အနန္တဘဝနာ မန္တန်တော်ကြီး

ဇေယျတု(B.A)

ဤမန္တန်တော်ကြီးသည် ဘေးရန်ကုန်ရှင်း အန္တရာယ် ကင်း၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝစေနိုင်သော မန္တန်တော်ကြီး ဖြစ်၏။ ထိုမန္တန်တော်ကြီးကို ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ မြမဂ္ဂ၊ လေးဆူ ရှင် လေးမျက်နှာဘုရား ဗြဟ္မဝိဟာရကျောင်းတိုက် ပခန နာယကဆရာတော် ကံကော်တစ်ထောင် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ မထေရ်မြတ်ကြီး ချီးမြှင့်တော်မူသော မန္တန် တော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအကျိုးငှာ မေတ္တာရှေ့ထား၍ ထပ်ဆင့်ဖော်ပြပေးရပါသည်။

အကြား ဘုရားငါးဆူ ခြားတော်မူပါစေသတည်း။ ခြားတော် မူပါစေသား။

ဥြမ် ဗုဒ္ဓစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံ၊ ဥြမ် ဓမ္မစက္ခု ကိုယ်လုံး ခြုံ၊ ဥြမ် သံဃစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံ။

ဥြမ် ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သံဃစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံ။ အကုန်လုံးစေသော်)။

သော ဥတ္တိ၊ ဂစ္ဆ အမုမိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟံ သဗ္ဗအန္တရာယ် သဗ္ဗရောဂါ သဗ္ဗဥပဒ္ဒဝ ဒူရေ ဒူရေ။

ဘေးရန်ကုန်ရှင်း အန္တရာယ်ကင်း၍ လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝစေ နိုင်သော ဂုဏ်တစ်ထောင်ဆရာဟောကြား အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေနသဟ ပဉ္စသီလံ သမာ ဒိယာမိ။

ဗုဒ္ဓေါ ဇေသိသေ တိဋ္ဌတု၊ ဓမ္မော မေ ဒက္ခိဏာ အံသေ တိဋ္ဌတု၊ သံယော မေ ဝါမအံသေ တိဋ္ဌတု၊ အပ္ပမာ ဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊ အပ္ပမာဏော သံယော။ နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ သံယော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ။

ဗုဒ္ဓေါမေ သိသေ တိဋ္ဌတု၊ ဓမ္မော မေ ဒက္ခိဏာ အံသေ တိဋ္ဌတု၊ သံယော မေ ဝါမအံသေ တိဋ္ဌတု၊ မာတာ ပိတရော မေ ပစ္ဆိမဘာဂေ တိဋ္ဌန္တု။ အာစရိယော မေ ပုရိမဘာဂေ တိဋ္ဌတု။

ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တော၊ ဓမ္မဂုဏော အနန္တော၊ သံယဂုဏော အနန္တော၊ မာတာပိတု ဂုဏော အနန္တော၊ အာစရိယဂုဏော အနန္တော။

(တံ ပဉ္စဂုဏံ အဟံ ဝန္နာမိပါဘုရား)။

နမက္ကရာ နဘာဝေန သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခိနော ဝါ ခေမိနော ဟောန္တု။ ဣမိနာ ပုညကမ္မေန သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပိ။ ယာ ယာ ဣစ္ဆာ သမိဇ္ဇတု။

(နမော ဗုဒ္ဓါယ၊ သိဒ္ဓမံ၊ ဥြမ် ရန်သူအကြား+ကျွန်ုပ်

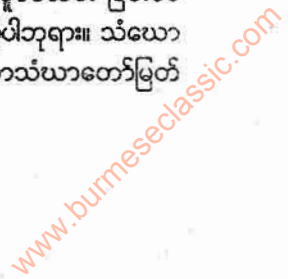
မှတ်ချက် ။ အိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ်၊ အိပ်ရာထ တစ် ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ်၊ တစ်နေ့သုံးကြိမ် ရွတ်ပွားပူဇော် ပါ။ ခရီးသွားသောအခါ သတိရတိုင်း ရွတ်ပွားပူဇော်လေ။

အနက်ပြန်ဆိုခြင်း ။ ဆိုလိုချက်က အနက် အဓိပ္ပာယ် သိနားလည်အောင် ဖတ်ထားရန်သာ။

တပည့်တော်သည် (ဤရက်၊ ဤလ အတွင်း) သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလကို မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကျားရအောင် စိတ်၌ မြဲစွာခံယူဆောက်တည် ထိန်းသိမ်းထားပါ၏ဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ သိသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ တိဋ္ဌတု-သနားကရုဏာ မေတ္တာ တော်မိုး ရွာသွန်းမြီးလျက် ကိုးကွယ်ချီးပ ပူဇော်ရအောင် ကြွလာတည်စံနေတော်မူပါပေသတည်း။ ဓမ္မော-မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ် တရားတော်မြတ်အပေါင်း သည်၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ဒက္ခိဏာအံသေ-လက်ယာ ဘက်ပခုံးထက်၌၊ တိဋ္ဌတု-တည်စံခနေတော်မူပါစေ သတည်း။ သံယော-မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား အရိ ယာ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ဝါမ အံ သာ-လက်ဝဲဘက် ပခုံးထက်၌၊ တိဋ္ဌတု-ကြွလာ တည်စံနေတော်မူပါစေသတည်း။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမာဏော-သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစသော ဂုဏ်အားဖြင့် အနှိုင်းမဲ့ပါဘုရား။ ဓမ္မော-မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ် တရားတော် မြတ်အပေါင်းသည်၊ အပ္ပမာဏော-အပူခပ်သိမ်း ငြိမ်းစေ တတ်သည့် ဂုဏ်သတ္တိအားဖြင့် အနှိုင်းမဲ့ပါဘုရား။ သံယော -မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား အရိယာသံဃာတော်မြတ်

အပေါင်းသည်၊ အပ္ပမာဏော-အကျင့်ဂုဏ်အားဖြင့် အနှိုင်း
မဲ့ပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။ ဓမ္မဿ-မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်
တရားတော်မြတ်အပေါင်းအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။
သံဃဿ-မြတ်စွာဘုရား တပည့်သား အရိယာသံဃာ
တော်မြတ်အပေါင်းအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-မြတ်စွာဘုရားကို အသက်အပ်
၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏ဘုရား။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
-မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ် တရားတော်မြတ်ကို
အသက်အပ်၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏ဘုရား။ သံဃံ သရ
ဏံ ဂစ္ဆာမိ-အရိယာသံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို အသက်
အပ်၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏ဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-တပည့်တော်၏။
သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာပါတည်း။ အညံ-မြတ်စွာဘုရားမှတစ်
ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာဘုရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါဘုရား။
ဓမ္မော-မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ် တရားတော်
မြတ်အပေါင်းသည်၊ မေ-တပည့်တော်၏။ သရဏံ-ကိုး
ကွယ်ရာပါတည်း။ အညံ-မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူ
အပ် တရားတော်မြတ်အပေါင်းမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာ
တရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါဘုရား။ သံဃော-မြတ်စွာဘုရား
၏ တပည့်သား အရိယာသံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်၊
မေ-တပည့်တော်၏။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာပါတည်း။
အညံ-မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား အရိယာသံဃာတော်
မြတ်အပေါင်းမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာ သံဃာသည်၊
နတ္ထိ-မရှိပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ မေ ဒဿိသေ တိဋ္ဌတု၊ ဓမ္မော မေ ဒက္ခိတ
အံသေ တိဋ္ဌတု သံဃော မေ ဝါမအံသေ တိဋ္ဌတု၊ မာတာ
ပိတရော-အနန္တဂိုဏ်းဝင် မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည်၊
မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆိမဘာဂေ-နောက်ကျောဘက်အရပ်-
အဖို့၌ တိဋ္ဌန္တု-အနန္တမေတ္တာဖြင့် စောင့်ရှောက်သည့်အနေ
ရပ်တည်နေတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ အာစရိယော-
အနန္တဂိုဏ်းဝင် ဆရာရှင်အပေါင်းသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏။
ပုရိမဘာဂေ-ရှေ့ဘက်အရပ်အဖို့၌ တိဋ္ဌတု-အန္တရာယ်များ
ပျောက်ကွယ်သွားအောင် ဟန့်တားသည့်အနေ ရပ်တည်
ပေးပါစေသတည်း။

ဗုဒ္ဓဂုဏော-မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူး
တော်သည်၊ အနန္တော-အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိပါဘုရား။
ဓမ္မဂုဏော-တရားတော်မြတ်အပေါင်း၏ ဂုဏ်တော်

ကျေးဇူးတော်သည်၊ အနန္တော။ သံဃဂုဏော-သံဃာတော်
မြတ်အပေါင်း၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်သည်၊ အနန္တော။
မာတာပိတုဂုဏော-မိဘတို့၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်
သည်၊ အနန္တော။ အာစရိယဂုဏော-ဆရာသမားတို့၏
ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်သည် အနန္တော-အဆုံးအပိုင်း
အခြားမရှိပါဘုရား။

(တံ ပဉ္စဂုဏံ-ထို အနန္တော အနန္တငါးပါး၏ ဂုဏ်
တော်ကျေးဇူးတော် အနန္တကို၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်
ဝန္တာမိ-ဦးညွတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏ဘုရား)၃

နမက္ကာရာနဘာဝေန-ဤသို့ရှိခိုးပါရ မြတ်ပုည၏
ပထမစောစောကော နာကုဋေကုဋာ၏ စွမ်းအားရှိန်စော် အာ
ဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ-လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝ
အားလုံး၊ သုခိနော ဝါ ခေမိနော ဟောန္တု-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ၊ ဥပဒိရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်း
အေးကြပါစေ။

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန-ဤကောင်းမှုကံစော စော
နာအဖြာဖြာကြောင့်၊ သဗ္ဗပုရေန္တု သင်္ကပ္ပိ-တပည့်တော်၏
ကောင်းမြတ်သော အကြံအစည်ဟူသမျှအားလုံး ကြတိုင်း
မသွေ အောင်မြင်ပြည့်ဝပါစေကုန်သတည်း။ ယာ ယာ ဣန္ဒ
သမိဇ္ဈတု-ကောင်းမြတ်သော လိုအင်ဆန္ဒမှန်သမျှ တတိုင်း
မသွေ လျင်လျင်မြန်မြန် ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

(ဗုဒ္ဓါယ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။
သိဒ္ဓမံ-လိုရာပြီးမြောက် ခရီးရောက်ပါစေသတည်း။ ညှိ-
ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပါစေတည်း။ ရန်သူအကြား-
ကျွန်ုပ်တို့အကြား ဘုရားငါးဆူ ခြားတော်မူပါစေသတည်း-
ခြားတော်မူပါစေသား)၃

သော-ဤသည်ကား ဥတ္တိ-ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်
စောင့်နတ်များ၊ အိမ်စောင့်နတ်များ၊ ခြံစောင့်နတ်များ အ
ထား၍ ဤဝန်းကျင်ရှိ သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ်နတ်ကောင်း
နတ်အပေါင်းတို့အား ကြားသိစေခြင်းပါတည်း။ သဗ္ဗ
အန္တရာယ်-ဟဲ့ ... အန္တရာယ်အားလုံး သဗ္ဗရောဂါ၊ ဟဲ့
... ရောဂါအားလုံး၊ သဗ္ဗဥပဒွါ-ဟဲ့ ... ဘေးဥပဒ်အားလုံး
ဂစ္ဆ-သွားလော့၊ ဒူရေ ဒူရေ-ငါတို့မှ အလွန်အလွန် ဝေးကွာ
လှစွာသော၊ အမုမိံ သြကာသေ-ထိုထိုစကြဝဠာတံတိုင်း
ခြေ စသောအရပ်၌ တိဋ္ဌာဟိ-မယိမ်းမယိုင် ကျောက်တ
တိုင်ကဲ့သို့ ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် ရပ်တည်နေချေလော့။

လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ
ဇေယျတု (B.A)

www.burmeseclassic.com

စက္ခုအစာ ရူပါယတနု ဣန္ဒြိယဘာဝနာ

ချောယဉ်သာမြင့် (BA.Bed)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် ရတနာမွန်မဂ္ဂဇင်းမှ “ကောင်းထက်ကောင်းစေ နိုင်ညှိဖွေ၍” ကျွန်မ၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုလာသော ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေ ကျောင်းဆရာမ နှစ်ဦးက “မမ ဆောင်းပါးက မြန်မာစာဆရာမပီပီ ဓမ္မဒူတ ကျောင်းမြေနှင့် ကြာကန်အလှကို ဖော်ပြထားပုံကတော့ အေးချမ်းငြိမ်သက် သာယာလှပတာ ပီပြင်လွန်းလို့ ပြေးကြည့်ချင်စိတ်တောင် ပေါ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြာကန်အလှကို ရုပ်နာမ်တရားနဲ့ ဝိပဿနာတင်ပြီး ဖြစ်ပျက်မြင်သွားသည် အထိတော့ ဘာကြောင့် မရေးဖွဲ့တာလဲ။ ကျွန်မတို့ကတော့ ဝေဖန်ပြီ” ဟု ဆိုလာကြ၏။ ကျွန်မ၏ “လိုကွက်” ကို ရှေ့ပိုင်းက ချီးကျူးပြီးလျှင် လိုလိုချင်ချင် ဝေဖန်၏။

ပဲခူး ဆယ်မိုင်ကုန်း ဓမ္မဒူတ တရားရိပ်သာ၏ ကျောင်းမြေနေရာအတွင်း နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေချမ်းအချိန် တို့ဝယ် အခါမလပ်စေ ရောင်စုံလူး ပွင့်ဖူးကြသည့် ကြာဖြူကြာနီ၊ ကြာပန်းခရမ်းပြာတို့ အစဉ်ဦးခိုက်လျက် မုဉ္ဇူလိဒ္ဓာ အိုင်အတွင်းက နဂါးမင်း၏ ပလ္လင်ခွေထက်မှ သက်တော် ထင်ရှား ဘုရားရှင်သွင်တော်ဟန် ကြည်ညိုဖွယ် ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့် ကြာရောင်စုံသဘာဝ၏ အဿာဒတရားကို မြင်မဝ ရှုမဝနိုင်သောကြောင့် ကန်သာယာ စင်္ကြံပတ်လမ်းကို စင်္ကြံလျှောက်လှမ်းရသော ဒုက္ခတွင် သံကိလေသ အာဒိ နဝညာဏ် တစ်ချက်ဝင်မိပြီး လွန်ခဲ့သော ညဉ့်ဦးက ဆရာတော် ဘုရား ဟောကြားသော ဥဒကသုတ္တန် တရားကို နှလုံးသွင်းမိလျက် ကြာပန်းအလှအာရုံ၊ စက္ခုပဿာဒဝတ္ထု၊ စက္ခုပိဉာဏ် စိတ်တို့အပေါ် ရုပ်တရား နာမ်တရားပျာသာပါလားဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်မိကာ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာမှ တဏှာသို့ မကျးမသွယ် “ဣန္ဒြိယ ရူပါနံ နိဿရဏ” ဖြစ်အောင် သတိဥပေက္ခာ တင်လိုက်ပုံမျှ ရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် သူတို့ရထားသော ဖြစ်ပျက် အနိစ္စတရား မြင်ပုံအထိ ရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် ဝေဖန်စကား

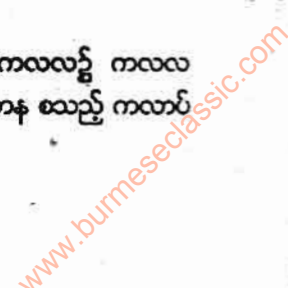
ဆိုလာကြသည် ဖြစ်၏။ ကျွန်မက ဤသို့မရေးလို၍ မရေးခဲ့ခြင်းပါဟု ဆိုလျှင် သူတို့ကလည် ဉာဏ်ကြီးသူများဖြစ်၍ သဘောပေါက်သွားကြ၏။ “မမ ဘာကိုရေးချင်တာလဲ။ မမ ဖော်ပြချင်တာကို ဖော်ပြပေးပါ” တဲ့။ သို့ဖြစ်ပါ၍ စာရှုသူဘာဝင်ကျအောင် ဖော်ပြရမည့်တာဝန် ရှိလာ၏။ ကျွန်မ ဆိုလိုချင်သော ဆိုလိုချက်ကို ဖော်ပြရပါတော့မည်။

သုံးထွေသုံးခု၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်ဆုံ၍ စွဲကြံ့ဖဿ ပစ္စယကြောင့်၊ ထိုဖဿ၏ ပဝတ္တိကို၊ မြင်သိလွယ်ကာ၊ ဖဿပစ္စယာ၊ ဝေဒနာမှ တဏှာမကျးမသွယ်စေလိုရေး၊ သတိဥပေက္ခာ တင်တတ်ရန်ပင် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ဤသို့ ရည်ရွယ်မိသည်မှာလည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဣန္ဒြိယဘာဝနာကို ပူဇော်ရန် ရည်သန်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ပူဇော်ရန် ရည်သန်မိခြင်းမှာလည်း ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဒေသနာနယကို မုခင်းချလျက် ဖော်ပြတီထွင် ပြုစုအပ်သော ဗုဒ္ဓနည်းကျ ဩဠာရိက သုခုမဇာတ်ဆေးပညာ၏ ကျေးဇူးရှင်ဖခင် ကျမ်းပြုဆရာကြီး ဦးအောင်ဒင်၏ “ဗုဒ္ဓနည်းကျ ဩဠာရိက သုခုမဇာတ်ကျမ်းလင်္ကာ” တွင် “သက်ရှိလူသား လောကတည်ဆောက်မှုအစ သဘာဝ” အကြောင်း၊ ရေးဖွဲ့ထားသော လင်္ကာစာပိုဒ်သည် ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ ပြည့်ဝစုံလင် ပီပြင်စွာ သီကုံးရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် ဖခင်ဆရာကြီးဦးအောင်ဒင်အား များစွာ ကြည်ညိုမိပါ၍ ဖခင်ကြီး ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖော်ကျူးရန်လည်း ရည်ရွယ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက သက်ရှိလူသားလောက တည်ဆောက်မှုအစကို ဤသို့ ဖော်ပြထား၏။

လူသန္ဓေဘဝ ပဋိသန္ဓေအစ ကလလန္တံ ကလလရေကြည်အခိုက်တွင် စက္ခု သောတ၊ ယာန စသည် ကလာပ်

အကြည်တို့ မရှိသေးပါ။ ကာယ ဘာဝ ဝတ္ထုကလာပ်ပေါင်း သုံးခုသာ ရှိသေးသည်။ ကာယသည် အဗ္ဗတ္တ၊ ဘာဝနှင့် ဝတ္ထုသည် ဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်၏။

- (၁) ကာယနှင့် ဘာဝ ထိခတ်မှု (ဤသို့ ကာယ အဗ္ဗတ္တနှင့် ဘာဝဗဟိဒ္ဓတို့ ထိခတ်လာသော အခါ)
- (၂) ပွင့်ထွက်လာသော ကာယဝိညာဏ် (ခေါ်) မနာယတနနှင့် ၎င်း၏ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ (ဖဿ မှ ကြွင်းသည့် ဝေဒနာ စသော စေတသိက် ခြောက်ဝဟု ဆိုအပ်သည်) ဓမ္မာယတနတို့ ထိခတ်မှု
- (၃) အသစ်ပွင့်ထွက်လာသည့် မနောဝိညာဏ်နှင့် ဝတ္ထုကလာပ် ထိခတ်မှု

ဤသုံးဆင့်တွင် ဝတ္ထုကလာပ်၏ ပုံကြီးခဲ့ကောင်း သော သတ္တိဖြင့် လူသနစ် လူအဖြစ်ကို စီရင်ဖန်တီးစ ပြု သည့် ကာယယသား အကြည်ရုပ် ဖြစ်လာ၏။ သို့ဖြင့် အသစ် ဖြစ်သော ကာယအကြည်နှင့်တကွ ဇီဝာ၊ ယာန၊ သောတာ၊ စက္ခု အကြည်တို့ကို အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ဆောင်ရွက်လေ သည်။ စက္ခုသစ်ရသော် ရူပကို အစာအာဟာရအဖြစ် မှီဝဲ ကြမြဲ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ သူ့အကြည်နှင့်သူ အာဟာရ မှီဝဲ ကြကာ အဟောင်းပစ် အသစ်လဲလှယ်၍ အမြဲတစေ ဖြစ် ပျက်ကာနေသော လူ့ဇာတိနယ်ကား ခဏမျှ ငြိမ်းဖွယ်မရှိ။ ဤသို့ မငြိမ်းစေသော အကြောင်းကား ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဟူသော ရုပ်ဖြစ်ကြောင်းတရား လေးပါးကြောင့် ပင် ဖြစ်လေသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။

ဤသို့ အကြည်အာရုံ ဝိညာဏ်သုံးခု ပေါင်းဆုံထိ တွေ့မှုကို ဖဿဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ပတ္တိတွင် ဖဿ ခြောက်စုံရသည်။ ဖဿတစ်စုံဖြစ်လျှင် ၎င်းမှ ဖဿသုံးချက် ဆင့်၍ ခတ်သည်။

- ဥပမာ - စက္ခု ရူပ စက္ခုဝိညာဏ် တစ်ချက်။
- မနော ဓမ္မ မနောဝိညာဏ် တစ်ချက်။
- မနောဝိညာဏ်သည် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို မှီတွယ်၍ တစ်ချက်။

ဖဿတစ်ချက်လျှင် အဟိတ်ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဝိပိက် ၁၅၊ မဟာဝိပိက် ၈၊ မဟာဂူလ်ဝိပိက် ၉ ဟူ၍ လောကီဝိပိက်စိတ် ၃၂ ပါးနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာ ၃၂ ပါး

ရသောကြောင့် ဖဿသုံးချက် ဝေဒနာ ၉၆ ပါးရသည်ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့သည်ကို ဖခင်ဆရာကြီး ဦးအောင် ဒင်က သက်ရှိလူသားလောက တည်ဆောက်မှုအစနှင့် သတ္တဝါတွင် အနာရောက်ကြသဘာဝကို ဤသို့ လင်္ကာ သီကုံး ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။

“သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါဟု၊ ခေါပိသမ္ပ၊ ဤအစုကား စက္ခု သောတာ၊ ယာန ဇီဝာ၊ ကာယမန၊ ခြောက်လောက တည့်၊ ထိုမျှခြောက်ခင်း စုအသင်းကို၊ အတွင်းအာယတန၊ ဆိုလေရ၏။ ခေါ်ကြသက်မဲ့၊ ရုပ်ဖွဲ့အစာ၊ အာဟာရကား၊ ရူပါ သဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓ ရသာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗနှင့်၊ ဓမ္မာယတန၊ ခြောက် လောကတည့်၊ အပဓာတ်ချည်း၊ မှတ်သိမ်းဆည်းလော့၊ ဤ တည်းနှစ်ခု၊ တွင်းပမူဝယ်၊ စက္ခုအစာ၊ ရူပါယတန၊ သိကြ ကုန်သဖြင့်၊ မနအစာ၊ ဓမ္မာပိုဝဲ၊ ဖိုမတွဲကာ၊ ပေါမြဲအစဉ်၊ ပွင့်ထွက်ရှင်သည့် ဝိညာဏ်သိမ့်၊ ဓာတ်ခြောက်ခုလည်း၊ စက္ခု စသည်၊ မှီ၍တည်ခဲ့၊ အကြည်အာရုံ၊ ဝိညာဏ်ဆုံလျက်၊ သုံးစုံပေါင်းကြ၊ ထိုသမ္ပကို၊ ဖဿဟုဆို၊ ဖဿဆိုသည်၊ ထို အဓိပ္ပာယ်၊ အကြည်တွယ်၍၊ ခြောက်သွယ်ရှိပုံ၊ အသိစုံလော့၊ ကျဉ်းချိ၍ပြ၊ ဤဖဿကြောင့်၊ ဆံနဝမျိုး၊ အကျိုးဝေဒနာ၊ သက်ရောက်ကာဖြင့်၊ တဏှာမူလ၊ တစ်မြစ်မမှ၊ တစ်ရာရှစ် မြစ်(၁၀၈ မြစ်)၊ ပွားကုန်လစ်၍၊ အသစ်ကမ္ပ၊ နှစ်တဝကြောင့် ဖြစ်ရတတ်၊ ငြိ၍ရော၊ မရဏမို့၊ ငြိမ်းရာမဆိတ်”ဟု ပင်ကို ဘုရားဟောဒေသနာတော်၏ ပုဒ်၊ ပါဠိ၊ အက္ခရာ၊ သဒ္ဓါလုလု အစီအစဉ်ကျန၊ ချီသာအေးချီ၊ ကြည်ညိုဖွယ် သီကုံးဖွဲ့နွဲ့ခဲ့ သည်။ ဖခင်ကြီး ဤလင်္ကာသည် ကျွန်မကို များစွာ အသိ ဉာဏ်ပေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် လူသားသတ္တဝါ လူ ခန္ဓာသည် စက္ခု၊ သောတာ၊ ယာန၊ ဇီဝာ၊ ကာယ၊ မန (အတွင်း အာယတန ခြောက်ပါး) ရူပါ သဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓ ရသာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဓမ္မ (အပြင် အာယတနခြောက်ပါး) ၎င်းတို့ကို ဖိုမ မှီဝဲကြ၍ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတာဝိညာဏ် စသည့် အပွင့်ဓာတ် ခြောက်ပါး ဓာတ် ၁၈ ပါးသည်သာ ခန္ဓလောက ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားသော လူသတ္တဝါ၊ မနဿလောက စသော ဘုံ၊ သတ္တလောက စသော လောကသုံးပါး ဟူ၍ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူခဲ့သည်ကို ကောင်းစွာသိမြင်လာသည်။ ဤသို့ဖြင့် မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တည်းဟူသော ခွဲရခြောက်ပါးသည်သာ လူ့ခန္ဓာဖြစ်သောကြောင့် ဤအတိုင်း အသုံးမပြုဘဲထားလျှင် သတ္တဝါအသက်ရှင်မည် မဟုတ်။

အစဉ်အမြဲ အသုံးချ အတွင်းအပ ဝိသေသလျက်သာ အသက်
ခန္ဓာ အစဉ်ဆက် ဖြစ်ပြီးပျက်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားသော ဓာတ်
သဘာဝ အစဉ်သာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ခွဲခြားခြောက်ပါးကို
စောင့်စည်း၊ ပိတ်ဆို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်ကိုမူ ဟော
ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ဤအတိုင်း အသုံးမပြုဘဲ စောင့်စည်း
ရမည်မဟုတ်။ ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ နားထောင်တတ်၊
ရှုတတ်၊ စားတတ်၊ တွေ့ထိတတ်၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်း
တတ်စေရန် ဖြစ်၏။ အာရုံခြောက်ပါး၏ အသား = သာယာ
ဖွယ်၊ အာဒိနဝ = အပြစ်၊ နိဿရဏ = လွတ်မြောက်မှုတို့
ကို သိလာအောင် စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းရမည်ဟု ဘုရားရှင်
ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။

ဤခွဲခြားခြောက်ပါး စောင့်စည်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဥပရိ
ပုတ္တရာသ ပါဠိတော် ဣန္ဒြိယ ဘာဝနာသုတ်တွင် ပါရာသိဝိယ
ပုတ္တရာ၏ တပည့် ဥတ္တရလုလင်အား ဘုရားရှင်က “သင်တို့
ဆရာ ပါရာသိဝိယ ပုတ္တရာက ဣန္ဒြေဆုံးမရန် မည်သို့နည်း
ဆောင်ရွက်မည်”ဟု မေးတော်မူရာ ဥတ္တရလုလင်က “နာမဖြင့်
အသုံးမထောင်ရ၊ ဖျက်စီးဖြင့် အဆင်းကို မကြည့်ရ”ဟု
သာ တားမြစ်မှုနည်းမှာ အဆုံးအမကို နာယူရပါသည်ဟု
ဖြေဆိုလျှင် ဤသို့ ဥတ္တရလုလင် ဤသို့
ဖြေဆိုလျှင် ဖျက်စီးအပြင် ကန်းနေသူ၊ နားအကြားကန်းနေသူ
သည် ဣန္ဒြေကို ပွားများပြီးဖြစ်သလား၊ စောင့်စည်းပြီး
သလားဟု မိန့်တော်မူကာ အနီးတွင်ရှိသော အာနန္ဒာအား
ဤသို့မိန့်၏။

“အာနန္ဒာ ပါရာသိဝိယ ပုတ္တရာကြီး၏ ဣန္ဒြေပွားများ
တစ်မျိုး၊ ငါဘုရား သာသနာတော်မှာ ဣန္ဒြေပွားများမှု
တစ်မျိုး”ဟု ဆိုကာ ဘုရားသာသနာတော်တွင်ရှိသော
ဥတ္တရ အတုမရှိ မြတ်သော ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြေ
ဘာဝနာကို ဟောတော်မူခဲ့သည်။

ထိုဣန္ဒြေဘာဝနာ စောင့်စည်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍
ဣန္ဒြေအားကြီးပွားမှုကို ဖျက်ဆီးသူဟု ကျမ်းဂန်တို့
ဟောသော မာဂဏ္ဍိယပုတ္တရာအား -

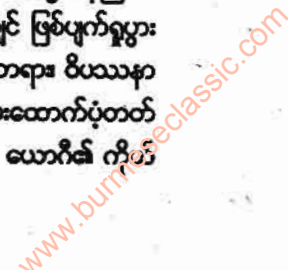
“စက္ခု၊ ခေါ်မာဂဏ္ဍိယ ရူပါရာမံ ရူပရတ် ရူပသမုဒိတံ။
မာဂဏ္ဍိ စက္ခုဒိသော ထိုဖျက်စီးသည် ရူပတည်းဟု
ဆိုရာရှိ၏။ ရူပါရုံ၌ ပျော်တတ်၏။ ရူပါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်
ထိုဖျက်စီးကို ငါဘုရားသည် ဆုံးမ၏။ ပိတ်ဆို့၏။
ထိုစက္ခုကို စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးမှာ

ငါဘုရားဟောတော်မူသည်ကို သင် ရှင်ဂေါတမသည် ကြီး
ပွားမှု၊ တိုးတက်မှုကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်ဟု စွပ်စွဲသလား”
ဟု မေးတော်မူလျှင် မာဂဏ္ဍိပုတ္တရာက “ရှင်ဂေါတမ...
၎င်းကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုပါသည်”ဟု လျှောက်လျှင် ဘုရားရှင်
က “သောတဆိုသော နား၊ ယာနဆိုတဲ့ နာခေါင်း၊ ဇီဝာ
ဆိုတဲ့ လျှာ၊ ကာယဆိုတဲ့ ကိုယ်၊ မနောဆိုတဲ့ စိတ်တို့လည်း
ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာမှာ ပျော်မွေ့တတ်တယ်။ စိတ်က မွှော့ရုံမှာ
ပျော်မွေ့တယ်။ ထိုစိတ်ကို ငါဘုရား ဆုံးမတယ်။ စောင့်
ရှောက်တယ်။ ပိတ်ဆို့တယ်။ ကာကွယ်တယ်။ ငါဘုရားတပည့်
တွေကို ငါတရား ဤသို့ဟောတယ် မာဂဏ္ဍိယပုတ္တရာ”ဟု
မိန့်ကြားလေသည်။

ဘုရားရှင်က စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇီဝာ၊ မန
ဟူသော ဤတရားခြောက်ပါး စောင့်စည်းပိတ်ဆို့ထားဖို့
ဟောသည်ဆိုခြင်းမှာ အဆင်းမကြည့်ရ၊ အသုံးမထောင်ရ
ဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ အကုသိုလ်မဖြစ်အောင် ကြည့်
တတ်၊ မြင်တတ်ရန် ထူးခြားသော အမြင်ပေါက်အောင်သာ
လျှင် ဆုံးမခြင်းဖြစ်၏။

စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇီဝာ၊ ကာယ၊ မနဖြင့်
မြင်ရ၊ ကြားရ၊ ရှုရိုက်ရ၊ စားရ၊ ထိတွေ့ရသောအခါ နှစ်သက်
ဖွယ်၊ မနှစ်သက်ဖွယ် သဘောတရားများဖြစ်လာလျှင် ဤသို့
ဖြစ်လာရအောင် စက္ခုစသော ဣန္ဒြေငါးပါး ထိုတရားတို့ကို
ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ သို့မဟုတ် ဝိပဿနာ ရှုပွားရမည် ဖြစ်၏။ ဤသို့
ဤသို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာ ရှုလောသောအခါတွင် အကြိမ်
များစွာ ရှုမိလာသောအခါ ဝိပဿနပေက္ခာ ဖြစ်လာရသည်။
အားလုံးသော ရှုမှု၊ ဆင်ခြင်မှုများတွင် အားမစိုက်ရ ဗျာပါရ
မပြု၊ လျစ်လျူရှုသော ဥပပက္ခာတစ်မျိုး ဖြစ်လာ၏။ ဝိပဿနာ
နှင့် ဆိုင်သော ဥပပက္ခာဖြစ်သောကြောင့် ယင်းကိုပင် အနတ္တရ
အတုမရှိ မြတ်သော၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ သို့မဟုတ် ဣန္ဒြေ
ဘာဝနာဟု ဆိုရ၏။

ဤသို့ ဝိပဿနာဥပပက္ခာ ဖြစ်ပေါ်လာရသော
ဣန္ဒြိယဘာဝနာအရာ၌ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းပိတ်ဆို့မှု ဖြစ်လာ
ပုံမှာ စက္ခု၊ သောတ စသည်တို့ကို ရှုရင်း သမ္မသနဉာဏ်
ကျော်မြောက်၍ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက်လျှင် ဖြစ်ပျက်ပွား
တရားတို့၌ သက်ဝင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဒ္ဓါတရား၊ ဝိပဿနာ
တရားတို့၌ မဆုတ်မနစ်ရအောင် အားပေးထောက်ပံ့တတ်
သော ဝီရိယတရား၊ ဆီထိသော ဝါဂွမ်းပမာ ယောဂီ၏ ကိုယ်

ခန္ဓာ၌ ရွန်မြတ်သော စိတ္တရုပ်များ ပျံ့နှံ့ထုံ့ပွန်းစေတတ်သော သုခတရား၊ သွက်လက်လျင်မြန် အမြင်သန်လှသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ လွန်စွာ တည်တံ့ထင်မြင်နေသော သတိရားတို့သည် ထူးခြားသွက်လက် ထက်မြက်လျင်မြန်စွာ အင်အားကြီးစွာ ဖြစ်ပေါ်လျက် ထိုတရားများ ထူးထူးခြားခြား ထင်ရှားသွက်လက် ထက်မြက်လျင်မြန်စွာ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ ဝိပဿနာ ဥပေက္ခာတရားသည် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုများသည် အလွန်တရာ ထင်ရှားနေသဖြင့် ယင်းအဖြစ်အပျက်များ ရှုရန် ဗျာပါရမများရတော့ဘဲ အလိုအလျောက် သဘာဝအတိုင်း ရှုသွားနေသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော ဥပေက္ခာတရား ဖြစ်လာသည်။ ဥပေက္ခာဆိုသည်မှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဆိုခြင်းမဟုတ်။ တကြမေဇ္ဈတ္တတာဖြစ်သော စေတသိက်တရားပင် ဖြစ်၏။

ဥပေက္ခာနှင့် တကြမေဇ္ဈတ္တသည် ဤသို့ ကွဲပြား၏။ ဥပေက္ခာသည် ဣတ္ထရုံ၊ အနိတ္ထရုံ တရားတို့၌ အလယ်အလတ် ရှုခြင်းများသည် ဝေဒနပေက္ခာ စိတ်၏လက္ခဏာ ဖြစ်၏။

ဟကြမေဇ္ဈတ္တတာသည် စိတ်စေတသိက်တို့ တိတ်ဆိတ်စေမှု လျစ်လျူရှု၍ ဗြဟ္မာဝိဟာရဥပေက္ခာ စေတသိက်လက္ခဏာ ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ ဝိပဿနပေက္ခာ၊ တကြမေဇ္ဈတ္တတာတည်းဟူသော တရားများနှင့် ဣန္ဒြေတာဝနာပွားများတတ်ရန် ဘုရားရှင်က မာဂဏ္ဍိယပုဂ္ဂိုလ်အား ဤသို့ ဆက်လက်ဟောကြားတော်မူသည်။

“ခွဲခြောက်ပါးတည်းဟူသော မျက်စိ၊ နား၊ နှု၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့သည် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ပျော်မွေ့သော ဓမ္မာရုံ၌ ပျော်မွေ့သော ထိုစိတ်ကို ငါဘုရားဆုံးမ၏။ စောင့်ရှောက်၏။ ပိတ်ဆို့၏။ ကာကွယ်၏ဟု ငါဘုရားဟောကြားသော စကားကို ယင်ဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဤလောကတွင် အကြင်သူသည် နှစ်သက်ဖွယ်၊ မြတ်နိုးဖွယ်၊ သာယာဖွယ် ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော ရူပါရုံကို ခံစားစံစားခဲ့ဖူးလျက် ထိုချစ်မြတ်နိုးအပ်သော နှစ်သက်ဖွယ် အာရုံ ရူပါရုံတို့သည် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုရူပါရုံမှ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။

ထွက်မြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာသိ၍ ကင်းသော တဏှာရှိသည်။ ကင်းသော ဆာလောင်ခြင်း၊ မှတ်သိခြင်းရှိသည်။ ကင်းသောပုန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်တွင် သန္တာန်၌ ကိလေသာငြိမ်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏။

ဤသို့ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ၊ ကိုယ်တွင်သန္တာန်မှာ အတွင်းသန္တာန်မှာ ကိလေသာအပူတွေ ငြိမ်းအေးနေသော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သင်သည် အဘယ်သို့သောစကားကို ကြီးပွားမှုကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်သည် ဆိုသော အပြောမျိုးကို ပြောဆိုအပ်သည်။

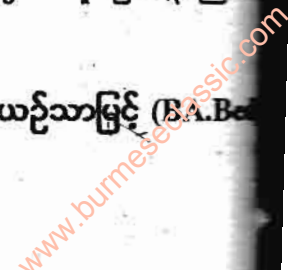
ဤသို့ ရူပါရုံတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ ရူပါရုံတို့၏ အပြစ် အာဒိနဝ၊ ရူပါရုံတို့၏ သာယာဖွယ်၊ ရူပါရုံတို့၏ ထွင်းလမ်း ထွက်မြောက်ရာ သိပြီးဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဤသို့ သိသဖြင့် တဏှာကင်း၊ အပူကင်းပြီး အတွင်းက အေးငြိမ်းနေသော စိတ်ရှိသော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မာဂဏ္ဍိယ သင်ဘယ်လိုပြောမလဲ”ဟု မေးတော်မူလေ၏။

ထိုအခါမှ မာဂဏ္ဍိယ ပုဂ္ဂိုလ်သည် “န ကိဉ္စိ ဟောဂေါတမ”

“အရှင်ဂေါတမ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြောစရာသည် နုတ္တိမရှိပါဘုရား”ဟု ဝန်ခံလျှောက်ထားရလေသည်။ ဘုရားရှင်၏ ခွဲခြောက်ပါး စောင့်စဉ်းမှု ဆိုခြင်းသည် ခွဲခြောက်ပါးကို အသုံးမပြုဘဲ စောင့်စဉ်းပိတ်ဆို့ရမည်မဟုတ်။ ကြည့် ကြည့်တော့ ကြည့်ပါ။ ကြည့်တင်ရမည်။ နားထောင်ပါ။ နားထောင်တော့ နားထောင်တတ်မည်ဟူသော သဘောတရား ဖြစ်၏။

ဤတွင်မှ မာဂဏ္ဍိယပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်တို့ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းချမ်းသော၊ ထူးခြားသော စိတ်ထားသွားလေ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ စေသောတ၊ ယာန၊ ဇီဝာ၊ ကာယ၊ မန တည်းဟူသော တရားများအပေါ်တွင် အမှန်မြင်ကြလျက် ထိုခွဲခြောက်ပါး တရားများ အကြောင်းပြု၍ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်အင်ကောင်းမြတ်မှန်ကန် ထူးခြားသော ဉာဏ်များရကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်လျင်လွယ်လွယ် ကူးမြောက်နိုင်ကြပေကုန်သတည်း။

သူတစ်ပါးစကား

စဉ်းစားယုံရာသည်

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကုရတိုင်း၊ ဥတ္တရပဉ္စလမြို့တွင် “ရေထု” မင်းကြီး အုပ်ချုပ်စိုးစံ မင်းလုပ် လျက်ရှိသည်။ ဤမင်းကြီး မင်းပြုနေ စဉ် “မဟာရက္ခိတရသေ့ကြီး” သည် တပည့်ရသေ့ ငါးရာနှင့်အတူ ဟိမဝန္တာမှ ချဉ်းဆား ဖိုဝဲနိုင်ရန် အလိုတူ ဥတ္တရ ပဉ္စလမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ မင်း ကြီးသည်လည်း ထိုရသေ့ငါးရာ ခြံရံ လျက် ရောက်ရှိလာသော မဟာရက္ခိတ ရသေ့ကြီးအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများ သဖြင့် မင်းဥယျာဉ်အတွင်း ကျောင်း တစ်ဆောင်ဆောက်လုပ်လျက် သီတင်း သုံးစေကာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော် ထားခဲ့လေသည်။ ရေထုမင်းကြီးတွင် အားနည်းချွတ်ယွင်းချက် တစ်ခုရှိ၏။ ထိုအားနည်းချက်သည်ကား သားသမီး ရတနာ မထွန်းကားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့နှင့် တစ်နေ့ တစ်မိုး ကုန်လွန် လျက် ဟေမန္တတုသို့ ရောက်ရှိလာ သောအခါမူ ရသေ့များ ဟိမဝန္တာသို့ ပြန်ကြသည့်အခါ လမ်းခရီးတွင် ဒီဗွ ကွေ့ဖြင့် ရှေ့ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာမည့် အလားအလာကို မြင်တွေ့ထားရသည် ဖြစ်ရကား မဟာရက္ခိတရသေ့ကြီးက “ယနေ့ မိုးသောက်ယံတွင် တာဝတိံသာ

နတ်တို့ရွာမှ နတ်သားတစ်ဦးသည် နတ် ပြည်မှ စုတေ၍ မဏမင်းကြီး၏ မိဖုရား ကြီး ဝမ်းကြောတိုက်တွင် ပဋိသန္ဓေ ယူ ပေလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆိုသည့်စကားကို အမှတ်ထင်ထင် ကြားသိလိုက်ရသော ရသေ့စဉ်းလဲတစ်ဦးက မင်းကြီးထံသို့ တိတ်တဆိတ် တစ်ပါးတည်း ပြန်လာခဲ့ ပြီး မိမိဉာဏ်ဖြင့် သိခဲ့ရလေသည့် ဟန် ဆောင်၍ မင်းကြီးအား နိမိတ်စကား ပြောကြားလေသည်။

ထိုစကားကို ကြားသိရသော ရေ ထုမင်းကြီးသည် ဝမ်းပန်းတသာ ဖြစ် သွားပြီး ရသေ့စဉ်းလဲအား ဟိမဝန္တာသို့ ပေးမပြန်စေတော့ဘဲ မင်းဥယျာဉ် အတွင်းမှာပင် ကျောင်းတစ်ဆောင် သီး သန့်ဆောက်လုပ်ပြီး သီတင်းသုံးစေကာ ကိုးကွယ်ထားခဲ့၏။ နေ့လစေ့ပြီး ကိုယ် ဝန်ရင့်မာသည့်အချိန်တွင် မိဖုရားကြီးမှ သားရတနာကလေးတစ်ပါး ကောင်းစွာ ဖွားမြင်လေသည်။ ယင်းသားရတနာ အား “သောမနဿ” သတို့သားဟု အမည်ပေးလိုက်ကြသည်။ ထိုရသေ့ စဉ်းလဲ၏ ဟောပြောချက် မှန်ကန်သည် ဖြစ်သဖြင့် မင်းနှင့်တကွ ပြည်သူအများ က သူ့အား “ဒီဗွစက္က” ရသေ့ ဟူ၍

လည်း ဂုဏ်ပြုလျက် ချီးပင့်မြှောက်စား ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

သည်လိုနှင့် သားတော် သောမန ဿမင်းသား ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက် ရှိလာသောအချိန်တွင် ကုရတိုင်း နယ် စွန်နယ်ဖျားတွင် ခြားနားသူ၊ သူပုန် သူကန်များ ထကြွသဖြင့် မင်းကြီးကိုယ် တိုင် တပ်တော်ကို ဦးစီးလျက် ထွက်ခွာ သွားခဲ့လေသည်။ မင်းကြီး ယင်းသို့ သူပုန်ရန်နိမိတ်ဖို့ ထွက်ခွာသွားနေ သည့်အခိုက် သောမနဿမင်းသားငယ် သည် ရသေ့အား ဖူးမြော်လိုသဖြင့် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ထွက်ခွာလာ ခဲ့၏။ သည်အခါ ရေအိုးနှစ်လုံးကို လက် တစ်ဖက်တစ်ချက် ကိုင်ဆွဲလျက် ဟင်း ရွက်ခင်းအတွင်းမှာ ဟင်းခင်းကို ရေ လောင်းနေသည့် ရသေ့အား မြင်တွေ့ လိုက်ရ၏။ ယင်းကဲ့သို့ ရသေ့၏ မသင့် မတော် မလျော်ကန်သော လုပ်ရပ်ကို ပြုနေသည့် ရသေ့အား မင်းသားသည် ရှိခိုးခြင်းပင် မပြုတော့ဘဲ -

“သူဌေးကြီး ဘာတွေများလုပ်နေ တာတုန်း” ဟု ပျက်ရယ်ပြုစကားဖြင့် အရက်ရသွားအောင် ပြောဆိုလျက် နန်းဆောင်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သောမနဿမင်းသားသည်
ခမည်းတော်၊ မယ်တော်
တို့က အတန်တန်
တောင်းပန်တားဆီး
နေကြသည့်တိုင်
လက်မခံတော့ဘဲ
ခမည်းတော်၊
မယ်တော်တို့အား
ခွင့်ပြုကြရန်
တောင်းပန်လျက်
ရဟန်းအဖြစ်ခံယူလျက်
ဟိမဝန္တာသို့ဝင်လေသည်။

ယင်းစကားက ရသေ့အား အချိန်ကို ထိုးနှက်လိုက်သည့်အလား နာနာကြည်းကြည်း ခံစားသွားစေသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းကြီးက သူပုန်သူကန်များကို နှိမ်နင်းပြီး ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ သင်္ကန်းကိုခေါင်းမြှင့်၍ကာ မကျန်းမမာဖြစ်နေဟန်ဆောင်လျက် အိပ်နေလိုက်လေသည်။ မင်းကြီးသည် ပြန်ရောက်လာလျှင် ရောက်လာလာချင်း ရသေ့ထံသို့ ဦးတည်ဝင်ရောက်သွားခဲ့၏။ ရသေ့၏အခြေအနေ ထူးခြားနေပုံ

ကို မြင်တွေ့လိုက်သော မင်းကြီးသည် အကြောင်း အသိရှိသနည်းဟု မေးမြန်းလေသည်။ ရသေ့ကြီးအား ဘယ်သူတွေကများ နိုင်ထက်ကလူ ပြုကြပါသလဲဟု စူးစမ်းသောအခါ ရသေ့က မင်းသားငယ်၏ ညှဉ်းဆဲရိုက်ပုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသဖြင့် ဖြစ်ပါကြောင်း လုပ်ကြံလည်ဆည် လျှောက်တင်လေသည်။

မင်းကြီးသည် ထိုလျှောက်တင်ချက်အား ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဒေါသအဖျက် ချောင်းချောင်းထွက်ကာ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ အာဏာသားပါးကွက်သားများအား ဆင့်ခေါ်လျက် မင်းသား၏ ဦးခေါင်းကိုဖြိတ်ပြီး ယူလာခဲ့ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ မင်းသားအား ဘုရင့်ရှေ့တော်သို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသောအခါ မင်းသားက ဘုရင့်သားတော်ပီပီ မိမိတွင်ဘာအပြစ်ရှိ၍ သတ်မိန့်ပေးရပါသနည်းဟု ပြန်လည် စောဒကတက်လေသည်။ ဤတွင် မင်းကြီးက အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသည့် ရသေ့မြတ်အား ဟင်းရွက်သည် သူကြွယ်ကြီးဟု ဇော်ကားပြောဆိုခဲ့သည့်အတွက် ဖြစ်ကြောင်း မိန့်မြွက်ဖြေကြားလေသည်။ ထိုအခါ မင်းသား သောမနဿက မိမိသည် အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း မင်းကြီး မယုံပါလျှင် မြို့တံခါး လေးမျက်နှာတို့မှ ကုန်စိမ်းသည် ဟင်းသီးဟင်း ရွက်ရောင်းသူများအား ခေါ်ယူ မေးမြန်းနိုင်သည့်အကြောင်း လျှောက်တင်လေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် မြို့တံခါးလေးမျက်နှာမှ ကုန်စိမ်းသည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရောင်းသူများအား ခေါ်ယူကာ

မေးမြန်းတော်မူလေသည်။ ကုန်စိမ်းသည်ဖြစ်သည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရောင်းသူများအားလုံးက မိမိတို့ရောင်းချသည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ အားလုံး မင်းဥယျာဉ်အတွင်း သီတင်းသုံးနေထိုင်သည့် ဒီဗ္ဗစက္ခုရသေ့ထံမှ ဖောက်သည်ယူလျက် ရောင်းချနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုခဲ့ကြလေသည်။ မင်းသား သောမနဿ၏ နောက်ပါ အခြေအရံများက ရသေ့၏ကျောင်းမှ ရရှိခဲ့ကြသည့် ရသေ့ဖွက်ထားသော အသပြာထုပ်ကို မင်းကြီးအား ပြသကြသည်တွင်မှ မင်းကြီးလည်း အမှန်ကို သိရှိနားလည်တော်မူလေသည်။ ဤတွင် သားတော်၏ လျှောက်တင်ချက်ကို လက်ခံကာ အပြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

သောမနဿမင်းသားသည် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့က အတန်တန်တောင်းပန်တားဆီးနေကြသည့်တိုင် လက်မခံတော့ဘဲ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့အား ခွင့်ပြုကြရန် တောင်းပန်လျက် ရဟန်းအဖြစ်ခံယူလျက် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်လေသည်။ တိုင်းသူပြည်သားများက ရသေ့စဉ်းလဲအား ဝိုင်းဝန်းရိုက်ပုတ် ထုထောင်းပစ်ကြသဖြင့် ဒဏ်ရာ ဗရပူဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့ရလေသည်။

သူတစ်ပါးမကောင်ကြံ ဘေးဒဏ်ရောက်စမြဲ ဖြစ်မြဲမွေတာသာတည်း။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး
 နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော်
 ငါးရာဇာဓိပတိ၊ သောမနဿဇာတ်။

အုန်းနို့နှင့်ချက်သော ဘဲသားဟင်း မင်းသိင်္ခ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ မှော်ဘီမြို့ အစွန်
ရမ်းတလင်းတောအစပ်ရှိ အယူတော်မင်္ဂလာဟု ကျွန်ုပ်
အမည်ပေးထားသော ခြံအတွင်းသို့ ရန်ကုန်မြို့မှ မိတ်ဆွေ
ဦးအလည်အပတ်ရောက်ရှိလာကြလေ၏။ ထိုမိတ်ဆွေ
ဦးအနက် ကိုငွေရဟုဆိုသော မိတ်ဆွေက -

“မနက်စာ စားမှာနော်”

ဟု ပြောလေ၏။

“ကျွေးပါ့မယ်ဗျာ။ အပြင်မှာလိုက်ပြီး ကျွေးပါ့မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်လျှင် ကိုငွေရက -

“ဆီဒိုးနားမှာလား”

ဟု မေးလေ၏။

“အဲဒီလောက်မှာတော့ မကျွေးနိုင်ဘူးဗျာ။ ကျွန်
တော်တို့စားနေကျ ဆီဒိုးပြားရှိတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ၎င်းကိုငွေရက -

“ဆီဒိုးနားပဲ ကြားဖူးပါတယ်ဗျာ။ ဆီဒိုးပြားရယ်လို့
မကြားဖူးပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

“ကျုပ်တို့ခြံရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ဟင်းချက် အလွန်
ကောင်းတဲ့ ဒေါ်ပြားဆိုတဲ့ အဒေါ်ကြီးရောင်းတဲ့ ထမင်းဆိုင်
ရှိတယ်ဗျာ။ အဲဒီ ဒေါ်ပြားထမင်းဆိုင်ကို ကျုပ်တို့က ဆီဒိုးပြား
လို့ နာမည်ပေးထားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုငွေရက

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ အာစရိပဲချက်စမ်းပါ။ အာစရိ လက် ရာကိုပဲ ကြိုက်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ တပည့် လေး မောင်အောင်ညွန့်ကို မှော်ဘီဈေးသို့ လွှတ်ရလေ၏။ မောင်အောင်ညွန့် ဈေးသို့သွားနေစဉ်အတွင်း၌ ကျွန်ုပ်သည် လက်ဖက်ရည်အချိုကိုဖျော်၍ ၎င်းတို့ငါးဦးအား သီဟိုဠ်ပင် အောက်ရှိ အုတ်ခုံပေါ်တွင် တိုက်ကျွေးဧည့်ခံထားရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ရင်း ကိုသိန်းလွင်ဆို သော မိတ်ဆွေက -

“အိုင်ဆေး... ခင်ဗျားလက်ဖက်ရည် သိပ်ကောင်း တာပဲဗျာ။ အပေါ်မှာ ဆီတွေဝေနေတာ ဘာတွေထည့်ထား တာလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

“လက်ဖက်ရည်ကို လက်ဖက်ခြောက်ကောင်း ကောင်းနှပ်ပြီး နို့ဆီ၊ နို့စွမ်းတွေနဲ့ ဖျော်တဲ့အပြင် ထောပတ် နှစ်စွန်းခေါက်ထည့်ထားတာဗျာ။ ပိုပြီးပျစ်သွားတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကိုသိန်းလွင်က

“အိမ်ရောက်ရင် အဲဒီအတိုင်း လုပ်ပြီးသောက် မယ်”

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ဈေးမှ မောင်အောင် ညွန့် ပြန်လာသဖြင့် ဟင်းချက်စရာများထုတ်ကာ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုးဆယ်သားခန့်ရှိသော ဘဲကိုစား ကောင်းရုံ အရွယ်အတုံးလေးများတုံးရ၏။ ပြီးလျှင် ရေစင် စင်ဆေးရ၏။ ထို့နောက် ငရုတ်သီးကြက်သွန်များကို ညက် ညက်ပါအောင် ထောင်း၍ ဆီသတ်ရလေ၏။ ဆီကျက်၍ အနံ့ထွက်လာလျှင် ဘဲသားများကို ထည့်ရ၏။ ပြီးလျှင် ယောက်မဖြင့် မွှေရလေ၏။ ဘဲသားမှ ရေများ တစ်စုံစီမို့ ထွက်ကျလာ၏။ ထိုရေများခန်းသွားသည်အထိ တည်ထား ရ၏။ ထိုသို့စီမံနေစဉ်အတွင်း အုန်းသီးအဆင်သင့်ရှိသဖြင့် မောင်အောင်ညွန့်အား အုန်းသီးခြစ်စေပြီးလျှင် အုန်းနို့ရ အောင် စီမံခိုင်းရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဘဲသားဟင်းအိုးမှာ လည်း ဘဲသားမှ ထွက်သော ရေများခန်းခြောက်သွားပြီဖြစ် ၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် အုန်းနို့များကို လောင်းထည့်၏။ ထို့နောက် ငရုတ်သီးထောင်းထားသော ငရုတ်ဆုံခွက်ကို ဆေး၍ ထိုရေများကိုလည်း လောင်းထည့်ရလေ၏။ အလုံးစုံ

ပြီးသောအခါ၌ ဘဲသားဟင်းအိုးကို အဖုံးဖုံး၍ထည့်ထား ရလေ၏။ တစ်ရေခန်းသလောက်ရှိသောအခါ၌ ရေအနည်း ငယ်ထည့်၍ ထည့်ပြန်၏။ ဒုတိယရေခန်းမီ၌ အာလူး များကို လေးစိတ်စိတ်၍ ထည့်ရ၏။ ရေခန်း၍ ဆီပြန်သော အခါ၌ ဂေါ်ရင်ဂျီမဆလာ အနည်းငယ်ခတ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ် ချက်သော ဘဲသားဟင်းအိုး၏ အနံ့သည် ဧည့်သည်များ၏ နှာခေါင်းဝသို့ရောက်သွားသောအခါ၌ ဧည့်သည်များသည် ထမင်းဆာလာကြကုန်၏။ ပြီးလျှင် ဘူးသီးဟင်းချိုချက်ရ၏။ ငန်ပြာရည်ချက်ချက်ရ၏။ ပဲခူးမနီပုစွန်ချဉ်ကို သုပ်ရ၏။ အလုံးစုံကျက်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေများအား နံနက်စာတည်းခင်းကျွေးမွေးရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အုန်းနို့နှင့် ချက်သော ဘဲသားဟင်းသည် လွန်စွာကောင်း၏။

စားပြီးသည်နှင့် သွေးတိုးရောဂါရှိသော ကိုငွေရ သည် သွေးကျဆေးသောက်ရ၏။ ဆီးချိုရောဂါရှိသော ကိုသိန်းလွင်သည် မဟောဂနီစေ့ဖျိုရ၏။ အကြောတတ် တတ်သော မဘောဘီအား ကျွန်ုပ်၏ တပည့်လေး ရဲကျော် သူဆိုသူက ပခုံးကို တံတောင်ဖြင့် ထောင်းပေးရလေ၏။

“အဲဒီလို တက်မယ်ဆိုတာသိပါတယ်။ အာစရိချက် တဲ့ဟင်းကို မစားဘဲမနေနိုင်လို့ စွန့်စားပြီးစားတာ။ အခု တော့ အတော့ကို သွေးတွေတိုးနေပြီ”

ဟု ကိုငွေရက ပြောလေ၏။ မဘောဘီကလည်း

“အဲဒီလိုမျိုးတက်ရင် သုံးရက်လောက် မပြေတော့ ဘူး။ ဘောတော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီ”

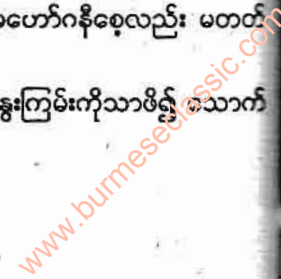
ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုသိန်းလွင်က -

“ဘော ဒုက္ခရောက်တာ အရေးမကြီးဘူး။ နောက် က 'ဒင်' မပါဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တို့က ဆရာသမားဆီမှာ ဗေဒင်လေးဘာလေးမေးဖို့လာကြတာ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အားလုံးကပိုင်း၍ ရယ်မောကြ လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် လက်ဖက်အစုံခပ်ထား သော ရေခွေးကြမ်းနှင့် မန္တလေးမှလာသော “မလုန့်”ကို အချို့ပွဲ အဖြစ်ပြင်ကာ ၎င်းတို့အား ဧည့်ခံပြန်၏။ ထိုအခါ ကိုသိန်းလွင်က လက်နှစ်ဖက်ကိုကာ၍ -

“တော်ပါပြီ၊ တော်ပါပြီ။ ရေခွေးကြမ်းပဲ သောက်ပုံ မယ်။ အဲဒါပါ စားလိုက်ရင် မဟော်ဂနီစေ့လည်း မတတ် နိုင်ဘဲနေလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောဆိုကာ ရေခွေးကြမ်းကိုသာဖိ၍ သောက်

လေတော့၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ပြဿနာ သောင်းခြောက်ထောင်ကိုတင်ပြ၍ ကျွန်ုပ် ယတြာတောင်းကြလေတော့၏။

ကိုဋေရက အတိုးဖြင့်ပေးထားသော သူ၏ငွေများ ဆုံးမလိုဖြစ်နေကြောင်းပြော၏။ မအေဘီက သူ၏စတိုးဆိုင် အရောင်းကျနေကြောင်းပြော၏။ ကိုသိန်းလွင်က သူ၏သား ဆုံးမ၍မရကြောင်း၊ သူ့ဖနီးကျန်းမာရေးမကောင်းကြောင်း ။ သူ၏ သမီးပညာရေးညံ့ကြောင်း စသည်တို့ကို ပြော၏။ ကိုတင်အေးဆိုသူက သူ၏စီးပွားရေးမှာ လှော်ရင်းနစ် သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြောင်းလည်း ကိုအောင်နိုင်မှာ အတိုက် အခံများနေကြောင်း စသည်ဖြင့် သူထက်ငါ လှယ်ကံ၍ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“ဒီလိုလုပ်ကြဗျာ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ကျုပ်ဆီကို ခဏခဏမလာနိုင်ဘူး။ ယတြာချေရမယ့်ကိစ္စတွေကလည်း တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုရှိနေကြဗျာ။ အဲဒီတော့ အလွယ်တကူ ချေလို့ရမယ့် ကျုပ်ရဲ့နည်းကလေးကို ပြောပြလိုက်ပါမယ်။ အဲဒါလေး မှတ်ထားကြပေတော့။ ပထမဆုံးသိထားရမှာက ယတြာချေရမယ့် အောက်ခံပစ္စည်းဖြစ်တယ်။ အဲဒါက (၁) ကြွေပန်းကန်၊ (၂) ကြွေရည်သုတ်ခွက်၊ (၃) ကြွေရေခွေးကရာ၊ (၄) ဓာတ်ဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်လျှင် ကိုတင်အေးက -
“အဲဒီပစ္စည်းတွေက ဘာတွေလဲ”
ဟု မေးလေ၏။

“အဲဒါတွေကို ကျုပ်တို့ပညာမှာ နဝင်းဓာတ်ခံ ပစ္စည်းလို့ခေါ်တယ်။ ဥပမာ ကြွေပန်းကန်ဆိုပါတော့ ကြွေ ၂၊ ပန်းက ၅၊ ကန်က ၂ ပေါင်းလိုက်ရင် ၉ ရတယ်။ နောက်တစ်ခုက ကြွေရည်သုတ်ခွက်က ကြွေက ၂၊ ရည်က ၈၊ သုတ်က ၆၊ ခွက်က ၂၊ ပေါင်းလိုက်ရင် ၁၈ ရတယ်။ နောက်တစ်ခု ကြွေရည်ကရာ၊ ကြွေက ၁၊ ရေက ၈၊ ခွေးက ၇၊ ကက ၂၊ ရားက ၈၊ ပေါင်းလိုက်ရင် ၂၇ ရလိမ့်မယ်။ ဓာတ်ဘူးကျတော့ ဒီအတိုင်းလုပ်လို့မရဘူး။ ယတြာချေတဲ့ လူရဲ့ဓာတ်ပုံ ကပ်ထားရမယ်။ အဖုံးဖွင့်ပြီး ထီးဖြူတစ်လက် စိုက်ထားရတယ်။ အတိုကတော့ ဓာတ်ဘူး၊ ဓာတ်ပုံ၊ ထီးဖြူပေါ့ဗျာ။ ဓာတ်ပူးကလည်း ၇ + ၅ ဆိုတော့ ၁၂ ရတယ်။ ဓာတ်ပုံကလည်း ၁၂ ရတယ်။ ထီးဖြူကလည်း ၁၂ ရတယ်။ ၁၂ သုံးလီဆိုတော့ ၃၆

ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီမှာ တစ်ခုလုပ်စရာ ရှိတာက ကြွေပန်းကန်ကို ယတြာချေတော့မယ်ဆိုရင် “နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒဿ” ၉ ခေါက်ရွတ်ထားရမယ်။ ကြွေရည်သုတ်ခွက်ကို ယတြာလုပ်မယ်ဆိုရင် ၁၈ ခေါက် ရွတ်ထားရတယ်။ ကြွေရေခွေးကရာ၊ ယတြာလုပ်မယ်ဆိုရင် ၂၇ ခေါက် ရွတ်တထားရမယ်။ ဓာတ်ဘူး၊ ဓာတ်ပုံ၊ ထီးဖြူ သုံးမျိုးပေါင်းကို ယတြာလုပ်မယ် ဆိုရင် ၃၆ ခေါက် ရွတ်ထားရမယ်။ အဲဒါလုပ်ပြီးရင်တော့ ယတြာချေဖို့ နဝင်း ဓာတ်ခံပစ္စည်းတွေအတွက် လုပ်စရာပြီးပါပြီ။ အဲဒီယတြာ လုပ်တဲ့အခါမှာ နေ့ရွေးရပါတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့ သားသမီး လုပ်မယ်ဆိုရင် စနေနေ့မှာ လုပ်ရတယ်။ စနေသားသမီး လုပ်မယ်ဆိုရင် တနင်္ဂနွေနေ့မှာလုပ်ရတယ်။ တနင်္လာသား သမီးကလုပ်မယ်ဆိုရင် ကြာသပတေးနေ့မှာ လုပ်ရတယ်။ ကြာသပတေးသားသမီးအံတွက် လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ တနင်္လာနေ့မှာ လုပ်ရတယ်။ အင်္ဂါသားသမီးတွေအတွက် လုပ်မယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေမှာ လုပ်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူး ညနေမှာမွေးတဲ့ ရာဟုသားသမီးဆိုရင် အင်္ဂါနေ့မှာ လုပ်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးအတွက် လုပ်မယ်ဆိုရင် သောကြာ နေ့မှာလုပ်ရမယ်။ သောကြာသားသမီးအတွက် လုပ်မယ် ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ လုပ်ရမယ်။ ဒီမှာ အဓိက မှတ်ရမှာက အင်္ဂါသားသမီးအတွက်ပဲ။ သူက အင်္ဂါသားသမီးအတွက်ပဲ။ သူက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေမှာ လုပ်ရမယ်။ ညနေဆိုတာ နေဝင် ချိန်ပေါ့။ နေလုံးပျောက်ရင် ရပါပြီ။ ကျန်တဲ့ နေ့သားသမီး တွေအတွက်တော့မနက်ပိုင်းပေါ့။ မနက် ၉း၄၅ နာရီမှာ လုပ်ရမယ်။ ထမင်းစားပွဲအပိုင်းကို ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ချပြီး ကြွေရည်သုတ်ခွက် သူ့ဘေးက ကြွေပန်းကန်၊ သူ့ဘေးက ဓာတ်ဘူး၊ သူ့ဘေးက ကြွေရေခွေးကရာကို အတန်းလိုက် စီထားရမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလျှင် ကိုဋေရက -
“ဖြည်းဖြည်းပြောပါဗျာ။ ကျုပ်တို့က လိုက်ရေးပြီး မှတ်ရမှာ။ ခေါင်းနဲ့မှတ်လိုက်ရင် ခင်ဗျားခြံကထွက်သွားတာ နဲ့ အားလုံးမေ့သွားမှာ”
ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ် ပြောသမျှကို လိုက်၍ ရေးမှတ်ကြလေ၏။ မအေဘီကမူ ကက်ဆက်ဖြင့် ဖမ်းလေ၏။

“ပထမဦးဆုံး ကြွေပန်းကန်ပြားထဲမှာ ဘယ်ပန်းပဲ

ဖြစ်ဖြစ် ပန်းအဖြူရောင် ၉ ပွင့်ထည့်ရမယ်။ ပြီးတော့ ကြော်ရည်သုတ်ခွက်ထဲမှာ ခွက်သေးသေးလေးနဲ့ ရေ ၁၈ ခွက် ခြင်ပြီး ထည့်ရမယ်။ ဓာတ်ဘူးထဲမှာတော့ ဘာမှ ထပ်ပြီး မထည့်ရဘူး။ ဓာတ်ဘူးအဝမှာ ပါးစပ်နဲ့တော့ပြီး 'ဗေဒဝိဇ္ဇာ စောင့်ရှောက်ပါ' လို့ ပီပီသသ ၃၆ ခွန်းဆိုရမယ်။ ကြော်ရေ နွေးခရားကိုဆော့ အဖုံးဖွင့်ပြီး ရောင်စုံကြက်လျှာ ၂၃ ခု စိုက်ထားရမယ်။ အဲဒီကြက်လျှာပေါ်မှာ ကိုယ်အလို ရှိတဲ့ ကိစ္စကို ပီပီသသရေးထားရမယ်။ အဲဒါပြီးတော့ ဘုရားရှိခိုးပြီး အဲဒီယတြာပစ္စည်းတွေကို ဘုရားကိုလှူဒါန်းရ မယ်။ ပြီးတော့ 'နမောတဿ ဘဂဝတော' ဆိုပြီး ပုတီး တစ်လုံးချနဲ့ ပုတီး သုံးပတ်စိပ်ရမယ်။ 'နမောတဿ အရဟတော' ဆိုပြီး ပုတီး တစ်လုံးချ။ ပုတီး သုံးပတ်စိပ်ရ မယ်။ 'နမော တဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ' ဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံး ချနဲ့ ပုတီး သုံးပတ်စိပ်ရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ 'နမော တဿ ဘဂဝတော အရ ဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ' ဆိုပြီး အစအဆုံး ဆိုပြီး ပုတီး တစ်လုံးချနဲ့ ပုတီး သုံးပတ်စိပ်ရ မယ်။ အားလုံး ၁၂ ပတ်ပေါ့။ အဲဒီလိုနေ့စဉ်မှန်မှန် ၁၂ ပတ် စိပ်ရမယ်။ အဓိဋ္ဌယန်ယူတာကတော့ မနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်ပေါ့ဗျ။ ဒါပေမယ့် ပုတီးစိပ်တာကတော့ ကိုယ် အားတဲ့အချိန်ကို ရွေးပြီးစိပ်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ၃၆ ရက်ပြည့် အောင်စိပ်ရမယ်။ အဲဒီ ၃၆ ရက်အတွင်းမှာလည်း သက် သတ်လွတ်လစားတာတို့၊ အရက်သောက်လေ့ရှိသူတဲ့သူ က အရက်မသောက်ဘဲနေတာတို့၊ လောင်းကစားနေ့စဉ် လုပ်တဲ့လူက လောင်းကစားလုပ်ခြင်းတို့ ဖြတ်ထားတာတို့၊ ယတြာအောင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ဘက်က ပေးဆပ်စရာ၊ အနစ်နာခံစရာတစ်ခုခု ပေးဆပ်အနစ်နာခံတဲ့ သဘော တော့ ပါသင့်တယ်။ အဲဒီယတြာချေလိုက်ရင် ယတြာဟာ ထိထိရောက်ရောက် အစွမ်းပြပါလိမ့်မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က လေးလေးနက်နက်ပြောလိုက်ရာ ကိုငွေရ က -

“ကျုပ်လည်းဗျာ ဗေဒင်သာ ဟောမစားတာပါ။ ဒီပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ သင်တန်းတွေလည်း တက်ဖူးပါတယ်။ ဆရာတော်တော်များများဆီမှာလည်း သင်ဖူးပါတယ်။ ဒါမျိုး မတွေ့ဖူးပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

“ခင်ဗျား မတွေ့ဖူးဘူးဆိုတာ ယုံကြည်ပါတယ်။

ခင်ဗျားတွေ့ဖူးတာ မသိတာနဲ့တော့ မဟုတ်ဘူးလို့ မပြော နဲ့နော်။ ယတြာချေနည်းတွေက အများကြီးရှိတာ။ ကိုယ်နဲ့ မတူတာနဲ့ မဟုတ်ဘူးလို့ မပြောနဲ့။ ဒီနည်းက ကျုပ်လုပ် ထားတာမဟုတ်ဘူး။ ရှေးက တတ်ကျွမ်းတဲ့ဆရာတွေ လုပ်သွားတာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ကိုငွေရက -
“အဲဒီလို မပြောပါဘူးဗျာ။ မသိဘူးလို့ပဲ ပြောတာ ပါ”

ဟု ပြန်၍ဝန်ခံလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုသိန်းလွင်က “ဘဲသားဟင်းနဲ့လည်း ထမင်းစားရပြီးပြီ။ ယတြာ ချေနည်းလည်း အသေးစိတ်ရပြီ။ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ်ချေရုံ ပဲ။ ကဲ ... အဲဒီတော့ ဆရာသမားကို နှုတ်ဆက်မယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ပြန်မယ်”

ဟုဆိုကာ နှုတ်ဆက်ကြကုန်၏။

ထိုသို့နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ၎င်းတို့အား ဘောလုံး ကားဂိတ်အထိလိုက်ပို့ရန်ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ တပည့်လေးတစ်ဦးကို မောင်းစေ၍ မော်တော်ကားဖြင့် ၎င်းတို့ ငါးဦးအား ဘောလုံးကားဂိတ်သို့ လိုက်ပို့ခဲ့လေ၏။ ထိုသူတို့ သည် ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူးတင်စကားပြောကြ၏။ ကျွန်ုပ် ပြောသည့်နည်းဖြင့် ယတြာချေမည်ဟုလည်း ပြော ကြ၏။ နောက်တစ်ပတ်တွင်လည်း လာကြဦးမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောကြ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုငွေရက -

“နောက်အပတ်လာမယ်ဗျာ။ ထမင်းလည်းကျွေးပါ။

ဒါပေမယ့် အုန်းနို့တွေ၊ ဘာတွေမလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ အသက် လေးဆယ်ကျော်ရင် သွေးတိုးရှိတဲ့ လူကများတယ်ဗျာ။ စား လို့ကောင်းတာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ ရောဂါအတွက်ကတော့ မကောင်းဘူး အာစရီရေ”

ဟုပြောရင်း ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်သွားကြ လေတော့သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ
မင်းသိင်္ခ

ပိဋကတ်ထံမှ ဂမ္ဘီရ (၆)

■ သကျဝံသ

နတ်ပြည်၌ တရားဆုံးဖြတ်ပုံ

နတ်ပြည်တွင် သားမယား၊ ရံရွှေတော်၊ ကျေးကျွန်၊
ပိုင်ဆိုင်မှုစပ်လျဉ်း၍ တရားဆုံးဖြတ်ပုံ တရားစီရင်ပုံကား
အောက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြသည်။

- ၁။ ဗိမာန်ရှင်၏ရင်ခွင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာပါက သား
တော်၊ သမီးတော်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။
- ၂။ အိပ်ရာထက်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နတ်
သမီးကို မယားဟုသတ်မှတ်သည်။
- ၃။ အိပ်ရာဘေးတွင် ဖြစ်ပေါ်လာပါက ရံရွှေတော်
ဟုသတ်မှတ်သည်။
- ၄။ ဗိမာန်အတွင်းတစ်နေရာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာပါ
က ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ရမည့် ကျေးကျွန်
အစေခံဟု သတ်မှတ်သည်။ အထက်ပါလေး
ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှုအခင်း တရားဖြစ်
စရာ မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါး ...
- (က) နတ်ဗိမာန်နှစ်ခုကြား၊ သုံးခုကြား၊ လေးခု
ကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်လာပါက အနီးဆုံး ဗိမာန်
ရှင်နတ်သားက သိမ်းပိုက်ရန် သိကြားမင်း
က ဆုံးဖြတ်ပေးရသည်။
- (ခ) အနီးကပ်ဆုံး အကွာအဝေးချင်း တူညီနေ
ပါက နတ်သမီး မျက်နှာမူနေသည့် ဗိမာန်
ရှင်က သိမ်းပိုက်ရန် သိကြားမင်းက ဆုံး
ဖြတ်ပေးသည်။
- (ဂ) နီးလည်းမနီး၊ ဗိမာန်ကိုလည်းမကြည့်ဘဲ ဖြစ်
ပေါ်လာပါက သိကြားမင်းက သိမ်းပိုက်ရ
သည်။ ဤသည်မှာ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍
နတ်ပြည်တွင် တရားဆုံးဖြတ်ပုံပင် ဖြစ်တော့
သည်။ (သုတ်မဟာဝါ၊ ၄၊ နာ-၂၉၇-၂၉၈)

ထလေးလုံးဂါထာ မှတ်သားစရာ 'ထ' လေးလုံး ဂါထာ

အာရမ္မထ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
ဓုနာထ မစ္စုနောသေနံ၊ နဠာဂါရံဝကုဉ္ဇရော။
လွန်ခဲ့သော ၉၁ ကမ္ဘာထက်တွင် သီခီဘုရားရှင်

ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုသီခီဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝက အစုံကား
အဘိဘူနှင့် သမ္ဘဝမထေရ်မြတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ သီခီမြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန် မရောက်သေးမီ လက်ယာ
တော်ရံ အဘိဘူမထေရ်မြတ်လို့ ခေါ်တော်မူ၍ ဗြဟ္မာပြည်
သို့ ကြွတော်မူ၏။ ဘုရားရှင်သည် အဘိဘူမထေရ်မြတ်ကို
တရားဟောရန် တိုက်တွန်းသောကြောင့် မထေရ်မြတ်သည်
ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား တရားဟောတော်မူသည်။

ထိုအခါဗြဟ္မာတို့သည် “ဘုရားရှင်၏ရှေ့တော်၌
တပည့်ဖြစ်သူက တရားဟောနေပါကလား”ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့
ကြသည်။ ထိုအခါ သီခီဘုရားရှင်သည် မထေရ်မြတ်အား
“အို ... ရဟန်း၊ ဗြဟ္မာတို့ထိတ်လန့်အောင်ပြုလော့”ဟု
မိန့်တော်မူလေသည်။ အဘိဘူမထေရ်သည် ကိုယ်ထင်ရှား
ပြုလျက် တရားဟော၏။ ကိုယ်ကိုဖျောက်၍ တရားဟော
၏။ ကိုယ်အထက်ပိုင်းကိုဖော်ကာ၊ ကိုယ်အောက်ပိုင်းကို
ဖျောက်၍ တရားဟောရာ ဗြဟ္မာတို့သည် အံ့ဩချီးမွမ်းကြ
လေသည်။

အဘိဘူမထေရ်သည် ဗြဟ္မာပြည်မှနေ၍ စကြဝဠာ
တိုက်တစ်သောင်းမှ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ကြားအောင် ဟော
ကြားနိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီးလျှင်
ထလေးလုံးဂါထာနှင့် တွဲဖက် ဂါထာ နှစ်ဂါထာတို့ကို ဟော
ကြားတော်မူလေသည်။ တရားဟောပုံကား

- (က) မထေရ်မြတ်သည် နီလကသိုဏ်းကို ဝင်စားတော်မူလျက် စကြဝဠာတစ်သောင်းလုံး အမိုက်မှောင်ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူလေ၏။
- (ခ) ဤအမိုက်မှောင်ကား... အဘယ်သို့သော အမိုက်မှောင်ပါနည်းဟု လူနတ်မြဟွာတို့ ဆင်ခြင်သည့်အခါ မထေရ်မြတ်သည် သြဒါတကသိုဏ်းကို ဝင်စားတော်မူ၏။ အလင်းရောင်ဖြစ်သင့်သည့်အရပ်တို့၌ အလင်းရောင်ရအောင် ဖန်ဆင်းတော်မူပြန်သည်။
- (ဂ) လူနတ်မြဟွာတို့သည် ဤအလင်းရောင်ကား အဘယ်သို့သော အလင်းရောင်ပါနည်းဟု ကြည့်ရှုပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် မထေရ်မြတ်သည် မိမိကိုယ်ကို တန်ခိုးဖြင့် ပြတော်မူ၍ ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုဟောကြားတော်မူသည်။ ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောသကဲ့သို့ပင် လူနတ်မြဟွာတို့၏အနိဗ္ဗံ မထေရ်မြတ်ကိုဖူးမြော်ရပြီး တရားတော်ကို နာယူကြရလေသည်။

ဘုရားရှင်နှင့် မထေရ်မြတ်တို့ လှူပြည်အရုဏဝတီ ခြုံတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလာပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တို့အား “အဘိဘူမထေရ်မြဟွာပြည်မှ ဟောကြားသော တရားတော်ကို နာကြားရလေ့လား” ဟုမေးတော်မူရာ ရဟန်းတို့သည် ကြားနာရပါကြောင်း လျှောက်ထားကြပြီး ထိုဂါထာနှစ်ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြကြကုန်သည်။ ဤသည်မှာ ထလေးလုံး ဂါထာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်သားစရာ အချက်တို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ ပါ၊ နာ-၁၅၇-၁၅၈-၁၅၉။
ဌ၊ ၂၈၄၊ အရုဏဝတီသုတ်)

ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါး

ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဖွားမြင်တော်မူသည့်အခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့ကို သိထားသင့်သောကြောင့် ဖော်ပြပါဦးမည်။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့သည်တား -

- ၁။ ဖွားမြင်ပြီးခဏမှာပင် ညီညွတ်သော ခြေအနံဖြင့် ရပ်တော်မူ၏။ ဣဒ္ဓိပါဒိလေးပါးတို့ကို ရရှိမည့် ပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ၂။ မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာတော်မူခြင်းသည် လူအပေါင်းကို လွှမ်းမိုး၍ ကြံသွားခြင်း၏ ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ၃။ ခုနစ်ဖဝါး လှမ်းကြွတော်မူခြင်းကား ဗောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါး တရားမြတ်ရတနာကို ရရှိတော်မူမည့် ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ၄။ နတ်တို့ သီးဖြူဆောင်းမိုးပေးခြင်းသည် အဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ထီးကိုရရှိတော်မူမည့် ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်၏။
- ၅။ မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကိုရရှိခြင်းကား ဝိမုတ္တိငါးပါးဖြင့် ကိလေသာအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်း၏ ပုဗ္ဗရှေ့ ပြေးနိမိတ် ဖြစ်၏။
- ၆။ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူခြင်းကား အဝိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိ မြင်တော်မူနိုင်သည့် ‘အနာဝရဏ’ ဉာဏ်တော်ကို ရရှိမည့် ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်၏။
- ၇။ ရဲတင်းသောစကားကို ပြောဆိုတော်မူခြင်းသည် သူတစ်ပါးတို့ မဖြစ်စေနိုင် မဟောကြားနိုင်သော တရားဦး မဗ္ဗစကြာကို ဟောကြားတော်မူမည့် ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်၏။
- ၈။ ဤဘဝကား ငါ၏ နောက်ဆုံးဘဝတည်းဟူသော ‘အနုပါဒိသေသ’ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူမည့် ရှေ့ပြေးနိမိတ် ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ အလောင်းတော် ဖွားမြင်တော်မူသည့်အခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါးတို့ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ (သုတ်မဟာဝါ၊ ဌ၊ နာ-၃၁။)

ဘာသာရေးဗဟုသုတ ကြွယ်ဝကြပါစေ

မိ

■ ဒေသင်မြင့်မြတ် (ပြည်ရွှေဘို)

ကိုယ်တော်မှာ ဝိသုံးကြိမ် ဆိုခဲ့ဖူးသောကြောင့် သံယာဂီစ္စ အတော်အတန် နားလည်၏။ သို့သော် ဒုလ္လဘာ သံယာတော်များနှင့် ပေါင်းရ သင်းရ ဆက်ဆံရသောအခါ၌ ယင်းတို့သည် လူ့ဘဝ၌ နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် ကျင်သည် ခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ သံယာတော်တို့၏ ကောင်းတော်ကြီးသို့ ရောက်လာသော အခါ၌မှ လူလိုလို၊ ရဟန်းသံယာလိုလို လူလိုပြောလိုက်၊ ရဟန်းသံယာလို ပြော

လိုက်နှင့် ဗမာစကားကြား အင်္ဂလိပ် စကားထည့်ညှပ်၍ ပြောသလို အတော်ကို နားထဲ အဆင်မပြေရှိတတ်လေ၏။
“ကိုယ်တော်ဘွဲ့က ဘာလဲ”
ဟု ဒုလ္လဘာအသစ်ကလေး (မနေ့ကမှ သယ်န်းစည်းသူ)ကို ကိုယ်တော်က မေးလိုက်သည်။
“ကျွန်တော်ဘွဲ့က အရှင်သူနွဲ့ရ ဝါ”
ဟု ၎င်းကဖြေသည်။ သူ့အဖြေ

ကြောင့် ကိုယ်တော်ပြုံးမိ၏။
“တပည့်တော်ဘွဲ့က အရှင်သူနွဲ့ရ ဝါဘုရား”
ဟု မြေရမည့်အစား ကျွန်တော်ဟု သုံးနှုန်းလိုက်သောကြောင့် ဗမာစကားကြား အင်္ဂလိပ်စကား ညှပ်ပြောသလို ကပြားစကားဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။
“ကိုယ်တော်က ဘုန်းကြီးလေ။ ဘယ်နယ် ကျွန်တော်လို ပြောနေတာ

လဲ။ တပည့်တော်လို့ ပြောမှပေါ့ ကိုယ်တော်ရဲ့”

ဟု ကိုယ်တော်က ၎င်းဒုလ္လဘအား စကားအသုံးအနှုန်းမှန်အောင် တည့်ပေးလိုက်၏။

တကယ်တော့ ဒုလ္လဘတိုင်း ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အဆန်းတော့မဟုတ်ပေ။ ဒုလ္လဘတိုင်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်လည်း ဒုလ္လဘဘဝတုန်းက ထိုသို့ပင် ကြုံဖူး၊ ပြောဖူး၊ မှားခဲ့ဖူးလေသည်။

ယခုဒုလ္လဘကား သူ့ဘဝမှာ ရဟန်း တစ်ခါမျှမခံခဲ့ဖူး၊ မဝတ်ခဲ့ဖူးဟု ဆို၏။

“ကိုယ်တော်ငယ်ငယ်က ရှင်ပြုဖူးလား”

ဟု ကိုယ်တော်က ၎င်းဒုလ္လဘအား တီးခေါက်မေးမြန်းကြည့်လိုက်ရာ ၎င်းက -

“ဟင်္ဂအင်း ရှင်မပြုခဲ့ဖူးဘူး။ ကျွန်တော်...အဲတပည့်တော် အခုမှဝတ်ဖူးတာ”

ဟု ၎င်းကဖြေသည်။ ထိုအဖြေသည် မှန်ပေလိမ့်မည်။

“ကိုယ့်တော့ အလုပ်အကိုင်က ဘာလဲ။ ဘာအလုပ်အကိုင်လဲ”

ဟု ကိုယ်တော်က ဆက်မေးရာ ၎င်းက -

“နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား ကပ္ပတိန် တစ်ယောက်ပါ”

ဟု ဖြေသည်။ သူ့ပုံက ကြည့်ရုံနှင့် အထက်တန်းစား ခေတ်ပညာတတ် တစ်ယောက်မှန် သိသာသည်။

“ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ကိုယ်တော်

ရဟန်းပြုတာလဲ။ ယတြာချေတဲ့သဘောလား။ ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်လား”

ဟု ကိုယ်တော်က သူ့ကိုမေးသည်။ သူက ဟက်ခနဲပြုံး၍ -

“တပည့်တော် မကွယ်မဂုဏ်ဘဲ အမှန်အတိုင်းဖြေရရင် ယတြာချေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး။ အရက်သောက်လွန်းလို့ အရက်မသောက်ဖြစ်အောင် အရက်လာနားတဲ့ သဘောပါ။ ကဗျာဆန်ဆန်၊ အနုပညာဆန်ဆန် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဘုရားဆီ အရက်လာလှူဇာပါဘုရား”

ဟု ပြောပြီး ပြုံးသည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူ့စကားကြောင့် ပြုံးဖြစ်မိလေ၏။ သူ့နားလည်သလိုပြောခြင်းဖြေခြင်းဖြစ်သည်ဟု သဘောပေါက်မိ၏။

“ကိုယ်တော်က တပည့်တော်နဲ့ တစ်ဆောင်တည်း အတူနေရမှာဆိုတော့ သူ့အကြောင်း၊ ကိုယ့်အကြောင်းတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းပါးပါးတော့ သိထားဖို့လိုမယ်နော်”

ဟု ကိုယ်တော်က သူ့ကို အကဲစမ်းသလို အကဲဖမ်းကြည့်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ သိထားဖို့လိုတာပေါ့”

ဟု သူကပြန်ဖြေသည်။ ဖြေရင်းက -

“ကိုယ်တော်က ရဟန်းဘဝနဲ့ ကြာပြီလား။ အရင်က ဘာလုပ်သလဲ မသိဘူး”

ဟု မေးသည်။

“မကြာသေးပါဘူး။ သုံးဝါပဲရှိသေးတယ်။ အရင်ကတော့ ဝတ္ထုရေးတယ်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းရေးတယ်”

ဟု ကိုယ်တော်က ပြောလိုက်လျှင် သူက အံ့သြသွားပုံရ၏။

“ကိုယ်တော်က အနုပညာသမားပဲ။ မထင်ဘူးဗျာ”

ဟု ရဟန်းသုံးစကားမဟုတ်သော လူတို့၏ စကားအသုံးအနှုန်းအတိုင်း သူပြော၏။

“မထင်ဘူးဗျာ မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ မထင်ဘူးကိုယ်တော်လို့ လုပ်ခဲပါ။ ကိုယ်တော့ကို စကားလိုက်သင်ဇာနေရတာ ပါဠိအဘိဓာန်တစ်အုပ် လောက်တယ်”

“အေးဗျာ... အဲ... မထင်ဘူး ကိုယ်တော်ရယ်။ တပည့်တော်က သူ့ငါလို ရိုးရိုးဘုန်းကြီးလို့ ထင်နေတာလေးစားပါတယ်ကိုယ်တော်”

ဟု သူက ပြောပြီး ရယ်သည်။ “ကိုယ်တော့ဘွဲ့က အရှင်သုန္ဒရီနော်”

“မှန်ပါ”

“တပည့်တော်ဘွဲ့က အရှင်ဝိမလ”

“တင်ပါ”

“ကိုယ်တော် တော်တော်ဟုတ်လာပြီ”

“ဘာဟုတ်တာလဲ ကိုယ်တော်”

“ဘုန်းကြီးအသုံးအနှုန်းတွေ နေလာလို့”

နှစ်ယောက်သား ပြုံးရယ်မိလို့ကြ၏။

ကိုယ်တော်မှာ တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်ဘဲ မျက်စိတွေကြောင်လှောင်ရုံ၏။ သင်္ဘောသားကိုသုန္ဒရကမူ ဇာနည်

www.burmeseclassic.com

ခေါ်နှင့် ငမိုးရိပ်ချောင်းက စက်သမ္ဗန်
ခုတ်မောင်းနေသလို တဖူးဖူး တဟူးဟူး
ဖြင့် အိပ်မောကျလျက်နေလေ၏။

သူ့ကိုကြည့်ပြီး “သင်ဘောသား
ပီသလိုက်တာ။ ဟောက်သံကိုက သင်ဘ
စက်သံအတိုင်းပဲ” ဟု စိတ်ထဲက ရေရွတ်
လိုက်မိသည်။ တစ်ညလုံး နံပြားဖိုထဲ
ဝင်ထိုင်နေရာသလို ကိုယ်တော့မှာ ခံစား
နေရလေ၏။ ပူလိုက်အိုက်လိုက်သည့်
ဖြစ်ခြင်း။ နွေမိန့်တပေါင်းကား နေပူည
ချမ်း မဟုတ်တော့။ နေပူညကြမ်း
တပေါင်းလသရမ်းကြီး ဖြစ်၍နေလေ
တော့သတည်း။

မအိပ်နိုင်ဘဲ မည်မျှကြာသွား
သည်ပင် သတိမထားလိုက်မိ။ မှေးခနဲ
အိပ်ပျော်သွားခိုက်မှာပင် သံချောင်း
ခေါက်သံကို ကြားလိုက်ရသလို အရှင်
သုန္ဒရ၏အသံကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း
ကြားလိုက်ရ၏။

“ကိုယ်တော် ကိုယ်တော် ထထ”

အရှင်သုန္ဒရ၏အသံက ချောက်
ချောက်ချားချား ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်ရှိ
လှဘိ။ ကိုယ်တော့တစ်ကိုယ်လုံးကို သူ
လက်စုဖြင့် လှုပ်နှိုး၍ အော်ပြောလိုက်
ခြင်းဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ပင် လန့်၍ ဖြန့်
ခနဲ ထလိုက်ရင်း -

“ကိုယ်တော် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။ သူက ထိတ်
လန့်ခြင်းမပြေပျောက်သေးဘဲ ပြူးတူး
ကြောင်တောင်ဖြင့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့်
လုပ်ကာ -

“မီး...မီး...မီးလောင်နေတယ်။
ကိုယ်တော်မကြားဘူးလား။ သံချောင်း

ခေါက်သံ။ ဒါ...မီးလောင်လို့ အချက်
ပေးတဲ့အသံပဲ။ ဘယ်နားမီးလောင်နေ
တယ် မသိဘူး။ ကိုယ်တော်လုပ်ပါဦး။
တော်ကြာ ဒီဘက် မီးဆက်ကူးရင်
တပည့်တော်တို့ ပြေးပေါက်ပိတ်နေဦး
မယ်”

ဟု သူက အလွန်အမင်း စိုးရိမ်
ပူပန်နေဟန်ဖြင့် ဆိုလေ၏။

သူ့အဖြစ်ကိုကြည့်၍ ကိုယ်တော်
အားပါးတရ ရယ်လိုက်မိသည် ထင်
သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်က -

“သိပ်လည်း ကြောက်မနေနဲ့ကိုယ်
တော်။ ဒီမီးက အမြဲလောင်နေတဲ့မီးပါ”

ဟု သူ့ကိုနှစ်သိမ့်ကာ ခပ်အေး
အေးပင်ပြောလိုက်၏။ သူက -

“အေးအေးဆေးဆေး လုပ်မနေနဲ့
ကိုယ်တော်။ သစ်ခေါင်းထဲခွဲတဲ့မီးလည်း
တစ်တောလုံးဖြန့်စေနိုင်တာပဲ။ တော်
ကြာ မီးကနီးလာပြီး ကျောင်းကိုပါ စွဲ
လောင်သွားရင် ပြာပုံထဲ အိပ်နေရဦး
မယ်”

ဟု ပြောကာ ထိုင်ရာမှ ဖြန့်ခနဲ
ထလိုက်သောကြောင့် ကိုယ်တော်က
သူ့လက်ကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ရင်း -

“ဒီမီးလောက်ကိုတော့ ကိုယ်
တော်တစ်ယောက်တည်းနဲ့တောင် ငြိမ်း
သတ်နိုင်ပါတယ်။ မပူပါနဲ့။ မျက်နှာ
အရင်သစ်လိုက်ပြီးမှ ကိုယ်တော်တို့၊
တပည့်တော်တို့သွားပြီး အဲဒီလောင်နေ
တဲ့ မီးကို သွားငြိမ်းသတ်ကြတာပေါ့။
ကဲ...ကဲ...မြန်မြန်လုပ် မျက်နှာသစ်”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ကိုယ်တော်
လည်း ကမန်းကတန်းပင် မျက်နှာသစ်

လေ၏။ သူလည်း သစ်လေ၏။ သူ့မှာ
မျက်နှာသာ ကမန်းကတန်းသစ်၍နေ
သော်လည်း သူ၏ မျက်စိအစုံတို့ကမူ
ဂနာမငြိမ် ဟိုကြည့်သည်ကြည့် စိတ်၌
လှုပ်ရှားနေကြောင်း သိသာ၏။

သံယာတော်များ သုတ်သုတ်ပျာ
ပျာဖြင့် ကျောင်းကြီးပေါ်မှ ဆင်းချလာ
ကြသည်ကိုမြင်လျှင် အရှင်သုန္ဒရက

“မြန်မြန်လုပ်ကိုယ်တော်။ ဟိုမှာ
သံယာတော်တွေ သွားနေကြပြီ။ တပည့်
တော်တို့ မီးသတ်ဖို့ နောက်ကျနေဦး
မယ်”

ဟု သူက လောနေပြန်၏။

“ဖြည်းဖြည်းပေါ့ကိုယ်တော်”

ဟု ဆိုကာ သူတို့ ဆွမ်းစား
ဆောင်သို့ရောက်တော့ သံယာတော်များ
စားပွဲခုံများ၌ အသီးသီးထိုင်၍ ဆွမ်းစား
နေကြသည်ကိုတွေ့လျှင် သူတော့တည
ဖြင့် ကိုယ်တော်ဘက် လှည့်၍ကြည့်၏။
ကိုယ်တော်က ဟက်ခနဲပြူးလိုက်ပြီး

“စောစောက သံချောင်းခေါက်
တာက အပြင်မီးမဟုတ်ဘူး။ အပြင်မီး
လောင်လို့ ခေါက်တာမဟုတ်ဘူး။ ဟော
ဒီ အတွင်းမီး...ဟောဒီဝမ်းမီးကိုပြော
တာ။ အဲဒီဝမ်းမီးငြိမ်းသတ်ဖို့ အချက်
ပေးတဲ့သံချောင်းခေါက်သံပဲ ကိုယ်တော်
ရဲ့”

ဟု ကိုယ်တော်က ဝမ်းစိုက်ကို
လက်ဖြင့်ပုတ်၍ ပြလိုက်လေသတည်း။

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို)

တိမ်တောက်ဆည်းဆာ အလှေများ

မောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် “သက်ကြီးရွယ်အိုများဆိုင်ရာ ဥပဒေ”ကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ သက်ကြီးရွယ်အိုဆိုသည်မှာ အသက် ၆၀ နှင့် အထက်ရှိသော မြန်မာနိုင်ငံသားကိုဆိုပြီး အိုမင်းမစွမ်းဆိုသည်မှာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ သို့မဟုတ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့တဲ့ပြီး တစ်ပါးသူ၏ အကူအညီမပါဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ရပ်တည်နိုင်ခြင်းမရှိသော သက်ကြီးရွယ်အိုကို ဆိုသည်။

စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး စောင့်ရှောက်မှုများအပြင် ရသင့်ရလိုက်သည့် လူသားအခွင့်အရေးများကို မြန်မာ့လူမှုစီးပွားဘဝနှင့် ကိုက်ညီစွာ ခံစားခံစားနိုင်ရေးအတွက် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ ၅၁ သန်းကျော်အနက် ၅ သန်းနီးပါးနှင့် ညီမျှသော ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ ဘိုးဘွားများဖြစ်ကြသဖြင့် လူ ၁၁ ဦးတွင် တစ်ဦးကျော်မှာ အသက် ၆၀ နှင့်အထက် သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဖြစ်နေသည်။ အသိ

အမှတ်ပြုပြီး ဘိုးဘွားရိပ်သာပေါင်း ၈၁ ခုရှိ ဘိုးဘွားပေါင်း ၂၇၀၀ ကျော်ကို နိုင်ငံတော်၏ ဦးဆောင်မှု၊ အများပြည်သူ လှူဒါန်းမှုတို့ဖြင့် စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေးကုသရေး ရသင့် ရထိုက်သည့် အခြေခံအခွင့်အရေးများ ရရှိနိုင်ရန် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိနေသည်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သက်ကြီးရွယ်အိုများနေ့

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့် ၄၅ ကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီ လာခံကြီးက နှစ်စဉ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့ကို အပြည် ပြည်ဆိုင်ရာ သက်ကြီးရွယ်အိုများနေ့ ကျင်းပရန် သတ်မှတ် ခဲ့သည်။ လက်ရှိ ကမ္ဘာ့လူဦးရေသန်းပေါင်း ၇၃၀၀ ကျော် ရှိနေပြီး သက်ကြီးရွယ်အို အရေအတွက်မှာ ၈၄၁ သန်း ကျော် ရှိနေသည်။ နှစ်စဉ်လည်း တိုးတက်နေကြောင်း ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးက ခန့်မှန်းထားသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဘဝသာယာချမ်းမြေ့ရေးအတွက် အခြေခံမှု ငါးရပ်ကို ကုလသမဂ္ဂက ချမှတ်ထားကြောင်း မှတ်သားမိပါသည်။ ယင်းတို့မှာ အစီအစဉ်ကင်းပြီး လွတ်လပ် ခွင့် အပြည့်အဝရရှိရန် အပြန်အလှန် ကူညီဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိရန် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိရန် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ဖြည့် ခွယ်နိုင်ရန်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ရပ်တည်ခွင့်ရရှိရန်တို့ ဖြစ်သည်။ အခြေအမြင်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းများဖြင့် ချမှတ်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ သက်ကြီးရွယ်အိုများ

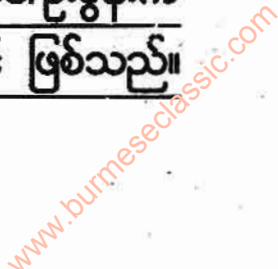
သက်ကြီးရွယ်အိုများအကြောင်း ရေးလျှင် မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ပထမဆုံးနှင့် စေတနာမေတ္တာအပြည့်ဖြင့် စနစ်တကျ စွမ်းစွမ်းတမ်း တူထောင်ခဲ့သော ပါရမီရှင်ကြီး အဘွားဒေါ်ဦး ဇွန်းက အဦးအစပင် ဖြစ်သည်။ ဘွားဦးဇွန်းသည် ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် မင်းကွန်းလူအိုရုံကို ပထမဆုံး တည်ထောင်ခဲ့သ ဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော် တိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ယင်းနောက် ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် သထုံ၊ ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ပေါင်းတည်၊ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်နှင့်ဆီကုန်နှင့် ၁၉၃၇

ခုနှစ်တွင် ပခုက္ကူလူအိုရုံများကို ထူထောင်ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အဘွားသက်တမ်းအတွင်း လူအိုရုံ ငါးရုံကို တည်ထောင်နိုင် ခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာ မိသားစု၊ ဆွေမျိုး၊ ပတ်ဝန်း ကျင်အတွက် သာမက နိုင်ငံတော် နိုင်ငံသားများနှင့် အမျိုး ဘာသာ သာသနာအတွက် ငယ်ရွယ်ပျိုမြစ်မှုများနှင့်အတူ ပေးဆပ်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အုတ်ဖိုမြို့ သရက်ပင်ကန်ရွာမှ အသက် ၁၂၃ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ဘွား သက်ရှည် အဘွားဒေါ်ထွေးမှာ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အသက် အကြီးဆုံးအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြောင်း မှတ်သားမိပါသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနည်းတူ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း သက်ကြီးရွယ် အိုဦးရေ နှစ်စဉ် တိုးတက်နေမည်ပင် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သက်ကြီးရွယ်အိုများ နေ့အတွက် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့က ချမှတ်ပေးခဲ့သော ဆောင်ပုဒ် မှာ "ဘိုးဘွားများအတွက် ရပ်တည်ဘို့၊ ပစ်ပယ်ခွဲခြားမှုများ ဆန့်ကျင်ဖို့" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အခမ်းအနားများကို နိုင်ငံတော် အဆင့်သာမက တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်နှင့် ရပ်ကွက် ကျေးရွာများပါမကျန် နှစ်စဉ် ကျင်းပနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ မိသားစုစောင့်ရှောက်မှု၊ ဌာနအခြေပြစောင့်ရှောက်မှုနှင့် ရပ်ရွာ

သက်ကြီးရွယ်အိုများအကြောင်း
ရေးလျှင် မြန်မာနိုင်ငံတွင်
ပထမဆုံးနှင့်
စေတနာမေတ္တာအပြည့်ဖြင့်
စနစ်တကျ စွမ်းစွမ်းတမ်း
တူထောင်ခဲ့သော ပါရမီရှင်ကြီး
အဘွားဒေါ်ဦးဇွန်းက
အဦးအစပင် ဖြစ်သည်။

သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊
သင်္ခါရလောကဟု ဆိုအပ်သော
လောကသုံးပါးအတွင်းရှိ
ခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်
မရပ်မနား ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း
အစဉ်ဖြစ်နေကြသည်။
သင်္ခါရဓမ္မမှန်သမျှသည်
ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်။

အခြေပြု သက်ကြီးရွယ်အိုစောင့်ရှောက်ရေး လုပ်ငန်းများ အထိပါ နိုင်ငံတော်တစ်နံတစ်လျား တိုးချဲ့နိုင်ရန် ဆက်လက် ကြိုးစားသွားကြပါဦးမည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဘဏ္ဍာနှစ်မှစ၍ လူမှုဝန်ထမ်း ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဦးစီးဌာန၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် အသက် ၉၀ ပြည့်ပြီးသူ နိုင်ငံသားတိုင်းအား လူမှုရေး ပင်စင်လစဉ်ငွေ ကျပ်တစ်သောင်းစီ အိမ်တိုင်ရာရောက် ထောက်ပံ့ပေးအပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းထုတ်ပြန်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ နတ်လူသာဓုခေါ်ရမည့် အစီအစဉ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သင်လည်း ကေနံမှချ အိုရမည်

သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊ သင်္ခါရလောကဟု ဆိုအပ်သော လောကသုံးပါးအတွင်းရှိ ခပ်သိမ်းကုန်တို့သည် မရပ်မနား ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း အစဉ်ဖြစ်နေကြသည်။ သင်္ခါရဓမ္မမှန်သမျှသည် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်။ ထိုရုပ်နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စမမြဲခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၊ အနတ္တ အစိုးမရခြင်းဆိုသည့် တရားသဘောကို မသိမှမဟာဖြင့် မေ့လျော့ထား၍မရ။ လူတိုင်း မလွဲမသွေ ကြံတွေးကြရမည် ကေနံဖြစ်သည်။ အချိန်တိုတောင်းစွာ လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်ခွင့်ရခြင်းဟူသော ဘဝတာအတွင်း

တရားသဘော နှလုံးသွင်းပြီး အတ္တပရ အကျိုးရှိရှိ နေသွားနိုင်ကြဖို့ ဖြစ်သည်။

ကတ္တမူပြုခြင်း၏ အစွန်းထွက်တန်ဖိုးများကြောင့် လူသားတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများနှင့်အတူ မေတ္တာတရား၊ အကြင်နာတရားနှင့် စာနာမှုတို့ ခေါင်းပါးနေကြသည်။ လူမှုဝန်ထမ်းများ လျော့ပါးလာနေကြသည်။ လူသားဖြစ်တည်မှု၊ လုံခြုံမှုများ ယိမ်းယိုင်လာပြီး ဆုတ်ကပ်တစ်ခုဆိုသို့ ဦးတည်နေချိန် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မြန်မာတို့၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု၊ မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ချစ်စရာ ရိုးရာဓလေ့များကြောင့် စေတနာဝန်ထမ်း သက်ကြီးရွယ်အို စောင့်ရှောက်မှုနှင့် ကုသိုလ်ဖြစ် ဘိုးဘွားရိပ်သာများ ထူထောင်သည့် အလေ့အထမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၁၀၀ ကျော်ကပင် ဖြစ်တည်ရှင်သန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောဖော်ကြားသည့် မဟာဝါပါဠိတော်ပါ "ယောဘိက္ခဝေ ဥပဋ္ဌဟေယျ" အရ ချစ်သားတို့ ငါတရားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးလိုသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂီလာနုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လုပ်ကျွေးသွားလော့ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရလျှင် "ငါသည် တစ်နေ့ အိုရမည်၊ နာရမည်၊ သေရမည် အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်" တရားအဆုံးအမနှင့်အညီ မမေ့မလျော့ မပေါ့သော လုံ့လဖြင့် နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်လျက် အဘက်ဘက်မှ လိုအပ်လျက် ရှိနေကြသော အိုမင်းမစွမ်း သက်ကြီးရွယ်အိုများအား လူလောကအလယ်တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာစွာ အသက်ရှင်နေထိုင်သွားနိုင်ရေးအတွက် မေတ္တာ၊ စေတနာ အခြေခံကာ ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် ပြည့်ဝစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြခြင်းဖြင့် ဘိုးဘွားများ၏ ဘဝနေဝင်ချိန်ကို တိမ်တောက် အလှဆင်ပေးကြပါရန် စေတနာရှေ့ထား ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

နနယ်ရုပ်ဆင်း ပျိုမြစ်ခြင်းကား အိုမင်းနောက်ဆုံး ရှိချေ၏။

မောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)

ကြံဖူးခဲ့သည့် ဆောင်းတစ်ည

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိနေစဉ်ကာလက ဖြစ်သည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဖေသတ်သားဘုရင် အဇာတ သတ်သည် မကြာမီကာလက မိမိကျူးလွန်ခဲ့ဖူးသော အကု သိုလ်ဒုစရိုက် မှုခင်းများကို တရေးရေး ပြန်ပြောင်းစဉ်းစား နောင်တတရား ပွားများကာ စိတ်နှလုံး မသာမယာဖြင့် အကာလ ညအခါ လေသာဆောင်ဘုံနန်းတွင် တစ်ဦးတည်း ဖုံးနေခဲ့၏။ ထိုအခါ လသာသော ကောင်းကင်ယံအထက်ဆီမှ မိမိအနီးသို့ တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားသွားလာနေသော အသွင် သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို လရောင်အောက်တွင် အမှတ်မထင် တွေ့ လိုက်ရသည်။ ယင်းသဏ္ဍာန်ကား အသွေးအသားကင်းမဲ့ပြီး ဦးပြည်ခေါင်းတုံးနှင့်။

အဝတ်အစားကလည်း သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင်မရှိ။ တကယ် ကြောက်မက်ဖွယ် အနိစ္စရုံသတ္တဝါ။ ရုတ်တရက်အားဖြင့် ထိုအရာကိုမြင်ပြီး ဘုရင်အဇာတသတ် ထိတ်လန့်ခဲ့သည် မှာ အမှန်။

ထိုသူသည် သူ့လမ်းသူ ဖြောင့်တန်းစွာမသွားသေး ဘဲ ရာဇာမင်းအား သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို မိတ်ဆက်သည့် ပုံနယ်စကားပင် ကြွယ်လိုက်ပါသေး၏။

ထိုသူသည်ကား အခြားမဟုတ်။ လူ့ဘဝမှ သေလွန် ခဲ့ပြီးသော ဗာရာဏသီပြည်သား စူဠသေဋ္ဌိသူကြွယ်ပင်ဖြစ် သည်။ သူသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတည်းဟူသော ရ တနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အလျဉ်းမသိ။ မကြည် ညီ။ လူအများအား ဝန်တိုကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ ယုတ်မာမှု များဖြင့် သဒ္ဓါတရားကင်းမဲ့စွာနေပြီး သေခဲ့၏။ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ယခုလို ရုပ်သွင်ဆိုးဝါး ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်ရကာ တစ် နယ်တစ်ကျေး ရပ်ဝေးမှ သမီးဖြစ်သူ ပေးလှူမည့် ဒါနအစုစု ကို သာဓုခေါ်ရန် သွားရောက်မည်အကြောင်း ဘုရင်အား

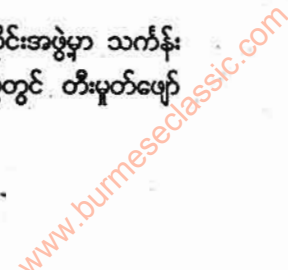
ပြောဆို၏။ ဤသည်ကား တစ်ချိန်သောကာလက ရှိခဲ့ဖူး သော ပြိတ္တာဇာတ်ကြောင်း။

မကောင်းဆိုးဝါး ပြိတ္တာဟူသည် ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ် က ကြားခဲ့ရသလောက် ခေါင်းကြီးကိုယ်သေးနှင့် လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းရာ သင်္ချိုင်းကုန်း၊ တောစပ်၊ ဇရပ် စသည်တို့တွင် လှည့်လည်ကျက်စားပြီး အညစ်အကြေးများ ကို ရှာဖွေစားသောက်ကာ လူတို့ကို ခြောက်လှန့်တတ်သည် ဟု လူကြီးများပြောသံ ကြားဖူးသည်။ ယခု ကျွန်တော်ကြုံ တွေ့ဖူးသည့် ပြိတ္တာကား တစ်ကောင်တည်းမဟုတ် နှစ် ကောင်ဖြစ်ပြီး ရှေးလူကြီးများပြောသည့် ခေါင်းကြီးကိုယ်သေး ပြိတ္တာမျိုးနှင့်လည်း လားလားမှမတူ။ ခေတ်မီပြိတ္တာဟု ဆိုရပါမည်။

မျက်ဝါးထင်ထင် နီးနီးကပ်ကပ် မြင်ခဲ့ရသည့် အချိန် ကား ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း မြို့တည်ပြီးစ ၁၀ နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၉၀ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ အေးချမ်းသော ဆောင်းတစ်ည သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ နေအိမ်မှာ ၂၈ ရပ်ကွက်၊ အောင်ရိပ် သာ(၂)လမ်း၊ အထက(၁) ကျောင်းကြီးနောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ကျောင်းဝင်းအတွင်း အုတ်နံရံမခတ်ရ သေး၍ အောင်ရိပ်သာလမ်းသွယ် (၁-၂-၃-၄) လမ်းများ အတွင်း နေထိုင်သူများမှာ တံတားထိပ် ဘတ်(စ်)ကားမှတ် တိုင်မှ လမ်းမတစ်ဖက်ခြမ်းကူး၍ အမှတ်(၁) အထက်တန်း ကျောင်းကြီးထဲမှ အချိန်မရွေး ဖြတ်လျှောက်ရင်း မိမိလိုရာ လမ်းများသို့ အချိန်တိုနှင့် ရောက်နိုင်သည်။ သခင်ထွန်း အုပ် ကတ္တရာလမ်းမှလာလျှင် ကွေ့ရကောက်ရသဖြင့် လမ်းပို လျှောက်ကြရ၏။

ထိုနေ့ညက ကျွန်တော်၏ တီးဝိုင်းအဖွဲ့မှာ သင်္ကန်း ကျွန်း အသင်းတိုက် ရွှေနားပန်ဘုရားပွဲတွင် တီးမှုတ်ဖျော်

ဖြေခဲပြီး နာရီပြန် နှစ်ချက်ခန့် ဝိုင်းသိမ်းလိုက်ရာ တီးဝိုင်း တူရိယာပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသော ကီဘုတ်၊ ခြောက်လုံးပတ်၊ စခွန်း၊ ဒဲရမ်၊ ပတ်မ စသည်တို့ကို လမ်းထိပ်မှ အငြိမ်းစား သစ်တောအရာရှိ ဦးကြည်လွင်ကိုယ်တိုင် သူ့ဂျစ်ကားကလေး ဖြင့် စေတနာ့ဝန်ထမ်း မောင်းပြီး ကြိုပို့လုပ်ပေးသည်။ သူက လည်း အဆိုအတီး ဝါသနာပါသူကိုး။

သခင်ထွန်းအုပ် လမ်းဆုံးခါနီးတွင် ထိုစဉ်က ရောမ အမှိုက်ပုံကြီးကလည်း မြင်မကောင်း ရှုမကောင်း ဟီးဟီးထ နေသည်။ ယင်ကောင်တွေက တလောင်းလောင်း၊ ခွေးသေ ကြောင်သေလျှင်လည်း စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ထိုနေရာတွင်ပင် လာ ပစ်ကြသည်။ ထိုနေရာကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မလွဲမသွေ ဖြတ် သန်းသွားလာရာသူများအဖို့ နာခေါင်း လက်ကိုင်ပဝါပီတီသွားမှ တော်ကာကျသည်။ ပလတ်စတစ်စ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်အစအန များအောက်မှ မြွေ၊ ကင်း၊ မြေကြွက်ကြီးများကလည်း မကြာ မကြာ ကတ္တရာလမ်းမပေါ်သို့ ထွက်လာတတ်ကြသေး။

ကျွန်တော်နှင့် ကားပေါ်တွင် ယာဉ်မောင်းပို့သူ ဦးကြည်လွင်အပြင် ကျွန်တော့်မြေး အောင်ဇော်ထက်ပါ အဖော်အဖြစ် ပါလာသည်။ ကျွန်တော်တို့ဂျစ်ကား သခင် ထွန်းအုပ်လမ်းထဲသို့ဝင်၍ အမှိုက်ပုံဘေး ဖြတ်မောင်းလာစဉ် အမှိုက်ပုံအတွင်း လူနှစ်ဦးကို ကားမီးရောင်အောက်တွင် ဘွား ခနဲ သွားတွေ့သည်။ နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဘောင်းဘီဖင်ကျပ်နှင့် တစ်ပိုင်ဖြတ် ဂျင်အင်္ကျီကိုယ်စီနှင့် ကိုယ်ကာယက ညှပ်ညှပ် သေးသေး မြင်းစီးဂျော်ကီပုံစံမျိုး။

တစ်ဦးက ကြွပ်ကြွပ်အိတ် အလတ်စတစ်စတို့ဖြင့် ညစ်ပတ်ပေကျံ တောင်လိုပုံနေသော အမှိုက်ပုံအတွင်း ဘေး စောင်းလှဲအိပ်နေရာမှ ကားမီးရောင်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ပြီး ခြေဆင်းထိုင်နေသည်။ ကျွန်တစ်ဦးက အမှိုက်ပုံထဲမှ အညစ် အကြေးများကိုဖြုတ် ရှာဖွေစားသောက်နေသည်။ နှစ်ဦးလုံး၏ မျက်နှာတွေက မျက်တွင်းဟောက်ပက် တကယ့်အရိုးစုပုံစံ အတိုင်း၊ ကြောက်မက်ဖွယ်လိလိ၊ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါ ဖြင့် သေခဲ့ကြသူများ ဖြစ်လေမလားမသိ။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကားဆရာက သူ့ဂျစ်ကားကို နောက်ပြန်လှည့်မောင်းသည်။ ကားပေါ်ပါလာသော မြေးဖြစ် သူက -

“ဘာ အမှိုက်ပုံမှာ ဘာတွေခွဲသလဲ”
ကျွန်တော်က -

“ငါတွေတာတော့ လူငယ်နှစ်ယောက်ထဲက အမှိုက် ပုံကြီးထဲ လှဲအိပ်နေတာရယ်၊ တစ်ဦးက ဖြူး ဂှာစားနေ တာရယ်”

“ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါပြောမလို့၊ မျက်နှာ ကြီးတွေကလည်း မျက်လုံးအိမ်မရှိ ဟောက်ပက်ကြီးတွေ၊ ဒီအချိန် ဒီအခါ ဒီနေရာမှာ တွေ့ရတာ လူတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး”
ထိုစဉ် ဦးကြည်လွင်က-

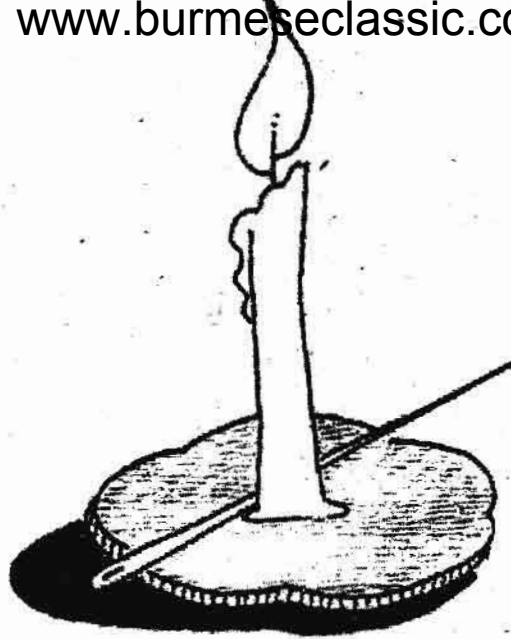
“ဟုတ်တယ် ဆရာချို၊ ကျွန်တော်လည်း ကောင်း ကောင်းမြင်လိုက်တယ်၊ ကျွန်တော့်အိမ်က ဒီလမ်းထိပ်လမ်း ပေါ်ကဆိုတော့ ညသန်းခေါင် ဒီနေရာက ခွေးအူသံတွေ ညစဉ်လိုလို ကြားနေရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဂရုမပြုမိခဲ့ဘူး”
အခုမှ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့မျက်နှာကြီးနှစ်ခုများ က... ပြောနေကြတယ်။ ကားပြန်လှည့်ပြီး တစ်ခေါက်ပြန်ကြည့် ကြရအောင်။ အနားကပ်လာလို့ကတော့ ကားနဲ့ကို တိုက်ပစ် လိုက်မယ်”

ကျွန်တော်တို့သုံးဦး စိတ်ထဲ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ဂျစ် ကားကို လမ်းထိပ်တွင်ကွေ့ပြီး မိနစ်ဝိုင်းကလေးအတွင်း ပြန် မောင်းကြည့်တော့ ယခင်တွေ့ခဲ့သည့် သတ္တဝါနှစ်ကောင်မှာ အစအနပင် ရှာမတွေ့ရတော့ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ခွေးအူသံ များကိုသာ အဆက်မပြတ် ကြားရပါတော့သည်။

ဤသည်ကား ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ပြိတ္တာဇာတ်လမ်း၊ ပြိတ္တာနှစ်ကောင်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရသူက ကျွန် တော်တို့မြေးအဖိုးနှင့် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးကြည်လွင်တို့ ဖြစ်ပါ၏။

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)
၀၉-၄၂၀၀၉၀၇၄

အပ်ချ မတ်ချ

(လုပ်ငန်းအဆင်ပြေ၍ အပ်ချ မတ်ချ ဖြစ်စေရန်)

ဇြိုးဟန်ကျော်(ကော်သ)

ညနေပိုင်းတစ်ခု၌ ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်ခန်းသိမ်းပြီး အထွက် ကျွန်ုပ်၏ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးဘမြင့်သည် ရေးကြီးသုတ် ဖျာဖြင့် လှေကားထစ်များကိုကျော်လွှားပြီး တက်လာနေသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်အား မြင်လိုက်သည်နှင့် -

“ငါတူ ပြန်တော့မလိုလား။ ဆိုင်ခန်းမပိတ်ပါနဲ့ဦး။ ဘကြီးမှာ ကိစ္စလေးတစ်ခု အရေးကြီးလို့ပါ”

ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်၏ရေမှ ပိတ်၍ရပ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဘာများ အရေးတကြီး ဖြစ်လာပြန်ပြီလဲ။ ကြီးကြီးရော နေကောင်းရဲ့လား”

ဟုမေးရင်း အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ဘကြီးသည် စည်းကမ်းအလွန်ကြီးသူဖြစ်၏။

တစ်ယူသန်ဆန်ပြီး အစွဲအလမ်းလည်းကြီး၏။ ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က သူ၏အိမ်၌နေပြီး ကျောင်းတက်ရ၏။ သူ၏အိမ်၌ မိသားစုအားလုံးအား တစ်နေ့တာပြုလုပ်ရမည့်တာဝန်နှင့် မိသားစုအမည်များကို အချိန်ဇယားဆွဲထားပြီး ဧည့်ခန်းမြင်သာသော နေရာ၌ ချိတ်ထား၏။

ကျွန်ုပ်အပါအဝင် မိသားစုအားလုံးသည် နံနက် ၄ နာရီတွင် အိပ်ရာမှ အားလုံးထပြီးသား ဖြစ်နေရ၏။ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးလျှင် အားလုံး ဘုရားခန်းသို့ ၄ နာရီခွဲတွင် ဝင်ရပြီး စုပေါင်း၍ ဝတ်ပြုကြရ၏။ နံနက် ၅ နာရီမှာ ကျောင်းသားမှန်လျှင် စာကျက်ရ၏။ ကျောင်းသားမဟုတ်သော ကြီးကြီးက နံနက်စာစားသောက်ရန် ဗဟိရကို စီစဉ်ရ၏။ ဘကြီး၏ သမီးကြီးနှစ်ယောက်က အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရ၏။ ကျွန်ုပ်က စာကြည့်စားပွဲ၌ ထိုင်ရ၏။ ဘကြီး

က တုတ်ကောက်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ပြီး ဦးထုပ်ဝိုင်းကို ဆောင်း၍ ဟန်ပါပါ လမ်းလျှောက်ထွက်၏။ နံနက် ၆ နာရီ ခွဲတွင် ဘကြီးသည် လမ်းလျှောက်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ရောက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် နံနက် ၇ နာရီ၌ စာကြည့်စားပွဲမှထပြီး ရေချိုး အဝတ်အစားလဲ၍ ကြီးကြီးစီစဉ်ပေးသော နံနက်စာကို စားရ ၏။ နံနက် ၈ နာရီခွဲတွင် ထမင်းချိုင့်ဆွဲ၍ အိမ်နှင့်မဝေးလှ သော ကျောင်းသို့ ခြေကျင်လျှောက်သွားရ၏။ ညနေ ကျောင်း မှပြန်လာလျှင်လည်း သူ၏စည်းကမ်းအတိုင်း ကိုယ်လက် လှုပ်ရှား အနားယူရပြီး ည ၇ နာရီထိုးလျှင် စာကြည့်စားပွဲ၌ ထိုင်ရ၏။ ည ၉ နာရီမှာနားပြီး မိသားစု ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြော ဖြစ်ကြ၏။ ၉ နာရီခွဲလျှင် အိပ်ရာဝင်ရ၏။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ် ၏ ဘကြီးအိမ်၌ နေရသော စည်းကမ်းတစ်စိတ်သာ ရှိသေး၏။

“ဘကြီး ကိစ္စရှိရင် ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာအင်္ကျီအညီ ပေးရမလဲ” ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်၏။ ဘကြီးက -

“မင်းအစ်မ သန့်သန့်မူတစ်ယောက် နယ်က ပစ္စည်း တွေရဖို့အတွက် ငွေကြိုပေးထားပြီး အခုချိန်ထိ အချိန်မီ ရောက်မလာတဲ့အတွက် စိတ်ပူပြီး မင်းဆီကို လွှတ်လိုက် တယ်။ အဲဒါ မင်း တွက်ချက်စစ်ဆေးပြီး ယတြာလေးဘာ လေး ပေးဖို့ပါပဲ” ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အစ်မဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းသန်းမူသည် ငရုတ်၊ ကြက်သွန်ပွဲရုံ ထောင်ထားသူဖြစ်ပြီး ပွဲရုံလုပ်ငန်း၏ ထုံးစံအတိုင်း ကြိုတင်ငွေ ထုတ်ပေးထားသည်များ ရှိ၏။ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်ပေါ်ချိန်၌ အချိန်မီ ပစ္စည်းမရောက်လျှင် ရင်တမမဖြင့် ဖောင့်မျှော်ရ၏။ ပွဲရုံလုပ်ငန်း လုပ်သူတိုင်း၏ စိတ်သောကတစ်ခုပင် ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အစ်မဖြစ် သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်များကိုယူပြီး ကျွန်ုပ်၏ တတ်ကျွမ်းထား သော ပညာရပ်များနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ တွက်ချက်ကြည့်၏။ အစ်မ၏အသက်မှာ ၆၄ နှစ်ဖြစ်၍ ရာဟုသက်ရောက်ဖြစ် နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဘကြီး အစ်မကို ပြောပြလိုက်ပါ။ နယ်ကပစ္စည်း တွေ အချိန်မီ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ယတြာကိုလည်း လုပ်ပါ” ဟု ပြောနေစဉ် ဘကြီးဖြစ်သူက

“ပွဲရုံလုပ်ငန်း ပိုပြီးအဆင်ပြေအောင်လည်း လုပ်ပေး ဝါဦး” ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ သေသေချာချာ ရေးပေးလိုက် ပါ့မယ်” ဟု ပြောရင်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးပေးလိုက်၏။

ပျဉ်ပြားငယ်တစ်ချပ်မှာ မိမိဖြစ်ချင်သော အကြောင်း အရာကိုရေးပါ။ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်မှာ ၎င်းပျဉ်ပြားကိုမှောက်ပြီး ပျဉ်ပြားပေါ်မှာ အင်္ကျီချုပ်သော အပ်တစ်ချောင်းတင်ပါ။ အပ် ချောင်းပေါ်တွင် မတ်စေ့ (၂၅)ပြားစေ့ တစ်စေ့တင်ပါ။ ထိုမတ် စေ့ပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်းပါ။ ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပစ္စည်းအမြန်ရောက်ပါစေ ဟု ကိုကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ ခုနစ်ရက်တိတိပြုလုပ်လျှင် အကြောင်း ထူးပါလိမ့်မည်။ ပွဲရုံမှာ ကြေးခေါင်းလောင်းငယ်တစ်လုံး ဆွဲ ထားပြီး မကြာခဏ တီးခတ်ပေးလျှင် ပွဲရုံလုပ်ငန်းလည်း ပို၍ အလုပ်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဟု ရေးပြီး ဘကြီးအား လှမ်းပေးလိုက်၏။ ဘကြီး ဖြစ်သူသည် ကျွန်ုပ်ရေးပေးလိုက်သော အကြောင်းအရာကို စေ့စပ်သေချာစွာ ဖတ်ပြီး -

“ငါတူ ပျဉ်ပြားငယ်တစ်ချက်က ဘယ်အရွယ်လောက် ကိုဆိုလိုတာလဲ။ မှောက်ပြီးထားရမယ်ဆိုတာလည်း မရှင်းဘူး” ဟု မေးရာ ကျွန်ုပ်က -

“ပျဉ်ပြားငယ်က ခြောက်လက်မ၊ ရှစ်လက်မ ပတ် လည်အရွယ်ဆိုရင် ရပါတယ်။ မိမိဖြစ်ချင်တဲ့ အကြောင်း အရာအခက်အခဲ ရေးထားတဲ့စာကို မှောက်ထားရပါမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဘကြီးဖြစ်သူက -

“ကြေးခေါင်းလောင်းငယ် ဆွဲတာကရော လူတိုင်း လုပ်လို့ ဖြစ်သလား။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လည်း ငါတူရ။ ဘကြီး ကို ရှင်းပြပါဦး” ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ခေါင်းလောင်းဆိုတာက တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးလေ။ ငွေ လာ၊ ငွေဝင်၊ လူခေါ်တဲ့မာတ်ပေါ့။ ငွေရွှင်စေချင်ရင် လူများ များ လာစေချင်ရင် ခေါင်းလောင်းလေးတစ်လုံး ချိတ်ထားပြီး လှုပ်နေပေတော့” ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ဘကြီးလည်း

“ငါတူဆီလာတာ ဘကြီး ဗဟုသုတတစ်မျိုးတိုးတယ်” ဟု ပြောရင်း မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးပြီး ပြန်သွား လေတော့၏။

ဖြိုးဟန်ကျော်(ကော်သ)

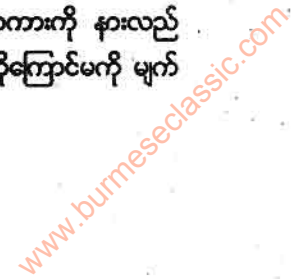
တူစုံသဘာဝ ထပ်တူမျှ၍

သောင်းဉာဏ်(ပန်းဖော်ကျွန်း)

လူသည် နတ်ဘုံနတ်ဘဝကို မလေ့လာသင့်။ လူ့ဘုံ လူ့ဘဝကို လေ့လာမှသာ လူ့လောက လူ့သဘာဝအမြင် အသိ တိုးပွားနိုင်ကြောင်း ရှေးပညာရှိများ ပြောစကားကို ကြားဖူးနားဝရှိရပါသည်။ ယခုအချိန်၌ မိမိမူကား နတ်မဟုတ် လူမဟုတ် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို လေ့လာနေမိ၍ မိမိအဖြစ် ကို ပြုံးမိပါသည်။ ကိုယ်တိုင် ခံစားချက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အာရုံခံစားမှုကို တိရစ္ဆာန်စိတ် ဝင်စားသည့် ဟုပင် ဆိုလိုချင်လောက်အောင် တုန်လှုပ်ခံစားရစေသည်မှာ မိမိ၏ မြေးမငယ် မွေးမြူစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးထားသော ကြောင်မတစ်ကောင်၏ ဆွဲငင်အားကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြေးမငယ်သည် သူမတို့အိမ်သို့ အလိုအလျောက် ရောက်လာသော ကြောင်မတစ်ကောင်ကို အစာကျွေးမွေးထား သည်။ မြေးတို့ထံသို့ အလည်တစ်ပတ်ခန့် သွားခဲ့ရာ ထို ကြောင်မ၌ ကိုယ်ဝန်အရင်းအမာရှိနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မြေးငယ် ကျောင်းသွားချိန်တွင် မိမိသည် အစာကျွေးသည့် တာဝန်ကို ယူထားသည်။ ဤအသက်အရွယ်တိုင် အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန် ခွေး ကြောင်တို့ကို စိတ်ဝင်စားကာ ကျွေးမွေးခြင်း မရှိသည့် မိမိအား ဤကြောင်မက ဆွဲဆောင်ကာ ကြောင် ဘဝကို လေ့လာစေပါသည်။ ကြောင်မသည် ထမင်း၊ ငါးဟင်း ရော နယ်ကျွေးသည်ကို မစား။ အသားကြော်၊ ငါးကြော်ကျွေး သည်ကိုလည်း မစား။ ကြောင်စာဟု ယနေ့ရောင်းနေသော အစာတစ်မျိုးကိုသာ စားသည်။ စားမကုန်သော လက်ကျန် အစာကိုပင် မစား၍ ကျန်လျှင် လွှင့်ပစ်ရသဖြင့် သင့်တော်ရုံ ထည့် ကျွေးရသည်။ စားလိုလျှင် လူအနီးသို့လာ၍ ညောင် ညောင်သံပေးကာ တောင်းတတ်ပြီး စားပြီးပါက လူအနီးသို့ ကပ်လေ့ မရှိကြောင်း မြေးမငယ်ပြောသဖြင့် သိရပါသည်။ သုံးလေးရက် ခန့်ကြာသော် မိမိမှာ ထိုကြောင်ကို မသိသော

လေ့လာမိကြောင်း သတိမူမိပါသည်။ အပေါ့အလေးစွန့်လျှင် အိမ်နောက်ဘက်မြေကြီး၌ စွန့်လေ့ရှိပြီး အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ပင် ကိုယ်ဝန်ရှိနေ၍ တက်ခြင်း၊ ဆင်းခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ အေးဆေးစွာ နားနေအိပ်စက်သည်။ မိမိရောက်သည့် အချိန် အတောအတွင်း ကိုယ်ဝန်ရှိခြင်းကြောင့်ဟု ထင်နေမိရာ မြေးမ ငယ်က ရောက်စကပင် ယနေ့ထိ သူ့စတိုင်က ဒီအတိုင်းပါ ဟု ပြောပါသည်။ သူမသည်လည်း ကြောင်ကို ပလူးပလဲ ချစ်ပုံမပြု။ ရောက်လာသောကြောင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် ကားသည်။ ကြောင်ရှိတော့ ကြွက်သက်သာသည့်သဘောမျှ ဖြစ်ပေမည်။ တစ်နေ့တွင် မိမိတစ်ဦးတည်း ဂျာနယ်တစ် စောင်ကို ဖတ်နေပါသည်။ ထိုကြောင်မသည် မိမိအနီးသို့ ရောက်လာကာ ညောင်သံပေးလိုက်၊ အိမ်နောက်ဘက် သို့သွားလိုက် အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်ပါသည်။ အစာတောင်း သည်ထင်၍ အစာထည့်ကျွေးသော်လည်း မစားချေ။ ညောင် ညောင်မည်၍ ရောက်ယက်ခတ်သဖြင့် သူ့သွားရာနောက်သို့ လိုက်သွားပါသည်။ မိမိအား ပြန်ကြည့်ပြန်ကြည့် အသံပေး လျက် အိမ်ခြံအဆုံး သီးခြားရှိသော အိမ်ငယ်ပေါ်သို့ တက် သွားပါသည်။ မိမိလည်း ထိုအဆောင်ပေါ်သို့ လိုက်ပါလျက်နှင့် သူ့အားကြည့်ရာ ထောင့်တစ်နေရာရှိ စက္ကူပုံးထဲသို့ ဝင်သွား ကာ မိမိအား ကြည့်နေပါသည်။ ထိုနေရာတွင် စက္ကူပုံးလွတ်၊ ပီနမ်အိတ် စသည့် တိုလိုပိုလိုများထားရှိသော စတီခန်းသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ ကြောင်မ ဝင်သော စက္ကူပုံးအဖုံးမှာ တံခါး သဖွယ်ဖြစ်နေသော ဘေးစောင်းအနေအထားဖြစ်၍ ကြောင်မ ၏ မွေးဖွားရာ နေရာရှာတတ်ပုံကို သတိထားမိပါသည်။ ကြောင်မက ကလေးမွေးတော့မည်ဟု မိမိအား အသိပေးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုတွေး၍ မိမိမှာ ကြောင်စကားကို နားလည် သယောင်နှင့် ကြောင်စိတ်ဝင်စားကာ ထိုကြောင်မကို မျက်

ခြည်မပြတ် သတိထားနေမိပါသည်။

ညနေစောင်း နေညိုချိန်တွင် တစ်ဖန်ရောက်လာပြီး
ညောင်သံပေးပြန်သည်။ အစာကျွေးသော်လည်း မစားဘဲ
ထိုအဆောင်ပေါ်သို့ မိမိအား များခေါ်သဖြင့် လိုက်၍ကြည့်
ရာ ကြောင်လေးတစ်ကောင် မွေးထားပြီးကြောင်း ပြသနေ
သည်။ မြေးမငယ်ရောက်သောအခါ ကြောင်မမွေးပြီဟု ပြော
ပြသဖြင့် တက်ကြည့်သောအခါ နှစ်ကောင်မွေးပြီး ဖြစ်နေ
သည်။ နောက်နေ့ည ညောင်သံပေး၍ ရောက်လာသဖြင့် အစာ
ကျွေးသော်လည်း မစားချေ။ တစ်နေ့ကုန် မကြာခင် အသံ
မြည်နေသော်လည်း အစာမစားသည်ကို နားမလည်နိုင်ဖြစ်
ရပြန်သည်။ ညဘက် လူတွေ အိပ်ရာဝင်သောအခါ ကြောင်မ
သားအမိရှိသော အိမ်လေးပေါ်မှ ကြောင်ကိုက်သံချည်းသဖြင့်
အမြန်တံခါးဖွင့်ကြည့်ရာ ကြောင်ကြီးတစ်ကောင် တစ်ဖက်ခြံ
သို့ ထွက်ပြေးသည်ကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ နောက်ထပ်တစ်
ဖန် ကြောင်အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်သံကြောင့် ထွက်၍ အော်
ဟစ်မောင်းထုတ်ရပြန်သည်။ ဤတွင် ကြောင်ထီးတို့မည်သည်
မွေးကင်းစကြောင်ထီးငယ်တို့ကို ကိုက်သတ်လေ့ရှိသည်ဟု
သော ရှေးလူကြီးသူမတို့ ပြောစကားကို သတိရမိကာ ကြောင်
ပေါက်လေးနှစ်ကောင်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ ကြောင်ထီးလေး
များ ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိမှာ စိတ်မချနိုင်သဖြင့်
စက္ကူပုံးကြောင်အိမ်ကို မချီယူလာကာ အိမ်အောက်ထပ်
အခန်းလွတ်၌ နေရာချကာ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ထားပြီး
စိတ်ချလက်ချ အိပ်လိုသော်လည်း အိမ်မရနိုင်လောက်အောင်
ကြောင်သဘာဝကို အတွေးပိုကာ လေ့လာနေမိပါတော့သည်။

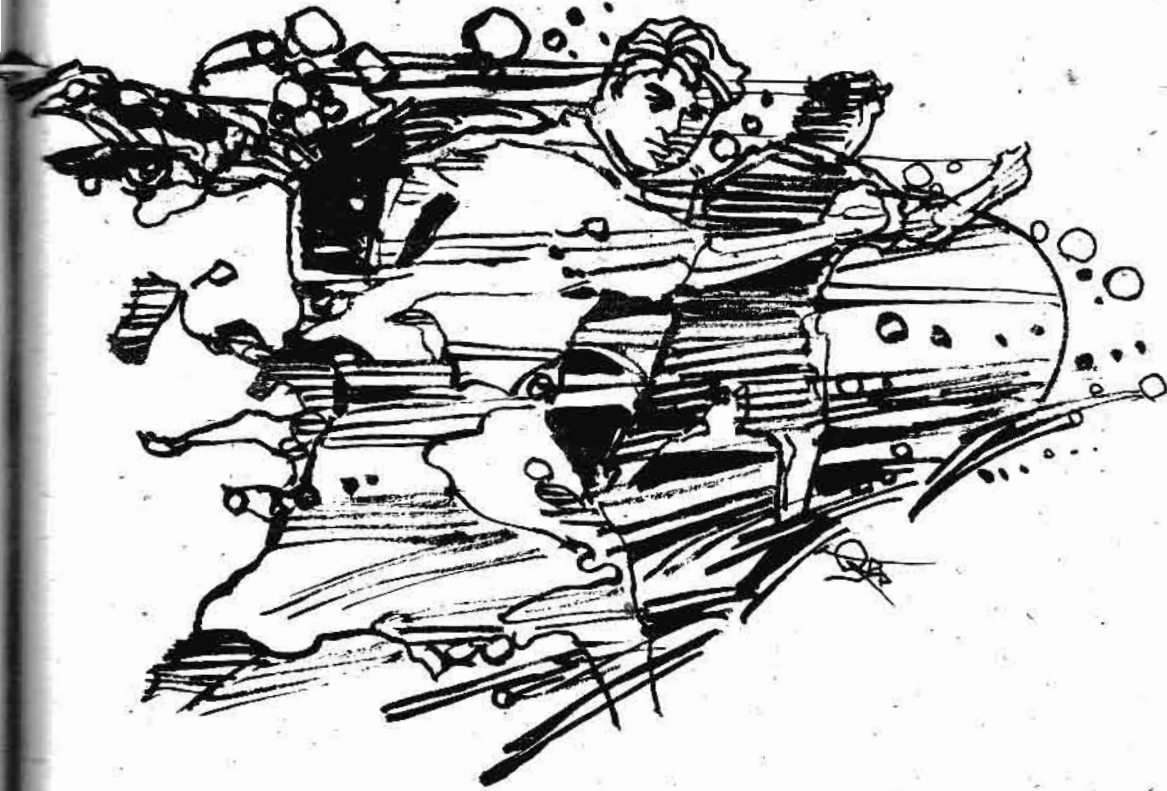
ကိုယ့်သဘာဝကိုယ်သိသော ကြောင်မသည် သား
လေးနှစ်ကောင် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ရှင်သန် ကြီးပြင်း
ရေးကို စိုးရွံ့သောခံစားချက် ပေါ်လွင်အောင် သရုပ်ဖော်ပြ
သည်။ အသက်စွန့်ကာ မွေးဖွားထားသော သားမျိုးသက်
အပေါ် ချစ်ကြင်နာသည့် အတွယ်အတာ သံယောဇဉ်မေတ္တာ
ဖြင့် သားတို့ အသက်ရှင်မည့်အရေး ကြောင့်ကြအားစိုက်၍
ကြောင်ထီးကို ခုခံတိုက်ခိုက်သည့် အားမာန်သတ္တိစွမ်းအားကို
ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ရသောကြောင့် မွေးမိခင်တို့၏ မေတ္တာဆို
သည်မှာ လူသားနှင့်တိရစ္ဆာန် မကွဲပြားကြောင်း တူစုံသဘာဝ

ထပ်တူမျှ၍ တွေးတောယူဆမိပါသည်။ “ကိုယ်ဝန်ဆောင်
မိခင်သည် သုသာန်သင်္ချိုင်းဆီသို့ ခြေတစ်ဖက်လှမ်းနေသည်”
ဟူသော ရှေးရိုးစဉ်လာ ပြောစမှတ်စကားသည် မိခင်တိုင်း၏
အသက်စွန့်ရုံသော သတ္တိကို တင်စားပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေမည်။
မိခင်လောင်းတစ်ဦး သားသမီးမွေးဖွားနိုင်ရန် အားထည့်စိုက်
ထုတ်ရသည့် ခွန်အားသည် နှစ်ကြည့်ရှည်လေ့ကျင့်ပြီး ကွမ်း
ကျင်သော ဘောလုံးချန်ပီယံကစားသမား၏ အားသွန်ကန်
သည့် အရှိန်ထက် အဆပေါင်းရာချီ တောင့်တင်းသန်မာပြင်း
ထန်သည်ဟူ၍လည်း ဖတ်မှတ်ဖူးပါသည်။ ခန္ဓာဗေဒ ဝိသုကာ
အတတ်သဘာဝ အံ့မခန်းမှုဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော
မိခင်တို့ စွမ်းအင်သည်ကား မယုံကြည်နိုင်အောင်ပင် ထူး
ဆန်းလှပေသည်။ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် ကြောင်မိခင်နှင့် လူမိခင်
တစ်ဦး “တူစုံသဘာဝ ထပ်တူမျှ၍” လေ့လာစူးစမ်းသော်
သဘာဝ အမှန်သဘောကို စောကြောသိမြင် စာနာစိတ်ဝင်
နိုင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့အသိနှင့် ဂဟေဆက်ကာ လူသား
အချင်းချင်း လေ့လာညှိနှိုင်း စည်းလုံးညီညာ မေတ္တာပွားများ
နိုင်သည်။ အပြန်အလှန် ပဒေသရ ပေမျှချစ်ခင်ကာ အများ
အကျိုး နိုင်ငံအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက် မေတ္တာသစ္စာ
ကရုဏာ စသည်တို့ ပွားများတိုးတက်စေကြောင်း ရည်မှော်
တောင့်တစိတ် ဖြစ်မိပါတော့သည်။

သောင်းညာဏ်(ပန်းထော်ကျွန်း)

၀၉-၄၅၀၆၇၉၀၄၇

ပုဂ္ဂိုလ်ထူး

မောင်တောံထိန်

အမည်က ဦးငြိမ်း၊ အစိုးရဝန်ထမ်း ပင်စင်စား။
ဝန်ထမ်းဘဝ နားလိုက်သည်နှင့် သူ့အလွန်ဝါသနာပါရာ
ကုသိုလ်ဖြစ် နိဗ္ဗာန်ဆော်အလုပ်ကို လုပ်လေသည်။ မည်သည့်
နေရာတွင် အလှူခံရန်ရှိသလဲ။ ကျောင်းအတွက်လား၊ ဘုရား
အတွက်လား၊ လမ်းအတွက်လား၊ ရပ်ကွက်အတွက်လား၊
ကထိန်အတွက်လား၊ ဘာအတွက်ဖြစ်ဖြစ် ဦးငြိမ်းကား
“မိုက်”တစ်လုံးကိုငြိမ်း မြသပိတ်ထံ သူ့အိတ်ထဲက သင့်
တော်သလောက် အလှူငွေထည့်ကာ နိဗ္ဗာန်ဆော်ပါတော့
သည်။ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ဘယ်ရပ်ကွက်
ကခေါ်ခေါ် ဦးငြိမ်းက စေတနာ့ဝန်ထမ်း ကူညီ၏။

သူ၏လုပ်အားခ တစ်နေ့ ဘယ်လောက် ဘယ်မျှ ဘယ်တော့မှ
မယူ၊ မတောင်း။ စေတနာနှင့်ကျွေးရင်တော့ စားရပေ၏။
တစ်ခါတစ်ရံတော့ မိမိအိမ်တွင် စား၏။ စားပြီးမှ ခေတ္တနား
ကာ အလှူခံမဏ္ဍပ်သို့ ပြန်၏။ တစ်ရက်ဆိုတစ်ရက်၊ နှစ်ရက်
ဆိုနှစ်ရက် မောသည်။ ပန်းသည် သဘောမှာမထား။ ဟော
လည်း ဟောနိုင်သည့် ဦးငြိမ်းပါပေ။ ရပ်ကွက်ထဲ ဦးငြိမ်း
အသံကြားသည်နှင့် အခြား အလှူခံတွေလိုမဟုတ်။ ဦးငြိမ်း၏
အလှူရှင်ပရိသတ်က လှူမြဲ တန်းမြဲ၊ ဟောခနဲ ဟောခနဲ
ရှိတာကို ရှာကျန်လှူကြတန်း ကြပါတော့သည်။ သည်လို
သည်လို ဦးငြိမ်းပင်။

ဦးငြိမ်းက အပြောလည်းကောင်း၊ အဟောကလည်း
ကောင်း၊ ဟောပြောပုံက ပီပြင်သလို ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ ပုံပြင်၊ ဝတ္ထု၊
ကိုယ်တွေ့၊ စာတွေ့၊ လက်တွေ့များကို အသံအားကောင်း
ကောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာဟောပြောနိုင်၏။ အကြောင်း
အရာမထပ်စေရ။ ဟောသည့် အသံသြဇာပြတ်သားသလို
မာနသံမပါ။ ဟိန်းဟောက်သံမပါ။ ပညာပြသံမပါ။ စေတနာ
အာသာ ပါလေသည်။ အဟောကောင်းသလို အပြောကောင်း
၍ မနောကောင်းသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ညနေ ဦးငြိမ်းနှင့် စာရေးသူတို့ စပ်မိစပ်ရာ
ထွေရာလေးပါးပြောရင်း ဦးငြိမ်းက ကောင်းမှုကုသိုလ်၏
အကျိုးသည် တစ်ချိန်တွင် အမှန်တကယ် အကျိုးပြုတတ်
ကြောင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့် အရေးကြုံက ကယ်မည်
သူ၊ ကူညီမည့်သူ ရောက်ရှိပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြောင်း၊ ထို
ကြောင့်ပင် ဆရာတော်ကြီးများ၊ လူကြီးသူမများ အဖေအမေ
အဘိုးအဘွားတို့က ကောင်းမှုကုသိုလ်တစ်ခု နေ့စဉ်ပြုမိကြ
စေရန် အဆင့်ဆင့် မှာကြားခဲ့ကြကြောင်း။

ဗုဒ္ဓဘာသာ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ကံ-ကံ၏အကျိုး
ရယ်၊ ကုသိုလ်ရယ်၊ အသိဉာဏ်ရယ် ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက
ကူညီမည့်သူ၊ ကယ်မည့်သူ ပေါ်လာတတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
လူဟူသည် သေမျိုးပင်ဖြစ်သော်လည်း သေနေစေ၍ သေရ
ခြင်းကို လက်ခံနိုင်သကဲ့သို့ မသေသင့်ဘဲ သေခြင်းကာ သတိ
နှင့် ဉာဏ်မြေကတုတ်ကို ဂရုမပြုမိခြင်းကြောင့်သာဖြစ်
ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သေခြင်း၊ မသေခြင်း၊ ကံဆိုးခြင်း၊
ကံကောင်းခြင်းတို့သည်ကား မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာကို ယုံကြည်သက်ဝင်စေသူတစ်ယောက်အနေဖြင့်
ယုံကြည်လက်ခံ ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်းကို ဦးငြိမ်း၏ ကိုယ်တွေ့
အဖြစ်အပျက်က သက်သေခံလျက်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြရသော်

အချိန်က ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဦးငြိမ်းသည် ခြံတစ်ခြံ
ဝယ်လိုက်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းဆိုတော့ ရမည့်ဆုကြေးနှင့် မိမိ
စုထားသည့် ငွေလေးနှင့် နောင်ရေးအတွက် (ဝါ) သေရေး
အတွက် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်မည်ပေ။ တွေးမိသည်က ပန်းစိုက်
မည်။ ခြံက ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးမင်္ဂလာဒုံမြို့
နယ်အပိုင်က ပန်းစိုက်သည့် ပန်းရွာကလေးတစ်ရွာ၊ ထိုရွာ

ဒီလေးငါးမိနစ်တွင် မထင်မှတ်သော

မကြုံဖူးသော၊ သေသင့်သေထိုက်သော

သေဘေးကို ကြုံလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်

ထိုအချိန်လေးတွင် ကယ်တင်ရှင်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို အပြေးလိုက်၍ရှာပါသော်လည်း

ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားလေပြီ။

ကလေးမှ ပန်းများကား မြို့တော်ရန်ကုန်အတွက် သုံးစွဲမှု
တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ပံ့ပိုးနေသည့် ရွာကလေး။ ခြံအကျယ်
က အလျားပေ ၂၀၀၊ အနံပေ ၁၀၀။

ခြံဝယ်ပြီး ဂန္ဓမာပန်းစိုက်နည်းကို လေ့လာသင်ယူ
ရင်း စိုက်ပျိုးရေး စပါတော့တယ်။ လုပ်ငန်းကို ဦးလေးဖြစ်သူနဲ့
သာသုံးယောက် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ ပန်းခင်းကြီး
ကို စောင့်ဖို့နဲ့ နေဖို့ ယာယီတံကြီး ထိုးထားပါတယ်။ စိုက်ပျိုး
ရေးရဲ့ အဓိကက ရေပါ။ ရေအတွက်ကတော့ ခြံဝယ်စဉ်
ကတည်းက ပါတဲ့ ရေတွင်းကြီးရှိပါတယ်။ ရေတွင်းအနက်က
ပေငါးဆယ်။ ရေတွင်းထဲမှာ နှစ်လက်မပိုက် ရှိပါတယ်။ ပိုက်
က သံပိုက်ပါ။ အဲဒီ သံပိုက်ကနေ ရေလျှံတွင်းသဘော ရေ
အမြဲထွက်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရေအတွက် ပူပင်စရာ
မလိုပါ။ ရေက အမြဲ သံပိုက်အထက် သုံးပေလောက်အထိ
ထွက်ပါတယ်။ အဲဒီထက် မပိုပါဘူး။ ခပ်လို့ လျော့သွားရင်
လည်း သုံးပေထိ ပြန်တက်ပါတယ်။

ရေတင်ပုံကတော့ ရေတွင်းကို ကျောက်ပြားကြီးတစ်
ပြား ကန့်လန့်ခင်းထားပါတယ်။ အဲဒီနေရာကနေ ပေငါးဆယ်
နက်တဲ့ ရေတွင်းထဲကရေကို မောင်းတက်နဲ့ ဆွဲတင်ပါတယ်။
အဲဒီအချိန်က လှုပ်စစ်မီးမရှိသေးတော့ မောင်းတက်ကြီးကို
ပဲ အားကိုးရပါတယ်။ လူအားကတော့ အပြည့်အဝ စိုက်ရ
တာပါတဲ့။ လုပ်နေကျသွားတော့လည်း မခက်ခဲတော့ပါဘူး။
ဒီလိုနဲ့ စိုက်လိုက်ပျိုးလိုက်ကြတာ ဂန္ဓမာပန်းထောင်တော့

ထွက်တဲ့အထိ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အားထားနေရတဲ့ ရေဟာ တဖြည်းဖြည်း နည်းလာတာပါပဲ။ ရေနည်းသွားတာနဲ့ အမျှ ရေခပ်ရတာ ပြဿနာဖြစ်လာသလို ပန်းပင်တွေ အတွက်လည်း စိုးရိမ်မိတာပေါ့။ ကြာလေနည်းလေဖြစ်လာ တဲ့ ရေကို ဘာကြောင့် ဒီလိုအထွက်နည်းရတယ်ဆိုတာ ဦးလေးနဲ့ တိုင်ပင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ရေတွင်းထဲဆင်းကြည့် ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြပြီး တွင်းထဲဆင်းဖို့ စီမံကြပါတော့တယ်။ ပန်း အရောင်းအဝယ်က တက်လာတော့ ရေမရှိလို့ လုံးဝမဖြစ် ဘူးပေါ့။

ရေတွင်းထဲဆင်းဖို့ ဝါးလုံးတောင့်တောင့်တင်းတင်း ရှည်ရှည်ကို တွင်းထဲချပြီး လျှောဆင်းလို့ ရေတွင်းထဲက ပိုက်ကိုကြည့်တဲ့အခါ ပိုက်ခေါင်းဟာ နှစ်များကြာလို့ ဆွေးမြည့် နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ရေခွဲတဲ့အခါ ဇေပုံး နဲ့ပိုက် ပွတ်ဖန်များတာကြောင့် ရေပိုက်ဟာ အက်ကြောင်း တွေဖြစ်ပြီး ကွဲနေပါတယ်။ နောက်တစ်ခုက ပိုက်ထဲမှာများ တစ်ခုခု ဆိုနေသလားထင်ပြီး ရေတွင်းစက်တူးဆရာတွေခေါ် လို့ ပိတ်ဆိုနေတာတွေပွင့်အောင် လေနဲ့မှုတ်ထုတ်စေပါတယ်။ အဲဒီလို လေနဲ့မှုတ်တဲ့အခါ ဆွေးမြည့်နေတဲ့ သံပိုက်ဟာ လေအရှိန်ကြောင့် ကွဲထွက်သွားပါတော့တယ်။ ပိုက်ကွဲသွား တော့ ရေလုံးဝမထွက်တော့ပါ။ ဒီတော့ ရေထွက်အောင် ရေတွင်းကို ဆက်တူးရုံပဲ ရှိတဲ့အတွက် ဦးလေးနဲ့ သားနှစ် ယောက်က တူးကြပါတော့တယ်။ ရေရလိုလောနဲ့ အင်နဲ့အား နဲ့ တူးလိုက်ကြတာ ဦးငြိမ်းနဲ့ သားတစ်ယောက်က ရေတွင်းပေါ် ကနေ ထွက်လာတဲ့ မြေကြီးတွေကို ပုံးနဲ့ဆွဲတွင်ကြလို့ သား နှစ်ယောက်နဲ့ ဦးလေးကလည်း တူးလိုက်ကြတာ ပေနှစ်ဆယ် အနက်လောက် ရောက်သွားပါတယ်။ အရွယ်ကောင်းသား တွေနဲ့ ဦးလေးရဲ့ ကြီးစားတူးမှုကြောင့် ပေနက်လာလေလေ လေရှူဖို့ ခက်လေလေဖြစ်လာတဲ့အတွက် အပေါ်က လူတွေ က ရေတွင်းထဲကို လေရအောင် သစ်ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကိုချိုး အရင်းက ကြီးနဲ့ချည်ပြီး အပေါ်ဆွဲတင်လိုက် အောက်ချ လိုက် လုပ်ပေးရပါတယ်။ ယပ်တောင်ခပ်တဲ့သဘောပေါ့။ ဒါကြောင့် လေအတွက် မပူရတော့ပါဘူး။

ဒီနည်းကိုမသိဘဲ ရေတွင်းထဲ အမှတ်မဲ့ဆင်းကြတဲ့

လူတွေ အသက်စတေးခဲ့ရတာ မနည်းဘူးပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ အား ပါးတရ ဆက်တူးကြတဲ့အခါ တခုတ်ဒုတ်နဲ့ မြေကြီးမှာ တစ် ခုခု ခံနေလို့ ဘေးကို ပိုက်တူးကြတာ သစ်ပင်ပင်စည်ကြီး ခင်ဗျ။ ပင်စည်ကြီးမှ ကျောက်ဖြစ်နေတဲ့ ပင်စည်ကြီးခင်ဗျ။ ဘယ်လောက်ရှိမလဲဆိုတော့ လုံးပတ်က လူနှစ်ဖက်စာ လောက်ရှိပါတယ်။ ဒီလောက်ကြီးပြီး ကျောက်ဖြစ်နေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးခံနေတာကြောင့် ဘာဆက်လုပ်ရမည်ဆိုတာကို စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ကုန်ပါလေရော။ တူးထားတဲ့ မြေကြီး တွေဟာလည်း ရေတွင်းပတ်ချာလည်မှာ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ပါ။ မြေအရောင်တွေက မြေဝါ၊ မြေပြာ၊ မြေပြာမျိုးဟာ သာမန်မြေမျိုး။ အဲဒီအောက်ကမှ ဂဝံကျောက်မြေ၊ သာမန် မြေမျိုးက ငါးပေလောက်တူးပြီးရင် ဂဝံကျောက်မြေ၊ ဂဝံ ကျောက်မြေက ပေ ၃၀ လောက် တူးရပါတယ်။ ဂဝံမြေ ကျော်တာနဲ့ မြေဝါ၊ မြေဝါအောက်မှာက မြေပြာ၊ မြေပြာထဲ ရောက်တော့ ခုနကပြောတဲ့ ကျောက်ဖြစ်နေတဲ့ သစ်ပင်ကြီး ကို တွေ့ရတာပါ။

ကျောက်ဖြစ်နေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးကို အရောက်မှာ ပေခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်လောက် ရှိပါပြီ။ တူးနေတာ လည်း ဒီနေ့ဆို သုံးရက်မြောက်ပါပြီ။ ခက်သည်က တူးရင်း တူးရင်း အဲဒီမြေပြာတွေကို ရောက်တဲ့အချိန်ထိ ရေဆိုတာ လုံးဝ မထွက်သေးပါ။ သို့သော် ဦးငြိမ်းတို့လူစု ရေလိုလောနဲ့ စိတ်ထဲက ထပ်တူကြမည်ပေါ့။ နေ့လယ် ၁၁ နာရီလောက် ဆက်တူးနေကြတုန်း ရေတွင်းပေါ်က မြေကြီးသယ်နေတဲ့ ဦးငြိမ်းအောင်ကို အရှေ့ဘက်က လျှောက်လာတဲ့ လူတစ် ယောက်က -

“ညီလေး... ဆက်တူးမနေနဲ့တော့ ရေမရှိဘူးကွ။ တွင်းထဲကလူတွေကို တက်ခိုင်းလိုက်ပါ။ ဆက်တူးလို့လည်း ရေတွေမှာမဟုတ်ဘူး။ မြေပြာတွေထဲတောင် ရောက်နေပြီ” လို့ ပြောပြီး အရှေ့ဘက်ကို လူသွားလမ်းကျဉ်းလေး အတိုင်း ဆက်သွားလေရဲ့။ လူပုံစံကတော့ သာမန်ပါပဲ။ အသာညီညီ၊ အရပ်မနိမ့်မမြင့် အသက်က ငါးဆယ်လောက် ရှိမယ်။

သူပြောသွားပြီး မကြာခင် ဦးငြိမ်းက ချက်ချင်းပဲ

ဦးလေးနဲ့ သားနှစ်ယောက်ကို တက်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ သားနှစ်ယောက်က အရင်တက်လာပြီး ဦးလေးက နောက်ဆုံးမှ တက်လာပါတယ်။ သုံးယောက်သားတက်ပြီး ရေတွင်းပေါ်ရောက်ပြီး ဘာမှမကြာ ရေတွင်းထဲက “ဝေါဝေါ...ဟီးဟီးဟဲဟဲဟဲ” ဆိုတဲ့ အသံကြီးကြားလိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ ငါးယောက်သား ဘာမှမစဉ်းစားနေတော့ဘဲ တိုင်ပင်ထားသလို အလွန်တကြား ပြေးမိပြေးရာ ထွက်ပြေးကြပါတော့တယ်။ မကြာခင်အချိန် ရေတွင်းထဲက အသံကြီး ငြိမ်သွားတော့မှ အကြောက်ပြောသွားသော်လည်း အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေတဲ့ ဦးငြိမ်းဟာ ရေတွင်းထဲ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သိပ်သိချင်တာနဲ့ အရဲစွန့်ပြီး လေးဘက်တွားသွားရင်း ကြည့်ရကောင်းမလား။ မကြည့်ဘဲနေရင်ကောင်းမလား။ မကြည့်ဘဲလည်း စိတ်က မနေနိုင်။ ဘာတွေများ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲဆိုတာ သိချင်လောနဲ့ တော်လဲသံကြီး ဘာကြောင့်ဖြစ်လာရတာလဲ တွေးရင်း တွေးသွားလျက်နဲ့ဘဲ ရေတွင်းနားကို ရောက်လေလေ ရင်တွေတုန်လာသလို ချွေးစေးတွေ တအီးအီး ကျနေပါတယ်။

ရင်တွေ ဘယ်လိုပဲခုန်ခုန် နှလုံးတွေ ဘယ်လိုပဲ တုန်တုန် မကြည့်မနေနိုင်တဲ့အတွက် တဖြည်းဖြည်း ရေတွင်းနားကို သတိထားကပ်သွားရင်း အရဲစွန့်ကြည့်လိုက်ရာ ဘုရား...ဘုရား စောစောက ပေခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ် နက်နေတဲ့ ရေတွင်းကြီးဟာ မြေကြီးများ ပြည့်လှပြည့်ခင် ဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ဦးငြိမ်းက ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား မယုံ၍ ထပ်မံ၍ ရေတွင်းထဲသို့ ကြည့်ပြန်ရာ မြေကြီးများ ပြည့်လှပြည့်ခင်ကို တွေ့ရပါတယ်။ ရေတွင်းထဲကို လျှောက်ကြည့်ရင်း တွေးပင် မတွေ့ခံစရာ ဘယ်လိုမှ ထင်မထားသည့် ဖြစ်ရပ်။ ထိုအချိန်တွင် မိမိဘေးသို့ သားသုံးယောက်နှင့် ဦးလေးဖြစ်သူတို့ကလည်း ရေတွင်းထဲသို့ ပြိုင်တူကြည့်နေကြပါတယ်။ သည်တော့မှ ရေတွင်းထဲကို သက်စွန့်ဆံ့များ ဆင်းခဲ့သော သားနှစ်ယောက်နဲ့ ဦးလေးဖြစ် သူတို့ရဲ့ လက်များကို တင်းတင်း ကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်မိပါတယ်။ ကံကြီးပေလို့ ကံမှ နည်းနည်း နောနော ကံကောင်းခြင်း မဟုတ်။ အလွန်အလွန် ကံ

ကောင်းခြင်းပင်။ သိကြားနတ်တို့ မကိန်းပင်။ ဘုရားလည်း အတန်တန်တစ်ပါတယ်။ လက်အုပ်ချီ၍လည်း ကန်တော့မိပါတယ်။ ထိုမှ ဖျတ်ခနဲ သတိရမိသည်မှာ မိမိတို့အသက်ကို အချိန်မီ ကယ်တင်လိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား သတိရမိပါတော့တယ်။ ထို့ကြောင့် မည်သူကိုမျှ မပြော။ ထိုကျေးဇူးရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို လူသွားလမ်းကျဉ်းလေးတစ်လျှောက် အပြေးလိုက်ကာ ရှာမိပါတယ်။ ရေတွင်းပြိုသည့် အချိန် ယခု ထိုပုဂ္ဂိုလ်နောက် လိုက်သည့်အချိန်သည် အလွန်ဆုံး လေးငါးမိနစ်ခန့်သာ ကြာပါတယ်။

ဒီလေးငါးမိနစ်တွင် မထင်မှတ်သော၊ မကြံပူးသော သေသင့်သေထိုက်သော သေဘေးကို ကြုံလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချိန်လေးတွင် ကယ်တင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို အပြေးလိုက်၍ရှာပါသော်လည်း ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားလေပြီ။ လမ်းတွင်တွေ့သော အသိမိတ်ဆွေများကို မေးမြန်းသော်လည်း ဤလမ်းတွင် မည်သူကိုမျှ မတွေ့ကြောင်း ထိုလမ်းလေးမှာ လမ်းခွဲလည်း မရှိ။ ဤတဒ်ကလေးတွင် ဤပုဂ္ဂိုလ်ပျောက်ဆုံးသွားသည်မှာ ဆန်းလေစွ။ ထိုလမ်းကလေးသည် နံနက်မှ ညနေထိ လှပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလမ်းလေးသည် ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောလမ်းခွဲလေး ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ဦးငြိမ်းကား အံ့ဩခြင်းအပြင် ဆန်းပြားခြင်းကို တစ်ချိန်တည်းတွင် ခံစားရတော့တယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည် ရေတွင်းပြိုမည်ကို မည်ကဲ့သို့ သိရှိသနည်း။ မည်သူက စေလွှတ်လိုက်သနည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည် အသက်ငါးချောင်းကို ကယ်တင်ခဲ့သည်။ စိတ်တွင်းမှ ကြိတ်၍ လေးစားကြည်ညိုမိသလို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးအား မတွေ့လိုက်ရခြင်း မပြုစုလိုက်ရခြင်း ကျေးဇူးမဆပ်လိုက်ရခြင်းတို့ကြောင့် ရင်ထဲတွင် ဟာလုစ်သွားခဲ့ရပါသည်။ ဩ...ကုသိုလ်တရားကား ဆန်းလေစွ။ မိမိပြတူးသော ကုသိုလ်ကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် ပြန်၍ အကျိုးပြုတတ်ကြောင်းကား လက်တွေ့ (၁) ကိုယ်တွေ့ပါတကား...။

မောင်တော်ထိန်

မျက်နှာမြင်လျှင် ချစ်ခင်ပါစေ

သိဒ္ဓိစံ(ပစ်လာတုန်း)

မည်သူမဆို လူချစ်လူခင် ပေါ်ချင်ကြပါလိမ့်မည်။ မလို မုန်းထားခံရခြင်းထက် ချစ်ခင်ခြင်း၊ ဖော်ရွေခြင်း၊ ပျူငှာစွာ ဆက်ဆံခံလိုကြခြင်းကိုသာ ရလိုကြပါမည်။ အချို့သူများ၏ မျက်နှာပြင်သည် တွေ့မြင်ကြသူများ၏ ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ် အရိပ်အရောင်များ ရှိနေတတ်ပါသည်။ ဤသည်ကို စန်းပွင့် သည်ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြပါ၏။

လူချစ်လူခင် ပေါ်များခြင်းသည် ရုပ်ရည်ချောမောလှပ ခြင်းနှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။ စိတ်သဘောထားနှင့် လုပ်ဆောင်ရည် ပေါ်၌သာ မူတည်ပါ၏။ စိတ်သဘောထား နှည့်သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ဖော်ရွေပျူငှာစွာ ဆက်ဆံတတ်ခြင်းနှင့် အများအကျိုးကို သယ် ပိုးဆောင်ရွက်သူသည် လူချစ်လူခင် ပေါ်များကြပါသည်။ လူချစ်လူခင် ပေါ်များခြင်းကြောင့် မလိုမုန်းထားခံရ

ခြင်းမှလည်း ကင်းဝေးစေနိုင်၏။ အခက်အခဲ တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံပါကလည်း ကူညီစောင့်မပေးမည့် မိတ်ဆွေကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။

မလိုမုန်းထားခံရသောဘေးနှင့် ဘေးအန္တရာယ် မကြုံ မတွေ့စေရေးအတွက် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများရှိဖို့ လိုအပ် ပါသည်။ မိတ်ဆွေကောင်းရှိနိုင်ရေးအတွက် လူချစ်လူခင် ပေါများစေဖို့လည်း လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

အချို့သော သူများသည် လူချစ်လူခင်ပေါစေသော ပင်ကိုဗီဒေဆိုသည့် အတိတ်ကံတွေ ပါလာတတ်ကြပါသည်။ မျက်နှာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ချစ်ခင်သူများ ရှိနေတတ်ကြပါ သည်။

ရုပ်ရည်ချောမောကြသော်လည်း စိတ်သဘောထား မဖြူစင်ခြင်း၊ ဖော်ရွေပျူ့ကမူ မရှိခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးအတ္တသာ ကြည့်ခြင်းဆိုသည့် သူများသည် မိတ်ဆွေကောင်းမရတတ်ပါ။ လူချစ်လူခင် မရှိကြပါ။ နာမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဝေးဝေးကပ် ပျော်သွားတတ်ကြပါသည်။

လူချစ်လူခင်ပေါများစေဖို့အတွက် ဗေဒင်ယတြာနည်း များဖြင့်လည်း လုပ်ဆောင်လို့ ရပါသည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီး များသည် မိမိတို့၏ သိရှိဆိုသော အရပ်ဌာန၌ နေနံပင်ကို စိုက်ပြီး ရွှေရည်ငွေရည်လောင်းခြင်း၊ အမွှေးနံ့သာ ပက်ဖျန်း ခြင်းအားဖြင့်လည်း လူချစ်လူခင် ပေါများလာစေတတ်ပါသည်။ သိရှိအရပ်ဆိုသည်မှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာဖြစ်စေသော အရပ် ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

မျက်နှာသစ်သည်အခါတိုင်း ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့် အခါတိုင်းတွင် သိရှိအရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး သရဏဂုံသုံးပါး ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ သန့်ရှင်းကြည် လင်သော မျက်နှာတော်ကို အာရုံပြု၍ ဂုဏ်တော်တွေ ပွား များခြင်းဖြင့်လည်း မျက်နှာပွင့်လန်းကာ လူချစ်လူခင် ပေါများ စေနိုင်ပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းဝေးစေသည့်အပြင် ကူညီမည့် မိတ်ဆွေကောင်းများလည်း ပေါ်ပေါက်လာ တတ်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် -

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုး

ပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

တနင်္လာသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ် တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

အင်္ဂါသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦး ခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုး ပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ် တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

ကြာသပတေး သားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည် အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ် သော အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏ ဂုံသုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

သောကြာသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့် အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော အနောက်မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

စနေသားသမီးများသည် မျက်နှာသစ်သည်အခါ ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့်အခါများတွင် သိရှိအရပ်ဖြစ်သော တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုး ပါးကို ရွတ်ဆိုသင့်ပါသည်။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့် လူချစ်လူခင်ပေါများ ကာ မလိုမုန်းထားခံရခြင်းဘေးတွေမှလည်း ကင်းဝေးစေမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကူညီစောင့်မပေးမည့် မိတ်ဆွေကောင်းများကို လည်း အမှန်တွေ့ရှိလာမှာ ဖြစ်ပါသတည်း။

သိဒ္ဓိစံ (မင်္ဂလာကုန်း)

တဏှာလက်သမားဆောက်လုပ်သော တစ်ဖန်နာမ်ရုပ်သစ် မဖြစ်စေလို

ဝင်းမြင့်အောင်(မြိတ်)

၁။ ရဟန္တာ လက္ခဏာမထေရ်သည် အရပ်နှစ်ပေ
ရှိတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်
ပိုင်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေခိုက်တွင်
အပါးသုံးဆယ်တို့သည် နယ်မှ ကြွလာ၏။ ကျောင်းရှေ့
ဆောက်သော် ရဟန္တာလက္ခဏာမထေရ်နှင့်တွေ့စဉ် “ကိုယ်
အေးရင်... မြတ်စွာဘုရားရှင် ရှိပါသလား” ဟု မေးမြန်း

ရာ “မြတ်စွာဘုရား ဝန္တကုဋီဝယ် သီတင်းသုံးနေတယ်” ဟု
ဖြေဆို၏။ မေးရင်းဖြေရင်းပင် ရဟန္တာမြတ်၏ ဦးခေါင်းကို
ပုတ်ကြ၏။ မြတ်စွာဘုရားထံပါး ရောက်သော် မြတ်ဗုဒ္ဓက
သိလျက် မေးတော်မူရာ ကိုရင်တစ်ပါး လမ်းပြကြောင်း မြန်
လည်လျှောက်တင်သော် မြတ်ဗုဒ္ဓက “ကိုရင်မဟုတ်ပါ။
ကိလေသာကင်းစင်ပြီးသော ရဟန္တာမြတ်ဖြစ်သည်” ဟု ပြော

တော်မူရာ ရဟန်းအပေါ် သုံးဆယ်တို့သည် နောင်တကိုယ်စီ ရပ်ကြ၏။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓကို "အဘယ်ကြောင့် ရဟန္တာဟု ခေါ်ရပါသနည်း" ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ မြတ်စွာဗုဒ္ဓက လောကီအခေါ်အဝေါ်အားဖြင့် -

- အဖေနှင့်တူသော မာန၊
- အမေနှင့်တူသော တဏှာ၊
- ဘုရင်နှစ်ပါးနှင့်သော ဒိဋ္ဌိ၊
- အခွန်အကောက်နှင့်တူသော နန္ဒိရာဂ၊
- အခွန်ငွေကောက်ယူသည့် များမတ်နှင့်တူသော စိတ်အကြံ၊
- တိုင်းပြည်နှင့်တူသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊
- မြို့တံခါးဝများနှင့်တူသော အာယတန၊
- လှနှင့်တူသော အာရုံတို့ကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးပြီး၍

ရဟန္တာဘဝရလျက် နောင်ဘဝမရ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာမရ အေးငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

၂။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ငွေကြေးခန့်ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ရာထူးနှင့် အာဏာဂုဏ်များရှိပါက သားသမီးတို့သည် မာနကြီးတတ်ကုန်၏။ ဖွဲ့မိခင်တိုင်သည် သားကို အသတ်နှင့်လဲ၍ ချစ်သောကြောင့် စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေး အလိုလိုက် အကြိုက်ပေးလျက် အနှိုင်းမဲ့သော မေတ္တာကို ပေးမြဲတည်။ တစ်ခါက သားအမိနှစ်ဦး တစ်ရွာစီခွဲ၍ အကြွေးတောင်းသွားကြ၏။ "သား... အပြန်တွင် ဓားပြတိုက်ခံရပြီး သားသေမည်" ကို အမေက စိုးရိမ်လျက် အမေသည် လမ်းတွင် ရုတ်တရက် သေဆုံးသွား၏။ သားအတွက် ဓားပြတိုက်မခံရစေရန် "ခွေးအဖြစ် ဟောင်၍ အကူအညီပေးရန်" စိတ်ထဲ ကြံရွယ်ဆဲ သေသောကြောင့် ခွေးဘဝရောက်ရ၏။ သားဖြစ်သူ ရွာအိမ်သို့ အပြန်လမ်းတွင် ခွေးဟောင်၍ အကူအညီပေးခဲ့ရာ၏။

၃။ ရွာတစ်ရွာတွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ရှိရာ အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ အိမ်ထောင်ကျသဖြင့် ညီဖြစ်သူနှင့်အတူ နေကြ၏။ မရီးနှင့် နီးစပ်သဖြင့် ဖောက်ပြားမိ၏။ အစ်ကိုသေသွားသော် မယားကို ချစ်သောကြောင့် မြွေဖြစ်ပြီး မယားနားလာနေ၏။ ညီဖြစ်သူက အစ်ကိုမှန်သိ၍ မြွေကိုသတ်ဖြတ်၏။ မြွေသေသော် ကြက်ဖြစ်ပြန်၏။ ကြက်ကိုသတ်ပြန်၏။ ကြက်သေ

သော် ခွားဖြစ်ပြန်၏။ ခွားဖြစ်ပြန်သော် သတ်ပြန်၏။ ညီဖြစ်သူ သေသော် အစ်ကိုနည်းတူ ခံရ၏။ တဏှာလက်သမားအစစ် ပါတည်။ ရွာတစ်ရွာတွင် မောင်နေတိုးဆိုသူမှာ မိဘမရှိရာ သဖြင့် ထင်းခွေရေခပ်ပြီး မလောက်မငစားလျက် သူတစ်ပါး၏ ခြံစည်းရိုးနား ကပ်နေရ၏။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တွေက ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ခေါ်ထား၏။ တစ်နေ့သော် "ဧကလေး ဟောင်နေတိုး ဘာဆုလိုသလဲ" ဟု မေးမြန်းရာ "တပည့်တော် သေရင် ဒီရွာမှာ ဒီလိုပဲ ပျော်ပျော်ကြီး ဒီလိုကလေး အရွယ် ဖြစ်လိုသေးတယ်" ဟု လျှောက်ထားဖြေဆို၏။ ရင်ခန္ဓာအပုပ်အသိုက်ကို နေတိုင်း မပြင်ဆင်လျှင် အနံ့ဆိုးထွက်လျက် ဖောက်ပြန်တတ်သော ရုပ်ခန္ဓာသည် တိုင်းပြည်နှင့် တူ၏။ ဘုရင်နှစ်ဦး တစ်လှည့်စီအုပ်ချုပ်သော တိုင်းပြည်ဖြစ်ပြီး ဘုရင်နှစ်ပါးမှာ သဿန္တဒိဋ္ဌိနှင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့ပင်တည်း။ တိုင်းပြည်၏ တံခါးပေါက်တို့မှာ ခွဲရအာယတနဓာတ်တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ နန္ဒိရာဂနှင့်တူသော အခွန်တို့ကို စိတ်အကြံနှင့်တူသော များမတ်တို့က ကောက်ယူသိမ်းဆည်းလျက် အာရုံနှင့်တူသော ပြည်သူတို့ကို မြို့အတွင်းအပြင် ဝင်ထွက်ခွင့်ပြုလေ၏။ အာရုံနှင့်တူသော ပြည်သူကြား အဖျက်သမားနှင့်တူသော တဏှာလက်သမားတို့သည် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတိုင်းပြည်အတွင်းသို့ အာယတနနှင့်တူသော တံခါးပေါက်တို့မှ မဝင်နိုင်ပေ။ နန္ဒိရာဂ အခွန်ငွေကောက်ယူသော စိတ်အတွေ့အကြုံများနှင့်တူသော များမတ်တို့က မှန်ကန်ပြီးလောဘ၊ ခေါသ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိံ သ အစရှိသော မှားသော ဝိတက် မဖြစ်စေဘဲ ကံအလုပ်မှန်စွာ အားထုတ်လျက် မပေးသောသတိ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိဖြင့် ဝိပဿနာတရားပွားများအားထုတ်နိုင်မှသာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသစ် မရလျက် အမတဓာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သဖြင့် မြတ်စွာဗုဒ္ဓက ဗုဒ္ဓဖြစ်စေချိန်မှာပင် "အနေကဇာတိ သံသာရံ သန္ဓေဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ" အစချီသော ဂါထာလေးပုဒ်ကို ဥဒါန်းကျမ်းခဲ့ပါသည်။

ဝင်းမြင့်အောင်(မြိတ်)

၀၉-၅၀၇၁၄၀၀

သစ္စာဆိုခြင်း

ဟိန်းလက်ချိန်

သစ္စာစကားကား 'ရသတကာ'တို့တွင် ချိုမြိန်သော အရသာရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော မြစ်ရေအလျဉ်ကိုလည်း တန်ဖိုးခိုင်ကြောင်း၊ အဆိပ်ကိုလည်း ပျက်ပြယ်စေနိုင်ကြောင်း၊ ပီးကိုလည်း ငြိမ်းစေနိုင်ကြောင်း၊ မိုးကိုလည်း ရွာစေနိုင်ကြောင်း စပ်လျဉ်း၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဇာတ်တော်များကို ထုတ်နုတ်၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤတွင် တသွင်သွင် စီးဆင်းလျက်ရှိ၍ ထိုစီးဆင်းလျက်ရှိသော မြစ်ရေအဟုန်၏ လျှံတက်လာမှုကြောင့် ပြည်သူအပေါင်းတို့ ရေကြီးခြင်းအား အန္တရာယ်မှ ကျရောက်မည့်ဆဲဆဲတွင် သစ္စာစကား၏ အစွမ်းကြောင့် ရေစီးတန့်သွားသည့် အကြောင်းကို ဤသို့ ဖော်ပြရသော်။

ဂင်္ဂါမြစ်ရေကြီးကြောင့် ပါဠုလီပုတ်ပြည်ကြီး ရေဘေးအန္တရာယ်မှ ကျရောက်အံ့ဆဲဆဲတွင် ဗိဇ္ဇမတီ ပြည်အန်ဆာမ၏ သစ္စာဆိုမှုကြောင့် ရေဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြောင်း သာဓကမှာ အိန္ဒိယပြည်ရှိ ဂင်္ဂါမြစ်ရေဘေး နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်းလိုလို ကြီးခဲ့ပါသည်။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ရေကြီးလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်အနီးအပါးတွင် နေထိုင်ကြသော မြို့ရွာ

တို့မှာ မရှုမလှ ပျက်စီးကြရသည်မှာ ယခုတိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် ယခုမှ ကြီးခဲ့သည်မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ ခေတ်ထဲက အလားတူ ကြီးခဲ့ဖူးပါသည်။

'အချိန်ကား ပါဠုလီပုတ်ပြည် အသောကမင်းကြီး အုပ်စိုးချိန်ဖြစ်၏။ အသောကမင်းကြီးခေတ်တွင် မိုးဦးကျစဉ် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် ဒလဟော စီးဆင်း၍ လာခဲ့လေရာ မြစ်ကမ်းပါး၌ ပြည့်လျှံနေသည့်အခါတွင်လည်း ရေတက်အရှိန်ကား မသေသေး။ တဖြည်းဖြည်းပင် တက်လျက်ရှိ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မြစ်ရေကိုကြည့်ပြီး ဟိုပြေးဒီပြေးနှင့် ရေဘေးအန္တရာယ်လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆူပွက်လျက်ရှိ၏။ တိုင်းသူတိုင်းသားတို့၏ အသံကား အသောကမင်းကြီး၏ထံသို့ ဆိုက်ရောက်တော့၏။ ထို့ကြောင့် အသောကမင်းကြီးသည် နန်းတော်တွင်း၌ နေထိုင်လို့မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ ကိုယ်တော်တိုင် ဆင်စီး၍ ထွက်တော်မူပြီး ရေဘေးအန္တရာယ်ကို မြင်တော်မူသောအခါ -

ဤဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ဖို့ရန် အမတ်တို့နှင့် ညီလာခံသဘင်တွင် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးတော်မူ၏။ အမတ်တို့ကလည်း ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ကြီးမြင့်တော်မူသော

www.burmeseclassic.com

အရှင်မင်းကြီးမှ မတတ်နိုင်လျှင် ဘုရားကျွန်တော်တို့ မည်သို့မျှ တတ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း တင်လျှောက်ကြကုန်၏။

ဗိန္ဒုမတီ ပြည့်တန်ဆာမ တင်လျှောက်ခြင်း

ဤသို့ အသောကမင်းကြီးနှင့် မှူးမတ်တို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး၍ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြောင်း တိုင်းသူပြည်သားမှတစ်ဆင့် ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမ ကြားရသည့်အခါ အမတ်ကြီးများထံ အပြေးအလွှားသွားပြီး ဖြစ်ပေါ်နေသော ရေဘေး အန္တရာယ်ကို သူကယ်နိုင်ကြောင်း တသွင်သွင်စီးဆင်းလျက်ရှိသော ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် အထက်သို့ ဆန်နေခြင်းကို ရပ်သွားအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါကြောင်း တင်လျှောက်လေ၏။

ပြက်ရယ်ပြုခြင်း

ထိုအခါ မှူးမတ်တို့က သင်ကား လာသမျှ ယောက်ျားများကို ကာမဂုဏ်ဖြင့် မြို့ဆွယ်မူးယစ်စေခဲ့သူဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော သူက အဘယ်သို့လျှင် ဤရေဘေးအန္တရာယ်မှ ကယ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု ပျက်ရယ်ပြုကြကုန်၏။

ထိုအခါတွင် ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမသည် ထိုသို့ အမတ်တို့၏ ပျက်ရယ်ပြုခြင်းကို ခံရသည့်အခါ အမတ်ကြီးများအား ဝတ္တရားရှိ၍ ခွင့်တောင်းရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အမတ်ကြီးတို့ ခွင့်မပြုသော်လည်း -

အားလုံးသော တိုင်းသူပြည်သားတို့ အန္တရာယ်မှ ကျရောက်မည်ဘေးကို ကယ်တင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုလျက် သူသည် ပြည့်တန်ဆာအလုပ်ဖြင့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုရသော်လည်း 'အဂတီ'တရား လေးပါးကို မလိုက်စားခြင်းကို အကြောင်းပြုပြီး သစ္စာဆိုခဲ့ရာ ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် သစ္စာဆိုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အထက်အညာသို့ ဆန်တက်၍ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေရာမှ ရပ်တန့်သွားခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ ရပ်တန့်သွားလေရာတွင် အောက်က ရေစီးက အထက်သို့ ဆန်ပြီး အထက်က ရေစီးက အောက်သို့ စုန်ဆင်းသွားသဖြင့် ရေလှိုင်းထပြီး ရေလှိုင်းတံပိုးရိုက်ခတ်သည့်အသံသည် ပြင်းစွာမြည်ဟည်း၍ ပေးထွက်ခဲ့လေသည်။ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

အမတ်တို့ တင်လျှောက်ခြင်း

ယင်းသို့သော အသံကို အသောကမင်းကြီး ကြားသိရသည့်အခါ အမတ်တို့အား အကြောင်းကို မေးမြန်းရာတွင် အမတ်တို့က အထက်ပါအတိုင်း ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမ၏ သစ္စာဆိုချက်ကြောင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် တသွင်သွင်စီးဆင်းရာမှ ရပ်တန့်သွားပြီး ရေလှိုင်းချင်း ရိုက်ခတ်သံထွက်ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော အသံဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်ကြလေသည်။ ထိုအခါ အသောကမင်းကြီးလည်း အလွန်ပင် အံ့အားသင့်လျက် ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမထံသို့ ဆင်စီးပြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြွချီ၍ မေးမြန်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမက ဤသို့ ထပ်မံတင်လျှောက်ခဲ့လေသည်။

ဗိန္ဒုမတီပြည့်တန်ဆာမ ထပ်မံတင်လျှောက်ခြင်း

အရှင်မင်းမြတ်ဘုရား ကျွန်တော်မသည် ပြည့်တန်ဆာမအဖြစ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုခဲ့သော်လည်း မည်သည့်အခါမှ "အဂတီတရားမလိုက်စားခဲ့ပါ"။ ဤသကား မင်းစိုးအာဏာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ အာဏာရှိသူဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း မျက်နှာမလိုက်ခဲ့ပါ။

ဤသူကား အမျိုးမြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အမျိုးမြတ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ မျက်နှာလည်း မလိုက်ခဲ့ပါ။

ဤသူကား ဆင်းရဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆင်းရဲခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မထေမဲ့မြင် မပြုခဲ့ဘဲ အရင်ငွေ ပေးသူကို အရင်လက်ခံပြီး ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ငွေနှင့် တန်သလောက် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်အောင် ပြုစုပါသည်။ အရှင်မင်းကြီး ဤကဲ့သို့ မျက်နှာမလိုက်(အဂတီ)မလိုက်စားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤသို့ သစ္စာဆိုခဲ့ပါသည်။

သစ္စာဆိုခြင်း

အကျွန်ုပ်သည် ပြည့်တန်ဆာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်စားသောက်ရသော်လည်း အဂတီတရားမလိုက်စားပါ။ မျက်နှာကြီးငယ် မလိုက်ပါ။ ဤစကားသည် မှန်ပါ၏။ ဤပြောဆိုသော စကားမှန်ပါလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် အထက်သို့ ဆန်တက်နေခြင်းကို ရပ်ပါစေသတည်း။ ဤသို့ သစ္စာဆိုခဲ့ခြင်းကြောင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် အထက်သို့ ဆန်တက်

ခြင်းမှ ရပ်တန့်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်ခဲ့လေသည်။

ဤသစ္စာဆိုခန်းတွင် -

- (၁) သစ္စာဆိုသူမှာ ပြည်တန်ဆာမ
- (၂) သစ္စာဆိုခြင်းမှာ ရေဘေးအန္တရာယ်တွေ့ပြီး တစ်တိုင်းပြည်လုံး ဒုက္ခရောက်မှာ စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်သည်။
- (၃) သစ္စာဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာများကား 'အဂတိတရား' မလိုက်စားခြင်း ဖြစ်၏။
- (၄) ထိုအဂတိတရားမလိုက်စားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သစ္စာဆိုလျှင် အောင်မြင်မည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သစ္စာတရား၏ အောင်မြင်မှုကား ဂင်္ဂါမြစ်ရေ အထက်သို့ ဆန်တက်ပြီး ရေလွှမ်းခြင်းဘေး အန္တရာယ်မှ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့ သစ္စာတန်ခိုးကား ထက်မြက်လှပေ၏။

အဆိပ်တက်နေသူ သားအတွက် သစ္စာဆိုခြင်း

မြွေဟောက်ကိုက်ခြင်းကြောင့် အဆိပ်တက်နေသူ သားဖြစ်သူအား မိဘနှစ်ပါးတို့မှ ဆရာရသေ့တို့၏ သစ္စာဆိုခြင်းကြောင့် အဆိပ်မှ လျှော့ကျပြီး အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့ကြောင်း အဋ္ဌကထာနိပါတ် ဇာတ်တော်လာ သာဓကကို တင်ပြရသော် ကာသီတိုင်း၊ ဗာရာဏသီပြည်တွင် ဖြစ်၏။ ထိုဗာရာဏသီပြည်တွင် သူကြွယ်နှစ်ဦးတို့ ရှိကြကုန်၏။ ၎င်းတို့ကား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန်ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တစ်ဦးသော သူကြွယ်သည် အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်ကို ငြီးငွေ့၍ ရှိသမျှ ရွှေငွေ ဘဏ္ဍာပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို စွန့်ခွာပြီး တောထွက်ခဲ့၏။ အမည်အားဖြင့် ကဏ္ဍဒီပါယနရသေ့ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။ ထိုရှင်ရသေ့ကား တောထွက်၍ လာခဲ့သည်မှ ခုနစ်ရက်သာ သာသနာတော်တွင် ပျော်ပိုက်၏။ ထိုခုနစ်ရက်မှ ကျော်လွန်ပြီး နှစ် ၅၀ ဝါရသည့်တိုင်အောင် တစ်နေ့မှ မပျော်ပိုက်ပေ။ မပျော်ပိုက်၍ လူ့ပြန်ထွက်လာဖို့ရန်မှာလည်း ကဲ့ရဲ့မှာ စိုးရိမ်သည့်အတွက်ကြောင့် လူမထွက်ဘဲ မပျော်ပိုက်ဘဲနှင့် နေထိုင်ရ၏။ တစ်ဦးတည်းသော သူကြွယ်ကမူ လူ့ဘောင်တွင် သားမယားနှင့် နေထိုင်ပြီး အမည်အားဖြင့်

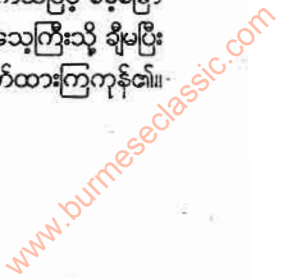
မဏ္ဍဗျ သူကြွယ်ဟူ၍ တွင်ခဲ့လေသည်။

မဏ္ဍဗျသူကြွယ် စေတနာမရှိဘဲ လှူဒါန်းနေခြင်း

မဏ္ဍဗျသူကြွယ် အိမ်၌ကား မိဘတို့လက်ထက်မှ လှူဒါန်းလာခဲ့သော ရသေ့ရဟန်းတို့အား နေ့စဉ်လှူဒါန်း၍ နေခဲ့ရလေသည်။ ထိုသို့နေ့စဉ်ပင် လှူဒါန်းနေရစေကာမူ (မိဘတို့ ဝတ္တရားကိုမပျက်လို၍) လှူဒါန်းနေခြင်းဖြစ်ရာ ထိုသို့လှူဒါန်းခြင်းကို တစ်ခါတလေမျှ စေတနာမရှိခဲ့ပေ။ ထိုသူကြွယ်၌လည်း ဇနီးရှိခဲ့ရာ ထိုဇနီးဖြစ်သူမှာလည်း သူကြွယ်နှင့် ကလေးတစ်ယောက်ရရှိသည့်တိုင်အောင် မိမိ ခင်ပွန်းအပေါ်၌ ချစ်ခြင်းမရှိပေ။ မိဘတို့ ပေးစား၍ သာ ပေါင်းသင်းနေခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား မချစ်၍ နောက်တစ်ယောက် ပြောင်းယူဖို့ရန်မှာလည်း ၎င်းတို့မျိုးရိုးမှာလည်း ပြောင်းယူမျိုးရိုးမရှိသဖြင့် မချစ်ဘဲနှင့် ပေါင်းသင်းနေရ၏။ သူတို့ သုံးဦး၏ နောက်ကြောင်းအဖြစ် အပျက်မှာ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ကဏ္ဍဒီပါယနရသေ့သည် တောတွင်းနေထိုင်ခဲ့ရာ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ပြန်လာ၍ တောကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးလျက် ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကို မဏ္ဍဗျသူကြွယ် ကြားသိရ၍ အဆွေတော်ရသေ့အား ဖူးမြော်ရန် ဇနီးနှင့် သားကလေးကိုခေါ်ဆောင်ပြီး လာခဲ့၏။ ကဏ္ဍဒီပါယနရသေ့ထံ ရောက်သည့်အခါ သားငယ်ကလေးအား ကျောင်းအနီးအပါးတွင် ကစားစေ၍ ဇနီးမောင်းနံ နှစ်ယောက်တို့သည် တရားနာယူကြ၏။ သားငယ်ဖြစ်သူ ယညဒတိသည်လည်း ကလေးတို့ သဘာဝအတိုင်း ဂျင်လုံးကလေးကို ပေါက်ကစားလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ ပေါက်ကစားလျက်ရှိသော ဂျင်လုံးကလေးသည် မြွေဟောက်တွင်းထဲသို့ ဝင်သွားရာ ဂျင်လုံးကို နှိုက်ယူရာတွင် မြွေဟောက်က ပေါက်လိုက်သဖြင့် "အမေ့"ဟူ၍ တစ်ချက်သာ အော်နိုင်ပြီး မေ့မြော၍သွားတော့၏။

မဏ္ဍဗျသူကြွယ် ဇနီးမောင်နှံတို့သည် သားလေး၏ အော်သံကိုကြားရသဖြင့် ချက်ချင်းပင် သားလေးထံသွားရောက်ရာ သားလေးသည် မေ့မြောလျက်ရှိပြီး အနီး၌ မြွေဟောက်ကိုတွေ့မြင်ရာ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် မေ့မြောနေခြင်းဖြစ်လေရာ၏ဟု ကဏ္ဍဒီပါယန ရသေ့ကြီးသို့ ချီးမြှားကုသပေးတော်မူပါရန်အကြောင်း လျှောက်ထားကြကုန်၏။

သာသနာတွင် မပျော်ဘဲနှင့် နေရခြင်းကို သစ္စာဆိုခြင်း

ဤတွင် ကဏ္ဍာဒီပါယနရသေ့ကြီးသည် ငါသည် ဆေးဝါးကုသစရာမရှိ။ သစ္စာမန္တန်ဆေးသာလျှင်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သစ္စာဆိုပြီး ကုသတော့အံ့ဟု ယညတ်၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်လျက် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာဆိုတော် မူ၏။ “ငါသည် ရသေ့ဝတ်ပြီး ခုနစ်ရက်သာ သာသနာ တော်တွင် ပျော်မွေ့စွာဖြင့် ကြည်ညိုစွာနှင့် ကျင့်ခဲ့ပါသည်။ ထိုခုနစ်ရက်မှ နောက်အနှစ် ၅၀ ပတ်လုံး သာသနာတော် တွင် မပျော်ရွှင်ဘဲ မကြည်လင်ဘဲနှင့် ရသေ့ဝတ်၍ နေထိုင် ရပါသည်။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် အဆိပ် များ လျော့ကျပါစေသတည်း” ဟု သစ္စာဆိုခဲ့၏။

ဤသို့ သစ္စာဆိုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြွေဆိပ် မွန်လျက်ရှိသော ယညဒတ်သည် အဖေ၊ အမေဟု ခေါ်ဆို လျက် အဆိပ်များ ဦးခေါင်းမှ ရင်ဘတ်အထိ လျော့ကျပြီး ပြန်၍ အိပ်သွားပါတော့သည်။

စေတနာမရှိဘဲနှင့် လှူဒါန်းနေရခြင်းကို သစ္စာဆိုခြင်း

ထို့နောက် ကဏ္ဍာဒီပါယန ရသေ့ကြီး ငါတော့ သစ္စာဆိုပြီးပြီ။ သင်တို့လည်း သစ္စာဆိုကြဟု မဏ္ဍာဗျသူကြွယ် အား သစ္စာဆိုစေသည်။ ထိုအခါ မဏ္ဍာဗျသူကြွယ်က သား ဖြစ်သူ ယညဒတ်၏ ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် လက်တင်လျက် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာဆိုခဲ့လေသည်။ “ငါသည် တစ်ခါ မျှ ပေးချင်ကမ်းချင်၊ လှူချင်သော စိတ်စေတနာမရှိဘဲနှင့် အိပ်တွင် ကြွရောက်နေကြသော အလှူခံအား လှူဒါန်းနေရ ပါသည်။ မပေးချင်ဘဲနှင့်ပေးရ၊ မလှူချင်ဘဲနှင့်လှူဒါန်းနေ ရပါလည်း ဒီအတိုင်းမှန်ကန်ပါလျှင် ဤမှန်ကန်သော သစ္စာ စကားကို ဆိုရခြင်းကြောင့် သားအပေါ်တွင် ကျရောက်နေ သော မြွေဆိပ်များသည် လျော့ကျပါစေသတည်း” ဟု သစ္စာဆိုခဲ့၏။

ဤသစ္စာစကားကြောင့် ရင်ဘတ်မှ အဆိပ်များ သည် ခါးအထိ လျော့ကျသွားပါတော့သည်။ (သားငယ် ကား မထနိုင်သေး။ မထိုင်နိုင်သေး။ အဆိပ်တို့ ကျန်ရှိ ပါသေးသည်။)

မချစ်ဘဲနှင့် ပေါင်းနေရခြင်းကို သစ္စာဆိုခြင်း

ထို့ကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူအားလည်း သစ္စာဆိုခိုင်း လေသည်။ ထိုအခါ သူကြွယ်၏ဇနီးက အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာဆိုခဲ့လေသည်။ “ငါ့ချစ်သား သင့်သားကို ကိုက်ညီ မြွေဟောက်ကို ငါမချစ်ပါ။ ယင်းမြွေဟောက်ကို မချစ်သလို သင်၏ အဖေကိုလည်း ယနေ့တိုင်အောင် မချစ်ပါ။ မချစ် တာချင်းအတူတူပါ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ငါ့သားအပေါ်ဝယ် ကျရောက်နေသော အားလုံးသော အဆိပ်တို့သည် ပျက်ပြယ်ပြီး အကောင်းပကတိ ချမ်းသာစွာ ရှိပါစေသတည်း” ဟု သစ္စာဆိုခဲ့၏။

ယင်းသို့ သစ္စာဆိုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သား ကလေး ယညဒတ်၌ ကျရောက်နေသော အဆိပ်အားလုံး တို့သည် လျော့ကျပျက်ပြယ်ပြီး မူလနဂိုအတိုင်း ကျန်းမာ ပကတိ ချမ်းသာစွာရှိခဲ့ပါသတည်း။

ဤဇာတ်တော်တွင် -

- (၁) သစ္စာဆိုသူတို့မှာ ရသေ့နှင့် သူကြွယ်ဇနီး မောင်နှံ။
- (၂) သစ္စာဆိုရခြင်းမှာ သားကလေး မြွေကိုက်၍ အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဤသစ္စာဆိုရသည့်အကြောင်းများက ကောင်း သော အကြောင်းများ မဟုတ်ပါပေ။ သို့ရာတွင် အဖြစ် အပျက်မှန် တကယ်ဖြစ်ရပ်များကို အမှန်အတိုင်း ပြော ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်ရပ်မှန်များကို အမှန်အတိုင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်းကြောင့် မြွေဆိပ်များ လျော့ကျပြီး အသက်ဘေး မှ ချမ်းသာရာရခဲ့လေသည်။ သစ္စာဆို၍ အသက်ချမ်းသာ ရာ ရသွားသော ဇာတ်တော်များမှာ အလောင်းတော် သုဝဏ္ဏလှုံ၊ ၎င်းမင်း၊ ငါးမင်း သစ္စာတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဟိန်းထက်စာန်

ကိုးကား -

- မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီး။
- စီစဉ်သူ နေမျိုးကျော်ထင်။

မာယာမဂ္ဂ

၁၃၂၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့

ဂေဟာပုဒ်အား ညွှန်ကြား

(အတ်ယိုး)

၁၈၈ ရာစု

ကျွန်တော်၏ သမီးတော်

(ဇာတ်သိမ်းပိုင်း)

မနုဿကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို လျင်မြန်စွာနှင့် ပြတ်သားစွာ ချမှတ်ရတော့မည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်ရမည်။ မှား၍မဖြစ်။ လောလောဆယ်တွင် မိုက်တီးနှင့် ထိပ်တိုက်တွေ့၍ မဖြစ်သေး။ မိုက်တီးသည် အချစ်ကြီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်သလို အမျက်ကြီးသူလည်း ဖြစ်မည်။ အမျက်ကြီးသူဆိုသည်မှာ သူတစ်ဖက်သတ် ချစ်နေသူ မာရီယာအပေါ်တွင် မဟုတ်။ မာရီယာကို လှယူမည့်ရန်သူအဖြစ် မြင်ထားသူ ကျွန်တော်အပေါ်တွင်သာ အမျက်ကြီးမှာ သေချာလှ၏။ ကျွန်တော် ၎်ဒေသကို အပင်ပန်းခံ လာရောက်ခဲ့ရခြင်းမှာ မိုက်ပျိုးရေးအတတ်ကို မတတ်မြောက်ကြသေးဘဲ အစားအစာ ရှာဖွေဆောင်းခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးနေရသော အလွန်ခေတ်နောက်ကျလှသည့် ဟာဒ်ဇာလူမျိုးတို့အကြောင်း လေ့လာသုတေသနပြုရန်ဖြစ်၏။ ယခု ထိုလုပ်ငန်း အောင်မြင်စွာ ငြိမ်းခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ မပြီးသေးသည်ကတော့ ကျွန်တော်၏ နှလုံးသားရေးရာစစ်ပွဲဖြစ်သည်။ မာရီယာဆီက ရေရာသောအဖြေ မရသေးမီ မိုက်တီးက ကျွန်တော်ကို စစ်မျက်နှာဖွင့်လိုက်လေ

ပြီ။ မိုက်တီးနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လျှင် နိုင်နိုင်ရှုံးရှုံး ကျွန်တော် ပြည်တော်ပြန်လှမည်မဟုတ်။ မနုဿဗေဒပညာရှင်လောကတွင်လည်း ကျွန်တော်သည် အလွန်ပင် အကျည်းတန်သူ ဖြစ်သွားရတော့မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်သည် မာရီယာကို လုံးဝ မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါ။ လောလောဆယ်တွင်တော့ မိုက်တီးနှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်အောင် ရှောင်ရပေမည်။

“ဒီမှာ မိုက်တီး၊ ခင်ဗျား သိပ်ပြီး အစိုးရိမ်မလွန်ပါနဲ့လေ။ မာရီယာက ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါမှ ချစ်တယ်လို့ မပြောဖူးသေးဘူး။ ကျွန်တော့်ဘက်ကသာ တစ်ဖက်သတ် ကြိုးစားနေဆဲ အခြေအနေမျိုးမှာပဲ ရှိနေသေးတယ်။ ကျွန်တော် အမေရိကကို မပြန်ခင်မှာတော့ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဆွေးနွေးဖို့ ကြိုးစားကြည့်ဦးမယ်။ ဒါလည်း အောင်မြင်မယ် မထင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဟာ နေနတ်မင်းရဲ့ သမီးတော် ဖြစ်တယ်။ လူ့ဘဝမှာ ဘယ်ယောက်ျားနဲ့မှ မချစ်ရ မကြိုက်ရဘူး။ အဲဒီ တားမြစ်ချက်ကို ချိုးဖောက်ရင် ချက်ချင်းသေဆုံးရလိမ့် ဆိုတဲ့ စွဲလမ်းယုံကြည်မှုကြောင့် ကျွန်တော်

အချစ်ကို လက်ခံရုံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အိုဗျာ . . . ဘယ်သူ့အချစ်ကိုမှလည်း လက်ခံရုံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အသက်နဲ့လဲပြီး ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခံရင်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကြိုးပမ်းချက် အောင်မြင်မယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားသိပ်ပြီး မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မိုက်တီး။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပါဦးလို့ပဲ ကျွန်တော်ပြောချင်တယ်။ ကဲ.. အချိန်လည်း အတော်ကြာသွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စခန်းကို ပြန်ကြရအောင်”

မိုက်တီးသည် တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားနေဟန်ရှိပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် စခန်းရှိရာသို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်ပြီး တစ်လှမ်းချင်း ထွက်ခွာသွား၏။ ကျွန်တော်က သူ့နောက်မှ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့၏။

* * *

သည်ကနေ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ကျွန်တော် ၎်စခန်းမှ ထွက်ခွာရတော့မည်။ ကျွန်တော်သည် မိမိစိတ်ကူးထားသည်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် အချိန်ရသမျှ အသုံးချ၏။ မာရီယာကို လိုက်၍ရှာသော်လည်း စခန်းတစ်ခုလုံး

ဘယ်မှာမျှ မတွေ့။ ကျွန်တော် လက်
လျှော့လိုက်ပါပြီ။

ခရီးမထွက်မီ ကိုယ်လက်သုတ်
သင်လိုသဖြင့် မာရီယာ ဖန်တီးထား
သော ရေသန့်ချိုးကန်ဆီသို့ ထွက်
ခွာလာခဲ့သည်။ ရေလဲပုဆိုးတစ်ထည်၊
ဆပ်ပြာခွက်နှင့် မျက်နှာသုတ်ပဝါ တစ်
ထည်သာ ယူဆောင်လာခဲ့၏။ ထိုရေ
ကန်ကလေးသည် စခန်းနှင့် အနည်း
ငယ် ကွာလှမ်းရာ မိနစ်အတန်ကြာ
အောင် လျှောက်လာရ၏။ မျက်စိလည်
ပြီး လမ်းမှားသွားသဖြင့် အချိန်မကြာ
သင့်ဘဲ ကြာသွားရသေး၏။ နောက်
တော့မှ လမ်းအချိုးအကွေ့ကို မှတ်မိ
သွားကာ ရေကန်ဆီသို့ ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလေတော့၏။

“ဟယ်...မာ...မာရီယာ”

ရေကန်ထိပ် ချုံတစ်ချုံအနီးတွင်
ဖက်ကတော့ကြီးတစ်ခုကို ကိုင်လျက်
ရပ်နေသူ မာရီယာကို ရုတ်တရက် တွေ့
မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်က အံ့ဩ
စွာ ရေရွတ်လိုက်မိခြင်း ဖြစ်၏။ မာရီ
ယာ၏ မျက်နှာက ညှိုးငယ်နေသည်။

“ကိုကို တစ်မနက်ခင်းလုံး ညီမ
လေးကို လိုက်ရှာနေတာ မတွေ့လို့
စိတ်ပူခဲ့မိတယ်။ စိတ်လည်း တော်
တော် ညစ်သွားမိခဲ့တယ်။ ဘယ်ကို
သွားနေတာလဲ ညီမလေးရယ်”

မာရီယာသည် ကျွန်တော့်အမေး
ကို ရုတ်တရက် မဖြေသေးဘဲ မိုးကုပ်
စက်ဝိုင်းတစ်နေရာဆီသို့ ငေးကြည့်
နေ၏။

“ညီမလေး နေမထွက်ခင်ကတည်း
က ဒီကိုရောက်နေခဲ့တယ်။ ကိုကို

သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ ရွာကထွက်ခွာနိုင်
အောင် ညီမလေးကိုယ်တိုင် ရေချိုးပေး
မလို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ စောင့်နေခဲ့တာပဲ။
ဒါပေမဲ့ ကိုကို ကတိတစ်ခုပေးရမယ်
နော်။ အဲဒါကတော့ ညီမလေး ထပ်ပြီး
ချစ်ရေးမဆိုရဘူး။ အမေရိကကို လိုက်
ခဲ့ဖို့လည်း မခေါ်ရဘူး။ တကယ်လို့ အဲဒီ
ကတိနှစ်ခုကို မပေးနိုင်ရင် ညီမလေး
ဒီနေရာက ထွက်သွားမယ်။ ကိုကို
ဘာသာ ကိုကို ရေချိုးဖို့အတွက် ဒီ
ဖက်ကတော့ကြီးကို ချန်ထားခဲ့မယ်။

ကျွန်တော်က သူမကို မချင်မရဲ
ငေးကြည့်နေမိ၏။ မာရီယာက ဘယ်
လိုလဲ ဟူသော မေးခွန်းကို နှုတ်က
မမေးသော်လည်း သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ
ထိုမေးခွန်းကို မြင်နေရ၏။ ကျွန်တော်
သည် စိတ်ကို လုံးလုံးလျှော့ချလိုက်ပြီး

“ကဲ...ကိုကို ညီမလေးတောင်း
ဆိုတဲ့ ကတိတွေကို ပေးပါတယ်။ တို့
အတူရှိနေကြမယ်အချိန်ဟာ သိပ်ပြီး
နည်းနေပါပြီ။ ဒီတော့ အဖိုးတန်လှတဲ့
အဲဒီအချိန်တိုအတွင်းမှာ စိတ်ချမ်းချမ်း
သာသာနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေကြရ
အောင်နော်”

ကျွန်တော့် စကားသံအဆုံး၌
မာရီယာက သူမ၏ ဖက်ကတော့လေး
ဖြင့် ကန်ထဲမှ ရေများကို တစ်ခွက်ပြီး
တစ်ခွက် ခပ်ယူကာ ကျွန်တော့်ကိုယ်
ပေါ်တွင် လောင်းချပေး၏။ ကျွန်တော်
၏ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ရေဖိုသွားသောအခါ
မာရီယာက ဆပ်ပြာတိုက်ပေးမည်ဟု
ပြောသည်။ မသင့်တော်မှန်း သိသဖြင့်
ကျွန်တော်က မိမိကိုယ်ကို မိမိဘာသာ
ဆပ်ပြာတိုက်၏။ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ဆပ်

ပြာတိုက်ပြီးသောအခါ မာရီယာက ဖက်
ကတော့ဖြင့် ရေလောင်းပေးပြန်၏။
သည်လိုနှင့် ရေချိုးခြင်းအမှု ပြီးစီးသွား၏။
အဝတ်အစားများ ပြန်လည်ဝတ်
ဆင်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး
မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြ၏။

“ကိုကိုနဲ့ ညီမလေး ဒီတစ်သက်
မှာ ပြန်ဆုံရဖို့ဆိုတာ လုံးဝ မလွယ်
တော့ဘူးနော်”

မာရီယာက ကြေကွဲစွာ ပြော
လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ကတော့
ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ သူမကို တွေ့တွေ့
ကြီး ကြည့်နေမိ၏။ မာရီယာသည်
ယနေ့တွင် ထူးထူးခြားခြား မြက်
ခြောက်ဂါဝန်တိုလေးကို ဝတ်ထားရာ
ဖွံ့ထွားသော သူမ၏ ကိုယ်လုံးနှင့်
အလွန်ပင် ပနာရလှ၏။ တော်ဝင်နန်း
ထိုက် ဤပန်းမကိုင့်ကို ကျွန်တော်
သည် ချုံတောတွေအကြား၌ ချန်ထား
ရစ်ခဲ့ရမည့်အရေးအတွက် ဘဝင်မအေး
နိုင်ပေ။ သူမနှင့် ခွဲခွာရတော့မည့်အချိန်
က နီးသထက်နီးကပ်လာချေပြီ။ ကျွန်
တော်၏ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို ချွန်းအုပ်၍
မရနိုင်တော့။ မာရီယာ၏ တစ်ကိုယ်
လုံးကို သိမ်းကျုံး၍ ဖက်ထားလိုက်မိ
၏။ သည်တစ်ကြိမ်၌ သူမသည် ကျွန်
တော့်ကို တွန်းထိုးဖယ်ရှားခြင်းမျိုး လုံးဝ
မပြုတော့ကြောင်း အံ့ဩစဖွယ် တွေ့
ရ၏။ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်တွင် သူမ၏
မျက်နှာကို အပ်ထားသည်။ ကျွန်တော်
ရင်ခုန်နေသလို သူမလည်း ရင်ခုန်နေ
ကြောင်း အတွေ့အထိအရ သိရှိရ၏။
ကျွန်တော်က သူမကို ခပ်တင်းတင်း
ဖက်ထားလိုက်ပြီး -

“မာရီယာ...ကိုကို သိပ်ချစ်တဲ့ ညီမလေးရယ်။ ညီမလေး တားမြစ်ပေမယ့် နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကိုကို ထပ်ပြီး တောင်းဆိုပါရစေကွယ်။ မာရီယာ ကိုကိုကို လက်ထပ်ပြီး တစ်ခါတည်း အမေရိကကို လိုက်ခဲ့ပါနော်။ ဒီကနေ့ အချိန်ရသေးတယ်။ အချိန်မီသေးတယ်။ မာရီယာက ငြင်းဆန်ပြီး ဒီမှာ ချန်နေရစ်ခဲမယ်ဆိုရင် ကိုကိုဟာ တစ်သက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲနေမှာပါကွယ်။ ကိုကိုစကားကို နားထောင်ပါ ညီမလေးရယ်”

မာရီယာသည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ကျောပြင်ကို ရစ်သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး -

“ညီမလေး ကိုယ့်ကိုယ်ကို မညာချင်တော့ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဒီစခန်းမှာ ကိုကိုကို စတွေ့တွေ့ချင်းကတည်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့မိတယ်။ ကိုကိုရုပ်ရည်သွင်ပြင်က တခြားမျက်နှာဖြူတွေနဲ့လည်း မတူဘူး။ လူမည်းတွေနဲ့လည်း ကွာခြားတယ်။ နောက်ပြီး ညီမလေးတို့ ဟာဒီလာလူမျိုးတွေအကြောင်း လေ့လာ သုတေသနပြုဖို့အတွက် လာတယ်ဆိုတဲ့ အချက်က သိပ်ပြီး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်။ ရေခဲတွင်းထဲ ဆင်းပြီး ရေချိုးဝံ့တဲ့ သတ္တိက ညီမလေးတို့ ဟာဒီလာတွေ စံပြုထားတဲ့ ခဲရွမ်းသတ္တိထူး တစ်ခုပဲလေ။ ပြီးတော့ ကိုကိုရဲ့ ရုပ်ရည်က မိန်းကလေးတွေ ထူးလောက်တဲ့ မျက်နှာပေါက်မျိုးပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ အရပ်အမောင်းကလည်း ယောက်ျားပီသတယ်လေ။ အဲဒီအရည်

အသွေးတွေအားလုံးက ညီမလေးရဲ့ နှလုံးသားကို လှုပ်ရှားစေခဲ့တယ်”

“ဒါပေမဲ့ ညီမလေး အကြောက်စွဲဆုံးက ခမည်းတော် နေနတ်မင်းကြီးရဲ့ မိန်းမှာချက်ကို ချိုးဖောက်မိမယ့် ကိစ္စပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုကိုချစ်ရေးဆိုတိုင်း ငြင်းပယ်ခဲ့မိတာပါ။ နောက်တစ်ခုကလည်း ကိုကိုရဲ့နောက်ကြောင်းအမှန်ကို ညီမလေး ဘာမှမသိရသေးဘူးလေ။ ကိုကိုဟာ လူပျိုလူလွတ်လား။ တစ်နည်းပြောရင် နောက်ကြောင်းရှင်းတဲ့ လူလားဆိုတာ မသိရသေးတော့ ကိုကိုကို ယုံစားဖို့ဆိုတာက အခက်သား။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုကိုနဲ့ မငြိစွန်းရအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ခဲ့တာပါ။ အဓိက ပြဿနာကတော့ ခမည်းတော် နေမင်းကြီးကို ပေးထားတဲ့ကတိ ချိုးဖောက်မိရင် ဝိညာဉ်အနတ်ခံရမယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် လူလောကကို စွန့်ခွာရတော့မှာ”

မာရီယာသည် စကားမဆက်သေးဘဲ ကျွန်တော့်ကို ရွန်းလဲ့သော မျက်လုံးကြီးများဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ပါးပြင်ကို အသာအယာ နမ်းရှုံ့လိုက်သည်။

“အခုတော့ ညီမလေး အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလေ။ ညီမလေး ကိုကိုအချစ်ကို လက်ခံရင် ခမည်းတော် နေနတ်မင်းကြီးရဲ့ ဒဏ်ခတ်မှုကြောင့် သေဆုံးရမယ်။ ကိုကိုအချစ်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့ရင်လည်း ကိုကိုက တစ်ယောက်တည်း ပြန်သွားရမှာ။ ညီမလေးက နေ့တိုင်း လွမ်းဆွတ်ပြီး ငိုနေမိမှာ။ ရင်ကွဲနာကျပြီး သေရမှာမို့

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ် အထက်ပိုင်းကို ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် လှဲမို့နေစေ၏။ ရင်ဝတွင် စိုက်လျက်ရှိသော မြားတံနှင့် ခါးတွင်စိုက်ဝင်နေသည့် မြားတံတို့ကို ကျွန်တော် မနတ်ယူဝံ့။ မနတ်ယူရက်ဟုဆိုလျှင် ပိုပြီးမှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။

ခမည်းတော်နေနတ်မင်းကြီးကတောင် ဝိညာဉ်နတ်ယူစရာ လိုတော့မှာမဟုတ်ဘူး။ တကယ်တော့ ညီမလေးရဲ့ဘဝဟာ သေမထူး နေမထူး ဘဝမျိုးပါ။ ဒါကြောင့် ညီမလေး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ ညီမလေး ကိုကိုကို ချစ်တယ်။ သိပ်ချစ်တယ်။ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်တယ်။ တကယ်လို့ သေရင်လည်း ကိုကိုရင်ခွင်ထဲမှာပဲ သေမယ်”

မာရီယာထံမှ မမျှော်လင့်သော စကားများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်သည် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာကြည်နူးသွားမိ၏။ သူမကို ပို၍ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်ပြီး ပါးပြင်နှစ်ဖက်စလုံးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် မွှေးကြူနေမိ၏။ မာရီယာကလည်း ကျွန်တော့်ကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားပြီး အနမ်းဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ ကျွန်တော် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလှလှလေးများကို စုပ်နှမ်းရန် မျက်နှာကို လက်ဖြင့် အသာအယာ မယူလိုက်၏။ ထိုအခါ မာရီယာက ကျွန်တော့်ကို ရုတ်တရက် အားကုန်ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်ရာ နောက်သို့ ပက်လက်လန် လဲကျသွားခဲ့ရ၏။ အဖြစ်အပျက်တို့ကား မြန်ဆန်လွန်းလှ၏။ ဝိုးခနဲ အသံမြည်ဟီး ဖြတ်သန်းသွားသော မြားတံတစ်ချောင်းက မာရီယာ၏ ရင်ဝတ်တည်တွင် ထိုးစိုက်လျက် ရှိလေပြီ။ ချက်ချင်းပင် အခြေအနေကို ကျွန်တော် ရိပ်စားမိ၏။ တစ်စုံတစ်ဦးက နောက်ကျောဘက်မှ ကျွန်တော့်ကို မြားဖြင့် ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ရှိနေသူ မာရီယာက တွေ့မြင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ချက်ချင်း တွန်းလှဲပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုမြားတံသည် ကျွန်တော့်ကျောကုန်းကို မထိမှန်သော်လည်း မာရီယာ၏ ရင်ဝတ်တွင် ထိုးစိုက်လျက်ရှိနေလေပြီ။ ပက်လက်လဲကျနေရာမှ ကျွန်တော် နောက်ဘက်သို့ မျက်လွှာလှန်ကြည့်လိုက်တော့ -

“မိုက်တီး”၊ ဟုတ်ပါသည်။ မိုက်

တီးသည် ကျွန်တော့်ကို မြားဖြင့် နောက်မှ ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ခဲ့သော်လည်း မာရီယာကြောင့် ပစ်မှတ်လွှဲသွားခဲ့ရသည်။ ဒါကို မကျေနပ်၍ သူသည် နောက်ထပ် မြားတံတစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူပြီး လေးကြိုးကို ဆွဲတင်ကာ ကျွန်တော့်ဆီသို့ တည့်မတ်စွာ ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဘာမျှလုပ်ဆောင်ရှောင်တိမ်းချိန် မရတော့။ အရှိန်ဖြင့် ပက်လက်လန် လဲကျခဲ့သဖြင့် ကိုယ်လက်တွေ နာကျင်ပြီး ရုတ်တရက် ပြန်မထနိုင်။ မိုက်တီးအတွက် အလွန်ပင် အခွင့်အရေးသာလှ၏။ ကြိုက်သည့်နေရာ၊ ကြိုက်သည့်အကွာအဝေးမှနေ၍ ကျွန်တော့်ကို လေးဖြင့် စိတ်ကြိုက်ပစ်နိုင်ပြီ။ ကျွန်တော်သည် ပက်လက်လဲလျောင်းနေရသည့် အနေအထားတွင် လုံးဝရွေ့လျားခြင်းမပြုတော့ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်၏။ သို့ရာတွင် မိုက်တီး၏ မျက်လုံးများကိုတော့ မမှိတ်မသုန် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။ မိုက်တီးသည် လေးကြိုးကို အားကုန်ဆွဲတင်လိုက်၏။ ကျွန်တော့်ရင်ဝတ်သို့ မြားတံကို ပစ်လွှတ်တော့မည်အပြုတွင် သူ့အနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးထိပ်မှ လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုက သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာရာ သူ့လက်မှ လေးရော မြားတံပါလွတ်ကျ လွင့်စဉ်သွားရ၏။ ကောင်းသော လွင့်စဉ်ခြင်းတော့ မဟုတ်။ လွတ်ထွက်သွားသော မြားတံ၏ လားရာက မာရီယာဆီသို့ ဦးတည်၍သွား၏။ ရင်ဝတ်တွင် မြားတံတန်းလန်းဖြင့် ပက်လက်လန် လဲကျနေသူ မာရီယာ

၏ ခါးကို ထိုးဖောက်စူးဝင်သွား၏။ မာရီယာခမျာ မြားတံနှစ်ချောင်း တန်းလန်းဖြင့် မချိမဆုံ ဝေဒနာခံစားကာ လဲလျောင်းနေရရ၏။ ဤမြားတံတို့သည် ရိုးရိုးမြားတံများ မဟုတ်ကြ။ အဆိပ်လူးမြားတံများ ဖြစ်ရကား မာရီယာတစ်ယောက် မကြာခင် ပြားဆိပ်သင့်ပြီး အသက်အန္တရာယ် ကျရောက်ရတော့မည်။

မိုက်တီးတစ်ယောက်ကတော့ သူ့သဘောသူ့ဆောင်သွားပေပြီ။ သစ်ပင်မြင့်ပေါ်မှ သူ့ပခုံးပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာသောအရာသည် သက်မဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုမဟုတ်။ အလွန်အဆိပ်ပြင်းထန်သည့် မြွေဆိုးကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်၏။ အရွယ်အစားအားဖြင့် ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏ လက်မောင်းလုံးခန့်ရှိ၏။ ထိုမြွေကြီးသည် မိုက်တီး၏ ကုပ်ပိုးပေါ်တွင် ခေါက်ချိုးအနေအထားတင်နေရာမှ ပါးပျဉ်းထောင်ထလာ၏။ ထိုနောက် အရှိန်ဖြင့် လွှဲ၍ မိုက်တီး၏ ဘယ်ဘက်ပါးပြင်ကို ပေါက်ချလိုက်၏။

“အား...အား...အား”

မိုက်တီးထံမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသံနက်ကြီး ပေါ်ထွက်လာပြီး အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူသည် ခြေပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွား၏။ တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကာ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ မိုက်တီးတစ်ယောက် ဝိညာဉ်ချုပ်ငြိမ်းသွားလေပြီ။ မြွေဆိုးကြီးသည်ကား သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး အနီးရှိ ချုံတစ်ချုံထဲသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ကျွန်တော်က ကြီးစား၍ ထထိုင်ပြီး ဟရီယာ၏ အနီးသို့ တိုးရွေ့၏။ ထို့နောက် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းကို ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲတွင် လှဲပို့နေစေ၏။ ရင်ဝတွင် စိုက်လျက်ရှိသော မြားတံနှင့် ခါးတွင်စိုက်ဝင်နေသည့် မြားတံတို့ကို ကျွန်တော် မနတ်ယူဝံ့။ မနတ်ယူရက်ဟုဆိုလျှင် ပိုပြီးမှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။ ဤမြားတံတွေကို နတ်ယူလျှင် ဟရီယာ မည်မျှနာကျင်စွာ ခံစားရရှာမည်ကို ကျွန်တော် မတွေးဝံ့။ ထို့ကြောင့် မြားတံတန်းလန်းနှင့်ပင် သူမကို ပိုက်ထွေးထားခြင်း ဖြစ်၏။ မြားဆိပ်ကြောင့် မိန်းမူးနေရာမှ ဟရီယာသည် လူးလူးလွန်းလွန်း ဖြစ်လာ၏။

“နာလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။ ညီမလေး ကြာကြာနေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခမည်းတော် နေနတ်မင်ကြီးက ပြန်ခေါ်နေပြီ။ လူ့ဘဝမှာ လူသားတစ်ဦးဦးနဲ့ ချစ်ကြိုက်မိရင် သေရမယ်ဆိုတဲ့ မှာကြားချက်ကို မလိုက်နာမိခဲ့လို့ အခု ညီမလေး သေရတော့မယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ချစ်တဲ့ ကိုကိုရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ ဝိညာဉ်ချုပ်ရမှာမို့ ညီမလေး ကျေနပ်ပါတယ်။ အသက်နဲ့လဲပြီး ကိုကိုကို ချစ်ပြခွင့်ရတာကြောင့်လည်း ညီမလေး ဂုဏ်ယူတယ်။”

သူမ၏ မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ ပါပြင်ပေါ်သို့ လိမ့်ဆင်းလာ၏။

ရုတ်တရက် ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားရပြီး အွန်ဝါကင်နှင့် ဟာစ်ဇာလူကြီးအချို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဖဒီကန်ပုလိပ်အရာရှိ တစ်ဦးနှင့် ပုလိပ်

၁၀ ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရ၏။ ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲတွင် မိုန်းနေသူ ဟရီယာက ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းအစအဆုံးကို ရှင်းပြ၏။ အလွန် အားနည်းနေပြီဖြစ်သော ဟရီယာခမာ အတော်ပင် အားယူ၍ ပြောပြနေရခြင်း ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး စကားလုံးကို ပြောပြီးသည်နှင့် ဟရီယာသည် မျက်ဖြူလန်ကာ ဇက်ကျိုးကျသွားရှာလေ၏။ သူမ၏ အသက်ရှူသံကို လုံးဝမကြားရတော့။ သူမ၏ ညာဘက် လက်ကောက်ဝတ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်တော့လည်း သွေးမခုန်စတော့။ ကျွန်တော်နှင့် တကွ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ကျောခိုင်းသွားခဲ့ရှာလေပြီ။ အို . . . ကိုကို သိပ်ချစ်ရတဲ့ ညီမလေးရယ်။

အွန်ဝါ(၆)က သူမ၏ ရင်ဘတ်နှင့် ခါးတွင်စိုက်ဝင်နေသော မြားတံနှစ်ချောင်းကို အသာအယာ ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်သည်။

“အမှန်ကတော့ ဒီမြားတံတွေဟာ ကျွန်တော့်ကို မိုက်တီးက ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ခဲ့တဲ့ မြားတံတွေပါဗျာ။ ဟရီယာက တွန်းလှဲလိုက်လို့သာ ကျွန်တော့်ကို မြားတံမထိတာ။ ကျွန်တော့်ကိုယ်စား သူက စားစာခံသွားရရှာတာပါခင်ဗျာ။”

ကျွန်တော်က မချီတင်ကဲ ရှင်းပြနေမိခြင်း ဖြစ်၏။

“မိုက်တီးဟာ မြေဆိုးအကိုက်ခံရလို့ မသေခဲ့ရင်လည်း လူသတ်မှုနဲ့ အရေးယူခံရပြီး ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်ဒဏ်ကို ကျခံရမှာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်များ

မကြာမီတုန်းက သူဟာ သူ့ရဲ့အလုပ်ရင်သူဌေး အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ဦးကို သတ်ဖြတ်ပြီး ရှောင်တိမ်းပြေးသွားခဲ့လို့ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို လိုက်ရှာနေခဲ့ကြတာပါ။ ဒီမှာထပ်ပြီး သူက လူသတ်မှု ကျူးလွန်ပြန်တာကြောင့် လူသတ်မှုနှစ်မှအတွက် အရေးယူအပြစ်ပေးခံရမယ့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ မြေအကိုက်ခံရလို့ မိုက်တီးသေဆုံးသွားခဲ့ပေမယ့် သူ့ရုပ်အလောင်းကိုတော့ ဒီမှာ ချန်ထားခဲ့လို့ မရပါဘူး။ မြို့ကို ယူသွားပြီး လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေ ပြုလုပ်ရပါလိမ့်ဦးမယ်။ ကိုင်း . . . ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ။”

ပုလိပ်အရာရှိက ကျွန်တော်နှင့် တကွ အွန်ဝါ၏အပါအဝင် လူကြီးများကို နှုတ်ဆက်သည်။ ပုလိပ်များက ထမ်းစင်ကဲ့သို့ ပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြင့် မိုက်တီး၏ ရုပ်အလောင်းကို သယ်ဆောင်သွားကြလေသည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်သော ဟရီယာ၏ ရုပ်အလောင်းပေါ်တွင် မျက်နှာချင်းအပ်၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးနေမိလေ၏။

(စာရေးသူ၏မှတ်ချက် ။ ဒေါက်တာသက်နိုင်၏ တကယ့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကား ဤတွင် ပြီးဆုံးပါပြီ။)

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

၁၉၄၆ ခုနှစ်

မိလကမ္ဘာ

ပိတကမြို့

လူတို့၏ အကျင့်စရိုက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာရှင်တို့ လေ့လာဆန်းစစ်ချက်အရ ယေဘုယျအားဖြင့် နှစ်မျိုး တွေ့ရှိရသည်ဆို၏။

ပထမတစ်မျိုးက ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကြောင့်ဟု သိရသည်။

ဥပမာအားဖြင့် တစ်အူထုံဆင်း ညီအစ်ကိုအရင်း ကျေးညီနောင်တို့ လေပြင်းမုန်တိုင်းအော်ကြောင့် တစ်ကောင် တစ်နေရာစီ လွင့်စဉ်ကွဲကွာသွားခဲ့ရသည်။ တစ်ကောင်သော ကျေးငှက်က တောပုန်းလှူဆိုး ဓားပြများနေထိုင်ရာ အရပ်သို့ ကျရောက်သွားသည်။ ထိုကျေးငှက်မှာ လူဆိုးနှင့် ရောနှောနေထိုင်မိလေရာ ကာလအတန်ကြာသော အခါ လူဆိုးတို့၏ အကျင့်စရိုက် ကူးစက်ခံရကာ အပြောအဆိုအနေအထိုင် ရှန်ရင်းကြမ်းတမ်းကာ ရိုင်းပျံ့လာလေသည်။

လေပြင်းကြောင့် အဝေးသို့ လွင့်ပိသွားသော အခြားကျေးငှက် တစ်ကောင်မှာ ရသေ့ရဟန်းတို့၏ ကျောင်းသင်္ခန်းအနီးသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုကျေးငှက်မှာ ရဟန်းသူတော်ကောင်းတို့နှင့် အနေများလာပြီး အပြောအဆို အမူအရာ အလွန်ယဉ်ကျေးပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘာသာတရားအပေါ်မှာပါ ရိုသေကိုင်

ရှိုင်းလာတော့သည်။

ဤကား တစ်အူထုံဆင်း ညီနောင်ရင်း ဖြစ်ပါလျက် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်၏ အကျင့်စရိုက်များမှာ လုံးဝဆန့်ကျင်ကား ပြဒါးတစ်လမ်း၊ သံတစ်လမ်းပမာ ကွဲပြားခြားနားသွားခြင်းပါပေ။

နောက်တစ်မျိုးမှာ မွေးရာပါ ဇီဝကြောင့်ဟု ဆို၏။

ကျားပေါက်စတစ်ကောင်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက နို့ချိုတိုက်ကျွေး၍ ပြုစုမွေးမြူကြည့်ပါ။ တခြားခွေးကြောင်စသော အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များနှင့် ရောနှောနေထိုင်စေကာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာအောင် ကြိုးစားသင်ကြားကြည့်ပါ။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကသာ ကိုယ်သွန်သင်သလို ဖြစ်လာသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း အချိန်တန် အရွယ်ရောက်သောအခါ ကျားသည် ကျားစိတ်ပေါက်လာကာ တော်ထဲသို့ ဝင်သွားမည်သာ ဖြစ်သည်ဆို၏။

လူတို့မှာလည်း ထိုအတူပင်။

မည်မျှပင် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သွတ်သွင်းကြီးပြင်းလာစေခဲ့သော်လည်း ထိုသူ၏ ငုပ်လျှိုးတိမ်မြုပ်နေသော အကျင့်စရိုက်ဆိုးတို့

မှာ အချိန်တန်လျှင် ပြန်လည် ခေါင်းထောင်လာစမြဲသာ ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဤကား ပြုပြင်၍မရသော မွေးရာပါဇီဝကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤဇာတ်လမ်းသည် အဆိုပါ လူသဘာဝတရားများကို လျစ်လျူရှုကာ မိမိ၏ အတ္တအကျိုးကို ရည်မှန်းလျက် လမ်းပေါ်က မိန်းမပျက်တစ်ယောက်ကို လူကောင်းသူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ကာ အိမ်ရာထူထောင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သော ရဲအရာရှိတစ်ဦး၏ အလွန်ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်း ဖြစ်လေသည်။ အချိန်ကတော့ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော်ခဲ့ပါလေပြီ။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်း၏ အစ နိဒါန်းသည်ကား...

“ဟာ...ဆရာပါလား၊ နေကောင်းတယ်နော်”

အငြိမ်းစားရဲအရာရှိ ဦးခင်မောင်စိုး ကန်တော်လေး လူအိုရုံ (ယခု ဒေါ်သိန်းတင်)လမ်းနေ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အိမ်မှအပြန် သိမ်ဖြူလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာစဉ် ရှေ့တည့်တည့်မှ နှုတ်ဆက်လိုက်သံကြောင့် ခြေလှမ်းများ တုံခနဲ ရပ်သွားမိသည်။ သူ့ကို နှုတ်ဆက်

လိုက်သူမှာ ရဲတပ်ဖွဲ့ယူနီဖောင်းအပြည့် အနံ့ဝတ်ထားကာ ပန်းဒေါက်နှစ်ဖက်ပေါ်တွင် ငွေကြယ်နှစ်ပွင့်စီ တပ်ထားလေသည်။

“ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိဘူးနဲ့ တူတယ်။ ကျွန်တော် ဆရာတပည့်အေးကျော်လေ”

“ဟေ...အေးကျော်”

ဦးခင်မောင်စိုးက ပါဝါမျက်မှန်ကို အသာမတင်ရင်း မျက်မှောင်များကုတ်ကာ စူးစိုက်ကြည့်သည်။ အေးကျော်၊ အေးကျော်တဲ့။ ဘယ်အေးကျော်ပါလိမ့်။ သူ၏ဝန်ထမ်းဘဝ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်အချိန်ကို နောက်ကြောင်းပြန်တွေးကြည့်သည်။

သူသိသော အေးကျော်က သုံးယောက်တောင်။

တစ်ယောက် အသားမည်းလွန်းသော ဘလက်အေးကျော်၊ ဒီကောင်က တပ်ကြပ်ရာထူးအတက်မှာပင် တာဝန်ပေါ့လျော့မှုဖြင့် စခန်းမှူးက အရေးမယူမီ သူ့ဘာသူ ထွက်စာတင်သွားတဲ့ကောင်။

နောက်တစ်ယောက်က တရုတ်အေးကျော်။ လူက ဗမာ၊ အသားဖြူလွန်း၍ တရုတ်နှင့်တူသူ။ ဒီကောင်က တာဝန်တော့ လေးစားသည်။ သို့သော် မကောင်းသော အကျင့်ဆိုးတစ်ခု ရှိသည်။ မိန်းမရှုပ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း တပ်သားဘဝမှာပင် ချင်းတောင်သို့ အပို့ခံရသည်။ ခုတော့ ဘယ်ရောက်လို့ ဘာဖြစ်နေသည် မသိတော့။

နောက် အေးကျော်တစ်ယောက်

က နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းတွင် မဲ့နက်ကြီးတစ်လုံးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက မဲ့တစ်လုံးအေးကျော်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဒီအေးကျော်ကိုတော့ ဦးခင်မောင်စိုးကိုယ်တိုင် ခုရဲအုပ်တဝက အလုပ်သွင်းပေးခဲ့ဖူးသည်။

“အေး...မင်းက မဲ့တစ်လုံးအေးကျော် မဟုတ်လား”

ဦးခင်မောင်စိုးက သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ်က မဲ့နက်ကြီးကို မှတ်မိသွားကာ တရင်းတနိုး မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာရယ်”

“ချိနဲ့ မင်းက ရဲတပ်သားဘဝက နေ အခု ရဲအုပ်တောင် ဖြစ်နေပါပေါ့လားကွဟေ။ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာသကွာ။ ခု ဘယ်စခန်းမှာ တာဝန်ကျနေတာလဲ”

“ကျွန်တော် စစ်တွေကနေ ဒီမြို့နယ်စခန်းကို ပြောင်းလာတာ တစ်လပဲ ရှိသေးတယ်ဆရာ”

“ဟုတ်လား...ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။ မိသားစုတွေကော နေကောင်းကြရဲ့ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့...အားလုံး ကျန်းမာကြပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဆရာ အခု ဆရာကတော်နဲ့ ဈေးအတူတူ လာကြတာ မဟုတ်လား”

“ဟေ...ဘယ်လို”

ဦးခင်မောင်စိုးက အံ့အားတသင့် မေးလိုက်သည်။

“ဪ...ခုနလေးတင်ပဲ သိမ်ဖြူဈေးရေမှာ ဆရာကတော်ကို တွေ့လိုက်မိသေးသလိုပဲ။ နှုတ်တော့ မဆက်

လိုက်ရဘူး။ ကျွန်တော် လှမ်းခေါ်မယ်လုပ်တော့ ဆရာကတော်က မာဒေါ့ဒင်ကားနီလေးတစ်စီးပေါ် တက်သွားတယ်ဆရာ။ အဲဒါ ခုဒီနားရောက်တော့ ဆရာနဲ့ ထပ်တွေ့တော့ ဆရာတို့ အတူတူလာကြတယ် ထင်မိလို့ပါ”

ဦးခင်မောင်စိုးရင်ထဲ ဒိန်းခနဲဖြင့်ကာ ပူလောင်သွားသည်။

“အာ...မင်းအစ်မက အိမ်က ကျန်ခဲ့တာကွ။ မင်း လူမှားလို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ရဲအုပ်အေးကျော်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“ဪ...ဆရာရယ် ဘယ်သူမှားနိုင်ပါ့မလဲ။ ဆရာနဲ့ အိမ်ထောင်မကျခင်ကတည်းက ဆရာကတော်နဲ့ မကြာခဏ ဆုံဖူးခဲ့တာ”

ဦးခင်မောင်စိုး ရုတ်တရက် အစေးထားသလို စကားမပြောနိုင်ဘဲ ရဲအုပ်အေးကျော်ကိုသာ ခပ်ကြောင်ကြောင် ပြန်ကြည့်နေမိသည်။ ထိုခဏ ရဲတပ်ကြပ်တစ်ယောက် သူတို့အနီးရောက်လာကာ ရဲအုပ်အေးကျော်အား အလေးပြုလိုက်သည်။

“ကားပြင်ပြီးသွားပါပြီ ဆရာ”

ရဲအုပ်အေးကျော်က ခေါင်းညှိတ်ပြကာ ဦးခင်မောင်စိုးအား အလေးပြုလိုက်သည်။

“ဟို...အလုပ်လေးရှိသေးနဲ့ ခွင့်ပြုပါဦးဆရာ။ လမ်းကြိုရင် စခန်းတို့လာလည်ပါဦးဆရာ”

“ဪ...အေး”

ရဲအုပ်အေးကျော် ပြောပြော

ပေါ်က ဦးထုပ်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်ကာ ဦးခင်မောင်စိုးအား မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် မော့ကြည့်သည်။ ထိုတအင်ဝယ် ဦးခင် မောင်စိုး မှင်တက်မိသလို ဖြစ်သွား သည်။

အလို-ဆံပင်ကပိုကရိန်း၊ ဖြောင့် စင်းတဲ့နှုတ်၊ မမိုတမို ပါးပြင်း၊ ပန်းနု ရောင် နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖွားနဲ့၊ ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း ပြင်လိုက်ဆင်လိုက်ရင် ချော မယ့်မိန်းကလေးပါလားနော်။

ဦးခင်မောင်စိုး၏ရင်မှာ တလှုပ် လှုပ် တုန်သွားသည်။ အမေတစ်ခု သား တစ်ခု နေလာခဲ့ရာမှ မိခင်ကြီးက အတန်တန် တိုက်တွန်းခဲ့ပါလျက် မိန်းမ ယူပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲဟု အကြိမ်ကြိမ် ဘုတောခဲ့သူ။ အိမ်ထောင်သားမွေး အလုပ်ကို သူနှင့်မဆိုင်ဟု ယူဆထား ခဲ့သူ။ မိခင်ကြီးမရှိတော့သည့်နောက် ပိုင်း အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းလို ကင်းကွာနေခဲ့သူ။

လုပ်ဖက်ကိုက်ဖက်များ၏ လင် မယားကိစ္စ ပြဿနာများကိုကြည့်၍ အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ကုန်နေခဲ့သူ။ ဒီလိုနှင့် အသက်ငါးဆယ်တောင် ကျော် လာခဲ့ပြီ။ ခုမှ ဘာလို့ ဆယ်ကျော်သက် တစ်ယောက်လို့ မခန့်စဖူး ရင်ခန့်ရတာ ပါလိမ့်။

“ဒီမှာဦး ကျွန်မက မိန်းကလေး နော်။ လက်ကို အမြန်လွှတ်ပါ။ မလွှတ် ရင် အော်လိုက်မှာနော်”

မိန်းကလေးက လက်ကိုအတင်း ရုန်းရင်း ခြိမ်းခြောက်စကား ဆိုလာ သည်။ အင်း...လွှတ်ပါဆိုနေမှ မလွှတ်

ချင်လောက်အောင်ကို သူ့လက်ကလေး က အရသာထူးနေသည်။ သူ့တစ်ကိုယ် လုံး ရှိန်းခနဲ ဖိန်းခနဲ။

“ရှေ့...ဒီမှာကြည့်”
ဦးခင်မောင်စိုးက သူ၏ အရာရှိ စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို ထုတ်ကာ မိန်း ကလေး၏ မျက်နှာရှေ့တွင် ထောင်ပြ လိုက်သည်။

“ဟင်...ဦးက ရဲအရာရှိပါလား”
“အေး . . . အဖမ်းမခံချင်ရင် အေးအေးဆေးဆေး ငါ့နောက်လိုက်ခဲ”

ဦးခင်မောင်စိုးက ပြောပြောဆိုဆို လမ်းပေါ်မှ လေးဘီးတက္ကစီတစ်စီးကို လှမ်းတားလိုက်သည်။ ရပ်သည်နှင့် မိန်းကလေးကို ကားနောက်ခန်းထဲ တွန်း တင်ကာ သူ့ပါ တက်ထိုင်လိုက်သည်။

“ပန်းဆိုးတန်း ဒလသင်္ဘောဆိပ် ကို မောင်းပါ”
ကားက မောင်းထွက်လာသည်။

“ဦးက ကျွန်မကို ဘယ်ခေါ်သွား မလို့လဲဟင်”
မိန်းကလေးက မျက်ကလူးဆန် ပျာ မေးသည်။

“အဖမ်းမခံရင် ငြိမ်ငြိမ်နေပါဆိုမှ”
မိန်းကလေးက မကျေနပ်သော် လည်း ဘာမှဆက်မပြောတော့။ ဦးခင် မောင်စိုးက လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မိန်း ကလေးလက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင် လာသည်။ ဒလကူးတို့ သင်္ဘောပေါ် ရောက်မှ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

“ကဲ...ပြော၊ နင့်နာမည် ဘယ် သူလဲ”
“ကျွန်မနာမည် မေဘယ်ပါ”

“အသက်ကရော”
“နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပါ”
“ဘယ်မှာနေလဲ”
“နေရာအတည်တကျ မရှိဘူး”
“ဒါဆို ညကျ ဘယ်မှာအိပ်လဲ”
“ကြုံသလိုပေါ့။ ရပ်ရှင်ရုံအောက် မှာဖြစ်ဖြစ်၊ ဘူတာကြီးထဲမှာဖြစ်ဖြစ်”
“ဘာလဲ ယောက်ျားတွေနဲ့လား”
“ဘာ...”

မေဘယ်၏အသံ မည်မျှကျယ် သွားသည် မသိ။ သူတို့အနီးသို့ ပေါင်မုန့် စားရန်ဖြင့် ဝဲယုံလာသော စင်ရော်တစ် ကောင်ပင် လန်ဖျပ်ကာ အဝေးသို့ ဖွံ ပြေးသွားသည်။

“ဘာလဲ၊ လမ်းဘေးမှာ နေတယ် ဆိုပြီး လူကိုတော့လာမစမ်းနဲ့။ အသက် ချင်း လဲပစ်လိုက်မယ်”

မေဘယ်က မာဆတ်ဆတ်ပြော ရင်း သူ့ထဘီကို မတင်လျက် ပေါင်လုံး တစ်ဖက်ကိုပြသည်။ ပေါင်ရင်းတွင် ကြိုးဖြင့် သေချာပတ်ထားသော ဓား ခြောက်တစ်ချောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဦးခင် မောင်စိုး ရင်ခန့်သွားကာ စိတ်ထဲက ကျေနပ်သလိုလို ခံစားလိုက်ရသည်။

“အလုပ်အကိုင်ကကော”
“ဦးမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ခါပေါ့”
“ဒါနဲ့ နင့်မှာ မိဘတွေ မရှိဘူး လား”

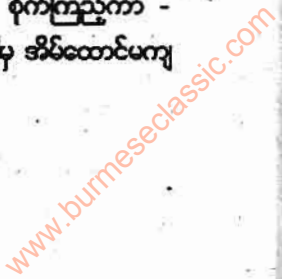
“ဟင်...ဟင်”
ဦးခင်မောင်စိုး လန်သွားသည်။ မေဘယ်ထံမှ ရုတ်တရက် ငိုနှိုက်သ ကြားလိုက်ရ၍ ဖြစ်သည်။ သင်္ဘောထဲ စထွက်ရန် စက်အရှိန်ယူနေပြီ။ မေဘယ်

က မျက်ရည်စီးကျရင်း မော့ကြည့်သည်။
 “ကျွန်မ ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်မှာ အဖေ နောက်မိန်းမ ယုသွားတယ်။ ကျွန်မလည်း ကျောင်းဆက်မတက်နိုင် တော့ဘဲ သားအမိနှစ်ယောက် သဘော ကျွန်ဘူတာနားမှာ အိမ်ကလေးတစ် လုံးငှားပြီး အကြော်ရောင်းစားကြရ တယ်။ သားအမိနှစ်ယောက်ထံဆိုတော့ ပထမတော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က အမေလေ ဖြတ်ပြီး အိပ်ရာထဲလဲတယ်။ အမေဆေး ဖိုးကလည်း ကြီးတယ်လေ။ အကြော် ရောင်းရငွေနဲ့ မလောက်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီကြားထဲ ညနေဘက်ကျရင် အမူး သမားတွေက မိန်းကလေးတစ်ယောက် တည်းဆိုပြီး လာစော်ကားချင်ကြတယ်။ ကျွန်မဖြင့် ပါးချည်းရိုက်လွှတ်တာ သုံး လေးယောက် ရှိတယ်။ မနှစ်က အမေ ဆုံးတယ်။ အဲဒီကတည်းက ကျွန်မ လည်း ယောက်ျားတွေကို ရှောင်တိမ်း ရင်း စားဝတ်နေရေးအတွက် ခါးပိုက် နိုက်ဖြစ်လာတယ်ပေါ့ရှင်”
 “တူး...တူး...တူး”
 ဥဩဆွဲရင်း သဘောစထွက် သည်။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းက ကြည့်နေ ရင်းမှာပင် ဝေးကျန်ရစ်သည်။ စင်ရော် များက သဘောပတ်လည်တွင် ဝိုင်းအုံ ခဲ့ လိုက်ပါလာကြသည်။ မြစ်လယ်ခန့် အရောက်တွင် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းလဲ့ နေသော လေးဆူအတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီ တော်အား လှမ်းမြော်ကြည့်ညှိရသည်။
 “ဒါနဲ့ နင်တို့အဖွဲ့မှာ လူဘယ်နှ ယောက် ရှိလဲ”

ဦးခင်မောင်စိုးက မေးသည်။
 မေဘယ်က တဖျပ်ဖျပ် လွင့်နေသော ဆံစပျားကို လိုက်ဖမ်းရင်း ခေါင်းခါပြ သည်။
 “ဟင့်အင်း...ကျွန်မက တစ် ကိုယ်တော်လေ ဦးရဲ့”
 “ဟုတ်လား...ဘယ်နေရာတွေကို အဓိကပစ်မှတ်ထားပြီး နှိုက်လဲ”
 “အင်း...အဓိကကတော့ ရုံး ဆင်းရုံးတက်ချိန် ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ဆိုပါတော့။ အဲ...တစ်ခါတလေလည်း ကြုံသလိုပေါ့ ဦးရာ”
 “အဖမ်းတော့ ခဲခဲ့ရဖူးမှာပေါ့”
 “ဟို...သုံးလေးခါတော့ ရှိပါပြီ။ မိန်းကလေးဆိုတော့လည်း ဝိုင်းတော့ မရိုက်ကြပါဘူး။ ဆားပုလင်းတွေက လည်း ပညာပေးပြီး ပြန်လွှတ်ပေးတာ များပါတယ်”
 “ဒါနဲ့ မနေ့ညက ဘယ်မှာအိပ် ခဲ့လဲ။ ဘူတာကြီးမှာပဲလား”
 မေဘယ်က ခေါင်းခါပြပြန်သည်။
 “ဦးကလည်း ဒါက စကားအဖြစ် ပြောတာပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တည်း ဘူတာကြီးမှာ ညအိပ်လိုက် တော့ ဘဝပျက်ပြီပေါ့ရှင်။ ကျွန်မက ညတိုင်း ည ၁၀ နာရီခွဲထွက်တဲ့ သယ်နီးကျွန်း နောက်ဆုံးရထားနဲ့ပြန်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းက အမေ့သူငယ်ချင်း ဒေါ်ကြီးအုန်းဆီ သွားသွားအိပ်ရတာ ပေါ့ရှင်”
 “ဟုတ်လား...ဒါနဲ့ ရည်းစား ကော မရှိဘူးလား”
 မေဘယ်က သွားတက်ကလေး

များပေါ်အောင် ပြုံးလျက် -
 “ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း။ ဦးက လည်း ကြုံကြီးစည်ရာ။ ချစ်ဖို့ကြိုက်ဖို့ နေနေသောသာ ယောက်ျားတွေများ ကျွန်မအသံကြားတာနဲ့ တစ်ချိုးတည်း ညောင်းတော့တာပဲ။ ကျွန်မက မိဂျမ်း တောလေ ဦးရဲ့ ဟား...ဟား...ဟား”
 ဦးခင်မောင်စိုးက ပြုံးမိသည်။
 “ဒါနဲ့ မေဘယ်ဆိုတဲ့ နာမည်က”
 “ဒါက ကျွန်မငယ်ငယ်က ခရစ် ယာန်သာသနာပြုကျောင်းဖြစ်တဲ့ စိန့် ဖရန်စစ်မှာထားတုန်းက ဖေဖေပေး ထားခဲ့တာပါ။ မေဘယ်လွင်တဲ့။ ဖေဖေ နာမည်က ဦးလွင်လေ”
 “တူး...တူး...တူး”
 သဘောက ဒလဆိပ်ကမ်းတွင် ကပ်သည်။ ဦးခင်မောင်စိုးက သဘော အဆင်းတွင် မေဘယ်နှင့်ယှဉ်၍ အတူ လျှောက်လာခဲ့သော်လည်း လက်ကို တော့ ကိုင်မထားတော့။ ကိုယ့်နယ် မြေရောက်၍ စိတ်ချသည့်သဘော။
 “ကဲ...မေဘယ်လေး။ ဒီမှာထိုင်၊ ဘာမှအားမနာနဲ့ ကိုယ့်အိပ်လို သဘော ထားပေတော့နော်”
 “ရှင်”
 ဒလရဲစခန်းမှူး၏ အိမ်ခန်းထဲ ရောက်သည်နှင့် ဦးခင်မောင်စိုး မေဘယ် အနီး ကပ်ထိုင်ချရင်း ပြောလိုက်သည်။
 “ဟို...ဦး...ဦးရဲမိန်းမကော”
 မေဘယ်က ဘေးဘက်ကို လှမ်း ကြည့်ပြီး မေးသည်။ ဦးခင်မောင်စိုးက မေဘယ်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ကာ -
 “ဦးက တစ်ခါမှ အိမ်ထောင်မကျ

ဖူးသေးတဲ့ လူပျိုကြီးလေး။ ခုမှ သတိ သမီးလောင်းလေးကို ခေါ်လာတာလေ”

မေဘယ် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“အို...ရှင်...ဘယ်...ဘယ်လို”

“ဒီမှာ မေဘယ်၊ ငါ နင့်ကို ရှင်း ရှင်းပဲပြောမယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်တွေ ကို မေ့ထားလိုက်တော့။ ဒီနေ့ကစပြီး ငါနဲ့ ဘဝသစ်ထူထောင်ရအောင် ငါ နင့်ကို လက်ထပ်ချင်တယ်”

“အို...”

မည်မျှကြာအောင် အတွေးလွန် နေခဲ့မိသည်မသိ။ စီးလာသော တက္ကစီ ကား ကျောက်မြောင်သီတာလမ်းထဲ ကွေ့ဝင်လိုက်မှ သတိပြန်ဝင်လာတော့ သည်။ မေဘယ်က အိမ်တွင် ပုံမပျက် ရှိနေသည်။

“နင် ဘယ်တွေ့သွားနေတာလဲ မေဘယ်”

ဦးခင်မောင်းစိုးက ခတ်မာမာမေး လိုက်သည်။

“အို...ဘာတွေ့လာမေးနေတာ လဲ ဦး။ သူများက တစ်ချိန်လုံး အိမ်မှာ ရှိနေတာပဲဟာကို”

မေဘယ်က မှင်သေသေ ပြန် ပြောသည်။

“အဲမယ်...နင်က ငါ့ကိုများ။ နင်အိမ်မှာရှိရင် ဘာလို့ ဖုန်းမကိုင်တာ လဲဟေ”

“ဒါတော့ ဦးသိတဲ့အတိုင်း ဖုန်း လိုင်းတွေက ကောင်းတာမှမဟုတ်ဘဲ။ လိုင်းပူးနေတာတို့ အသံမမြည်တာတို့ ဖြစ်တတ်တာပဲဟာ”

“ဟုတ်လား...ဒါဆို နင် သိမ်ဖြူ

ဈေးရေမှာ တက်သွားတဲ့ မာဇဒါဆီဒင် ကားနီလေးက ဘယ်ကောင့်ကားလဲ။ အဲဒီကောင်က ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း ငါ့ကို”

မေဘယ်၏မျက်လုံးများ အဆ မတန် ပြူးထွက်သွားသည်။ တည့် တည့်ကြီးမေးလိုက်တော့လည်း ခြောင် ပြန်ငြင်းရန် ခက်နေတော့သည်။

“ဟေ့...ငါမေးနေတာ နင် မကြားဘူးလားလို့၊ အဲဒါ ဘယ်သူကား လဲကွ ပြောစမ်း”

ဦးခင်မောင်းစိုး ဒေါသသံပါလာ သည်။ မေဘယ် သက်ပြင်းတစ်ချက် ခိုးရှိုက်လိုက်သည်။ သူ့အပွဲပွဲ နှဲခဲ့သမျှ အခုတော့ ဦးခင်မောင်းစိုးကိုယ်တိုင် မြင် တွေ့သွားပြီထင်သည်။ မထူးတော့ပြီ။ သူ ဦးခင်မောင်းစိုး၏ မျက်လုံးများကို ရင်မဆိုင်ရဲတော့။ ခေါင်းငုံ့၍ တိုးတိုး ညည်းလိုက်သည်။

“ဟင်...ဒါတော့ ဦးထင်ချင် သလိုထင်ပေါ့”

“ဘာ”

ဦးခင်မောင်းစိုး ကျားဟိန်းသံဖြင့် ဒေါသပေါက်ကွဲပါလေပြီ။ တစ်ချိန်တည်း မှာပင် နောင်တအကြီးအကျယ်လည်း ရမိလာသည်။

“ကြည့်စမ်း ငါ နင့်ကို လမ်းဘေး က ကောက်ယူပြီး လူတစ်လုံးသူတစ် လုံးနဲ့ တွာင့်တွာင့်တယ်တယ်ဖြစ်အောင် ဘယ်လောက် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရလဲ။ နင် အတိတ်မှာ ဘာဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ ငါ လက်ထဲမှာ လူကောင်းသူကောင်းဖြစ် ရင် ပြီးရောဆိုပြီး အပင်ပန်းခံ ပြုပြင်

ပေးခဲ့တာကွ။ အေး...ငါ အဲဒီကား နီနဲ့ကောင် သတင်းကြားနေတာ ကြာ ခဲ့ပြီ။ မဟုတ်လောက်ဘူး ထင်နေခဲ့တာ။ ဟော...ခုတော့ ဘာတဲ့ ထင်ချင် သလိုထင်တဲ့လား။ ဒါ နင် ဝန်ခံလိုက် တာပေါ့ မေဘယ်။ တောက်...ဗီဇက မပျောက်နိုင်ဘူး။ လစ်တာနဲ့ လမ်းပေါ် ရောက်သွားတာပဲ”

မေဘယ်က ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

“ဘာ...လစ်တာနဲ့ လမ်းပေါ် ရောက်သွားတယ်တဲ့လား။ ဒါက ဘာ ဆန်းလို့လဲ။ အနောက်ကနေ ထွက် တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ လမ်းပေါ်ကလာတဲ့ မိန်းကလေး လမ်းပေါ် ပြန်ရောက်သွား တာပဲဟာ”

“အေး...ငါက မိမ့်ဘမဲ့ လမ်း ပေါ်က ကလေးကချေမကို မဆင်မခြင် ချစ်ခဲ့မိလို့ ငါ့အလုပ်ကနေတောင် မယူ မနေရပင်စင် အပေးခံခဲ့ရတာ။ ခါးပိုက် နှိုက်မကို လက်ထပ်ယူမိခဲ့လို့တဲ့။ ဒါ တောင်မှ ငါက နင့်အပေါ် မေတ္တာမပျက် နိုင်ဘဲ ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့တာလေး။ ခုတော့ နင်က နင့်ဇာတိရုပ်ကို ဖွင့်ပြ လိုက်ပြီပေါ့”

“အို...ခုမှတော့ ဒါတွေ မကြား ချင်တော့ဘူး။ နားအိုမြက်နုကြိုက်သလို ဦးထက် အသက်ထက်ဝက်လောက် ငယ်တဲ့ ကျွန်မကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်း ခဲ့တာများ မသိရင်ခက်မယ်။ အို... ဘာပဲပြောပြော၊ ဦးလိုတစ်ကိုယ်ကောင် ဆန်တဲ့လူမျိုးနဲ့ ဆက်မပေါင်းချင်တော့ ဘူး။ ကွာမယ်...ဒါပဲ”

“ဪ...နင်က ငါ့ဆီက လိုချင်တာတွေရလို့ ဝမှ အဆက်ဟောင်းနဲ့ ပြန်ပေါင်းထုပ်မယ်ပေါ့လေ။ ကဲ... ကောင်းပြီ ကွာမယ်ဆိုရင် နင်အခု နင် ငါ့အိမ်ပေါ်ကဆင်းတော့”

“အို...ကျွန်မက ဘာလို့ဆင်းရမှာလဲ။ သွား...ဦးသာ ဆင်းသွား။ သွား”
မောဟယ်က ပြောပြောဆိုဆို ဦးခင်မောင်စိုးကို အိမ်အပြင်ဘက်သို့ အတင်းတွန်းထုတ်ကာ အတွင်းမှ တံခါးချက်ထိုးထားလိုက်တော့၏။

ဦးခင်မောင်စိုးက စိတ်ထဲမှ “အေး...ကောင်မစုတ်လေး။ နင် ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်”ဟု ကြိမ်းမောင်းကာ တက္ကစီတစ်စီးဖြင့် မြို့ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ညလမ်းထောင့်ရှိ တာဝါဘားရှေ့တွင် ကားရပ်ခိုင်းကာ ဆိုင်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ ကားကို ခဏစောင့်ခိုင်းထားခဲ့သည်။

အချိန်က ညနေ ၃ နာရီ ထိုးပြီးခါစသာ ရှိသေး၍လည်း ဆိုင်ထဲ၌ ရွှေသွားညှိကြီးတစ်ယောက်မှလွဲ၍ မည်သူမှ မရှိသေး။ ဦးခင်မောင်စိုးက ထောင့်စားပွဲ၌ အရက်ထိုင်သောက်နေသော ရွှေသွားညှိကြီးထံ လျှောက်သွားကာ ရှေ့ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ဟာ...ဆရာပါလား”
“အေး...ငါပဲ အလုပ်ရှိတယ် ညှိကြီး”

“ဟို...ကျွန်တော် အခုမှ စထိုင်တာ ဆရာ။ ရေချိန်မကိုက်သေးဘူး ဆရာ”

“ငါ့အလုပ်ကလည်း ရေချိန်မကိုက်မှ ဖြစ်မှာကွ”

“ဟုတ်လား...ဘာအလုပ်လဲ ဆရာ”

“လူသတ်ဖို့”
“ဗျာ...ဘယ်...ဘယ်သူကို သတ်ရမှာလဲ”

“ငါ့မိန်းမကို”
“ဘာ...ဆရာကလည်း နောက်နေပြန်ပြီ”

“နောက်တာမဟုတ်ဘူး တကယ်ပြောနေတာကွ”
ရွှေသွားညှိကြီး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဘာလဲ။ မင်းက ငါ့ခိုင်းတာ မလုပ်နိုင်ဘူးလား”

“မ...မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ”
ရွှေသွားညှိကြီး ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဦးခင်မောင်စိုးက သူ့ဆရာ၊ သူ့ကျေးဇူးရှင်၊ သူ့ကယ်တင်ရှင်၊ ငြင်းလို မဖြစ်။

“မင်း ဒါဆို လုပ်မယ်ပေါ့”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

“ကဲ...ထ သွားမယ်”

ဦးခင်မောင်စိုးက သူ့ကို တာဝါဘားထဲမှ ဆွဲခေါ်လာကာ-အသင့်စောင့်နေသော တက္ကစီပေါ် တက်လိုက်ကြသည်။ ကားမောင်းထွက်လာသည်။

“မင်း ငါ့အိမ်ကို သိတယ်နော်”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

“ငါ့မိန်းမကိုကော”

“ဟုတ်...”

“ဒါဆို အမြန်သွားပြီး အပြတ်

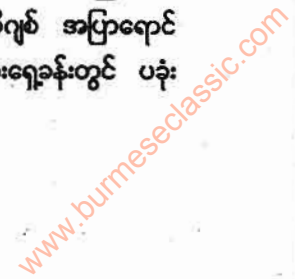
ရှင်းခဲ့။ ငါ ဒီထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က စောင့်နေမယ်။ ပိပီရီရီတော့ ရှိပါစေ”

“ဟုတ်...စိတ်ချပါဆရာ”

သီတာလမ်းထိပ်တွင် ကားကိုရပ်ခိုင်းသည်။ ပြီးမှ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောလိုက်သည်။ ရွှေသွားညှိကြီး သီတာလမ်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ဦးခင်မောင်စိုးက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ခဲ့သည်။ ဦးခင်မောင်စိုး လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် မှာသောက်သည်။ စိတ်က ဂနာမငြိမ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မသိသော အကဲခတ်ကြည့်သည်။ ညနေပိုင်းဖြစ်၍ လူသိပ်မရှိ။ သုံးလေးယောက်ခန့်သာ ရှိသည်။

သူ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် ကုန်သွားသည်။ ညှိကြီး၏ အရိပ်အယောင်မျှ မမြင်ရသေး။ ၁၅ မိနစ်ဆိုသော အချိန်သည် လူတစ်ယောက်ကို သွေးအေးအေးနှင့်သတ်ရန် လုံလောက်သည်။ ရေမွှေးကြမ်းပင် တစ်ခွက်ကုန်သွားပြီး ညှိကြီး ပြန်ရောက်မလာသေး။

ဘာများ ဖြစ်နေလို့ပါလိမ့်။ ဧည့်သည်ကတော့ လာရန်အကြောင်းမရှိ။ ကေန္တ ဒီကောင်မစုတ် အိမ်မှာမရှိလို့ များလား။ ဒါဆိုလည်း ညှိကြီး ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာရမည်ပေါ့။ ခုဟာက။ ထိုစဉ် ကားနီလေးတစ်စီး သီတာလမ်းထဲ ချိန်ဝင်လာသည်။ မာဇဒီဆီဇင် အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ သူ့နောက်က ဂျစ်ကားတစ်စီး ကပ်ပါလာသည်။ သေချာကြည့်မှ ရဲပီလီဂျစ် အပြာရောင် ဖြစ်နေသည်။ ကားရှေ့ခန်းတွင် ပခုံး

ဒေါက်ပေါ် ငွေကြယ်နှစ်ပွင့်တပ် ရဲအုပ် တစ်ယောက် ပါသွားသည်။

“ဟင်...”

ဦးခင်မောင်စိုးနှုတ်မှ အာမေ ခိုတ်သံ ထွက်သွားသည်။ ဒါ...ဒါ အေးကျော်ပါလား။ သေချာသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းမှာ မဲ့နက်ကြီး နှင့်၊ သူတို့ ဘယ်ကိုလာကြတာလိမ့်။

ဦးခင်မောင်စိုး လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထဲမှထွက်ကာ သီတာလမ်းထဲ မျှော် ကြည့်သည်။ အလို...ကားနီလေးရော ရဲဝီလီဂျစ်ပါ သူ့အိမ်ရှေ့မှာ ရပ်လိုပါ လား။ ဘာ...ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။

ဦးခင်မောင်စိုး၏ ခြေထောက်များ လမ်းထဲသို့ အလိုလို လှမ်းနေမိလျက် သား ဖြစ်သွားသည်။ မျက်လုံးများက သူ့အိမ်ဆီ ရောက်နေသည်။

ရင်ထဲမှာ တဒိန်းဒိန်း ခုန်လာ သည်။ ဘာမှန်းမသိသော ဝေဒနာတစ်ခု က သူတစ်ကိုယ်လုံးကို ဖိစီးထားသည်။

“အေး...နှစ်ယောက်စလုံးကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး ခေါ်လာခဲ့ဗျာ”

သူ့အိမ်ရှေ့အရောက် လှေကား ပေါ်က အသံကြား၍ ဦးခင်မောင်စိုး မော့ကြည့်သည်။ ရဲအုပ်အေးကျော်က အပေါ်ထပ်သို့လှမ်းပြောရင်းက အောက် သို့ ဆင်းလာနေသည်။ သူ့အောက်ထပ် ရောက်ချိန် ဦးခင်မောင်စိုးအား တွေ့ သွားရာ အနီးသို့ လျှောက်လာကာ အလေးပြုလိုက်သည်။

“အရမ်းကို အားနာပါတယ်ဆရာ။ တာဝန်အရရှိလို့ပါ”

“အေး...ဟုတ်ပါပြီ။ ခု ဘာ

တွေဖြစ်နေကြတာလဲ”

“ဒီလိုပါဆရာ။ ညိုကြီးရယ်၊ ဘာလှရယ်၊ ဆရာကတော် မေဘယ် ရယ် ပေါင်းပြီး လူသတ်မှုတစ်ခု ကျူး လွန်ခဲ့ကြပြီဆရာ။ ဆရာကတော်က တော့ ကိုယ်တိုင်မကျူးလွန်ပေမယ့် အားပေးကူညီပေးလေ”

“ဘာ...ဘယ်လိုကွ အေးကျော်။ မေဘယ်က ရွှေသွားညိုကြီးနဲ့ပေါင်းပြီး လူသတ်တယ် ဟုတ်လား။ မင်း သေချာ ရဲ့လား”

“ခုမှ မထူးတော့လို့ ဆရာတပည့် ချင်း ပွင့်ပွင့်လင်း လင်းပြောပါရစေ တော့။ သူတို့ ပူးပေါင်းကြံစည်တာ သေ ချာတာတစ်ခုက ရှေ့မျက်နှာနောက် ထားပြီး ပြောရရင် ဆရာကတော်နဲ့ ညိုကြီး ဖောက်ပြန်နေတာ ကြာပြီ”

“ဟေ...”

“မေဘယ်က ကျွန်တော် ဆား ပုလင်းဘဝကတည်းက ဒီလိုမျိုးရှိတာ တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်။ ခုလည်း သတင်းအရ လာဖမ်းတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်ပင်းကြီး”

“တော်...တော်ပါတော့ အေး ကျော်ရာ။ ငါ ဒီအယုတ်တမာမ အကြောင်း မကြားပါရစေနဲ့တော့”

ဦးခင်မောင်စိုး နားနှစ်ဖက်ပိတ် ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

“တပည့် ဝမ်းလည်းနည်း။ အား လည်းနာပါတယ် ဆရာ”

“ဒါနဲ့ ဟို...ဘာလှဆိုတာ ဘယ် သူလဲ”

ရဲအုပ်အေးကျော်က ကားနီလေး

ဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

“အဲဟိုက ကားနီလေးထဲမှာလေ ဆရာ။ သူလည်းပဲ မေဘယ်နဲ့ မကြာ ခဏ...”

ဦးခင်မောင်စိုး လက်ကာပြကာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားသည်။ ထိုစဉ် မေဘယ်နှင့် ညိုကြီးတို့အား ရဲတပ်ကြပ် တစ်ယောက်က လက်ထိတ်တန်းလန်း ဖြင့် ခေါ်လာသည်။ မေဘယ် ဦးခင် မောင်စိုးအား မြင်သည်နှင့် မျက်လွှာ ချသွားသည်။ ရွှေသွားညိုကြီးကား ခေါင်းပင်မဖော်ရဲ။

“က...တပည့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ”

ရဲအုပ်အေးကျော် အလေးပြု၍ နှုတ်ဆက်သည်။

“အေး...တာဝန်ကျေပါတယ် ကွာ”

ခဏအကြာတွင် ကားနှစ်စီး ရှေ့ ဆင်နောက်ဆင့် ထွက်သွားကြသည်။ ဦးခင်မောင်စိုးက ကားတန်းကို မျက်စိ တစ်ဆုံး ငေးမျှော်ကြည့်ရင်း သီတာ လမ်းပေါ် ငေါင်းစင်းစင်း ရပ်ကျန်ရစ်ခဲ့ သည်။

ဪ...လူဆိုသည်မှာ ပတ်ဝန်း ကျင်က အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲစေနိုင်မိ သော်လည်း သူ၏မွေးရာပါ ဝီဒေသို သည်ကိုကား လုံးဝ လုံးဝ ပြုပြင်ပြောင်း လဲခြင်းငှာ မစွမ်းသာပါတာကား။

ပီတာမြဦး

အိမ်
အိမ်
အိမ်

2017

ကွက်ကျော်

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

“ဟဲ့လို... မြို့နယ်မှူးအိမ်ကပါ လားခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ စခန်းမှူး ပြောပါ”

“ဗိုလ်ကြီး... စောစောစီးစီး မကောင်းသတင်းပို့ရမှာ အားနာပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ကောင်းသတင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းသတင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တာဝန်အရ သတင်းပို့ရမှာပဲ။ အားမနာပါနဲ့။ သတင်းပို့စရာရှိတာ ပို့ပါ စခန်းမှူး”

စခန်းမှူး ရဲအုပ်စောလွင်သည် အထက်အရာရှိများအပေါ် အလွန်ရိုသေစွာ ဆက်ဆံတတ်ပြီး စခန်းအတွက် မြို့နယ်မှူး စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာကို အလွန်စိုးရိမ်တတ်သူဖြစ်သည်။ ယခုလည်း မြို့နယ်အတွင်း ဇယားဝင်အမှုကြီး ဖောက်ထွင်းမှုဖြစ်သဖြင့် သတင်းပို့ရတာ အားတုံအားနာနှင့် ဖုန်းဆက်သတင်းပို့လာခြင်းဖြစ်သည်။

မြို့နယ်မှူးအနေနှင့် စခန်းမှူး ရဲအုပ်စောလွင် သဘောကို သိသဖြင့် သတင်းပို့စရာရှိတာပို့ဟု ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ဖောက်ထွင်းမှုသည် အမှုကြီး ဇယားဝင်အမှုဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဇယားဝင်အမှု မိမိစခန်းအပိုင် နယ်မြေတွင် ဖြစ်ပွားပါက အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးထံ တင်ပြ၍ မြို့နယ်မှူး

ကိုယ်တိုင် အနီးကပ်ကြီးကြပ်ကာ အမှုမှန် အမြန်ပေါ်ပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု တိုင်းရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးက အမိန့်ထုတ်ပြန်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

“အမှုက ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်တာလဲ စခန်းမှူး”

“အမှတ်(---)၊ အလယ်ဘလောက် ဗိုလ်စွန်ပက်လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမှာပါ”

“ဖောက်ထွင်းခိုးယူခံရတဲ့ ပစ္စည်းတွေက ရွှေထည် ပစ္စည်း ငါးမျိုး၊ ငွေ ခုနစ်သိန်း”

“အစ်ကိုကောင်း ကော်ဖီပူပူလေးနဲ့ ပေါင်မုန့်လေးတစ်ချပ်လောက် စားသွားဦး။ အလုပ်က ချက်ချင်းပြီး မယ် မထင်ဘူး”

“အေး... မဒေါင်းပြောတာမှန်တယ်။ ပေးပေး... ကော်ဖီနဲ့ ပေါင်မုန့်”

မြို့နယ်မှူးထံ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်၊ ဝေလီဝေလင်း ဖုန်းလာပြီဆိုလျှင် ကောင်းသတင်းထက် မီးလောင်သတင်း အမှုကြီးဖြစ်သည်။ လူသတ်မှု၊ ဖောက်ထွင်းမှု စသည့် သတင်းဆိုးများသာ လာလေ့ရှိတတ်တာ မြို့နယ်မှူးဇနီး အထာပေါက်သည်။ ထို့ကြောင့် မဒေါင်း အိမ်ရာက လူးလဲထကာ ကော်ဖီခါးခါး တစ်ခွက်ဖျော်ပြီး ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် အဆင်သင့်

ပြင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မြို့နယ်မှူးသည် စားရင်းသောက်ရင်း ယူနီဖောင်းဝတ်လိုက်ရာ စားသောက်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အချင်းဖြစ်အရပ်သို့သွားရန် အသင့်ဖြစ်သွားသည်။ မနက်ဝေလီဝေလင်းဆိုတော့ မြို့နယ်မှူးကားကိုမောင်းသည့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းရင်က မရောက်သေးသည့်အတွက် မြို့နယ်မှူးကိုယ်တိုင် မောင်းကာ အချင်းဖြစ်အရပ်သို့ သွားလိုက်သည်။

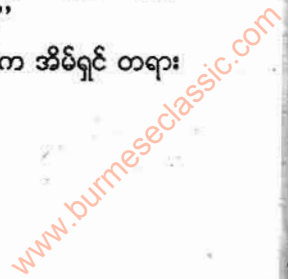
အချင်းဖြစ်သည့်နေရာတွင် စခန်းမှူး၊ နယ်ထိန်း အရာရှိနှင့် အဖွဲ့တို့ မြို့နယ်မှူး ကိုကောင်းကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်ကို အသင့်တွေ့ရသည်။

“ဆရာ စခန်းမှူး မှူးခင်းဓာတ်ပုံသမား ခေါ်ပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဗိုလ်ကြီးဆီ သတင်းပို့ပြီးတာနဲ့ တိုင်းတာဝန်မှူးကြီးထံ သတင်းပို့ရင်း မှူးခင်းဓာတ်ပုံဆရာကို တစ်ပါတည်း နယ်ထိန်းအရာရှိ ဒုရဲအုပ်(စခန်းမှူး) ချစ်မြိုင်က ခေါ်ခဲ့လို့ ရောက်နေပါပြီ။ အချင်းဖြစ် ဖောက်ထွင်းဓာတ်ပုံတွေရိုက်ဖို့ အသင့်ပါပဲ ဗိုလ်ကြီး”

“ဒါဆို... တရားလို အိမ်ရှင်ကို ခေါ်ဗျာ။ ဖောက်ထွင်းခံရတဲ့ နေရာစစ်ကြည့်ရအောင်”

“ကျွန်တော်က အိမ်ရှင် တရား

ဦးဘကြင်ပါ မြို့နယ်မှူး။ ဖောက်ထွင်းထားတဲ့ နေရာတွေကို ကျွန်တော် ပြုပါမယ်။ ဟောဒီမှာ ခေါင်းရင်းဘက် ပြတင်းပေါက်မှာ ဖောက်ထားပါတယ်”

ဦးဘကြင်ကလည်း ဖောက်ထွင်းထားသည့် ပြတင်းပေါက်ကို ပြသရာ မြို့နယ်မှူး၊ စခန်းမှူး၊ နယ်ထိန်းအရာရှိတို့ သေသေချာချာစစ်ဆေး၍ ရဲဓာတ်ပုံသရာအား မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံများ ရိုက်စေလိုက်သည်။

ပြတင်းပေါက်တွင် သုံးမတ်လုံး သံတိုင် သုံးချောင်း အောက်ခြေက ပြုတ်ထွက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုပြတင်းပေါက်မှာ အိပ်ခန်းနှင့် ကပ်နေခြင်းကြောင့် ဘယ်တော့မှ မဖွင့်ဘဲ အမြဲပိတ်ထားကြောင်း ဦးဘကြင်က ပြောပြသည်။

“အန်ကယ် ဦးဘကြင်တို့အိမ်မှာ အပြင်က ဝင်နိုင်၊ ထွက်နိုင်တဲ့ တံခါးပေါက် ဘယ်နေပေါက်ရှိလဲဟင်”

“အိမ်ရှေ့ ဝင်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက် တံခါးမကြီးရယ်၊ အိမ်နောက်ဘက်ကို ထွက်တဲ့ တံခါးပေါက်ရယ် နှစ်ပေါက် ရှိပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်တို့ အဲဒီတံခါးပေါက် နှစ်ပေါက်ကို ခဏကြည့်မယ်နော် အန်ကယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြည့်ကြပါ၊ ကြည့်ပါ”

မြို့နယ်မှူး၊ စခန်းမှူးတို့သည် တံခါးနှစ်ပေါက်လုံး ခြေရာလက်ရာ မပျက်သည်ကို တွေ့ကြသည်။ ကြည့်ယုံပဲကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်က မှ ဘာထင်မြင်ချက်မှ မပေးကြဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေကြသည်။

“အန်ကယ်ဦးဘကြင်တို့ အိမ်

မှာ အိမ်သား ဘယ်နေယောက်ရှိလဲ”

“ကျွန်တော်ရယ်၊ ဇနီး ဒေါ်တင် တင်နဲ့ သမီး မယဉ်မာအောင်တို့က အိမ်ထောင်စုဖွဲ့ထားနဲ့ နေကြတယ်”

“အန်ကယ်တို့ မိသားစု သုံးယောက်က အိမ်ထောင်စုဖွဲ့ထားနဲ့ နေကြတယ်ဆိုတော့ ကျန်လူတွေကကော အန်ကယ်”

“တက်လူနဲ့ လှကိုဆိုတဲ့ ကျွန်တော်တပည့်လေးတွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့က ညှော်စာရင်းနဲ့ နေကြပါတယ်။ အခုတော့ တက်လူတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ လှကိုကတော့ မော်လမြိုင်ဘက်မှာ အရောင်းအဝယ်သွားလုပ် မယ်ဆိုပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ထွက်သွားပါတယ်” (မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်က မော်လမြိုင်ကို အခြေပြု၍ အရပ်ရပ်က ကုန်သည်များ၊ အဝတ်အထည်နှင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ မှောင်ခိုရောင်းဝယ်ကြပါသည်။)

“အန်ကယ်ရေ ... အန်ကယ်တို့ ဖောက်ထွင်းခိုးယူခံရတဲ့ ပစ္စည်းများ အမြန်ဆုံး ပြန်ရအောင် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပေးပါမယ် ... အန်ကယ်တို့ဘက်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့နဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးပါနော်”

“ကဲ ... ကဲ ... မေးစရာ၊ ဆွေးနွေးစရာလေးတွေရှိသေးလို့ အန်ကယ်ဦးဘကြင်၊ မယဉ်မာအောင်နဲ့ မောင်တက်လူတို့ စခန်းခဏလိုက်ခဲ့ကြပါ။ စခန်းမှာ ကျွန်တော်တို့ မေးစရာကျန်တာလေးတွေ မေးပါဦးမယ်”

ဦးဘကြင်တို့အဖွဲ့ကို စခန်းမှူး၏ ကားနှင့် စခန်းခေါ်လာပြီး စခန်းမှူးနှင့်

နယ်ထိန်းအဖွဲ့တို့က မြို့နယ်မှူး၏ကားဖြင့် စခန်းပြန်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းရောက်တော့ မြို့နယ်မှူးက စခန်းမှူးနဲ့ နယ်ထိန်းအရာရှိတို့ကို သူ့ကားနဲ့ ခေါ်ခဲ့ခြင်းမှာ တိုင်ပင်စရာရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သီးသန့်ခွဲခေါ်ခဲ့တာဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး”

“ဒီဖောက်ထွင်းမှုက စုစုပေါင်း သမားစစ်စစ် ဖောက်ထွင်းတဲ့ လက်ရာ မဟုတ်ဘူးကွ။ စခန်းမှူးနဲ့ နယ်ထိန်းအရာရှိ မင်းတို့ ဘယ်လိုသဘောရလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ဖောက်ထွင်းထားတဲ့ တံခါးစစ်ဆေးပြီးကတည်းက ပြစ်မှုကျူးလွန်တဲ့သူဟာ ဝါရင့် သမားရင့် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ စခန်းရောက်မှ မြို့နယ်မှူးကို တင်ပြမယ်လို့ စီစဉ်ထားပါတယ်”

“ကိုယ့်အမြင်ကတော့ ဝါရင့် သမားရင့် ဒုစရိုက်သမားက ကျူးလွန်တာမဟုတ်ဘူး။ အတွင်းလူနဲ့ပေါင်းပြီး ကျူးလွန်တဲ့ ဖောက်ထွင်းမှုလို့ ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး။ ဖောက်ထွင်းတဲ့ လက်စလက်နဲ့ ကြည့်တာနဲ့ တွက်လို့ရပါတယ်။ တစ်လက်စတည်း ဆရာစခန်းမှူးနဲ့ မြို့နယ်မှူးကို ကျွန်တော် တင်ပြပါရစေ”

“ဟကောင်ရ၊ အရေးထဲ မင်းက စကားပလ္လင် ခံနေရသေးတယ်။ ပြောစရာရှိ ပြောစမ်းပါကွာ”

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်ကြီး။ စခန်းရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်တို့ ခေါ်လာခဲ့တဲ့ တရားလို ဦးဘကြင်

ယဉ်မာအောင်နဲ့ တက်လူတို့ကို တစ်
နာရီခွဲထားပြီး ကျွန်တော်စစ်ပါရ
ခေ”

“ကဲ ... စခန်းမှူးခွင့်ပြုလိုက်
ပါရာ”

မြို့နယ်မှူးသည် နယ်ထိန်းအရာ
ရှိ ခရီးအုပ်(စခန်းမှူး) ချစ်မြိုင် တောင်း
ဆိုသည့်အတိုင်းပေးစစ်ခွင့်ပြုရန် စခန်း
အား ညွှန်ကြားလိုက်သဖြင့် လုပ်ငန်း
စတင်ရန် နယ်ထိန်းအရာရှိ ပြင်ဆင်
တော့သည်။

“မနေ့က အန်ကယ်တို့အိမ်ကို
ဘယ်သူတွေ လာကြသလဲ။ မှတ်မိ
သလောက်ပြောပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သမီး မယဉ်မာ
အောင်က စိန်ဂွန်းဈေးမှာ ပါတိတ်ထမီ
လက်ကားရောင်းတဲ့ဆိုင် ရှိပါတယ်။
ဆိုင်မှာရှိတဲ့ ထဘီအဆင်တွေ အပြင်
အိမ်က အဆင်တွေကိုပါ ကြည့်ချင်
တယ်ဆိုရင် ဝယ်လက်တွေကို အိမ်
အထိ လွှတ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
ဝယ်သူတွေ တစ်နေ့တစ်နေ့ ၁၀ ဦး
၁၅ ဦးလောက်ရှိတာမို့ အကုန်မမှတ်မိ
ဘူး။ အားလုံးကတော့ မျက်နှာသီးတွေ
ချည်းပါပဲ”

“ဦးဘကြကင်ပြောတဲ့ အဲဒီ ၁၀
ဦး။ ၁၅ ဦးထဲမှာ မသင်္ကာဖွယ်ရာလူ
များပါသလား”

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဒီလူ
တွေအားလုံးဟာ အမျိုးသမီးတွေချည်း
ပဲများသလို သူတို့တွေဟာ ကောင်း
ရောင်းကောင်းဝယ်လုပ်တဲ့ သူတွေ
ချည်းပါပဲ။ မသင်္ကာစရာ တစ်ယောက်
မှ မပါပါဘူး”

ဦးဘကြကင်သည် နယ်ထိန်းအရာ
ရှိ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေစဉ်အတွင်း စိတ်
ထဲ စခန်းစနောင်ဖြစ်မိသည်။ ဟိုလူခေါ်
စစ် ဒီလူခေါ်စစ် ဆိုတာမျိုးတွေလည်း
မလုပ်စေချင်ပါ။ အကြောင်းမှာ သမီး
ယဉ်မာအောင်၏ ဝယ်လက်ဖောက်
သည်များနှင့် မိတ်ပျက်ကာ အရောင်း
အားကျသွားမှာ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်မိ၍
ဦးဘကြကင်၏စိတ်ဝယ် ရဲစခန်း၊ ရဲ
စသည်များကို မဆက်ဆံချင်သလို
စိတ်ဝယ်ဖြစ်ပေါ်နေမိသည်။

“နယ်ထိန်းအရာရှိ၏ တာဝန်
အရ မေးမြန်းချက်များကို ဖြေဆိုရန်
ဦးဘကြကင် ဝန်လေးနေမိသည်။ တရား
လို ဦးဘကြကင် စိတ်ကသိကအောက်
ဖြစ်မှ မေးလိုတာမေးရန် အသင့်ပြင်
ထားသော နယ်ထိန်းအရာရှိသည်
အချိန်ကျပြီဖြစ်သဖြင့် အောက်ပါမေး
ခွန်းကို လျှပ်တစ်ပြတ် ကောက်ကာ
ငင်ကာ မေးလိုက်သည်။

“အခု ကျွန်တော်မေးမယ့် မေး
ခွန်းဟာ အန်ကယ် ဦးဘကြကင်အတွက်
စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်မယ့် မေးခွန်း
ဆိုရင် စိတ်မဆိုးပါနဲ့လို့ ကျွန်တော်
တောင်းပန်ပါတယ်။ အမှုတွက် မမေး
မဖြစ်လို့ မေးပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ မေးပါ ဆရာ”

“မယဉ်မာအောင်ဟာ ...
အန်ကယ်ဦးဘကြကင်ရဲ့ သမီးရင်းမဟုတ်
ဘူး။ ဒေါ်စာင်တင်ကပါလာတဲ့ သမီး
ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား အန်ကယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“နောက်သိချင်တာကတော့
မယဉ်မာအောင်နဲ့ အန်ကယ်ဦးဘကြကင်
ရဲ့တပည့် ကိုလှကိုတို့ ချစ်ကြိုက်နေ
ကြတာကို ... အန်ကယ်ဦးဘကြကင်က

သဘောမတူဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ
တပ်ဖွဲ့က စုံစမ်းသိထားပါတယ် ဟုတ်
ပါသလား အန်ကယ်”

“သဘောမတူတာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်ဆိုရင်
အခြေခံကောင်းရအောင် ... ပထမ
အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်၊ စုဆောင်း
ပြီး တင့်တောင်းတင့်တယ် ဖြစ်တော့မှ
အိမ်ထောင်ပြုကြဖို့ အကြံပေးထားတာ
ပါ။ ဒီကိစ္စကို မောင်လှကို ကိုယ်တိုင်
လည်း သဘောတူလို့ သူ့မိဘများရှိ
တဲ့ မော်လမြိုင်မှာ အလုပ်လုပ်မယ်
ဆိုပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ခရီးထွက်
သွားပါတယ်”

“ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်အထင်တော့
စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ဆို ငွေလိုမယ်ထင်
တယ်။ အန်ကယ်ကော ဘယ်လိုထင်
လဲဟင်”

“ဘာစီးပွားရေးလုပ်လုပ် အရင်း
အနှီးငွေကြေးတော့ လိုတာပေါ့ ဆရာ
ရယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ စီးပွားရေးလုပ်မယ့်
ကိုလှကိုဟာ ရင်းနှီးဖို့ ငွေကြေးလို
သလို မယဉ်မာအောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး
အိုးအိမ်ထူထောင်ဖို့လည်း ငွေလိုမှာပေါ့
နော်”

“အင်း ... အဲဒါ ... အဲဒါ”

• “အန်ကယ်ဦးဘကြကင် ... အန်
ကယ်အိမ်ဖောက်ထွင်းခံရမှုဟာ ကိုလှ
ကို လက်ချက်များ ဖြစ်နေမလားဟင်။
ဖောက်ထွင်းထားတဲ့လက်ရာက အပြင်
ကမဟုတ်ဘဲ အိမ်အတွင်းဘက်က
ဖောက်တဲ့လက်ရာ ဖြစ်နေတယ်”

“ဟာ ... ဒါတော့ လုံးဝ မဖြစ်
နိုင်ဘူး။ မနေ့ညကအထိ လက်ဝတ်
ရတနာတွေနဲ့ ငွေတွေ ပိရိုအံ့ဆွဲထဲမှာ

ရှိတာ ကျွန်တော်ရော သမီးမယဉ်မာ အောင်ပါ မြင်တွေ့နေတာပဲ။ မနေ့ညကအထိ ကျွန်တော်တို့ ဗီဒီအိုဆွဲဖွင့်ပြီး ငွေအသွင်းအထုတ် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ မောင်လှကိုက ရန်ကုန်မှာမှ မရှိဘဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကတည်းက မော်လမြိုင်ကို သွားတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်နော်၊ ဖောက်ထွင်းမှု ဖြစ်ချိန်က မောင်လှကိုမှ မရှိတာဘဲ။ ဒီလိုဆိုရင် နောင်ရေးနောင်တာ အတွက် မယဉ်မာအောင်ကိုယ်တိုင်များ ပစ္စည်းတွေကိုဂှက်ထားပြီး ဖောက်ထွင်းခံရတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်လုပ်ထားတာများလားဗျာ”

“ဒီမှာ ဆရာ၊ ယဉ်မာအောင်ဟာ မယားပါသမီးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက် သမီးရင်းနဲ့ မခြားတဲ့သူပါပဲဗျာ။ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ သူ့ပစ္စည်းတွေပါ။ ဒီအိမ်မှာ သူဟာ အဓိကကျတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ပစ္စည်းသူ သွန်လို့သွန်၊ မှောက်လိုမှောက်လုပ်နိုင်သူက သူ့ပစ္စည်းသူ ပြန်နိုးပါမလား ဆရာရယ်”

ဦးဘကြင်သည် ပထွေးဟုဆိုသော်လည်း မယဉ်မာအောင်ကို တော်တော်ချစ်ပုံရတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သမီးသိက္ခာကျအောင် နယ်ထိန်းအရာရှိက မေးတယ်အထင်ဖြင့် နယ်ထိန်းအရာရှိအား ဘဝင်မကျသည့် လေသံဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်ဦးဘကြင်၊ တာဝန်အရ စစ်ဆေးမေးမြန်းမှုတွေကို ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အန်ကယ်ကို မေးမြန်းစရာ မကျန်တော့ပါဘူး။ မယဉ်မာအောင်ကို

တော့ ၁၀ မိနစ်လောက် မေးမြန်းပါဦးမယ်။ အန်ကယ် အိမ်ပြန်မယ်ဆိုလည်း ပြန်နိုင်ပါပြီ ...။ မယဉ်မာအောင်နဲ့ မောင်တက်လူတို့ကိုတော့ ကျွန်တော် မေးစရာလေးတွေ ဆက်မေးရပါဦးမယ်။ အန်ကယ်စောင့်ပြီးမှ ပြန်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်တို့ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်နိုင်ပါတယ်”

တကယ်တော့ နယ်ထိန်းအရာရှိသည် ဦးဘကြင်၊ မယဉ်မာအောင်နဲ့ မောင်တက်လူတို့အား အတူတကွ စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းမပြုလို။ သီးခြားထားပြီး တစ်ယောက်ချင်း စစ်လိုသဖြင့် ဦးဘကြင်ကို ပြန်လိုက ပြန်ပါ။ စောင့်လိုက ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်ပါဟု ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ကဲ ... ဆရာမရေ၊ မယဉ်မာအောင်ကို ခေါ်ခဲ့ပါတော့”

ဦးဘကြင် ဧည့်ခန်းရောက်သွားသောအခါ မယဉ်မာအောင်အား ဆက်လက်မေးမြန်းစစ်ဆေးရန် အချက်ပေးလိုက်ရာ အမျိုးသမီးရဲအရာရှိ ဒုရဲအုပ် ဒေါ်ခင်မာညိုနဲ့အတူ မယဉ်မာအောင် နယ်ထိန်းအရာရှိ ရှေ့မှောက်ရောက်လာကြသည်။

“ညီမ ထိုင်ပါ”

“ညီမကို တာဝန်အရ မေးမြန်းစရာရှိတာလေးတွေ ဟောဒီ အမျိုးသမီးရဲအရာရှိကို သက်သေထားမေးမြန်းပါမယ်။ မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေပါနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အန်ကယ်ဦးဘကြင်ကို စစ်ဆေးစဉ်က မောင်တက်လူကို အလွန်သစ္စာရှိတဲ့သူ။ ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

ဘာမှ မသင်္ကာစရာမရှိဘူးတဲ့။ ညီမကလည်း ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ညီပိုင်ပစ္စည်းတွေတဲ့။ ညီပိုင်ပစ္စည်း ညီမက ပြန်နိုးစရာအကြောင်း မရှိဘူးတဲ့။ အဲ ... အဲ ... ကိုလှကို ကျပြန်တော့လည်း မော်လမြိုင်သွားနေတဲ့သူမို့ ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထွက်ဆိုထားတယ် ညီမရေ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မလည်း ဒီလူတွေ အားလုံးကို ယုံပါတယ်။ မသင်္ကာတာ လုံးဝ မရှိပါဘူး”

“ဒါဆို အန်ကယ်ဦးဘကြင်ကိုယ်တိုင်များ နေရာရွှေ့ပြောင်းထားတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ညီမ”

“အိုရှင် .. မထင်ကောင်းစရာ၊ ဖေဖေက ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘာလို့နဲ့ ရမှာလဲရှင်”

ယဉ်မာအောင်သည် ဦးဘကြင်အပေါ် သံသယရှိသလို ပြောဆိုမေးမြန်းတာကိုပင် မခံမရပ်နိုင်သလို ခြစ်သွားကာ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေသော နယ်ထိန်းအရာရှိကို ဒေါသသံနှင့် ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မယဉ်မာအောင် ကျွန်တော့် မေးမြန်းမှုတွေအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုရင် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ တာဝန်အရ မေးမြန်းခြင်းပါဆိုတာ နားလည်ပေးပါ။ ... ကဲ ... အန်ကယ်ဦးဘကြင်နဲ့ မယဉ်မာအောင်တို့ အိမ်ပြန်နိုင်ကြပါပြီ။ မောင်တက်လူကတော့ စစ်မေးလေ့ကျန်သေးလို့ စခန်းမှာ ခေါ်ထားလို့ မယ်နော်”

www.burmeseclassic.com

“ကဲ ... ညီလေး မောင်တက် လူရေ၊ မင်းကို အစ်ကို စစ်ဆေးပေး မြန်းခြင်းမပြုခင် အစ်ကို တစ်ကြိမ် ပြောထားမယ်။ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ အစ်ကိုက လိမ်တာညာတာ မကြိုက် ဘူးကွ။ အန်ကယ်ဦးဘကြင်နဲ့ မယဉ် မာအောင်တို့ကလည်း မင်းဟာ မလိမ် တတ် မညာတတ်ဖူးလို့ ပြောသွား တယ်။ နောက်ပြီး သိပ်သစ္စာရှိတယ် တဲ့။ ဦးဘကြင်နဲ့ မယဉ်မာအောင်တို့ သားအဖက မင်းအပေါ်ထားတဲ့ စိတ် စေတနာတွေက အလွန်ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းလှတယ်။ တကယ် သွေးသား ရင်းချာလို့ပဲ”

နယ်ထိန်းအရာရှိသည် အမှုနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကိစ္စများ စစ်ဆေးခြင်း မပြုမီ အကဲစစ်သည့် သဘောနှင့် စကားစလိုက်သည်။

“ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက်ကောင်း တဲ့ မိသားစုအပေါ် မင်းဒီလိုမလုပ်သင့် ဘူး တက်လူ။ မင်းနာမည်ကြည့်တော့ လည်း အညွန့်တလူလူနဲ့ တက်ရမယ့် သဘောဆောင်ပြီး မင်းမိဘတွေက ပေးထားတဲ့အမည် တက်လူတဲ့။ မင်း လုပ်ရပ်ကတော့ မကောင်းဘူး ဟေ့ ကောင်”

“ဟာ ... ဆရာ၊ ကျွန်တော်က ဦးကြီးဦးဘကြင်ကိုလည်း အဖေလို သဘောထားပြီး အစ်မကြီး မယဉ်မာ အောင်ကိုလည်း အစ်မရင်း တစ် ယောက်လိုသဘောထားတဲ့လူပါ။ ပစ္စည်း တွေကို ကျွန်တော် မခိုးပါဘူးဗျာ”

“ကောင်းပြီ၊ မင်းမခိုးတာ သေ ချာတယ်နော်။ ဒါဆို ငါပြောတာ သေ သေချာချာနားထောင်ပြီး မှန်မှန်ကန် ကန် ဖြေမလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“ဦးဘကြင်တို့မိသားစုမှာ အတူ နေ အိမ်သား ငါးယောက်ရှိတယ်။ အိမ်ရှင် ဦးဘကြင်မိသားစုက သုံး ယောက်၊ သွေးသားမတော်စပ်သူ အလုပ်သမားက နှစ်ယောက်။ ဟုတ် ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဆို သွေးမတော် သားမစပ် သူစိမ်းက မင်းနဲ့ ကိုလှကိုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါကို ပြန်စိစစ်လိုက်မယ်ဆိုရင် အချင်းဖြစ်ချိန်က ကိုလှကို မရှိဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကတည်းက မော်လ မြိုင်သွားနေတယ်လို့ စစ်ဆေးပေါ် ပေါက်တယ်။ ဒါကြောင့် မပြေးသော် ကံရာရှိဆိုတဲ့ စကားအရ ငါ့ညီ တက် လူ မင်းမှာ လမ်းဆုံးနေတယ်။ အကယ် ၌ ဖြစ်ရပ်မှန် မင်းမပြောပြရင် တို့ရဲက တော့ တရားရုံးတင်ပြ၊ အချုပ်ရီမာန် တောင်းခံပြီး မင်းကို ချုပ်မယ်၊ ဆက် စစ်ရလိမ့်မယ်”

“ဆရာရယ် ... ကျွန်တော့်ကို မဖမ်းပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို ပေးချင်တဲ့ သစ္စာပေးပါဗျာ။ ကျွန်တော်မခိုးပါဘူး”

“ဒါဆို ဘယ်သူခိုးလဲ မင်းပြော လေ”

“ညက အစ်ကိုလှကို အိမ်ကို လာပါတယ် ဆရာ”

“ဒီလိုမှပေါ့ မောင်တက်လူရာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က မော်လမြိုင်သွား တယ်လို့ ပြောတဲ့နေ့ ဘာကြောင့် အိမ် ကို လာတာလဲကွ”

“မနေ့က ကျွန်တော် အစ်မကြီး မယဉ်မာအောင်ကို စိန်ဂျွန်းဈေးလိုက် ပို့ပြီးအပြန် ဘတ်(စ်)ကားပေါ်မှာ အစ်ကို ကိုလှကိုနဲ့ တွေ့တယ်။ ကျွန်တော်က

အစ်ကို မော်လမြိုင် မသွားဖြစ်ဘူးလား မေးတော့ မှတ်ပုံတင်ကျန်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းကို စောင့်ရတာနဲ့ နောက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နေရင် သွားမယ်တဲ့”

“အစ်ကို ကိုလှကိုနဲ့ အစ်မကြီး မယဉ်မာအောင်တို့ ချစ်ကြိုက်နေကြ တာကြာပါပြီ။ အစ်မကြီး မယဉ်မာ အောင် အိပ်တဲ့ထပ်ခိုးပေါ်မှာ မကြာ ခဏ ချိန်းတွေ့နေကျပါ။ အစ်ကို ကိုလှကိုက ငါ မော်လမြိုင်မသွားခင် မယဉ်မာအောင်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်။ အိပ် နောက်ဖက်က တံခါးကို ချက်မထိုးဘဲ ထားပါတဲ့”

“အဲဒီတော့ မင်းက ချက်မထိုး ဘဲ ထားလိုက်တယ် ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူတစ်ပါးရဲ့ အကူအညီတောင်း ခံမှုကို ရေတနာဖြင့် မြှားနတ်မောင် ဝင်လှစ်ပေးတာမှန်သော်လည်း သူခိုး ကြံရာပါဘဝရောက်ရတော့မယ့် တက် လူအတွက် နယ်ထိန်းအရာရှိ စိတ် မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

“ဒါနဲ့ ကိုလှကိုရဲ့ သူငယ်ချင်း ဆိုတဲ့လူကို မင်းသိလား”

“ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်။ အရင် က မော်လမြိုင်သွားပြီး မှောင်ခိုလုပ်တဲ့ သူမို့ အစ်မကြီး မယဉ်မာအောင်ဆီ ပစ္စည်းလာသွင်းနေတဲ့လူပါ”

နောက်ဆုံးတော့ နယ်ထိန်း အရာရှိရဲ့ အမှုစစ်လုပ်ငန်း ကျန်းကျင်မှု ကြောင့် ဦးဘကြင်အိမ်ကို မည်သူ မည်ဝါ ဖောက်တယ်ဆိုတာ တိတိကျ ကျ သိလိုက်ရပြီဖြစ်ပါသည်။

□ □ □

“အိမ်ရှင်တို့ ... အိမ်ရှင်တို့”
“ညော်စာရင်း စစ်ချင်လို့ ခဏ

လောက် တံခါးဖွင့်ပါဦး” (ထိုအချိန်က အပတ်စဉ်၊ လစဉ် ဧည့်စာရင်း စစ် သည် အလေ့အထရှိသည်မို့ အိမ်ရှင် သည် ချက်ချင်း တံခါးဖွင့်ပေးသည်)

“ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရှိပါ တယ်။ ဟောဒီမှာ ဧည့်စာရင်းတိုင် ထားပါတယ်”

သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက်ပြည်သူ့ ကောင်စီ လက်တွင်းမှ ဧည့်စာရင်းစာ ရွက်ကို နယ်ထိန်းအရာရှိက ကံကြည့် လိုက်ရာ ဧည့်သည်အမည်ကို ထင်း ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ အမည်က လှကိုတဲ့။

“ကလစ်”

အနီးတွင်ရှိသော လှကိုအား နယ်ထိန်း တပ်ကြပ်ကြီး မင်းဦးက ချက်ချင်းလက်ထိတ်ခတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် တရားဝင် ဧည့် စာရင်းတိုင်ထားပါတယ် ဆရာ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အခု ကျွန် တော်တို့ ခင်ဗျားကိုဖမ်းတာက ပန်းဘဲ တန်ဖိုးနယ် ဗိုလ်မှူးပက်လင်း အလယ် ဘလောက်။ အိမ်အမှတ် (--) ဦးဘ ကြင်အိမ် ဖောက်ထွင်းမှုနဲ့ ဖမ်းတာပါ”

နယ်ထိန်းအရာရှိရဲ့ စကား လည်းကြားရော လှကိုတစ်ယောက် ကူခြေတောင် မဆောင်နိုင်ဘဲ ခြေ တုန်၊ လက်တုန် ဖြစ်သွားရှာသည်။

တရားခံကို သက်သေခံ ရွှေ ထည်ပစ္စည်းများ၊ ငွေများနဲ့အတူ မိပြို ဖြစ်ကြောင်း စခန်းမှူး ရဲအုပ်စောလွင် ကို သတင်းပို့လိုက်တော့ အချိန်က မိုးလင်းခါနီးဆဲဆဲ ဖြစ်နေသည်။ မြို့ နယ်မှူးထံ စခန်းမှူး ဆက်လက် သတင်းပို့ရန် စဉ်းစားလိုက်တော့ လင်း ခါနီး ဝေလီဝေလင်းမို့ မြို့နယ်မှူး အိပ်

ရေးပျက်လိမ့်မည်မို့ အားနာစရာများ ဖြစ်နေမလား။ အို...ဘာတတ်နိုင် မှာလဲ။ တာဝန်က အချိန်နဲ့ တစ်ပြေး ညီ သတင်းပို့ရမယ့် တာဝန်ရှိတယ်မို့ လား။ စခန်းမှူးအတွေးများ ဒွိဟဖြစ် နေပေမယ့် နောက်ဆုံး သတင်းပို့ဖြစ် ပါတယ်။

မြို့နယ်တပ်ခွဲမှူး စခန်းရောက် လာတော့ လူ ၁၀ ယောက်စာ လောက် မလိုင်နံပြားနဲ့ လက်ဖက် ရည်များ ကာကာဆိုင်က ဝယ်လာပြီး ကျွေးမွေးသည်။ ပြီးတော့ အားရ ဝမ်း သာဖြင့် နယ်ထိန်းအရာရှိ ချစ်မြိုင်ကို သိချင်တာတွေ မေးသည်။

မေးရတဲ့အကြောင်းက ယခုကဲ့ သို့ ဖောက်ထွင်းမှုမျိုး အချိန်တိုအတွင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ အလွန်ခက် သည်။ ဒီလို ခက်တဲ့အမှုမျိုး ၂၄ နာရီ အတွင်း တပည့်တွေက ကြိုးပမ်းဖော် ထုတ်နိုင်တာမို့ မြို့နယ်မှူးအနေနှင့် တပည့်များ၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ် ဆောင်ရွက်မှုများကို ဂုဏ်ပြုသော အနေနှင့် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများတွင် ရေးပေးဖို့ တာဝန်ရှိသေးသည်မဟုတ် ပါလား။

“ဒီလို ဗိုလ်ကြီး မနေက အချင်း ဖြစ်အောင် (ဦးဘကြင်)အိမ်ကို ကျွန် တော်တို့ သွားကြည့်ပြီးတော့ ရဲတပ် ကြပ်ကြီး တင်ငွေရယ်။ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး မြင့်ဦးရယ်ကို ဦးဘကြင် အိမ်ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ စုံစမ်းဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ ဦးဘကြင်နဲ့ မယဉ်မာ အောင်ဟာ သားအဖရင်း မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သိရတယ်။ သားအဖရင်း မဟုတ်ပေမယ့် သားအဖရင်းနဲ့မခြား ချစ်ကြတယ်လို့လည်း သိရတယ်။ ပြီး

တော့ ဦးဘကြင်အိမ်က အလုပ်သမား ကိုလှကိုနဲ့ မယဉ်မာအောင်တို့ မရင်း မရှင်ဖြစ်နေကြတယ်ဆိုတာလည်း သိ ခဲ့ပါတယ်။ တန်ဖိုးအရှိဆုံး သတင်းက တော့ မနေ့ည သန်းခေါင်ယံမှာ ဦးဘ ကြင်ရဲ့တပည့် လှကိုဟာ ဦးဘကြင် အိမ်ကို ပြန်လာတယ်လို့ မီးကင်း အလှည့်ကျ ကင်းသားက ပြောပြတဲ့ သတင်းစကားပါပဲ ဗိုလ်ကြီး”

“လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က မော်လ မြိုင်သွားပါတယ်ဆိုတဲ့လူက ဘာ ကြောင့် အချင်းဖြစ်ညက ဦးဘကြင်ဆီ လမ်းထဲမှာ တွေ့ရတာလဲလို့ တွေး ကြည့်တော့ ဦးဘကြင်တို့အိမ်က ထူ တွေကို တခြားစီခွဲပြီးစစ်ရင် ဒီအမှုပေါ် တော့မယ်ဆိုတာ တွက်လို့ရပါတယ်”

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဦးဘ ကြင်၊ မယဉ်မာအောင်နဲ့ မောင်တင် လူတို့ကို ဖိဖိစီးစီး စစ်လိုက်ပါတယ်။ မောင်တက်လူဟာ နဂိုကတည်းက နိ သားတယ်။ မလိမ်တတ် မညာတင် တဲ့သူဆိုတော့ ကိုလှကို အချင်းဖြစ်ည က အိမ်လာတယ်ဆိုတာ ဖွင့်ပြောပြ တော့တာပဲ”

“တကယ်ကတော့... လှကိုက အကြံသမား၊ ချစ်သူ မယဉ်မာအောင် နဲ့ တွေ့မယ်အကြောင်းပြပြီး တကယ် တမ်းကျတော့ မတွေ့ဘဲ ဖောက်ထွင်း မှုကို ကျူးလွန်သွားတာပါ”

“လှကိုက ကွက်ကျော်ရိုက်တော့ လည်း ကျွန်တော်တို့ နယ်ထိန်းအဖွဲ့က လည်း ကွက်ပြည့်နင်းရတော့တာပေါ့ ဗိုလ်ကြီးရယ်”

ဝင်းသောင် (ရမည်းသင်း)

ကျော်မြသန်း

ပြောပြောပြောပြော
တကယ်တကယ်
တကယ်တကယ်
(ယခင်လမ္မာဆက်)

ပန်းချီ ပီလွင်လောင်

၂၀၀၈ ရာစု

ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်

ဂေဟက်ဂေဟက်ဂေဟက်

ကျော်မြသန်း

(ယခင်လမှ အဆက်)

(တစ်ဆယ့်ကိုး)

လိုပြသက်သေ ဇော်မောင်မောင် နှင့် ဝင်းမောင်အဖေ ဦးဖိုးကျော့ အစစ်ခံမည်နေ။

မတွေ့ချင်၊ မျက်နှာချင်းမဆုံချင် သူများနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရတော့မည်ဖို့ ထိုနေ့ရုံးထွက်ရမည်ကို အတော်ကြီး ဝန်လေးနေသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ရုံးမထွက်ချင်။ သို့တစေ ရုံးမထွက်လိုမရ။

ထောင်ထဲသို့ရောက်သည့် တရားခံများမှာ ရုံးမထွက်နိုင်လောက်အောင် ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မကောင်းရင် ဖြစ်စေ၊ ခိုင်လုံသည့် အကြောင်းပြစ်ရာ တစ်စုံတစ်ရာမရှိရင်ဖြစ်စေ ရုံးထွက်လိုမရ။

အာမခံရပြီး အပြင်တွင်နေထိုင်၍ တရားဆိုင်ရင် ဆိုင်နေရသူများပင်လျှင် ရုံးချိန်းနေပျက်ကွက်မှုရှိလျှင် မိမိတို့၏ ရှေ့နေကြီးများက ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် လျှောက်ထားချက် တင်သွင်းရသည်။

အပြင်ထွက်နေထိုင်၍ တရားဆိုင်သူများက အလှည့်အပတ် လုပ်လို့ ရသည်။

ထောင်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေသည့်

တရားခံများမှာမူ အရှောင်အတိမ်း အလှည့်အပတ် လုပ်၍မရ။

ရုံးထွက်ရမည့်နေ့တွင် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထမ်းကြရသည်။

ခင်လေးနွယ်မှာ ရင်မလင်း၊ ခေါင်းမရှင်းဘဲ ထွက်ခဲ့ရသည်။ ခါတိုင်း ရုံးထွက်နေ့များတွင် မျက်နှာပြောင်ကြီး ဖြစ်မနေစေရန်အတွက် သနပ်ခါးမူနီ မူနီလိမ်းပြီး မိတ်ကပ်ပါးပါးလေး သစမြဲ ရှိခဲ့၏။

ယခုတစ်ပတ် ရုံးထွက်တွင်မူ သနပ်ခါးမူနီမူနီသော်မှ မသ။ မျက်နှာပြောင်နှင့် ရုံးထွက်ခဲ့သည်။

မိန်းမထောင် အချုပ်ဆောင်မှာ သနပ်ခါးခဲ မိတ်ကပ်ဘူးနှင့် နှုတ်ခမ်း နီဆိုးဆေးများကို ဆောင်ထားစမြဲ ရှိခဲ့ကြ၏။

ထောင်သို့ဝင်ခါစ ထိုပစ္စည်းများ မပါလာသည့်တိုင် ထောင်ဝင်စာတွင် ဖြစ်စေ၊ ရုံးထွက်အပြန်တွင်ဖြစ်စေ ပါလာစမြဲ၊ ယူဆောင်လာစမြဲ ရှိကြ၏။

အလှအပကို မမက်မော မကြိုက် နှစ်သက်သူ မိန်းမသားဟူ၍ လောကတွင် မရှိရာ။

ခင်လေးနွယ်မှာ သနပ်ခါးခဲရာ မိတ်ကပ်ပါ အပြည့်အစုံရှိသည်။

အဲဒီနေ့က စိတ်မကြည်လင်သမို့ ခါတိုင်းလို မခြယ်သ။

ထောင်ထဲက မထွက်ခင် မရှင်းမလင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည့်ရင်မှာ တရားရုံး အချုပ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ပို၍ နောက်ကျရှုပ်ထွေးသွားရသည်။

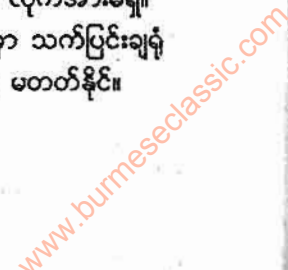
ကိုသိန်းဦးတို့ လင်မယားထံမှ ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့်။

ဝင်းမောင်တို့အဖေ ဦးဖိုးကျော့ နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ သူတို့ထင်လို မဟုတ်ဘဲ သူတို့သားအတွက် အခဲမကြေဖြစ်နေကြောင်း တရားရုံးတွင် လျှော့ပေါ့၍ ထွက်ဆိုလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းပြောလာသည့်အတိုင်း စကားကြောင့် လေးနေသည့် ရင်မှာ ပို၍ တင်းကျပ်သွားရသည်။

အမှုတစ်ခု ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် တံရားခံဘက်မှ တရားလိုပြ သက်သေများကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချဉ်းကပ်၍ ထွက်ဆိုချက် ပေါ့ပါးစေရန် အဝင်အထွက်လုပ်ရ၊ လိုက်ရသလို တရားလိုဘက်မှလည်း ထို့အတူ လုပ်ကြရသည်။

လိုက်ပေမယ့် လိုက်အားမရှိ။

ခင်လေးနွယ်မှာ သက်ပြင်းချရုံမှ တစ်ပါး မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်။

တရားခွင့်၌ ပထမအစစ်ခံမည့် သက်သေမှာ ဇော်မောင်မောင်။

ဇော်မောင်မောင်က မျက်မှန် အနက်ကြီး တပ်၍ တရားခွင့်သို့ ဝင် လာသည်။ ခင်လေးနွယ်က တရားခံ များနေထိုင်ရသည့် နေရာသို့ ကြိုတင် ရောက်နှင့်နေသော်လည်း တရားခွင့် သို့ ဝင်လာသည့် ဇော်မောင်မောင်က လုံးဝ စောင့်ငဲ့မကြည့်။ သူထိုင်ရမည့် တရားခွင့်ရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင် ထိုင်လိုက်၏။

သူ၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ သူ့ သိက္ခာ ကာကွယ်ရေးကို အဓိကထား ပြီး ခင်လေးနွယ်အပေါ်သို့ သံသယ ဖြစ်စရာ အချက်များကို ဖိအားပေး၍ ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။

“မခင်လေးနွယ်ကို ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဒေါ်ခင်သီမှတစ်ဆင့် သိကျွမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရန်ကုန် မှာ နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက် တွေ့ဆုံခဲ့ ဖူးသည်ကလွဲလို့ ခင်ခင်မင်မင် ရင်း ရင်းနှီးနှီး မရှိခဲ့ပါဘူး။ နှစ်ခါ၊ သုံးခါ လောက်တွေ့ဆုံဖူးပေမယ့် နှစ်ယောက် ချင်း တွေ့ဆုံခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဒေါ်ခင် သီနဲ့ အတူတူလျက် တွေ့ဆုံဖူးခြင်း သာ ဖြစ်ပါတယ်”

ဤသို့ ထွက်ဆိုခြင်းအစမှာ မှန် မှန်ကန်ကန် ထွက်ဆိုခြင်းဟု ဆိုနိုင် သည်။

“မန္တလေးသို့ မခင်လေးနွယ် အလည်အပတ်လိုက်လာခြင်းမှာ ကျွန် တော်က ဖိတ်ခေါ်၍ လိုက်လာခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဒေါ်ခင်သီကခေါ်၍ အဖော် အဖြစ် လိုက်လာခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်သီ မန္တလေးကို လာတာဟာ အလည်သက်သက် မဟုတ်ပါဘူး။

အရောင်းအဝယ်ကိစ္စအတွက် တစ် ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်သဘော လာ ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးကို ရောက် တဲ့အခါ ကျွန်တော်၏အိမ်တွင် မတည်း ခိုကြပါဘူး။ မန္တလေးဟိုတယ်မှာ တည်းခိုကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က အိမ်သည်ဝတ္ထုများအရ မန္တလေးမှာရှိ တဲ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားများကို လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ မခင်လေးနွယ် ဟာ မန္တလေးမှာ ငါးရက်ပဲနေပြီး လေ ယာဉ်ပျံနဲ့ တစ်ယောက်တည်း ပြန် သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်ခင်သီက သူ့ကိစ္စ မပြီးပြတ်လို့ မန္တလေးမှာ ကျန်နေခဲ့ပါ တယ်”

ဇော်မောင်မောင်က မန္တလေးကို လိုက်ခဲ့ဖို့ အတန်တန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သော် လည်း တရားရုံးထွက်ဆိုချက်တွင်မူ သူက မဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါဟု ထွက်ဆိုသွား ခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်က အထက်မြန်မာ ပြည် ရုပ်ရှင်ဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်း လုပ် တာကြောင့် မခင်လေးနွယ်က ရုပ်ရှင် ထဲမှာ သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ပါချင်တဲ့ အကြောင်း ဆက်သွယ်ပေးအကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ထဲပါပါလို့ ကျွန် တော်က စတင်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း မဟုတ် ပါ”

ဤထွက်ဆိုချက်မှာ လုံးဝ မမှန် ကန်သောကြောင့် ခင်လေးနွယ်က သူ့ အနီးတွင်ရှိနေသည့် ရှေ့နေကြီးအား တိုးတိုးလေးပြောလိုက်ရာ ရှေ့နေကြီး က သူ့မှတ်စုစာအုပ်တွင် တေးမှတ် လိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ လုပ်ငန်းအစီ အစဉ်မှာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတစ်ကား ကို ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်တိုင်ရိုက်ဖို့ အစီ

အစဉ်ရှိတာကြောင့် ကျွန်တော် ခုန် ကုန်ကို ဆင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒေါ်ခင်သီအိမ်ကို သွားလည်ရင်း ဒေါ်ခင်သီနဲ့ အခန်းချင်းကပ်လျက်မှာ နေတဲ့ မခင်လေးနွယ်ကိုပါ တွေ့ခဲ့ရပါ တယ်။ ကျွန်တော်လုပ်ငန်းအစီအစဉ် ကို ကျွန်တော်က ပြောမပြခဲ့ပါဘူး။ ဒေါ်ခင်သီက ပြောပြတာဖြစ်ပါတယ်။ မခင်လေးနွယ်က ဘယ်အခန်းက ပါရ ပါရ ပါရစေလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ မခင် လေးနွယ်ရဲ့ ရုပ်ရှည်ဟာ ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံနေရာမှာ ထည့်သုံးနိုင် တာကြောင့် စတင် ခေါ်တဲ့ ရုပ်သေ့ ခိုက်ကြည့်မယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ရုပ် ရှင်ထဲပါဖို့ သူ့ရဲ့ ခင်ပွန်းသည်က သဘောတူမတူကို ကျွန်တော် မသိ ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကလည်း မမေ ခဲ့ပါဘူး”

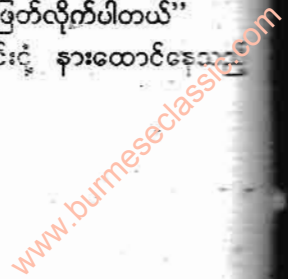
မုသားမကင်း၊ မှန်တစ်ဝက်၊ မမှန်တစ်ဝက်။

“ပထမ မခင်လေးနွယ်ရဲ့ တစ် ယောက်တည်းပုံတွေကို ရိုက်ခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ နှစ်ယောက်တို့ပုံ တွေကို ရိုက်ရတဲ့အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော်ရိုက်မယ့် ကားမှာ တွန် တော်ကိုယ်တိုင် သူနဲ့တွဲမယ့် ဇာတ်ရံ အဖြစ် ပါဝင်မှာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်”

မုသား လုံးစမကင်းသည် ငါ့ ဆယ်ထွက်ဆိုချက်။

“ဒါပေမဲ့ မခင်လေးနွယ်က အနေအထိုင်နဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ထွက် လာတဲ့ မကောင်းသတင်း အနံ့တွေ ကြောင့် ကျွန်တော်ရိုက်မယ့် ဇာတ် ကားထဲမှာ သူ့ကို ထည့်သွင်းမခိုက် ကူးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်”

ခေါင်းငုံ့ နားထောင်နေသည့်

ခင်လေးနွယ်က ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ မော့လိုက်ပြီး အံကိုတင်းတင်း ကြိတ်လိုက်၏။

သို့တစေ ဘာမျှ ပြောပိုင်ခွင့်မရှိ ပြောစရာရှိသည်ကို ရှေ့နေကြီးအား တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်ရသည်။

တရားခွင်မှာ တရားခံဖြစ်စေ၊ တရားလိုဖြစ်စေ၊ သက်သေဖြစ်စေ ထွက်ဆိုချက် ထွက်ဆိုနေသည့်အခါ မမှန်မကန်ထွက်ဆိုချက်ပါလာလျှင် ကြားဖြတ်၍ ဟန့်တား ပြီး ပြောပိုင်ခွင့် မေးပိုင်ခွင့်မရှိ။ ထွက်ဆိုချက် ပြီးဆုံး သည့်အခါ မိမိတို့ရှေ့နေကြီးများက သာ မေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

“ဒီဓာတ်ပုံတွေဟာ မခင်လေး နွယ်ရဲ့ ယောက်ျားထံကို ကျွန်တော့်ထံ ကတစ်ဆင့် ရောက်ရှိသွားခြင်းမဟုတ် ပါ။ ဓာတ်ပုံတွေကူးပြီး မခင်လေးနွယ် ကိုလည်း ပေးထားခဲ့ပါတယ်။ သူ့သိမ်း ဆည်းထားတဲ့နေရာက တစ်ဆင့်တွေ့ ရှိသွားတာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဇာတ် ကားထဲမှာထည့်ရိုက်ဖို့ မဖြစ်တော့ဘူး ဆိုတာကို ကျွန်တော် အတည်အလင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေကို ကျွန်တော် လုံးဝမသိပါ ဘူး”

ဇော်မောင်မောင်က ထိုသို့ထွက် ဆိုပြီးသည့်နောက် ရှေ့နေကြီးများ၏ မေးခွန်းအလှည့် ရောက်လာသည်။

တရားလိုရှေ့နေကြီးက မေးခွန်း အနည်းငယ်သာ မေးခဲ့သော်လည်း တရားခံ၏ ရှေ့နေကြီးကမူ တိုရှင်း လိုရင်းမေးခွန်းများဖြင့် ထိုးစစ်အတွက် ခံစစ်ကွင်းပြင် လိုက်ရသည်။

“ကိုဇော်မောင်မောင်နဲ့ မခင် လေးနွယ်တို့ဟာ ရန်ကုန်မှာကတည်း

က အတော်ကြီး တရင်းတနီးရှိကြ တယ်ဆိုရင် ငြင်းမလား”

“မရှိပါဘူး ငြင်းပါတယ်”

“အတူတူသွားလာ စားသောက် နေထိုင်ကြတယ်ဆိုရင်ကော ငြင်း မလား”

“စားသောက်ဆိုင်မှာ ဒေါ်ခင်သီ နဲ့အတူ နှစ်ခါလောက် စားသောက်ဖူး တာကလွဲလို့ သွားသွားလာလာ မရှိပါ ဘူး”

“လုံးဝ မငြင်းဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ မငြင်းပါဘူး”

“မခင်လေးနွယ်ကို မန္တလေးကို အလည်လိုက်ဖို့ ဇာ်ဇော်မောင်မောင်က လေးငါးကြိမ်ထက် မနည်း ဖိတ်ခေါ် ခဲ့ပါတယ်ဆိုရင် ကိုဇော်မောင်မောင် ငြင်းမှာပဲလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ငြင်းပါတယ်”

“လောကဝတ်အရ အလည် လိုက်ခဲ့ပါလို့တောင် မပြောဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ မပြောပါဘူး”

“ဒေါ်ခင်သီ မန္တလေးကို အရောင်း အဝယ်ကိစ္စအတွက် လာတယ်ဆို တော့ ဘာကုန်ပစ္စည်းတွေကို အရောင်း အဝယ်လုပ်ဖို့ လာပါသလဲ”

“စိန်ထည်ပစ္စည်းတွေ အရောင်း အဝယ် လုပ်ဖို့ပါ”

“ဒေါ်ခင်သီဟာ ရန်ကုန်မှာ စိန် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကို မလုပ် ကိုင်ခဲ့ဖူးဘူးလို့ ပြောရင် ကိုဇော်မောင် မောင် ဘယ်လိုများ ပြောမလဲ”

“ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါ ဘူး။ ရန်ကုန်မှာ လုပ်လို့သာ မန္တလေး ကိုလာပြီး အရောင်းအဝယ် လုပ်တယ် လို့ ထင်ပါတယ်”

“ဒေါ်ခင်သီဟာ မန္တလေးကနေ

ပဲ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာတာပေါ့နော်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ လားရှိုးဘက် တက်ပြီးမှ မန္တလေးကို ပြန်ဆင်းပြီး ရန်ကုန်ကို ပြန်တာပါ”

“မန္တလေးကနေ လားရှိုးတက် တော့ ဒေါ်ခင်သီ တစ်ယောက်တည်း ပဲလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ပါ လိုက်သွားပါတယ်”

“ကိုဇော်မောင်မောင်ကလည်း စိန်အရောင်းအဝယ်လုပ်တယ်လို့ ဆို လိုချင်တာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အဖော်အဖြစ် လိုက်သွားတာပါ”

ခင်လေးနွယ်၏ ရှေ့နေကြီးက ဇော်မောင်မောင်ကို တနဲ့နဲ့ လှုပ်နေ သည်။

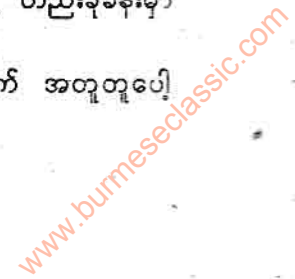
“ဒေါ်ခင်သီနဲ့ ကိုဇော်မောင် မောင်တို့ဟာ ဒီလောက်တောင်တရင်း တနီးရှိပါလျက်နဲ့ ကိုဇော်မောင်မောင် တို့တိုက်မှာ မတည်းခိုဘဲ မန္တလေး ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုတယ်ဆိုတာဟာ မြန်မာလူမျိုးတို့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံ အစဉ် အလာနဲ့ ကိုက်ညီတယ်လို့ ယူဆပါ သလား”

“ဒါတော့ ကျွန်တော် မပြော တတ်ပါဘူး။ သူတို့က လွတ်လွတ်လပ် လပ် နေချင်တယ်ဆိုလို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်။ ကိုဇော် မောင်မောင် ကြိုက်သလို ဖြေနိုင်ပါ တယ်။ ကျွန်တော် ထပ်မေးချင်တာက လားရှိုးရောက်တော့ ကိုဇော်မောင် မောင်တို့ ဘယ်မှာတည်းခိုပါသလဲ”

“လားရှိုးမြို့၊ တည်းခိုခန်းမှာ တည်းပါတယ်”

“နှစ်ယောက် အတူတူပေါ့

နော်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ယောက် တစ်ခန်းစီပါ”

“ကျွန်တော်မေးတာက တည်းခို ခန်းတစ်ခုတည်းမှာပဲလားလို့ မေးတာ ပါ”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ရှေ့နေကြီးက ဇော်မောင်မောင် ၏ စာရိတ္တပိုင်းကို တနဲ့နဲ့ ဖော်နေ သည်။

“ဒါဆို အဖြေပြည့်စုံပါတယ်။ မခင်လေးနွယ်က ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ပါချင် တယ်လို့ စပြောတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုဇော်မောင်မောင်က ရုပ်ရှင်ဝင်ရိုက်ဖို့ တိုက်တွန်းတာလား”

“မခင်လေးနွယ်က စပြောတာ

နော်”

“အဲဒီဇာတ်ကားမှာ ကိုဇော် မောင်မောင်က ဒါရိုက်တာ လုပ်မှာ နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကင်မရာရှေ့မှာ တစ်ခါမှ မရပ် ဖူးတဲ့ မျက်နှာစိမ်း တစ်ယောက်ဟာ သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှမလွယ်ကူတဲ့ လုပ်ငန်းတစ် ရပ်လို့ပြောရင် ကိုဇော်မောင်မောင် ဘယ်လိုများ ဖြေလိုပါသလဲ”

ဇော်မောင်မောင်က ချက်ချင်း မဖြေ။ တစ်မိနစ်လောက် တွေဝေသွား ပြီးမှ ...

“ခက်တယ်လို့ ပြောနိုင်ပေမယ့် သင်ပေးရင်တတ်နိုင်တာကြောင့် လွယ် တယ်လို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ်”

“လွယ်တာနဲ့ ခက်တာက ဘယ် ဘက်ကို အလေးသားမယ်ထင်သလဲ”

“ခက်တဲ့ဘက်ကို အလေးသား

မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ပါချင် တယ်လို့ပြောတာကို ကိုဇော်မောင် မောင်က အလွယ်တကူ ခေါင်းညှိတ် လိုက်တယ်ဆိုတော့ သဘာဝနဲ့ပြော ရင် ဆန့်ကျင်နေတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆိုနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်မောင်မောင်က စတေ ပုံတွေ ရိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်တိုင်ရိုက် တာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ရိုက်တာပါ”

“ခင်လေးနွယ်ကို ရုပ်ရှင်ဖလင် နဲ့ကော ရိုက်ကြည့်ခဲ့သေးသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ရိုက်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်”

“ဖလင်စား။ မစား သိရအောင် ပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကိုဇော်မောင်မောင် အနေနဲ့ ဘယ်လို ထင်ပါသလဲ”

“ရုပ်ရှင်ထဲမှာ သုံးလို့ဖြစ်တယ် လို့ ထင်ပါတယ်”

“ဓာတ်ပုံမှာရော ဖလင်ကွက်မှာ ရော ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့ နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ရုပ်ရှင်မရိုက်သေးဘဲနဲ့ ကိုဇော်မောင်မောင်နဲ့ မခင်လေးနွယ် တို့ စတေပုံ တွဲရိုက်တဲ့ သဘော ကလေးကို ရှင်းပြစေလိုပါတယ်”

“ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ ခင်ဗျာ”

“ကျွန်တော်နားလည်တာက မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေရဲ့ ပုံကိုသာ အဓိကထားပြီး စတေပုံ ရိုက်တယ်။ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံတွေနဲ့ ပုံကိုတော့ သီး

ခြား ကြိုတင်ပြီး ရိုက်လေ့မရှိဘူးနဲ့ နားလည်ပါတယ်။ ခု ကိုဇော်မောင် မောင် လုပ်တာက အစဉ်အလာနဲ့ ထုံးစံကို ကျော်လွန်နေသလားလို့ပါ။ ဒါကြောင့် ဒီမေးခွန်းကို မေးရတာပါ။ ရှေ့နေကြီးက ကြိုးစာကို ငြိမ် အဆုံးနဲ့ ဆက်မိအောင် တဖြည်းဖြည်း ရစ်ပိုင်းလာသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဆင်သင့်ကြုံလို့ ခိုက် တာပါပဲ”

“အစဉ်အလာနဲ့ ထုံးစံထော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကိုဇော်မောင်မောင် စီဥဉ်း ဇာတ်ကားကို ရိုက်ဖြစ်ပါသလား”

“မရိုက်ဖြစ်ပါဘူး”

“ဘာကြောင့်ပါလဲ”

“ဇာတ်လမ်းစိစစ်ရေးက ခွင့်မပြု လို့ပါ”

“ဒါဖြင့် ဒီစတေပုံတွေ ရိုက်တာ က ဇာတ်လမ်းတို့ ဘာတို့ ဘာမှ မသေချာ မရေရာသေးဘဲ ရိုက်ခဲ့တာ ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါလည်း လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်တော့ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“နောက်ပိုင်း အဆင်မပြေ ဖြစ် ကြတာက မခင်လေးနွယ်ကြောင့် လား။ ကိုဇော်မောင်မောင်ကြောင့် လား”

“မခင်လေးနွယ်ကြောင့်ပါ”

“ဘယ်လိုကြောင့် ဆိုတာကို အကျဉ်းချုံးပြီး ပြောပြစေလိုပါတယ်”

“ကျွန်တော်ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်က

မှာ ပါတဲ့အတိုင်းပါပဲ”

“ထွက်ဆိုချက်မှာ ပြောသွားတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ထွက်လာတဲ့ မကောင်း သတင်းတွေဆိုတာက တစ်ဆင့်ကြား လား။ ကိုယ်တိုင်သိတွေတာလား”

“တစ်ဆင့်ကြားပါ”

“မလိုတမာပြောတဲ့ တစ်ဆင့် ကြားပေါ့နော်”

“ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန် တော်ကို ပြောတဲ့လူက အတိအကျ ပြောတာပါ”

“ထားပါ။ ရပါတယ်။ မခင်လေး နွယ်ဟာ ကိုဇော်မောင်မောင်ကြောက် လို့ ရုပ်ရှင်ထဲ မပါချင်ဘူးလို့ ပြောတဲ့ အခါ ကိုဇော်မောင်မောင် အကြီး အကျယ် ဒေါပွသွားခဲ့တယ်ဆိုရင် ငြင်း မလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ငြင်းပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ရုပ်ရှင်ထဲမပါချင်ဘူးလို့ မခင်လေးနွယ်က စပြောတာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

မမျှော်လင့်သော အဖြေကို ရ လိုက်ပါသည်။ အစိုးရ ရှေ့နေကြီး လည်း ခေါင်းထောင်သွားသည်။

မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဖြေရမည့် အစား “ဟုတ်ပါတယ်”ဟု ဖြေလိုက် သောကြောင့် မခင်လေးနွယ်၏ ရှေ့ နေကြီးမှာ သဘောခွေ့ မနောတွေ့ သွားသောကြောင့်လား မသိ၊ မေးခွန်း ဆက်လက်မမေးတော့ဘဲ “ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါပါပဲ”ဟု ပြော၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဒုတိယအစစ်ခံမည့် သက်သေ မှာ ဝင်းမောင်၏ဖခင် ဦးဖိုးကျော့။

ဦးဖိုးကျော့ကထော့ တရားခွင် ကို ဝင်လာစဉ် ခင်လေးနွယ်ကို တစ်

ချက်စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်...။
ယောက္ခမနှင့် ချွေးမဆိုတော့လည်း။
ဦးဖိုးကျော့၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ
“ကျွန်တော့်ရဲ့ သားဖြစ်သူ မောင်ဝင်းမောင် အရက်အလွန်အကျွံ သောက်တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူခရီးထွက်က ပြန်လာတိုင်း ကျွန် တော်ဆီကို လာပါတယ်။ အိမ်ကိုလာ တဲ့အခါ ရှိသလို အလုပ်ထဲကို လိုက် လာတဲ့အခါလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန် တော်ဆီကိုလာတဲ့အခါ အရက်သေစာ သောက်စားလာတာကို မတွေ့ရပါ ဘူး။ ယခင်အခေါက်တွေလာတုန်းက ကျွန်တော်တို့ဖို့ အဝတ်အထည်တွေနဲ့ ညီမတွေဖို့ အဝတ်အထည်တွေ ယူ လာပြီး ပေးပါတယ်။ အလုပ်ထဲကို လိုက်လာတဲ့အခါမျိုးမှာတော့ ငွေသုံး လေးငါးရာ ပေးသွားလေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်သားမသေမီ သုံးလေးလ လောက်က အလုပ်အကိုင် အဆင် မပြေတဲ့အကြောင်းနဲ့ သူမိန်းမ အနေ အထိုင်မဟုတ်တဲ့အကြောင်း၊ သူမိန်းမ အတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ညစ်နေ ရတဲ့အကြောင်း၊ သူ ဘာလုပ်ရမည်ကို မသိသည့်အကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်တို့နဲ့ အနီး အနားမှာ အိမ်ငှားပြီးဖြစ်ဖြစ် ဒါမှ မဟုတ် အိမ်ငှားပြီးနေဖို့ ပြောခဲ့ပါ တယ်။ တစ်ဖက်က ကျွန်တော်တို့ လက်လှမ်းမီသလောက် စုံစမ်းကြည့် တဲ့အခါ မခင်လေးနွယ် သွားတာလာ တာ၊ နေတာ ထိုင်တာတွေ မဟုတ်တဲ့ အကြောင်း၊ အခြားတစ်ပါးသော ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ လော်လီ ဖောက်ပြားနေကြောင်း၊ သံသယဖြစ်

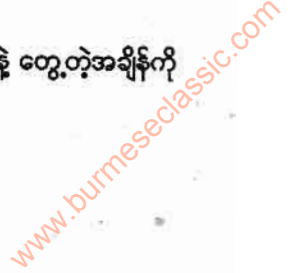
စရာ သတင်းတွေကို ကြားလာရပါ တယ်။ ရုပ်ရှင်ထဲမှာပါမယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ကိုလည်း ကြားရပါတယ်။ ကျွန်တော့် ရဲ့သား မသေဆုံးခင် သုံးရက်လောက် က ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာတဲ့အခါ သူမိန်းမကို မပေါင်းလိုတော့ကြောင်း၊ ကွာရှင်းပြတ်စဲမယ့်အကြောင်း ပြော တာနဲ့ လူကြီးမိဘများရဲ့ ဝတ္တရား အတိုင်း စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်ဖို့ ပြောဆို ဆုံးမခဲ့ရတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ကျွန် တော်သားနဲ့ နောက်ထပ် မတွေ့ရပါ ဘူး။ သေတယ်လို့ သတင်းကြားကြား ချင်း ကျွန်တော်လိုက်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်သားအလောင်းဟာ ရင်ခွဲရုံ ကို ရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်သား ဟာ ရိုးရိုးတန်းတန်း သေဆုံးခြင်း မဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ကျွန် တော်ကို ရဲစခန်းမှာ စစ်ဆေးတဲ့အခါ ယခုရုံးတော်မှာ ထွက်ဆိုသည့်အတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်”

ဦးဖိုးကျော့၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ အမှုခွင့်အနေအထားအရ အရေးပါ သည့်ဟုမဆိုနိုင်စေကာမူ အမှုကြောင်း ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လေးနက်သွား စေပါသည်။

မေးခွန်းအလှည့်။

“ဦးဖိုးကျော့ရဲ့သား မောင်ဝင်း မောင် အရက်ကို အလွန်အကျွံ မသောက်ဘူးလို့ ထွက်ဆိုသွားတာ ဟာ ဦးဖိုးကျော့နဲ့တွေ့တဲ့အချိန် အရက် အလွန်အကျွံ မသောက်လာတာကို ပြောတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဦးဖိုးကျော့ ရဲ့ မျက်ကွယ်မှာပါ မသောက်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာလား”

“ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်ကို

ပြောတာပါ။”

“ဦးဖိုးကျော့က ကျွန်တော့်ရဲ့ သားဖြစ်သူ အရက်အလွန်အကျွံ မသောက်ပါဘူးလို့ ထွက်ဆိုတာဟာ စိတ်အထင် ထွက်ဆိုတာပေါ့နော်”

ဖြေဆိုသံ ချက်ချင်းထွက်မလာ။

“စိတ်ညစ်လို့ တစ်ခါတစ်ရံ သောက်တာရှိပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့် သားဟာ အရက်အမြဲတမ်း အလွန် အကျွံသောက်တယ်လို့ မကြားမိလို့ပါ။”

“ဦးဖိုးကျော့နဲ့ မောင်ဝင်းမောင် တို့ဟာ အတူမနေကြဘူးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့်ရင် တခြားအချိန်မှာ သူ ဘာတွေလုပ်နေတယ်၊ ဘယ်လိုနေ ထိုင်တယ်ဆိုတာ ဦးဖိုးကျော့ မသိဘူး ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ မသိပါဘူး”

“မောင်ဝင်းမောင်က သူ့မိန်းမ အနေအထိုင်မဟုတ်တဲ့အကြောင်းပြော တဲ့အခါမှာ ဘယ်လို အနေအထိုင် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုရော ပြောသေး သလား”

“မပြောပါဘူး”

“ဦးဖိုးကျော့ကရော ဘယ်သို့ ဘယ်ပုံဆိုတာ မေးသေးသလား”

“မမေးပါဘူး”

“မရေမရာ ပြောတာကို မရေ မလည်ကြားလိုက်ရတဲ့ သဘောလို့ ဆို ရမှာပေါ့နော်”

“မေးမကောင်းလို့ မမေးတာ ပါ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြော တဲ့ မရေမရာနဲ့ မရေမလည်ဆိုတာ ဒါကို ပြောတာပါ။ ဥပမာ မိန်းမက

အသုံးအပြုနဲ့ကြီးလို့ စိတ်ညစ်တာမျိုး ဖြစ်တတ်တာကို ဒါကြောင့် စိတ်ညစ် နေရပါတယ်လို့ ပြောတာဖြစ်မှာပေါ့ နော်”

“ဒါတော့... ကျွန်တော်မသိပါ ဘူး”

“တခြားတစ်ပါးသောယောက်ျား နဲ့ လောလီဖောက်ပြားနေကြောင်း သတင်းတွေကို ကြားလာရပါတယ် ဆိုတာ ဘယ်သူ့ဆီက ဘယ်လိုကြား တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လိုမြင်တွေ့ခဲ့ တယ်ဆိုတာကို ရှင်းပြစေလိုပါတယ်”

တုံ့ပြန်အဖြေ လေးကွေးသွား သည်။ ခင်လေးနွယ်၏ ရှေ့နေကြီးက တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့သို့ လှမ်းကြည့် လိုက်၏။

“ခင်လေးနွယ်နဲ့ ပတ်သက်ရာ လူတွေဆီက ကြားတဲ့ သတင်းပါ”

“ပတ်သက်ရာ လူတွေဆိုတာ က ခင်လေးနွယ်နဲ့ အတူသွားလာနေ တဲ့လူတွေလား။ ဒါမှမဟုတ် အလွန် အမင်း ရင်းနှီးတဲ့ လူတွေလား”

“ပတ်သက်ရာလူတွေပါ”

“ထားပါ။ သူတို့ ဘယ်သူ ဘယ် ဝါတွေ ဆိုတာကော”

တရားလိုရှေ့နေကြီးက ထ၍ ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

ခင်လေးနွယ်ရှေ့နေကြီးက “လုံ အပ်ရင် ရုံးတော်ကတစ်ဆင့် ခေါ်ယူ နိုင်ဖို့ မေးမြန်းရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သက် သေကို စိတ်ညစ်ညူးအောင် လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှိပါစေ ဒါလောက်ဆို ရင် ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါတယ်” ဟု လျှောက်ထားလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်သားဟာ ရိုးရိုးတန်း

တန်းသေတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန် တော် ယုံကြည်ပါတယ်ဆိုတာ ဘာကို ရည်ညွှန်းပြီး ပြောလိုကြောင်း ရှင်းပြ စေလိုပါတယ်”

“ကျွန်တော့်သား မရှိမှ သူနေ ချင်သလို နေရမှာမို့ သတ်ပစ်တာလို့ ယုံကြည်ပြီး ပြောရတာပါ”

“ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထား တော့ မရှိဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ယုံကြည် တာကို ပြောတာပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါ လောက်ပါပဲ”

ဥပဒေအကျိုးဆောင်က မေး ခွန်းအနည်းငယ်မေးပြီးနောက် ထိုနေ့ က တရားရုံးစစ်ဆေးခြင်းကို ရပ်နား လိုက်၏။

လိုပြုသက်သေများ စစ်ဆေး ခြင်း ပြီးဆုံးသွားပြီ။

လိုပြုသက်သေများ၏ ထွက်ဆို ချက်မှာ အမှုခွင်အပေါ်လေးသယောင် ရှိသော်လည်း ရှေ့နေကြီး မေးခွန်း များကြောင့် လေးသယောင်မှ ဝေ့ သယောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်ရာသို့ ရှိပါချေ၏။

အာမခံလျှောက်လျှင် ရနိုင်ဖွယ် ဘက်သို့ ခုနစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်း သေ ချာသလောက်ရှိနေပြီမို့ နောက်ထပ် ရုံးထွက်တွင် အာမခံလျှောက်ထားမည် ဟု ရှေ့နေကြီးက အားပေးစကား ပြောကြားလိုက်၏။

ဓာတ်ပုံကိစ္စနှင့် ဆေးစာသေ အခုအခံမရှိလျှင် အာမခံရသည်မှာ ကြာပြီ။

ဆေးစာနှင့် ဓာတ်ပုံကိစ္စ

သံသယမှာ ခင်လေးနွယ်အပေါ် ဒွိဟ သံသယအမျိုးမျိုး ထင်စေခဲ့သော ကြောင့် အာမခံကိစ္စ နှောင့်နှေးစေခြင်း ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ရှိစေ ထိုနေ့က ခေါင်း မရှင်း၊ ရင်မလင်းဘဲ ရုံးထွက်ခဲ့ရသလို အပြန်တွင်လည်း ခေါင်းတွေ့ရင်လေး လျက် ပြန်ခဲ့ရသည်။

တကယ်တော့ ခင်လေးနွယ်က အာမခံကိစ္စကိုရော အမှုမှ လွတ်မြောက်ရေး ကိစ္စကိုပါ အရင်က လောက် စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတော့။

ထောင်ထဲမှာ ပျော်နေလို့ စိတ်ဝင်စားခြင်းမဟုတ်ပါ။ တစ်ရက်၊ တစ်နာရီမပြောနှင့် တစ်မိနစ်သော်မှ နေဖို့မကောင်းသော နေရာသို့ ရောက်နေပါလျက် ထိုနေရာမှ ဖယ်ခွာရမည်ကို ဝန်လေးနေသည်မှာ သူ့အကြောင်း နှင့်သူ။

သူ့ဘဝအနေအထားက ထိုနေရာက ဖယ်ခွာရမည်ကို ဝန်လေးစရာ သို့ ရှိနေသောကြောင့်ပါ။

အာမခံရလို့ အပြင်ရောက်လျှင် လက်ရှိ အမှုကြီးကို ဗိုက်ကြီး တကား ကားနှင့် ဆက်လက်ရင်ဆိုင်ရမည်။

စားဝတ်နေရေးရော၊ သွားစရိတ် အတွက်ပါ ပူပင်ရမည်။ ရှာဖွေရမည်။

ရုံးသွားသည့်နေ့တွင် လေးဘီး ကား ငှားမစီးနိုင်၊ ကြိုရာလိုင်း ဘတ်စ် ကားနှင့် သွားရမည်။

ကိုယ်လွတ်လက်လွတ်သမား များပင် တိုးဝေတက်နိုင်ပါမှ ကားပေါ် ရောက်ကြစမြဲရှိရာ သူ့လို ဗိုက်ကြီး တကားကားနှင့် မိန်းမသားတစ်ယောက် အဖို့ နေ့လယ် လူရှင်းချိန်သော်မှ ကား

ပေါ်ရောက်ဖို့ မလွယ်။

ကိုယ်က ဘာမှ မပေးနိုင်ဘဲ အေးကြည်ခင်တို့အိမ်မှာ အခံသား ထိုင်စားဖို့အရေးကလည်း ကိုယ့်လိပ် ပြာ ကိုယ်မသန့်စရာ၊ ထမင်းတစ် လုတ်ကို ရှော့ရှော့ရှူရှူ မျိုချဖို့မှာ လည်း ဝန်လေးစရာသို့ ရှိပါချေ၏။

ထောင်ထဲမှာက နေစရာ မပူရ၊ ကောင်းတာ မကောင်းတာထား။ စားဖို့အဆင်သင့်၊ ရုံးထွက်နေ့တွင် အချုပ် ကားနောက်ခန်းလေးထဲမှာ ကပ်ကပ် သတ်သတ် လိုက်ရစေကာမူ တိုးဝေ တက်စရာ မလို။ ငွေကြေးအကုန် အကျ လုံးဝမရှိဘဲ အသွားအပြန်ခရီး အတွက် ကားအဆင်သင့်။

ပြီး ထောင်မှူးဦးတင့်လွင် ကျေးဇူးကြောင့် သက်တောင့်သက်သာ နေရသည်။

ထောင်ထဲမှာ အနေအထိုင် မကောင်းစေကာမူ သက်တောင့်သက် သာရှိရုံမက ဘယ်သူ့ကိုမှ မျက်နှာပူ စရာ မလို။

ဒါကြောင့် အာမခံကိစ္စကို စိတ် မဝင်စား။ အမှုမြန်မြန်ပြီး၍ မြန်မြန် လွတ်ပါစေဟုလည်း ဆုမတောင်းမိ။

အမှုကလွတ်သည်တိုင် ဘဝ လမ်းကြောင်း ဘယ်သို့ လျှောက်လှမ်း ရမည်ကို ဘဲဥအစရာမရသည်သို့နွယ် ရှိနေချေရာ နေဖို့စားဖို့အပြင် သန္ဓေ သား မွေးဖွားရေးအတွက်ပါ မပူမပင် ရသည် ထောင်ထဲမှာဘဲ 'နေပါရစေ တော့လို့။

ထောင်ထဲမှာ ...။

ဘယ်နေ့လွတ်ပါမလဲလို့ လွတ် ရေးလွတ်ရက်ကို မျှော်တလင့်လင့်

လည်ပင်းရှည်နေသူများ ရှိကြသလို ထောင်ထဲက လွတ်ရေးလွတ်ရက်ကို မမျှော်လင့်နိုင်စွာ သူ့ထောင်ထဲက ထွက်ရမည်ကို ဝန်လေးနေသူများ ရှိ ကြသည်။

မနေ့ကောင်းသော နေရာတွင် နေရသည်ကမှ ပြေလည်သည်။ အဆင်ပြေသည်ဆိုသူများထဲတွင် ခင် လေးနွယ်တစ်ယောက်တည်း ပါဝင် နေရပါချေပြီ။

ဘယ်သူမပြု မိမိမှ။

စပ်ရှားခံခက်သော အကျိုးဆက် ရောက်မှုရှိသည် မကောင်းမှု အကု သိုလ်ကံကို ပြုကြကုန်သော အကြင် ပညာမဲ့ကုန်သော လူ့ခိုက်တို့သည် မိမိ သည်ပင် ရန်သူကဲ့သို့ဖြစ်၍ လှည့် လည်နေကြရကုန်၏။

ဓမ္မပဒ

မကောင်းမှုပြုသည့် အကုသိုလ် ကံမှ တုံ့ပြန်သက်ရောက်လာသော ထိုကံသည် 'စပ်ရှားခံခက်သော အကျိုးရှိ၏'၊ 'စပ်ရှားခံခက်သော အကျိုး'ကို ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးအကြောင်း ပြုသူတိုင်း ထိုအကျိုးကို မလွဲမသွေ ခံစားရပါမည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် "မိမိ သည်ပင် မိမိ၏ရန်သူ" သို့နွယ် ရှိကြ၍ ပြုမှားမိသည့် အတို့အလှည့်ကို ခံရပြီ ဆိုသောအခါ စပ်ရှားခံခက်လှလေစွ။

ဝင်းမောင် ဒုတစ်ခေါက်ပြန်လာ သည်မှာ ခါတိုင်းအခေါက်များနှင့် မတူ။ ရောက်သည့်နေ့ တစ်ရက်ပဲ မြူး မြူးပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်ပျပျရှိသည်။

ဒါကလည်း ကိုယ်နှစ်ဖက်စိတ်ပန်း စရာများကို တစ်ခဏတာ အားခဲ၍ မေ့ထားလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ထာဝရအသွင်မှာမူ တွေးတွေး မှိုင့်မှိုင့် ငေးငေးဝိုင်ဝိုင် ရှိလှသည်။

ကိုယ့်ယောက်ျား အခြေအနေ ဘယ်သို့ရှိသည်ကို ကိုယ့်မိန်းမထက်ပို သိသူ ဘယ်ရှိမှာပဲ။

အတွေ့အထိ စိတ်အားကိုယ် အား လျော့ပါးနေရုံမက ကလူကျီစယ် ပုံမှာလည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါမရှိ။ အပြုံးမှာ မကြည်မြဲ။ အပြောမှာ မသွက်လက်။

ဟန်ဆောင် အပြုံးနှင့် ဟန် ဆောင်မျက်နှာထားမှာ သိသာလွန်းလှ ၏။ သက်ပြင်းတချချရှိနေသည်မှာ အခက်အခဲ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်နေရပြီ ဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်မိသည် ခင် လေးနွယ်က ...

“ကိုဝင်း ... ဘယ်လို အခက် အခဲကို ရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာ မလေးကို ပြောပြပါလား ကိုဝင်းရယ်”

“ကိုဝင်းဘာဖြစ်နေလို့လဲ မလေး ရဲ့”

“သိတာပေါ့ ကိုဝင်းရယ်၊ လင် မယားပဟာ၊ မလေးတို့ အခုလို မနေ ရရင်နေပါစေ၊ ကိုဝင်းအတွက် အခက် အခဲနဲ့ အန္တရာယ်ရှိနေရင် ခရီးမထွက် ပါနဲ့တော့လား ကိုဝင်းရယ်”

“အန္တရာယ်တော့ မရှိပါဘူး မလေးရယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတလော လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေက အဆင်မချော ဘူး။ အားလုံး ကမောက်ကမတွေ ဖြစ် နေတယ်”

“ကိုအောင်မြင့်မောင်ရော”

“မန္တလေးမှာ နေခဲ့တယ်။ သူ လည်း တော်တော်လေး ထိနေတယ်။ ရန်ကုန်ကိုတောင် ပြောင်းနေမယ့် အစီ အစဉ်ရှိတယ်။ ကိုဝင်းတို့လည်း အိမ် ကလေးဘာလေး ရှာထားမှ။ သူက တော့ ဘာမှမပြောပါဘူး။ ကိုဝင်းတို့က သိတတ်ရမှာပေါ့”

“လုပ်ငန်းရှယ်ယာ ခွဲဖို့ကိစ္စက ကော”

“ခုလို အကျပ်အတည်းဖြစ်နေ တဲ့အချိန်မှာ ကိုဝင်း ဘယ်ပြောလို့ ကောင်းပါ့မလဲ။ စားသာတုန်း မှိန်းနေ ပြီး မစားသာတော့မှ ခွာတယ်လို့ ထင် ရင် မကောင်းဘူးလေ”

ဝင်းမောင် အရက်သောက်ပုံမှာ သောက်ရှိန်သောက်နှုန်း မြင့်နေပြီ။

အရက်စွဲသူအဆင့်ကို ရောက် နေပြီ။ ခုတစ်ခေါက် အပြန်မှာ နေ့ မလင်း ညမလင်းရှိနေပြီ။ ပြောပေမယ့် အရာမထင်။

ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ မနက်ပိုင်း အပြင်ထွက်ပြီး ပြန်လာတိုင်း အင်္ဂလိပ် သတင်းစာမှလွဲ၍ မြန်မာသတင်းစာ အစုံပါလာသည်။

သတင်းစာတွေထဲမှာ အာရုံစူးစူး စိုက်စိုက်ဖြင့် အချိန်ယူဖတ်သည် သတင်းစာမှာ မြန်မာ့အလင်း။

“သူမရှိတုန်း သူဖတ်ပြီး သပ် သပ်သိမ်းထားတဲ့ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတွေကို ယူကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ အထက်ဗမာပြည်မှာဖြစ်တဲ့ မူ ခင်းသတင်းတချို့ကို မင်နီပိုင်း မင်နီ တားပြီး မှတ်ထားတာတွေကို တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။ သူတို့ ဘာဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာကို မေးလို့လည်း ပြောမှာ

မဟုတ်လို့ မမေးတော့ပါဘူး။ သူ့ဘာ သူသိပြီး သူဟာသူ နောက်ဆုတ်မှ ဖြစ်မှာမို့ သတိပေးရုံပဲ ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ရုပ်ရှင်အကြောင်းကို ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်တာပါ”

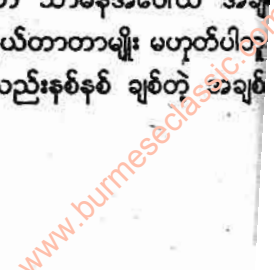
ခါတိုင်းလို ကြည်ကြည်သာသာ ဆိုရင်တော့ ပြောဖြစ်ကောင်းပြောဖြစ်နဲ့ သေချာသည်။

ခုတော့ ...

သည်တစ်ခေါက်၊ ဝင်းမောင် အပြန်တွင် အနည်းဆုံး သုံးလေးလ ကြာမည့်အကြောင်း၊ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ် သက်လို့ အပြီးအပြတ် စားရင်းရှင်းခဲ့ မည့်အကြောင်း၊ သုံးလေးလထက် ပို ကြာရင်လည်း မပူဖို့အကြောင်း၊ စာ နှင့်အမြဲတမ်း ဆက်သွယ်နေမည့် အကြောင်း ပြောပြီး ခရီးတစ်ကျော့ပြန် ထွက်သွားရာ တစ်ခါမှ သည်လောက် ကြာအောင် ခရီးထွက်မည်ဟု မပြော စဖူးသလို သည်လိုလည်း မမှာစဖူးခဲ့။

သူမရှိတုန်း ဘယ်သူနှင့်မှ ခရီး ဝေးမသွားဖို့၊ ဘာအကြောင်းကိစ္စရှိမို့ ကိုသိန်းဦးနှင့် မအေးကြည်ခင်တို့ ဆီ အကူအညီသွားတောင်းဖို့၊ စပေါ် အသင့်အတင့်နှင့် အိမ်ခန်းရလျှင် ငှား ထားဖို့ အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စကို သူ လာမှ စီစဉ်မည့်အကြောင်းတွေပဲ တစ်ရှည်တစ်သီကြီး မှာသွားသည်။

“သူက ဒီလိုမမှာစဖူး မပြော စဖူးတာတွေ ပြောသွားတော့ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခင်တွယ် တာမူဟာ သာမန်အပေါ်ယံ အချစ် မျိုး၊ တွယ်တာတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး သည်းသည်းနှစ်နှစ် ချစ်တဲ့ အချစ်

ထွေးထွေးပိုက်ပိုက် တွယ်တာကြတာ ပါ။ ကျွန်မတို့ဟာ စွန့်စားမှုလမ်း ကြောင်းပေါ်ကနေ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့ရတာပါ။ ကိုဝင်း အပေါ် သစ္စာမဲ့ဖို့ မျက်နှာဘက်ပြောင်း ဖို့အထိဆိုတာမျိုးကို စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်မိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မဟာ ငယ်ရွယ် သူလည်းဖြစ်ပြန်၊ လင်သားဖြစ်သူနဲ့ အတူတွဲနေရတဲ့ အချိန်ကလည်း နည်း ပြန်တာမို့ စိတ်လှုပ်ရှားမှု စိတ်ကစားမှု လေးတွေ အနည်းအပါးရှိခဲ့တာကို ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆင်ကန်းတော တိုး ဇွတ်ပိုတ်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ယုတ် မမွေးခဲ့ပါဘူး။ ပေါ်လာတဲ့အခါတွေမှာ လည်း သတိပြန်ပြီး ထိန်းမတ်ခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်မသာ မထိန်းနိုင်ခဲ့ရင် စိတ်အလိုနဲ့ ဆန္ဒနောက်ကို လိုက်ခဲ့ရင် ဇော်မောင်မောင်ရဲ့ ဆင်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်ထဲမှာ ရုန်းမထွက်သာ အောင် မိဖိုသေချာပါတယ်။ ဒါတောင် မပြောအပ်တဲ့ တချို့ကိစ္စတွေ”

“ဒါကြောင့်လည်း ရုပ်သေပုံတွေ ရိုက်တဲ့အဆင့်မှာပဲ ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ရှေ့ဆက်ရင် နယ်လွန်စည်းကျော် ဖြစ် တော့မှာမို့ပါ ဒါပေမဲ့ ...”

ရုပ်သေပုံတွေ ရိုက်ရင်း အမှု အရာသင်ပေးရင်း ဇော်မောင်မောင်၏ အခွင့်အရေးယူမှုများမှာ တစ်ခါထက် တစ်ခါဆိုသလို ပိုမိုလွန်ကဲလာသည်။ ကြောင်သူတော် ရုပ်လုံးကြွကြွ လာသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ရမှာကနောက် ရုပ်ရှင်မရိုက်ခင် နယ်ကျော်စည်းကျော် ဖြစ်အောင် ဖန်တီးသည်။

“ဒါက သူ့နဂိုဦးကြောင့်လား။ အထိအတွေ့များလားလို့ ဆိုတာကို တော့ ပြောဖို့ခက်ပါတယ်။ ချဉ်းသီးနဲ့ ဆားအတူထားရင် သွားရည်ယိုလိမ့် မယ်ဆိုတာ သဘာဝပါ။ ကျွန်မက ရုပ် ရှင်ထဲ ပါရမှာကို တရားလွန် မက်မက် မင်မင်ရှိခဲ့တာမို့ ဒီအပေါ် အခွင့်အရေး ယူလို့ ရတာပဲဆိုပြီး စိတ်နောက်ကိုယ် ပါ အဆင့်ကျော်လာတာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် ကျွန်မကလည်း သွေးနဲ့ကိုယ် သားနဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့ နောက်ဆုတ်ရင်ဆုတ် မဆုတ်ရင် အမှားနွဲ့အိုင်မှာ စုတ်စုတ် မြှုပ်မယ့် အနေအထားကို ရောက်လာ ပါတယ်။ စားရမှာက သဲတရှုပ်ရှုပ်၊ ပစ်ရမှာက အဆီနဲ့တဝင်းဝင်းဆိုသလို ရှိခဲ့ပေမယ့် မက်မက်မင်မင်စရာ အဆီ တဝင်းဝင်းကို ပစ်ရမှာ နှမြောလို့ သဲ ရှုပ်ရှုပ်ကို စားမိတဲ့အဖြစ်မျိုး မရောက် ခင် ကျွန်မက စတင်ပြီး နောက်ဆုတ် လိုက်ပါတယ်။ ဇော်မောင်မောင်က သူ ရဲ့ မကျေနပ်ချက်ကို တိုက်ရိုက် နှုတ် မဖွင့်ပေမယ့် မမသီကတစ်ဆင့် ကျွန်မ ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်ခတ်စေခဲ့ပါ တယ်”

“အဲဒါကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင် တယ် အစ်ကိုလွင်။ အေးကတော့ သူ့ အမှားတွေ သူ့အပြစ်တွေကို ကာကွယ် ဖို့ ဇာတ်လမ်းနိဂုံးပိုင်းကို တစ်မျိုး ပြောင်းတာလို့ ထင်တယ်။ အစ်ကိုလွင် ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ သူ့ယောက်ျား ဒီတစ်ခေါက်အပြန်မှာ အခြေအနေ မကောင်းဘူးလို့ ပြောသွားတာပဲဟာ။ အဲဒီကတည်းက သူ့ဘက်က ဆင်ခြင် ရတော့မှာပေါ့”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောနိုင် ကောင်းပေမယ့် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပြော နိုင်စရာလည်းရှိတာလည်း ရှိတာပေါ့ အေးရယ်။ ဇော်မောင်မောင်က စွယ်စုံ ဆင်လို စွယ်ရောင်တပြုပြ မလုပ်ဘူး လေ။ ဟိုင်းဆင်လို အစွယ်ဝှက်တတ် တာကို။ နောက်တစ်ကြောင်းက သူ မမသီမျက်နှာနဲ့ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ် လို့ ထင်ချင်မှ ထင်မှာပေါ့”

“အစ်ကိုလွင်နော် ... အေး ပါးစပ်ပြောမထွက်လို့ ... ဟင်း”

“ဟော ... အေးကလည်း အကောင်းလည်း ပြောရသေးတယ်”

“တော်ပါ ... အစ်ကိုလွင်တို့ ယောက်ျားတွေက မိန်းမတွေအကြောင်း ဘယ်လောက်များ သိလို့လဲ။ မိန်းမ တွေကသာ ယောက်ျားတွေအကြောင်း ကို နောကျောအောင်သိတာ။ ယောက်ျား တွေ ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ရာတဲ့ မိန်းမ တွေအကြောင်း အများကြီးရှိတယ်”

“ဒါဖြင့်လည်း အစ်ကိုလွင် သိ အောင် ပြောပြပါလား”

“တကယ်ပြောရမလား”

“တကယ်ပေါ့ အေးရယ်”

“ဒါဖြင့်လည်း ထမင်းစားဦး၊ အိပ်ရာဝင်တော့မှ”

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ကျော်မြသန်း

မောင်ယဉ်မွန် (မောင်နေခြည်)

မဟာဒိဋ္ဌိနှင့် ငမုတုဒိဋ္ဌိရုပ်
ဒီဂျစ်တယ် [၃၃]
(ယခင်လမှအသက်)

ဒီဂျစ်တယ် ဝိသုဒ္ဓိ

မာယာဒေဝီ နှင့် ကျောက်စိမ်းရုပ် အရုပ်တော်ပုံ (၁၃)

မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

ယ ခင် လ မှ အ ဆက်

မောရိယနန်းရင်ပြင်ရှိ လောကျင့်
ရေးကွင်းတွင် စစ်သည်တော်များ စုရုံး
လျက်ရှိ၏။ ထိုစစ်သည်များတွင် အနက်
ရောင်ဝတ်အဖွဲ့နှင့် အပြာရောင်ဝတ်
ဆင်ထားသော အဖွဲ့တို့ ပါဝင်သည်။
အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသူ
များမှာ ဖြူမွေးသောအသား၊ မြင့်မား
သောအရပ်၊ စင်းသောမျက်တောင်တို့
ကြောင့် မျက်လုံးမှေးသယောင်ရှိသော
ရှမ်းလူငယ်များ ဖြစ်သည်။

အပြာရောင်ဝတ်ဆင်သူများမှာ
အသားညိုညို၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ နှာတံ
ပေါ်ပေါ်၊ မျက်လုံးတောက်တောက်
နှင့် ဗရမ္မာလူမျိုးများပင် ဖြစ်၏။

ထိုလူငယ်များကို သုံးစုခွဲလျက်
ထားပေ၏။ မြားပစ်တပ်ဖွဲ့၊ ဓားခုတ်
တပ်ဖွဲ့၊ မြင်းစီး၊ လှံထိုးတပ်ဖွဲ့တို့ ဖြစ်
သည်။

မြားပစ်လူငယ်အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်

သင်ပြနေသူမှာ မာယာဒေဝီမင်းသမီး
လေးဖြစ်၏။ မာယာဒေဝီ၏ ပင်ကို
စရိုက်မှာ စိတ်ဆိုးစိတ်တိုလွယ်သည်
ဟု ထင်ရသော်လည်း မြားပစ်သင်
ကြားပေးရာမှာတော့ လွန်စွာမှပင်
စိတ်ရှည်လက်ရှည်နိုင်သည်။

မာယာဒေဝီထံ တပည့်ခံသူများ
ကလည်း မာယာဒေဝီအပေါ် ချစ်
ကြောက်ရိသေ ရှိကြပေသည်။

“ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထား၊ ခါး
မကိုင်းနဲ့၊ ရင်ကိုကော့၊ ခေါင်းကိုမော့၊
လက်ပေါ်မှာ အားကိုထည့်၊ စိတ်ကို
ငြိမ်အောင်ထား၊ လုံးဝစိတ်မလှုပ်ရှား
နဲ့”

စသည်ဖြင့် မြားပစ်မည့်သူအနီး
မှာရပ်၍ အမြဲပြောပြသည်။

အားလပ်သည့်အခါ ဝဏ္ဏ၏
မြင်းစီးလှံထိုး လောကျင့်ရာသို့လည်း
မာယာဒေဝီ သွားရောက်ကြည့်ရှုဖြစ်

သည်။ မြင်းစီးရာတွင် နှစ်ယောက်
တစ်တွဲ လွှတ်သည်။ မြင်းစီးသူသည်
ဦးစွာပထမ မြင်းကို အလှစီး၍ပြုရ
သည်။ အလှစီးရာတွင် မြင်းကို လေး
ဘက်ခွာစုံကျစီးလျက် မြင်းပေါ်တွင်
ကိုယ်ကို မတ်မတ်ရပ်၍ စီးပြခြင်း၊
နောက်ပြန်စီးပြခြင်း၊ မြင်း၏ ဗိုက်
အောက်သို့ဝင်လျက် စီးပြခြင်း၊ မြင်း
ပေါ်မှာပင် ခြေစုံရပ်လျက် တစ်ပတ်
ကျွမ်းပစ်ပြခြင်း ဟူသော အမျိုးမျိုး
သော အတတ်ပညာတို့ကို ပြသကြ
ပေသည်။

ထိုထိုသော ပြကွက်များ ပြီး
သည်နှင့် မြင်းကို စက်တိုင်ရှိရာသို့
အသော့နှင့်သည်။ မြင်းစီးသူ၏ လက်
တွင်းမှာတော့ လှံကို ညှာလက်မှာ
ကိုင်၍ ဘယ်လက်က မြင်းစက်ကို
ပိုင်နိုင်စွာ ကိုင်ဆောင်ရ၏။ ပစ်မှတ်
စက်တိုင်တွင် ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြုလုပ်

ထားသော စက်ဝိုင်းရှိသည်။ ထိုစက်
ဝိုင်း၏ ဗဟိုကို ထိမှန်အောင် မြင်းစီး
ရင်း ပစ်ကြရသည်။

စစ်သည်တို့မှာ မြင်းအလှစီးရာ
တွင် ပြောရန်မလိုအောင် စီးပြနိုင်
သော်လည်း နောက်ဆုံးပစ်မှတ်ဖြစ်
သော စက်တိုင်ကို ပစ်ရာတွင် ဗဟို
ပစ်မှတ်ကို မဆိုထားနဲ့၊ စက်ဝိုင်းကြီး
ကိုပင် လွှဲချော်၍နေကြပေသည်။

“ကိုဝဏ္ဏ မာယာနဲ့ တစ်ပွဲ
လောက်စမ်းကြည့်ရအောင်”

ဟု မာယာဒေဝီက တောင်းဆို
လိုက်သည်။ ထိုအခါ ဝဏ္ဏမှာလည်း
သူ့လူများကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေ
ခိုက်မို့ လက်စွမ်းပြလိုသည်။

“ကောင်းပါပြီ သခင်မလေး
မာယာဒေဝီ၊ တစ်ပွဲတော့ဖြင့် စမ်း
ကြည့်ကြတာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်၏။

ဝဏ္ဏထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့်
မာယာဒေဝီက သူမစီးရန် မြင်းရွေး
ရတော့၏။ ငေးတေးတေး၊ ငိုငိုတိုင်
တိုင် မြင်းများကို မာယာဒေဝီ မကြိုက်
ပါ။ ထူတူတူ၊ အတတ၊ မထုံတက်
သေးမြင်းကြီးများ ဆိုပါလျှင် မာယာ
ဒေဝီ စိတ်မဝင်စားပေ။ ပေတေတေ၊
ကတ်တတ်တတ်၊ ကြွပ်ဆတ်ဆတ်နိုင်
သောမြင်းကိုသာ သူလိုက်ရှာသည်။

ဝဏ္ဏတို့ မြင်းစောင်းတွင် ကြွပ်
ဆတ်ဆတ်၊ ပေတေတေ၊ ကတ်တတ်

တတ် မြင်းသိုးကြီးတစ်ကောင် ရှိသည်။
ထိုမြင်းသိုးကြီးမှာ အုန်းခွံရောင်ထိပ်
ကွက်နှင့် မြင်းသိုးကြီး ဖြစ်သည်။
ထိုမြင်းကြီးမှာ အကောင် ထွားကြိုင်း
သလောက် ဒေါသအလွန်ကြီးသဖြင့်
မည်သူမျှ မစီးရပေ။ စီးသူမှန်သမျှ
ကို ကိုယ်ကို ခါခါချသဖြင့် လိမ့်ကျခဲ့
ပေါင်းများခဲ့ပေပြီ။

မာယာဒေဝီသည် ထိုထိပ်ကွက်
မြင်းကြီးအနီးသို့ သွား၍ ဦးခေါင်းကို
ပွတ်သပ်ကြည့်သည်။ လုံးဝပင် အကပ်
မခံပေ။ မာယာဒေဝီသည် ထိုမြင်းသိုး
ကြီးအား ကြာပွတ်ဖြင့် သုံးချက်ဆက်
တိုက် ရိုက်ချလိုက်သည်။ မြင်းကြီးမှာ
ပိုမို၍ ဒေါကန်လာတော့၏။ မာယာ
ဒေဝီသည် မြင်းကြီး၏ လည်ဆံမွေး
ကိုဆွဲလျက် လွှား၍တက်လိုက်သည်။

ပရိသတ်ကြီးက မာယာဒေဝီ၏
လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ လိုက်၍ကြည့်နေ
ကြချိန် မြင်းကြီးမှာ ရုတ်ဒေါသထွက်
သည့်အလား လွှားကနဲ လွှားကနဲနေ
အောင် ပြေးသည်။ တစ်ခါတွင် မြင်း
ကြီးပြေးနေရင်း နောက်ခြေစုံကို ဒူး
တုပ်၍ ထိုင်ချလိုက်တော့၏။

မာယာဒေဝီက မြင်းလည်ဆံမွေး
ကို ဘယ်လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထား
လျက် ညာလက်အတွင်းမှ ကြာပွတ်
ဖြင့် တဖြောင်းဖြောင်းမြည့်အောင်
ရိုက်ချလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ မြင်း
ကြီးက ခြေစုံရပ်လျက် မာယာဒေဝီ

ကျံကျန်ရစ်ရန် ခါချပြန်သည်။ မာယာ
ဒေဝီ စိတ်မရှည်တော့သဖြင့် ကြာပွတ်
ကို ဖြောင်းပြန်ကိုင်လျက် မြင်းကြီး၏
နားရွက်ကို ဖြောင်းကနဲ ရိုက်ချလိုက်
တော့၏။

မြင်းကြီးမှာ နာကျင်လှသဖြင့်
မျက်ရည်များပင် စီးကျလာတော့
သည်။

“မင်း ငါ့ကို လျှော့မတွက်နဲ့
ငါ့ကို ပညာစမ်းရင် မင်း နာပြီလို့
မဆို၊ ငါ့ဟာ သာကီဝင်ဘုရင်
တစ်ပါးဆိုတာ မင်း ဘယ်တော့မှ
မမေ့နဲ့”

ဟု မြင်းကြီးနားရွက်အနီးကပ်
၍ တီးတိုးပြောလိုက်လေသည်။ မြင်း
ကြီးမှာတော့ အပွဲပွဲ ကပျက် ယဖျတ်
ကပျက်ကချော် အမြဲလုပ်ခဲ့သော်လည်း
ဒီပွဲမှာတော့ ထားရာမှာနေ စေရာသို့
သာ သွားရပေတော့မည်။

“မာယာဒေဝီသခင်မ အဆင်
သင့်ဖြစ်ပါပြီလား”

ဟု ဝဏ္ဏက မေးနေခိုက်မှာပင်
ဘိန္နကရာဇ်မင်းမြတ်ကြီး ကြွချီတော်
မူလာသဖြင့် ဓေတ္တစောင့်ဆိုင်းလို့သာ
နေရတော့၏။

မင်းတရားသည် ပွဲကြည့်စင်ခြင်
ထက်တွင် ကြွလှမ်း၍ နေရာယူလိုက်
သည်။ မကြာပါ။ ရဲမက်တော်တော်
က စည်တိုကို ဒုန်းကနဲမြည်အောင်
ထုလိုက်တော့၏။

စည်တိုသံ ကြားလိုက်သည်နှင့် မြင်းနှစ်ကောင်က စ၍တာထွက်တော့ သည်။ မြင်းကြီးနှစ်ကောင်မှာ အရပ် အမောင်းက ပြောရန်မလို။ သို့သော် မာယာဒေဝီ၏ မြင်းကြီးက ပို၍သန်မာ နေကြောင်း သိသာလှပေ၏။

“သားကြီး ဒိပ္ပဟာ ငါ့ပြွဲ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအတွက် ငါလုပ်ပေးနေတာ၊ မင်းသဘောပေါက်”

ဟု ဆိုကာ မာယာဒေဝီက ကြာပွတ်ဖြင့် မနာအောင် အသာရိုက်လိုက်လေရာ မြင်းကြီးက “အီး...ဟီး...ဟီး...” ဟု မြည်ဟည်းလိုက်လေသည်။

“ဝဏ္ဏကွ၊ တပ်မှူးလေး ဝဏ္ဏကွ”

ဟု ပရိသတ်ကြီးက အားပေးသလို။

“မာယာဒေဝီကွ၊ မိန်းမအာဇာနည်ကွ”

ဟုလည်း အားပေးကြသည်။

ထိုအခါ မာယာဒေဝီက မြင်းပေါ် ခြေစုံရပ်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် ရှေ့ကျွမ်း နောက်ကျွမ်း ကစားပြလိုက်ပြန်သည်။ အနက်ရောင် ဘောင်းဘီပွပွ၊ အင်္ကျီအနက်ရောင်နှင့် မာယာဒေဝီမှာ ဖြူဖွေးသောအသား၊ သေးသောခါး၊ ကားသောတင်၊ ဖွင့်ထွားသော ရွှေရင်အစုံတို့ကြောင့် ကြည့်နေကြကုန်သော ပုရိသတို့ရင်ကို ခုန်စေ

သည်။

နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံးလည်း လက်ခုပ်သံတို့က ဆူညံလျက်နေ၏။ မင်းတရား၏ ရွှေမျက်နှာတော်မှာလည်း ရွှင်ပြုံးလျက်ပင်နေပေသည်။

မြင်းအလှကစားပြပြီးသည်နှင့် စက်တိုင်ရှိရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။ အရပ်အမောင်း တူညီသော မြင်းကြီးနှစ်ကောင်မှာ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်နှံ့လျက် ခွာသံတဖြောင်းဖြောင်းနေအောင် ပြေးခဲ့ကြသည်။ ဝဏ္ဏမှာ ဘယ်လက်က မြင်းစက်ကြီးကို ကိုင်လျက် ညာလက်က အသင့်စိုက်ထားသော လှံတံကို ဆွဲ၍နှုတ်သည်။ မာယာဒေဝီကလည်း ဘယ်လက်ဖြင့် မြင်းလည်ဆံကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ညာလက်ဖြင့် ရှေ့မှာ အသင့်စိုက်ထားသော လှံတံကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

“ဝဏ္ဏ...ဝဏ္ဏ...ဝဏ္ဏ”

ဟု ပရိသတ်ကြီးက အော်ဟစ်၍ အားပေးသလို...

“မာယာဒေဝီ...မာယာဒေဝီ...မာယာဒေဝီ”

ဟုလည်း သံပြိုင်ဟစ်ကြွေးလျက် အားပေးကြသည်။

ပစ်မှတ်နီးလာသည်နှင့် ဝဏ္ဏကလက်ကို အားစိုက်၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ အလယ်ဗဟိုနှင့် အနည်းငယ်လွဲချော်သွားသည်။

မာယာဒေဝီအလှည့်တွင်တော့

သူမ၏ မြင်းကြီးက ပစ်မှတ်နီး၍ ပိုလို့ပင် အပြေးမြန်ကာ ရှေ့သို့သာ အရှိန်နှင့် ပြေးနေသည်။ မာယာဒေဝီ ညာလက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော လှံတံကို အတွင်းအားသုံး၍ ပစ်မှတ်သို့ လွှတ်လိုက်ပါတော့၏။

“ဝိုး...ဒုတ်” ဟူသော အသံတို့နှင့်အတူ လှံတံမှာ ပစ်မှတ်ဗဟိုသို့ တည့်တည့်စိုက်ဝင်သွားတော့၏။

“မာယာဒေဝီ...မာယာဒေဝီ”

ဟု ပရိသတ်ကြီး သံပြိုင်ဟစ်ကြွေးနေခိုက် မြင်းရိုင်းကြီးမှာ ဆူညံနေသော အသံများကို ကြောက်လန့်ကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးတော့သည်။

“ဝဏ္ဏ...မာယာဒေဝီနောက် အမြန်လိုက်တော့”

ဟု မင်းတရားက ထိုင်နေရာမှ ထလာပြီး အမိန့်ပေးလိုက်တော့၏။

“မြင်းသည်တော်တွေ အမြန်လိုက်”

ဟုလည်း တစ်ဆက်တည်း အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

စိတ်မအေးနိုင်သော မင်းတရားမှာ အနီးတွင်ရှိသော မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်သို့ လွှားတက်၍ မာယာဒေဝီ၏ မြင်းကြီးပြေးရာသို့ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် လိုက်တော့သည်။

မာယာဒေဝီမှာတော့ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ပြေးလွှားနေသော

မြင်းကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်ကို ပြားပြား
ဝပ်လျက် မြင်းကြီး၏ လည်ဆံမွှေး
များကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း လိုက်ပါခဲ့ရ၏။

“မာယာဒေဝီ သတိထား၊ လုံးဝ
လက်ကို မလွှတ်လိုက်နဲ့”

ဟု ဝဏ္ဏက သတိပေးရင်း
နောက်မှာ ပါလာသည်။ ဝဏ္ဏနောက်
မှာလည်း မြင်းတပ်ကြီးက ထက်ကြပ်
မကွာ လိုက်ပါလာသည်။

မြင်းရိုင်းကြီးသည် နန်းရင်ပြင်မှ
ရွေလီမြစ်ဆီသို့ ဦးတည်ခဲ့ပေပြီ။ ရှေ့
တွင် ချောက်ကမ်းပါးကြီးများက မြင့်
မားလှပေ၏။ မြင်းကြီးသည် လမ်း
အတိုင်း မသွားပေ။ သစ်ပင်ကြီး
သစ်ပင်ကြားမှ ပြေးလွှားရင်း ကိုယ်
ကိုခါ၍ ချလိုက်ပြန်သည်။

“သားကြီး ဒီနေ့တော့ မင်းနဲ့
တို့အတူ သေကြတာပေါ့ကွာ”

ဟု ဆိုကာ မာယာဒေဝီက မြင်း
ကြီး၏ လည်ဆံမွှေးကို တိုး၍ဆွဲပစ်
လိုက်သည်။ မြင်းကြီးမှာ ဦးတည်ရာ
မရ ရှေ့သို့သာ တစ္ဆတ်ထိုးပြေးရင်း
ရွေလီမြစ်ကြီးအနီး တောင်ထိပ်ပေါ်သို့
ရောက်လာသည်။

“မာယာဒေဝီ သတိထား”

ဟု နောက်မှ တပ်မျှားလေးဝဏ္ဏ
သတိပေး၍မှ မဆုံးမီ မြင်းရိုင်းကြီး
သည် ရွေလီမြစ်တွင်းသို့ ခုန်ဆင်းချ
လိုက်တော့၏။

“မာယာဒေဝီ...မာယာဒေဝီ”

ဟု ဆိုကာ အားလုံးပြေးလာကြ
သည်။

မာယာဒေဝီမှာလည်း အဝေးသို့
လွင့်စဉ်ကာ ရေမှာမျောရတော့၏။

“အမြန်လိုက်ဆည်ကြ”

ဟု မင်းတရား အမိန့်ပေးသည်။
ဝဏ္ဏ အပြေးလိုက်၍ မာယာ
ဒေဝီအား ဆည်ယူကာ ပခုံးထက်မှာ
တင်လျက် ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ တက်သွား
တော့၏။ မာယာဒေဝီကတော့ လုံးဝ
ပင် သတိမရတော့ပါပေ။

သုဇီလတို့အဖွဲ့ အင်းရွာမှာ
တစ်ညနားပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ခရီး
ထွက်ခဲ့ကြသည်။ အင်းရွာသည် ဧရာ
ဝတီမြစ်နဒီ၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင်
တည်ရှိပြီး အင်းရွာမှ အရှေ့ရှမ်းကုန်း
မြင့်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြရာ ဆင်တစ်ရပ်
မကသော ကိုင်းတောကြီးကို ဖြတ်ခဲ့
ကြရသည်။

ကိုင်းတောကြီးအတွင်းမှာတော့
လူသွားလမ်းမရှိ၊ လှည်းလမ်းမရှိ။
သို့သော် ဆင်များဖြင့် သစ်ဆွဲထား
သော စွတ်ကြောင်းကြီးများတော့ ရှိ၏။

မြင်းများမှာ ထိုစွတ်ကြောင်းကြီး
များအတိုင်းပင် အရှေ့အရပ်ဆီသို့ ဦး
တည်၍ သွားနေကြရသည်။ လမ်းပြ
ငှားလာသော မုဆိုးကြီး၏ အမည်မှာ
“ဦးဒီပါ” ဟု ဆိုပေသည်။ ဦးဒီပါမှာ

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သော်လည်း
သွားလာရာမှာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်
ရှိသည်။ သူသည် ဖျင်ကြမ်းနံငယ်ပိုင်း
ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်လျက် အင်္ကျီပေါ
ကျောဗလာနှင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏
ညာဘက်ပခုံးသည် နွားသားရေကဲ့သို့
ပင် ဖြောင်ချောမာကြောလျက်နေ
သည်ကို တွေ့ရ၏။ သူ၏ ကျောကုန်း
ထက်မှာတော့ လေးနှင့်မြားများပါ
သည်။

သူ၏ ဆီမလိမ်းသော သျှောင်
ကြီးမွှေတွင် တစ်ပတ်နှစ်ပတ် ပဝါကြမ်း
ကို ရစ်ပတ်လိုထားသည်။ ခြောက်
သွေနေသော ဆံစများက အဖြူ
တစ်ပိုင်း အနက်တစ်ပိုင်း တွေ့ရ၏။

ကိုင်းတောကြီးလွန်သည်နှင့်
အင်ကြင်းပင်များ တွေ့ရသည်။
အင်ကြင်းပန်းများမှာလည်း ရိုးတံဖြူ
ရိုးတံနီ နှစ်မျိုးတွေ့ရ၏။ ရိုးတံဖြူဖြစ်
စေ၊ ရိုးတံနီဖြစ်စေ သင်းပုံသော ရနံ့
ကတော့ တူညီစွာ မွှေးကြိုင်လှပင်နေ
ပေသည်။

ထိုနည်းတူ လမ်းဘေးတွင် ခတ္တာ
ပန်းများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ခတ္တာ
ပန်းများမှာလည်း ရောင်စုံမြင်တွေ့ရ
၏။ မည်သို့ပင် အသွေးရောင် စုံလင်
သော်လည်း ခတ္တာပန်းများမှာလည်း
ရနံ့မရှိ။ ရနံ့ကင်းသော ပန်းတစ်မျိုးဟု
ပင် ဆိုရပေမည်။

နေ့တစ်ဝက်လောက် ကိုင်းတော

ကြီးဖြတ်ပြီးမှ တောင်တက်လမ်းက စတော့သည်။ လမ်းတွင် ရေအခက် အခဲ တွေနိုင်သဖြင့် မုဆိုးကြီး ဦးဒီပါ က ရေဘူးများဖြင့် ရေအပြည့်ထည့်၍ ယူလာသည်။ မြင်းကိုယ်စီ ပါသော် လည်း လမ်းမကောင်းသဖြင့် အသော့ နှင်မရသလို တောင်တက်လမ်း ရောက် ပြန်တော့လည်း လမ်းကကျဉ်းမြောင်း ပြီး ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ချောက် ကမ်းပါးများဖြစ်၍ မြင်းများမှာ ဖြည်း ဖြည်းလေးသာ သွားနေရပေ၏။

တောင်ထိပ်သို့ ရောက်လာသည် နှင့် သစ်ကြီးဝါးကြီးများလည်း ပေါ များ၍လာသည်။ အင်ပင်၊ ကျွန်းပင်၊ သစ်ရာပင်၊ သစ်အယ်ပင်၊ သစ်ဆိမ့် ပင်၊ ကညင်ပင်၊ ပိတောက်ပင်တို့ စုံလင်လှပေသည်။

မြင့်မားလှသော ကညင်ပင်ကြီး များထက်တွင် ဆန်ကော၊ ဆန်ကာ လောက်ရှိသော ပျားအုံကြီးများ အတွဲ အရွဲ မြင်နေရပေ၏။ ထိုပျားအုံတွေကို ပျားကြီးအုံဟု မုဆိုးကြီး ဦးဒီပါက ဆိုပေသည်။

“ပျားက ဘယ်နှမျိုးရှိလို့ ဒီပျား အုံတွေကို ပျားကြီးအုံလို့ ခေါ်တာလဲ”

ဟု သုဇိလက မေးလိုက်သည်။

“ပျားကြီး၊ ပျားလတ်၊ ယင် ပျား၊ သစ်ခေါင်းပျား အို စုံလို့ပေါ့ဗျာ၊ အချို့ပျားကြီးအုံက လှည်းဘီးလောက် တြီးတယ်၊ ပျားလတ်အုံကတော့

ပန်းကန်ပြားလောက်ရှိတယ်၊ ယင်ပျား ကတော့ ပန်းကန်လုံးအရွယ်ပေါ့၊ သစ်ခေါင်းပျားကတော့ သစ်ပင် အခေါင်းတွေမှာ ရှိတတ်တယ်ဗျ”

ဟု ဦးဒီပါက ဆိုသည်။

“ဟိုအပွင့်နီနီတွေက ဘာပင် တွေလဲ”

ဟု မေးကြည့်တော့...

“အပွင့်နီတာက လက်ပံပင်၊ အပွင့်ဖြူတာက ကုတ်ဟီးပင် ခေါ် တယ်။ လက်ပံပင်ဖြစ်စေ၊ ကုတ်ဟီးပင် ဖြစ်စေ ဘယ်အစဉ်မှ အနှစ်မရှိဘူး”

ဟု မုဆိုးကြီး ဦးဒီပါက ဆိုပြန် သည်။

“အနှစ်မရှိတဲ့တောမှာ ကြက်ဆူ ပင်က မင်းမူတယ်လို့တော့ ကြားဖူး ပါရဲ့၊ ကုတ်ဟီးနဲ့ လက်ပံတော့ အနှစ် မရှိဘူးဆိုတာ မကြားမိဘူးဗျာ”

ဟု သုဇိလက ပြန်၍ပြောလိုက် သည်။

နေမဝင်မီ ရွှေလီမြစ်ကမ်းစပ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေလီမြစ်သည် အရှေ့မှ အနောက်သို့ စီးဆင်း၍ ဧရာ ဝတီမြစ်တွင်း စီးဝင်သည်။ ရွှေလီမြစ် ရေသည် ကြည်လင်၍နေပေ၏။ ထိုမြစ်ကမ်းမှာပင် ညအိပ်စခန်းချရန် ပြင်ဆင်ကြရသည်။ ကမ်းစပ်တွင် တဲ လေးတစ်လုံး တွေ့ရသည်။ ထိုတဲတွင် အိုးခွက်များ အသင့်ရှိနေသဖြင့် ထမင်း ချက်ရတော့၏။

“သခင်လေး ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဟင်းစား အရှာထွက်ခွင့်ပြုပါ”

ဟု သုညက တောင်းဆို၍လာ သည်။

“သွားကြပေါ့၊ အကြာကြီးမနေ နဲ့၊ အဝေးကြီးမသွားနဲ့”

ဟု ဆိုကာ ခွင့်ပြုလိုက်ရသည်။ သုညတို့ သွားသည်နှင့် သုဇိလ လည်း ရွှေလီမြစ်တွင်းသို့ ဆင်း၍ ရေချိုးသည်။ သီတာကတော့ ရေမချိုး အားပေ။ ပါလာသော ဆန်များဖြင့် တဲမှာ အသင့်တွေ့ရသော အိုးများ ဆေးကြောကာ ထမင်းချက်၍နေပေ ၏။

သုဇိလ ရေချိုးနေစဉ်...

“ကယ်ကြပါဦး...မောင်ကြီး ကယ်ပါ”

ဟု သီတာ၏အသံ ထွက်ပေါ် လာသည်။

“မောင်ကြီး...ကယ်ပါဦး”

ဟု ဆက်တိုက်အသံထွက်ပေါ် လာ၍ သုဇိလ ရေချိုးရာမှ တဲဆီသို့ ပြေးခဲ့ရတော့၏။

“သုဇိလ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ”

ဟု ဆိုကာ လူဆိုးတစ်ဦးက သုဇိလအား ဓားနှင့် ထောက်ထား တော့၏။

“မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟု သုဇိလက ပြန်၍မေးလိုက် သည်။

“ဟား..ဟား..ဟား..သုဇိလ ခုတော့ မင်းဘယ်ပြေးလို့မှ မလွတ်ပါဘူး သုဇိလရယ်၊ ဘယ်မှာလဲ ကျောက်စိမ်းရုပ်”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ထိုစကား ကြားသည်နှင့် တိဘက်တွေမှန်း သုဇိလ သိလိုက်ပါပြီ။ တိဘက်ကြီးများသည် ကျောက်စိမ်းရုပ် မရမချင်း အေးကြမည် မဟုတ်ပေ။ ခက်သည်က ထိုကျောက်စိမ်းရုပ်သည် သုဇိလထံတွင် မရှိပါ။ မာယာဒေဝီ ယူ၍သွားချေပြီ။

“ကျောက်စိမ်းရုပ် ငါ့ဆီမှာ မရှိဘူး”

ဟုပင် ပြောလိုက်ရတော့၏။

“ဟား..ဟား..ဟား..ဗြောင်မလိမ်ချင်ပါနဲ့ သုဇိလရယ်၊ မင်းရဲ့ မာယာဒေဝီ အသက်မသေစေချင်ရင် ကျောက်စိမ်းရုပ် မြန်မြန်ပေး”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

“မာယာဒေဝီ ဘယ်မှာလဲ”

ဟု သုဇိလက မေးလိုက်ပြန်၏။

“သရုပ်ဆောင်ပြမနေနဲ့ သုဇိလ၊ ဒီမှာလေ မာယာဒေဝီ၊ ဟား..ဟား..ဟား”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

တိဘက်ကြီးများသည် သီတာကိုပင် မာယာဒေဝီဟု ထင်မှတ်နေပုံ ရ၏။

“ဘယ်မှာလဲ ကျောက်စိမ်းရုပ်”

ဟု ဆိုကာ ဓားကောက်ကြီးမိုး၍ မေးနေပြန်သည်။

“ဒီမှာ တိဘက်ကြီး၊ ကျုပ်က လိမ်ညာပြောတတ်သူ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အလိုရှိနေတဲ့ ကျောက်စိမ်းရုပ်က ကျုပ်ပိုင်တဲ့ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

“ဘယ်သူပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းလဲ”

ဟု တိဘက်ကြီးက ပြန်မေးလိုက်သည်။

“တကောင်းနိုင်ငံတော်က ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

“ဪ...မင်းတို့နှစ်ယောက်က တော်တော်သေပန်းပွင့်ချင်နေပြီပေါ့”

ဟု ဆိုကာ တိဘက်ကြီးက ဓားကောက်ကြီးအားကိုး၍ မြှောက်လိုက်သည်နှင့် ‘ဝိုး’ဟူသော အသံနှင့်အတူ မြားတစ်စင်းက တိဘက်ကြီး၏ ဓားကိုင်းလက်ကို ဝင်၍စိုက်သွားတော့၏။

သုဇိလမှာ သုညတို့ လာပြီအထင်နှင့် ပျော်သွားသည်။ သို့သော် သုညတို့ မဟုတ်ပါ။ အနက်ရောင် ဝတ်စုံများနှင့်အဖွဲ့ ဖြစ်လို့နေတော့၏။ ထိုအဖွဲ့သည် တိဘက်များကို ဓားနှင့် ခုတ်ပိုင်း၍ ရွှေလီခြစ်တွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်ကြသည်။

“ဟိုနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ခဲ့ကြ”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလနှင့် သီတာအား ကြိုးတုပ်နှောင်လျက် မျက်နှာကိုလည်း အဝတ်နက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်လိုက်သည်။

“မြင်းပေါ်တင်ခဲ့ကြ”

ဟု ဆိုကာ ခေါင်းဆောင်ရွှေမှထွက်ခွာသွားတော့၏။

သုဇိလနှင့် သီတာမှာတော့ မသိဘဲမသိပင် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခြင်း ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

တပ်မှူးလေးဝဏ္ဏသည် မာယာဒေဝီအား ပခုံးမှာထမ်းလျက် ရွှေစက်အရောက် ပြေးလာခဲ့သည်။ သူ၏နောက်မှာလည်း စစ်သည်တော်များ အပြေးပင် လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

ကျော်စွာက ဝဏ္ဏနောင်အပြေးလိုက်ပါလျက် မာယာဒေဝီ၏ လက်ကို ဆွဲကိုင်ရင်း...

“မမမာယာ...မမမာယာ”

ဟု ဆိုကာ တစာစာ ခေါ်နေတော့၏။

မာယာဒေဝီအား သူမ တည်နေသော အဆောင်မှာပင် နေရာချနေလိုက်ကြသည်။ မာယာဒေဝီမှာတော့ သွေးထွက်သံယို မတွေ့ရသော်လည်း သတိမရသေးပေ။ မင်းတရားကြီးကိုယ်တော်တိုင်ပင် မာယာဒေဝီဦးခေါင်းတွင် စည်းနှောင်ထားသော

အနက်ရောင်ပဝါကို ဖြည့်လိုက်သည် နှင့် 'ဟာ' ဟုပင် အားလုံး အာမေဇိုတ် သင့်ကုန်ကြရတော့၏။

မင်းတရားမှာ မာယာဒေဝီ၏ ညာဘက်ပါးမှ နက်မှောင်နေသော အမာရွတ်ကြီးကို ကြည့်လျက် ငိုငင်ကျ သွားတော့၏။

မင်းတရားကြီးက မာယာဒေဝီ အား မွဲတစ်ပြောက်ပင် အစွန်းအထင်း မရှိသူဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ မာယာ ဒေဝီ ညာဘက်ပါးကို သူမ၏ ဆံစ များဖြင့် အမြဲဖုံးထားသည်ကိုလည်း ကိုယ့်တိုင်းကိုယ့်ပြည် မဟုတ်၍ တမင် ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သည်ဟုပင် ထင်မြင်မိ ခဲ့သည်။ ခုမြင်တွေ့နေရသော မာယာ ဒေဝီ၏ မျက်နှာမှာ မွေးရာပါတော့ မဖြစ်နိုင်ဟုလည်း မင်းတရား စဉ်းစား ကြည့်မိသည်။ ထိုသို့ဆိုပါမူ မသမာ သူ လူတစ်ယောက်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်ရသည်ဟုပင် ကောက်ချက်ချလျက် ကျော်စွာလေး အား လက်ကိုဆွဲ၍ အဝေးသို့ ခေါ်ခဲ့ သည်။

“ကျော်စွာ...မင်းမမာယာရဲ့ မျက်နှာတစ်ခြမ်း ဘာကြောင့် ခဲ့လို ဖြစ်ခဲ့ရတာလဲ”

ဟုပင် မေးမိတော့၏။
ထိုအခါ ကျော်စွာလေးက သူ သိသမျှ မာယာဒေဝီနှင့် ဓဇရာဇာတို့ ဇာတ်လမ်းကို မင်းတရားအား ဇာတ် စုံခင်းပြသည်။

“လက်စသတ်တော့ တရားခံ က ဓဇရာဇာပေါ့လေ၊ ဓဇရာဇာ တစ်နေ့ မင်း ငါ့အကြောင်း ကောင်း ကောင်းသိစေရမယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျော်စွာအနီးမှ မင်းတရား ထွက်ခွာသွားတော့၏။

“ဝဏ္ဏ...သမားတော် ဦးဒေဝ ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ခေါ်ခဲ့”

ဟု မင်းတရားက မိန့်တော်မူ လိုက်သည်။ ဝဏ္ဏသည် နန်းရင်ပြင်မှ မြင်းတစ်ကောင်စီး၍ ဦးဒေဝအား ခေါ်ဆောင်ရန် ထွက်ခွာသွားတော့၏။

မင်းတရားမှာ ပွဲတော်တည်ရန် လည်း စိတ်မဝင်စား။ မာယာဒေဝီ အနီးမှာထိုင်လျက် မည်းနက်နေသော မာယာဒေဝီ၏ ညာဘက်ပါးကိုသာ မကြာမကြာ ကိုင်ကြည့်နေတော့သည်။

တကောင်းတိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးအတွက် အခက်အခဲ ပေါင်းစုံကို ကျော်လွှားခဲ့ရသော မာယာ ဒေဝီ။ တကောင်းပြည်သားတို့အား မိမိတတ်စွမ်းသော သုခမအနုပညာ ဖြင့် ညှိယူဖမ်းစားပေးခဲ့သော မာယာ ဒေဝီ။ မိမိချစ်သူအတွက် အမြင့်ဆုံး သော နေရာသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင် ပေးခဲ့သော မာယာဒေဝီ။ ပျော့လျှင် ဖယောင်း၊ မာလျှင် သံချောင်းဟူသော စာဆိုနဲ့အညီ ယောက်ျားသားများဖြင့် ရင်ပေါင်တန်းခဲ့သော မာယာဒေဝီ။ တကောင်းမိဖုရား နာဂဆိန်၏ နာမည်

ကိုမျှ မကြားချင်လောက်အောင် စက် ဆုပ်ရွံရှာနေသော မာယာဒေဝီ။

“ခုတော့ မင်းချစ်လှပါသည်ဆို သော ဓဇရာဇာက မင်းစက်ဆုပ်ရွံရှာ လှပါသည်ဆိုသော နာဂဆိန်နှင့် သား ဦးရတနာ ဝိရာဂမင်းသားလေးကိုပင် ဖွားမြင်ပြီးကြောင်း မင်းလေး သိကောင်း မှ သိပါလေစ မာယာဒေဝီရယ်”

“မာယာဒေဝီရယ်၊ ဓဇရာဇာ ကို မင်း မပိုင်ဆိုင်ရပေမယ့် မင်းရဲ့ မူလအလှတရားတွေကို မင်းလေး ပြန်လည်ရရှိအောင် တို့အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေးမှာပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုတာ မင်းလေး သိလား၊ မင်းလေးကို တို့ မြင်မြင်ချင်း ချစ်နေမိလို့ပေါ့ မာယာ ဒေဝီရယ်”

“သမားတော်ဦးဒေဝ ကြွလာ ပါပြီ”

ဟု ဝဏ္ဏ သတင်းပို့မှ မင်းတရား ၏ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေး ပျက်ခဲ့ရ တော့၏။

“သမားတော် ခု သူ သတိလစ် နေပါတယ်၊ ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက သူမရဲ့မျက်နှာ ညာ ဘက်ခြမ်းက မည်းနက်နေတဲ့ အမာ ရွတ်ကြီးကို မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် ကုသပေးပါ”

ဟု ဆိုကာ မင်းတရားက ကတ္တီပါအိတ်နှင့် ထည့်ထားသော အသပြာများ ပစ်၍ပေးလိုက်သည်။

သမားတော်ဦးဒေဝသည် ဆေးလွယ်အိတ်အတွင်းမှ ဆေးတောင့်တစ်ခု ဆွဲယူပြီး ရေနင့်ဖျော်သည်။ ပြီးသည်နှင့် ကြေးနီဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သုံးခွစုတ်ဖြင့် မည်းနက်သော မာယာဒေဝီ၏ မျက်နှာပေါ်သို့ အချက်ပေါင်းများစွာ ပေါက်လိုက်လေ၏။

မာယာဒေဝီကတော့ လုံးဝပင် သိပုံမပေါ်ပေ။ တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်။ ကျောက်ရုပ်ကြီးပမာနေသည်။

ဦးဒေဝသည် စုတ်နှင့် ပေါက်ထားသော နေရာများကို ခွက်အတွင်းမှ ဆေးများဖြင့် အုံ့၍ပေးပြီး အပေါ်မှ မှိုင်းခံစက္ကူရွက်လေး ကပ်ပေးလိုက်သည်။

“မနက်မှ တစ်ခေါက်လာခဲ့ပါ့မယ် မင်းတရား”

ဟု ဆိုကာ သမားတော်ဦးဒေဝ ပြန်သွားသည်။

မာယာဒေဝီအပါးမှ ထွက်ခွာမသွားနိုင်သူက မင်းတရားပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ ဘိန္နကရာဇ်မင်းမှာ မိန်းမဆိုလျှင် မုန်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဘိန္နကရာဇ်မင်းကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် မိန်းမဆိုသည်မှာ အလိုရမ္မက်ကြီးသူများဖြစ်သည်။

မိန်းမဟူသည် အတ္တကြီးသူများ ဖြစ်သည်။

မိန်းမဟူသည် လောဘကြီးသူများဖြစ်သည်။

မိန်းမဟူသည် အရှက်နှင့် သိက္ခာထက် ဂုဏ်ပကာသန မက်သူများဖြစ်သည်။

မိန်းမဟူသည် ယောက်ျားတကာကို ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချလျက် သူတို့၏ တက်လမ်းကိုသာ ရှာနေသူများဖြစ်သည်ဟု အယူစွဲနေသူပင် ဖြစ်၏။

မဟာဒေဝီနာဂဆိန်မှာ အခြားသူမဟုတ်ပေ။ ဘိန္နကရာဇ်မင်းတရား၏ ဖခမည်းတော် မောရိယရာဇာမင်းတရားကြီး၏ ညီအရင်းမှ ဖွားမြင်လာသူဖြစ်သည်။ မောရိယမင်းတရားကြီးသည် သူ၏ ညီတော်ကိုပင် စစ်သူကြီးရာထူးအထိ ခန့်မြှင့်မြှောက်စားခဲ့သည်။

မာယာဒေဝီ၏ မိခင်မှာ စိန်သွေးမကင်းပေ။ စစ်သူကြီးမှာ နောင်တော်မင်းတရားအား အသက်ပေး၍ ချစ်ခင်စွာ တိုင်းပြည်အတွက် ဦးလည်မသုန်ထမ်းရွက်သော်လည်း နာဂဆိန်၏ မိခင်မှာ အလိုရမ္မက်ကြီးသည်။

မောရိယရာဇာမင်းတရား ရွှေလက်ထက်တော်တွင် ဘိန္နကရာဇ်မင်းသားငယ်နှင့် နာဂဆိန်မှာ လူငယ်တို့ဘာဝ ချစ်ကြီးသွယ်ခဲ့ကြသည်။ ဒါကိုပင်သိပါလျက် မောရိယရာဇာမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်၍ ဘိန္နကရာဇာ ထီးမွေဆက်ခံသော အခါ နာဂဆိန်ကို ဆက်သခဲ့သည်။

ဖခင်အရွယ် ဘုရင်အိုကြီးသမီးအရွယ် မိဖုရားနာဂဆိန်ကို အရာတွင် အလိုလိုက်၍ အကြိုက်ဆောင်ခဲ့သည်။

ထိုအကျိုးဆက်မှာ တကောင်နိုင်ငံတော်တစ်ဝက် စိန်တိုင်းသားအလက်သို့ ဝက္ကက်အပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဘိန္နကရာဇ်မင်းသားမှာ မိန်းမများကို စိတ်နာ၍ ကြင်ယာတော်မရှာမှီးခဲ့ပေ။

သက်တော် ၃၀ ကျော်မှ ကပ်သသူ မာယာဒေဝီမင်းသမီးလေး မောရိယရွှေနန်းတော်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လိုလာသည်။

မာယာဒေဝီ၏ ရဲရင့်ခြင်း၊

မာယာဒေဝီ၏ ဣန္ဒြေကြီးခြင်း

မာယာဒေဝီ၏ တည်ကြည်ခြင်း

မာယာဒေဝီ၏ ထက်မြက်ခြင်း

မာယာဒေဝီ၏ စူးရှသော မူထံ

လုံး၊ ကော့သောမျက်တောင်၊ စင်းသော

နှာတံ၊ ဒူးကောက်ကွေးသို့တိုင် ရှည်

လျား၍ နက်မှောင်နေသော ဆံကော

သာ၊ သေးသောခါး၊ ကားသောတင်

စွင့်သောရင်၊ မြင့်မားသောအရပ်တို့ကို

မြင်ရသဖြင့် ဘိန္နကရာဇ်မင်းမြတ်ကြီး

မှာ ရာဇဣန္ဒြေပင် မဆည်နိုင်အောင်

ဖြစ်ရတော့၏။

စတင်မြင်လိုက်ရသည်နှင့်ပင်

ဒေဝတာနတ်မင်းကြီးများက သာကီဝင်

မင်းသမီးတစ်ပါးအား သူ့ထံသို့ အရောက်ပို့ခဲ့သည်ဟုလည်း အတွေး နယ်ချဲ့မိပါ၏။

ညဉ့်နက်သည့်တိုင် မာယာဒေဝီ ၏ အဆောင်မှ ပြန်မကြွသဖြင့် ငယ် ကျွန်တော် စိုလ်အာယုက ဆတ်သား ခြောက် ဆီဆမ်းကာ သေရည်များပါ ယူဆောင်၍လာသည်။

ဆီမီးရောင် ထိန်ထိန်လင်းနေ သော မာယာဒေဝီ၏ အဆောင်တွင်း ရှိ သလွန်တော်ပေါ်မှာပင် မင်းတရား ထိုင်လျက် မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရသည်။

“သုန္ဒရ ငါပြန်လာပြီဟေ့”

ဟု နန္ဒိသေနက အသံပြုလိုက် သည်။

သုန္ဒရသည်လည်း နန္ဒိသေန၏ အသံကြားသည်နှင့် သစ်ဆိမ့်ဝူမှ အပြေးထွက်ကာ...

“နန္ဒိသေန မင်းတစ်ယောက် တည်းလား၊ သုဇိလ မပါခဲ့ဘူးပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“အေး...ဒါတွေ နောက်မှရှင်း ပြ မယ်၊ မင်းတို့အတွက် အဝတ် အထည်တွေပါတယ်၊ ကျောက်သွေးဂူ လိုက်ခဲ့ပေတော့”

ဟု ဆိုကာ နန္ဒိသေန မြင်းကြီး စီးလျက် ဆက်လက်ထွက်ခွာသွား တော့သည်။

ထိုနေ့က ကျောက်သွေးဂူမှာ သာကီတွေအားလုံး စုရုံးဖြစ်ကြ

သည်။ ဘိုးစိတ္တ၊ ဘိုးသုခ၊ ဘိုးသက္က လည်း ရောက်လာသည်။

“ဒီနေ့ လူတွေ စုံလှပါလား ဘာသုခရဲ့”

ဟု ဘိုးသက္ကက ဝူရှေ့ရောက် သည်နှင့် ဆိုလိုက်၏။

“ဒီနေ့ လူတွေစုံဆို ခင်ဗျားရဲ့ မြေး သုဇိလကောင်းမှုကြောင့် အဝတ် အထည်တွေ ရလာလို့ မျှဝေပေးကြမှာ လေ၊ ခင်ဗျားလည်း ပိတ်စ လိုသလောက် ယူပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ပြည့်စုံပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ သာကီမျိုးဆက်သစ်တွေ ကိုသာ လုံလုံလောက်လောက်ရှိအောင် မျှဝေပေးလိုက်ကြပါ”

ဟု ပြန်ပြောနေခိုက်မှာပင် နန္ဒိ သေနသည် ဘိုးသက္ကအနီး ရောက် လာပြီး...

“ဘာသက္က ကျန်းမာရဲ့နော်”

ဟု မေးလိုက်၏။

“ဘုရားပေးတဲ့ဆု ထင်ပါရဲ့ ကွယ်၊ ဘာသုခတို့၊ ဘိုးစိတ္တတို့၊ သုန္ဒရ တို့နှင့် တရားစကားပြောကြား နာ ကြားခွင့်ရလို့ ရှေးကထက် ပိုလို့တောင် ကျန်းမာခဲ့ပါရဲ့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“ဘာသက္ကရေ...သုဇိလနဲ့ သီတာ တော့ တကောင်းအနီးက ပဉ္စာလဆို တဲ့ရွာမှာ နေခဲ့ကြတယ်၊ အလုပ်ကိစ္စ

လေးတွေပြီးမှ ပြန်ခဲ့နိုင်မယ်”

ဟု နန္ဒိသေနက ပြောလိုက်လေ ရာ...

“ဘယ်လို အလုပ်ကိစ္စများပါ လိမ့်”

ဟု ဘိုးသက္ကက ပြန်မေးလိုက် သည်။

ထိုအခါ နန္ဒိသေနက မာယာ ဒေဝီ၊ ကျော်စွာ၊ နန္ဒတို့အကြောင်း ပြောပြလိုက်ရတော့၏။

“ဒါဆို မာယာဒေဝီ ဘယ်မှာ လဲ”

ဟု ဘိုးသက္ကက မေးလိုက် သည်။

“ကျော်စွာ ဘယ်မှာလဲ”

ဟု ဘာသုခကလည်း မေးလိုက် သည်။

“နန္ဒ ဘယ်မှာလဲ”

ဟု ဦးစိတ္တက ဆိုနေပြန်၏။

“နန္ဒကတော့ ပဉ္စာလရွာမှာ တွေ့ခဲ့တယ်”

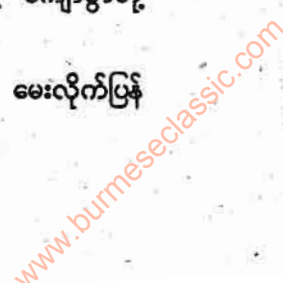
“ပဉ္စာလရွာဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ၊ ကျုပ်ဖြင့် တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါလား”

ဟု ဘိုးသက္က ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

“ပဉ္စာလရွာဆိုတာ တကောင်း မြို့ရဲ့ တစ်ဖက်ကမ်း ဧရာဝတီမြစ်ကြီး ရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ”

“မာယာဒေဝီနဲ့ ကျော်စွာတို့ ကော တွေ့ခဲ့လား”

ဟု ဘာသုခက မေးလိုက်ပြန် သည်။

“မာယာဒေဝီနဲ့ ကျော်စွာတို့ တော့ မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ ရှမ်းကုန်းမြင့် ဘက် တက်သွားတယ်လို့ဆိုတယ်”

ဟု နန္ဒိသေနက ဆိုလိုက်ရာ အားလုံးအတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက် ချစ်သွားကြတော့သည်။

အားလုံးသောသူတို့၏ ရင်ထဲမှာ တော့ မာယာဒေဝီကို သနားစိတ်က ပိုနေကြသည်။ မာယာဒေဝီ ရွှေတွေ နှင့် ကျောက်စိမ်းရုပ်နှစ်ခု ယူသွား သည်ကိုတော့ ဘိုးသက္ကကလွဲ၍ ဘယ်သူမှ မသိကြပေ။ ထိုအကြောင်း ကို သာကီဝင်မင်းဆွေမင်းမျိုးများ မသိစေလိုပေ။ သိသွားပါက မာယာ ဒေဝီ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုပင် ထိခိုက် သွားစေနိုင်သည်။

“နောက်တစ်ခု သတင်းကောင်း ပြောရဦးမယ်”

ဟု နန္ဒိသေနက စကားစလိုက် ပြန်သည်။

“ဘာသတင်းများပါလိမ့်”

ဟု ဘိုးစိတ္တက ဝင်၍မေးလိုက် သည်။

“ဇေရာဇာ သားဦးရတနာလေး ရနေပါပြီ၊ အမည်မှာမက ဝိရာဂတဲ့”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ...

“ဘယ်မိဖုရားနဲ့ သားဦးရတနာ ရတာလဲ”

ဟု ဘာသုခက မေးလိုက်ပြန် ၏။

“ဘယ်သူရှိရမှာလဲ ဘာသုခ ရယ်၊ ဟိုမှဆိုးမနာဆိန် ဖြစ်မှာပေါ့”

ဟု ဘိုးစိတ္တက မခံမရပ်နိုင် သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“တော်တော်အသုံးမကျတဲ့ ဇေ ရာဇာ၊ မာယာဒေဝီကျတော့ ဥပေက္ခာ ပြုထားတယ်”

ဟု သုန္ဒရက ဝင်ပြောလိုက်ပြန် သည်။

သူတို့အားလုံး စကားမဆက်နိုင် ပေ။ မာယာဒေဝီအကြောင်းကိုပင် တွေးနေကြပြန်သည်။ လူငယ်လေး များနှင့် အမျိုးသမီးများကတော့ အထည်အလိပ်တွေကြည့်၍ ပျော်ရွှင် နေကြသည်။ သူတို့ခါးမှ ညစ်ပေ ဟောင်းနွမ်းနေသော အဝတ်များကို စက်ဆုပ်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော် လည်း မစွန့်ရက်နိုင်ခဲ့ပေ။ ခုတော့ဖြင့် အထည်သစ်များ ရောက်လာလို့ မကြာမီ အဝတ်သစ်များ ဝတ်ဆင်ကြရတော့ မည်မို့ အားလုံး အပြုံးကိုယ်စီ မြင် တွေ့ရသည်။

“သုန္ဒရ...ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီဆင်အဖွဲ့နဲ့အတူ ပဉ္စာလရွာကို မင်း လိုက်သွားစေချင်တယ်၊ ငါ့အထင် ပြောရရင် သုဇိလ ရှမ်းကုန်းမြင့် လိုက်သွားမှာ သေချာတယ်၊ ဒီတော့ မင်းလိုက်သွားပေးပါ”

“နေပါဦး၊ မင်းခေါ်လာတဲ့ ဆင်သမားတွေက ဘယ်ရွာကလဲ”

ဟု သုန္ဒရက မေးလိုက်ကြ သည်။

“ငါ့အစွမ်းနဲ့ ခေါ်လာတာ မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ သုဇိလ ပေးလိုက်တာပါ၊ သူတို့တွေက သူ့ဆီမှာ စစ်ပညာသင်နေကြတာ ရွာမှာမည်က မန်လည်ရွာလို့ တယ်”

“မန်လည်ရွာနဲ့ ပဉ္စာလရွာ နီးလို့လား”

“နီးတော့ မနီးဘူး၊ ဆင်တို့ ဆင်တွေက မန်လည်မှာ နေခဲ့ကြပေ မင်းနဲ့ မြင်းသမား ငါးယောက်က မန် လည်မှာ ခရီးတစ်ထောက်နားပြီး ပဉ္စာလရွာဘက် ဆက်သွားကြပေ”

သုန္ဒရမှာ ငြင်းပယ်နိုင်မိ အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ တစ်ခါ သုဇိလ၊ တစ်ခါလာ နန္ဒိသေနတို့က ခရီးမပြတ် ထွက်ခွာနေကြရသည်။ သူကတော့ သစ်ဆိမ့်ဂူနှင့် ကျောက် သွေးဂူမှလွဲ၍ ဘယ်ကိုမှပင် မဆောင် ဖူးခဲ့ပေ။ ခုတော့ မဖြစ်မနေ သွား မည့်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီမို့ သုန္ဒရ ခရီးထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက် တော့၏။

ရှေ့လဆယ်မို့
မောင်ယဉ်မွန်(မောင်ချေဖြည့်)

နားနို့စစ်စစ်ဖြင့် ထုတ်လုပ်ထားသော

မိကို

အဆီကျ ဒိန်ချဉ်

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉-၇၃၁၂၃၅၄၈၊ ၀၉-၉၇၃၆၃၂၀၈၀

မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နီ နက်ကွက်များ ◆အနာကြီးရောဂါ ◆ယားနာ၊ ပွေး၊
ဝဲ၊ နှင်းစူ နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, EC-
ZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်ရိပ်ငြိမ်း၊
ရန်ကုန်-အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ ကုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သပိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့ ။ ဖုန်း-၀၀-၆၆၆၄၇၈၊ ၀၉-၇၉၈၈၆၉၀၀၉
ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်မူရပ်၊
မန္တလေးမြို့ ။ ဖုန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၊ ဖုန်း - ၀၉၂၀၀၂၈၄၃

www.burmeseclassic.com

မင်းသိင်္ခ

တို့အကိုတို့အဘွား
အခြားကုန်သွား(၂)
(ယခင်လမှအဆက်)

မင်းသိင်္ခ
ပုံနှိပ်

တို့အဘိုး တို့အဘွား အရိုးကုန်းသား (၂)

မင်းသိင်္ခ

(ယခင်လမှ အဆက်)

ထို့နောက်တွင်ကား မောင်ဖိုးယုံသည်...

နဝရတ်လက်စွပ်တစ်ကွင်း၊ စိန်ဆံထိုးတစ်ခု၊ မြာယက်တစ်ကုံး၊ နဂါးခေါင်းခြေချင်းတစ်ရံ၊ ရွေးကြီးစေ့ခန့်အရွယ် နီလာအလုံးလေးဆယ်၊ မန်ကျည်းစေ့ခန့်အရွယ် ပတ္တမြားအလုံးဆယ့်ကိုးလုံး စသည်ဖြင့် အိုးကလေးအတွင်း၌ ပါသမျှကုန်သော ရွှေ၊ ငွေရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့၏ စာရင်းကို ပြောလေ၏။ မောင်လွန်းကား တစ်ခုမကျန် ရေးမှတ်လေတော့၏။ အလုံးစုံ ရေးမှတ်ပြီးသောအခါ၌ မောင်လွန်းသည် မောင်ဖိုးယုံ၏ မျက်နှာကို သေချာစူးစိုက်စွာ ကြည့်လျက်..

“ဟေ့ကောင် ဖိုးယုံ၊ ရတနာဖောင်းကန်ကို လမ်းမှာ မင်း ဘယ်သူ့ကို အပ်ခဲ့သေးသတဲ့?”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“တစ်လမ်းလုံး ကျုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မအပ်ခဲ့ဘူး၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ပြည်မြို့ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ကျုပ်နဲ့ ငယ်ငယ်က ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဒလန်(ဒလန်=(အာရဗီ)၊ ဒလာလ၊ ပွဲစားဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်) မောင်ဖိုးသားအိမ်မှာ တည်းတယ်၊ အဲဒီမောင်ဖိုးသားကိုတော့ ကျုပ်ယူလာတဲ့ ဖောင်း

ကန်ဟာ ရတနာဖောင်းကန်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောမိတယ်။ မပြောလို့လည်း မဖြစ်ဘူးဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်က ဖောင်းကန်ကြီး တကိုင့်ကိုင့်လုပ်နေတော့ ဒလန်မောင်ဖိုးသားက မေးတော့တာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့လည်း ကျုပ်က အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောရတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့လည်း သူက တောင် အကြံပေးလိုက်သေးတယ်၊ ရတနာဖောင်းကန်ကို ဒီအတိုင်း ယူမသွားနဲ့တဲ့၊ တောင်းထဲကိုထည့်ပြီး အပေါ်က ကောက်ရိုးအုပ်၊ အဲဒီကောက်ရိုးပေါ်ကမှ ကြက်မကလေးတစ်ကောင် တောင် သူက တင်ပေးလိုက်သေးတယ်၊ အခု ဘာဖြစ်လို့တဲ့?”

ဟု မောင်ဖိုးယုံက ပြန်မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်လွန်းက...

“ပစ္စည်းတစ်ခု လိုနေပြီကွ၊ အဲဒီပစ္စည်းက ပြင်သစ်လူမျိုး ထမင်းချက် ဖာဒီနဲ့ရုံ ကြောင်လက်စွပ်ပဲ၊ ဒီဖောင်းကန်ထဲမှာ ကြောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်း ပါတယ်လို့ အပျိုတော် ဒေါ်သူဇာကြီးက ငါ့ကို အသေအချာ ပြောလိုက်တယ်၊ အခု ဒီလက်စွပ် မတွေ့တော့ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ် အပေါ့အပါး သွားနေတုန်းမှာ ကျုပ်တည်းတဲ့အိမ်က ဒလန်မောင်ဖိုးသားပဲ အဲဒီပစ္စည်းကို ယူလိုက်ပြီထင်တယ်”

ဟု မောင်ဖိုးယုံက ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

“ငါလည်း ဒီလိုပဲ စဉ်းစားတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဒလန်မောင်ဖိုးသားဟာ ယူခြင်းယူလျှင် တခြားရတနာပစ္စည်းတွေကိုပါ ယူရမှာပေါ့၊ တခြားပစ္စည်းတွေ ချန်ထားပြီး ကြောင်လက်စွပ်ကိုမှ ရွေးယူသွားတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား”

ဟု မောင်လွန်းက ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုလွန်းရယ်၊ ဒီပစ္စည်းတွေဟာ ကျုပ်ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကိုရင်လွန်း ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ဘူး၊ နန်းတွင်းမှာ အမှုထမ်းကြတဲ့ အမှုတော်ထမ်းတွေ အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတဲ့ ပစ္စည်းပဲ။ သူတို့တစ်တွေ အောက်ပြည်အောက်ရွာကို ပြောင်းလာရင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ဖို့ ပြန်ပေးရမှာ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ကျုပ်အပေါ်မှာ အများကြီး တာဝန်ရှိနေပြီ၊ ကျုပ် မရရအောင် ရှာမယ်၊ ဒလန်မောင်ဖိုးသားဆီကိုလည်း အခုပဲ လိုက်

www.burmeseclassic.com

သွားမယ်၊ ဒီပစ္စည်း ပြန်မရလို့ကတော့ မဖြစ်ဘူး၊ မောင်ဖိုးယုံကို ယုံလို့ ပုံအပ် လိုက်ပါတယ်။ ကြောင်လက်စွပ် တစ်ကွင်း ဆုံးပါလေရောလို့ အပြော မခံနိုင်ဘူး၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ရဲ့ သားစဉ် မြေးဆက်မှာလည်း သူတို့အဘိုး ကိုဖိုး ယုံ ဆိုတာပေါ့၊ ယုံကြည်လို့ ရတနာ ဖောင်းကန်အပ်ပြီး လွှတ်လိုက်တာ လမ်းမှာ ကြောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်း နှိုက်ယူထားပြီး ဥစ္စာရှင်ကို ပြန်မအပ် ဘူးလို့ ကျုပ်ရဲ့ သားမြေးဖြစ်တွေအထိ သူတစ်ပါး အပြောခံရလိမ့်မယ်။ ဒီပစ္စည်းကို ကျုပ် ရအောင်ရှာခဲ့မယ်၊ မရရင် ဖိုးယုံ ပြန်မလာတော့ဘူး။”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးယုံသည် ထိုင်နေရာမှ ဖြုတ်ခနဲထ၍ ထွက်သွား လေတော့၏။ မောင်လွန်းက အတန် တန်တားသော်လည်း လှည့်၍မျှပင် မကြည့်တော့ပေ။

ထိုနေ့မှစ၍ မောင်လွန်း၏ လူယုံ တော် မောင်ဖိုးယုံကား လုံးဝပေါ် ပေါက်လာခြင်း မရှိတော့ဘဲ တစ်ခါ တည်း အစပျောက်၍သွားလေတော့ သတည်း။

အချိုးကုန်းရွာ ဖြစ်ပေါ်ကာခြင်း

မောင်ဖိုးယုံ ထွက်သွားပြီး ရက် များမကြာမီ အချိန်၌ မောင်လွန်းသည် မန္တလေးမြို့တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော အပျို တော်ကြီး ဒေါ်သူဇာထံသို့ လူကြံဖြင့် စာတစ်စောင် ပို့လိုက်လေ၏။ ၎င်းစာ ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အပျိုတော်ကြီးနှင့် တကွ နောက်ထပ်ရောက်ရှိလာမည့်

နန်းတွင်းအမှုထမ်းများကို စောင့်မျှော် နေလျက်ရှိကြောင်း၊ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း အိမ်ဆောက်၍ နေနိုင်ရန် အတွက် သစ်ဝါးများ အဆင်သင့်ရှာ ထားပြီးကြောင်း၊ ထို့ပြင် ရတနာဖောင်း ကန်၌ ကြောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်း ပျောက်ဆုံးနေသဖြင့် မိမိတို့မှာ အခက် တွေ့နေကြောင်း၊ မိမိ၏ လူယုံတော် မောင်ဖိုးယုံသည် ထိုကြောင်လက်စွပ် ကို အပူတပြင်း ရှာဖွေနေကြောင်း ဖြစ် ပေသည်။

မောင်လွန်း စာပို့ပြီး လအနည်း ငယ်အတွင်း၌ပင် အပျိုတော်ကြီး ဒေါ်သူဇာထံမှ စာတစ်စောင် ပြန် လည်ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ထို ရောက်ရှိလာသော စာမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ငလွန်း

နင်ပါးလိုက်သော စာကို ရတယ်။ ငါတို့ မလာတော့ဘူး။ နဂို ကလည်း လာဖို့ အစီအစဉ် မရှိဘူး။ နင်တို့မိသားစု ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ အောက်ပြည်အောက်ရွာကို လွှတ်လိုက် တာ။ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဒီအတိုင်း ပေးလိုက်ရင် နင်မယူဘူးဆိုတာသိလို့ ငါတို့ပါ လာမယ်ဆိုပြီး ပြောလိုက် တာ။ အဲဒီပစ္စည်းတွေက နင်တို့သုံးဖို့ သက်သက်ပဲ။ နန်းတွင်းအမှုထမ်းတွေ က တတ်နိုင်သလောက် ဝိုင်းဝန်းပြီး ပေးလိုက်တာ။ ပြီးတော့ ငါပြောတဲ့ စာရင်းက ကြောင်လက်စွပ် ပါတယ် ဆိုတာ မှားပြီးပြောမိတာ။ ကြောင် လက်စွပ် ထည့်မပေးမိလိုက်ဘူး။ ရှာ

မနေနဲ့။ ကုလားမင်းလက်အောက် သို့သို့သိပ်သိပ် ကျစ်ကျစ်လွန်းလွန်း နေထိုင်ပါ။ ရတနာသုံးပါးကို မေ့ မှုနဲ့။

ဒေါ်သူဇာ၏ စာကိုဖတ်ပြီးအထိ မောင်လွန်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ညည်းညူလေတော့၏။

“ဒုက္ခပါပဲ၊ ဖိုးယုံတစ်ယောက် တော့ မပျောက်တဲ့ ကြောင်လက်စွပ်ကို ရှာနေရရှာပြီ၊ ဖိုးယုံနောက်ကို လိုက် ဖြစ်မယ်”

ဤသို့ ညည်းညူပြီးနောက် မောင်လွန်းသည် ၎င်း၏ လူယုံတော် မောင်ဖိုးယုံအား လက်လှမ်းမီသော အထိ ရှာဖွေလေတော့၏။ ထိုသို့ ရှာဖွေလည်း မောင်ဖိုးယုံ၏ သတင်းအသေ ကိုမျှ မရသဖြင့် မောင်လွန်းသည် ၎င်း၏ဇနီး မယ်ဇရက်နှင့် တိုင်ပင် လေတော့၏။

“ရှင်မရေ့..ငါတို့လူယုံတော်ကြီး မောင်ဖိုးယုံတော့ ကြောင်လက်စွပ်ကို သဲသဲမဲမဲ ရှာနေရပြီ၊ ဒီလက်စွပ်ကို မတွေ့ရင် သူတော့ ဒုက္ခပဲ၊ ငါ့အဖို့ လည်း ပြန်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ တော့ သူ့ကို ငါက ရှာရလိမ့်မယ်။ ရှာတယ်ဆိုတော့ ဒီအတိုင်းလျှောက်ပြီး သွားနေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ငါတို့အဖို့ ရှိတဲ့ ကျောက်မျက်ရတနာတွေကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရင်း နယ်တစ် နယ်လှည့်မယ်၊ ကျောက်ကုန်သည်အဖို့ ဖိုးယုံကို ရှာရမှာပါပဲ”

ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်လျက်

မျက်ရတနာများကို ယူဆောင်ကာ နယ်လှည့်၍ ကျောက်ကုန်သည် လုပ်လေတော့၏။ သို့ရာတွင် မောင်လွန်းတွေ့လိုလှသော ဖိုးယုံကိုကား မတွေ့ရရှာပေ။

မောင်လွန်းသည် နှစ်အတော်အတန်ကြာသည်အထိ ဖိုးယုံကို ရှာဖွေခဲ့လေ၏။ မတွေ့သည့်အဆုံး၌ စိတ်ပျက်လက်လျှော့ကာ ကျောက်ကုန်သည်အလုပ်ကို ရပ်ဆိုင်း၍ မအူကုန်းအနီး ၎င်း၏နေအိမ်၌ပင် နေထိုင်လေတော့၏။ ၎င်း၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြကုန်သော မောင်ရဲလှ၊ မောင်ထင်၊ မောင်ရွှေလုံး၊ မောင်ဖိုးကျုံး၊ မယ်ထွေးနှင့် မောင်ဆင်တို့သည်လည်း လူလားမြောက်ကုန်ကြသည် ဖြစ်သဖြင့် သားသမီးများအတွက် ပူပင်စရာ မရှိတော့ပေ။

မောင်လွန်းမှာလည်း အသက်အတော်အတန် ကြီးရင့်လာပြီဖြစ်၍ ဦးလွန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ၎င်းနေထိုင်သော အိမ်ကလေးအနီး၌ အိမ်တစ်လုံးမှ တစ်လုံး လာရောက်ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြရာမှအစ ရွာကြီးတစ်ရွာအသွင်ဖြစ်၍ သွားလေတော့၏။

၎င်း၏သား မောင်ဆင်မှာမူ မယ်ခင်ဆိုသော မိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီဖြစ်ရကား စီးပွားရေးကို ဇောက်ချလုပ် ကိုင်လေတော့၏။ မောင်ဆင်သည် အမဲကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းကို ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ စီးပွားအခတ်အတန် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

မောင်ဆင်၏ အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်း နေရာလောက်တွင်လည်း အမဲရိုးများသည် တစ်စနှင့်တစ်စပင် တောင်ပုံရာပုံဖြစ်၍လာလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အနီးပါးချင်း ရပ်ရွာမှသူများက မောင်ဆင်တို့ နေထိုင်ရာ ကုန်းမြင့်ကလေးအား လမ်းညွှန်ပြောဆိုသောအခါ၌ 'အရိုးကုန်း' ဟူ၍ ပြောဆိုကြလေ၏။

ဤသည်မှ အစပြု၍ မန္တလေးနေပြည်တော်မှ ဆင်းသက်ခဲ့ကြသော မောင်လွန်းနှင့် ၎င်း၏ သားသမီးများ နေထိုင်ရာ မအူကုန်းအနီးရှိ ကုန်းကလေးသည် အရိုးကုန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရပ်ရွာဖြစ်လာသည့်အခါတွင် အရိုးကုန်းရွာ၊ အရိုးကုန်းရပ်ကွက်ဟူ၍လည်းကောင်း ယခုထက်တိုင် တွင်ရစ်လေတော့သတည်း။

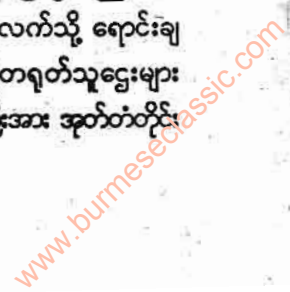
ဤသို့နှင့်ပင် တစ်စတစ်စ အရိုးကုန်းရပ်ကွက်ကြီး စည်ကားလာပြီးနောက် အထက်အညာဘက်မှ လူများသည် အရိုးကုန်းရပ်ကွက်အနီး၌ လာရောက်နေထိုင်ကြပြီးလျှင် တစ်ရပ်ကွက်လုံးလိုလို ပျားရည်များ ရောင်းချသောကြောင့် 'ပျားရည်ကုန်း'ဟု အမည်တွင်သည့် ရပ်ကွက်တစ်ခုလည်း ထပ်မံ၍ ပေါ်ပေါက်လာလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား အထက်မြန်မာ ရွှေဘိုကျောက်မြောင်းဘက်မှ လူတို့သည်လည်း ထိုအနီးတစ်ဝိုက်၌ ရပ်ရွာတည်ထောင်၍ လာရောက်နေထိုင်ကြရာ ထိုရပ်ကွက်ကိုလည်း 'ကျောက်မြောင်းရွာ' ကျောက်မြောင်း

ရပ်ကွက်ဟု ခေါ်တွင်လေတော့၏။ ကျောက်မြောင်းရပ်ကွက်၏ ရွာဦးကျောင်းဟု ဆိုအပ်သော ကျောက်မြောင်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာလည်း တောင်ကုန်းမြင့်ကလေးပေါ်၌ တည်ရှိလေ၏။ ယခုထက်တိုင် ကျောက်မြောင်းကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ ရှိသေးတော့၏။

ကျောက်မြောင်းရွာကြီး၏ အစွန်ဘက်တွင် လွန်စွာကျယ်ဝန်းသော မြေကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိလေ၏။ ထိုမြေကွက်လပ်ကြီးမှာ ဒေါသံအူဆိုသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး၏ ဘိုးဘွားပိုင်မြေ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့တွင် ဓားမဦးချ လုပ်ကိုင်စားသောက်သောမြေကို (ဘိုးဘွားပိုင်) ဟု ခေါ်၏။ အစိုးရပိုင်မြေကို အစိုးရမြေဟု ခေါ်၏။ ၎င်းအစိုးရမြေမှာ အနှစ်လေးဆယ်၊ အနှစ်ကိုးဆယ်စသည်ဖြင့် ငှားရမ်းနေထိုင်ခွင့်ပြုသောကြောင့် ဂရန်မြေဟုလည်း ခေါ်၏။ ဘိုးဘွားပိုင်မြေမှာ တစ်နှစ်မှ တစ်ကြိမ် မြေခွန်ဆောင်ရ၏။ အစိုးရမြေ(ဂရန်မြေ)မှာ သုံးလတစ်ကြိမ် မြေခွန်ဆောင်ရ၏။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဒေါသံအူပိုင်သည့်မြေမှာ တစ်နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်သာ မြေခွန်ဆောင်ရသော ဘိုးဘွားပိုင်မြေမျိုး ဖြစ်လေ၏။ ၎င်းဒေါသံအူသည် ထိုမြေကွက်ကြီးအား တရုတ်သူဌေးများလက်သို့ ရောင်းချလိုက်လေ၏။ ထိုတရုတ်သူဌေးများလည်း မြေကွက်ကြီးအား အုတ်တံတိုင်း

ခတ်လိုက်ပြီးနောက် ၎င်းတို့ အမျိုးသားများ သေဆုံးလျှင် မြှုပ်နှံရန်အတွက် သင်္ချိုင်းအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာအား တရုတ်သင်္ချိုင်းဟု ခေါ်လေ၏။

ထိုအနီးအနားတွင် နေထိုင်သော သူတို့သည် လွန်စွာသန့်ပြန်သားနားလှသော သောက်ရေအိုးစင်ကလေးတစ်ခု လှူဒါန်းထားလေ၏။ ခရီးသွားများသည် ထိုရေအိုးစင်ကလေးအနားသို့ ရောက်လျှင် နားနေအမော့ဖြေ၍ ရေများသောက်သုံးကြလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော တရုတ်သင်္ချိုင်းသို့ 'အန်းမ' ကျီးတင်ဟုခေါ်သော တရုတ်မကြီး၏ အသုဘကို ချလာလေ၏။ တရုတ်အသုဘတို့၏ ထုံးစံမှာ အမျိုးသားသေလျှင် အသုဘရထား၏ အပေါ်၌ ကျားရုပ်ကလေး တပ်ဆင်ပြီး၊ အမျိုးသမီးသေလျှင် ဗျိုင်းရုပ်ကလေး တပ်ဆင်သည်ဖြစ်ရာ ထိုအနီးမကြီး၏ အသုဘရထားပေါ်၌ ဗျိုင်းရုပ်ကလေး တပ်ဆင်၍လာလေ၏။ ထိုဗျိုင်းရုပ်ကလေးသည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ရေအိုးစင်အနီး၌ ပြုတ်၍ကျခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ ပြုတ်ကျသည်ကို အသုဘပို့သူများကလည်း မြင်တွေ့ခြင်း မရှိကြပေ။ သင်္ချိုင်းဝင်းအတွင်းသို့သာလျှင် အနီးမကြီး၏ အသုဘရထားအား ဆွဲသွားကြလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ရေအိုးစင်အနီးတွင် နေထိုင်သော လှမောင်ဆိုသူသည် ထိုဗျိုင်းရုပ်ကလေးအား လှပသည်ဟုဆိုကာ သောက်ရေ

အိုးစင်၏ နဖူးစီး၌ သံနှင့်ရိုက်ထားလိုက်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် ဗျိုင်းရုပ်ကလေး တပ်ဆင်ထားသော ရေအိုးစင်ကို ဗျိုင်းရေအိုးစင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှ အစပြု၍ ထိုရွာကြီးကိုလည်း 'ဗျိုင်းရေအိုးစင်ရွာ' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရပ်ကွက်ဖြစ်လာသည့်အခါ၌လည်း 'ဗျိုင်းရေအိုးစင်ရပ်ကွက်' ဟူ၍လည်းကောင်း ယခုထက်တိုင် ခေါ်ဆိုကြလေတော့၏။

မှတ်ချက် - (မအူကုန်း၊ အရိုးကုန်း၊ ပျားရည်ကုန်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ဗျိုင်းရေအိုးစင် စသည့်ရပ်ကွက်များဖြစ်ပေါ်လာပုံကို အကျဉ်းချုံး၍ တင်ပြလိုက်ရပေသည်။ အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြပါမူ ဤစာအုပ်အရွယ် စာအုပ်ပေါင်း တစ်ဒါဇင်ကျော်မျှနှင့် အထောက်အထား ဓာတ်ပုံပေါင်းများစွာ ဖော်ပြရေးသားရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤမျှနှင့်ပင် စိတ်ကိုချုပ်၍ လက်ကိုတုံ့ကာ ရပ်နားပြီးနောက် ကြောင်လက်စွပ်ကို ရှာဖွေခဲ့သော မောင်ဖိုးယုံ၏ အကြောင်းကို ဆက်လက်၍ ဖော်ပြလိုက်ရပေသတည်း)

ဓလေ့ကားကဝီ

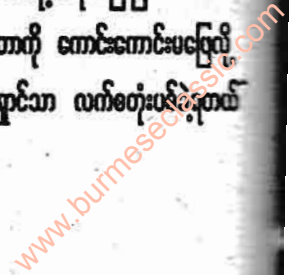
တစ်နေ့သ၌ လူတစ်ယောက်သည် ပြည်မြို့အနီးရှိ သာလာယံဇရပ်တစ်လုံးပေါ်တွင် အမော့ဖြေရင်း အိပ်စက်နားနေလေ၏။ ထိုသူသည် ခရီးပန်းလာသူဖြစ်ကြောင်းကို နေလောင်ထားသော ၎င်း၏ မျက်နှာနှင့် ပက်ကြားအက်များ ထနေသည့် ၎င်း၏

ခြေဖဝါးများက သက်သေခံလျက် ရှိပေသည်။ ထိုလူအိပ်နေသည်ကို အနီးအနား ချုံပုတ်များကို အကွယ်အကာယူ၍ လူငါးဦးတို့သည် ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေလေ၏။ ထိုချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုသူများအနက် တစ်ယောက်သောသူက...

“အိပ်မောမကျသေးဘူးကွ၊ အိပ်မောကျတဲ့အထိ စောင့်ရမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျန်သူများကလည်း ထိုသူ၏ စကားကို လက်ခံကြကုန်၏။ ဇရပ်ပေါ်မှ လူလည်း ခရီးပန်းလာသည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် များမကြာမီ၌ပင် အိပ်မောကျလေတော့၏။

“ပဟုတ်ဘူးကွ၊
ငါ့အဘိုး အမွေပေးထားတဲ့
ကြောင်လက်စွပ်
တံခါးပျား လွန်းသီက
ဘာပစ္စည်းမှ ပရသေးဘူး
လွန်းကို ငါတို့တိုက်တော့
ရတနာပစ္စည်းတွေ
မင်းနဲ့ ပါသွားတယ်လို့ သိရတယ်
အဲဒီသတင်းအရ မင်းနောက်ကို
ငါတို့ လိုက်ခဲ့တာပဲ
မင်း ဝင်ပြီးတည်းသွားတဲ့
ဒလန် ဖောင်ပိုးသားအိပ်ကိုလည်း
ငါတို့ ရောက်ပြီဗျို့၊
ငါတို့ပေးတာကို ကောင်းကောင်းပပြေလို့
ပစ္စည်းပစ္စည်းပေးတာ လက်စတုံးပေးခဲ့တယ်”

ထို့ကြောင့် ၎င်းထံမှ 'ဟောက်' သံများပင် ထွက်လာလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ချောင်းမြောင်းနေသူများသည် ဇရပ်အနီးသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာကြကုန်၏။ ဇရပ်အနီးသို့ ရောက်လျှင် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက ၎င်း၏ နောက်လိုက်တစ်ဦးအား...

"ဟေ့...ရွဲ့ကြီး၊ ဟိုတစ်ခါလို ဖြစ်ဦးမယ်နော်၊ ငလွန်းတုန်းကတော့ ငါတို့ဘက်က ခံလိုက်ရတယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်ကွ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ငရွဲ့ဆိုသူက ၎င်း၏ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူအား...

"စိတ်ချပါ ရောင်းရင်းရယ်၊ မဖြစ်စေရပါဘူး၊ ဟောဒီငှက်ကြီးတောင် ဓားနဲ့ သူ့လည်ပင်း တစ်ခါတည်း ခုတ်ချလိုက်မှာ၊ သူ့ခေါင်းနဲ့ ကိုယ်ဟာ နေပြည်တော်နဲ့ အောက်ပြည်အောက်ရွာကို တစ်ခါတည်း အဆက်ပြတ်သွားမှာပါ"

ဟု ပြန်ပြောပြီးလျှင် ငရွဲ့သည် ဇရပ်ပေါ်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ တက်၍ အိပ်ပျော်နေသူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ အိပ်ပျော်သူလည်း မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ 'ဟောက်' သံများ ရပ်၍ သွားလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ငရွဲ့သည် ခေတ္တမျှ နောင့်ဆိုင်း၍ အကဲခတ်လိုက်လေ၏။ သို့အချိန်၌ပင် အိပ်ပျော်နေသူထံမှ 'ဟောက်' သံများ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။ ငရွဲ့လည်း အိပ်

ပျော်နေသူကို အချိန်အတော်ကြာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် လည်ပင်းဆီသို့ ချိန်ရွယ်၍ ငှက်ကြီးတောင်ဓားကြီးဖြင့် 'ဒိုင်း'ခနဲ ပြေး၍ ပိုင်းချလိုက်လေတော့၏။ ငရွဲ့၏ ငှက်ကြီးတောင်ဓားသည်သာလျှင် ကြမ်းပြင်၌ ဓားဦးစိုက်၍ နှုတ်မရအောင် စွဲလေတော့၏။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဇရပ်ပေါ်မှလူသည် နဂိုကပင် 'အိပ်ပျော်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ 'ရန်သူလာလေမည်လား' ဟု တွေးတောကာ အိပ်ဟန်ဆောင်၍နေခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏။

ထိုသူကား ဇပျောက်သော ကြောင်လက်စွပ်ကို ရှာဖွေရန် ပြည်မြို့သို့ တစ်ခေါက်ပြန်၍လာသည့် မောင်ဖိုးယုံ၏ လူယုံတော် မောင်ဖိုးယုံ ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မောင်ဖိုးယုံသည် အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း တစ်ဖက်သို့ လှည့်ပြီးနောက် ငရွဲ့၏ မျက်နှာသို့ 'ခွပ်ခနဲ' နေအောင် ဒူးဖြင့်ခုန်၍တိုက်လေ၏။ ငရွဲ့လည်း လဲကျလေတော့၏။ ကျန်လူများလည်း ဇရပ်တွင်းသို့ဝင်ကာ မောင်ဖိုးယုံအား ဓားဖြင့်ခုတ်၏။ မောင်ဖိုးယုံက ရှောင်၍ ခြေဖြင့်ခတ်၏။ ဓားပြတို့က ပိုင်း၍ချုပ်၏။ မောင်ဖိုးယုံက တံတောင်ဖြင့် တွက်၍ ထွက်၏။ ဓားပြတို့သည် ထိခိုက်နာကျင်သဖြင့် ထွက်ပြေးကြလေ၏။ ဓားပြခေါင်းဆောင်ကိုမူ မောင်ဖိုးယုံက ဖမ်း၍ချုပ်လေ၏။ ဓားပြခေါင်းဆောင်က ရုန်းလေ၏။ မောင်ဖိုးယုံသည် ကြမ်းပြင်၌ စိုက်နေသည့် ငှက်ကြီးတောင်

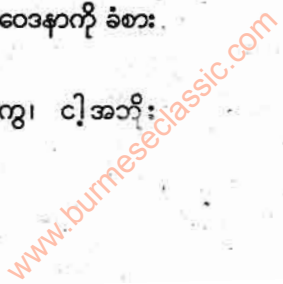
ဓားကို နှုတ်ယူကာ ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ ညာလက်သူကြွယ်ကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်လေ၏။ ဓားပြခေါင်းဆောင်လည်း နေရာ၌ပင် လဲလေတော့၏။ ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ လက်သူကြွယ်သာမဟုတ် လက်သန်းကလေးပါ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြတ်၍ကျလေတော့၏။

မောင်ဖိုးယုံလည်း ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ လက်သူကြွယ်လက်ချောင်းကို ကောက်ယူပြီးလျှင် ထိုလက်ချောင်း၌ ဝတ်လျက်ပါလာသော 'ကြောင်' လက်စွပ်ကို ဖြုတ်ယူပြီးလျှင်...

"အဖိုးထိုက်စွာ ကြောင်ဇေယျာကား ဝါဝါအဆင်း ခုနနွင်းသို့တဲ့၊ ကြောင်ကော်ရယ်ကား လျှမ်းပတ်ရွှေဆင်း ညီညီဝင်း၏တဲ့။ ဝေါရပ်ပညက်ကျောက်မျက်နှာ၏။ မနီလွန်းထ၊ ကြောင်ဘာသွာစဏ္ဍာအဆင်း ရွှေရည်ကျင်းသို့ဝင်းဝင်းသက်တင် ရေထွက်ချင်၏။ ရွှေစင်တရာ ထိုက်ပေရာတဲ့။ အဲဒီတော့ မင်းလက်ချောင်းမှာ ပါလာတဲ့ ကြောင်လက်စွပ်ဟာ ရွှေစင်တစ်ရာ အဖိုးထိုက်တန်တဲ့ ဘာသွာကြောင်မျိုးပဲကွ၊ ဒီဥစ္စာဟာ ငါ့ရဲ့ ရောင်းရင်းကြီး ကိုရင်လွန်းရဲ့ ဖောင်းကန်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ ကြောင်လက်စွပ် မဟုတ်လား ဟေ့ကောင်"

ဟု ဓားပြခေါင်းဆောင်၏ ရင်ဝကို ခြေဖြင့် တစ်ချက်တို့လိုက်ရင်း မေးလိုက်လေ၏။ ဓားပြခေါင်းဆောင်လည်း နာကျင်သော ဝေဒနာကို ခံစားရင်း...

"မဟုတ်ဘူးကွ၊ ငါ့အဘိုး

အမွေပေးထားတဲ့ ကြောင်လက်စွပ် တံခါးမျိုး ငလွန်းဆီက ဘာပစ္စည်းမှ မရသေးဘူး။ ငလွန်းကို ငါတို့တိုက် တော့ ရတနာပစ္စည်းတွေ မင်းနဲ့ ပါ သွားတယ်လို့ သိရတယ်။ အဲဒီသတင်း အရ မင်းနောက်ကို ငါတို့ လိုက်ခဲ့တာ ပဲ။ မင်း ဝင်ပြီးတည်းသွားတဲ့ ဒလန် မောင်ဖိုးသာအိမ်ကိုလည်း ငါတို့ ရောက်ပြီးပြီ။ ငါတို့မေးတာကို ကောင်း ကောင်းမဖြေလို့ မလွဲသာမရှောင်သာ လက်စတုံးပစ်ခဲ့ရတယ်”

ဟု ဓားပြခေါင်းဆောင်က ပြော လိုက်သောအခါ မောင်ဖိုးယုံသည်...

“ငါကလည်း မလွဲမရှောင်သာ”

ဟု ဆိုကာ ဓားပြခေါင်းဆောင် ၏ လည်တိုင်ကို ‘တိ’ခနဲ ပိုင်းချ လိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား မောင်ဖိုးယုံ သည် ပြင်သစ်လူမျိုး ဖာဒီနံ၏ ကြောင်လက်စွပ်သတင်းကို စုံစမ်းရန် အတွက် ခရီးထွက်ခဲ့လေတော့၏။ ၎င်းသွားရာ ခရီးတစ်လျှောက်၌လည်း ၎င်းနှင့်အတူ ရတနာပစ္စည်းများ ပါရှိ သည်ဟု ထင်မှတ်မှားကြကုန်သော လောဘသားတို့သည် ၎င်းတို့၏ အသက်ကို လုပ်ကြံ၍ ရတနာပစ္စည်း ကို ယူရန်အတွက် အရိပ်ပမာ လိုက်ပါ သွားကြလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ဖိုးယုံသည် မန္တလေးနေပြည်တော်သို့ တစ်ခေါက် ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။ ၎င်းရောက် ရှိသွားသော အချိန်ကား ရတနာဂီရိသို့ သီပေါဘုရင် ပါတော်မူပြီး နှစ်အနည်း

ငယ်ပင် ကြာညောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးမှာ ဗြိတိသျှ အစိုးရက သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီ ဖြစ်လေ ၏။

မောင်ဖိုးယုံသည် အပျိုတော်ကြီး ဒေါ်သူဇာကို ရှာဖွေလေ၏။ သို့ရာ တွင် ဒေါ်သူဇာကို မတွေ့ခဲ့ရပေ။ ထို့ ကြောင့် ဆရာမှတ်ကြီး ထမင်းချက် ပြင်သစ်လူမျိုး ဖာဒီနံကို ရှာပြန်၏။ ဖာဒီနံကိုလည်း မတွေ့ရပြန်ပေ။ သို့ရာ တွင် ဖာဒီနံနှင့် အတူအိပ် အတူစား ဆိုသလို နေခဲ့ဖူးသော ဆရာမှတ်ကြီး ၏ ကျောင်းစာရေး ချာလီကိုမူ တွေ့ရ လေ၏။ ချာလီဆိုသူမှာ လွန်စွာမြန်မာ ရေလည်သော အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဖြစ်ပေ ၏။ ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဘုန်းတော် ကြီး ဆရာမှတ်ထံတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပေ၏။ ၎င်းစာရေး ချာလီမှာ လေငန်းရောဂါ ရှိသော ကြောင့် မြန်မာကျောင်းသားများက ‘လေငန်းချာလီ’ ဟု ခေါ်ကြလေ၏။

မောင်ဖိုးယုံသည် ထိုလေငန်း ချာလီနှင့် တွေ့ဆုံ၍...

“ချာလီရယ် မင်းနဲ့အတူနေခဲ့ဖူး တဲ့ ပြင်သစ်ထမင်းချက်ကို မင်း ကောင်းကောင်းသိမှပေါ့”

ဟု မေးမြန်းရာ ချာလီက...

“သူ့ကို မသိဘူးဆိုရင် ကျုပ် ဟာ မုသာဝါဒကံထိုက်မှာ”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

“အေး...အဲဒီလိုဆိုရင် ပြင်သစ် ထမင်းချက်ရဲ့လက်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ ကြောင်လက်စွပ်ကိုလည်း မင်းမြင်ဖူး

မှာပေါ့”
ဟု မောင်ဖိုးယုံက ပြန်၍မေး လိုက်ရာ ချာလီက...

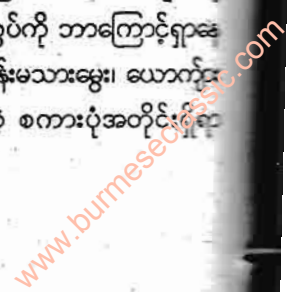
“မြင်ဖူးတာပေါ့ဗျာ၊ မလိသျှတ္တရ ကျမ်းမှာလာတဲ့ ကြောင်စကားနဲ့ ပြော မယ်ဆိုရင် အဲဒီထမင်းချက် ဝတ်တဲ့ ကြောင်ဟာ ဝါဝါရွှေရွှေ စိမ်းစိမ်းညိုညို အရောင်ရှိတဲ့ ကြောင်ရှိန်ပုပ်မျိုးဗျာ၊ အဲဒါ ကို ကြောင်ကျောက်အကြောင်း ကောင်း ကောင်းနားမလည်တဲ့လူတွေက သီလ ဂုတ်ကြောင် ပြည်ပုပ်ရောင်လို့ ခေါ်ကြ တာပေါ့ဗျာ၊ အရောင်ကတော့ အနာ ကထွက်တဲ့ ပြည်ပုပ်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။

“အေး...ငါက အဲဒီကြောင် လက်စွပ်ကို ရှာနေတာကွ”

ဟု မောင်ဖိုးယုံက ပြောလိုက် လျှင် ချာလီက...

“ဘယ်လိုလဲ ကိုရင်ဖိုးယုံရယ်၊ နေပြည်တော်ကြီးလည်း ရွှေမှန်ကင်း အစစ်က ထင်းဖြစ်သွားရှာပြီ၊ အရှင် သီပေါကိုလည်း ကာနယ်စလေဒင်တို့ က ကြက်ကလေး ၎က်ကလေး ဖမ်း သလို ဖမ်းသွားကြပြီ။ ‘ထီးသုဉ်း နန်း သုဉ်း ကြငန်းသုဉ်းနဲ့ မြို့သုဉ်း သုည သုန်းသုဝနဲ့ ဖြစ်ရလာလေ တို့တစ်တွေ သည် သေသော်မှတည့် ညော် ကောင်း ၏’ ဆိုတဲ့ အချိန်မျိုး ရောက်နေပြီဗျာ၊ တိုင်းပြည်ပျက်နေပြီဗျာ၊ အရေးထဲမှာ ခင်ဗျားက ပြင်သစ်ထမင်းချက်ရဲ့ ကြောင်လက်စွပ်ကို ဘာကြောင့်ရှာနေ တာတုံးဗျာ။ မိန်းမသားမွေး၊ ယောက်ျား ဓားသွေးဆိုတဲ့ စကားပုံအတိုင်းရှိရာ

မေးကိုသွေးပြီး၊ ဗြိတိသျှကို တိုက်ထုတ်
င် ဘဲကူးစမ်းပါ ကိုရင်ဖိုးယုံရယ်၊
ခင်ဗျားတို့လို လူတွေကို ပြောရတာ
မိချောင်းမိကို ရေကူးသင်ပေးရသလိုပဲ
ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒါတွေထားစမ်းပါကွာ၊ ငါ
အတွက်တော့ အဲဒီကြောင်လက်စွပ်က
အရေးကြီးနေတယ်ကွ၊ ကြောင်က
ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိသလဲ၊ အဲဒီ
ကြောင်လက်စွပ်မှာ ဘယ်လိုအမှတ်
အသားမျိုး ပါသလဲ”

ဟု မောင်ဖိုးယုံက မေးလိုက်
လေ၏။

“ကျုပ် သေသေချာချာ မှတ်မိ
ပါတယ်၊ ကြောင်က မန်ကျည်းစေ့
အရွယ်လောက် ရှိတယ်၊ ကွင်းထား
တာက ငွေအစစ်မဟုတ်ဘူးဗျ၊ လော
ဟာနဲ့စပ်ပြီး ကွင်းထားတာ၊ ဒီမှာကွင်း
တဲ့ လက်စွပ်မဟုတ်ဘူး၊ လန်ဒန်မှာ
ကွင်းလာခဲ့တာ၊ လက်စွပ်ရဲ့ စွန်ကုပ်
အောက်နားမှာ လန်ဒန် ယန်းထိမ်ဆရာ
နဲ့ ဟော်မတ်ခ်လို့ခေါ်တဲ့ တိုက်တံဆိပ်
ပါတယ်ဗျ၊ အဲဒီတံဆိပ်ကိုလည်း ကျုပ်
ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်၊ ဟောဒီ
မှာကြည့် ဟောဒီပုံစံမျိုး”

ဟု ဆိုကာ လေငန်းချာလီက
(H)ဟူသော တိုက်တံဆိပ်ကို ရေးပြ
လေ၏။

မောင်ဖိုးယုံလည်း ထိုတိုက်
တံဆိပ်ကို ကြည့်ပြီးလျှင် (H)စာလုံး
အား လှေကားနှင့် အမှတ်အသားပြု
လိုက်လေ၏။ (M)စာလုံးကိုမူ (က)

ဟု အမှတ်အသားပြုလိုက်လေ၏။
အင်္ဂလိပ်ဂဏန်း(၈)ကိုမူ ဝလုံးကြီးတင်
(၆)ဟု အမှတ်အသား ပြုလိုက်လေ
၏။ ထိုသို့ အမှတ်အသားပြုပြီးနောက်
ချာလီအား...

“အေး ငါ မှတ်မိပြီ ‘လှေကား
ကဝီ’ပေါ့ကွ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ချာလီက...

“ကျုပ်ရေးပြတဲ့အထဲမှာ လှေကား
လည်း မပါဘူး၊ ကဝီလည်း မပါဘူး”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

“မဟုတ်သေးဘူးလေ
ငါက ကိုရင်ကွန်းကို ပြောခဲ့တာ
ကြောင်လက်စွပ် မရင်
ပြန်မလာဘူးကို ပြောခဲ့တာပဲ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂုဏ်အောင်တော့ ဖုရဖယ်
ယောကျ်ားဆိုတာ ဆင်ခြေကို အသုံးပြုပြီး
နှုတ်ထုတ်တဲ့ ကဝီကို မပျက်သင့်ဘူး
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလောက်တောင်
ပြောရင်တော့ ကြောင်လက်စွပ်ကို
ဂုဏ်အောင်ပုစယ်”

“ဒီဟာ လှေကားလေကွာ”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးယုံက (H)
စာလုံးကို ထောက်၍ပြလေ၏။ ချာလီ
က...

“ဘယ်က လှေကားရမှာတုံးဗျ၊
အဲဒါ အင်္ဂလိပ်စာလုံး (H)ကို ပြော
တာ၊ ဒီဥစ္စာကလည်း အင်္ဂလိပ်စာလုံး
(M)ဗျ၊ ပြီးတော့ ဟောဒါ ကဝီမဟုတ်

ဘူး၊ အင်္ဂလိပ်လို နံပါတ်ရှစ်ကို ရေး
တာ”

ဟု ပြောလေ၏။

“အိုကွာ၊ ငါမှတ်တတ်သလို
‘လှေကားကဝီ’ပဲ မှတ်ထားမယ်၊ မင်း
လျှာမရှည်နဲ့တော့၊ ကဲ ငါသွားမယ်၊
ချာလီဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ပေး ကျောင်းစာရေး
ရေ”

ဟု ပြောဆိုကာ မောင်ဖိုးယုံ
လည်း ထွက်ခဲ့လေ၏။ ချာလီက
လည်း...

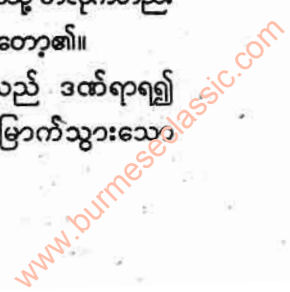
“သွားပေဦးတော့ လှေကား
ကဝီခေါ်တဲ့ လှေကားရင်းက ပညာရှိ
ကြီးရေ”

ဟု လှမ်း၍နောက်လိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးယုံလည်း ‘(HM8)ခေါ်
လှေကားကဝီ’ နဲ့ အမှတ်အသားပါ
သည့် လေဟာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော
ကြောင်ရှိန်ပုပ်လက်စွပ်အား သဲသဲမဲမဲ
ကြီး ဆက်လက်၍ ရှာဖွေလေတော့
၏။

မေးပြဗျားမှာလည်း နန်းတွင်း
ရတနာပစ္စည်းများ မောင်ဖိုးယုံနှင့်အတူ
ပါသွားသည်ဟု တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြော
ဆိုကြရာမှတစ်ဆင့် ထိုသတင်းသည်
တစ်စတစ်စ ပျံ့နှံ့သွားရာ မောင်ဖိုးယုံ
အား သတ်ဖြတ်လုပ်ကြံ၍ ရတနာ
ပစ္စည်းများ ရယူလိုသော လောဘသား
တို့သည် ကိုယ့်အဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ဆိုသလို
မောင်ဖိုးယုံ၏ နောက်သို့ တလိုက်တည်း
လိုက်၍နေကြလေတော့၏။

မောင်ဖိုးယုံသည် ဒဏ်ရာရ၍
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသော

သားကောင်၏နောက်သို့ လိုက်လျက် ရှိသော မုဆိုးကဲ့သို့ ပြင်သစ်ထမင်း ချက်၏ ကြောင်လက်စွပ်နောက်သို့ တရစပ်လိုက်နေသကဲ့သို့၊ မောင်ဖိုးယုံ ၏ နောက်သို့လည်း ရတနာပစ္စည်း များပါသည်အထင်နှင့် လူဆိုးတို့သည် အုပ်နှင့်သင်းနှင့် လိုက်နေလေတော့၏။

နန်းတွင်း၌ အမှုတော်ထမ်းသော ငရွှေသီးဆိုသူ၏နှမ မိနက်ကျော်အား ပြင်သစ်ထမင်းချက် ဖာဒီနက် ပိုးပမ်း ၍ ကြောင်လက်စွပ်တစ်ကွင်း ပေးခဲ့ ဖူးလေသည်။ မိနက်ကျော်က တစ်ဖန် ထိုကြောင်လက်စွပ်အား ၎င်း၏အစ်ကို ငရွှေသီးအား ပေးလိုက်လေ၏။ ငရွှေ သီးက တစ်ဖန် ၎င်း၏ မေတ္တာရှိသော အပျိုတော်ကြီး ဒေါ်သူဇာကို ပေး၏။ ဒေါ်သူဇာ၏ လက်မှတ်တစ်ဖန် ငပြည့်စုံ ဆိုသော အာဏာသားကို ပေး၏။ ၎င်းငပြည့်စုံက တစ်ဖန် နှင်းပုဆိုသည့် မွန်ဆပ်သွားဖူးရောင်းသော မိန်းကလေး အား ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုမနှင်းပုက တစ်ဖန် ၎င်းမေတ္တာရှိသော ပသီကုလား ဗလီဆရာအား ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုပသီကုလားဗလီဆရာမှ တစ်ဖန် ပန်းသေးမ မာတူးတူး ဆိုသူကို ပေး ပြန်၏။ ထိုမာတူးတူးကတစ်ဖန် ၎င်း ၏ ဦးလေး ဒါဝပ်ကို ပေး၏။ ဒါဝပ် ကတစ်ဖန် ၎င်းလွန်စွာ ယုံကြည်ကိုးစား သော ကိုရင်ကြီး ပဏ္ဍိတကို လှူဒါန်း ၏။ ကိုရင်ကြီး ပဏ္ဍိတကတစ်ဖန် ၎င်း၏ ဆွမ်းကွမ်းဒါယကာဖြစ်သော ဆီကုန်သည် ဦးပြာလူးအား ပေး၏။ ဦးပြာလူးကတစ်ဖန် နယ်လှည့်၍

ဗေဒင်ဟောသော ပုဏ္ဏားပညာကို ပေး၏။ ထိုနေရာ၌ပင် ကြောင်လက်စွပ် ၏ သတင်းသည် ပျောက်လေတော့ ၏။

မောင်ဖိုးယုံသည် ဤသို့လျှင် အဆင့်ဆင့် လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ရာ အထက် ပါအတိုင်း တစ်လက်မှ တစ်လက်သို့ ကူးပြောင်းသွားသော ပြင်သစ်ထမင်း ချက် ကြောင်လက်စွပ်သတင်းကို ရရှိ လေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးယုံက စဉ်းစားသည်မှာ...

ငါ လိုက်ရှာနေတဲ့ ကြောင်လက် စွပ်ဟာ နဂိုကပင် အပျိုတော်ကြီး ဒေါ်သူဇာက ငါ့မိတ်ဆွေ ကိုရင်လွန်း ကို ပေးလိုက်တာ ပါမှမပါဘဲ၊ အပျို တော်ကြီး ဒေါ်သူဇာက အာဏာသား ငပြည့်စုံကို ပေးလိုက်တာဆိုပဲ၊ ဒီတော့ ငါ့အနေနဲ့ ဆက်ပြီးရှာဖို့ မလိုတော့ဘူး ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ စဉ်းစားပြီး ကာမှ မောင်ဖိုးယုံသည် အောက်ပါ အတိုင်း စဉ်းစားပြန်လေ၏။

“မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ငါက ကိုရင်လွန်းကို ပြောခဲ့တာ ကြောင် လက်စွပ် မရရင် ပြန်မလာဘူးလို့ ပြော ခဲ့တာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင်တော့ ရှာရမယ်၊ ယောက်ျားဆိုတာ ဆင်ခြေ ကို အသုံးပြုပြီး နှုတ်ကထွက်တဲ့ ကဝိ ကို မဖျက်သင့်ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီ လောက်တောင် ခြေရှည်တဲ့ ကြောင် လက်စွပ်ကို ရအောင်ရှာမယ်”

ဟု ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက် လေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား မောင်ဖိုးယုံ

သည် ပုဏ္ဏားပညာဆိုသူကို ရှာရန် အတွက် ၎င်းကိုယ်တိုင်ပင် လက္ခဏာ ဖတ်သော ဆရာအဖြစ်ဖြင့် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ သွားလာ နေလေတော့၏။ လက္ခဏာဆရာ လုပ်ငန်းကို ရွေးချယ်ခြင်းမှာ ကြောင် လက်စွပ် ဝတ်ထားသူများအား အနီး ကပ် လေ့လာရန် အခွင့်အလမ်းကို ရရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အခြား အကြောင်းတစ်ခုမှာ မောင်ဖိုးယုံသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်နေ စဉ်အတွင်း သူတော်စင်တစ်ဦးထံမှ ထိုပညာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ကံ ကောင်းထောက်မ၍ ရရှိလိုက်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူတော်စင်ကြီးမှာ နေထိုင်မကောင်း ရှိနေစဉ်အတွင်း မောင်ဖိုးယုံက ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ သည်ဖြစ်ရာ၊ ကျေးဇူးဆပ်သော သဘောနှင့် မောင်ဖိုးယုံအား သင်ပြ ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

မောင်ဖိုးယုံလည်း ထိုသူတော် စင်ကြီး၏ ဟတ္ထ နိမိတ်အတတ်ဟု ခေါ်သော လက္ခဏာဖတ်ကြားသော ပညာကို စက္ကူပုရပိုက်နက်ပေးခြင်း ကံကုဆံဖြင့် မှတ်သားသင်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၄၅ ရက်မျှသာ သင် ကြားပေးလိုက်သော်လည်း မောင်ဖိုးယုံ သည် ထိုပညာကို ကောင်းစွာတတ် ကျွမ်းလေ၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းပညာနှင့် အသက် မွေးရင်း ကြောင်လက်စွပ်၏ သတင်း ရရှိရာသို့ ဆက်လက်၍ လိုက်လံ ဖွေခဲ့လေ၏။ မောင်ဖိုးယုံသည်

အမေ့ကိုလည်း 'လှေကားကဝီ' ဟု
ဂ. ပွန်းတပ်ကာ လက္ခဏာနိမိတ်
ဖတ်ကြားရင်း ကြောင်လက်စွပ်နောက်
သို့ တကောက်ကောက် လိုက်လေ
တော့၏။ ဆရာမှတ်၏ ကျောင်းစာရေး
နီလာ ပြောပြသော ပြင်သစ်ထမင်းချက်
၏ ကြောင်လက်စွပ်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်
တူသော ကြောင်လက်စွပ်များကိုမူ
ရရှိခဲ့ပေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုကြောင်လက်စွပ်
များ၌ လှေကားကဝီ အမှတ်အသား
မပါသောကြောင့် မောင်ဖိုးယုံသည်
ဆက်လက်၍ ရှာဖွေနေရလေ၏။ ၎င်း
၏ လက်ချောင်းများ၌လည်း ကြောင်
ရိန်ပုံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော ကြောင်
လက်စွပ်များကို ဝတ်ဆင်ထားလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ဇွဲကြီးလှသော
မောင်ဖိုးယုံသည် အသက်အရွယ်ပါ
ကြီးရင့်လာလေတော့၏။ ထိုသို့ အသက်
ကြီးလာသည့်အခါ ဝတ်ကြောင်ကို
မဝတ်တော့ဘဲ၊ ဖိုးသူတော်အဖြစ်
နေထိုင်ကာ ကြောင်လက်စွပ်ကို ဆက်
လက်၍ ရှာဖွေလေတော့၏။ ဖိုးသူ
တော်အဖြစ်၌လည်း 'ဖိုးသူတော်ကြီး
လှေကားကဝီ' ဟု အမည်တွင်လေ
၏။ လက္ခဏာနိမိတ် လွန်စွာကောင်း
သောကြောင့် ၎င်းဖိုးသူတော်ကြီးအား
တစ်ခါတွေ့လျှင် တစ်သက်မမေ့ဟူ
သော စကားအတိုင်း လူတို့သည် ချစ်
ခင်ကြကုန်၏။

သို့ရာတွင် ဖိုးသူတော်ကြီးကား
တစ်နေရာတည်း၌ အတည်တကျ

မနေဘဲ ကြောင်လက်စွပ်၏ သတင်း
ကြားရာနောက်သို့သာ နှစ်ပေါင်းများစွာ
မနာတမ်း ခရီးသွားလာခဲ့လေ၏။
ဤသို့ပင် ဖိုးသူတော်ကြီး၏ အသက်
သည် ၈၀ ကျော် ဧရာဒုဗ္ဗလအရွယ်
သို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ သို့ရာ
တွင် ဇွဲကိုကား မလျှော့သေးပေ။
ဆက်လက်၍ ကြောင်လက်စွပ်ကို ရှာ
ဖွေနေဆဲဖြစ်၏။

ထိုသို့ ရှာဖွေနေသော်လည်း ခွန်
အားလည်း မရှိတော့သည့်အပြင်
ကျန်းမာရေးမှာလည်း လွန်စွာညံ့ဖျင်း
နေပြီ ဖြစ်ပေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ၎င်းဖိုး
သူတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့
ရောက်လာပြီးလျှင် ကြောင်လက်စွပ်
ကို ရှာဖွေရင်း ပုဏ္ဏားကုန်းဟုခေါ်
သော ရပ်ကွက်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိ
လေ၏။ ထိုရပ်ကွက်သို့ ရောက်သည့်
အခါ၌ ဖိုးသူတော်ကြီးက...

"ဒီနားမှာပါပဲ၊ ငါလည်း
ကောင်းကောင်းမမှတ်မိတော့ဘူး၊ ငါ့ရဲ့
ရောင်းရင်းကြီး မောင်လွန်းဆိုတာ ရှိခဲ့
တယ်၊ ဟုတ်သလား၊ မပြောတတ်ပါ
ဘူး။"

ဟု စကားစလိုက်ရာ နှုတ်လျှာ
သွက်သော ကလေးတစ်ဦးက...

"ဦးလွန်းလား၊ ဖိုးသူတော်ကြီး"
ဟု မေးလေ၏။
ဖိုးသူတော်ကြီးက...

"ဪ...ဪ အသက်ကြီး
တော့လည်း ဦးလွန်းပေါ့ကွာ၊ ဒီနား
မှာလား။"

ဟု ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ လေသံ
ဖြင့် မေးလေ၏။ နှုတ်လျှာသွက်သော
ထိုကလေးက...

"ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊
ဦးလွန်းဆိုတာ ဟိုဘက်နားမှာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
၌ ဖိုးသူတော်ကြီးလည်း...

"ဪ...ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆို
ရင် မဖြစ်ဘူး၊ ငါ ပြေးမှ"

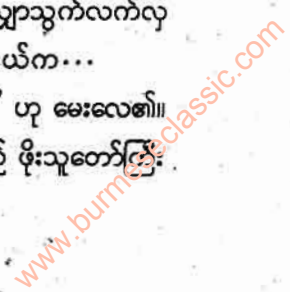
ဟု ဆိုကာ ဒယီးဒယိုင်နှင့် ထ၍
ပြေးလေတော့၏။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်
ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ၎င်း၏ ကတိ
အတိုင်း ပြင်သစ်ထမင်းချက်၏ ကြောင်
လက်စွပ်ကို မရမချင်း ၎င်း၏ ချစ်လှ
စွာသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်လွန်း
ခေါ် ဦးလွန်းအား အတွေ့မခံဝံ့ရှာပေ။
ထို့ကြောင့် ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ရန်သူ
နောက်မှ လိုက်သကဲ့သို့ အုရားဖားရား
ထ၍ ပြေးလေတော့၏။ အနည်းငယ်
ပြေးမိသည့်အခါ၌ မောဟိုက်၍လာ
လေ၏။ ဖိုးသူတော်ကြီး၏ မျက်လုံး
တို့မှာလည်း ပြာဝေ၍ လာလေတော့
၏။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဖိုးသူတော်
ကြီးက...

"ဒီနားမှာ ငါ့မိတ်ဆွေ
မောင်လွန်းဆိုတာ ရှိတယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည့်အခါ အနား
တွင်ရှိသော နှုတ်လျှာသွက်လက်လှ
သည့် ကလေးသူငယ်က...

"ဦးလွန်းလား" ဟု မေးလေ၏။
ထိုကလေးငယ်သည် ဖိုးသူတော်ကြီး

ဆိုလိုသည် ဦးလွန်းကို သိသည် မဟုတ်။ ဦးလွန်းလမ်းဟု ဆိုင်းဘတ် တပ်ထားသောကြောင့် ဦးလွန်းလမ်း ကိုသာ သိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကလေးငယ်က...

“ဦးလွန်း ဒီနားမှာရှိတယ်” ဟု ပြောလိုက်ခြင်းသည် အသက်ပကတိ ရှိသော တံခါးမှူး ဦးလွန်းကို ဆိုလို သည်မဟုတ်။ ၎င်းအား အမှီပြု၍ ဖြစ် ပေါ်လာသော ဦးလွန်းလမ်းကိုသာ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့ရာတွင် ကြောင်လက်စွပ် မတွေ့မချင်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးလွန်းနှင့် မတွေ့လိုဟု ဆုံးဖြတ်ထား သော ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ကတိ ပျက်မည်စိုးသဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား ထ၍ပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ပြေးရင်း အမောဆို၍လာလေ၏။ ခြေလက်များ လည်း မသယ်နိုင်အောင် ရှိလေ၏။ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးခဲ့သဖြင့် မည်သည့် နေရာ ရောက်ရှိနေပြီဟုလည်း ၎င်း ကိုယ်တိုင် မသိ။ လမ်းကွေ့ကလေး တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်သောအခါ၌ လုံးဝဟန်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ လဲကျ သွားလေတော့၏။ ထိုအခါ ဖိုးသူတော် ကြီးသည် ၎င်း၏ မျက်နှာအရှေ့တည့် တည့်တွင်ရှိသော စာတိုင်ကြီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့ရလေ၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းစာတိုင်ကြီးအား မည်သည့်စာဖြစ်သနည်းဟု တစ်ချက် မျှ အားစိုက်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ထိုစာ

တိုင်၌ကား ဦးလွန်းလမ်းဟု ရေးထား သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ၎င်း၏ရင်၌ ပေါက်ကွဲလှနီးပါး မြည်ဟည်းလာ ကာ...

“ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ရောင်း ရင်း၊ ကျုပ် မသိလိုပါ။ ကျုပ် ကတိ မဖျက်ပါဘူး၊ ကြောင်လက်စွပ်ကို ရှာ နေတုန်းပါ။ ရောင်းရင်းကြီး ကိုရင်လွန်း ရယ်”

ဟု ဆိုကာ ပြောဆို၍ လုံးဝ ဆိတ်ငြိမ်သွားလေတော့၏။

ခွဲကြီးလှသော သူငယ်ချင်းအပေါ် ၌ ထားခဲ့သော ကတိကို မြဲမြံလှသော တာဝန်သိတတ်လှသော ဖိုးသူတော် ကြီး လှေကားကပ် ခေါ် မောင်ဖိုးယုံ ကား သေရှာပြီဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ ၎င်း၏ အသက်သည် ၈၃ နှစ်ပင် ရှိပြီဖြစ်၏။ ၎င်းအနေနှင့် ကတိပျက် မည်စိုးလွန်းသောကြောင့် ရှောင်တိမ်း နေခဲ့သော မောင်လွန်း ခေါ် ဦးလွန်း ကား မန္တလေးဦးပုသ်တော်ကုန်းသို့ ပြန်လည်နေထိုင်၍ တရားဘာဝနာ ပွားများရင်း ဇီဝိန်ချုပ်ခဲ့သည်မှာ နှစ် ပေါင်း ၃၀ ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေ သည်။ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်လက်အောက် သို့ ကျွန်အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ရသော မြန်မာနိုင်ငံသည်ပင် လွတ်လပ်ရေး ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဖိုးသူတော်ကြီး၏ အလောင်းကို မြူနီစီပါယ် ကုလားများသည် လာ ရောက်သယ်ယူကြကုန်၏။ ၎င်းအမြဲ လွယ်၍ထားသော ပိတ်ဖြူလွယ်အိတ်

ကြီးအတွင်းမှ ပုရပိုက်အနက်ကလေး တစ်ခုသည် လမ်းဘေးမြက်ဖုတ်ပေါ် သို့ကျ၍ ကျန်ခဲ့လေတော့၏။ ထိုအနီး တစ်ပိုက်တွင် ဆော့ကစားနေကြသော ရှစ်နှစ် ကိုးနှစ်အရွယ် ကလေးတို့သည် ထိုအနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ဖိုးသူ တော်ကြီးအလောင်း သယ်ယူသွား သည်ကို ကြည့်ရှုကြလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းအနီး၌ ဆက်လက်၍ ကစားကြရာ ကလေးတစ်ဦးသည် ဖိုးသူတော်ကြီး ကျကျန်ရစ်ခဲ့သော ပုရပိုက်အနက် ကလေးကို ကောက်ရလေတော့၏။

ထိုပုရပိုက်အနက်ကလေးမှာ သူတော်စင်ကြီးထံမှ ဖိုးသူတော်ကြီး ရေးမှတ်ယူခဲ့သော လျှို့ဝှက်လက္ခဏာ ကျမ်း ဖြစ်ပေသတည်း။

မှတ်ချက်

အကယ်၍ ထိုအချိန်က ဆော့ ကစားရင်း ဖိုးသူတော်ကြီး၏ ပုရပိုက် ကို ကောက်ရခဲ့သော ကလေးသည် ထိုပညာရပ်ကို ဝါသနာပါ၍ လေ့လာ လိုက်စားပါလျှင် လွန်စွာကျော်ကြား သော လက္ခဏာဆရာကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်လောက်ပေသည်။

**သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ
မင်းသိင်္ခ**

ကျွန်တော်ကြိုက်သော ဝတ္ထုရှည်များ

အသက် ၅ နှစ် ၆ နှစ် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဝတ္ထုဖတ်ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် စုံထောက်ဝတ္ထု သိုက်သမိုင်း၊ အချစ်၊ ဘဝသရုပ်ဖော် စာအုပ်များစွာကို ဖတ်ဖူးခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖတ်ခဲ့သော စာအုပ်များတွင် ကျွန်တော်အနေနှင့် စွဲလန်းနှစ်သက်ခဲ့ပါက စာအုပ်များကို ဝယ်ယူသိမ်းထားခဲ့ပါသည်။ တခါတရံတွင် ထိုဝတ္ထုများကို သတိရသည်ရှိသောအခါ ပြန်လည် ဖတ်ရှုခဲ့သည်။

ယခုအခါ ထိုဝတ္ထုတို့ကို စာဖတ်ပရိသတ်ကို ဖတ်စေလိုသော စေတနာဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ပြပေးပါသည်။ အကြိုက်ချင်းမတူပါက မဖတ်ဘဲ ကျော်သွားနိုင်ပါသည်။

မောင်မောင်မြင့်အေး

ယခင်လမှအဆက်

ထိုထက် ဇနီးလောင်းကို အခန်းထဲတွင် တံခါးပိတ်ထားရပြီး တာဝန်ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ပေးနေသော ချစ်ပိုင်ကို သူပြင်ဆင်လာသည့် လက်ဖက်ရည်ကို အများရှေ့တွင် သောက်ပြရမည်ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၍ ချစ်ပိုင်ကိုလည်း အားနာကြသည့် အမှုအရာဖြင့် ကြည့်ကြသည်။

“အဲဒါ ခက်တာပေါ့၊ အဲဒါ ခက်တာဘဲ... ကိုယ့်အသက်ဘေး နီးကပ်နေတယ်၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူကို သတ်မယ်ဆိုတာ မသိရတဲ့အချိန်မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အကာအကွယ်ယူတဲ့အနေနဲ့ လုပ်ခိုင်းတာကို မင်းတို့က အားနာသလိုဖြစ်နေကြတယ် မဟုတ်လား။”

နေအောင်ထွန်းက အပြစ်တင်သံနှင့် ဖိုးသာအေး ဘက်သို့လှမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

တစ် နှစ် ကို ရှိ

ဖိုးသာအေးက မည်သို့မှ ပြန် မဖြေတော့ဘဲ မကြည်ပွင့်လက်ထဲမှ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ယူနေသော ချစ်ပိုင်ကို ကြည့်နေသည်။

လက်ဖက်ရည်က ပူသေး သည်။

“ရိုင်းတယ်လို့တော့ မထင်ကြ ပါနဲ့ ခင်ဗျား...”

ချစ်ပိုင်က တောင်းပန်လျက် ပန်းကန်လုံးထဲမှ လက်ဖက်ရည်ကို အောက်ခံပန်းကန်ပြားထဲသို့ ဝှေ့ညှိပြီး ပါးစပ်ဖြင့် မှုတ်ခါတရူးရှူးနှင့် သောက် ပြသည်။ အောက်ခံပန်းကန်ပြား နှစ်ခု ပါကုန်သောအခါ ပန်းကန်လုံးထဲတွင် လည်း လက်ဖက်ရည် မကျန်တော့ပေ။

အနောက်နိုင်ငံ အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံအရ အောက်ခံပန်းကန်ပြားတွင် လက်ဖက် ရည်ထည့်ခြင်းသည် ရိုင်းစိုင်းသည်ဟု အယူအဆရှိ၍ ချစ်ပိုင်က တောင်းပန် ပြီး သောက်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

“စိတ်ချပါ . . . ကျွန်တော် အဆိပ်ခတ်တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး . . . ဒီ ခုနစ်ယောက်ထဲမှာ ကျွန်တော် လူ သတ်သမား မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန် တော်ဘဲ သိပါတယ်ခင်ဗျာ . . .”

ချစ်ပိုင်ကပြောပြီး ပန်းကန်ကို ပိုရန် ထွက်သွားသည်။

ညှော်ခန်းထဲတွင် ကုလားထိုင်ကို တိုက်မိပြီး လဲကျသံနှင့်အတူ ခွမ်းကန်

ကျသည့် ပန်းကန်ကွဲသံကို ကြားကြ ရသောအခါ ဖိုးသာအေးနှင့် ကုသတို့ ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ပျာပျာသလဲ ပြေးသွားသည်။

“ကုလားထိုင်နှင့်တိုက်ပြီး ပန်း ကန်လွတ်ကျတာပါ ခင်ဗျာ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။”

ချစ်ပိုင် ထမင်းစားခန်းတံခါး ပေါက်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ပြော တော့မှ ပြူးတူးပြုတ်နှင့်ဖြစ်နေသော မကြည်ပွင့်က သူမ၏ မောက်ကြွနေ သော ရင်ပေါ်သို့ လက်ဝါးနှစ်ဘက် တင်လိုက်ပြီး ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းချ လိုက်သည်။

အားလုံးအသီးသီး လက်ဖက် ရည်တစ်ခွက်စီသောက်နေကြသည်။ ချစ်ပိုင်အခန်းထဲ ပြန်စင်လာသည်။

“ဝရံတာ ထွက်တဲ့အပေါက်က ခန်းဆီးတဘက် ဘယ်သူဖြုတ်ယူလာ သလဲခင်ဗျာ၊ ဟိုမှာ ခန်းဆီးတဘက် မရှိဘူး။”

ညှော်ခန်းထဲမှ ဝရံတာဆီသို့ ထွက်သည့်အပေါက်မှာ လေတိုက်၍ ပိတ်ထားသည်။ ခန်းဆီးနှစ်ခြမ်းအနက် တခြမ်းမှာမရှိတော့ပေ။

“မနက်က နှစ်ဘက်စလုံး ရှိပါ တယ်” လူဇော်မင်းက တံခါးဆီသို့ ကြည့်ခါပြောသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မနက် စောစောက ရှိပါသေးတယ်”

ချစ်ပိုင်ကပြောသည်။ ခန်းဆီးမှာ အနီရောင်ဖြစ် သည်။

“ဘယ်သူ ဖြုတ်သွားသလဲ” ဒေါ်နင်းဦးကမေးသည်။

“ဘာလုပ်လို့ ဖြုတ်မှာလဲ” မကြည်ပွင့်ကမေးသည်။

“ခန်းဆီးတစ်ခု ပျောက်တာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်မနေပါနဲ့ တော့ဗျာ၊ ဒီခန်းဆီးနဲ့ လူသတ်လို့မရ ပါဘူး။ သူထက်အရေးကြီးတဲ့ ကျွန် တော်တို့မသေရအောင် ဘာလုပ်ရ မလဲဆိုတဲ့ နည်းလမ်းရှာဖွေတာက အကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်”

ဖိုးသာအေးကပြောလိုက်သည်။ ခန်းဆီး ပျောက်သည်မှာ အရေးမကြီးဟု ဆိုသော်လည်း ဟိုလူ ဖြစ်နိန်း ဒီလူဖြစ်နိန်းနှင့် တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် အကဲခပ်ကြည့်နေကြ တော့သည်။

နေခင်းမှညနေပိုင်းသို့ အချိန် ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားသည်။ နေဝင် ချိန်တွင် ဓါတ်မီးစက်ကို ချစ်ပိုင်က ခိုး၍ တစ်အိမ်လုံး မီးလင်းစေသည်။ အခန်းတိုင်းတွင် မီးတပွင့်အမြဲ ထွန်း၍ ထားရန် နေအောင်ထွန်းက အကြံပေး သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ကြသည်။

မိုးသည် တဖွဲဖွဲရွာစပြုလာ သည်။ ခြောက်နာရီခွဲတွင် ညစာစား ကြသည်။

“ဟာ...ကျုပ် မနက်စာမစား ရသေးပါကလား။ အခုမှသတိရတယ်” လူ့ဇော်မင်းက ရယ်ရယ်မော မောနှင့်ပြောသည်။

“ထမင်းတွေဟင်းတွေ စားကြ ရမှာလားခင်ဗျာ”

ချစ်ပိုင်က ရိုရိုသေသေနှင့် နေ အောင်ထွန်းကိုမေးသည်။

“မင်းလဲ အတူတူဘဲကွာ၊ တစ် ယောက်ထဲစားရမှာ ပြင်းနေပါ့မယ်၊ တို့နဲ့ဘဲ အတူတူဝင်စားပါလား။ တနေ ရာဝင်ထိုင်ကွာ”

နေအောင်ထွန်းက ပြောသည်။

“နေပါစေခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် နောက်မှာဘဲ စားပါမယ်”

“အားမနာပါနဲ့ဗျာ၊ ဝင်စမ်းပါ။ တို့တတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ် ယောက် သေကြရမယ်ဆိုတာမှန်ရင် တော့ တို့သွားရမဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူက ဘာကောင်လဲဆိုတာ အဆင့်အတန်း ခွဲတဲ့နေရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာသာရေး အနေနဲ့ပြောရရင်တော့ ဘယ်သူက ဘာကောင်းမှုကုသိုလ်ပါသလဲဆိုတာ က ပိုပြီး အရေးကြီးတာပါ”

နေအောင်ထွန်းက ပြောလိုက် သည်။

“လာလေ ဝင်စားလေ၊ ဘာလို့ ရပ်နေတာလဲ”

ဒေါ်နှင်းဦးက ခေါ်တော့မှ ချစ်ပိုင် တစ်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

ထိုနေရာသည် နေ့လယ်စာစားသည် က စံကင်းမောင်အတွက် ထမင်းပွဲ ပြင်ထားသောနေရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

ညစာမစားမီက အစာကြေ ဆေးဟုဆို၍ ယမန်နေ့ညကအတိုင်း အရက်အနည်းငယ်စီ သောက်ပြီးကြပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုညချက်သော အာလူးနှင့် ဆိတ်သား၊ ပဲဟင်းတို့မှာ နံနက်ကစား သည့်ဟင်းထက် အဆပေါင်းစွာ ကောင်းမွန်နေပြီး အရသာရှိကြသည်။ အသက်ဘေးအန္တရာယ် စိုးရိမ် ကြသည်သာဆိုကြသည်။ အစားအား မည်သူမှ မလျော့ကြပေ။

“ဟင်းတော်တော် ကောင်း တယ်ဟေ့”

လူ့ဇော်မင်းက ချစ်ပိုင်ကိုကြည့် ၍ ချီးကျူးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ချက်တာဆိုပေမဲ့ ဟင်းအိုးကို ဟောဒီမမ ပြင်ပေး တာပါ”

ချစ်ပိုင်က မကြည်ပွင့်ဘက်သို့ ကြည့်ခါ ပြောလိုက်သည်။

“ကျမက ရှင်တို့အားလုံးကို လုပ်ကြံပြီး ကျမကိုယ် ကျမပါ လုပ် ကြံမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီဟင်းထဲမှာ အိပ်ဆေးများများခပ်ထားရင် အပိုင် ဆုံးပါဘဲ”

မကြည်ပွင့်က ရယ်ရယ်မော မောနှင့် ပြောလိုက်ခါ နေအောင်ထွန်း ကိုကြည့်သည်။

“အေး . . . မင်း ဟင်းချက် တော်တော် ကောင်းတာဘဲ”

နေအောင်ထွန်းက ခပ်တည် တည်ပြောပြီး ထမင်းဆက်လက် စားနေသည်။

ထိုည ရှစ်နာရီခွဲတွင် အပေါ် ထပ်သို့တက်ကြခါ အသီးသီး အိပ်ရာ ဝင်ကြသည်။

ညသန်းခေါင်တွင် မိုးသည်း ထန်စွာရွာ၍ ရာသီဥတုမှာ အေးချမ်း လာသည်။

အားလုံး စောင်များကို အသုံးချ ကြရသည်။

* * *

နံနက်လင်းအားကြီး လေးနာရီ ခန့်တွင် မိုးတိတ်သွားသည်။ ဗိုလ် ကုသသည် အိပ်ရာမှ စောစောနိုး တတ်သည့် အကျင့်ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ညဘက်တွင် မည်မျှပင် အိပ်ရေးပျက်ခဲ့စေကာမူ ငါးနာရီပတ် ဝန်းကျင်တွင် နိုးစမြဲဖြစ်သည်။

ယနေ့လည်း ထိုအချိန်ပတ် ဝန်းကျင်တွင် နိုးသည်။ ပြုတင်းပေါက် မှန်အပြင်သို့ကြည့်သည်။ အလင်း ရောင်ကို တွေ့နေပြီဖြစ်သည်။ မိုးမရွာ သော်လည်းလေတဟူးဟူးတိုက်လျက် ရှိသေးသည်။

အိပ်ရာထဲတွင် ပက်လက်လှန်ကာ နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားနေသည်။ နိုးနေပြီအတူတူ အောက်ဆင်းလမ်းလျှောက်ရလျှင် ကောင်းလေမည်လားဟု တွေးနေသည်။

ရှစ်နာရီတိတိ အချိန်တွင် သူသည် ဖိုးသာအေး အခန်းတံခါးကို ခေါက်နေသည်။ အတန်ကြာ အသံခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်တော့မှ ဖိုးသာအေးက အတွင်းမှ တံခါးကလန်ဖြုတ်ကာ တံခါးဖွင့်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

ဖိုးသာအေးက မေးသည်။

“အိပ်လှချည်လား...လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး ပြန်အိပ်တာလား။ ကျုပ်လဲ စောစောအနီးသား...စဉ်းစားရင်းက ပြန်အိပ်သွားတယ်”

“ဟင့်အင်း...မသောက်ရသေးပါဘူး။ အခု ဘယ်နှစ်နာရီထိုးပြီလဲ”

ဖိုးသာအေးက သူ့လက်ကို ကြည့်ရင်း လက်ပတ်နာရီမှာ အိပ်ရာဘေးတွင် ချွတ်ထား၍ မပါလာခဲ့။

“ရှစ်နာရီထိုးပြီ အောက်မှာလဲ ဘယ်သူမှမတွေ့ဘူး။ ကိုချစ်ပိုင်လဲ မမြင်ဘူး။ သူ ညက ရွှေအိပ်တဲ့အခန်းထဲမှာလဲ မရှိဘူး”

ကုသက ပြောသည်။

“သူမိန်းမ အခန်းထဲ ရှိမှာပေါ့ဗျာ”

“ကြည့်ပြီးပြီ မရှိဘူး”

“တခြားလူတွေကော”

“ထူးထူးဆန်းဆန်းဘဲ အားလုံး အိပ်ကြတုန်းထင်တယ်”

ကုသကပြောရင်း ဖိုးသာအေး အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ဖိုးသာအေးသည် နံရံတွင်ချိတ်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီကိုဝတ်ပြီး ခေါင်းရင်းစားပွဲပေါ်မှ နာရီနှင့် စီးကရက်ဘူးကိုယူ၍ ထွက်သွားလျှင် ကုသက နောက်မှလိုက်သွားသည်။

ဒေါက်တာ လူဇော်မင်း၏ အခန်းတံခါးကို တစ်ချက်နှစ်ချက် ခေါက်လိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်း ဖွင့်ပေးသည်။

“မနက်စာတော့ နောက်ကျပြီး ထင်တယ်။ မောင်းတီးသံ မကြားမိဘူး။ ညက မိုးအေးအေးနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတယ်”

လူဇော်မင်းက အဝတ်လဲပြီး အသင့်ရှိနေသည်။

“ချစ်ပိုင်ပျောက်နေတယ်။ မီးဖိုထဲမှာလဲ ရေနွေးအိုးတယ်လျက်ဘဲ။ အိမ်ထဲမှာတော့ ရှာလို့မတွေ့ဘူး”

လူဇော်မင်း အပြင်ထွက်လိုက်လာသည်။

မကြည့်ပွင့် တံခါးဖွင့်၍ ထွက်လာသည်။ ဒေါ်နှင်းဦး၏ အခန်းတံခါးပွင့်နေလျက်တွေ့ရသည်။ အထဲတွင် ဒေါ်နှင်းဦးကို မတွေ့ရပေ။

နေအောင်ထွန်းအခန်းတွင် ကုသက ဖိုးသာအေး နိဗ္ဗာန်သီလိပင် နိမ့်ရသည်။ နေအောင်ထွန်းက ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး မျက်နှာသစ်၍ ထွက်လာကာ မျက်နှာသုတ်ပုဝါနှင့် သုတ်သည်။ သူ့လည်း ဘာလေဇာ ကုတ်အင်္ကျီအပြာရောင်ကိုဝတ်၍ ထွက်လာသည်။

“ကျွန်းပေါ် တနေရာရာရှိမှာပေါ့ ဒါမှမဟုတ် မော်တော်ဘုတ်များလာလို့ ကမ်းဘက်သွားသလားမှ မသိဘဲ”

နေအောင်ထွန်းက လှေကားမှ ဆင်းရင်းပြောသည်။

“ကျွန်တော် ကမ်းစပ်ထိအောင် သွားကြည့်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ရာသီဥတုက သိပ်မကောင်းသေးလို့ ဘာလေ့ ဘာမော်တော်ဘုတ်မှလဲ မမြင်ခဲ့ပါဘူး”

“နို့...ဒေါ်နှင်းဦးကို မတွေ့ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း...ကျွန်တော် မမြင်မိပါဘူး”

သူတို့တတွေ အောက်ထပ်ညွှန်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဒေါ်နှင်းဦး အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ ဝင်လာသည်နှင့် ဆုံကြသည်။

“အန်တီတစ်ယောက်ထဲ ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ။ အဖော်မပါဘဲ သွားလို့လာလို့ မကောင်းဘူးဆိုတာ အန်တီလဲအသိသားနဲ့ဘဲ”

ဖိုးသာအေးက ဂရုဏာသန်ပြောလိုက်သည်။

“ဂရုစိုက်ပြီး သွားတာပါ။ ဒီ မနက် မိုးမရွာတော့လို့ အညောင်းပြေ နည်းနည်းပါးပါး လျှောက်တာပါဘဲ”

ဒေါ်နှင်းဦးက ပြန်ပြောသည်။

“အန်တီ ဘယ်လျှောက်သွား နေတာလဲ၊ ကျွန်တော်လဲတံတားအထိ ရောက်ခဲ့သေးတယ်”

“မင်းကို အန်တီ အမြင်သား ဘဲ၊ မင်းတံတားဘက်ကို သွားတော့ အန်တီ သစ်ပင်ကြီးကွယ်ပြီးရပ်နေ တယ်၊ မင်းပြန်လာတော့လဲ ဒီလိုဘဲ လုပ်တယ်... မင်းကမှ မမြင်ဘဲ”

ဒေါ်နှင်းဦးက ပြန်ပြောသည်။

ဒေါ်နှင်းဦးသည် ကုသအား လူ သတ်သမားထင်၍ ပုန်းနေသည်ဟု ရှင်းရှင်းမပြောရုံတမယ်သာ ဖြစ်တော့ သည်။

“ချစ်ပိုင်ကော မတွေ့ဘူးလား”

နေအောင်ထွန်းက မေးသည်။

“ဟင့်အင်း... မတွေ့မိပါဘူး။ အိမ်နောက်ဘက်ကို မရောက်မိဘူး”

ဒေါ်နှင်းဦးက ခေါင်းခါ၍ပြော သည်။

“ပန်းကန်တွေတော့ အသင့် ပြင်ထားတာပါဘဲ”

လူဇော်မင်းက ထမင်းစားခန်း စားပွဲကို လှမ်းကြည့်၍ ပြောသည်။

“ညထဲက အသင့်လုပ်ထား တာလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

မကြည့်ပွင့်က ထင်မြင်ချက် ပြောသည်။

“ဒီကျွန်းပေါ်က ဘယ်မှမသွား ပါဘူး။ တနေရာရာမှာ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ သွားထိုင်နေပြီ ထင်ပါရဲ့”

တစ်ယောက်မကျန် ထမင်း စားခန်းကိုဖြတ်၍ မီးဖိုဘက်သို့သွား ကြသည်။

“မီးတော့မွှေးပြီး ရေခွေးအိုး တည်ထားသားဘဲ”

ဖိုးသာအေးက မီးဖိုပေါ်တွင် တည်ထားသော ရေခွေးကိုကြည့်၍ ပြောသည်။

မကြာမီပင် ချစ်ပိုင်ကို ထင်းဂို ဒေါင်ထဲတွင် တွေ့ကြရတော့သည်။

ချစ်ပိုင်သည် ထင်းခွဲနေဟန်တူ သည်။ လက်ထဲတွင် ဓါးမကြီးတစ် ချောင်းကိုကိုင်၍ စောင်းလျက်သား လဲနေသည်။

တံခါးပေါက်ဘက်သို့ ကျော ပေးထားသောကြောင့် သူ၏ နောက် စေ့မှာ ဟက်တက်ကွဲလျက် ကြမ်းပေါ် တွင် သွေးများအိုင်နေသည်။

ထင်းဂိုဒေါင် အဝင်တံခါးဘေး နံရံတွင် ထင်းတုံးကြီးများ ခွဲသည့် ပုဆိန်ကြီးတစ်လက် ထောင်ထား သည်။ ပုဆိန်အသွားမှာ သွေးများပေ လျက် ချစ်ပိုင်၏ ဆံပင်အချို့ကပ် နေသည်။

ဖိုးသာအေးက ပုဆိန်နှင့် ချစ် ပိုင်၏ ခေါင်းကို တလှည့်စီ အပြန် အလှန်ကြည့်နေသည်။

“တံခါးဘက်ကို ကျောပေးထား ပြီး ထင်းခွဲနေတုန်း ဝင်ဆော်သွားတာ ဘဲ၊ သူဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘာမှ တောင် သိလိုက်ရှာမယ် မထင်ပါဘူး” လူဇော်မင်းက ပြောလိုက် သည်။

“အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ခေါင်းကိုခွဲ ဘို့အတွက် အားအများကြီးလိုသလား ဒေါက်တာ”

နေအောင်ထွန်းက မေးသည်။

“အဲဒီ ပုဆိန်ကို မိန်းမကိုင်နိုင် တယ်၊ မိန်းမအားနဲ့လဲ အခုသတ်ပုံ သတ်နည်းမျိုး ရပါတယ်”

လူဇော်မင်းက ပြန်ဖြေသည်။

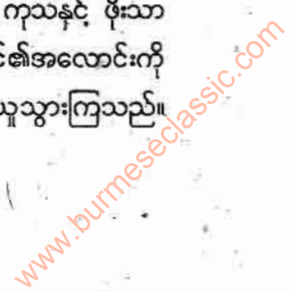
“ပုဆိန်လက်ကိုင်မှာတော့ လူ သတ်သမားရဲ့ လက်ရာ တွေ့မယ် မဟုတ်ဘူး။ လက်ပုံစံ ကျန်ခဲ့မှာစိုးလို့ အဝတ်နဲ့ပြန်သုတ်ထားတယ်ထင်ပါရဲ့၊ ဖုန်နည်းနည်းမှမရှိဘူး ပြောင်နေတာ သာကြည့်တော့”

ဖိုးသာအေးက ပုဆိန်ရိုးကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

ချစ်ပိုင်အသတ်မခံရမီက ထင်း တော်တော်များများ ခွဲပြီးနေပြီဖြစ် သည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်က ခွဲပြီး ထင်းများကိုသယ်၍ မီးဖိုထဲသို့ ယူသွား သည်။

လူဇော်မင်း၊ ကုသနှင့် ဖိုးသာ အေးတို့က ချစ်ပိုင်၏အလောင်းကို အိမ်ထဲသို့ သယ်ယူသွားကြသည်။

ယမန်နေညက ချစ်ပိုင်ရွှေ့၍ အိပ်
သောအခန်းထဲရှိ ကုတင်ပေါ်တွင်
အလောင်းကိုတင်ပြီး စောင်ဖြင့် အုပ်
ပေးခဲ့သည်။

“လေးလောင်းရှိသွားပြီ၊ တို့
ခြောက်ယောက် ကျန်သေးတယ်”

လူဇော်မင်းက လက်သီးဆုပ်ခါ
အံ့ကြိတ်၍ပြောသည်။

နေအောင်ထွန်သည် မီးဖို
ပေါက်ဝတွင် ရပ်နေသည်။

“နာရီဝက်အတွင်း ကော်ဖီ
ပေါင်မုန့်ရပါမယ်၊ မီးတော့ မကင်ချင်
တော့ဘူး၊ ဒီလိုဘဲစားကြရင် ကောင်း
ပါလိမ့်မယ်”

မကြည်ပွင့်က မီးဖိုစားပွဲပေါ်
တွင် ပေါင်မုန့်လွှာများ လှီးရင်းက နေ
အောင်ထွန်းကို ပြောရာ၊ နေအောင်
ထွန်းက ခေါင်းညိတ်ပြခဲ့ကာ အိမ်ထဲ
သို့ဝင်သွားသည်။

* * *

၃၁

ကျုပ် ဘာစဉ်းစားနေသလဲ သိ
သလား”

“ရဲမှူးဟောင်း ဖိုးသာအေးက
ဗိုလ်ကုသ အန်းသို့ ကပ်ကာ
နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံနှင့် ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက ပြောပြတော့မှာမို့
ကျုပ်ကို ခင်ဗျားက ဘာပြောမယ် ဆို
တာကို စဉ်းစားဘို့ လိုအုံးမှာလား”

ကုသက ပြန်ပြောသည်။

“အမေရိကန်ပြည်မှာ တကယ်
ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အမှုတစ်မျိုးအကြောင်း ကျုပ်
ဖတ်ဘူးတယ်၊ အဖိုးကြီးနဲ့ အဖွားကြီး
ကို ပုဆိန်နဲ့ခုတ်သတ်တဲ့အမျိုးမျိုး၊
လင်းအားကြီးမှာ ခုတ်သတ်တာ၊ အိမ်
မှာ အိမ်ဖော်မိန်းမနဲ့ သူတို့သမီး အပျို
ကြီးနဲ့ အဲဒီနှစ်ယောက်ဘဲ ရှိကြတယ်”

“အိမ်ဖော်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေ
ရတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့အထောက်
အထားတွေ တွေ့ရတယ်၊ သမီး အပျို
ကြီးကိုတော့ ပုလိပ်က စွတ်စွဲရုံဘဲ
စွတ်စွဲနိုင်ခဲ့တယ်၊ အထောက်အထား
မပြနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သမီးက ခုတ်
သတ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ သူတို့
ယုံကြည်ကြတယ်ဗျာ”

“အဲဒီ အမှုနဲ့ အံ့ခဖြစ်တာနဲ့
ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ကုသက မေးသည်။

“မီးဖိုထဲမှာ အေးအေးဆေးဆေး
အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အပျိုကြီးဒေါ်နှင်းဦး
ကို အကဲခပ်ကြည့်ပါလား၊ ခပ်တည်
တည် ခပ်မုန့်မုန့်ဘဲ...”

“ဒေါ်နှင်းဦး လက်ချက်ဆို
တာ၊ ဘာ အထောက်အထား ပြနိုင်
သလဲ”

ကုသက မေးသည်။

“အထောက်အထားတော့ မရှိ
ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်နှင်းဦးက စော
စောထပြီး ရေစပ်ကို သွားတယ်
မဟုတ်လား”

“ချစ်ပိုင်အသတ်ခံရတာက သူ
အိပ်ရာနီးပြီး ရေခွေးအိုးတည်ထားခဲ့
တယ်၊ ကြော်စရာ လှော်စရာတွေ
အတွက် ထင်းမလောက်မှာစိုးလို့ ထင်း
သွားခွဲနေတုန်း အသတ်ခံရတာဘဲ၊
သူ့ကိုသတ်ပြီး ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်
ရေစပ်သွားနေဘို့ မလိုဘူး၊ အပေါ်ထပ်
ပြန်တက်ပြီး ကိုယ့်အခန်းထဲ ကိုယ်နေ
ရင်ဖြစ်တာဘဲ မဟုတ်လား... စုံ
ထောက်ကြီးရဲ့”

ကုသက ခနဲသံနှင့် ပြန်ပြော
လိုက်သည်။

“ကျုပ် ပြောတာ ခင်ဗျား
သဘောမပေါက်သေးဘူးလေ။ ဒေါ်နှင်း
ဦးဟာ မနက်စောစောထပြီး ကျွန်းပေါ်
မှာ ဘာကြောင့်မို့ ရဲရဲတင်းတင်းနဲ့
တစ်ယောက်ထဲ လျှောက်သွားရတာ
လဲ၊ သူ့ကိုယ်တိုင်က လူသတ်သမား
ဟိုလူကြီး ပြောသလို သူ့ကိုယ်တိုင်က
ကြည်ကြည်ညွန့်မို့သာ လူသတ်သမား
ရဲရဲနက်ကို မကြောက်ဘဲ ရဲရဲသွားဝံ့တာ
မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

ဖိုးသာအေးက ရှင်းပြသည်။

“အင်း... ဟုတ်သားဘဲ၊
ကျွန်တော်က အဲဒီလို မစဉ်းစားမိ
ဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကို သင်္ကာမကင်း မဖြစ်
တဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်တယ်
ဗျာ...”

ကုသက ခနဲသံနှင့်ပြောပြီး
စပ်ဖြဖြ လုပ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ခင်ဗျားကိုလဲ ထည့်စဉ်းစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတော့ လူသတ်သမား မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်လာပြီ ကျုပ်ကိုကော ဘယ်လိုထင်နေသေးသလဲ”

“ကျုပ်မှားချင်လဲ မှားမယ်ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်အထင် ပြောရရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ အခုလို လူတွေကို ဘရင်ဂျီကျွန်းရောက်အောင် လှည့်ပတ်ခေါ်နိုင်တယ်။ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သတ်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အရည်အချင်း မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်တယ်။ ကျုပ်ထင်တာမှားရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ ဟန်အမူအရာ သရုပ်ဆောင်အလွန်တော်တဲ့ လူဘဲလို့ ချီးကျူးပြီး ရွှေတံဆိပ်ပေးရမှာဘဲ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဖိုးသာအေး က ပြန်ပြောသည်။

“ဒီမှာ ဖိုးသာအေး၊ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ နောက်တရက် နှစ်ရက်အတွင်းမှာ ကုတင်ပေါ်ရောက်နေတဲ့ အလောင်းကောင်ဖြစ်ဘို့က များနေတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ဇွတ်စွဲခဲ့ရတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်သိပါရစေလား”

ကုသက မေးသည်။

“အင်း... ဖုံးထားလိုလဲ ဘာထူးမှာလဲဗျာ။ အမှန်ပြောရရင်တော့ မျိုးညွှန်ဟာ အမှတ်မှာ မပါတူးဗျ။ အမှတ်

နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဂိုဏ်း ကျုပ်နဲ့ နားလည်မှုယူပြီး မျိုးညွှန်ကို တရားခံအဖြစ် စွတ်စွဲပြီး ဆွဲထည့်လိုက်တာဘဲ။ ရုံးက သက်သေခံ လိုသလောက်ကို ကျုပ်က ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့တယ်”

ဖိုးသာအေး ဝန်ခံသည်။

“ခင်ဗျားလာဘ်စားပြီး လုပ်တာပေါ့ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံနေမှဘဲဗျာ ခင်ဗျားက ထပ်မေးနေပြန်ပြီ ရက်စရာကြီးဗျာ”

ဖိုးသာအေးက မဲ့ရွဲကာပြောပြီး ပြုံးနေသည်။

မျိုးညွှန်က တသက်တကျွန်း ကျပြီး ထောင်ထဲရောက်တော့ သေတယ်ဟုတ်လား”

“သူထောင်ကျပြီးရင် သေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်က ဘယ်သိမှာလဲဗျာ”

“ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ကံဆိုးတာဘဲ”

“သူကံဆိုးတယ်ပြောပါ။ ကျုပ်သေတာမှ မဟုတ်ဘဲ”

“ခင်ဗျား ကံဆိုးတာပါ။ အဲဒီအမှုကြောင့် ခင်ဗျားဒီကို ရောက်လာရပြီ။ သက်တမ်းအလျော့ ခံရလှဆဲဆဲ မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့ခြောက်ယောက်ဘဲ ကျန်တော့တယ်ဆိုတာ သတိရပါအုံး”

“စိတ်ချ။ ဒီလူသတ်သမားက

ကျုပ်ကို ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး ဒီသားအေးဘဲ။ တအေးဘဲရှိပါတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်ဗျာ မပူပါနဲ့”

“ကျုပ်တော့မထင်ဘူး ခင်ဗျား အသတ် မခံရဘူးဆိုတာကို ကျုပ်တစ်ကျုပ်နဲ့တစ်ရာ မလောင်းရဲဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်အမြင်မှာတော့ ခင်ဗျားဟာ ကြည်ကြည်ညွှန် ဉာဏ်ကို မမှီပါဘူး။ ကြည်ကြည်ညွှန်လို ဉာဏ်မျိုးက ခင်ဗျားလို မလယ်မရှုပ်နဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆယ်ယောက်ကို လှည့်စားနိုင်ပါတယ်...”

“အမယ်လေး ကျုပ်ကိုတော့ ပြောလိုက်တာ ခင်ဗျားကတော့ကော”

ဖိုးသာအေးက သူလိုဉာဏ်မရှိဟု ကုသကပြော၍ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာသဖြင့် မင်းထက်တော့ ငါကသာပါတယ် ဟူသော ခန်းခနဲ အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်၍မေးသည်။

“ဟာ... ကျုပ်ကတော့ စိတ်ချ ကျုပ်ရဲ့ဘဝ သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ ဒီထက်ကျပ်တည်းတဲ့ နေရာမျိုးတွေ ခဏ ခဏကြုံဘူးပါတယ်။ ကျုပ်လွတ်အောင် ရုန်းနိုင်ပါတယ်ဗျာ”

ကုသက ခပ်ကြွားကြွားဝါဝါ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

* * *

မကြည်ပွင့်သည် ကြက်ဥများကို တစ်လုံးစီဖောက်၍ ဆီကျက်ပြုဖြစ်သော အိုးထဲသို့ ထည့်နေသည်။ မကျက်တကျက် ကြော်ရမည်ဖြစ်၍ ဂရုစိုက်ကြည့်နေသော်လည်း မျက်စိတို့က ကြက်ဥများကိုမမြင်၊ ရန်ကုန်ရိုအင်းယားကန်ကို မြင်နေသည်။

ဂျက်ကီကလေတင် ၏ အလောင်းကို မီးသတ်အဖွဲ့မှ ဆယ်ယူပြီး ဆေးရုံယူမသွားမီ ရေကမ်းစပ်တွင် ခဏချထားစဉ်က ဂျက်ကီရေနှစ်စဉ်က မျက်မြင်သက်သေများပြောနေသောစကားကို ကြားရောင်မိနေသည်။

“သူထိန်းတဲ့ အမျိုးသမီးက ချောတယ်ဗျာ။ ထမိနဲ့အင်္ကျီလေးချွတ်ပုံပြီး အတွင်းခံဘောင်းဘီ ဘရာစီယာနဲ့ ရေထဲပြေးဆင်းပြီး ကောင်လေးနောက်ကိုလိုက်ကူးသွားတာ မြန်ကလဲ မြန်လိုက်တာဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ အလှမ်းကဝေးနေလေတော့ ကလေးနှစ်သွားချိန်မှာ သူက ပေတစ်ရာလောက်ဝေးနေသေးတယ်”

အချိန်လွန်မှ ရေထဲဆင်း၍ ကူးလိုက်သွားသည်ဖြစ်ကြောင်းကို မည်သူမှ မရိပ်မိကြပေ။

“ဟဲ့... ကြက်ဥတွေ ကျက်ကုန်တော့မယ်၊ ဆယ်လိုက်တော့လေ”

ဘေးမှ ဒေါ်နှင်းဦး သတိပေးတော့မှ မကြည်ပွင့်သည် အကြော်အိုးကိုချ၍ ကြက်ဥများဆယ်ကာ ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

“အန်တီ...”

“အင်း...”

“အန်တီသေရမှာ မကြောက်ဘူးလားဟင်၊ မနက်ကတစ်ယောက်ထဲ အဖော်မပါဘဲ ထွက်သွားလိုက်တာ”

မကြည်ပွင့်ကမေးသည်။

“နင်တို့သာ သေကြမှာ ငါက သေမှာမဟုတ်ဘူး”

ဒေါ်နှင်းဦးက စိတ်ထဲမှပြောလိုက်ပြီး မကြည်ပွင့်၏ မေးခွန်းကို နှုတ်မှအဖြေပေးရန် ဟန်ပြင်နေစဉ်မှာပင်။ ကုသနဲ့ ဖိုးသာအေးတို့ ဝင်လာသည်။

“ပန်းကန်တွေ သယ်ပေးပါမယ်”

ကုသက ပြောလိုက်သည်။

“ပြီးပြီ... အခုယူလာခဲ့မှာပါ။ ရှင်တို့ယောက်ျားကြီးတွေကယောက်ျားကြီးတွေပီပီ စားပွဲမှာ ထိုင်ကြပါလေ၊ ကျမတို့နှစ်ယောက် ယူလာခဲ့ရင်း အဆိပ်ပါတာခါထဲ ခတ်ခဲ့ပါ့မယ်”

မကြည်ပွင့်က ပြောလိုက်သည်။

“မနောက်ပါနဲ့တော့ဗျာ တို့တကယ်ကြောက်နေပြီ”

ဖိုးသာအေးက ရယ်ရယ်မောမောနှင့်ပြောရင်း ကုသနှင့်အတူ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဒီကောင်ကတော့ ခပ်တည်တည်နဲ့ ရွတ်တယ်ဗျာ။ ဟင်း... အခုလို လူသေအလောင်းတွေ ရှိနေတဲ့ အချိန်မျိုး မဟုတ်ဘဲ တခြားတနေရာရာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဟောဒီဟာမကလေးကို တွေ့လိုက်ချင်စမ်းပါဘိဗျာ။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ...”

ကုသက ဖိုးသာအေးကို နှစ်ကိုယ်ကြားပြောလိုက်သည်။

“အကြံတူရန်သူဖြစ်သွားမယ်နော် ဟင်း...”

ဖိုးသာအေးကလည်း စပ်ပြုပြန်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထမင်းစားခန်းထဲတွင် လူဇော်မင်းနှင့် နေအောင်ထွန်းတို့မှာ ကိုယ်နေရာကိုယ်ထိုင်နှင့်နေကြပြီးဖြစ်သည်။

ကုသနဲ့ ဖိုးသာအေးတို့ ကိုယ်နေရာကိုယ် ဝင်ထိုင်ကြသည်။

ဒေါ်နှင်းဦးနှင့် မကြည်ပွင့်တို့က စားဘွယ်ရာများ ယူလာပြီး စားပွဲပေါ်ချသည်။

“ရာခိုင်နှုန်းအပြည့် အာမခံပါတယ်၊ သေစေတတ်တဲ့ ပစ္စည်းဆိုလို့ ဘာမှမပါဘူး။ ကျမတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မယုံကြလို့ ဘယ်သူကဘယ်သူကိုမှ အလင်မပေးခဲ့ပါဘူး”

မကြည်ပွင့်က ခပ်ရွတ်ရွတ် ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက မကြောက်တော့ဘူးလား”

နေအောင်ထွန်းက မကြည်ပွင့်ကိုမေးသည်။

“ကြောက်တော့ ကြောက်တာဘဲ၊ ကြောက်တော့ကော ဘာတတ်နိုင်မှာလဲအန်ကယ်၊ အန်ကယ်ပြောတဲ့ မကြည်ကြည်ညွန့်က သူနည်း သူဟန်နဲ့ ကျမတို့ကို တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သတ်မှာသေချာနေပြီဘဲ၊ ဒီနေ့မှ မော်တော်ဘုတ်တွေ ဘာတွေ မလာရင်တော့ မနက်ဖန်အထိ ဘယ်သူရင်နေမလဲဆိုတာ မသိရသေးပါဘူး”

မကြည်ပွင့်က လျှာသွက်အာသွက်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

ကြက်ဥကြော် ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုပ်နှင့် ကော်ဖီသောက်၍ ပြီးကြသည်။

အိမ်တွင် လူသေအလောင်းလေးလောင်းရှိနေလျက်နှင့် မြိန်ရေယုက်ရေ စားသောက်နေသည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းသည်ဟု ဒေါ်နှင်းဦးစဉ်းစားနေသည်။ “အင်း... သေတဲ့လူကတော့ သေမှာဘဲ၊ ကျန်ခဲ့တဲ့လူက အငတ်နေလို့မမရဘဲ” ဟူ၍လည်း ပြန်ဖြေသည်။

“နေ့လယ်စာ ဘာစားကြမလဲ”

မကြည်ပွင့်က ဖိုးသာအေးကို မေးသည်။

“မေးမနေပါနဲ့ ရိုတာသာ ချက်ကျွေးပါ”

ဖိုးသာအေးက ပြန်ပြောသည်။ မကြည်ပွင့်က ကြက်ဥပန်းကန်များကိုယူ၍ တစ်ခွက်ပေါ်တစ်ခွက် ထပ်နေသည်။

“ညှော်သည်ချင်းအတူတူ ကိုယ်တို့လဲ လုပ်အားပေးပါမယ်”

ကုသက မတ်တတ်ထကာ မကြည်ပွင့်လက်မှ ပန်းကန်များကို ဆေးရန်ယူသွားသည်။

“နာရီဝက်ရှိရင် အားလုံးပြန်ဆုံကြစို့လား၊ တိုင်ပင်စရာရှိတာ ကလေးတွေ တိုင်ပင်ကြရအောင်ပါ”

နေအောင်ထွန်းပြောပြီး ထမင်းစားခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

ဒေါ်နှင်းဦးသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

“အို...”

မတ်တတ်ထကာ မျက်စိမှိတ်လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ခေါင်းနည်းနည်း မူးသွားလို့ပါ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဖြစ်နေကျပါ။ ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက်ထလိုက်ရင် အခုလို မကြာခဏ ဖြစ်နေကြပါ”

ဒေါ်နှင်းဦးက ပြန်ပြောသည်။

“သွေးတိုးရောဂါရှိလို့လား”

“အရင်ကတော့ ရှိတာဘဲ၊

မဖြစ်တာ တစ်လလောက်ရှိသွားပြီ”

“အင်း... အိပ်ပျက်တာရယ်၊

စိတ်ထိခိုက်စရာ တွေ ကြုံရတာကြောင့် ဖြစ်တာပါ။ ဆေးသောက်မလား”

“ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း”

ဒေါ်နှင်းဦးကခေါင်းခါပြသည်။

လူဇော်မင်းမျက်နှာ နီမြန်းသွားသည်။

ဒေါ်နှင်းဦးသည် သောက်ရမည့်ဆေးကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်၍ ငြင်းနေမှန်းသိသည်။

ဖိုးသာအေးက ပြုံးသည်။

“ခဏနားလိုက်ရင် ကောင်းသွားမှာပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ဒေါ်နှင်းဦးက ပြန်ပြောမှ

လူဇော်မင်း မတ်တတ်ထလိုက်ကာ ပခုံးနှစ်ဘက် တွန့်ပြပြီး ထွက်သွားသည်။ လူဇော်မင်းနောက်မှ ဖိုးသာအေးလိုက်သွားသည်။

ဒေါ်နှင်းဦးသည် ထမင်းစားပွဲပေါ်တွင် လက်တဘက်ဖြင့် မေးကိုထောက်၍ထိုင်ရင်း လက်ပွေ့အိတ်ထဲမှ နာပုလင်းကိုထုတ်၍ သုံးလေးခါ ရှူပြီး စားပွဲပေါ်တွင် ပြန်ချထားလိုက်သည်။

ဆက်ပါဦးမည်

ရဲစို

မေတ္တာသဠာ

မြမြလှိုင်

ပန်းချီခဲလွင်စောင်

မေတ္တာသင်္ဃာတ

ကိုချမ်းအေးနှင့် မကျင်စိန်ဆိုလျှင် အုန်းနှစ်ရွာ တစ်ရွာလုံးက သိကြသည်။ ကိုချမ်းအေးက အသားညိုညို၊ အရပ်မြင့်ပြီး ကလန်ကလားအသွင်။ မျက်လုံးမေးကက နှာတံပေါ်သော်လည်း မေးရိုးက လေးထောင့်စပ်စပ်ကျနေသည်။ လက်ပြင် အနည်းငယ်ကုန်း၍ လမ်းလျှောက်ပုံမှာ ခပ်ယိုင်ယိုင်ဖြစ်သည်။ အရယ်အပြုံးနည်းသည်။ အမြဲတမ်း ခပ်တည်တည်သာရှိသည်။ မကျင်စိန်ကမူ ကိုချမ်းအေးနှင့် အရာရာအားလုံး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ မိန်းမတွေ ရှိသင့်သော အရပ်ထက် ပုသည်၊ ငါးပေမကျော်။ အသားက ဂန္ဓရာဖ်သွေးပါ၍ ဖြူလွန်းသည်။ မျက်လုံးက လုံးဝန်းပြီး ပြူးသည့်ဘက်သို့ နှယ်၏။ နှာတံပြားကာ မေးစေ့ချွန်သည်။ လမ်းလျှောက်လျှင် အရပ်ပုသည့်အတွက် ခြေဖျားထောက်ပြီး တစ်ချက်တစ်ချက်လှမ်းပြီး လျှောက်လေ့ရှိသည်။ အမြင်မတူကြသော်လည်း လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး အသွင်တူသည်။

အုန်းနှစ်ရွာသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အများဆုံး လုပ်ကြသည်။ ထိုထဲတွင် ကိုချမ်းအေးတို့လင်မယားမပါ။ သူတို့၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းက တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ရွာထဲတွင် ကုန်မျိုးစုံဆိုင်လေး ဖွင့်ထားသည်။ ဆိုင်လေးဆိုသော်လည်း တစ်ရွာလုံး အားထားရ

သော ဆိုင်ဖြစ်သည်။ အပ်ချည်၊ အပ်ကအစ ကုန်ခြောက်လည်းရောင်းသည်။ အလှကုန်ပစ္စည်းလည်းရသည်။ အဝတ်အထည် စတာတွေလည်း ရှိသည်။ တစ်ရွာလုံးနီးပါးသည် သူ့ဆိုင်မှ အကြွေးမကင်းကြပေ။ လယ်ပေါင်၊ လှည်းပေါင်၊ ပစ္စည်းအပေါင်လည်း လုပ်သလို ငွေတိုးလည်း ပေးသည်။ အရောင်းအဝယ်သဘောမျိုး ရေးထားသော စာချုပ်တွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သက်သေနှင့် ချုပ်ပြီးမှ ငွေပေးသည်။ ပစ္စည်းတန်ဖိုးပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ပစ္စည်းရွေးရမည်ရက်ကိုသာ သတ်မှတ်သည်။ ခြောက်လနှင့် တစ်နှစ်အတွင်း မရွေးလျှင် အဆုံးဖြစ်သည်။ သို့နှင့်ပင် ကိုချမ်းအေးတို့လင်မယား လှည်းတွေ ပိုင်လာသည်။ နွားတွေပိုင်လာသည်။ ဝိုင်းနှင့်ယာတွေလည်း ရလာပြီး အငှားပြန်ချကာ စီးပွားရေးတွေတက်လာ၏။ ကိုးနှစ်နှင့် ခြောက်နှစ် သားနှစ်ယောက် ရှိသည်။ ရွာကျောင်းမှာပင် နေကြသည်။ ယခုမှ မူလတန်း ကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။

“ကိုချမ်းအေး၊ ကျုပ် တော့ကို တစ်ခုလောက် တိုင်ပင်ချင်တယ်”

အလုပ်ပါးသည့်အချိန် ကိုချမ်းအေး ဆေးပေါ့လိပ်တို့နှင့် မိုန်းကာစည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဇနီးသည် မကျင်စိန် အနားသို့ရောက်လာပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဘာကိုစွဲလဲ မိန်းမ၊ ပြောလေ”
“ကိုဖိုးမိုန်တို့ဝိုင်းကို သိတယ် မဟုတ်လား”

“သိသားပဲ၊ သူတို့ဝိုင်းကို တို့ပဲ ယူလိုက်တာလေ”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဝိုင်းမှာ ကျုပ်တို့ နှစ်ထပ်အိမ် ဆောက်ရအောင်။ ကျုပ်တို့ သူ့မြေကိုယူပြီး သူ့သမီးနဲ့ သမက်ကို လက်ကျန်ငွေ ပြန်အမ်းယူလိုက်ပြီးပြီ။ ကိုဖိုးမိုန်လည်း ဆုံးသွားတော့ သူ့သမီးက ယောက္ခမတို့ရွာကို လိုက်သွားပြီ။ အဲဒီ ခြံမြေဝိုင်းကကျယ်တယ်။ ဒါကြောင့် နှစ်ထပ်အိမ်ဆောက်ဖို့ ကျုပ်စဉ်းစားတာ”

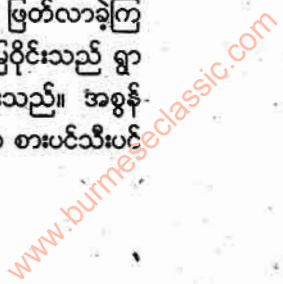
“အေး . . . ကောင်းသားပဲ။ ကလေးတွေလည်း တဖြည်းဖြည်း အရွယ်ရောက်လာမှာနဲ့ဆိုတော့ အတော်ပဲပေါ့။ ပြောနေကြတာလား၊ လာ . . . တို့လင်မယား အဲဒီဝိုင်းကို သွားကြည့်ရအောင်”

သောက်လက်စ ဆေးပေါ့လိပ် အတိုကို ဖီးခဏပြောင်းထားပြီး လင်မယားနှစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဘယ်လဲဟေ့”

“ဖိုးမိုန်တို့ ဝိုင်းဘက်ကို ခဏ သွားကြည့်မလို့ ဘကြီးအေးရေ”

ရွာလယ်လမ်းမှ ဖြတ်လာခဲ့ကြ၏။ ဖိုးမိုန်၏အိမ်ခြံ မြေဝိုင်းသည် ရွာနှင့် အနည်းငယ်လှမ်းသည်။ အစွန်အဖျားနားကျသည်မက စားပင်သီးပင်

လေးတွေနှင့် စိန်ပြည်ပြည်ဖြစ်ခဲ့သည်။
ယခုတော့ လူမနေသည်မှာ သုံးလေး
နှစ်ကြာပြီး ပိုင်ရှင် ကိုးမိုးမိုး ဆုံးသွား
တာတောင် သုံးလေးနှစ်လောက် ရှိ
တော့မည်။ ကိုချမ်းအေးတို့ လက်ထဲ
တွင် မြေအပေါင်ခံ ငွေယူပြီး မကြာခင်
ပိုးထိ၍ဆုံးခဲ့သည်။ ဆုံးစဉ်က ကိုမိုး
မိုးမှာ အသက် ၄၀ နှစ်သာ ရှိသေး
သည်။

“ကျုပ်ထင်သား၊ ဒီခြံဝိုင်းကျယ်
မယ်လို့၊ အင်း... ကိုမိုးမိုးကြီးခင်များ
ချေးတဲ့ငွေကိုတောင် သုံးမသွားရဘဲ
ပိုးထိပြီး သေသွားရတာ။ သူ့သမီးက
လည်း မရွေးနိုင်တော့ မဖြစ်မနေ
လက်ကျန်ငွေကို အမ်းပေးပြီးယူလိုက်
ရတာ”

မကျင်စိန်က ကိုချမ်းအေးကို
ပြောသလိုလိုနှင့် သူတစ်ယောက်
တည်းပြောပြီး ခြံထဲလျှောက်ကြည့်
သည်။ ကိုချမ်းအေးလည်း နောက်မှ
ကပ်ပါလာသည်။

“ဟောဒီမှာ ကသစ်ပင်ကြီးပါ
လား။ အင်း... ကျုပ်တို့ အိမ်ဆောက်
ရင်တော့ ဒီအပင်ကြီးကို ခုတ်ပစ်ရမှာ
ပဲ။ နို့မို့ဆိုရင် အဲဒီအပင်ကြီးက ရှုပ်နေ
ဦးမယ်”

“အင်း... ကောင်းသားပဲ၊ အဲဒီ
အပင်ကြီးမရှိတော့ရင် ခြံထဲမှာလည်း
ရှင်းသွားမယ်။ နောင်နောင်တို့ အုပ်စု
ကိုခေါ်ပြီး ခုတ်ခိုင်းရမယ်”

ညနေအချိန် နေဝင်ဆည်းဆာ
က ခပ်မိုးမိုးရောက်လာသည်။ မကြာ
ခင်မှာ မှောင်ရီပိုးတပါးနှင့် အလင်း
ရောင်ပျောက်တော့မည်။ လင်မယား
နှစ်ဦးသား ကသစ်ပင်ကြီးအောက်က
ဖြတ်ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ကသစ်

ရွက်ခြောက်လေး တစ်ရွက်ပင် လေ
နှင့်အတူ မကျင်စိန်၏ ခေါင်းပေါ်ဝဲကျ
ကာ ဆံပင်နှင့် ကပ်ပါလာသည်။

“ဟော... ပါးပါးနဲ့ မားမားတို့
ပြန်လာကြပြီ။ မားမား... သားတို့
ထမင်းဆာတယ်”

မိမိတို့ခြံဝိုင်းအတွင်းသို့ ရောက်
သောအခါ မိုးချုပ်စ ပြုလာသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အမှောင်ရိပ်က
လွှမ်းလာသည်။ အိမ်ထဲရောက်သည်
နှင့် မကျင်စိန်က ရေနံဆီမီးခွက်ကြီး
တစ်လုံးကို မီးညှိလိုက်ရာ နီကြင်ကြင်
အလင်းရောင်က တစ်ခန်းလုံး ဖြာ
ဆင်းသွားသည်။ အတွင်းဘက်တွင်
ထမင်းစားခန်း၊ အိပ်ခန်းရယ်လို့ သီး
သန့်ကာရံထားခြင်း မရှိ။ ပုဆိုးတစ်
ကွင်းစာ အဟောင်းစနှင့် ကာထား
သော အတွင်းပိုင်းတွင် မကျင်စိန်တို့
သားအမိ စုပေါင်းအိပ်ကြကာ ဝါးကွပ်
ပျစ်ကြီးတစ်လုံးနှင့် ခေါင်းအုံး၊ ခြင်
ထောင်တို့ ရှိသည်။

ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ အိမ်
အဝင်ဝ ဆင့်ပေါ်တွင် လေးတိုင်စင်
တစ်ခု ရိုက်ထားကာ ရွှေတိဂုံပုံတော်
ကားချပ်နှင့် ညောင်ရေပန်းအိုး သုံးအိုး
ရှိသည်။ ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်
တွင် အိမ်တွင်းအုန်းစင်ကို ရှန်အနီစနှင့်
ဖုံးကာ ထား၏။ အခြေကြမ်းချင်းမှာ
မြေသလင်းသာဖြစ်သည်။ အိမ်မှာ
ပျဉ်ထောင်ပျဉ်ခင်း၊ သွပ်မိုးတစ်ပိုင်း၊
ခနီတစ်ပိုင်း ဖြစ်၏။ ရှေ့ဘက်တွင်
သစ်သားအကြမ်းဖြင့် စားပွဲခုံကြီးကြီး
ရိုက်ထားပြီး ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်
ဖြူ၊ ငရုတ်၊ ပဲအမျိုးမျိုးတို့ကို တခြား
သစ်တိုသစ်စတို့ဖြင့် အကန့်ကန့် ရိုက်
ပြီး ထည့်ထားသည်။ ဆီ၊ ရေနံဆီတို့

ကို ပုံးလေးဖြင့်ထည့်ကာရောင်းသည်။
“ကဲ... လာလာ၊ စားကြမယ်၊
လာကြဟေ့၊ လာကြ”

အိမ်ရှေ့နားတွင် ထမင်းစားပွဲ
ဝိုင်းကြီးကို ချကာ မိသားစုစားရန်
ထမင်းနှင့်ဟင်းကို ပြင်လိုက်သည်။
ဟင်းမှာ ကိုချမ်းအေးအကြိုက်၊ အမဲ
ဝမ်းတွင်းကလီစာကို ရွာတောင်ပိုင်း
က ရလာ၍ ချင်း၊ စပါးလင်၊ ကြက်
သွန်ဖြူနိုင်နိုင်လေးနှင့် နူးနူးအိအိ
အရည်သောက်ဟင်းချက်ထားသည်။
ထမင်းစားပွဲအလယ်တွင် ဒန်လေ့
အကြီးစားနှင့် အပြည့်ထည့်ကာ ဟင်း
ခွက်ကို တည်ထားသည်။ ထင်းဖြင့်
မီးပျဉ်းပျဉ်းထိုးကာ နှပ်ထား၍ ပူပူနွေး
နွေး အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေ
သည်။

“ကဲ... လာ၊ စားကြလေ၊
ခေါ်ရတာ မောပြီ၊ လာလာ”

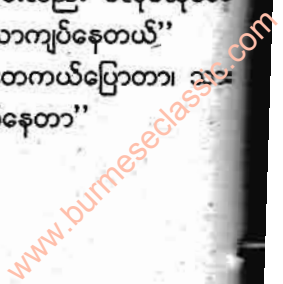
“အေး... လာပြီ။ လာကြ၊
လာကြ”

ကိုချမ်းအေးက ရှေ့ကဦးဆောင်
ပြီး အိမ်ထဲဝင်လာသည်။ သားအငယ်
ကောင်က မကျင်စိန်၏ ခေါင်းမှကျ
သွားသော ကသစ်ရွက်ကို ခြေထောက်
ဖြင့် ခတ်လိုက်သည်။ ထမင်းဝိုင်းတွင်
အတူတူလာလာထိုင်သည်။ ကသစ်
ရွက်မှာ လေမတိုက်သော်လည်း ကန်
လိုက်သော အရှိန်ကြောင့် ထင်သည်။
ထမင်းစားပွဲနားသို့ ရောက်လာသည်။

“ပါပါ၊ ဟိုဘက်နည်းနည်းတိုး
ထိုင်ရတာကျပ်တယ်”

“ခါတိုင်းလည်း ဒီလိုပဲထိုင်နေ
တာ၊ ခုမှ လာကျပ်နေတယ်”

“သားတကယ်ပြောတာ၊ သား
နားမှာ ကျပ်နေတာ”

သားအကြီးကောင်က ပြန်ပြီး ဖြေလိုက်သည်။ စားပွဲပေါ်တွင် ကသစ် ရွက်လေးက တဖြည်းဖြည်းလှုပ်နေ သည်။

“ကဲ ... ကဲ ... စား၊ စကား မများနဲ့။ မိန်းမ ဟင်းထပ်ထည့်ဦး လေ။ ဒီမှာကုန်တော့မယ်”

“ဒါအကုန်ပဲ၊ အိုးထဲမှာ မရှိ တော့ဘူး”

“ပါပီး သားနားက လက်က အေးနေသလိုပဲ”

“လက်ရေဆေးထားတော့ အေး တာပေါ့။ စားလို့ပြီးရင် ထသွားကြ တော့”

အားလုံးစားသောက်ပြီး၍ ထမင်း စားပွဲကိုသိမ်းရင်း ပန်ကန်ထဲမှ ဟင်း ကျန်၊ ထမင်းကျန်တွေကို ထင်းထား သော တဲအိမ်လေးနားတွင် ရှိတတ် သည့် ခွေးမလေးကိုကျွေးရန် ယူလာခဲ့ သည်။

“ဝုတ်ဝုတ် ... ဝုတ်ဝုတ်”

“ဟဲ့ ... စားရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ် လို့ ဒီလောက် ဟောင်နေရတာလဲ”

“ဝုတ်ဝုတ် ... ဝုတ်ဝုတ်”

မကျင်စိန်ပြောသော်လည်း ခွေးမ လေးက မကျင်စိန်၏ နောက်ဘက်ကို ခပ်စူးစူးစိုက်ကြည့်ပြီး အဆက်မပြတ် ဟောင်နေသည်။

“ကဲ ... ရော့ရော့၊ စား စား”

“ဝုတ် ... ဝုတ် ... ဂရီး”

ခွေးမလေးသည် မကျင်စိန်ချ ကျွေးသည့် ထမင်းပုံနားသို့ ရောက် လာပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုက်သလို မကျင်စိန်၏ အနားသို့ ဝင်ဆွဲလိုက် သည်။

“ဪ ... ဒီခွေးနယ်၊ ငါကျွေး

နေလျက်ရဲ့ မာန်ဖီရသေးတယ်။ ရိုက် လိုက်ရ”

ထမင်းပုံနားမှ နောက်ဆုတ်သွား ပြီး ထမင်းပုံကို ကြည့်ကာ အဆက် မပြတ်ဟောင်နေသည်။ မကျင်စိန်က တော့ နောက်လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ အိမ်ထဲဝင်သွားသည်။

“မကျင်စိန် ... မကျင်စိန်၊ ဒီမှာ အငယ်ကောင် ဘာဖြစ်တာလဲ မသိ ဘူး။ အော်နေတယ်။ မျက်ရည်တွေ လည်းကျပြီး တစ်ကိုယ်လုံးတုန်နေ တယ်”

မကျင်စိန် သားအငယ်ကောင် အနားသို့ ကပ်သွားသည်။ အငယ် ကောင်က အနားသို့အကပ်မခံ။ ဟစ် အော်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေသည်။ အေးစက်နေသည်။ မကျင်စိန် သား ကိုအတင်းပေးသည်။ လှုပ်ရှား၍မရ။

ခန္ဓာကိုယ်က တောင့်နေ၍ စိတ်ပူလာ သည်။

“ဆရာတော်ဘုရားဆီ သွား မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုချမ်းအေး”

“အပမိုသလားမသိဘူး။ ငါ့စိတ် ထဲထင်လို့”

“ဒါဆို သွားကြမယ်လေ။ ကျုပ် မီးခွက်ယူခဲ့မယ်။ မီးဖိုလည်း မီးငြိမ်း ပြီး ကျောက်ပြားနဲ့ အုပ်ခဲ့မယ်”

သားအမိ သားအဖလေးယောက် စလုံး ဆရာတော်၏ကျောင်းသို့ အပြေး လာခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော် ဦးဓမ္မဝံသမှာ အုန်း နဲ့ ရွာသားဖြစ်ပြီး မူလဆရာတော်ကြီး ၏ တူအရင်းဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က တည်းက မိဘနှစ်ပါးလုံးကွယ်လွန်၍ ဘကြီးဘုန်းကြီး၏ ကျောင်းတွင်နေ ရင်းက ဘကြီး၏ဝေယျာဝစ္စကို လုပ် ပေးပြီး သာသနာ့ဘောင်သို့ကူးပြောင်း

တပည့်တော်ရဲ့ဝိုင်းထဲက ကသစ်ပင်မှာ အဲဒီက ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အကောင်ကြီးဆီမှာ အလုပ်အကျွေးပြုပြီး ခိုကပ်နေရတာပါ။ သူလစ်တဲ့အချိန်မှာ ကသစ်ရွက်နဲ့ ကပ်လိုက်လာခဲ့တာပါ ဘုရား။ သူတို့ကလည်း နာမည်သီးသီးခြားခြား တပ်မခေါ်ဘဲ လာကြ၊ လာကြ၊ စားကြဆိုတော့ ...

ခဲ့သည်။ ပရိယတ္တိစာပေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ တရားတို့ကို လေ့လာအားထုတ်ပြီး ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ရဟန်းဝါတော် ၁၀ ဝါကျော်၍ ရွာကပင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ပူဇော်မှုကို ခံယူလိုက်သည်။ ကိုချမ်းအေးနှင့် အသက်ရွယ်တူ ဖြစ်သည်။ အသက် ၄၀ ကျော်ဝန်းကျင် ရှိပြီ။

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား ... ဘုန်းဘုန်း ဘုရား”

“ဟဲ့ ... ဘယ်သူတွေလဲ။ ငွေဆောင် ... ကျောင်းအောက်မှာ မီးခွက်ထွန်းလိုက်စမ်း”

“တပည့်တော် ... ချမ်းအေးပါဘုရား”

မီးခွက်အလင်းရောင်အောက်တွင် ကိုချမ်းအေးက သားအငယ်ကောင်ကို အတင်းပွေ့ချီထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ကျောင်းပေါ်သို့ တက်လာခိုင်းသည်။ ကိုချမ်းအေးလည်း ကလေးနှင့်အတူ ဆရာတော်ရှိရာသို့ တက်လာသည်။ ဆရာတော်၏ရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့် ပွေ့ထားသော ကလေးကို ချလိုက်သည်။ အကျိုးအကြောင်း အမြန်လျှောက်တင်လိုက်သည်။ ဆရာတော်က ကိုချမ်းအေး၏ လျှောက်တင်ချက်ကို နားထောင်ပြီး သားငယ်အကောင်၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ငွေခွက်တင်လိုက်သည်။

“ဆရာတော်ဟာ ရဟန်းအမှုကိစ္စမှာသာ လုံ့လထုတ်ပါတယ်။ လူတို့၏အမှုမှာ ပါဝင်စွက်ဖက်မှု မရှိပါဘူး။ ဒီကလေးငယ်အပေါ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ အန္တရာယ်က ကင်းလွတ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ မေတ္တာထားတာကို သစ္စာဆို

ပါတယ်။ ကဲ ... ကဲ ... သင်ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလိုသလဲ၊ ဘာကြောင့်နှောင့်ယှက်တာလဲကွယ်။ ဒီကလေးမှာ ဘာမှအပြစ် မရှိတဲ့သူတွေပါ”

“ဟီးဟီး ... ဟီးဟီး”

“ရှိက်ကြီးတင်ငိုနေလို့ မပြီးသေးဘူးလေ။ သင်ဘယ်သူလဲ ပြောပါ။ အပြစ်ရှိရင်လည်း ဆရာတော်က မေတ္တာနဲ့ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်”

“တပည့်တော် ဖိုးမိုးနိပါတာရား။ ဖိုးမိုးနိပါ။ အစာမစားရတာကြာလို့ သူတို့နဲ့လိုက်လာတာပါ”

“ဘယ်လို လိုက်လာတာလဲ”

“တပည့်တော်ချောင်းထဲက ကသစ်ပင်မှာ အဲဒီက ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အကောင်ကြီးဆိုမှာ အလုပ်အကျွေးပြုပြီး ခိုကပ်နေရတာပါ။ သူလစ်တဲ့အချိန်မှာ ကသစ်ရွက်နဲ့ ကပ်လိုက်လာခဲ့တာပါ ဘုရား။ သူတို့ကလည်း နာမည်သီးသီးခြားခြား တပ်မခေါ်ဘဲ လာကြ၊ လာကြ၊ စားကြဆိုတော့ နေဝင်ဖျိုးဖျိုးအချိန်လည်းဖြစ်၊ လာဖို့ခေါ်နေတာနဲ့ လိုက်လာပြီး သူတို့နဲ့အတူ ထမင်းဝင်စားပေမယ့် ဝဝလင်လင် မစားရပါဘူး။ ကသစ်ပင်က အကောင်ကြီး လိုက်ရှာနေတာကြောင့် ပုန်းလိုက်ရတယ်။ နောက်ပြီး အခု တပည့်တော်နေတဲ့ ကသစ်ပင်ကြီးကို ခုတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ အကောင်ကြီးက ချမ်းအေးတို့မိသားစုကို ဒုက္ခပေးမယ်။ တပည့်တော်ကိုလည်း နှိပ်စက်မယ်။ နေစရာလည်း မရှိတဲ့အတွက် သိအောင်လုပ်ရတာပါဘုရား”

“ဒါဆို ဘုန်းကြီးတာဝန်ယူပြီး ပြေလည်အောင် လုပ်ပေးမယ်။ ဒကာကြီးဖိုးမိုးနိ၊ ကလေးကို ဒုက္ခပေးပါနဲ့။

ပြန်သွားပါ”
“တပည့်တော်ကို ကယ်တော်မူပါဘုရား”

ပြောပြောဆိုဆို အငယ်ကောင်လေးမှာ ဆရာတော်၏ရှေ့မှာပင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျအိပ်ပျော်သလို ဖြစ်သွားသည်။

“အရှင်ဘုရား ... အဲဒီလိုဝင်ပြီး ပြောတာတို့၊ မြင်အောင်ပြတာတို့ဆိုတာ တကယ်ပဲလာဘုရား”

“ကဲ ... ကလေးလည်း ပင်ပန်းနေလို့ အိပ်ပျော်နေပြီ။ နားပါစေ။ တကာကြီးချမ်းအေး မေးတာကို ဦးပွင့် အတိုချုံးပြီး ပြောပြမယ်။ ဦးပွင့်တို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သခင်လက်ထက်မှာ သာဝတ္ထိမြို့၊ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရဟန်းတော်ငါးရာတို့ဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံမှာ တရားတော်ကို နာကြားတော်မူပြီး သင့်တော်တဲ့နေရာ ကျောင်းမှာ တရားလည်းအားထုတ်၊ ဆွမ်းခံလို့လည်းရမယ့်နေရာကို ရှာတော့ ဟိမဝန္တာတောနဲ့ နီးစပ်ပြီး အိမ်ခြေတစ်ထောင်ရှိတဲ့ ရွာတစ်ခုမှာ သီတင်းသုံးဖို့ အဆင်ပြေကြတော့ အဲဒီမှာပဲ ဝါကင်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ လူတွေကလည်း ရဟန်းတော်တို့ လိုအပ်ချက်မှန်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးတော့ ရဟန်းတော်များကလည်း တရားကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်၊ ဆွမ်းခံကြခဲ့ပေ။ အဲဒီမှာပဲ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေမှာ မမြင်ရသော ဘုမ္မိရအမျိုးအနွယ် ရက္ခစိုး၊ ပြိတ္တာ စတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ ရဟန်းတော်တို့ရဲ့ တရားကျင့်ကြံမှု အရှိန်အဝါကို ကြောက်ရွံ့ပြီး သူတို့ပိုင်တဲ့ အပင်တွေမှာ မနေနိုင်ကြတော့ဘူး။

ဒါကြောင့် ရဟန်းတွေ ဝါတွင်းကာလ ပတ်လုံး နေမယ်ဆိုရင် ငါ့ကိုဟာ ဘုံ ဗိမာန်မှာ မနေရဘဲ ဟိုဒီပြေးလွှားနေ ရမှာပဲဆိုပြီး တရားအားထုတ်နေတဲ့ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတော်တွေရဲ့ရှေ့မှာ ပုံ ပန်းကြောက်စရာ အမျိုးမျိုး အသံ တွေ၊ အနံ့ဆိုးတွေ လွှတ်လိုလွှတ်၊ ပြ လိုပြပေါ့။ အဲဒီအခါမှာ ရဟန်းတချို့ လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ကြ ရတယ်”

“အဲဒီလို အနံ့ဆိုးတွေကြောင့် ရဟန်းတော်တွေမှာ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်း ကိုက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ရလာရော။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုလည်း အားထုတ်မှု လျော့ပါးလာပြီး ကျန်းမာရေးကအစ ညံ့ဖျင်းလာတော့ မထေရ်မြတ်ကြီးတစ် ပါးက အကြောင်းစုံကိုသိပြီး မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်တဲ့အခါမှာ မြတ် စွာဘုရားလည်း ရဟန်းငါးရာတို့ကို မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြဖို့ မေတ္တာ သုတ်တော်ကိုဟောပြီး သင်ကြားပေး ကာ တောထဲကိုပြန်လွှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ ရဟန်းတော်တို့လည်း မေတ္တ သုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြ တဲ့အခါမှာမှ စောစောကရန်လို ရန်ပြု ကြတဲ့ နတ်တွေ၊ ရုက္ခစိုးတွေဟာ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ ပျောက်ပြီး လူ သဏ္ဌာန်တွေဖန်ဆင်း၊ ရဟန်းတော် တွေကြုံလာတဲ့အခါ ခရီးဦးကြိုတဲ့သူက ကြို၊ ခြေဆေးပေးသူ၊ သပိတ်ပွေ့သူ တွေနဲ့ ကုသိုလ်ပြုကြတော့ ရဟန်းငါး ရာတို့လည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တရားအားထုတ်နိုင်ပြီး တရားထူးကို ရသွားကြတယ်”

ဟု ရှည်ရှည်လျားလျား ရှင်းပြ လိုက်ရ၍ ဆရာတော် အနည်းငယ်

မောသွားသည်။ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်အကြားနှင့် လာကြရာ ကျောင်းပေါ်တွင်လည်း လူတွေရောက် လာကြသည်။

“ဒါဆို ... ဆရာတော်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ ဘုရား။ ဒီအပင်ကြီးကလည်း တော် တော်နေရာယူထားတယ်”

“ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ အရွက်၊ အခက် လိုအပ်သလောက်ပဲ စီစဉ်ပေါ့။ ဘုန်း ကြီးဝင်ပြောလို့ မသင့်တော်ဘူး။အဲဒီ ခြံမြေပိုင်းမှာ ပရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေလိုက်ပါ။ မောင်ဖိုးမှိန်ရဲ့အမည် ကို သေသေချာချာခေါ်ပြီး အမျှဝေပါ။ ဒကာချမ်းအေးကို ဘုန်းကြီး မေတ္တ သုတ်ရေးပေးမယ်။ တစ်နေ့ကို ခုနစ် ခေါက်ရွတ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ့်ရဲ့အသက် နဲ့ သက်စေ့ကို ရက်ပေါင်းရွတ်ပါ”

“တပည့်တော် ရွတ်ပါ့မယ်ဘုရား”

“တပည့်တော်တို့လည်း ရွတ်ပါ့ မယ်ဘုရား”

“အိမ်း ... ကောင်းပြီ။ မေတ္တ သုတ်မှာ ဒေပါနတ်များ ချစ်ခင်ပွား၍ ဆိုးရွားအိပ်မက် မမြင်မက်ဘဲ အိပ် စက်နိုးထ၊ ချမ်းသာရလျက်၊ ရန်စရန် ငြောင့်၊ မြန်ပျောက်လိုက ရွတ်ကြ အဟုတ် ခုနစ်အုပ်တည်း”

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓု”

ဆရာတော်ဦးဓမ္မဝံသ၏ စကား အဆုံးတွင် အားလုံးလူအပေါင်းတို့မှ သာဓုခေါ်သံကြောင့် ကိုချမ်းအေး တို့၏ သားအငယ်ကောင်လည်း အိပ် ရာကနေ လန်းဆန်းစွာ နိုးလာလေ သည်။

မြမြလှိုင်

အနန္တသိဒ္ဓိစွမ်းအားပြဒါးရှင် အဆောင်စာတ်လုံး ဘော် + ဘင် + ပြဒါးသွတ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဓာတ်ပေါင်း ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လာဘ်လာဘ ပေါ်ကြွယ်လှပြီး လူတိုင်းလို အပ်သော ဝိယ-လာဘ-နေ-ပညာ စသည်တို့ အတွက် သေချာစိမ့်၍ ကောင်းသောအချိန်၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြုံကြိုက်ချိန်၊ သပထကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်ပေါင်း စည်း သိဒ္ဓိဦးအောင် အဆောင်ပြဒါးရှင်ဓာတ် လုံးကို ပါရမီဓာတ်ခံရသူများထံ သတင်း ကောင်း ပါးလိုက်ပါသည်။

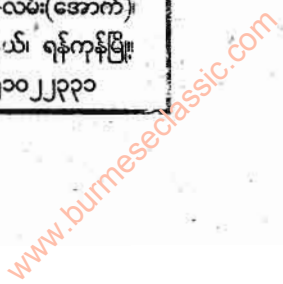
အဆိုပါ ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို ဆောင် ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျိုးထူးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။
- ၂။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကျွန်ုပ်တို့လက္ခဏာ ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိယ+နေ၊ လာဘာ၊ ပညာရေး စသည် တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ အတိုက်အခိုက် ရုန်း နှုတ်၊ သိုက် စသော နှောင့်ယှက်မှုကို ကာကွယ် နိုင်ခြင်း။
- ၅။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေလမ်း သွားရာတွင် ဆောင်ထား ခြင်းဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ် ကင်း ငြိမ်း လိုရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ စာမေးပွဲဖြေဆို လှတစွာစစ်ဆေး စသော ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်း ကျိုးမင်္ဂလာ အပြုပြန်နှင့် ပြည့်စုံသော အဆိုပါ အဆောင်ပြဒါးရှင်လုံးကို အလို ရှိပါက...

ဧည့်စဉ် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ညနေ ၃:၀၀ နာရီထိ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇)၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၁၁

အသက်ရှည်ဆေး စာတ်စာပေးမယ်

ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ)

ရေနံချောင်းပြို၊ ရွှေတောင်ပါဠိတက္ကသိုလ်တိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဏာန ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဒ္ဒန္တနေတိ ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနဟိတစတုပစ္စယ ရိုးမဆွမ်းလောင်းအသင်းကြီး ထာဝရ တည်တံ့စေရန်အတွက် အသက်နှင့်ခန္ဓာ မပဲ့ကွက်ဘဲ ၁၉၆၄ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ခန့်၌ မြို့ပေါ်ကျေးလက် ရောဝတီမြစ်တစ်ဖက် ကမ်း ကျေးရွာများမကျန် နေ့ညမနား တရားပွဲများကျင်းပလျက် ဆွမ်းဆန်တော် အလှူခံ သံဃာဒါန ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြီး ပြုလုပ်တော်မူလေ၏။

ပထဝီ တေတေ အာပေါ ဝါယော စာတ်ကြီးလေးပါး နှင့် ဖွဲ့စည်းအပ်သော ရုပ်ခန္ဓာသည် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ မေ့သဘောအရ ပျက်ယွင်းလာသည်နှင့် မြန်မာ့ရိုးရာ စာတ်စာ ကုထုံး မှီဝဲလျက် ကျန်းမာရေးအတွက် စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။

မျက်မှောက်ကာလ သက်တော် ၈၀ ကျော်သော်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ကျန်းမာရေးမှာ အထူးကောင်းမွန်လျက် ရုပ် လက္ခဏာ ကြည်လင်သန့်ရှင်း၍ သွက်လက်တက်ကြွသော အသွင်ဆောင်လျက်ရှိ၏။

ပြည်ပသာသနာပြု အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ သီတင်းသုံးတော် မူလျက်ရှိသည့် ဆရာတော်ကြီးသည် ကျန်းမာရေးအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲအပ်သော စာတ်စာအား မပျက်မကွက် စားသုံးလျက်ရှိနေ ကြောင်း သိရ၏။

အသက်ဉာဏ်စောင့်၊ ဥစ္စာကံစောင့် စကားနှင့်အညီ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ရောက်စဲအသက်အတွင်း ရှောင်ရန် ဆောင်ရန် စာတ်စာအား စားသုံးခြင်းဖြင့် "အာရောဂျံ ပရမံ လာဘံ" ကျန်းမာသက်ရှည် ကောင်းကျိုးအထွေထွေနှင့် ပြည့်ဝ ကြမည်ဖြစ်၏။

ရောက်စဲအသက်တည်၍ ခုနစ်နှင့်စား အကြွင်းအတိုင်း စားသုံးရန် မသင့်သော အစားအစာနှင့် မှီဝဲရမည့် အစားအစာ များ ဆင်ခြင်နိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

(၁) အကြွင်း ။ ပဲအမျိုးမျိုး၊ နွားနို့၊ အုန်းသီး၊ ဝက်

သားနို့ချက် စားသုံးနိုင်၏။ ရေ၌ဖြစ်သော အစာဟူသမျှ ရှောင် ကြဉ်ရမည်။

(၂) အကြွင်း ။ သံပရာရည်၊ ချိုချဉ်ရသာ၊ ပေါက် ပေါက်မုန့်ဆန်း စားသုံးနိုင်၏။ နွားနို့၊ ဖုတ်ကင်ကြော်လှော်၊ ညှော်နံ့သင်းသော အစာများ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

(၃) အကြွင်း ။ ထန်းရည်၊ ဖုတ်ကင်ကြော်လှော် ညှော်နံ့ကင်းသော အစာနှင့် ငါး၊ ဝက်သား စားနိုင်၏။ ဖန်ချဉ် အခါး အရသာရှိသော အစားအစာ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

(၄) အကြွင်း ။ မန်ကျည်းဖျော်ရည်၊ ဖန်ချဉ်အခါး စားသုံးသင့်၏။ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ဖုတ်ကင်ကြော်လှော် ညှော်နံ့သင်း သော အစားအစာများ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

(၅) အကြွင်း ။ မန်ကျည်းသီးစိမ်းနှစ်ကျပ်သား၊ ဆားတစ်မတ်ပြတ် ရည်သောက်ခြင်း၊ ရှောက်၊ ထန်းလျက်၊ ခြေလေးချောင်း အသားအချဉ်အစပ် စားသုံးသင့်၏။ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ဖုတ်ကင်ကြော်လှော် ညှော်နံ့သင်းသောအစာ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

(၆) အကြွင်း ။ ထန်းလျက်တစ်ကျပ်၊ ဆီးသီးငါးဆ ပြတ်ရည်သောက်ခြင်း၊ အခြေလေးချောင်းအသားနှင့် ချဉ်ဖန်ခါး အရသာရှိသော အစာရှောင်ကြဉ်ရမည်။

(၇) အကြွင်း ။ ကင်ပွန်းရွက်၊ သံပရာရည်၊ လက် သုပ်အချဉ် အစရှိသော အာဟာရရှိဝံ့သင့်၏။

သကာတင်လဲ၊ ပျားရည်၊ ဆေးထန်းလျက် ရှောင်ကြဉ် ရမည်။

သစ္စံဟဝေသာဓုတရံ ရသာနံ

ကျော်သိမ်းမောင်(လက္ခဏာ)

၀၉-၂၅၀၅၀၉၄၃၃

ကျမ်းကိုး

နာနာနယ ဝိစိတြာ လင်္ကာရကျမ်း။

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာဦးအောင်မိုးတော်(အထက်တန်း နက္ခတ္တဗေဒ၊ လက္ခဏာပညာရှင်)အား ၁၉၇၃-ခုနှစ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဘဝရှေ့ရေးများကို မေးမြန်းခဲ့ရာ ကျွန်တော်အား ၁၉၇၄ ခု၊ ဩဂုတ်လအတွင်း မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်အေဝ တိုင်းပြည်သို့ ပညာတော်သင်ခရီး သွားရောက်ရမည်ဟု ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါတွင် ဆရာ၏ ဟောကြားချက်များအတိုင်း တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ (၁၅-၇-၁၉၇၄)နေ့တွင် ပညာတော်သင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ရပါသဖြင့် တိကျမှန်ကန်စွာ ဟောကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို အံ့ဩနိုးကျူး ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
B.E (Mech.)
ဝက်ပစ္စည်းစက်ရုံ အမှတ်(၁)

၂၁ ၇၇၃ ဆရာဦးအောင်မိုးတော်

(EX. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT

သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

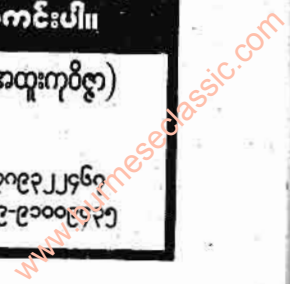
- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ၊ မစပ်၊ မနာ၊ မကျင်၊ မလှီးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။(နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် စားဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဟန်(လိပ်ခေါင်းအထူးကုဝိဇ္ဇာ)

ရန်ကုန်ဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၀)၊ (၅)လွှာ၊ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၉၊ ၀၉-၂၅၀၃၁၃၄၂၇၊ ၀၉-၇၀၉၃၂၂၄၆၇၊ ၁၃-၁၄လမ်းကြား၊ ၈၀-၈၁လမ်းကြား၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ မန္တလေး၊ ဖုန်း-၀၂-၇၅၂၇၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂၅၊ ၀၉-၉၁၀၀၉၃၃၇

ထူးဆန်းသော လိင်ဝင်ရောဂါ နှင့် လင်းနေဆေး

နီငြိမ်း(အညာတက္ကသိုလ်)

“ဆနုဂုတိ နာဒိန်တိ”ဆိုသည်အတိုင်း လူ့ဘဝတွင် ငြိမ် ပါး ရောဂါဝေဒနာတွေက များလွန်းလှသည်။ ယခု ထူးခြားဆန်းကြယ်သော လိင်ဝင်ရောဂါအကြောင်း တင်ပြပါမည်။ လိင်ဝင်ရောဂါကို တိုနာဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။ လိင်ဝင်ရောဂါဖြစ်လာလျှင် အနောက်တိုင်းဆေးနည်းဖြင့် ကု၍ မရနိုင်ပါ။ မြန်မာဗိန္ဒောဆေးနည်းဖြင့် ကုမှသာ ရနိုင်သည်။ အချိန်မီကုလျှင် ရောဂါပျောက်နိုင်သော်လည်း အချိန်မီ လိုက်လျှင် အသက်အန္တရာယ် ကြုံရတတ်သည်။

လိင်ဝင်ရောဂါ၏ ပထမလက္ခဏာမှာ ဦးစွာ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ်ဖြစ်ပြီး ဗိုက်အနည်းငယ်အောင့်သည်။ ဝမ်းဗိုက်တစ်ခုလုံး အထူးသဖြင့် အစာဟောင်းအိမ်တွင် စခြင်းများ ခဲနေတတ်သည်။ ဒုတိယလက္ခဏာမှာ မျက်ဖြူလန်၍ တက်သွားမည်။ ခြေဖျားလက်ဖျားများအေး၍ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးများ ထွက်ကာ လိင်အင်္ဂါ အတွင်းသို့ တိုဝင်သွားမည်။

အချို့လူနာတို့ကား ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များထွက်ပြီး အော့အန်တတ်သည်။ ဝက်ရူးပြန်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ နှလုံးခုန်နှုန်း ရုတ်ခြည်း ကျဆင်းတတ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် လိင်အင်္ဂါကို ခေတ္တခွဲထိန်းကာ အမြန်ဆေးကုရန်လိုသည်။ လိင်ဝင်သွားရသည့်သဘောကို ဆင်ခြင်သော် အတွင်းအဓမ္မတ္တရီ ဥဏှတောဇောကို အပြင်ရှိ ဗဟိဒ္ဓိ ပထဝီဓာတ်က ဖိညှပ်လိုက်သော ကြောင့် တောဇောချုပ်ပြီး ဝါယောလည်း မလှုပ်နိုင်ဘဲ လိင်ဝင်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကုသနည်းမှာ ထုံး နှစ်နှစ်၊ လင်းနေတို့ကို ဆတူစပ်ကာ ဒူးဆစ်မှ ခြေဖမိုးထိ လိမ်းပေးပါ။ အခြားနေရာများ ဆေးမလိမ်းရပါ။ တင်း၍တောင့်နေသည့် ဝမ်းဗိုက်ကို ကြောင်ပန်းရွက်နှင့် လင်းနေ ဆတူကြိတ်ကာ သုတ်လိမ်းပေးပါ။ လင်းနေမှုန်နှင့် သိန္ဓော ဆတူစပ်၍ လူနာကို ရေခဲခန်းဖြင့် တိုက်ပါ။ (မကြာသောကာလမှာ အစာများ အော့အန်ထွက်

လာလိမ့်မည်) ထိုအချိန်တွင် ဝမ်းချူးပေးရမည်။

ထို့နောက် သစ်ကြမ်းပိုး၊ လင်းနေ၊ မြက်မှန်ညှင်း၊ နွားမြက်ရင်း၊ ပရုပ်၊ ဖုဗ္ဗသီမ်တစ်ကျပ်သားစီကို ပန်းဥနှစ်ကျပ် သားနှင့် ရောစပ်၍ အမှုန့်ပြုကာ တစ်နာရီတစ်ကြိမ် ရေခွေး နှင့်တိုက်။ (တစ်ကြိမ်တိုက်လျှင် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွန်းသာ တိုက်) အော့အန်ခြင်းများရပ်ကာ လေလည်လာမည်။ ဝါယော ဓာတ်လှုပ်ရှားလာမည်။ ထိုအခါ လိင်အင်္ဂါ ပြန်ထွက်လာ လိမ့်မည်။

လိင်ဝင်ရောဂါအတွက် အသုံးဝင်သော "လင်းနေ" အကြောင်း တင်ပြပါဦးမည်။ လင်းနေမှာ ဆေးဖက်ဝင် ဥတစ် မျိုးဖြစ်သည်။ အနံ့မွှေးကြိုင်၍ စူးရှရှိသည်။ ခါးသည်၊ စပ် သည်။ ပူသောအာနိသင်ရှိ၍ ဝမ်းမီးကို အားပေးသည်။ လေ ထိုး၊ လေနှာ၊ အတက်နှာ၊ ဝက်ရှူးပြန်နှာတို့ကို ကယ်နိုင်သည်။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ကို သန့်ရှင်းစေကာ လေသလိပ်ကို နိုင် နင်းကြောင်း ရှေးရေးဆေးကျမ်းများတွင် ဖတ်ရပါသည်။

လင်းနေကို (Sweet Flag) ဟုလည်းကောင်း၊ (Aeorus ealamus Lim) ဟုလည်းကောင်း၊ ရက္ခဗေဒ ကျမ်းများတွင် ဖော်ပြထားသည်။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ဖြင့် ပြည့်စုံပြီး Aeorin ဓာတ်ပါသည်ဟု ဆိုသည်။ မြန်မာတို့ ကမူ လင်းနေ၊ သို့မဟုတ် လင်းလေဟု ခေါ်ကြသည်။

လင်းနေ၏ ထူးခြားချက်ကား ပျိုအန်ခြင်း၊ အော်ဂလီ ဆန်ခြင်းများကို နိုင်သည်။ ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းရောင်၊ ဝမ်းကိုက် ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေပြီး ဝမ်းသက်စေတတ်၏။ ကလေးသူငယ်များတွင် လေနှာအမျိုးမျိုးဖြစ်လျှင် လင်းနေ ဥကို သွေး၍ ထမင်းပူပူနှင့်ရောက ခွန့်ပေးပါ။ အညော်မိ အနာဝင်လျှင် လင်းနေဥကိုသွေး၍တိုက် ရောဂါပျောက် လိမ့်မည်။

အိန္ဒိယဆေးကျမ်းများတွင် လင်းနေကို ချွဲအန်ဆေး၊ ချွဲယိုင်ဆေး၊ မီးယပ်မှန်ဆေး၊ ကာမရုဏ်အားတိုးဆေး၊ ဝမ်း သက်ဆေး၊ (မမေပါဆီးဆေး)အဖြစ် သုံးစွဲနိုင်သည်ဟု ရေး သားထားသည်။ ကလေးများ ဝမ်းသွား၊ ဝမ်းကိုက်၊ လည် ချောင်းနှာ၊ ရင်ဘတ်နာဖြစ်လျှင် လင်းနေကို ရေစိမ်၍ တိုက် နိုင်သည်။ အန်ဆေးအဖြစ် သုံးလိုက နှစ်ပဲသားမှ သုံးပဲသား အထိ ချင့်ချိန်၍ပေး။ ပန်းနာရောဂါအတွက် တစ်ကြိမ်လျှင်

ပဲဝက်ခန့်မျှ နှစ်နာရီ သုံးနာရီတစ်ကြိမ်ပေးလျှင် ရောဂါသက် သာသွားမည်။ နေ့စဉ် ပဲဝက်ခန့်စားသုံးသွားပါက ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းရောင်၊ လေနှာ၊ ဝမ်းကိုက်နှာ၊ ခဲတွင်းပျက်နှာ၊ လည် ချောင်းနှာ၊ ချောင်းဆိုးနာများ ကင်းစင်နိုင်သည်။

လင်းနေကား ဤမျှမက အသုံးဝင်ပါသေးသည်။ ခွန် အားတိုးပွားစေခြင်း၊ တက်ဖျား၊ ကျဖျား၊ တုန်ဖျား၊ ကလေး ပျက်၍ သွေးလွန်ခြင်းကိုပါ ကုသနိုင်သည်။ တန်ဖိုးရှိသည်မှာ ကျောက်တည်ရောဂါအမျိုးမျိုး (quill stone) ကို ကောင်းစွာ ကုသနိုင်သည်။ အသည်း၊ ကျောက်ကပ်၊ ဆီးအိမ်တို့တွင် ကျောက်တည်လျှင် လင်းနေကို ရေစိမ်ကာ ၎င်းပြုတ်ရည် ကို ဆေးအဖြစ် တိုက်ကျွေးပါ။

စိမ်ရေကို တစ်နေ့လျှင် ငွန်းကြီးနှစ်ခွန်းခန့် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ချင့်၍တိုက်။ ပြုတ်ရည်ဖော်စပ်နည်းကား နံနံစေ နှစ်ပဲ၊ ငရုတ်ကောင်းတစ်ပဲ၊ လင်းနေဥ သုံးကျပ်သားကို ရေနစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားဖြင့်ပြုတ်။ နှစ်ဆယ့်သားခန့်ကျန်လျှင် အအေးခံ၍တိုက်။ တစ်ခါတိုက်လျှင် ငွန်းကြီးတစ်ခွန်းစာ သုံး ကြိမ်တိုက်ပါ။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးများ မီးဖွားခက်နေလျှင် ထိုပြုတ်ရည်တွေ ကိုကုမံနှင့် မြင်းနို့အနည်းငယ်ထည့်ကာ တိုက်ကျွေးပါက လျင်မြန်စွာ မီးဖွားနိုင်သည်။ လင်းနေပြုတ် ရည်ဖြင့် မီးနေသည်၏ ခါးအောက်ပိုင်းကို အကြိမ်ကြိမ် လောင်းပေးပါလေ။ သံချဆေးအဖြစ် သုံးလိုလျှင် အမြစ် တစ်ပဲသားမှ လေးပဲသားအထိ သင့်သလိုကျွေးပါ။

အဆစ်ရောဂါအတွက်လည်း လင်းနေကို သုံးနိုင်ပါ သည်။ လေငန်ဖြစ်လျှင် လင်းနေမြစ်ကိုကြိတ်၍ အုံပေးပါ။ လိမ်းပေးပါ။ လင်းနေအမြစ်မှုန့်သည် အနာပဟောင်းများ၊ ယဉ်း နှာ၊ ရောင်နှာ၊ ငန်းမန်းအနာများအတွက် ကောင်းသည်။ အနာပေါ်တွင် အမှုန့်ပြု၍ ဖြူးပေးလျှင် ပျောက်ကင်းနိုင် ကြောင်း လင်းနေ၏ အသုံးဝင်ပုံများကို သုတေသနပြု တင်ပြ ရပါသည်။ စာဖတ်ပရိသတ်များ အနာရောဂါဘေး ကင်းဝေး နိုင်ပါစေ။

နီငြိမ်း(အညာတက္ကသိုလ်)

ဆရာကြီး အရယ် ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်ပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း)ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်း အမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြို့၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီး များ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက် သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈

နံနက်(၈း၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂း၃၀) နာရီ။

အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၉၇၂၆၃၂၂၇၂
ညနေ (၄း၀၀)နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ပိဇ္ဇာမိရ်ဆေးတိုက် (လိုင်စင်အမှတ်အမှတ် ၁/၂၀၁၅-တဆထလ/၂၇၄၆)

- အမျိုးသားများ ဆန္ဒအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက်ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ ရာနှုန်းပြည့် ဖစွမ်း ဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အကြောအားတိုး စွမ်းရည်ဖြင့် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါပြီ။ (TMR 011176,77) (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝဖုသီးထွက်၊ စအိုတစ်ဆို့ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ သင်္ဃန်းရည်ထွက်ခြင်း၊ အကြိတ်အဖု ဂရင်ဂျီနာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို အောင်ပိဇ္ဇာမိရ်လိပ်ခေါင်းနှင့် စအိုရောဂါ ပျောက်ဆေးများဖြင့် ပျောက်နိုင်ပြီ။ (1208Y 7942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ အရေပြားရောဂါများ၊ ကာလသားရောဂါဆေးများလည်း ရပါပြီ။
- ဆေးတိုက်အမှတ် ၈၆၊ ၉၄လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ဖုန်း-(09-5016372) 09-796136095, 09-5033839, 09-786252440, 09-778084724
- ပင်မဖြန့်ချိရေး
 - ကိုင်းမြင့်-မဘောဘီ (01-226382)၊ ဒေါင်း (မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်) (01-394313)၊ မေတ္တာမွန် (လမ်းမတော်)၊ ဆေးရာတ (ရွှေဘုံသာ-လယ်)၊ အာရောဂျုံ (သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ (056-21678 သန်လျင်)၊ ဦးတင်ငွေ (053-26261၊ ပြည်)၊ မန္တလေး-အောင်ရတနာ (02-35061)၊ ကောင်းသန့် (02-30365)၊ အောင်သုခ (ဈေးချို 09795547955)၊ ပျဉ်းမနား ပွဲကတော် (067-22658)၊ ကေရီ (067-21286)၊ မကွေး ကိုတူးတူး (09-401556740)၊ သခင် (09-450542802 ဘူးသီးတောင်)၊ အေးရတနာ (09-5350403 တောင်ငူ)၊ Standard တောင်ကြီး (မြို့မဈေး)၊ အေးမေတ္တာ (မိတ္ထီလာ)

❖ ဆေးခန်းခွဲ (လုံးဝ) မရှိပါ။ ❖

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

လေဖြတ်၍ စကားမသွက်သော်

ဆေးနည်း -

သပွတ်ခါးသီးအစို အလုံး ၃၀ ကို ဖင်ပိုင်းအညှာ ခြေ၍ သင့်တော်ရာနေရာတွင် စုပုံထားပြီး ခြေဖြင့်နှင်းပါ။ နှင်းနိုင်သမျှ အမြှုပ်ထသည်အထိ နှင်းပါ။ သပွတ်ခါးသီး၏ အရသာ ပါးစပ်တွင် ခါးလာပါမည်။ ထိုအခါ စကားပီလာ ပါမည်။ အကြောအညောင်း ဝေဒနာများပါ ပျောက်ပါသည်။

သွက်ချာပါဒရောဂါ

ဆေးနည်း -

ရှောက်သီး အလုံးကြီးကြီး အကွင်းလိုက်လိုပီ ပုလင်း ကြီးကြီးမှာထည့်။ ဓာတ်ဆီမြှုပ်အောင်ထပ်ထည့်ပါ။ အရည် ပျော်လာရင် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် လိမ်းပေးပါ။

လေငန်းကြောင့်ရွဲစောင်းလျှင်

ဆေးနည်း -

ပျဉ်းမဖြူအခေါက် ရှိန်းခိုနဲ့သွေး စလောင်းဖုံးတစ်ချပ် မှာ ခပ်ထူထူထုတ် စီးခဲမှာပြ ဆွေးအငွေထွက်လာသည့်အခါ အငွေနှံ ရွဲနေတဲ့ နေရာကို ပုံမှန်အနေအထားဖြစ်အောင် ရွှေ့ယူပြုပြင်ပေးပါ။

ကာလဝမ်းရောဂါအမျိုးမျိုး

ဆေးနည်း -

- (၁) ကြောက်မန်းရွက် - ၅ ကျပ်သား

- (၂) ကွမ်းရွက် - ၅ ကျပ်သား

- (၃) ရှားစေး - ၁ ကျပ်သား

ပြုလုပ်ပုံ

အထက်ပါ ဆေးသုံးမျိုးကို ရေ ၅၀ ကျပ်သားနှင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို၍တိုက်ပါ။

အသမာကုထုံး

သပွတ်ကြီးမြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် အသမာပေါ် ကျွေး၍လိမ်းပေးပါ။ တိုင်းရင်းဆေး အမှတ်(၁၆) ရေငွေနှင့် တစ်နေ့ သုံးကြိမ်တိုက်ပါ။

ကင်ဆာရောဂါနှင့် တပင်တိုင်မြေနန်းအသုံးပြုပုံ

အရွက်ပင်စည်၊ ဥ(အမြစ်) သုံးမျိုးစလုံးသုံးနိုင်သည်။ တပင်တိုင်မြေနန်း (အဖြူ၊ အနီ၊ အနက်) သုံးမျိုးရှိသည်။ တပင်တိုင်မြေနန်း အနီနှင့်အနက်က ပိုစွမ်းသည်။

၁။ ကင်ဆာအပူ၊ အကျိတ်များကို တပင်တိုင်မြေနန်း ဥဖြင့် သွေးလိမ်းပါ။ အမှန်ကျိတ်၍ ပျားရည်စစ်စစ်များနှင့် လုံး၍လည်းကောင်း ၎င်းအတိုင်း နှစ်ပဲသားခန့် တစ်နေ့ သုံး ကြိမ်သောက်ပေးပါ။

- (၁) သွားဖုံးကင်ဆာ

- (၂) လျှာကင်ဆာ

- (၃) လည်ချောင်းကင်ဆာ

- (၄) အစာအိမ်ကင်ဆာ

- (၅) ဆီးကျိတ်ကင်ဆာ

- (၆) အရိုးကင်ဆာ

(၇) အသည်းကင်ဆာ

(ဂ) အဆုတ်ကင်ဆာတို့ကို သွေးလိမ်းသောက်ခြင်း အားဖြင့် ပျောက်ကင်းပေးနိုင်ပါသည်။

အစာအိမ်ကင်ဆာ

တပင်တိုင်မြွန်းအမြစ်၉ ငါးကျပ်သားခန့် အမှုန်ပြု၍ ပျားရည်နှင့်လုံး တစ်နေ့တစ်လုံးစားပါ။

အနာမြန်မြန်ကျက်ရန်

အရွက်ကို အနာပေါ်တင်၍ ကပ်ပေးပါ။

အစာအိမ်အတွင်း အလုံးအကျိတ်၊

သားအိမ်အလုံးအကျိတ်

တပင်တိုင်မြွန်း အမြစ်၉ငါးကျပ်သား အမှုန်ပြု ရှားစောင်းလက်ပက် ၂၅ ကျပ်သား၊ ထန်းလျက် ၁၀ ကျပ် သား၊ ရေ ၂၅ ကျပ်သားထည့်၍ ပျစ်အောင်ကျို လက်ဖက် ရည်ခွန်းကြီးတစ်ခွန်း တစ်နေ့တစ်ကြိမ် သောက်ပါ။ တစ်လ သောက်ပါ။

အသက်ရှည်အားတိုးဆေး

တပင်တိုင်မြွန်း အမှုန် ၁၀ ကျပ်သား၊ ပျားရည် ၁၀ ကျပ်သား၊ ထောပတ် ၅ ကျပ်သားရော၍ တစ်နေ့ လက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းသောက်ပါ။

သွေးမသန်ခြင်း အမျိုးသမီးများမီးယပ်ရောဂါအမျိုးမျိုး

တပင်တိုင်မြွန်း အမှုန် ၅ ကျပ်သား၊ ထန်းလျက် ၁၀ ကျပ်သား၊ မန်ကျည်းသီးမှည့်အနစ် ၅ ကျပ်သား ရော ကျိုပြီး တစ်နေ့ လက်ဖက်ရည်ခွန်းသေး တစ်ခွန်းသောက်ပါ။

ဝက်ခြံ မီးလောင်နာ၊ အဆီကျိတ်၊ ရိုးရိုးအဖုအကျိတ်၊ အတွင်းအပြင်လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ ရင်သားအကျိတ်၊ လည် ပင်းအကျိတ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အနံ့အပြားတွင် ပေါက်တတ်သော အကျိတ်၊ အဖု၊ အနာစို၊

အနာဆေး မြဲနေသောအနာ

တပင်တိုင်မြွန်းအမြစ်၉ ရေစင်စင်ဆေး၍ ဆန်ဆေး ရည်ဖြင့် သွေးလိမ်းအုံပေးပါ။

မိန်းမကိုယ်ရှိ ကူးစက်ရောဂါအဖုအပိတ်

တပင်တိုင်မြွန်းအမြစ်၉ သွေးလိမ်းပါ။

အရိုးကျိုးအက် အရည်ပြားကွဲ

တပင်တိုင်မြွန်းအရွက် ထောင်းထု၍ ကြက်ဥအကာ ဖြင့် ရောနယ် လိမ်းကျံပေးပါ။

ဘီပိုး၊ စိပိုး၊ အသည်း၊ အစိစွမ်း၊ သားအိမ်၊

ရင်သားကင်ဆာနှင့် သရဖူလိပ်

၁။ အရွက်နှင့် ကျန်းမာရေး

ဘီပိုး၊ စိပိုး၊ ကင်ဆာအမျိုးမျိုး အရွက်ကို အရည် ညှစ်သောက်ပါ။ သုပ်စားပါ။

၂။ လည်ပင်းအကျိတ်ကင်ဆာ

ဣသရမူရွက်သုပ်စား၊ အရည်ညှစ်သောက် အရွက် ကိုထုထောင်း၍ အနာပေါ်အုံပေးပါ။

၃။ အဖျား၊ သွေးတိုး၊ ငှက်ဖျား

အရွက်ကိုကြိတ်၍ ဦးခေါင်းနှင့် နားထင်လိမ်းပေးပါ။ အရွက်ကို ပြုတ်ရည်တိုက်ကျွေးပါ။ ဖောရောင်လျှင် အရည် လိမ်းပေးပါ။

၄။ မြွေ၊ ကင်းခြီးကောက်၊ အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါ

အကိုက်ခံရပါက

ဣသရမူလီအရွက် ကြိတ်ချေထုထောင်းကာ အကိုက်ခံရသောနေရာ အုံပေးပါ။ အရွက် နစ်ရွက်၊ ငရုတ် ကောင်း ရှစ်စေ့ ရော၍ အမှုန်ကြိတ်၊ ၁၅ မိနစ် တစ်ကြိမ် တစ်ခွန်းသောက်ပါ။

ကိုယ်တွင်းကိုယ်ဝရောင်ရမ်း၊ ဝမ်းလျှော၊ ဝမ်းပျက်၊
ဖျား သည်းခြေဖောက်ပြန်
ဣဿရမူလီအရွက်ပြုတ်ရည် တစ်နေ့ သုံးကြိမ်
ထမင်းစားခွန်းတစ်ခွန်း တိုက်ပါ။

နာတာရှည်ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊
ချောင်းခြောက် လေပြွန်ပွ၊ သံကောင်း၊
တုပ်ပြားကောင်း၊ အိုင်းနာ
ဣဿရမူလီအရွက်ခြောက်မှုန့် တစ်ကျပ်သား တစ်
နေ့တစ်ကြိမ် သောက်ပေးပါ။

ဖျား နှလုံး၊ သွေးအားနည်း၊ ဝဲယားနာ၊ ရေဖျဉ်း
ဣဿရမူလီ နှစ်ကျပ်သား တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရေဖြင့်
သောက်ပါ။

အမျိုးသမီးများ မီးဖွားစဉ် သန္ဓေသားအချင်းကျစေရန်၊
မီးယပ်ကွက် ဥတုသွေးမှန်စေရန်
ဣဿရမူလီအရွက်ခြောက်မှုန့်၊ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်
ဆားရော၍ ရေနွေးနှင့်သောက်ပါ။

ရေဖျဉ်း၊ ချောင်းခြောက်
ဣဿရမူလီအရွက်ညှစ်ရည် (သတ္တိရည်) ထမင်း
စားခွန်းတစ်ခွန်း၊ ဆားမီးဖုတ်အနည်းငယ်ရော၍ နံနက်/ည
တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်သောက်ပါ။

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း
ဣဿရမူလီအရွက် တစ်ရွက်၊ ငရုတ်ကောင်းတစ်စေ့
ဝါးစားပါ။

ရင်သားကင်ဆာ အဖုအကျိတ်
ခနဲခေါက် မီးအုံညှစ်၍ သွေးလိမ်း။

နှုတ်ခမ်း၊ မျက်နှာ၊ ပါး၊ အာလေး၊ လျှာလေး
အမြစ်ကို လျှာပေါ်ပွတ်တိုက်၍ လျှာပွတ်ပေးပါ။

အမြစ်သွေးသောက်ပါ။

အဆစ်အမြစ်၊ အကြောအခြင် ရောင်ရမ်းကိုက်ခဲ
အမြစ်မှုန့်၊ ဂျုံပြာနှင့် ဆားရော၍ ရေနွေးနှင့်သောက်
ပါ။ မြွေဟောက်အဆိပ်အမြစ် သွေးလိမ်းပါ။

သွေးဝမ်း၊ အစာမကြေ လေရောဂါဝမ်းကြောတင်း
ဣဿရမူလီအမြစ်မှုန့် နှစ်ဆ၊ ဂျင်းမှုန့် တစ်ဆ ရေ
နှင့်ရော၍ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် သောက်ပါ။

ဣဿရမူလီ၏ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများ
လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ပါက အသည်းနှင့် ကျောက်
ကပ်ပျက်စီးတတ်သည်။ ရေရှည်သုံးစွဲသူများ ရေများများချိုး
၍ နမ်းလှော်စားပေးပါ။ နမ်းပျစ်မှုန့်များစားပေးပါ။

သားအိမ်ကင်ဆာရောဂါကို မခွဲမစိတ်ရဘဲ
ပျောက်စေတဲ့ "ကမ်းဇော်ဆီ" ပေါက်ရောက်ရာဒေသ
တနင်္သာရီဒေသကြီး၊ မြိတ်ခရိုင်နှင့် ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ်
အနီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ပေါက်ရောက်သည်။

ကမ်းဇော်ဆီနှင့် ကျန်းမာရေးအစွမ်း
သားအိမ်ကင်ဆာ၊ မီးယပ်ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ရင်သား
ကင်ဆာ ကမ်းဇော်ဆီကို ပုလင်းထဲထည့်ထားပါက အောက်
ခြေမှာထိုင်နေတဲ့ အနည်အနှစ် (ကမ်းဇော်ဆီ) များကို အပူ
လောင်၊ နားအူ၊ နားအတွင်းအနား၊

အိပ်ရာပူလောင်အရေပြားနီ၊ ပြည်စု၊ ပြည်တည်၊
အနာဟောင်း၊ အနာဆွေး၊ အနာစိမ်း၊ သွေးစုနာ (အိုင်းနာ)
အကျိတ်အဖုအမျိုးမျိုး အနာပဆုတ် အသားတွင်းသွေးပုပ်၊
ပြည်ပုပ်အနာများ တစ်နေ့သုံးကြိမ် လိမ်းပေးပါ။

အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဆစ်ရောင်နှင့် ကိုယ်
လက်ညောင်းညာခြင်း ကမ်းဇော်ဆီ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် လိမ်းပေး
ပါ။

လေထိုးလေအောင့်၊ ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့် ကမ်းဇော်
ဆီနှင့် ပျားရည် ဆတူရော၍ နံနက်/ည တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်

လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သောက်ပေးပါ။

နုလုံး သည်းခြေအားနည်း နာတာရှည်အဆုတ်ရောဂါ အဆုတ်ပြွန်ရောင်ရမ်းခြင်း၊ ပန်းနာရင်ကျပ်၊ အစာမကြေ၊ ပျို့အန်၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ခြင်း၊ ဝမ်းကိုက် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ကမ်းလော်ဆီ ဟင်းစားခွန်းတစ်ခွန်း သောက်ပေးပါ။

ချောင်းဆိုးသွေးပါ နံနက်စောစော ကမ်းလော်ဆီနှင့် ထမင်းပူပူ ရောနယ်ပြီးစားပါ။

ဝမ်းဗိုက်အတွင်းရှိ အူများ အစာအိမ်မှာဖြစ်တတ်သော အနာများ၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဒုလာ၊ စအိုနာ၊ ကမ်းလော်ဆီလိမ်းပေးပါ။ သောက်ပေးပါ။

ထိခိုက်၊ ပွန်းပဲ့၊ ခွဲစိတ်၊ ကုသဒဏ်၊ အပူလောင်၊ အင်ပြင်အသားရည်ခမ်းခြောက်၊ လေဖြတ်၊ ထုံကျဉ်၊ ဣိုက်ခဲ ကမ်းလော်ဆီလိမ်းပေးပါ။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ကလီစာကင်ဆာ ဖျော့ပါအမျိုးမျိုးအတွက်

မုန်လာဥနီအစွမ်း

မုန်လာဥနီကို အရည်ကြိတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အမျိုးနို့ပြုလုပ်စား၍သော်လည်းကောင်း စားသုံးပါက ရင်သားကင်ဆာ၊ အစာအိမ်ကင်ဆာ၊ ဆီးကျိတ်ကင်ဆာ၊ ဆီးအိမ်ကင်ဆာ ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။

မုန်လာဥနီ စားသုံးခြင်းဖြင့် ကြက်မျက်သွန်၊ ရေတိမ်၊ မျက်စိခြောက်၊ မျက်စိသက်ကြီးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးကျခြင်း၊ လေမဖြတ်ခြင်း။

ဆိုကျိုး ။ အများအပြား စားသုံးပါက ကိုယ်ဝန် ပျက်ကျတတ်သည်။

ကင်ဆာဆဲလ်တွေကို သေစေတဲ့ ဒူးရင်းဩဇာရွက်

ဦးနောက်ကင်ဆာ၊ ပန်ကရိယကင်ဆာ၊ ဆီးကျိတ်ကင်ဆာ၊ မရင့်လွန်း၊ မနုလွန်း လတ်ဆတ်သောဒူးရင်းရွက် ၄၀ နေရိပ်မှာ အခြောက်ခံပါ။ နေပူမလှန်းပါနဲ့။ ရေသန့်ကို မတ်ခွက်တစ်ခွက်ကျိပ်ပါ။ ရေဆူတာနဲ့ ဒူးရင်းရွက်ခြောက်ထည့်ပါ။ အအေးခံပါ။ နံနက်/ည သောက်ပါ။

သကြား၊ ဆား လုံးဝ မထည့်ရပါ။ ဒူးရင်းဩဇာသီးစားပါက ဆီးချို၊ အရိုးအဆစ်အပြစ်ရောင်၊ ခါးနာ၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ ခြေဖောက်ကွဲခြင်းတို့ ပျောက်သည်။

**အစာအိမ်နှင့် အဖိုးကင်ဆာများအတွက်
ဆေးကောင်းတစ်လက်**

အစာအိမ်ကင်ဆာဆေးညွှန်း -

သာတာဝန်ခံချိပြားရည်စစ် (လက်ဖက်ရည်ခွန်းတစ်ခွန်း)၊ သစ်ကြပိုးခေါက်မှုန့် (လက်ဖက်ရည်ခွန်းတစ်ခွန်း)၊ ထိုနှစ်မျိုးကိုရောစပ်၍ တစ်နေ့သုံးကြိမ် အစာမစားမီ နာရီဝက်အလို (သို့မဟုတ်) အစာစားပြီးနောက် နာရီဝက်အကြာ တစ်လတ်တိ နေ့စဉ်သောက်သုံးပါ။

ထိုဆေးသောက်ပြီး သောက်ရေအေးတစ်ခွက် သောက်ပါ။ (ရေခဲရေ၊ ရေနွေးမသောက်ရ)

အူမကြီးကင်ဆာ မဖြစ်အောင် ကာကွယ်ပေးမည့် စပါးလင်

စပါးလင်ပင်သတ္တုရည် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် အဆုတ်ကင်ဆာ၊ အသည်းကင်ဆာ၊ အရေပြားကင်ဆာ၊ ကင်ဆာအကြိတ်များ ပျောက်သည်။

သွေးအားနည်းရောဂါ၊ အအေးမိ၊ နှာစေး၊ တုပ်ကွေး၊ အသည်း၊ ကျောက်ကပ်၊ ဆီးအိမ်၊ ပန်ကရိယ၊ အကြောဆွဲ၊ ကြွက်တက်၊ ဒုလာရောဂါ၊ အစာမကြေ၊ အစာအိမ်လေထိုး၊ သွေးခုန်နှုန်းကျ၊ အဖျားကျ၊ အစာအိမ်လမ်းကြောင်း၊ ဝမ်းချုပ်သွား၊ အူပွ၊ ပျို့အန်၊ လေနာ၊ အာရုံကြော၊ ဂေါက်။

အဖျား

ချင်းနှင့်သကြား ရောစပ်သောက်၊ ဝမ်းပျက် ဝမ်းလျှော့ စပါးလင်အမြီးနှင့် ခေါင်းဖြတ်၍ စပါးရွက်တစ်ဆ ရေသုံးဆ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုသောက်။

ဆီးရောဂါ

စပါးလင်သတ္တုရည်(ညှစ်ရေ) တစ်နေ့သုံးကြိမ် သုံးရက်ဆက်တိုက် သောက်ပါ။

နာစေး ချောင်းဆို:

စပါးလင် ပဉ္စငါးပါးပြတ် ဆားမီးဖုတ်အနည်းငယ် စပ်သောက်ပါ။

လေဖျဉ်း-လေနာ

စပါးလင်ရွက်၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ပုဒိနာ(ပုစိနံ)၊ သကြား ရေပြုတ်သောက်ပါ။

အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ဖြစ်ပေါ်စဉ်

ကိုယ်လက်နာကျင်တောင့်တင်း ဆီးခုံနာကျင် စပါးလင်သတ္တုရည် ငရုတ်ကောင်းအနည်းငယ် ရော စပ်သောက်ပါ။

အကြောတက် ဖောရောင်

စပါးလင်ထောင်းထု အဝတ်နှင့်ထုပ် ကြပ်ထုပ်ထိုးပါ။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ အကြောမျက် စပါးလင်ကြပ်ထုပ်ထိုး၊ စပါးလင်ထုတဲ့ထဲ ထမင်း ထည့် ကြပ်ထုပ်ထိုးပါ။

စပါးလင်သတ္တုရည်

သွေးတိုးကျသည်။ ကိုလက်စထရောကျသည်။ အဆီ ပိုတွေကျသည်။

အပူကြီး

စပါးလင်သတ္တုရည် ရေနွေးနှင့်စပ်တိုက်ပါ။ ဆီးလမ်းကြောင်းကိုက်ခြင်း၊ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဗီပါလာသကြားနှင့် စပါးလင်သတ္တုရည်ကို ရော သောက်ပါ။

မူးနောက်အိပ်မပျော်

စပါးလင်ဆီရူပေးပါ။ ပွေးလဲရောဂါ စပါးလင်ဆီလိမ်းပေးပါ။ သွားဖုံးနာ၊ သွားကိုက်၊ သွားယိုင် ရေနွေးနှင့် စပါးလင်ဆီရောင့်ပါ။ လေဖြတ် လေငန်း ကြွက်တက် နမ်းဆီ၊ အုန်းဆီ၊ စပါးလင်ဆီရော၍ အရေပြားထဲ ဝင်အောင် လိမ်းပေးပါ။

ကလေးသန်ထိုး

မိုက်ကို စပါးလင်ဆီလိမ်း၍ အဝတ်ပတ်ထားပါ။

ဆီးကျိတ်ကင်ဆာနှင့် ပူစိနံ

ပူစိနံ မည်သည့်နည်းဖြင့်စားစား တို့စား၊ သုပ်စား၊ အရည်ညှစ်သောက်၊ ပန်ကရိယကင်ဆာ၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ သွားဖုံးကင်ဆာ၊ လျှာကင်ဆာအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်သည်။

ပူစိနံစားသုံးခြင်းဖြင့် ကာကွယ်သောရောဂါများ

လေချုပ်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ဝမ်းဖော ဝမ်းရောင်၊ ဝမ်းသွား၊ လေထိုးလေအောင့်၊ အစာအဆိပ်သင့်၊ အူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ၊ လည်ချောင်းနာ၊ အသံ ကွဲ၊ အသံပြာ

သတိပြုရန် - ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ၊ နို့တိုက် မိခင်များ မသုံးသင့်ပါ။

အဆုတ်ကင်ဆာဆဲလ်များကို သေစေတဲ့ ပြိုင်စံစူးစော်ရည်

မုန်လာဥနီ (ခေါ်) ခါကြက်ဥ

ပန်းသီးအနီရောင်

သကြားမုန်လာဥ

အထက်ပါ အသီးသုံးမျိုးကို အခွံခွာ၍ ရောကြိတ်ပြီး ဖျော်ရည်လုပ်သောက်ပါ။ အဆုတ်ကင်ဆာဆဲလ်သေစေသည်။ အဆုတ်အားကောင်းသည်။ နှလုံးကာကွယ်သည်။ သွေးတိုးကျ သည်။

ကင်ဆာရောဂါများအတွက် လိမ္မော်သီးအစွမ်း

လိမ္မော်သီးကို တစ်နေ့တစ်လုံး မှန်မှန်စားသင့်သည်။ အရည်ညှစ်၍ သောက်သင့်သည်။ ကင်ဆာအမျိုးမျိုးကို ကာ ကွယ်သည်။ အရိုးအဆစ်ရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ မျက်စိကျန်းမာခြင်း၊ အစာအိမ်ကင်ဆာ၊ အစာအိမ် ရောဂါမဖြစ်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်မဖြစ်ခြင်း၊ ချောင်းဆို၊ ရောဂါဖြစ်ခြင်း။

ကင်ဆာဆဲလ်များ ကြီးထွားလာမှုကို ထိန်းချုပ်ပေးတဲ့ ကန်စွန်းရွက်

ကန်စွန်းရွက်ကိုကြော်စား၊ ချဉ်ဟင်းချက်စား၊ အရည် ညှစ်သောက်ပါ။ ကင်ဆာအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်သည်။ ဆီး ပူ၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးမထွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ မန်ကျည်း ရွက်သုံးမျိုးဆတူကြိတ်၍ ဆန်မှုန့်နှင့် ဖျော်ကာ ဆီးခုံပေါ် တင်အံ့ပေးပါ။

ဆီးကျောက်ကွဲစေရန်

ကန်စွန်းရွက် ၂၅ ကျပ်သား၊ ထန်းလျက် ၁၂ ကျပ်ခွဲသား၊ မန်ကျည်းမှည့် ၃ ကျပ်သား၊ ဆား ၁ ကျပ် သား၊ ရေ တစ်ပိဿာ၊ မြေအိုးအသစ်နှင့်ထည့်ကျိုပါ။ ၁၀ သားကျန်က အအေးခံ၍ ကုန်အောင်သောက်ပါ။

သင်္ဘောရွက်နှင့် ကင်ဆာအစွမ်း

သင်္ဘောရွက်နှင့် ကင်ဆာကုထုံး၊ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ပျောက်ကြောင်း ရေးပြနေရင် ပြီးနိုင်မည်မထင်ပါ။ ဒါကြောင့် လိုရင်းပဲ ရေးပြပါမည်။

ကင်ဆာအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်နိုင်ရန် သင်္ဘောရွက် အရိုးပါ ဆားရည်ထဲမှာ ၁၅ မိနစ်ခန့်စိမ်ပါ။ ကြိတ်စက်ရှိ လျှင် ကြိတ်စက်နှင့်ကြိတ်ပါ။ မရှိပါက ငရုတ်ဆုံသန့်သန့်နှင့် အရည်ညှစ်ယူပါ။ နေ့စဉ်သောက်ပါ။ ကင်ဆာအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်ပါသည်။

ကင်ဆာမဖြစ်ရန် ကာကွယ်ရန်မှာ -

- (၁) အရက်မသောက်ရန်
- (၂) ဟင်းရွက်ဟင်းသီးများ မစားသောက်ခင် ဆား ရည်စိမ်ပြီးမှ အသုံးပြုပါ။ (ပိုးသတ်ဆေးစင်ရန်)
- (၃) ကွမ်းမစားရ
- (၄) ဆေးလိပ်မသောက်ရ
- (၅) ဆေးမဝံ့ရန်
- (၆) ဘီပိုး၊ စီပိုးမရှိအောင် ကာကွယ်ရန်

သင်္ဘောရွက်အရည်ညှစ်သောက်ခြင်း၊ စားခြင်းကြောင့် အောက်ပါရောဂါများလည်း ကာကွယ်ပျောက်ကင်းသိ သည်

- (၁) အစာမကြေရောဂါ
- (၂) ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ
- (၃) ဝက်ခြံမပေါက်ခြင်း
- (၄) သွေးမတိတ်ရောဂါ
- (၅) မီးယပ်နာရောဂါ
- (၆) ဝမ်းမချုပ်ခြင်း
- (၇) တုပ်ကွေးကြီးရောဂါ
- (၈) အရေပြားရောဂါ
- (၉) ခံတွင်းမြိန်ခြင်းရောဂါ
- (၁၀) ကြက်မျက်သင့်ရောဂါ
- (၁၁) ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ

မင်းဂွတ်သီးနှင့် ကင်ဆာရောဂါ

မင်းဂွတ်သီးကြိတ်ရည် သောက်ခြင်းကြောင့် ကင်ဆာ ရောဂါပျောက်ကြောင်း ရေးနေရင် ကျမ်းတစ်အုပ်ဖြစ်မည်။ ခုခေတ်လူတွေက လိုတိုရှင်ကြိုက်သည်။ ပညာမပြတော့ပါ။ လိုရင်းကိုသာ ရေးပါမည်။

ကင်ဆာအမျိုးမျိုးကာကွယ်ရန်

မင်းဂွတ်သီး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဝယ်ပါ။ အညှာ ချွေပါ။ ရေနင့်သန့်အောင်ဆေးပါ။ ၁၅ မိနစ်ခန့် စိမ်ပါ။ ကြိတ်စက်ရှိလျှင် ကြိတ်စက်သန့်အောင်ဆေးပါ။ ကြိတ်ပါ။ အခွံပိုကြိတ်ပါ။ နံနက် ထမင်းစားတစ်ခွန်း၊ ညထမင်းစားတစ် ခွန်းစားပါ။ ရေခဲသေတ္တာထဲ နှစ်ရက်ခန့်ထား၍ ရသည်။ အာနိသင် မပျက်ပါ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

သူ့ဆိုးနေသလော ဒါလေးများ

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

ကျွန်ုပ်သည် မဂ္ဂဇင်း ဆောင်းပါး ရေးသားလာသော အချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ် ထံသို့ ဗေဒင်ဝါသနာရှင်များ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ရေး သားသော ဆောင်းပါးထဲမှ အကြောင်း အရာများကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး မပြု လုပ်လိုကြဘဲ သာမန်အပေါ်ယံကြော သာလျှင် ဖတ်ရှု၍ ထိုအကြောင်းအရာ နှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ ကျွန်ုပ်ထံ တင်ပြလာကြ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က အကြောင်းအရာပါကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သေချာဂဏထွာ စီမံပြုလုပ်ပေးအပ် လိုက်ရ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်ရေး သားခဲ့သော ဆောင်းပါးတွင်ပါဝင်သော အကြောင်းအရာမဟုတ်ဘဲ အချို့လည်း ၎င်းတို့တွေ့ကြုံနေရသည့် ပြဿနာ များကို တင်ပြလာကြ၏။ ထိုတင်ပြလာ သော အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက် သည့် ပညာရပ်များ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်ုပ်တတ်ပြီး သိပြီးနားလည်ပြီး လက်တွေ့လည်း ကျင့်သုံးလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ဖူးသော ပြဿနာများ ကိစ္စ များ မဟုတ်သည်လည်း ရှိ၏။ ထိုအခါ ၎င်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အကျပ် အတည်းတွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် အထက် ဖော်ပြထားသော သားကြောင့်သော်

လည်းကောင်း၊ လင်ယောက်ျားကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ညီအစ်ကို မောင် နှမကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြော မကောင်း၊ ဆိုမကောင်း၊ စိတ်ကြမ်း၊ လူကြမ်းဖြစ်ကာ ရမ်းကားလျက် မိဘ၊ ဇနီး၊ လင်သား၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ အား စိတ်ဆင်းရဲအောင်ပြုလုပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် လိမ္မာရေးခြားရှိရန် စီမံသော အတတ်ပညာများ လိုလာ သည်။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလိပ်စွာ နုံညှပ်သား အစီအမံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီတာရေးချမ်း ငြိမ်းအောင်ဖျန်းအင်း အစီအမံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သရောဒယ ကျမ်းလာ သရာသရေ လောပံ စမဖြင့် ပြုလုပ်စီမံခြင်း အစရှိသော နည်းပညာ တို့ဖြင့် ပြုလုပ်နည်းကို တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ် ၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း လက်တွေ့ပြုလုပ် ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဤအစီအမံသုံးမျိုးဖြင့် မရ ဘဲ အခက်အခဲကြုံနေရသည်များ ရှိခဲ့ ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ် ပညာရပ် အသစ် ရှာဖွေရန်အတွက် မန္တလေး၊ ပုလိပ်မြို့၊ မြောင်းဘောင်ရပ်တွင်ရှိသော သရောဒယ ပညာရှင် ရွှေဘိုဦးဘရုံး၏ တပည့် ဒဿန ဦးထွန်းဌေးထံသို့

ရောက်လာခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် အမျိုး သမီးတစ်ဦး ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဦးထွန်း ဌေး၏ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ရောက်လာလာချင်း သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ရဲရင့်ဆိုးသွမ်း၍ သူ့အား ရိုက်မည်ပုတ် မည် တကဲကဲဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ ထွက်သွား ရန်ကိုလည်း နှင်ချနေ၏။ ဤအကြောင်း ကို တင်ပြကာ ယခုကဲ့သို့ အရက်သေ စာ သောက်၍ ဆိုးသွမ်းနေခြင်း၊ ဆဲဆို တိုင်းထွာ ကြိမ်းမောင်းနေခြင်း၊ ရန်ပြု ခြင်းကို ငြိမ်းအေးရန် ဆောင်ရွက်ပေး ပါရန် တင်ပြလာ၏။ ထိုအခါ ဆရာ ဦးထွန်းဌေးက ရဲယိုရွက်ပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓ ဟူးသား မောင်ရဲရင့် ဒီနေ့မှစ၍ အရက် မသောက်ရ အရက်လုံးဝပြတ်စေ၊ မဆိုး သွမ်းရ၊ မိဘညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဇနီး မယားတို့၏ ပြောစကားကို နားထောင် စေ၊ စိတ်ငြိမ်စေ၊ လိမ္မာရေးခြားရှိစေ စသော စာတို့ကို ရဲယိုရွက်ပေါ်တွင် ပြည့်စုံစွာ ရေးသား၍ ကျောက်ဆင်းတု ဘုရားဖြင့် ဖိထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့၏။ ထိုအစီအမံသည် သရောဒယပညာအရ ဗုဒ္ဓဖြင့် စီရင်ကြောင်း ဆရာဦးထွန်းဌေး ရှင်းပြသဖြင့် သိခဲ့ရ၏။ ထို့နောက် မူလ နံနာမည် အရင်းအဖျားလုံး အက္ခရာနှင့် ထပ်တူကျသောနံကို ယူ၍

လည်းကောင်း၊ နာမည်နှစ်လုံး သုံးလုံး တို့တွင် အရင်းလုံးနှင့် အဖျားလုံးကို နံတူယူ၍လည်းကောင်း၊ ကျောက်ဆင်း တုဘုရားဖြင့် ဖိထားသော အစီအမံ သည် ဆိုသွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြော မရဆိုမရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို စီမံသော နည်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ၏ စာဖတ်ပရိသတ်များထံမှ သားသမီး ကြောင့်၊ လင်၊ သားကြောင့်၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲနေကြသူ များအတွက် အလွယ်တကူ စီမံနိုင် အောင် အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါ သည်။

သန်းမောင်ဆိုသော နာမည်မျိုးကို သဖန်းရွက်၊ ရဲရင့်ဆိုသော နာမည်မျိုးကို ရဲယိုရွက်၊ စိုးလွင်ဆိုသော နာမည်မျိုး ကို လေလ်ရွက် စသည်တို့ကို အထက် တွင် ဖော်ပြထားသည့် မိမိဖြစ်လိုသော ကိစ္စရပ်များကို ပြည့်စုံစွာ ရေးသား၍ ကျောက်ဆင်းတုတွင် ဖိရန်ပင်ဖြစ်၏။ ဤအထက်ပါ နမူနာပြထားသည့်အတိုင်း မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော နာမည်များ ကို မိမိဒေသရှိ အရွက်၊ အခက်များ ကို ရှာကြံ၍ ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်၏။ ထိုအစီ အမံကို ပြုလုပ်သောအခါ အောက်ပါ ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ပါ။

အ၊ က၊ ဆ၊ ဓ၊ ဘ၊ ဝ၊ နာမည် ရင်းလုံးပိုင်ရှင်များအတွက် မြန်မာလ ဆန်း၊ လဆုတ် ၅၊ ၁၀၊ ၁၅ ရက်နေ့ များတွင် နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၀း၃၀ နာရီအတွင်း။

ဣ၊ ခ၊ ဇ၊ ည၊ န၊ မ နာမည် ရင်းလုံးပိုင်ရှင်များအတွက် မြန်မာလ

ဆန်း၊ လဆုတ် ၁၊ ၆၊ ၁၁ ရက်နေ့များ တွင် နံနက် ၆ နာရီမှ ၆း၃၀ နာရီ အတွင်း။

ဥ၊ ဂ၊ င၊ တ၊ ဗ၊ ယ နာမည် ရင်းလုံးပိုင်ရှင်များအတွက် မြန်မာလ ဆန်း၊ လဆုတ် ၂၊ ၇၊ ၁၂ ရက်နေ့များ တွင် နံနက် ၇ နာရီမှ ၇း၃၀ နာရီ အတွင်း။

ဧ၊ ထ၊ ဖ၊ ရ၊ သ နာမည်ရင်းလုံး ပိုင်ရှင်များအတွက် မြန်မာလဆန်း၊ လ ဆုတ် ၃၊ ၈၊ ၁၃ ရက်နေ့များတွင် နံနက် ၈ နာရီမှ ၈း၃၀ နာရီအတွင်း။

ဩ၊ စ၊ ဋ၊ ဒ၊ ဘ၊ လ၊ ဟ နာမည်ရင်းလုံးပိုင်ရှင်များအတွက် မြန်မာ လဆန်း၊ လဆုတ် ၄၊ ၉၊ ၁၄ ရက် နေ့များတွင် နံနက် ၉ နာရီမှ ၉း၃၀ နာရီအတွင်း။

အထက်ဖော်ပြထားသည့် နေ့၊ ရက်၊ နာရီအချိန်များတွင် တိကျစွာ ပြုလုပ်ပါက ငါးရက်ကာလအတွင်း ထူး ခြားသိသာစွာ အကျိုးခံစားခွင့် ရလိမ့် မည်ပင်ဖြစ်၏။ ဤတင်ပြရေးသားသော အစီအမံနှင့် ပတ်သက်၍ မရှင်းလင်းပါ က ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာရောက်၍လည်း ကောင်း၊ ဖုန်း ၀၉ ၄၂၁၀၉၂၀၃၉ သို့ ဆက်သွယ်၍ မေးမြန်းစုံစမ်းဆွေးနွေး နိုင်ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင်အား ရှိခိုးပါ၏
သစ္စာဝါဒီ
ဆရာမြတ်စောလင်း

ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒိမ် ရွှေအလင်းတိုင်

ပဋ္ဌာန်းဆက် အားကောင်း ၍ လူ့ဘုံလောကတွင် ကျင် လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော ပါရမီရှင်များအတွက် အားထား စရာ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒိမ် ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာ ပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင် လည်း ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းကျင့်စဉ် ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်း အင်ဖြင့် စီမံ၍ထားသဖြင့် ပါရမီ ရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝ ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့် မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စီမံ ထားသော ဂန္တီရပစ္စည်းတစ်မျိုး နှင့် တွဲဖက်၍ စီမံထားပါသည်။ အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူ ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူ နိုင်ပါသည်။

— ဆက်သွယ်ရန် —

ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇)၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း- ၀၉-၂၇၁၀၂၂၃၈

ကချင်ဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်ကျော်၏ သမီး
ကချင်ဆေးဆရာမကြီး

ဒေါ်နန်းထူး

မှ

လေမဖြတ်၊ အကြောရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်လိမ်းဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံစာအမှတ် - ၀၁၀၁ Y ၁၀၇၄

လေဖြတ်၊ လေဖြန်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းများ၊ ဧကံကြော
နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြောင်းထပြီးတက်ခြင်း၊ အကြောကပ်၊
အကြောလွဲ၊ အကြောရောင်ရမ်းကာ ကိုက်ခဲခြင်း နှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး

လူကြီးလူငယ်မရွေး အကြောရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ၊ လေဖြတ်ခြင်းမခံရအောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်လိုသူများ ဆရာမနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

အစွမ်းထက်သော ကချင်ရိုးရာနည်းစနစ်အတိုင်း ကုသပေးသည်။

ဆရာမနှင့်တွေ့ချိန်

* မြစန္ဒာဆေးတိုက် * အမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့ ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(နံနက် ၁၂ နာရီ မှ ညနေ ၄ နာရီထိ) “တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းပိတ်သည်”

* နေအိမ်ဆေးခန်း * အမှတ်(၃၁၆)၊ စိမ့်ကိန်း (၁)လမ်း၊ သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့။
(နံနက် ၇ နာရီ မှ ၁၁ နာရီထိ) တဆင့်/ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၈၇၅, ၀၉-၇၉၉၅၉၃၁၉၈,

၀၉-၇၉၉၅၉၃၂၁၆

မြန်မာ့ဆေးခြံတို

ရွှေနေော်မြေ အောင်ထိပ်တင်

“ဆေးခြံတို” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ “အလွယ်တကူ ဖော်စပ်နိုင်သောဆေး” ဟု ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် မြန်မာစာအဖွဲ့မှ ပြုစုထုတ်ဝေသော မြန်မာအဘိဓာန်စာအုပ် ၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

ဆေးခြံတိုနည်းမှာ နိဿယများသည် ရှေးဘိုးဘွား မိဘများမှတစ်ဆင့် သားစဉ်မြေးဆက် ယနေ့ထိ လက်ဆင့် ကမ်း သယ်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ရှေးအခါကပင် မြတ်နိုး ခံမင်စွာ အသုံးပြုခဲ့ကြပါသည်။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အနာ ရောဂါများကို မိမိတို့လက်လှမ်းမီရာ လွယ်လင့်တကူ ရှာဖွေ ရရှိသည့် သစ်ရွက်၊ သစ်သီး၊ သစ်ခေါက်၊ သစ်မြစ်များဖြင့် သုံးစွဲပျောက် ကင်းကြပေသည်။ မိမိအတွက်သာမက ပတ်ဝန်း ကျင်မှ အနာရောဂါ ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားနေရသူများတွေ့လျှင် ကူညီပေးမပေးချင်သော မြန်မာ့စိတ်ထားများဖြင့် ကူညီကုသ ကြသဖြင့် ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြကြောင်းလည်း တွေ့ရပါ သည်။

ဆေးပညာသဘောတရားအရ ဆေးအမည်များပြီး ရှည်လျားသော ဆေးမည်ရှည်များမဟုတ်ဘဲ ဆေးမည်နည်း ပြီး ပြစ်ချင်းပြီဆေးဟု ဆိုရပါမည်။ အနာရောဂါတစ်ခုကို နည်း ပေါင်းများစွာဖြင့် ကုသသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ အရပ်ဒေသ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါက် ရောက်သော သစ်ပင်၊ သစ်သီး၊ သစ်ရွက်၊ သစ်ညှု၊ သစ်ဖု၊ သစ်မြစ်ချင်း မတူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆေးရုံဆေးခန်းနှင့် ဝေးလံသော ကျေးလက်ဒေသများတွင် အရေးပေါ် ရှောင်တစ်ခင် အနာရောဂါများကို ကုသရာ၌ အသုံးပြုသော ဆေးများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အဝေးပြေးလမ်းမကြီး၏ဘေး ရွာမှတက် လာပြီး မိမိသွားလိုသောဒေသသို့ ကားစောင့်စီးရတဲ့ နေရာမှ မုန့်မျိုးစုံ၊ ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်ဆိုင်ကလေး ဖွင့်လှစ်ထားပါ

သည်။ အများနားခိုနေနိုင်ရန်လည်း ကနားဖျင်းလေး ထိုးပြီး ထိုင်စရာခုံလေးများ ချထားပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ရွာမှ လူငယ်နှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ် တစ်စီးဖြင့် ရောက်လာပါသည်။ ဆိုင်ကယ်အနောက်မှစီး သည့် လူငယ်မှာ ခြေထောင့်ထောင့်နှင့် ဆင်းလာပါသည်။ ထိုအခါ ဆိုင်ရှေ့မှထိုင်နေသည့် ဘကြီးပြီးမှ -

“ဟေ့မောင်ကောင်း မင်းခြေထောက် ဘာဖြစ်လို့လဲ ကွ။ ထောင့်ထောင့်နဲ့ ဟု မေးလိုက်ရာ -

“ဆိုင်ကယ်စလစ်ဖြစ်ပြီး လဲသွားတာ အနောက်က အိပ်တေပိုက်နဲ့ ခြေထောက်ထိပြီး အနာဖြစ်သွားလို့ အခု မြို့ဆေးခန်းသွားပြမလို့ ဘကြီးရဲ့” ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။

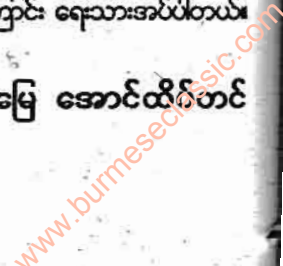
“မြို့ဆေးခန်းကို သွားပြစရာ မလိုပါဘူးကွာ။ မင်း အနာ အခုပျောက်ပါတယ်။ တောကြက်ဥတစ်လုံး အထဲက အနှစ်ကိုယူ ထုံးမီးခြစ်ဆံယမ်းခေါင်းလောက်ထည့် နှုန်းဆီ ကွမ်းသီးတစ်ခြမ်းလောက်ထည့် အားလုံး သမအောင်မွှေပြီး လိမ်းစမ်းပါကွာ။ အမာရွတ်တောင် မထင်ပါဘူး။”

ဟု ပြောရာ မောင်ကောင်းမှ ချက်ချင်း ရွာထဲပြန် လှည့်ပြီး ပစ္စည်းများရှာပြီး လိမ်းပါသည်။

နောက်နှစ်ရက်လောက်ကြာသည့်အခါ မောင်ကောင်း မှ ကျွန်ုပ်တို့ဆိုင်ရှေ့ ရောက်လာရာ “ဟေ့... မောင်ကောင်း မင်းခြေထောက် ပျောက်သွားပြီလား” ဟု ကျွန်ုပ်တို့မှမေးလိုက်ရာ “ဟာ... ကိုကြီးရာ တစ်ရက်လား လူးလိုက်ရတယ် အခု ပျောက်သွားပြီ” ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ယင်းနည်းမှာ ဆီပု၊ ထမင်းရည်ပု၊ မီးပု၊ ရေနွေးပု ဘယ်အပူလောင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် မုချပျောက်ပြီး အနာရွတ် တောင်မထင်တဲ့ ဆေးခြံတိုဖြစ်ကြောင်း ရေးသားအပ်ပါတယ်။

ရွှေနေော်မြေ အောင်ထိပ်တင်

အညွန့်နှစ်မှာ ချေပါ ယတြာ

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

“ဒီနှစ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်ရတာ အဆင်မပြေဘူး ဇော်မောင်ရယ်။ ဘာတွေဖြစ်နေမှန်း မသိ တော့ပါဘူး”

သူငယ်ချင်းကျော်မောင်က ကျွန်တော်နှင့်တွေ့စဉ် ပြောကြားလိုက်သော စကားဖြစ်သည်။ သူ့စကားကို ကြား လိုက်ရသည့် ကျွန်တော်က ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ဒီနှစ် စီးပွားရေးအဆင်မပြေလို့ ပြောပြတာ မင်း က ပြုံးနေတယ်”

“ဟ ... ပြုံးတာပေါ့ဟ။ ငါတို့ ဗေဒင်ပညာမှာ မွှေးနံ့အလိုက် အသက်ကိုရှာပြီး ညွှတ်နှစ်ကို တွက်ပေးရတဲ့ ဇနက္ကဟောကိန်းဆိုတာ ရှိတယ်”

“ဟင် ... ဘယ်လိုတွက်ရတာလဲ ပြောပါဦး”

“ဇနက္ကမင်းသား သင်္ဘောတည်ဆောက်တာက စပြီး ထီးနန်းစံရတဲ့အထိ အစဉ်လိုက်တွက်ရတဲ့ တွက်နည်း

ပဲကွ။ တည်၊ ထွက်၊ ပျက်၊ ကျောက်၊ ထီး၊ နန်း၊ ခံ ဆိုပြီး တွက်ကိန်းဆင်ထားတာကွ။ တည်ဆိုတာက သင်္ဘော တည်ဆောက်တာ၊ ထွက်ဆိုတာက ထွက်တော်မူတာ၊ ပျက်ဆိုတာက သင်္ဘောပျက်တာ၊ ကျောက်ဆိုတာက ဇနက္ကမင်းသားကို မေခလာမင်းသမီးကကယ်ပြီး ကျောက် ဖျာပေါ်ကို တင်ထားတာ၊ ထီးဆိုတာက မျူးမတ်တွေက မင်းလောင်းမို့လို့ ထီးဖြူမိုးတာ၊ နန်းဆိုတာက နန်းတော်ကို သယ်ဆောင်သွားတာ၊ ခံဆိုတာက ဇနက္ကမင်းသား ထီးနန်း စံရတာကို ဆိုလိုတာ။ တွက်ကိန်းကတော့ မိမိမွှေးနံ့ကို (၂)ဂဏန်းစီ တိုးသွားပြီး အစဉ်လိုက်ချသွားရတာ။ ဥပမာ ကွာ ... မင်းက တနင်္လာနေ့သား မွှေးနံ့အရ (၂)၊ အဲဒါကို ၂ ဂဏန်းအစဉ် လိုက်တိုး သွားရင် ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂ ဆိုပြီး ရတာပေါ့။ ဇယားကွက်ချ ရေးရရင် ...

တည်	ထွက်	ပျက်	ကျောက်	ထီး	နန်း	ခံ
	၂	၄	၆	၈	၁၀	၁၂
၁၄	၁၆	၁၈	၂၀	၂၂	၂၄	၂၆
၂၈	၃၀	၃၂	၃၄	၃၆	၃၈	၄၀
၄၄	၄၆	၄၈	၅၀	၅၂	၅၄	၅၆
၅၈	၆၀	၆၂	၆၄	၆၆	၆၈	၇၀
၇၂	၇၄	၇၆	၇၈	၈၀	၈၂	၈၄

အဲဒီတွက်ကိန်းအကြည့်ရင် ၁၄ နှစ်က တည်၊
၁၆ နှစ်က ထွက်၊ ၁၈ နှစ်က ပျက်၊ ၂၀ က ကျောက်၊
၂၂ နှစ်က ထီး၊ ၂၄ နှစ်က နန်း၊ ၂၆ နှစ်က စံ လို့ခေါ်
တယ်။ အဲသလို ဆက်တွက်သွားရတယ်။ ငါတို့က ပျက်ကြ
တဲ့ နှစ်အပိုင်းအခြားတွေကို သိချင်တာဆိုတော့ -

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့ ၁၉၊ ၃၃၊ ၄၇၊ ၆၁၊
၇၅ နှစ်တွေ

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့ ၂၀၊ ၃၄၊ ၄၈၊ ၆၂၊
၇၆ နှစ်တွေ

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့ ၂၁၊ ၃၅၊ ၄၉၊ ၆၃၊ ၇၇
နှစ်တွေ

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့ ၂၂၊ ၃၆၊ ၅၀၊ ၆၄၊
၇၈ နှစ်တွေ

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့ ၂၃၊ ၃၇၊ ၅၁၊
၆၅၊ ၇၉ နှစ်တွေ

သောကြာသားသမီးများအဖို့ ၂၄၊ ၃၈၊ ၅၂၊ ၆၆၊
၈၀ နှစ်တွေ

စနေသားသမီးများအဖို့ ၂၅၊ ၃၉၊ ၅၃၊ ၆၇၊ ၈၁
နှစ်တွေ

ဟာ 'ပျက်' ကျတဲ့နှစ်တွေမို့ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊
ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေ အဆင်မပြေဖြစ်တတ်
ပါတယ်။ သင်္ဘောပျက်ကိန်းဆိုတာမျိုးပေါ့။ အဲဒီအညံ့တွေ
ပြေပျောက်အောင် တနင်္လာသားဖြစ်တဲ့ မင်းအနေနဲ့ အညံ့
နှစ် (ပျက်ကိန်း) နှစ် မရောက်ခင်လပိုင်းကနေပြီး ယတြာ
လုပ်ရမယ်”

“ဘယ်လိုယတြာမျိုးလဲ ဇော်မောင်”

“မင်းနေအိမ်ရှေ့က လမ်းဟာ ပျက်ဆီးယိုယွင်းနေ
ရင် ညီညာအောင် လမ်းခင်းပြုပြင်ရမယ်။ မင်းမိဘအိမ်က
ရေအိမ်ပျက်ဆီးနေရင် ပြုပြင်ပေးရမယ်။ မင်းနေတဲ့အိမ်ရဲ့
အနီးအနား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက ကုဋီတွေကို မင်းရဲ့
မွေးနေ့တိုင်း သွားရောက်ဆေးကြော သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေး
ရမယ်။ အဲဒီ ကုဋီတွေ ပျက်စီးနေရင်လည်း ပြုပြင်ပေးရ
မယ်။ မင်းနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက စေတီပုထိုးက ရုပ်ပွားတော်
တွေ ပျက်ဆီးနေတာမြင်ရင် ပြုပြင်ပေးရမယ်။ ဟုတ်ပြီ
လား”

“ကုသိုလ်ယူရတဲ့ သဘောလား”

“ဟုတ်တာပေါ့ကွ။ နေ့သားအလိုက် ပြုရမယ့်
ယတြာလည်း ရှိသေးတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း”

တနင်္ဂနွေသားသမီးက ပျက်ကိန်းကြုံတဲ့ နှစ်မှာ
မွေးနေ့တိုင်း ညနေဘက်မှာ မသန်စွမ်းတဲ့သူကို ငွေလှူဒါန်း
ရမယ်။

တနင်္လာသားသမီးတွေက မွေးနေ့တိုင်းမှာ ညနေ
တိုင်း လူသွားလမ်းမှာ အုတ်ခဲ ခြောက်ခဲ ခင်းပေးရမယ်။
အင်္ဂါသားသမီးတွေက မွေးနေ့ ညနေတိုင်း ခွေးတွေ
ကို အစာကျွေးရမယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတွေက မွေးနေ့ညနေတိုင်း စိတ်
ရောဂါဝေဒနာသည်ကို ဆေးလှူရမယ်။ မုန့်ကျွေးရမယ်။

ကြာသပတေးသားသမီးတွေက မွေးနေ့ညနေတိုင်း
ယုန်တွေကို အစာကျွေးရမယ်။

သောကြာသားသမီးတွေက မွေးနေ့ညနေတိုင်း
မြင်းတွေကို အစာကျွေးရမယ်။

စနေသားသမီးတွေက မွေးနေ့ညနေတိုင်း ကျောင်း
ဝင်း၊ ဘုရားဝင်းထဲမှာ တံမြက်စည်းလှည်းကျင်းပြီး ကုသိုလ်
ယူရမယ်။

ပျက်ကိန်းကြုံတဲ့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေဟာ အဲဒီ
နှစ်ထဲမှာ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဖြစ်ကြမှာတော့ အမှန်
ပဲ။ အဲဒါကို ကုသိုလ်ယူတဲ့ ယတြာချေပြီး ချေဖျက်ပစ်ရ
မယ်။ မင်းကော ကိုယ်လုပ်ရမယ့်ယတြာ သိပြီမဟုတ်လား။
အသက် ၆၂ နှစ်နဲ့ အသက် ၇၆ နှစ်တွေမှာလည်း ထပ်
ကြုံရဦးမှာပဲ”

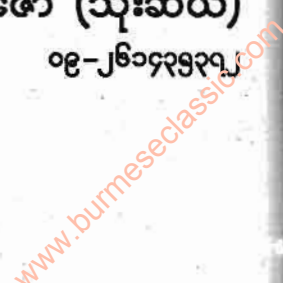
“ယတြာသိနေပြီပဲ”

“အေးပါဗျာ၊ အေးပါ”

ကျော်မောင်သည် ဝမ်းသာအားရနှင့် ကျွန်တော်
အနားမှ ထွက်ခွာသွားပါတော့၏။

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

၀၉-၂၆၁၄၃၅၃၇

ကျန်းမာရေးမကောင်းသူများအတွက်

အစွမ်းထက်၍ ပျောက်ကင်းစေသော

ဗမာ

■ ကျော်ကေတိန်း(နဲ့သ)

တနင်္ဂနွေသား/သမီးတစ်ယောက် မမာမကျန်းဖြစ်သော် ၎င်းနံတူသားဖြစ်သော အုန်းသားကို လူနာအရပ်နှင့် တိုင်း၍ ဖြတ်ပြီးလျှင် မကျန်းမမာသောသူ၏ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးများနှင့်ပတ်၍ အရင်းက ဆန်တစ်ထုပ်၊ အလယ်၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ်၊ အဖျား၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ်ချည်၍ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းများကိုပါ သတ်သတ်ထည့်ပြီး လူမမာနှင့် ထိုယတြာချေသောအသားကို တစ်ညသိပ် အတူထား နံနက်လင်းသော် တနင်္ဂနွေ၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော သောကြာသားသမီးများက ယူ၍ တနင်္ဂနွေသား/သမီး၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော တောင်အရပ်သို့သွား၍ စွန့်ပါက ထိုလူနာသည် မကြာမီ ကျန်းမာလာပေမည်။

တနင်္လာသား/သမီးတစ်ယောက်သည် မမာမကျန်းဖြစ်ခဲ့သော် ၎င်းနံတူသားဖြစ်သော ကုက္ကိုညား(သို့မဟုတ်) ကံ့ကော်သားဖြစ်စေ လူနာအရပ်နှင့်တိုင်း၍ ဖြတ်ပြီးလျှင် မကျန်းမမာသောသူ၏ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးများနှင့်ပတ်၍ အရင်းက ဆန်တစ်ထုပ်၊ အလယ်၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ်၊ အဖျား၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ် ချည်၍ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း

များကိုပါ သတ်သတ်ထည့်ပြီး လူမမာနှင့် ထိုယတြာချေသော အသားကို တစ်ညသိပ် အတူထား၊ နံနက်လင်းသော် တနင်္လာ၏ဆပွတ်ဖြစ်သော စနေသား/သမီးယူ၍ တနင်္လာ၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အနောက်တောင်ထောင့်သို့ စွန့်ပစ်လေ။ တနင်္လာသား/သမီး မကြာမီ ကျန်းမာလာပါလိမ့်မည်။

အင်္ဂါသား/သမီးတစ်ယောက် မမာမကျန်းဖြစ်ခဲ့သော် ၎င်း၏ နံတူသားဖြစ်သော ညောင်သားကိုဖြစ်စေ၊ ဆီးသားကိုဖြစ်စေ လူနာအရပ်နှင့် တစ်ရပ်တိုင်း၍ ဖြတ်ယူပြီးလျှင် မကျန်းမမာသောသူ၏ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးတို့နှင့်ပတ်၍ အရင်း၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ် အလယ်၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ်၊ အဖျား၌ ဆန်ထုပ်တစ်ထုပ်ချည်၍ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတို့ကို ထည့်ပြီး လူမမာနှင့် ၎င်းယတြာချေသောအသားကို အတူတစ်ညအိပ်ထားပြီး နောက်နံနက်လင်းသော် အင်္ဂါသား/သမီး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေသား/သမီးက ၎င်းယတြာချေထားသော အသားကိုယူပြီး အင်္ဂါသား/သမီး၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အနောက်စူးစူးအရပ်သို့ စွန့်ပစ်လေ။ အင်္ဂါသား/သမီး လူမမာ မကြာခင် ကျန်းမာလာပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီးတစ်ယောက်သည် မမာမကျန်းဖြစ်
သော် ၎င်းနံတူသားဖြစ်သော ရဲယိုသား လူနာအရပ်နှင့်
တစ်ရပ်တိုင်း၍ ဖြတ်ယူပြီးလျှင် မကျန်းမာသောသူ၏ အင်္ကျီ
ပုဆိုး ထဘီတို့ဖြင့်ပတ်၍ အရင်း၌ ဆန်တစ်ထုပ်၊ အလယ်၌
ဆန်တစ်ထုပ်၊ အဖျား၌ ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၍ ဆံပင်၊ ခြေ
သည်း၊ လက်သည်းတို့ကိုပါထည့်ပြီး လူမမာနှင့် ယတြာချေ
သောအသားကို တစ်ညအိပ် အတူထားအိပ်စေပြီး နံနက်
လင်းသော် ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော တနင်္လာ
သား/သမီးက ၎င်းယတြာချေထားသော အသားကိုယူပြီး
ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီးများ၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အနောက်
မြောက်ဒေါင့်အရပ်သို့ စွန့်ပစ်လေ။ ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီး လူမမာ
မကြာမီ ကျန်းမာလာလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးသား/သမီး တစ်ယောက်သည် မမာ
မကျန်းဖြစ်သော် ၎င်းနံတူသားဖြစ်သော ပေါက်ပန်းဖြူသားကို
လူနာနှင့် တစ်ရပ်တိုင်း၍ ဖြတ်ယူပြီး လူနာ၏ အင်္ကျီပုဆိုး
ထဘီတို့ကို ပတ်၍ အရင်းက ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၊ အလယ်
က ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၊ အဖျားက ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၍ ဆံပင်၊
ခြေသည်း၊ လက်သည်းများတို့ပါ ထည့်၍ လူမမာနှင့် ယတြာ
ချေသောအသားကို တစ်ညအိပ် အတူထားအိပ်စေပြီး နံနက်
လင်းသော် ကြာသပတေးသား/သမီး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော
အင်္ဂါသား/သမီးတို့က ၎င်းယတြာချေထားသော အသားကိုယူ
၍ ကြာသပတေးသား/သမီး၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့
မြောက်ဒေါင့်အရပ်သို့ စွန့်လေ။ ကြာသပတေးသား/သမီး
လူမမာ မကြာမီ ကျန်းမာလာလိမ့်မည်။

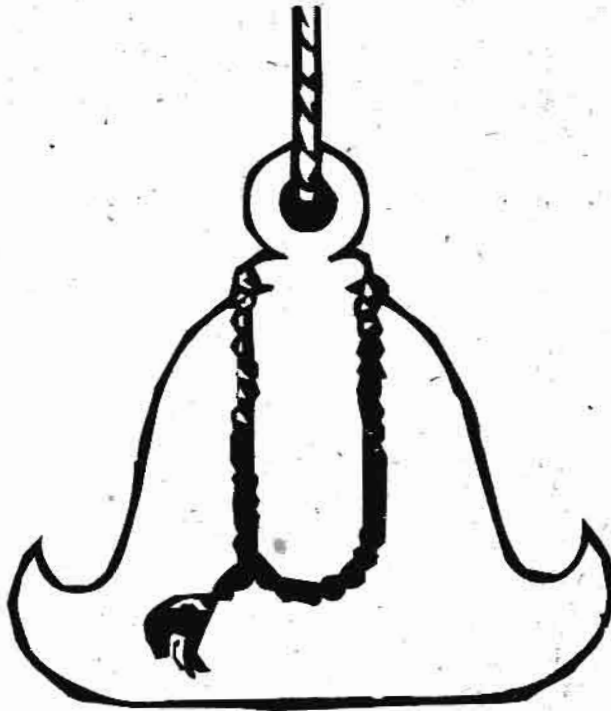
သောကြာသား/သမီး တစ်ယောက်သည် မမာမကျန်း
ဖြစ်သော် ၎င်းနံတူသားဖြစ်သော သီးသားဖြစ်စေ၊ သီဟိုဠ်သား
ဖြစ်စေ လူနာအရပ်နှင့် တစ်ရပ်တိုင်း၍ ဖြတ်ယူပြီး လူနာ၏
အင်္ကျီပုဆိုး ထဘီတို့ကိုပတ်၍ အရင်းက ဆန်တစ်ထုပ်၊
အလယ်ကဆန်တစ်ထုပ်၊ အဖျားက ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၍
ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းများတို့ပါထည့်၍ လူမမာနှင့်
ယတြာချေသောအသားကို တစ်ညအိပ် အတူထားအိပ်စေပြီး
နံနက်လင်းသော် သောကြာသား/သမီး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော

ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီးက ၎င်းယတြာချေထားသော အသားကိုယူ
၍ သောကြာသား/သမီး၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့တောင်
ဒေါင့်အရပ်သို့ စွန့်ပစ်လေ။ သောကြာသား/သမီး မကြာမီ
ကျန်းမာလာလိမ့်မည်။

စနေသား/သမီး တစ်ယောက်သည် မမာမကျန်းဖြစ်
သော် ၎င်းနံတူဖြစ်သော ထနောင်းသား(သို့မဟုတ်) ထန်း
သား၊ ထိန်သား၊ တယ်သားတို့ကို ၎င်းလူနာ၏အရပ်နှင့်
တစ်ရပ်တိုင်း၍ ဖြတ်ယူပြီး လူနာ၏ အင်္ကျီပုဆိုး ထဘီတို့ကို
ပတ်၍ အရင်းက ဆန်တစ်ထုပ်၊ အလယ်ကဆန်တစ်ထုပ်၊
အဖျားက ဆန်တစ်ထုပ်ချည်၍ ဆံပင်၊ ခြေသည်း၊ လက်
သည်းများတို့ပါ ထည့်၍ လူမမာနှင့် ယတြာချေသောအသား
ကို တစ်ညအိပ် အတူထားအိပ်စေပြီး နံနက်လင်းသော်
စနေသား/သမီး၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော ကြာသပတေးသား/သမီး
တို့က ၎င်းယတြာချေထားသော အသားကိုယူ၍ စနေသား/
သမီး၏ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော မြောက်စူးစူးအရပ်သို့ စွန့်လေ။
စနေသား/သမီး မကြာမီ ကျန်းမာလာလိမ့်မည်။

ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

အောင်ပွဲဝင်ရန် သီလသစ္စာ အခြေခံ ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်

မင်းခေါင်သီဟ

အောင်ဆုဆိုတာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ မရနိုင်ပါဘူး။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု၊ ဝီရိယအထူးပဲ လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုရှိဖို့က အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

အောင်ဆုရယူနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်မငြိမ်မသေဘဲ၊ စိတ်ဓာတ်ပျက်ချင်စရာတွေ ကြုံတွေ့ရတာတွေ ခြေတင်တာ ခြေတင်တာ ခြေတင်တာပါ။ ဒီအပေါ်မှာ တုန်လှုပ်နေလို့

မရဘူး။ နောက်ဆုတ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေကို အားပေးချီးမြှောက်ရမယ်။ အားတင်းရမယ်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာဖို့လိုပါတယ်။

အခက်အခဲနဲ့ကြုံတွေ့တိုင်း နောက်ဆုတ်သွားတတ်တဲ့သူဟာ အောင်ဆုနဲ့ မထိုက်တန်ပါဘူး။

ဘယ်အရာကိုမဆို အောင်မြင်စေမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ သန္တုဋ္ဌာန်ချပြီးလုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်လာမှာပါ။

အခု ရေးသားတင်ပြပေးမယ့် ကျင့်စဉ်၊ ပုတီးစိပ် နည်းဟာဆိုရင် နည်းနည်းလုပ်ရင် နည်းနည်းအောင်မြင် မယ်၊ များများလုပ်ရင် များများအောင်မြင်စေမယ့် ပုတီးစိပ် နည်းဖြစ်ပါတယ်။

သာမန်လောက် နေ့စဉ်ပုတီးစိပ်သွားမယ်ဆိုရင် အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ အောင်မြင်ထူးခြားစေနိုင်တဲ့ ပုတီး စိပ်နည်းဖြစ်ပါတယ်။

စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အမှုအခင်းကိစ္စတွေ ကြုံခဲ့ ရင်တော့ အထူးဝါယမစိုက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်တင် စိပ်ပွားပါက ကျော်လွှားအောင်မြင်စေနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပုတီးစိပ်နည်းဟာ မုဒုံမြို့က သာသနာပြုနေတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းဖြစ်ပါတယ်။

ပုတီးစိပ်နည်းမှာ ဂုဏ်တော်မှာ ဉာဏ်တော်ကို ဌာပနာပြီး စိပ်တဲ့နည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိရှိကြပါတယ်။ ဘုရားရှိခိုးတိုင်း လည်း ရွတ်ဆိုလေ့ရှိကြတာမို့ အခက်အခဲမရှိနိုင်ပါဘူး။ အဲဒီဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်တိုင်း 'ပု ဒိ အာ'ဆိုတဲ့ ဉာဏ်တော် သုံးပါးကို ထပ်မံရွတ်တာပဲ ထူးခြားပါတယ်။

ဥပမာ ...

“အရဟံ” ဂုဏ်တော်ကို

“အရဟံ ပုဒိအာ”လို့ ရွတ်ပါမယ်။

“သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ” ဂုဏ်တော်ကို

“သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ ပုဒိအာ”လို့ ရွတ်ရပါတယ်။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးစလုံး ပုဒိအာထည့်ပြီးရွတ်ရမယ်။

ပုဒိအာဆိုတဲ့ ဉာဏ်တော်သုံးပါးဟာ ဘာဉာဏ်

တော်တွေလည်းဆိုတော့ ...

ပု - ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်၊ ရှေးအတိတ်ဘဝက ကို ပြန်လည်သိမြင်နိုင်တဲ့ဉာဏ်တော်ဖြစ်ပါတယ်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်ကို (ပု)တစ်လုံးပဲ ရွတ်ရပါတယ်။

ဒိ - ဆိုတာက ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်တော်ဖြစ်ပါတယ်။ လောကသုံးပါးကို ထွင်းဖောက်သိမြင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်တော် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်တော်ကို အတိုကောက် (ဒိ) တစ်လုံးပဲ ရွတ်ရပါတယ်။

အာ - 'အာ'ဆိုတာက အာသဝက္ခယ ဉာဏ် တော်ကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်

ဆိုတာ အာသဝေါတရားကင်းကုန်ရာ၊ ကင်းကုန်ကြောင်း သာသိတဲ့ ဉာဏ်တော်ဖြစ်ပါတယ်။ အာသဝက္ခယ ဉာဏ် တော်ကို အတိုကောက် (အာ)လို့ တစ်လုံးတည်းပဲ ရွတ်ပါ တယ်။

'ပု ဒိ အာ'ဆိုတဲ့ အက္ခရာသုံးလုံးကို ဝိဇ္ဇာမယ ပညာမှာ အမျိုးမျိုးအသုံးပြုနေကြပါတယ်။ ဂန္တီရလိုင်းကို လိုက်စားတဲ့သူများ 'ပု ဒိ အာ'အစွမ်းကိုသိကြမှာပါ။ ခွေး မဟောင်ဂါထာအဖြစ်နဲ့တောင် 'ပု ဒိ အာ'ကို သုံးနေကြ တယ်။

ပုတီးစိပ်ပုံလေးကို ကြည့်ကြရအောင်။

အောင်ဆုယူ ပုတီးစိပ်နည်း

- ၁။ အရဟံ ပုဒိအာ
- ၂။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ ပုဒိအာ
- ၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္မုဒ္ဓော ပုဒိအာ
- ၄။ သုဂတော ပုဒိအာ
- ၅။ လောကဝိဒူ ပုဒိအာ
- ၆။ အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ပုဒိအာ
- ၇။ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ ပုဒိအာ
- ၈။ ဗုဒ္ဓေါ ပုဒိအာ
- ၉။ ဘဂဝါ ပုဒိအာ

ဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို ပုတီးတစ်လုံးကျစိပ်ရမှာ ဖြစ် ပါတယ်။ နေ့စဉ် တစ်ပတ်မှ ကိုးပတ်အတွင်း စိပ်မည်ဆို က အကျိုးအာနိသင် တဖြည်းဖြည်း ခံစားလာရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

သီလဆောက်တည်၍လည်းကောင်း၊ အထူး အဓိဋ္ဌာန်မူ၍လည်းကောင်း၊ အိမ်၊ ဘုရား၊ တောတောင်တို့ မှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်မည်ဆိုပါက အထင်အမြင်များပင် ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ဗေဒင်ဟောမည့်သူတွေအတွက် သင့်တဲ့ ပုတီးစိပ် နည်းဖြစ်ပါတယ်။

မင်းခေါင်သီဟ

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာဒိပိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိန်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာမိမိ အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကား နောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ ကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသ လိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . .

■ အမှတ် (၂၀၅/က)
 ပိတောက်(၅)လမ်း၊
 မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
 အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
 ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀
 ၀၉-၇၈၉၉၅၉၅၆၇

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့ရမယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖျော်စရာတွေများလွန်းလို့ အမှားအယွင်းတွေလည်း တွေ့တတ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် နှစ်ခါပြန်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အလှူအတန်းများ၊ မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ် ပြုလုပ်ပေးရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ ဘုံရှားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ အလွန်ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုကာလတွင် စီးပွား အလွန်အေးဆွေးသလို ကိုယ်ကျင့်တရား အရေးကြီးသောအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်လျှင် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓအချိန်တွင် အိမ်ထောင် မပြုရ။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် တည်မြဲသောအိမ်ထောင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ရွှေနှင့် ရတနာ

ပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ ငွေရှာရလွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်း၍ မရပါ။ ငွေဝင်လျှင် လက်ထဲမှာ မထားဘဲ ရွှေဝယ်ထားပါ။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ ကြုံရတတ်တယ်။ စိတ်မပူပါနှင့်။ ကိုယ့်ကို နှိမ်ချခဲ့တဲ့သူတွေက ပခုံးပေါ် ထမ်းတင်မယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးခြင်း များ ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြူတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူရောင်(၁၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၂၊ ၄၄၊ ၂၄၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ဆိတ်သားဟင်း မစားပါနှင့်။ သစ္စာပန်း မထိုးပါနှင့်။ လင်စုံမယားဖက်များကို မိမိအိမ်တွင် ညအိပ်ညနေ လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ဟနုလီာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည် ၆ ခွက်နှင့် မုန့်လက်ကောက် ၆ ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ တိုးပွားလာတတ်တယ်။ ကျေးဇူးရှင် မိဘတွေကိုလည်း ပြန်ပြီးကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ စီးပွား သိသိသာသာ တက်မယ်။ သိကြားမလိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာ မြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်း ဟောင်းများ ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အဆင့် အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ အထက်လူကြီး ဆရာသမားလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက လည်း ကိုယ့်ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တတ်တယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်း တွေ့မယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမယ်။ ပြည်ပက အလုပ်လုပ်ဖို့ လာရောက်ခေါ် ယူတာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မြေတစ်ကွက်လည်း ဝင်တတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ

စေ့စပ်မင်္ဂလာပွဲ လုပ်ရတတ်တယ်။ သူများမင်္ဂလာပွဲတွေအတွက်လည်း လုပ်ဆောင်ပေးရတတ်တယ်။ အဖိုးတန်တဲ့ ကျောက်မျက် ရတနာတစ်ခုလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ရင်းနှီးသူများနှင့် အဆင် မပြေ လမ်းခွဲခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကြောင့်လည်း အမှုအခင်းများနှင့် ပတ်သက်ရတတ်တယ်။ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ စက်ရုံတစ်ခု ထူထောင်ခြင်း၊ စက်ပစ္စည်း အသစ်များ ဝင်ခြင်းမျိုး ကြုံရလိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် လေနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ ဒူး၊ နား ဒုက္ခပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ ညွန့်(၅)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၃၃၊ ၃၅၊ ၅၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် နာရေး လုံးဝမသွားပါနှင့်။ နာတာရှည် လူမမာများ မိမိအိမ်တွင် လာရောက်တည်းခိုပြီး ဆေးကုသပါက လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ဆီထမင်း(၈)ပုံ တစ်ပန်းကန်၊ စံပယ်ပန်း(၈)ကုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါတယ်။ မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာတတ်တယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မုချဖြစ်လာမှာပါ။ အလုပ်နေရာ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းအသစ် ပေါ်ခြင်း(သို့)လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းများ လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သော ကာလဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာဆောင်ဖြစ်မယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ဆောက်ပါက အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း ရ၍ အကျိုးပေးသော အိမ်ခြံရံရတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ စက်

ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ မြေကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မြေအဝင် မခံရပါ။ မဖြစ်မနေ မြေဝယ်ရမယ်ဆိုရင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖျာချောလေးတစ်ချပ် လှူလိုက်ပါ။ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြား မစတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ၊ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးစွာကြုံမယ်။ အတိုက်အခံမှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ အကြီးအကဲ အကူအညီပေးတတ်တယ်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ရပ်ဝေးက ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ကြွလာတတ်တယ်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများ ဝင်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်က လိမ့်ကျတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ဗြဟ္မရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၄၊ ၆၂၊ ၄၆၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင် ရနိုင်သော ကာလဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို မိမိအိမ်တွင် လက်ခံထားခြင်းမျိုး မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း လက်သုပ်ဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မရသေးတာတွေ ရလာလိမ့်မယ်။ ရပြီးသားတွေ တိုးပွားလာမယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထီပေါက်၍လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေးအောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများ လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး တိုးချဲ့ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်မယ်။ ပညာရေးကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ရွှေဝယ်လျှင် အသစ်များသာ ဝယ်သင့်တယ်။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲ

နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့သတင်း ကြားရတတ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုထဲမှ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး အမည်ပါတဲ့သူတွေ ရှိရင် တခြားကို ရွှေ့ထားပါ။ လက်အောက်ငယ်သားများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းတွေကို အင်နဲ့အားနဲ့ တိုးချဲ့ပါ။ ဖြတ်လမ်းနည်းတော့ မလိုက်ပါနှင့်။ လက်ရှိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို တိုးချဲ့လုပ်ပါ။ အလုပ်ပြောင်းပြီး မလုပ်ပါနှင့်။ ပြည်ပခရီး သွားရတတ်တယ်။ မကြာခဏ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်၊ ဦးခေါင်း ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူညွန့်(၅)ညွန့်၊ ကနက္ကကဒါန်ထီးဖြူ(၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၀၊ ၂၇၊ ၃၂၊ ၃၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးတွင် ကလေးတစ်ယောက် ရေနစ်သောနိမိတ်၊ အရွေးတစ်ယောက် ကခုန်သောနိမိတ်တွေ့ပါက ဝင်လာစရာရှိသော လာဘ်လာဘများ၊ လုပ်ငန်းများ နှောင့်နှေးတတ်ပါတယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ငွေထီး(၉)လက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းတွေမှာ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းနဲ့ တွေ့ရပြီး အဆင်မပြေမှုလေးတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီးတွေကလည်း ကိုယ့်ကို ငြိုငြင်တတ်တယ်။ အလုပ်အပြောင်းအလဲ မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ ကိုယ့်ကို မနာလိုတဲ့သူတွေရဲ့ ပြစ်တင်ပြောဆိုခြင်းခံရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလများ ပါဝင်မရင် ဂရုစိုက်ပါ။ အလုပ်အကိုင် ညံ့တယ်ဆိုပေမယ့် စုတ်ကောင်း လာဘ်ကောင်းသင့်ခြင်း၊ အချစ်ရေးကောင်းခြင်း၊ ယောက်ျားကောင်း၊ ဇနီးကောင်း ရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ သားသမီးရတနာ ထွန်းကားတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ ယခုကာလတွင် လှုပ်ရှားပါက အောင်မြင်မှု ရတတ်

တယ်။ မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်တယ်။ မြေကွက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငွေဝင်ကိန်း ရှိတယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ၊ ခြေထောက် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅) နာရီ တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ တုံကော်ညွန့်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွန့်များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၇၊ ၇၅၊ ၇၄၊ ၅၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ရွှေပေါင်နှံခြင်း၊ ချေးငှားခြင်း၊ အာမခံလုပ်ခြင်းများ လုံးဝမပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် လမုန့်(၅)ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ရန် အကြံအစည်ကောင်းများ၊ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းများကို ထုခဲ့ရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီးမားမားစရန် မကောင်းသေးပါ။ စိန်ထည်ပစ္စည်းများ၊ စက်ပစ္စည်းများ ဝင်လိမ့်မည်။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မည်။ အင်္ဂါ၊ တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ပါက အောင်မြင်မှု ရောက်တယ်။ ဘိုးတော်စာ၊ အရာထူးများ ရောက်လာတတ်တယ်။ မသွားချင်သော ခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ယခုကာလ တွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ကောင်းပါတယ်။ မိမိအိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိပါက အိမ်မှာ မမွေးပါနှင့်။ ဆေးရုံတွင် မွေးပါ။ သူတစ်ပါး အပြောအဆို ခံရတတ်

တယ်။ ဖခင်နှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စအတွက် စကားပြောရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ဘာမှမလုပ် လျှင် သက်သာမည်။ လုပ်တတ်လို့ လျှောက်လုပ်လျှင် လှုပ်လေ ကုန်လေ ဖြစ်တတ်တယ်။ အမှုမဖြေရှင်းရ၊ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲပါ။ မဖြစ်မနေ ပြဿနာရှင်းရမယ်ဆိုရင် အနှုံးပေးလိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ အသက်ကြီး သူများအဖို့ လေဖြန်းခြင်း၊ လူငယ်များအဖို့ ရေနစ်ခြင်း၊ ရေနှင့်ပတ်သက်၍ အန္တရာယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း တံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြူတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

ကြာသပတေး၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၅၊ ၃၁၊ ၁၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ကားပွတ်တိုက်မိခြင်း၊ ငွေပျောက်ခြင်း၊ သူခိုး ခိုးခံရခြင်း ကြုံရတတ်သဖြင့် သတိထားပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပူ၌ ဆီဆမ်းပြီး အုန်းသီးစိတ်တင်ကာ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ သွားဖိုကြံ့ရွယ်ထားသူ ခရီးစဉ်တွေ ပျက်သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်သောခရီး၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ လူမျိုးခြား ကူညီမှုပေး တတ်တယ်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ကိုယ် ရည်ရွယ်တာတခြား၊ မိသားစုဖြစ်ချင်တာတခြား ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အတတ် ပညာတစ်ခု အင်ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် အလုပ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းတက်ရခြင်း၊ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းပါတယ်။ ငွေဝင်နည်းပေးမယ့် ထိကံကောင်းတဲ့ကာလ ဖြစ် ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း၊ လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့

မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး အဆုံးအရှုံး အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင် ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်လာမယ်။ ပြောင်းလျှင် ပိုဆိုးသွားတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲများ ရက်ရွှေ့ရတတ်တယ်။ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း ကြွေးတင်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မိမိနှင့် ပတ်သက်သောသူတို့၏ အမှုကို လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် ခြေထောက်၊ ခါး၊ သွား ဒုက္ခပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွှေးနှေး နံနက်(၉:၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွှေးနံ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၁၊ ၅၇၊ ၇၅၊ ၇၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ မည်သည့်ပစ္စည်းမှ မငှားရမ်းပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ဆွမ်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်သမျှအလုပ်တွေ အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်တတ်တယ်။ ပင်ပန်းသလောက် မအောင်မြင်ဘူး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်အပူတင် မဟုတ်ဘဲ မိသားစုအပူ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အပူတွေကလည်း ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာတတ်တယ်။ မိသားစုဝင်တွေ ကျန်းမာရေးညံ့လို့ ဆေးခန်းတွေ မကြာခဏ သွားရတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးက သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ အိမ်ကို ဆေးဝါးကုသဖို့ လာတည်းလျှင် လက်မခံပါနှင့်။ ရုတ်တရက် ကျန်းမာရေးညံ့ပြီး ဆုံးပါးသွားတတ်ပါတယ်။ ခရီးတွေ မကြာခဏ သွားရတတ်တယ်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း အလုပ်မျိုး မလုပ်ပါနှင့်။ ယခုကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ငါခေါင်လများ ပါဝင်နေရင် စွပ်စွဲပြောဆိုခံရခြင်း၊ စကားများရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်သဖြင့် ဂရုစိုက်ပါ။ ငွေလည်း ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်း ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် ရတနာပစ္စည်းများ

ထွက်ခြင်း၊ ပေါင်နံ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ စနေနေ့ညတွင် အင်္ကျီဟောင်း၊ လုံချည်ဟောင်းကို ဝတ်ပြီး အမျိုးသားဆိုလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ အမျိုးသမီးဆိုလျှင် မယ်သီလရှင်ကျောင်းကို သွားပြီး တစ်ညသွားအိပ်လိုက်ပါ။ ကုဋ်တွေကို သန့်စင်ဆေးကြောပေးပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဝတ်အိပ်ထားတဲ့ အင်္ကျီတွေကို နောက်တစ်နေ့မှာ လမ်းဆုံလမ်းခွမှာ သွားစွန့်ခိုင်းလိုက်ပါ။ အညံ့အခိုက်များ ပြေပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။ ငွေထွက်ခြင်း၊ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်ညွန့်(၁၅)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၆၁၊ ၁၃

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးအနားတွင် အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ ဆေးထိုးမှားခြင်း၊ အဝတ်အစား မီးလောင်ခြင်း နိမိတ်မျိုး တွေ့ပါက အမှုအခင်း ကြုံတွေ့ရခြင်း၊ ငွေကုန်ကြေးကျ များတတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် အုန်းသီးကိုခြစ်ပြီး ကြောပန်းကန်နှင့်ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀၊ ၀၉-၇၇၉၉၅၅၅၅၇

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအခြေအနေထက် တိုးတက်မယ်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် နေရာပြောင်းခြင်းကြုံမယ်။ စွပ်စွဲပြောဆိုခံရတတ်တယ်။ သံယောဇဉ် အပိုတွယ်ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ရှောက်ချိုသီး ဖျော်ရည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာမယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာမယ်။ လုပ်ငန်း အသစ်တွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာပြောင်းခြင်း၊ ရာထူး တိုးခြင်းကြုံမည်။ ပြည်ပခရီးအတွက် အောင်မြင်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီး လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးထွက်ရမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ထားပါက အောင်မြင်မည်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုတွေ ကြုံရမည်။ သင်တန်းတက်ခြင်း၊ ရာထူးအတွက် စာမေးပွဲဖြေရခြင်းများ ပြုလုပ်ရမည်။ လက်ရှိအလုပ်မှ ရာထူးတက်နိုင်သည်။ ဝင်ငွေပြောင်းလဲနိုင်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါက်စိဝယ်ကျွေးပါ။

ပုဒ္ဂဟူးသားသမီးများအတွက်

လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ တိုးတက်မယ်။ ငွေရှာရလွယ်မယ်။ စပ်တူလုပ်ငန်းများ လာရောက်ခေါ်မယ်။ အဆင်ပြေမယ်။ အဖျိုး လူဖျိုး ဖြစ်ပါက ကြင်သူသက်ထားနှင့် တွေ့ရတတ်တယ်။ အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်က ရာထူးတိုးမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ထောပတ်လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

တစ်ဦးတည်းအလုပ်ထက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရသော ကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ အဖက်ဖက်မှ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ကြုံရမည်။ ပျော်ရွှင်စရာများနှင့် ကြုံရသောကာလဖြစ်သည်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုသူများ အိမ်ထောင်မမြဲတတ်ပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ချောကလက်လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြား အောက်လက်ငယ်သားတွေကြောင့် ပူပန်မှုတွေရှိတယ်။ ငွေတွေဝင်သလောက် ပြန်ထွက်သွားတတ်တယ်။ အိမ်သုံးလျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေ ပျက်နေတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမြေခြားက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်လည်း ငွေကြေးကိစ္စငွေလိမ်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အကျိုးမရှိတဲ့ကာလဖြစ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို အုန်းသီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်များလက်ဆောင်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

ကွဲကွာနေသော ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်လည်တွေ့မည်။ အလုပ်အတွင်း အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်တွေ ရှိနေတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှုရမယ်။ ယခုကာလတွင် နှုတ်စောင့်စည်းပါ။ လက်ရှိအလုပ်နှင့် အဆင်ပြေနေမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သရက်သီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖျော်ရည်တစ်ဘူးလက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

ရစရာရှိသောငွေများ မရဖြစ်နေမယ်။ တပည့်လက်သားများ ကိုယ့်ထံက ထွက်ပြီး ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်ထံ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ သင်တန်းတစ်ခုတက်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွင်း ပါဝင်နေခြင်း ကြုံရမယ်။

ယတြာ

သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးကို နွားနို့ လှူပါ။

ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ် ၏ မွေးနေ့ရည်စူး ဝါဆိုသက်န်းအလှူ

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ဆရာမဒေါက်တာ စောယုနွယ်၏ မွေးနေ့ရည်စူး ဝါဆိုသက်န်းအလှူကို (၁၆- ၇-၂၀၁၇)တနင်္ဂနွေနေ့က ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ် ၏ သာယာရွှေပြည်ဟိန်း ဓာတ်စခန်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ ပါသည်။

နှစ်စဉ်ပူဇော်နေကျ ဣန္ဒာသယလိုတရမြတ်စွာ ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို (၁၅-၇-၂၀၁၇) မှ (၁၇-

၇-၂၀၁၇)နေ့အထိ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ပြီး ဆရာတော်များကို ဝါဆိုသက်န်း ကပ်လှူခဲ့ပါသည်။

ဣန္ဒာသယလိုတရ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို လာရောက်ပူဇော်ကြသော ဧည့်သည်များကို ကော်ရည် ခေါက်ဆွဲဖြင့် နှည့်ခံပြီး (၁၆-၇-၂၀၁၇)ရက်နေ့တွင် ကြက်သား၊ ဆိတ်သား၊ ထောပတ်ထမင်း၊ ယိုးဒယားရေခဲမုန့်၊ သာကု နန်းကတ်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့ပါသည်။

သက်တော်(၁၁၃)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဂုဏ်ပြုပူဇော်

ဆဋ္ဌသီရိတိပုစ္ဆက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော် သြဝါဒစရိယ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်(၁၁၃)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ကို ၁၃၇၉-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့် ကျော် ၃ ရက်(၁၁-၇-၂၀၁၇)နေ့ ညနေ ၅ နာရီအချိန်၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် ရည်စူးပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရည်စူးပူဇော်ပွဲ၌ မဟာစည် သာသနာ့ ရိပ်သာ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝါသဝ(မြစ်သား ဆရာတော်) မဟာစည်ရိပ်သာ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသောဘန(ရွှေမင်းဝံ)ဆရာတော်နှင့် ဆရာတော်၊ သံဃာ တော်များ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာတင်စိုးလင်း ဦးဆောင်သော အဖွဲ့ကြီး သုံးဖွဲ့မှ အမှုဆောင်များ၊ ယောဂီများက ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး တွင် နှစ်စဉ်ပြုလုပ်မြဲဖြစ်သော ညလုံးပေါက် မီးပူဇော်ခြင်းနှင့် ပန်းဆီမီး ရေချမ်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ

ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာမထေရ် ရေမျှောပူဇော်ပွဲ

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော (၂၄)ကြိမ်မြောက် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးအား ပထမဆောင် ဦးအောင် အာချိနှင့် (၇)ရက်သားသမီးများ စေတနာရှင် များ စုဆည်း၍ ပူဇော်ပွဲကြီးကို ၁၃၇၉-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ (၅-၁၀-၂၀၁၇)ကြာသပတေးနေ့မှ စတင်၍ (၈-၁၀-၂၀၁၇)တနင်္ဂနွေနေ့အထိ ၄ ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပြီး (၈-၁၀-၂၀၁၇)နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ဗိုလ်တထောင် ဆိပ်ကမ်း ရေမျှောပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပုသိမ်တော်ကြီး ဗိုလ်တထောင်ကျိုက်ဇေးအပ် ဆံတော်ဦး စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်အတွင်း စနေထောင့်ရှိ ၁၅ ခန်းတွဲ ဓမ္မာရုံတွင် အပူဇော်ခံယူတော်မူပါမည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ပါဝင်လှူဒါန်းလိုသူများအနေဖြင့် ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက်ရှိရာ တိုက်အမှတ်(၂၇) မြေညီထပ် ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁၊ ၀၉-၄၂၀၄၂၂၇၈ တို့သို့ ဆက်သွယ်ဆက်ဆံပေးခြင်း၍ လှူဒါန်း နိုင်ပါသည်။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်

ရူပတို့သိ၍ နတ်တို့ကြား၍ ရူပတို့သိ၍ နတ်တို့ကြား၍ ရူပတို့သိ၍ နတ်တို့ကြား၍ ရူပတို့သိ၍ နတ်တို့ကြား၍ ရူပတို့သိ၍ နတ်တို့ကြား၍

လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားစေ

ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒမာလာနှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ တပည့်သာဝကများ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ပွဲ

ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒမာလာနှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ တပည့်သာဝကများ စုပေါင်း၍ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ပွဲကို ဆရာမကြီး၏ ဓာတ်စုံပေါင်းစု အောင်မင်းခေါင် ဓာတ်နန်းကြီး၌ စည်ကားစွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆရာတော် အရှင်ဥာဏဝရ(သာပေါင်း) အမှူးထားပြီး ပင့်သံယာ ဝါးပါးတို့ကို ဝါဆိုသင်္ကန်းနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ကြွရောက်လာကြသော ဧည့်ပရိသတ်များကို ကြက်ဆီထမင်းနှင့် ရေခဲမုန့်တို့ဖြင့် ကျွေးမွေးညှိခွဲခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဘဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏

(၆၅)ကြိမ်မြောက် ပြည်တော်ဝင် မဟာအောင်ပွဲ အကြိုပူဇော်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားပူးခရီးစဉ် တတိယအကြိမ် ကံစမ်းမဲ

အဘဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ (၆၅)ကြိမ်မြောက် မဟာထွက်ပွဲ၊ အောင်ပွဲအကြို ပူဇော်ပွဲအဖြစ် ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ ဝိဇ္ဇာဓာတ်ဖြင့် နယ်လှည့် သာသနာပြုနေသော ကောင်းမှုရှင် ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒမာလာမှ တတိယအကြိမ် ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာကံထူးရှင်(၆၅)ဦးအား ရွေးချယ်ပွဲကြီးကို (၆-၉-၂၀၁၇) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒ

မာလာ၏ ဓာတ်စုံပေါင်းစု အောင်မင်းခေါင်ဓာတ်နန်းတွင် ကျင်းပပြုလုပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

အောက်ပါဌာနများသို့ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် . . .

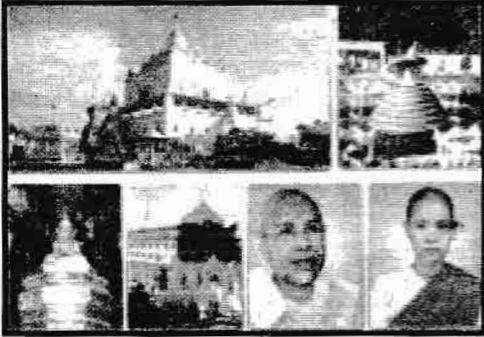
- ❖ HIV ပိုးကူးစက်ခံ မိဘမဲ့ကလေးများ၏ သုခရိပ်မြုံ့ဂေဟာ (၀၁-၅၈၁၉၅၅)
- ❖ ဆည်းဆာရိပ် ဂီလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ (၀၉-၇၃၀၁၈၀၀၇)
- ❖ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ လှူဒါန်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရန် (၀၁-၆၃၉၄၉၀)၊ (၀၁-၇၀၉၂၇၇)၊ (၀၁-၅၈၁၃၆၃)၊ (၀၁-၇၀၄၇၈၄)

အဘွားလေး ဒေါ်ဓမ္မေသီ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသော

သဗ္ဗညု ပုထိုးတော်ကြီး-ဓမ္မေသေက စာသင်တိုက်

ဒေါက်တာ ဒေါ်ပညာသီရိ သာသနာရေး ဓမ္မာစရိယ Ph.D၊ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၊

ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာပြု၏ သဗ္ဗညုပုထိုးတော်ကြီး အလှူရှင်များအား ဖိတ်ခေါ်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၅) ရပ်ကွက်၊ ကျောက်ရေတွင်းတောင်ပိုင်း၊ သုခလမ်းတွင် အဘွားလေး ဒေါ်ဓမ္မေသီ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသော သဗ္ဗညုပုထိုးတော်ကြီးသည် အပြင်လုံးတော်ပြည့် အချောသတ် ဆေးဖြူသင်္ကန်းကပ်ခြင်းမှာ တစ်ရစ်သာ ကျန်ပါတော့သည်။ အတွင်းပိုင်းတွင် မပြီးသေးသော လုပ်ငန်းများစွာ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။

• သဗ္ဗညုပုထိုးတော်ကြီးအတွင်း၌ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ဂင်္ဂါဝါဠသံစုမက ပွင့်ထွန်းတော်မူကြသော ရှေးဟောင်း မြတ်စွာ

ဘုရားရှင်များ ဝါသိုလ်တစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ(၅၁၂၀၂၀-ဆူ) နိဗ္ဗာန်နေ သီတင်သုံး ပူဇော်တော်ခံမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်နံပါတ်စဉ်အလိုက် ဘုရားရှင်တစ်ဆူလျှင် ကျပ်တစ်သိန်းဖြင့် လူတိုင်း ဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအဖြစ် ခံယူနိုင်ပြီး ဘုရားတည် ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုလျှင်...

ဒေါက်တာ ဒေါ်ပညာသီရိ (ဖုန်း - ၀၉-၇၉၉၆၆၆၆၂၂၀၊ ၀၉-၄၅၀၀၄၆၂၉၀)

မြောက်ဥက္ကလာ ကမ္ဘောဇဘဏ် PINNYASIRI-KBZ Bank(Account No.070-301-07000085501, 070-501-07000085501) ဘဏ်စာရင်းသို့ နီးစပ်ရာဘဏ်၌ ထည့်သွင်းလှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ (၆၅)ကြိမ်မြောက် ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲ

မဟာစည်ရိပ်သာ ဖလံယဉ်မွှာရုံ ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီးတွင် (၈-၇-၂၀၁၇)နေ့ နံနက် ၇ နာရီအချိန်၌ ကျင်းပခဲ့ရာ မဟာစည် သာသနာ့နဂါယာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဒေါက်တာ တင်စိုးလင်းနှင့် ဒုဥက္ကဋ္ဌများ၊ အတွင်းရေးမှူးများ၊ အမှုဆောင်များ၊ အရံအမှုဆောင်များ၊ ဟိတေသီအသင်းဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမှုဆောင်များ၊ အမျိုးသမီးယောဂီ စောင့်ရှောက်ရေးအသင်း ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမှုဆောင်များ၊ တရားအားထုတ်နေကြသော သီလရှင်ယောဂီ၊ အမျိုးသားယောဂီ၊ အမျိုးသမီးယောဂီ စုစုပေါင်း ၁၅၀၀ ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ နမောတဿ သံဃကြိမ်ရွတ်ဆို

ဘုရားကန်တော့ ဖွင့်လှစ်ပြီး ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီး အမှူးပြုသော ပင့်သံယာတော် ၂၀၀ ကျော်အား ဝါဆိုသင်္ကန်း ၂၀၀ ကျော်နှင့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများအား လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။ ဩဝါဒဆရာတော်ကြီးထံမှ ရုပ်ပါးသီလ ခံယူကြပြီး ရေစက်ချတရားနာကြားပြီးလျှင် အခမ်းအနားကို ၁၀ နာရီအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနံစိရံတိဋ္ဌတု သံဃကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့ကာ ရုပ်သိမ်းခဲ့ပါသည်။

နေသူရိန်ဆွေ

ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ ရူတေသိ၍ နတ်တေကြားစေ

အကြောင်း

လောကကြီးမှာ ကောင်းတာနှင့် ဆိုးတာ
မှာ ကောင်းတာက နည်းပြီး ဆိုးတာက များပါ
တယ်။

ဆင်းရဲသူနှင့် ချမ်းသာသူ ဆိုရာမှာလည်း
ချမ်းသာသူက နည်းပြီး ဆင်းရဲသူက များကြပါ
တယ်။

ကောင်းတာဖြစ်ပြီး ချမ်းသာသူဖြစ်ဖို့
ဆိုတာကတော့ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ဖို့ပါ။
ဆင်းရဲသူတစ်ယောက်ကို ချမ်းသာသူအများက
မည်သို့ပင် ကူညီ ကူညီ ဆင်းရဲသူတစ်ဦးဟာ
ရတနာသုံးပါး မဆည်းကပ်ဘူးဆိုရင် ချမ်းသာဖို့
တော့ မလွယ်ပါဘူး။

ဆင်းရဲပြီဆိုရင်လည်း စားဝတ်နေရေး
လုံ့လနဲ့နေရတာနဲ့ ရတနာသုံးပါးဟာ ဝေးပြီးဝေး
ဝေးတာပါ။ ဒီတော့ ဆင်းရဲပြီး ဆင်းရဲမှာပါ။

ရောင်ပြန်ပရိသတ်ကြီး ရတနာသုံးပါး
မမေ့မလျော့စေကြောင်း ဆုမွန်းကောင်းဖြင့် ...